KORANAS

LITERATŪRINIS PRASMIŲ
VERTIMAS

OBUOLYS

LMSDC MUFTIATAS

LIETUVOS MUSULMONŲ SUNITŲ
DVASINIS CENTRAS – MUFTIATAS
A. Vivulskio g. 3, LT-03220, Vilnius
Reg. kodas: 192083636

Vilnius
2016 m. spalio 29 d.

بسم الله الرحمن الرحيم

Pažymėjimas

Pažymime, kad šis literatūrinis Korano reikšmių vertimas į lietuvių kalbą buvo patikrintas ir suredaguotas bendradarbiaujant su LMSDC – Muftiatu. Šioje knygoje nėra minimi dalykai, kurie nors kokiu būdu prieštarautų Islamo pagrindams ir mokymams. Todėl mes neprieštaraujame, kad šis Korano reikšmių vertimas būtų spausdinamas ir platinamas.

KORANAS

Literatūrinis
prasmių vertimas

Vertė
ROMAS JAKUBAUSKAS ir SIGITAS GEDA

UDK 28-23
Ko-275

2-oji laida

ISBN 978-609-04-0166-8

© Vertimas į lietuvių kalbą, Romas Jakubauskas ir Sigitas Geda, 2010, 2016
© Viršelio ir vidinių puslapių dizainas, Andrius Morkeliūnas, 2016
© UAB MEDIA INCOGNITO, 2016

Sūros

Al-Fatiha (atveriančioji knygą)	9
Karvė	10
Imrano giminė	46
Moterys	70
Vaišių stalas	94
Galvijai	112
Užkardos	133
Trofėjai	156
Atgaila	165
Jūnus (Jona)	182
Hūdas (Eberas)	195
Jusufas (Juozapas)	209
Griaustinis	222
Ibrahimas (Abraomas)	228
Al-Hidžr (Uolėta vieta)	234
Bitės	240
Pernešimas naktį	253
Ola	264
Marjam (Marija)	275
Ta Ha	283
Pranašai	294
Hadžas	304
Tikintieji	313
Šviesa	322
Atskyrimas	331
Poetai	338
Skruzdės	349
Pasakojimas	358
Voras	368
Romėnai	375
Lukmanas	381
Nusilenkimas	385
Sąjungininkai	388
Saba	397
Kūrėjas	403
Ja syn	409
Stovintieji eilėje	415
Sad	424

MINIOS 431
ATLEIDŽIANTIS 439
IŠAIŠKINTI 448
TARYBA 454
PAPUOŠIMAI 460
DŪMAS 467
ANT KELIŲ KLŪPANČIOS 471
KOPOS 475
MUCHAMMEDAS 480
PERGALĖ 485
KAMBARIAI 489
KAF 492
SĖJANTYS 496
KALNAS 500
ŽVAIGŽDĖ 503
MĖNULIS 507
GAILESTINGASIS 511
ĮVYKIS 515
GELEŽIS 520
BESIGINČIJANČIOJI 524
SURINKIMAS 528
TIRIAMOJI 531
EILĖS 534
SUEIGA, *DŽUMUA (PENKTADIENIS)* 536
VEIDMAINIAI 538
ABIPUSĖ APGAVYSTĖ 540
SKYRYBOS 542
DRAUDIMAS 544
VALDŽIA 546
RAŠOMOJI NENDRĖ 549
NEIŠVENGIAMA 552
PAKOPOS 555
NUHAS (NOJUS) 558
DŽINAI 560
APSISIAUTĘS 563
SUSIVYNIOJĘS 565
PRIKĖLIMAS 568
ŽMOGUS 570
SIUNČIAMIEJI 573
ŽINIA 576
IŠPLĖŠIANTIEJI 578
SUSIRAUKĖ 581
SUVYNIOJIMAS 583
SUSKALDYMAS 585
APSVERIANTIEJI 586
SUSISKALDYMAS 588
ŽVAIGŽDYNAI 590
KELIAUJANTIS NAKTĮ 592
AUKŠČIAUSIASIS 593

Uždengianti 594
Aušra 596
Miestas 598
Saulė 600
Naktis 601
Rytas 602
Atskleidimas 603
Figmedis 604
Kraujo krešulėlis 605
Galybė, lemtis 606
Akivaizdus ženklas 607
Žemės drebėjimas 608
Dumiantieji 609
Neganda 610
Geismas padauginti 611
Pavakario metas 612
Niekintojas 613
Dramblys 614
Kuraiš 615
Išmaldos davimas 616
Kausar (gausybė) 617
Netikintys 618
Pagalba 619
Palmių plaušas 620
Visiškas atsidavimas 621
Aušra 622
Žmonės 623

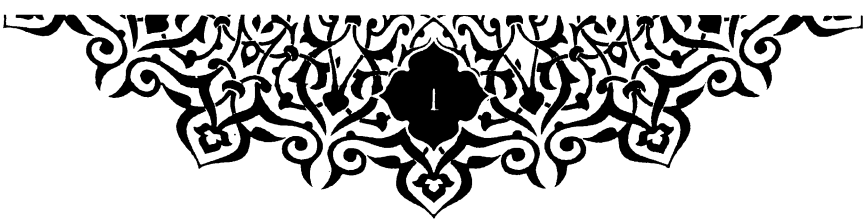

AL-FATIHA
(ATVERIANČIOJI KNYGĄ)

1. Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo!
2. Šlovė – Allahui, pasaulių Valdovui.
3. Maloningiausiam ir Gailestingiausiam,
4. Teismo dienos Valdovui!
5. Išties, tik Tave mes garbiname ir tik Tavęs mes prašom pagalbos!
6. Išvesk mus į tiesų kelią,
7. Į kelią tų, kuriuos Tu apdovanojai gėrybėmis, bet ne tų, kurie užsitraukė Tavo rūstybę, ir ne tų, kurie paklydo.

KARVĖ

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo!

1. *Alif. Liam. Mym.*[1]

2. Šita knyga – dėl kurios nėr abejonės – vadovas dievobaimingiems,

3. Tiems, kurie tiki slėpiniu, atlieka maldą ir iš to, kuo Mes juos apdovanojome, teikvoja,

4. Ir tiems, kurie tiki tuo, kas apreikšta tau, ir tuo, kas apreikšta prieš tave, ir jie tikri Paskutiniu gyvenimu[2].

5. Jie yra jų Valdovo vedami, ir jie yra tie, kurie patyrę sėkmę.

6. Iš tikro tie, kurie nepatikėjo, – tas pats, ar perspėjai juos, ar ne, – jie netiki.

7. Uždėjo antspaudą Allahas ant jų širdžių ir ant ausų, o ant akių jų – šydai. Jiems paruošta didelė bausmė!

8. Ir tarp žmonių yra tokių, kur sako: „Mes patikėjom į Allahą ir Paskutinę dieną." Bet jie netiki.

9. Jie stengiasi apgaut Allahą ir tikinčiuosius, bet apgaudinėja patys save, tik to nejausdami.

10. Jų širdys ligotos. Tegul Allahas sustiprina jų ligą! Jiems – kankinama bausmė už tai, kad jie meluoja.

11. O kai jiems sako: „Neskleiskit nešvarybių žemėj!" – jie sako: „Mes tesam kuriantieji gėrį."

---

[1] Šios raidės – tai Korano paslaptis, kurią žino tik Dievas. (Vert. past.)

[2] Paskutinis – Korane būsimasis, amžinas gyvenimas.

12. Argi ne taip? Būtent jie – skleidžia nešvarybę, bet jie nežino.

13. O kai jiems sako: „Patikėkite, kaip patikėjo žmonės!“ – atsako: „Nejaugi imsime tikėt, kaip tie kvailiai?“ Iš tikro, jie – kvailiai, bet jie nežino!

14. Ir kai sutinka tuos, kurie patikėjo, jie sako: „Mes patikėjome!“ O kai lieka su savo šėtonais, sako: „Mes juk – su jumis, mes tiktai šaipomės.“

15. Allahas pasijuoks iš jų ir paskleis jų piktus kėslus, kuriose jie aklai klajoja!

16. Tai – tie, kur pirko paklydimą vietoje tiesaus kelio. Nepelninga jų prekyba, ir nėjo jie tikru keliu!

17. Panašūs jie į tą, kuris užkūrė ugnį, o kai ji apšvietė viską, kas aplink ją, Allahas atėmė jų šviesą ir paliko juos tamsoj, taigi jie nemato.

18. Kurti, nebylūs, akli, – jie nesugrįš (į tiesų kelią).

19. Arba jie yra panašūs į lietaus debesį iš dangaus. Jame tamsa, griaustinis ir žaibai, jie užsikiša pirštais ausis nuo griausmo kirčių, bijodami mirties. Išties, Allahas užtiks netikinčius.

20. Žaibas pasiruošęs juos apakinti; vos tik jis įsižiebia, jie eina, jo lydimi. O kai sutemsta, jie sustoja. O jei Allahas panorėtų, atimtų iš jų klausą bei regėjimą: juk Allahas turi galią kiekvienam daiktui!

21. O žmonės! Garbinkite savo Valdovą, kuris sukūrė jus ir tuos, kur buvo iki jūsų, – galbūt jūs tapsit dievobaimingi! –

22. Kuris žemę padarė jums patalu, o dangų – statiniu, ir nuvedė iš dangaus vandenį, ir išvedė juo vaisius jūsų maistui. Tad neieškokite Allahui lygių, tada, kai viską žinote!

23. O jeigu jūs abejojate tuo, ką Mes pasiuntėme Mūsų vergui, tai pateikite (sukurkite) *sūrą*, panašią į šitą, ir pakvieskite savo liudytojus, išskyrus Allahą, jeigu jūs teisingi.

24. Jeigu jūs šito nepadarysite, – o jūs niekados šito nepadarysite! – tad bijokite Ugnies, kuriai žmonės ir akmenys tėra pakuros, paruoštos netikintiesiems.

25. Ir pradžiugink tuos, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, kad jiems paruošti Rojaus sodai, kur žemai srūva upės. Kiekvieną kartą, kai jie bus apdovanoti vaisiais, jie sakys: „Tai iš to, kas mums anksčiau buvo dovanota“, – o jiems duodama tiktai kažkas panašaus. Jiems ten – žmonos skaisčios, ir jie ten gyvens amžinai.

26. Iš tiesų Allahas nesidrovi palyginimo apie uodą ir tą, kas jį pranoksta. O tie, kurie patikėjo, žino, kad tai – tiesa iš jų Viešpaties. Tie gi, kur netiki, tars: „Ko nori Viešpats tuo palyginimu?“ Šitaip jis suklaidina daugelį ir veda tiesiu keliu daugelį. Bet suklaidina Jis šituo tiktai nedorėlius,

27. tuos, kurie pažeidžia Allaho nurodymą po jo sutvirtinimo ir skiria tai, ką Allahas įsakė jungti, ir sėja nedorumą žemėj. Tai tie, kurie patirs nuostolį.

28. Kaip jūs galite netikėti Allahu? Juk jūs buvot negyvi, o Jis jums suteikė gyvybę. Paskui Jis numarins jus, paskui atgaivins, paskui Jūs būsite pas Jį sugrąžinti.

29. Jis – Tas, Kuris sukūrė jums viską, kas žemėje, paskui atsigręžė į dangų ir pastatė jį iš septynių dangaus (lygių). Jis apie kiekvieną daiktą išmano!

30. Ir štai tarė tavo Viešpats angelams: „Paskirsiu vietininką žemėje.“ Jie tarė: „Negi Tu paskirsi joje tą, kuris ten skleis nedorą ir lies kraują, o mes garbinam Tave ir aukštinam!“ Jis tarė: „Iš tiesų žinau tai, ko jūs nežinot!“

31. Ir išmokė Jis Adomą visų vardų, o paskui pasiūlė juos angelams ir tarė: „Pasakykite man šitų vardus, jeigu esat teisingi.“

32. Jie tarė: „Šlovė Tau! Mes žinome tik tai, ko mus išmokei. Iš tiesų Tu – Žinantysis, Išmintingasis!“

33. Jis tarė: „O *Adamai* (Adomai), pasakyk jiems jų vardus!“ Ir kai jis pasakė jiems jų vardus, Jis tarė: „Argi Aš jums nesakiau, kad žinau tai, kas paslėpta padangėse ir žemėje, ir žinau tai, ką jūs atliekate atvirai, ir tai, ką jūs darote paslapčia?“

34. Ir štai, Mes tarėme angelams: „Nusilenkite Adomui!“ Ir nusilenkė jie. Tik *Iblisas* atsisakė ir išsiaukštino, ir pasirodė netikintis.“

35. Ir Mes pasakėme: „O *Adamai* (Adomai)! Įsikurkite tu pats ir tavo žmona Rojuje ir maitinkitės ten į sveikatą, kur panorėsit, bet nesiartinkit prie šio medžio, kad nepasirodytumėte neteisingaisiais.“

36. Ir privertė juos šėtonas suklupti ties juo ir išvedė juos iš tenai, kur jie buvo. Ir Mes tarėm: „Kriskite (būdami) priešai vienas kitam! Jums buvimo ir naudos vieta žemėje iki (tam tikro) laiko“.

37. Ir *Adamas* (Adomas) priėmė savo Viešpaties žodžius, ir Jis priėmė jo atgailą. Juk Jis – Priimantis atgailą, Gailestingasis!

38. Mes tarėme: „Nusileiskite iš ten sykiu! O jeigu ateis iš Manęs koks vedimas, tai tiems, kurie laikysis vedimo, nebus baimės jiems, ir nebus jie nusiminę.“

39. O tie, kurie netikėjo ir laikė melu Mūsų apreiškimus, jie – ugniabuviai, jie joje amžinai būva.

40. O sūnūs *Israilo* (Izraelio)! Atminkite Mano malonę, kuria jus apdovanojau, ir ištikimai laikykitės pasižadėjimo Man, tad ir Aš laikysiuosi sutarties su jumis. Ir tik Manęs Vieno bijokite.

41. Ir tikėkite tuo, ką Aš apreiškiau, patvirtindamas teisingumą to, kas su jumis. Ir nebūkite pirmi iš netikinčių šituo. Ir neparduokite už menką sumą Mano apreiškimų ir Manęs Vieno baiminkitės.

42. Ir neapvilkite tiesos melu tam, kad nuslėptumėte tiesą, ją žinodami!

43. Atlikinėkite maldą ir mokėkite apsivalymo mokestį (*zakiatą*), ir lenkitės su tais, kurie lenkiasi.

44. Nejaugi mokysite žmones gėrio, o užmiršite patys save, Juk jūs skaitote Raštą? Nejaugi neateisite į protą?

45. Pasitelkite pagalbos kantrybėje ir maldoje; juk ji – didelis sunkis, išskyrus tuos, kurie ramūs maldoje,

46. kurie įsitikinę, jog sutiks savo Viešpatį ir kad jie pas Jį sugrįš.

47. O *Israilo* (Izraelio) sūnūs! Atminkite mano malonę, kuria Aš jus apdovanojau, ir kad iškėliau jus virš pasaulių.

48. Ir bijokit dienos, kada siela niekuo neatsilygins už kitą sielą, ir nebus išklausytas joks tarpininkavimas, ir nebus jokio išlygio, ir nebus jai jokios pagalbos!

49. Ir štai, Mes išgelbėjom jus iš Faraono žmonių, kurie uždėjo jums piktą bausmę, žudydami jūsų sūnus ir palikdami gyvas jūsų moteris. Čia jums išbandymas didis Jūsų Viešpaties!

50. Ir štai Mes perskyrėm prieš jus jūrą ir išgelbėjom jus, ir nuskandinom Faraono giminę, o jūs į tai žiūrėjote.

51. Ir štai, Mes nustatėm *Mūsai (*Mozei) keturiasdešimties naktų laikotarpį, o po jo pasitraukimo jūs pradėjot garbint aukso veršį, ir buvote neteisingieji.

52. Paskui mes atleidome jums – galbūt būsite dėkingi!

53. Ir štai Mes dovanojome *Mūsai (*Mozei) raštą ir atpažinimą (gebėjimą atskirti) – galbūt eisite tiesiu keliu!

53. Ir štai tarė *Mūsa* (Mozė) savo tautai: „O tauta mano! Jūs patys sau padarėte skriaudą, pradėję garbinti veršį. Tad kreipkitės į savo Kūrėją ir užmuškite patys save (tegul teisingieji užmuša nusidėjėlius): tai jums išeis į gerą jūsų Kūrėjo akivaizdoje." Ir Jis priėmė jų atgailavimą: juk Jis – Priimantis atgailavimą, Gailestingasis!

55. Ir štai jūs tarėte: „O *Mūsa* (Moze)! Mes nepatikėsime tavimi, kol nepamatysime Allaho savo akim." Ir jus pervėrė žaibas, kol jūs žiūrėjote.

56. Tada Mes prikėlėme jus po jūsų mirties – galbūt jūs būsite dėkingi!

57. Ir Mes apsiautėme jus debesiu ir nuleidome jums manų ir putpeles. Maitinkitės gėrybėmis, kurias jums paskyrėme! Ne Mums jie padarė skriaudą, o patys save nuskriaudė.

58. Ir štai Mes pasakėme: „Eikite į šitą gyvenvietę ir maitinkitės ten, kur įsigeisite, į sveikatą! Ir ženkite pro vartus, nusilenkdami, ir sakykit: „Atleisk mums!" – Mes atleisime jums jūsų prasikaltimus ir pridėsime darantiems gera."

59. Ir pakeitė neteisingieji žodį kitu žodžiu, nei buvo jiems sakyta. Ir pasiuntėme neteisingiesiems bausmę iš dangaus už tai, kad jie nedorai elgėsi.

60. Ir štai paprašė *Mūsa* (Mozė) gėralo savo tautai, ir Mes tarėme: „Trenk savo lazda į uolą!" Ir ištryško iš jos dvylika šaltinių, kad visi žmonės žinotų savąją versmę. „Valgykite ir gerkite iš Allaho aruodo! Ir nedarykite blogio žemėje, platindami nedorą."

61. Ir štai jūs pasakėte: „O *Mūsa* (Moze)! Mes negalim pakęsti vienodo maisto. Melsk vardan mūsų savo Viešpatį, te Jis išveda mums tai, ką augina žemė iš savo daržovių, aguročių, česnako, lęšių ir svogūno. Tarė jis: „Nejaugi jūs prašote pakeisti tuo, kas niekingiau, tai,

kas geriau? Keliaukite į bet kurį miestą ir rasite ten, ko prašote.“ Ir išskleista viršum jų buvo panieka ir skurdas. Ir pakliuvo jie į Allaho rūstybę. Tatai – dėl to, kad jie netikėjo Allaho ženklais ir užmušinėjo pranašus be jokio teisingumo! Tatai – dėl to, kad jie neklausė ir perženginėjo teisėtas ribas!

62. Iš tiesų tie, kurie patikėjo, ir tie, kurie atsivertė į judaizmą, ir krikščionys, ir *sabiečiai*, kurie patikėjo Allahą ir Paskutiniąją dieną ir darė gera, – jiems jų atlygis pas jų Viešpatį, niekas jiems negresia, ir nebus jie nusiminę!“

63. Ir štai, Mes priėmėme iš jūsų pasižadėjimą ir iškėlėm virš jūsų kalną: „Imkite tai, ką jums dovanojom, ir tvirtai minėkite tai, kas ten, – gal būsite dievobaimingi!“

64. Po to jūs nusigręžėte, ir, jeigu ne Allaho palaima ir Jo malonė jums, tai būtumėt tarp patyrusių nuostolį.

65. Žinote iš saviškių tuos, kurie pažeidė šeštadienio šventimą, ir Mes pasakėme jiems: „Pavirskite niekingomis beždžionėmis!“

66. Mes padarėme tai pavyzdine bausme jiems patiems ir ateinančioms kartoms, ir pamokymu dievobaimingiesiems.

67. Ir štai tarė *Mūsa* (Mozė) savo tautai: „Allahas liepia jums paskersti karvę.“ Jie atsakė: „Ar tu tik nesityčioji iš mūsų?“ Jis tarė: „Tesaugo mane Allahas, kad nepasirodyčiau kvailys!“

68. Jie pasakė: „Pašauk mums savo Viešpatį, kad Jis mums išaiškintų, kokia ji.“ Jis tarė: „Štai, Jis sako: „Ji – karvė, nesena, bet ne telyčia, tarp kitko, vidutinio amžiaus. Darykit tai, kas liepta!“

69. Jie tarė: „Pašauk mums savo Viešpatį, kad mums paaiškintų, kokios ji spalvos.“ Jis tarė: „Štai, sako: „Ji – žala, šviesus jos plaukas džiugina reginčiuosius.“

70. Jie tarė: „Pašauk savo Viešpatį, kad Jis išaiškintų mums: juk karvės panašios viena į kitą, ir mes būsim, jei Allahas pageidaus, tiesiame kelyje."

71. Jis tarė: „Štai, Jis kalba: „Ji – karvė nesutramdyta, kokia aria žemę, ir nepalaisto arimo, ji sveika ir neturi pažeidimų. Tada jie tarė: „Dabar tu sakai tiesą." Po to jie paskerdė ją, nors nedaug trūko, kad jos visai neskerstų.

72. Kai užmušėte žmogų, susiginčijote dėl to. Bet Allahas atskleidžia tai, ką jūs stengėtės paslėpti.

73. Mes pasakėme: „Trenkite jam (numirėliui) jos (paskerstos karvės) dalimi". Taip Allahas prikelia iš numirusiųjų ir parodo jums Savo ženklus, – gal būsite protingi!

74. Po to sukietėjo jūsų širdys ir pasidarė kietos kaip akmenys ar netgi dar kietesnės. Išties tarp akmenų yra tokių, iš kurių liejasi šaltiniai. Taip pat yra ir tokių, kurie suskyla ir trykšta iš jų vanduo. O yra ir tokių, kurie krenta iš baimės prieš Allahą. Allahas tikrai žino tai, ką jūs darote.

75. Negi jūs tikitės, kad jumis patikės. Taigi buvo grupė tų, kurie girdėjo Allaho Žodį ir sąmoningai iškraipė jį po to, kai jie jį suprato.

76. Ir kai jie sutikdavo patikėjusius, sakydavo: „Mes patikėjome." Bet kai jie pasilikdavo vieni su kitais uždaram rate, tai sakydavo: „Negi jūs pasakosite jiems apie tai, ką jums atskleidė Allahas, kad su tuo jie galėtų su jumis diskutuoti prieš jūsų Viešpatį? Argi jūs to nesuvokiate?"

77. Argi jie nežino, kad Allahas žino viską, ką jie slepia ir ką jie atskleidžia?

78. Tarp Jų yra beraščių žmonių, kurie nepažįsta Rašto, tiki tuščiomis svajonėmis ir spėliojimais.

79. Baisi nelaimė tiems, kurie rašo Raštą savo rankomis, o po to sako: „Tai – nuo Allaho“, – kad įgytų už tai menką kainą. Baisi nelaimė jiems už tai, ką jų rankos parašė! Baisi nelaimė jiems už tai, ką jie tokiu būdu įsigyja!

80. Jie sako: „Ugnis mus pasieks tik kelias suskaičiuotas dienas.“ Sakyk: „Nejaugi jūs sudarėte su Allahu sutartį? O juk Allahas niekada nepakeis Savo pažado. Ar jus tik sakote prieš Allahą tai, ko jūs nežinote?“

81. O ne! Tie, kurie užsidirbo blogį ir jų nuodėmės apsupo juos, tai jie yra Ugnies gyventojai ir jie ten bus amžinai.

82. O tie, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, tai jie yra Rojaus gyventojai ir jie ten bus amžinai.

83. Ir (prisiminkite) kai Mes sudarėme su *Israilo* (Izraelio) sūnumis susitarimą, kad jūs negarbinsite nieko, išskyrus Allahą; gražiai elgsitės su tėvais, taip pat su artimaisiais, našlaičiais ir vargšais; kalbėsite žmonėms tik gerus dalykus, atlikinėsite maldą ir mokėsite *zakiatą*. Bet vėliau jūs nusisukote kaip atskalūnai, išskyrus nedaugelį iš jūsų.

84. Ir (prisiminkite) kai Mes sudarėme su jumis sutartį apie tai, kad jūs nepraliesite savo kraujo ir nevarysite vienas kito iš savo būsto. Po to jūs tai pripažinote ir tai paliudijote.

85. Paskui būtent jūs žudėte vienas kitą ir varėte atitinkamą grupę jūsiškių iš jų namų, gelbėdami vieni kitiems nuodėmėje ir neteisybėje. Na, o jeigu jie pas jus grįžta kaip kaliniai, jūs juos išperkate. Betgi jums buvo uždrausta juos išvaryti. Negi jūs tikite viena Rašto dalimi, bet atmetate kitą? Atlygis už tai, kas taip elgiasi, – gėda žemiškajame gyvenime, o Prisikėlimo dieną jiems bus skirta dar didesnė bausmė. Allahas tikrai nėra nežinantis to, ką jūs darote.

86. Jie nusipirko Paskutiniuoju gyvenimu žemiškąjį gyvenimą. Jų kančios nebus sumažintos ir nesulauks jie pagalbos.

87. Mes dovanojome *Mūsai* (Mozei) Knygą ir paskui jį pasiuntėme daug pranašų. Ir dovanojome *Isai* (Jėzui), *Marjamos* (Marijos) sūnui, aiškius ženklus ir sustiprinome jį Šventąja Dvasia. Nejaugi kiekvieną kartą, kai pranašas atnešdavo jums tai, kas jums ne prie širdies, išpuikdavote, vienus išvadindavote melagiais, o kitus nužudydavote?

88. Jie pasakė: „Mūsų širdys uždengtos užuolaida". O ne, Allahas prakeikė juos už jų netikėjimą. Koks mažas yra jų tikėjimas!

89. O kai pas juos atsirado Knyga nuo Allaho, patvirtinanti teisingumą to, ką jie turėjo, o prieš tai jie meldėsi ir prašė pergalės prieš netikinčiuosius. Bet kai gi pas juos atsirado tai, ką jie pažino, tai atsisakė patikėti tą. Tebūnie Allaho prakeiksmas netikintiesiems.

90. Bloga tai, ką jie pirko už savo sielas, paneigdami tai, ką atsiuntė Allahas, iš pavydo, kad Allahas siunčia iš Savo malonės kam panorėjęs iš vergų Savo! Ir užtraukė jie sau rūstį ant rūsčio. Iš tikrųjų netikintiesiems – žeminanti kančia!

91. O kai tars jiems: „Patikėkite tuo, ką siuntė Allahas!", kalba: „Mes tikime tuo, kas mums atsiųsta", o netikime tuo, kas paskui, nors tatai – tiesa, patvirtinanti teisingumą to, kas su jais. Sakyk: „Kodėl gi tada jūs anksčiau žudėte Allaho pranašus, jei esat tikintieji?"

92. Pas jus atėjo *Mūsa* (Mozė) su aiškiais ženklais, paskui jūs prisiėmėt veršį po jo, būdami neteisūs.

93. Ir štai Mes sudarėme sutartį su jumis ir iškėlėme virš jūsų kalną: „Stipriai laikykitės to, ką Mes jums dovanojome, ir klausykitės!" Jie tarė: „Mes klausom ir nepaklūstam." Jų širdys persisunkę meile savo jaučiui, per savo netikėjimą. Sakyk: „Šlykštu tai, ką liepia jums jūsų tikėjimas, jeigu išvis jūs esate tikintys!"

94. Sakyk: „Jeigu būsimieji namai pas Allahą tiktai jums, o ne kitiems žmonėms, tai linkėkite sau mirties, jeigu sakote tiesą!"

95. Tačiau niekuomet jie nenorės jos dėl to, ką parengė jų rankos. Iš tiesų Allahas žino apie neteisuolius!

96. Ir iš tikro įsitikinsi, kad jie – patys godžiausi iš žmonių gyvenimo, netgi tarp tų, kurie pridūrė Allahui sėbrų; kiekvienas iš jų geidautų, kad jam būtų skirtas gyvenimas tūkstančiui metų. Bet ir tai neatitolins jo nuo bausmės. Juk Allahas mato, ką jie išdirbinėja!

97. Sakyk: „Kas buvo *Džibrilo* (Gabrielio) priešas?“ Juk jis nuleido jį į tavo širdį Allahui leidus, patvirtindamas tikrumą to, kas buvo jam siųsta, kaip teisingas vedimas ir džiaugsminga žinia tikintiesiems.

98. Kas tampa priešu Allaho ir Jo angelų, ir Jo pasiuntinių, ir *Džibrilo* (Gabrielio), ir *Mikailo*... tai juk ir Allahas – priešas netikintiesiems!

99. Mes jau pasiuntėme tau aiškius ženklus, ir jais netiki tik nedorėliai.

100. Ir juk kiekvienąkart, vos tik jie sudaro sutartį, dalis jų atmeta ją. Taip, didžiuma jų netiki!

101. Ir kai atėjo pas juos Allaho pasiuntinys, patvirtindamas teisingumą to, kas su jais, dalis tų, kuriems buvo dovanotas Raštas, nukišo Allaho Raštą sau už nugarų, tarsi jie nieko nežino,

102. ir jie pasekė tuo, ką skaitė šėtonai *Suleimano* (Saliamono) karalystėje. *Suleimanas* (Saliamonas) nebuvo netikintis. Netikintys buvo šėtonai. Jie mokė žmones burtų ir to, kas buvo atsiųsta (iš aukštybių) dviem angelams Babilone, *Charūtui* ir *Marūtui*. Bet jiedu nieko nemokė, prieš tai nesakydami: „Mes – suvedžiojimas, tad nebūk netikintis!“ Ir jie mokėsi iš jų, kaip išskirti vyrą su žmona, – tačiau jie negalėjo niekaip pakenkti šituo be Allaho leidimo. Ir mokėsi jie to, kas jiems kenkė ir nedavė naudos, ir jie žinojo, jog tas, kuris tai įgydavo, – nėr jam dalios Būsimajam gyvenime. Blogai tas, kad jie pirko už savo sielas, – jeigu jie tai būtų žinoję!

103. O jeigu jie būtų patikėję ir būtų buvę dievobaimingi, tai Allaho apdovanojimas geriau, – jeigu būtų žinoję!

104. O tie, kurie patikėjote! Nesakykite pranašui: „Rūpinkis mumis!“, o sakykite: „Prižiūrėk mus!“ – ir klausykite. O netikintiesiems – bausmė neišpasakyta!

105. Netikintieji iš Rašto žmonių ir daugiadieviai nenorėtų, kad jums būtų apreiškiamas gėris iš jūsų Valdovo, o Allahas savo gailestingumu apdovanoja tuos, kuriuos panori: juk Allahas – didelės malonės Valdytojas!

106. Kiekvieną sykį, kai mes pakeičiame posmą arba raginame jį užmiršti, mes pateikiame geresnį, nei buvo, arba panašų į jį. Nejaugi nežinai, kad Allahas turi galią kiekvienam daiktui?

107. Nejaugi nežinai, kad Allahui priklauso galia padangėse ir žemėje ir neturite jūs, išskyrus Allahą, nei artimojo, nei pagalbininko?

108. O gal jūs geidaujate paklausti savąjį pasiuntinį, kaip anksčiau klausdavote *Mūsą* (Mozę)? Bet jeigu kas pakeis tikėjimą netikėjimu, tas išklydo iš tiesaus kelio.

109. Daugelis iš Rašto žmonių norėtų atversti jus po to, kai patikėjote, į netikinčiuosius iš pavydo savo viduj, po to, kai jiems patiems paaiškėjo tiesa. Atleiskite jiems ir būkite nuolankūs, kol apreikš Allahas Savo įsakymą. Iš tikrųjų Allahas turi galią kiekvienam daiktui!

110. Ir atlikinėkite maldą ir atnašaukite apsivalymo mokestį (*zakiatą*); ką gero ruošiate patys sau, rasite tai pas Allahą: juk Allahas mato, ką jūs darote!

111. Ir jie sako: „Niekada niekas nepaklius į Rojų, išskyrus judėjus arba krikščionis.“ Tai – jų svajonė. Sakyk: „Pateikite savo įrodymus, jeigu esate teisūs!“

112. Taip! Kas patikėjo savo veidą Allahui, be to daro labą, tai jam – jo atlygis pas jo Viešpatį, ir nekybo baimė viršum jų galvos ir nebus jie nusiminę.

113. Ir sako judėjai: „Krikščionys neina teisingu keliu!“ Ir sako krikščionys: „Judėjai neina teisingu keliu!“ O visi jie skaito Raštą. Taip kalba ir tie, kurie neišmano, panašūs jų žodžiai. Allahas išspręs jų ginčą Prisikėlimo dieną, kuo jie tarpusavy skyrėsi.

114. Kas gi neteisingesnis už tą, kas kliudo mečetėse garbinti Allahą, kad būtų minimas Jo vardas, ir stengiasi jas sugriauti? Šitiems derėtų įžengti ten tik su baimingu virpuliu. Jiems šiame pasaulyje – gėda, ir jiems ateinančiame gyvenime – didelės bausmės!

115. Allahui priklauso ir rytai, ir vakarai; ir kur tik jūs besigręžtumėt, visur Allaho veidas. Iš tiesų Allahas yra viską Apimantis, viską Žinantis!

116. Ir tarė jie: „Prisiėmė Allahas Sau kūdikį!“ Šlovė Jam! Taigi Jam priklauso viskas, kas padangėse ir žemėj! Visi Jam atsiduoda!

117. Jis – dangaus ir žemės Kūrėjas, o kai Jis ką nors nusprendžia, tai užtenka tik tarti: „Būk!“ – ir tai būna.

118. Tie, kurie nežino, sako: „Kodėl Allahas mūs nekalbina? Kodėl mums ženklo neparodo?“ Taip kalbėjo ir tie, kurie gyveno anksčiau, panašius tarė žodžius: panašios jų širdys. Mes jau išaiškinome ženklus žmonėms, kurie įsitikinę.

119. Štai mes pasiuntėme tave geruoju žinios nešėju su tiesa ir perspėjančiu ragintoju, ir tavęs niekas neklaus apie ugniabuvius.

120. Ir niekados nebus patenkinti tavimi nei judėjai, nei krikščionys, kol nepriimsi jų mokymo. Sakyk: „Iš tiesų Allaho vedimas yra tikrasis vedimas!“, – o jeigu paseksi jų norais po to, kai tau buvo apreikštas tikrasis žinojimas, tai nebus tau Allahas nei Globėju, nei Pagalbininku.

121. Tie, kuriems Mes dovanojome Raštą, ir skaito jį, kaip priklauso jį skaityti, – jie juo tiki. O jeigu kas netiki juo – tie turės nuostolių.

122. O *Israilo* (Izraelio) sūnūs! Atminkite Mano malonę, kurią jums parodžiau, ir kad pagerbiau jus prieš pasaulius.

123. Ir bijokit dienos, kai nė vienas žmogus nebus naudingas kitam žmogui, ir nebus galima išsipirkti, nebus užtarimo, ir nebus jam pagalbos!

124. Ir štai, Viešpats išbandė *Ibrahimą* (Abraomą) savo žodžiais ir jis tai įvykdė. Jis tarė: „Iš tikrųjų Aš padarysiu tave vedliu žmonėms." Jis tarė: „Ir iš mano palikuonių?" Jis tarė: „Negalios Mano įstatymas netikintiems."

125. Ir štai, pavertėme Mes šiuos Namus žmonių sambūriu ir saugia vieta. „Ir padarykite Abraomo vietą maldų vieta." Ir Mes prisaikdinom *Ibrahimą* (Abraomą) ir *Ismailą* (Izmaelį): „Išvalykite Namus atliekantiems apeigas ir dalyvaujantiems, ir besilenkiantiems, ir puolantiems kniūbsčiomis!"

126. Ir štai tarė *Ibrahimas* (Abraomas): „Viešpatie! Paversk šitą šalį saugia ir skirk jos gyventojams vaisių, – tiems iš tų, kurie patikėjo į Allahą ir Paskutiniąją dieną." Jis tarė: „O tiems, kurie nepatikėjo, Aš leisiu gėrybėmis naudotis neilgai, o paskui jėga atvesiu juos į Ugnies bausmę." Šlykštus toksai sugrąžinimas!

127. Ir štai *Ibrahimas* (Abraomas) ir *Ismailas* (Izmaelis) iškelia Namų pamatus: „Viešpatie mūs! Priimk iš mūsų, juk Tu išties – Girdintis, Žinantis!

128. Viešpatie mūs! Ir padaryk mus Tau atsidavusius ir iš mūsų palikuonių – bendruomenę, atsidavusią Tau, ir parodyk mums vietas, kur atliksim garbinimo ritualus, ir priimk mūsų atgailą, juk Tu – Priimantis atgailą, Gailestingas!

129. Viešpatie mūs! Ir Pasiųsk iš jų pasiuntinį, kuris perskaitys jiems Tavo ženklus ir išmokys juos Rašto ir išminties, ir apvalys juos, juk Tu iš tikro – Galingas, Išmintingas!"

130. O kas nusisuks nuo *Ibrahimo* (Abraomo) tvarkos, išskyrus tą, kuris apkvailino savo sielą? Mes išrinkome jį artimiausiame pasauly, o ateity jis, akivaizdu, tarp teisuolių.

131. Štai tarė jam jo Viešpats: „Atsiduok!" Jis tarė: „Aš atsidaviau pasaulių Viešpačiui!"

132. Ir paliko priesaiką šią *Ibrahimas* (Abraomas) ir *Jakūbas* (Jokūbas) savo sūnums: „O sūnūs mano! Iš tiesų Allahas parinko jums tikėjimą; tad nemirkit kaip tik būdami atsidavusiais (musulmonais)!"

133. Negi jūs buvot liudininkai, kai stojo priešais *Jakūbą* (Jokūbą) mirtis? Štai jis tarė savo sūnums: „Ką jūs garbinsite po manęs?" Jie pasakė: „Mes garbinsime tavo Dievą ir tavo tėvų – *Ibrahimo* (Abraomo), ir *Ismailo* (Izmaelio), ir *Ishako* (Izaoko) – Dievą, Vienatinį Dievą, ir Jam mes atsiduodam."

134. Tai – tauta, kuri jau praėjo: jai – tas, ką ji įgijo, ir jums – ką jūs įgijote, ir jūsų nepaklaus, ką jie darė.

135. Jie sako: „Būkite judėjais arba krikščionimis – surasit tiesų kelią." Sakyk: „Ne, – (mes paseksim) *Ibrahimo* (Abraomo) tikėjimu, *hanifa* (monoteistiniu tikėjimu), juk jis nebuvo daugiadievis."

136. Sakykite: „Mes patikėjome Allahą ir tuo, kas Jo mums buvo siųsta, ir kas siųsta *Ibrahimui* (Abraomui), *Ismailui* (Izmaeliui), *Ishakui* (Izaokui), *Jakūbui* (Jokūbui) ir gentainiams, ir kas buvo dovanota *Mūsai* (Mozei) ir *Isai* (Jėzui), ir kas buvo jų Viešpaties dovanota pranašams. Mes neišskiriam kurio nors vieno iš jų, ir Jam mes atsiduodam."

137. O jeigu jie patikėtų tą, ką jūs patikėjote, tai jie jau suras tiesų kelią; o jeigu jie nusisuks, tai jie išsiskirs su tiesa. Allahas tave iš jų išvaduos: Jis juk – Girdintis, Žinantis.

138. Sakyk: „Toks Allaho tikėjimas! O kieno religija geriau, nei Allaho tikėjimas? Ir mes jį garbiname."

139. Tark: „Negi jūs pradėsite kivirčytis su mumis dėl Allaho, jeigu Jis – mūsų Viešpats, ir jūsų Viešpats? Mums – mūsų reikalai, o jums – jūsų reikalai, ir mes Jam atsiduodam."

140. O gal jūs tarsite, kad *Ibrahimas* (Abraomas), ir *Ismailas* (Izmaelis), ir *Ishakas* (Izaokas), ir *Jakūbas* (Jokūbas), ir gentys buvo judėjai arba krikščionys? Sakyk: „Ar jūs žinote daugiau, ar Allahas? Kas gi yra nešvaresnis už tą, kuris nuslėpė jam duotą Allaho paliudijimą? Allahas tikrai nėra nežinantis to, ką jūs darote!"

141. Tai – tauta, kuri jau praėjo: jai – tai, ką ji įgijo, o jums – tai, ką jūs įgijote, ir jūsų neklaus apie tai, ką jie veikė.

142. Štai tars kvailiai iš žmonių: „Kas atstūmė juos nuo *kiblos* (maldos krypties), kurios jie laikėsi? Sakyk: „Allahui priklauso ir rytai, ir vakarai. Jis veda, kuriuos nori, į tiesų kelią!"

143. Ir taip Mes padarėme jus prisilaikančią vidurio bendruomene, kad jūs būtumėte liudininkai apie žmones ir kad pasiuntinys būtų liudininkas apie jus. Ir mes paskyrėme *kiblą* (maldos kryptį), kurios tu laikeisi, tiktai tam, kad Mes žinotume, kas seka paskui pasiuntinį nuo tų, kurie nusigręžia. Ir tai – sunku daugumai, išskyrus tuos, kuriuos nuvedė Allahas tiesiu keliu; juk Allahas neleis, kad žūtų jūsų tikėjimas! Iš tikrųjų Allahas su žmonėmis Romus, Pilnas Gailesčio!

144. Mes matėme, kaip tavo veidas atsigręždavo į dangų, o mes nukreipsime tave į *kiblą*, kuria tu būsi patenkintas. Tad pasuk savo veidą Uždraustos mečetės pusėn. Ir kur tik jūs bebūtumėt, pasukite savo

veidus jos pusėn. Juk tie, kuriems dovanotas Raštas, žino, aišku, jog tai – tiesa iš jų Viešpaties. Allahas tikrai nėra nežinantis to, ką jūs darote!

145. Ir jeigu tu pateiksi tiems, kuriems dovanotas Raštas, visus ženklus, vis vien jie neseks tavo *kibla*, ir tu neseksi jų *kibla*. Ir niekas iš jų neseks kitų *kibla*. O jeigu tu seksi jų norais po to, kai tau buvo duotas žinojimas, tuomet tu, iš tikro, iš neteisingųjų.

146. Tie, kuriems Mes dovanojome Raštą, pažįsta jį taip, kaip savo sūnus, betgi dalis jų slepia tiesą, nors ir žino.

147. Tiesa – iš tavojo Viešpaties, nebūk tarp abejojančių!

148. Kiekvienas turi kryptį, kur jis suka veidą. Tad stenkitės aplenkti vienas kitą gerais darbais! Kad ir kur būtumėt, Allahas atves jus visus, – išties, Allahas turi galią kiekvienam daiktui!

149. Ir nesvarbu, iš kur būtum išėjęs, suk savo veidą Uždraustos mečetės pusėn; nes tai – tiesa iš tavo Viešpaties. Allahas tikrai nėra nežinantis to, ką jūs darote!

150. Ir iš kur beišeitum, suk savo veidą uždraustos mečetės pusėn, ir, kad ir kur būtumėt, gręžkite savo veidus jos pusėn, kad nebūtų žmonėms prieš jus įrodymo, išskyrus tuos iš jūsų, kurie nedori. Nebijokit jų, o bijokit Manęs, kad Aš galėčiau iki galo išlieti Savąjį gailestingumą jums, – galgi jūs būsite tiesiam kely! –

151. Kaip kad Mes siuntėm jums pasiuntinį iš jūsų tarpo; jis skaito jums Mūsų ženklus, ir apvalo jus, ir moko jus Rašto bei išminties, ir moko jus to, ko jūs anksčiau nežinojote.

152. Tad minėkit Mane, Aš atminsiu jus; būkite dėkingi Man ir nebūkit neigiančiais Mane!

153. O tie, kur patikėjote! Ieškokite pagalbos kantrybėje ir maldoje. Iš tiesų Allahas – su kantruoliais!

154. Nesakykite apie tuos, kurie žuvo Allaho kelyje: „Mirusieji!“ Ne, – gyvi! Bet jūs to nejaučiate.

155. Mes būtinai jus išbandysime truputėliu baimės, badu, turto, žmonių ir vaisių stygiumi, – pradžiugink gi kantruolius, –

156. tuos, kurie, ištikti negandos, sako: „Iš tiesų mes priklausom Allahui, ir pas jį sugrįžtame!“

157. Tai – tie, kuriems palaima iš jų Viešpaties ir malonė, ir jie – einantieji tiesiu keliu.

158. *As-Safa* ir *Al-Marva* – iš Allaho ritualo ženklų; ir kas atlieka piligrimystę prie Namo (*Kabos*) ar mažąją piligrimystę (*omrą*), – nėr nuodėmės jam, kad apeis ratu jas abi. O jeigu kas savanoriškai pasirinks gėrį... juk Allahas Dėkingas, Supratingas!

159. Iš tikrųjų tie, kurie slepia tai, ką Mes pasiuntėm kaip tiesioginio vadovavimo šviesius ženklus, po to, kai Mes paaiškinome tai žmonėms Rašte, – šituos prakeiks Allahas ir prakeiks prakeikūnai,

160. išskyrus tuos, kurie atgailavo, ištaisė tai, kas buvo padaryta bloga, ir pradėjo aiškinti tiesą. Iš jų Aš priimsiu atgailą: juk Aš – Priimantis atgailą, Maloningas!

161. Iš tikrųjų tie, kurie netikėjo ir numirė, būdami netikintys, – viršum jų Allaho prakeiksmas ir angelų, ir žmonių – visų!

162. Amžinai gyvenančiais jame jie liks, – nebus palengvinta bausmė jiems ir nebus jokio atidėjimo.

163. Ir Dievas jūsų – Dievas Vienatinis, nėr dievybės, išskyrus Jį, Maloningąjį, Gailestingąjį!

164. Iš tiesų dangaus ir žemės sukūrime, nakties ir dienos kaitoje, laivuose, plaukiojančiuose jūrose su tuo, kas naudinga žmonėms, vandenyje, kurį Allahas nuleido iš dangaus ir atgaivino juo žemę po jos mirties ir

paskleidė joje įvairiausių gyvūnų, ir vėjų kaitoj, ir pavaldžiam debesy, tarp dangaus ir žemės, – ženklai protaujantiems žmonėms!

165. O tarp žmonių esama tokių, kurie priskiria, šalimais Allaho, Jam lygius; jie juos myli, kaip myli Allahą. O tie, kurie patikėjo, stipriau myli Allahą. Ir jeigu pamatytų tie, kurie neteisingi, kada jie išvys bausmę, jog visa galia priklauso Allahui ir kad Allahas stipriai baudžia!..

166. Kai tie, paskui kuriuos sekė, atsisakys tų, kurie sekė, ir pamatys bausmę, nutrūks tarp jų visi ryšiai...

167. Ir sakys tie, kurie sekė: „Jeigu tik mums būtų suteikta nors viena galimybė, tai mes atsisakytume jų, kaip jie atsisakė mūsų!“ Taip parodys jiems Allahas jų darbus jų pačių pražūčiai, ir neišlįs jie iš ugnies!

168. O žmonės! Valgykite tai, kas žemėje leidžiama, gera, ir neikite šėtono pėdomis, – juk jis jums atviras priešas!

169. Jis įsakinėja jums daryti blogį ir šlykštybes ir kad kalbėtumėte apie Allahą tai, ko neišmanot.

170. Ir kai sakys jiems: „Sekite tuo, ką atsiuntė Allahas!“ – jie sako: „Ne, mes seksim tuo, ką radome pas mūsų tėvus.“ o jeigu jų tėvai buvo nieko nesupratę ir nėjo tiesiu keliu?

171. Tie, kurie netiki, panašūs į tuos, kuriuos aprėkia, o aprėktieji nieko negirdi, išskyrus šūksnį ir šaukimą: kurti, nebylūs, akli, – jie neprotauja!

172. O jūs, kurie patikėjote! Valgykite gėrybes, kuriomis Mes jus apdovanojome, ir dėkokite Allahui, jeigu jūs Jį garbinat.

173. Jis juk uždraudė jums tik dvėselieną ir kraują, ir kiaulieną, ir tai, kas paskersta ne Allahui. O jeigu kas nors bus priverstas suvalgyti neleistiną, nepareikšdamas nepaklusnumo ir neperžengdamas nustatytų ribų, – nebus čia jam nuodėmės: juk Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas!

174. Iš tiesų tie, kurie slepia tai, ką atsiuntė Viešpats iš Rašto, ir gauna už tai menką pelną, – jie kemša sau į pilvą tiktai ugnį; nekalbins jų Allahas Prikėlimo dieną ir neapvalys, ir jiems – skaudi kančia!

175. Jie – tie, kur pirko paklydimą vietoj tiesaus kelio ir bausmę vietoje atleidimo. Kaip gerai jie pasiruošę kęsti ugnį?!

176. Taip yra todėl, kad Allahas atsiuntė Raštą iš tikrųjų, o tie, kurie nesutaria dėl Rašto, žinoma, smarkiai susiskaldę.

177. Dorumas yra ne tai, kad sukiotumėt savo veidus į rytus bei vakarus, o dorumas – kas patikėjo Allahą ir Paskutiniąją dieną, ir angelus, ir Raštą, ir pranašus, ir davė pinigų, nepaisant meilės jiems, artimiems ir našlaičiams, ir vargšams, ir keleiviams, ir prašantiesiems, ir kad išlaisvintų vergus, ir atlikinėja maldą, ir duoda *zakiatą*, ir tesintieji savo pažadus, kai sutaria, ir kantrūs nelaimėse ir varge ir susirėmimo metu, – tai tie, kur patikėjo, tai jie – dievobaimingieji.

178. O tie, kur patikėjote! Užrašytas jums *Al-Kisas* (atpildas) už nužudytuosius: laisvasis – už laisvąjį, vergas – už vergą, moteris – už moterį. O jeigu žudikui bus atleista nužudytojo brolio (arba jo artimųjų), tai reikia elgtis teisingai ir atitinkamai sumokėti išpirką. Tai – palengvinimas iš jūsų Viešpaties ir malonė; o kas peržengia ribas po to, jam – bausmė skausmingoji!

179. *Al-Kisas* (atpildas) saugo jūsų gyvenimą, o turintieji protą! – gal būsite dievobaimingi!

180. Privaloma jums, kuomet kuriam nors iš jūsų teks stoti prieš mirtį, jeigu jis palieka turtą, palikti palikimą testamentu gimdytojams ir artimiesiems pagal paprotį protingomis sąlygomis. Toks tikinčiųjų įsipareigojimas.

181. O kas pakeis šitai po to, kai išklausė, tai nuodėmė bus tiktai tiems, kurie pakeis tai. Iš tiesų Allahas – Girdintis, Žinantis!

182. Kas bijo palikėjo neteisingumo ar nuodėmės ir sutaikys abi puses, tai jam ne nuodėmė. Iš tikrųjų Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas!

183. O jūs, kurie patikėjot! Nurodytas jums pasninkas, kaip nurodytas jis tiems, kur buvo iki jūsų, – gal būsite dievobaimingi! –

184. Pasninkauti privalote nustatytą dienų skaičių; o kas iš jūsų serga arba kely, tai – toks dienų skaičius kitu metu. O tiems, kurie gali pasninkauti su sunkumu, – išpirka – pavalgydinimas vargšo. O kas savo valia imsis gėrio, tai – jam geriau. Bet jums yra geriau pasninkauti, jeigu jūs tai norite žinoti.

185. Ramadano mėnuo, kuriame buvo pasiųstas Koranas, kaip vedimas žmonėms ir kaip aiškūs vedimo ir atpažinimo ženklai, – ir štai, ką iš jūsų užtiks šitas mėnuo, tegul praleidžia jį pasninkaudamas, o kas serga arba kelyje, – tai kitų dienų sąskaita. Allahas nori jums palengvinimo, o ne apsunkinimo. Jis nori, kad jūs laikytumėtės iki galo dienų skaičiaus ir po to išaukštintumėt Allahą už tai, kad Jis išvedė jus į tiesų kelią, – galbūt būsit dėkingi!

186. O kai teirausis Mano vergai apie Mane, tai Aš juk – arti, atsišaukiu į šaukiančiojo balsą, kai jis bešauktų Mane. Tegul jie atsišaukia Man ir tegul tiki Manimi – galbūt jie eis tiesiu keliu!

187. Leidžiama jums pasninko naktį suartėti su žmonomis: jos – jums drabužis; o jūs – drabužis joms. Sužinojo Allahas, kad jūs apgaudinėjate patys save, ir atsigręžė į jus, ir atleido jums. O dabar suartėkite su jomis ir siekite to, ką jums Allahas užrašė. Valgykit ir gerkit, kol nepradės skirtis jūsų akyse baltoji gija nuo juodosios aušros gijos, paskui laikykitės pasninko lig nakties. Ir nesiekite artumo su jomis, kai jūs pamaldžiai lankotės mečetėse. Tokios Allaho ribos, tad nesiartinkite prie jų! Taip aiškina Allahas Savo ženklus žmonėms, – galgi jie taps dievobaimingi.

188. Ir neteisėtai neeikvokite savo turto tarpusavy ir nepapirkinėkite juo teisėjų, kad nusikalstamai surytų dalį žmonių turto, tuo metu, kai jūs žinote.

189. Klausia jie tave apie mėnulio jaunatis. Sakyk: „Jos – laiko pažyma žmonėms ir *hadžui*." Dorumas ne tai, kad užeinate į namus iš galo. Doras yra tas, kas yra dievobaimingas. Įeikit į namus pro duris ir bijokite Allaho, – galgi būsit laimingi!

190. Ir kaukitės Allaho kelyje su tais, kurie su jumis kaunasi, bet neperženkite nustatytų ribų, – iš tiesų Allahas nemyli peržengiančių ribas!

191. Ir žudykite juos (daugiadievius), kur sutiksit, ir išvykite juos iš tenai, iš kur išvijo jus; juk suvedžiojimas blogiau nei žudymas! Ir nesikaukite su jais ties Uždraustąja mečete tol, kol jie nepradės ten kautis su jumis. Jeigu jie pradės kautis su jumis, tai žudykite juos: toks atpildas netikintiesiems!

192. Na, bet jeigu jie nutrauktų tai, ką jie darė, tai... juk Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas!

193. Ir kaukitės su jais, kol neliks daugiau jokio suvedžiojimo, o visa religija priklausys Allahui. O jeigu jie nutrauktų tai, ką darė, tai neverta jiems skirti priešiškumo, išskyrus neteisingiesiems!

194. Draudimų mėnuo – už draudimų mėnesį. O už draudimų nesilaikymą – atpildas. Jeigu kas pasikėsina prieš jus, – tai ir jūs pasikėsinkite prieš jį panašiai, kaip jis pasikėsino prieš jus. Ir bijokite Allaho, ir žinokite, kad Allahas – su dievobaimingaisiais!

195. Ir išlaidaukite Allaho kelyje, bet nepulkit strimgalviais į pražūtį ir darykit gera, – iš tikro, Allahas myli gerą darančiuosius!

196. Užbaikite *hadžą* ir mažąją piligrimystę (*omrą*) vardan Allaho. Jeigu jus kas nors užlaikys, tai paaukokite, ką galėsite, iš aukojamųjų

gyvulių. Ir neskuskit savo galvų, kol auka nepasieks aukojimo vietos. O jeigu kas iš jūsų serga arba turi negalią galvoje, tai išpirka – pasninkas arba išmalda, arba auka. O kuomet jums niekas negresia, tada tam, kas atlieka mažąją piligrimystę (*omrą*) iki *hadžo*, kas galės, privalo paaukoti aukojamąjį gyvulį; o kas nesuras, tai – pasninkas, trys dienos *hadžo* metu ir septynios, kai sugrįšit; štai – visos dešimt. Tai – tiems, kieno šeimos negyvena prie Uždraustosios mečetės. Ir bijokite Allaho, ir žinokite, kad Allahas stiprus yra bausti!

197. *Hadžas* atliekamas numatytais mėnesiais. Ir kas įsipareigojo per juos atlikti *hadžą*, tai jokio sangulavimo su moterim, nei palaidumo, nei kivirčo *hadžo* metu. O ką jūs padarysit gero, tai žino Allahas. Ir kaupkit atsargas, bet geriausia iš atsargų – dievobaimingumas. Ir bijokite Manęs, protų turėtojai!

198. Nėr jums nuodėmės, jei jūs ieškosite malonės pas savo Viešpatį. O kai pajudėsite nuo *Arafato*, tai prisiminkite Allahą Uždraustojoje vietoje. Ir prisiminkite Jį, kaip Jis išvedė jus į tiesų kelią, nors ligi to jūs buvot klaidžiojantys.

199. Paskui leiskitės kelionėn iš ten, iš kur ėjo likusieji žmonės, ir prašykit Allaho atleidimo, – iš tiesų Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas!

200. O kai baigsit savo ritualus, tai prisiminkite Allahą, kaip prisimenate savo tėvus, netgi dar labiau. Tarp žmonių yra tokių, kurie sako: „Viešpatie mūs! Dovanok mums artimiausiame gyvenime“, o būsimam – nėra kas jam skirta.

201. Tarp jų yra tokių, kur sako: „Viešpatie mūs! Duok mums artimiausiame gyvenime gėrį ir Paskutiniajame gėrį ir apgink mus nuo Ugnies kančių.“

202. Šitiems – skirtis iš to, ką jie įgijo, – iš tiesų Allahas greit atsiskaito!

203. Ir minėkite Allahą išvardytomis dienomis. Kas paskubės ir atliks ritualą per dvi dienas, tam nėra nuodėmės, ir kas pavėluos, nėr nuodėmės jam. Tai – tam, kuris dievobaimingas. Bijokite Allaho ir žinokit, kad pas Jį būsite surinkti!

204. Tarp žmonių yra toksai, kurio kalbos kelia žavesį tau žemiškame gyvenime, ir jis šaukia Allahą paliudyti tai, kas jo širdyje, nors pats yra užsispyręs ginčininkas.

205. O kuomet jis nusisuka, tai vaikšto žemėje, kad platintų ten nedorą ir pražudytų ir pasėlius, ir palikuonis, – o Allahas nemėgsta nedorybės!

206. O kuomet jam pasakys: „Bijok Allaho!“, tai jį apima nuodėmės didybė. Jam paruoštas Pragaras. Kokia šlykšti paruošta jam landynė!

207. O tarp žmonių yra ir toks, kuris parduoda savo sielą, siekdamas Allaho palankumo, o Allahas – romus su vergais.

208. O jūs, kurie patikėjote! Priimkite visi Islamą visiškai ir neikite šėtono pėdomis! Juk jis jums – aiškus priešas!

209. O jeigu jūs suklupsite po to, kai jums buvo duoti aiškūs ženklai, tai žinokite, kad Allahas – Galingas, Išmintingas.

210. Nejaugi jie tik ir telaukia, kad ateitų pas juos Allahas, debesų ūksmėje ir angelų apsupty? Ir baigtas būtų reikalas? Juk pas Allahą sugrįžta visi reikalai.

211. Klausk *Israilo* (Izraelio) sūnų: kiek Mes pasiuntėme jiems aiškių ženklų? O jeigu kas iškeičia Allaho malonę po to, kai jinai juos aplankė, tai juk Allahas smarkus bausti!

212. Papuoštas tiems, kurie netiki, žemiškas gyvenimas, ir tyčiojasi jie iš tų, kurie patikėjo. Bet tie, kur bijo, – aukščiau jų Prisikėlimo dieną. Iš tiesų Allahas apdalija, ką nori, neskaičiuodamas!

213. Žmonės buvo viena bendruomenė, ir pasiuntė Allahas pranašus kaip geros žinios nešėjus ir perspėjančius mokytojus, ir pasiuntė kartu su jais Raštą su tiesa, kad teistų žmones, kur jie nesutarė. O nesutarė tiktai tie, kuriems jis buvo duotas, po to, kai atėjo jiems aiškūs ženklai, po pykčio tarpusavyje. Ir Allahas išvedė tuos, kurie patikėjo, į tą tiesą, dėl kurios jie nesutarė ir išsiskyrė jam leidus. Allahas veda, ką panori, į tiesų kelią!

214. Ar jūs galvojote, kad pakliūsit į Rojų, kol jūsų dar neištiko kažkas panašaus į tai, kas ištiko buvusiuosius? Juos palietė vargas ir sunkumai, ir juos sudrebino žemės drebėjimas taip, kad pasiuntinys ir tie, kurie patikėjo juo, sakė: „Kada gi mes sulauksim pagalbos iš Allaho?“ Taip! Išties Allaho pagalba arti!

215. Jie tavęs klausia: ką jiems eikvoti? Sakyk: „Ką jūs eikvojat iš gėrybių, tai – tėvams, artimiesiems, našlaičiams, vargšams, keleiviams. Juk ką tik jūs darytumėte gero, – iš tiesų Allahas žino apie tai.“

216. Paskirtos jums kautynės, o jos jums nepakenčiamos. Ir galbūt jūs nekenčiate ko nors, o jis jums gėris, ir galbūt jūs mylite ką nors, o jis jums – blogis, – iš tiesų Allahas žino, o jūs nežinote!

217. Klausia jie tavęs apie kautynes draudimų mėnesį. Sakyk: „Kautynės tą mėnesį didis nusikaltimas, bet vedimas iš Allaho kelio, netikėjimas juo ir draudimas pakliūti į Uždraustąją mečetę, ir išvarymas iš tenai jos gyventojų – dar didesnis nusikaltimas prieš Allahą; juk gundymas – blogiau nei nužudymas!“ O jie nepaliaus kautis su jumis, kol neišmuš jūsų iš jūsų tikėjimo, jei pajėgs. O jeigu kas iš jūsų pasitrauks nuo savojo tikėjimo ir mirs kaip netikintis, tokio – bergždi darbai ir žemiškame, ir Būsimajame gyvenimuose! Tai – ugniabuviai, jie joje amžiais būna!

218. Iš tiesų tie, kurie patikėjo ir kurie emigravo, ir kovojo Allaho kelyje, tie tikisi Allaho malonės, – juk Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas!

219. Jie klausia tavęs apie vyną ir azartinius žaidimus. Sakyk: „Abu – didelė nuodėmė ir tam tikra nauda žmonėms, bet nuodėmės daugiau nei naudos.“ Ir klausia jie tavęs: ką jiems eikvoti? Sakyk: „Likutį.“ Taip aiškina Allahas jums ženklus, – gal susimąstysite

220. apie artimiausią ir Būsimąjį gyvenimus! Ir klausia jie tavęs apie našlaičius. Sakyk: „Darymas gero jiems – gerai.“ O jeigu jūs sujungsite savo darbus su jais, tai jie – jūsų broliai; Allahas atpažįsta tą, kuris daro blogai, nuo to, kuris daro gerai. O jeigu Allahas panorėtų, Jis jums apsunkintų gyvenimą. Iš tiesų Allahas – Galingas, Išmintingas!

221. Neveskite daugiadievių, kol jos nepatikės: žinoma, tikinčioji vergė geriau už daugiadievę, nors jinai jus ir žavėtų. Ir neleiskite už vyrų, kurie daugiadieviai, kol jie nepatikės; žinoma, tikintysis vergas – geriau, nei daugiadievis, nors jis ir žavėtų jus. Šitie kviečia į ugnį, o Allahas kviečia į Rojų ir į atleidimą, Jam leidus, ir aiškina Savo ženklus žmonėms, – gal jie atsikvošės?

222. Jie klausia tavęs apie menstruacijas. Sakyk: „Tai – sukelia kančias. Todėl venkite lytinio artumo su moterimis, kai joms menstruacijos ir nesiekite artumo su jomis, kol jos neapsivalys. O kai jos apsivalys, tai ateikite pas jas taip, kaip jums prisakė Allahas. Iš tiesų Allahas myli su atgaila besikreipiančiuosius ir myli apsivalančiuosius!

223. Jūsų žmonos – dirva jums, eikite į savąją dirvą, kada ir kaip įsigeisite, ir paruoškite tam patys save, ir bijokit Allaho, ir žinokit, kad jūs Jį sutiksite, – ir pradžiugink tikinčiuosius!

224. Ir tegul priesaika Allaho vardu netampa kliūtimi jums atliekant gerus darbus, būti dievobaimingiems ir taikyti žmones. Iš tiesų Allahas – Girdintis, Žinantis!

225. Allahas neišieškos iš jūsų netyčinių priesaikų, bet paklaus, ką įgijo jūsų širdys. Iš tiesų Allahas – Dovanojantis, Romus!

226. Tiems, kurie prisieks nesiekti lytinio artumo su savo žmonomis, – išlaukti keturis mėnesius. Ir jeigu jie persigalvos... tai iš tiesų Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas!

227. O jeigu jie nuspręs skirtis, tai iš tiesų Allahas – Girdintis, Išmanantis!

228. O išsiskyrusios moterys privalo išlaukti tris menstruacinius periodus. Neleidžiama joms nuslėpti to, ką sukūrė Allahas jų įsčiose, jeigu jos tiki Allahą ir Paskutiniąją dieną. Jų vyrai šio periodo metu turi teisę jas susigrąžinti, jeigu jos nori susitaikyti. Žmonos turi tokias pačias teises, kaip ir pareigas, ir elgtis su jomis reikia geruoju, bet vyrai yra aukščiau jų (atsakomybės) laipsniu. Iš tiesų Allahas – Galingas, Išmintingas!

229. Skyrybos – dvigubos: po jų – arba sulaikyti žmoną priimtinomis sąlygomis, arba paleisti ją geruoju. Ir neleidžiama jums imti iš to, ką joms dovanojot, nieko. Nebent tik jiedu abu bijo nepildyti Allaho apribojimų. O jeigu jūs bijot, kad jie nepaisys Allaho apribojimų, tai nebus nuodėmės abiem, jei ana duos išpirką. Tokios yra Allaho ribos, neperženkite jų, o jeigu kas peržengia Allaho ribas, tie – neteisuoliai.

230. O jeigu jis leido jai skirtis (trečią sykį), tai jam jinai neleidžiama, kol jinai neištekės už kito vyro, o jeigu šis išsiskirs su ja, tai nėr jiems nuodėmės, jei jie sugrįžtų vienas pas kitą, jeigu mano, kad sugebės laikytis Allaho apribojimų. Ir štai Allaho ribos; Jis parodo jas žmonėms, kurie išmano.

231. O kai jūs išsiskyrėte su savo žmonomis, ir jos išlaukė savo periodą, tai sulaikykite jas priimtinomis sąlygomis arba paleiskite jas priimtinomis sąlygomis, bet nelaikykite jų norėdami joms pakenkti ar

peržengti leistinas ribas; jeigu kas taip elgiasi, tai neteisus pats prieš save. Ir nepaverskite Allaho ženklų pajuoka; atminkite Allaho malonę jums ir tai, kad Jis atsiuntė jums iš Rašto ir išminties, Jis taip jus moko; ir bijokite Allaho, ir žinokite, kad Allahas žino apie kiekvieną daiktą.

232. O kai jūs išsiskyrėte su savo žmonomis, ir jos išlaukė savo periodą, tai nekliudykite joms sudaryti santuoką su jų buvusiais vyrais, jeigu jie sutinka tarpusavyje, priimtinomis sąlygomis. Šitaip patariama tiems iš jūsų, kurie tiki Allahą ir Paskutiniąją dieną. Taip jums geriau ir švariau. Iš tiesų Allahas žino, o jūs nežinote!

233. O gimdyvės žindo savo kūdikius dvejus ištisus metus; tai – toms, kurios norės atlikti visą žindymą. O tas, kuriam gimė, jis privalo aprūpinti motiną maistu ir drabužiais priimtinomis sąlygomis. Neužkraunama sielai nieko, išskyrus tai, kas jai įmanoma. Negalima skriausti gimdyvės ir dėl jos kūdikio, ir to, kuriam gimė, už jo kūdikį. Ir įpėdiniui – tas pats. O jeigu jie abu bendru sutarimu norės nutraukti (žindymą), tai nėr jiems nuodėmės. O jeigu jūs pageidausit prašyti, kad žindytų jūsų vaikus, tai nebus jums nuodėmės, jeigu (duosite) tai, kas duodama priimtinomis sąlygomis. Ir bijokit Allaho, ir žinokite, kad Allahas mato tai, ką jūs darot!

234. O tie, kurie mirs ir paliks žmonas, – jos privalo išlaukti keturių mėnesių ir dešimties dienų laikotarpį. O kai joms išseks nustatytas laikas, tai nebus nuodėmė joms dėl to, kaip jos pasielgs pačios su savimi priimtinomis sąlygomis. Iš tiesų Allahui žinoma tai, ką jūs veikiate!

235. Ir nėr jums nuodėmės dėl to, kad pasipiršite moterims ar nuslėpsite tai savo sieloj. Allahas žino, kad jūs jas atsiminsit. Bet nežadėkite joms slaptų pažadų ir kalbėkite su jomis padoriai. Ir nesiryžkit santuokiniam ryšiui, kol terminas nepasiekė savo ribos, ir atminkit, kad

Allahas žino, kas jūsų sielose, ir saugokitės Jo, ir žinokit, kad Allahas – Atlaidus, Romus!

236. Nebus jums nuodėmės, jeigu jūs išsiskirsite su žmonoms, kol jų nelytėjot ir nenustatėt joms privalomo atlygio (kraičio). Apdovanokite jas lėšomis protingomis sąlygomis, ir tegul pasiturintis pasielgia pagal savo galimybes, ir vargšas – pagal savo galimybes, kaip privalu geradariams.

237. O jeigu išsiskirsite su jomis anksčiau, nei jas palytėjote, bet jau nustatėt joms privalomą atlygį (kraitį), tai joms – pusė to, ką siūlėt, nebent jos atleis ir atleis tas, kurio rankoj santuokos sutartis. O jeigu jūs atleisite, tai šitai – arčiau dievobaimingumo. Ir neužmirškite dorumo vienas kitam, – juk Allahas regi tai, ką darote!

238. Saugokite maldas, o svarbiausia viduriniąją maldą, ir stokit prieš Allahą būdami nuolankūs.

239. O jeigu jūs bijote, tai melskitės eidami arba jodami. O kai jau būsite saugūs, tai minėkite Allahą taip, kaip Jis išmokė to, ko jūs anksčiau nežinojote.

240. O tie iš jūsų, kurie numirs ir paliks žmonas, tai priesakas jų žmonoms – būti aprūpintomis vienus metus be raginimo išeiti. O jeigu išeis, tai nebus jums nuodėmės dėl to, ką pačios jos sau nusprendė protingomis sąlygomis. Iš tiesų Allahas – Galingas, Išmintingas!

241. Ir išsiskyrusias žmonas privalu išlaikyti priimtinomis sąlygomis, kaip privalu dievobaimingiesiems.

242. Taip aiškina Allahas savo ženklus – galbūt ateisit į protą!

243. Nejaugi nesi matęs tų, kurie išėjo iš savo buveinių, – o buvo jų tūkstančiai, – saugodamiesi mirties? Ir tarė jiems Allahas: „Mirkit!“ O paskui Jis atgaivino juos. Iš tikro, Allahas – Maloningas žmonėms, bet didžioji žmonių dalis – nedėkingi!

244. Ir kaukitės Allaho kelyje, ir žinokite, kad Allahas – Girdintis, Išmanantis!

245. Kas duoda Allahui gerąją paskolą, Jis jam padidina tai daugelį kartų. Allahas ir užspaudžia, ir dosniai duoda, ir pas Jį jūs būsit sugrąžinti!

246. Nejaugi nematei *Israilo* (Izraelio) sūnų diduomenės po *Mūsos* (Mozės)? Kaip jie tarė pranašui iš jų tarpo: „Atsiųsk mums karalių, tuomet mes kausimės Allaho kelyje." Jis tarė: „O jeigu jums bus lemtas mūšis, tai jūs nesikausite?" Jie pasakė: „O kodėl mums nesikauti Allaho kelyje, jeigu mes išvyti iš savo buveinių ir atskirti nuo savo vaikų?" O kai lemtas jiems buvo mūšis, jie nusisuko, išskyrus nedaugelį. O Allahas pažįsta neteisuolius!

247. Ir tarė jiems jų pranašas: „Štai, Allahas siuntė jums *Talūtą* (Saulių) valdovu." Jie tarė: „Kaip jis gali mus valdyti, kuomet mes esam labiau verti, nei jis, be to, jis neturi išteklių nei lėšų?" Jis tarė: „Allahas jį išrinko jums valdyti ir padidino jo išmintį bei sutvirtino jo kūną. Iš tiesų Allahas dovanoja Savo valdžią kam įsigeidžia." Allahas yra Apimlus, Išmanantis!

248. Ir tarė jiems jų pranašas: „Jo valdžios ženklas bus tai, kad atsiras pas jus skrynia, kurioje ramybė iš Jūsų Viešpaties ir likučiai iš to, ką paliko *Mūsos* (Mozės) giminė ir *Harūno* (Aarono) giminė. Ją atneš angelai. Iš tiesų čia – ženklas jums, jei jūs tikintieji!"

249. Ir kai pasirodė *Talūtas* (Saulius) su pulkais, jis tarė: „Allahas išbando jus upe. Ir kas gers iš jos, tas ne su manim; o kas iš jos neragaus, tas su manim, išskyrus tuos, kurie pasems saują delnu." Ir gėrė iš jos, išskyrus nedaugelį. O kuomet perbrido jis ir tie, kurie patikėjo, su juo, jie tarė: „Nepergalėsim mes *Džalūto* (Galijoto) ir jo pulkų." Tarė

tie, kurie manė sutiksią Allahą: „Kiek nedidelių būrių įveikė gausingą būrį, Allahui leidus!“ Iš tikro Allahas su kantriaisiais.

250. Ir kai jie pasirodė priešais *Džalūtą* (Galijotą) ir jo pulkus, tai tarė: „Viešpatie mūs! Apipilk mus kantrybe ir sutvirtink mūs pėdas ir padėk mums pasiekti pergalę prieš netikinčius!“

251. Ir nugalėjo jie juos, Allahui leidus, ir užmušė *Davūdas* (Dovydas) *Džalūtą* (Galijotą), ir suteikė jam Allahas valdžią ir išmintį, ir išmokė to, ko Jis panorėjo. Ir jeigu Allahas nesulaikytų vienų žmonių kitais, tai žemė būtų pilna blogybės, bet Allahas – Maloningas pasauliams!

252. Tokie Allaho ženklai; Mes skaitome juos tau iš tikro. Ir tikrai tu esi iš pasiuntinių!

253. Štai – pasiuntiniai! Vieniems Mes suteikėme pirmenybę prieš kitus. Tarp jų buvo tokių, kuriuos kalbino Allahas, kai kuriuos iš jų pakėlė iki tam tikrų pakopų. Ir Mes dovanojome *Isai* (Jėzui), Marjamos (Marijos) sūnui, aiškius ženklus ir sustiprinom jį Šventąja Dvasia. Ir jeigu Allahas panorėtų, tai nesikautų tie, kurie buvo po jo, po to, kai atėjo jiems aiškūs ženklai. Bet jų nuomonės išsiskyrė, ir tarp jų buvo tokių, kurie patikėjo, ir tokių, kurie netikėjo. O jeigu Allahas įsigeistų, tai jie nekovotų vieni su kitais, bet Allahas daro tai, ką nori.

254. O jūs, kurie patikėjote! Aukokit iš to, kuo Mes jus apdalijome, kol ateis diena, kada nebus nei prekybos, nei draugystės, nei užtarimo. O netikintys, jie – neteisingieji.

255. Allahas – nėr dievybės, išskyrus Jį, Gyvąjį, Palaikantį gyvybę; neapima Jo nei snaudulys, nei miegas; Jam priklauso tai, kas padangėse ir žemėje. Kas gi užstos prieš Jį, be Jo leidimo? Jis žino tai, kas buvo iki jų, ir tai, kas buvo po jų, o jie nesuvokia nieko iš Jo žinių, išskyrus tai, ką Jis leidžia. Jo Pasostė apima dangų ir žemę, ir neslegia Jo apsauga jų, – iš tikro, Jis – Išaukštintas, Didingas!

256. Nėr prievartos religijoj. Jau aiškiai atsiskyrė tiesus kelias nuo paklydimo. Kas netiki *taghutu*[3] ir tiki į Allahą, tas laikosi už pačios tvirčiausios atramos, kuri jau nesulūš. Iš tikro Allahas – Girdintis, Žinantis!

257. Allahas – Globėjas tų, kurie patikėjo: Jis išveda juos iš tamsumų į šviesą! O tie, kurie netiki, jų globėjai – *taghutai*; jie veda juos iš šviesos į tamsumas. Tai – ugniabuviai, jie joje esti amžinai!

258. Nejaugi nematei to, kuris kivirčijasi su *Ibrahimu* (Abraomu) dėl Viešpaties todėl, kad Allahas suteikė jam valdžią? Štai tarė *Ibrahimas* (Abraomas): „Mano Viešpats – tas, kuris suteikia gyvenimą ir numarina." Tarė jis: „Aš suteikiu gyvenimą ir numarinu." Tarė *Ibrahimas* (Abraomas): „Štai Allahas išveda saulę iš rytų, išvesk gi ją iš vakarų." Ir pasimetė tas, kuris netikėjo: Allahas juk neveda tiesiai žmonių neteisingųjų!

259. Arba kaip tasai, kuris ėjo pro gyvenvietę, ir ji buvo sugriauta lig pamatų. Jis tarė: „Kaip atgaivins šitai Allahas, kai tatai numirė?" Ir numarino jį Allahas šimtui metų, tada prikėlė. Jis tarė: „Kiek tu čia išbuvai?" Tas atsakė: „Išbuvau aš čia dieną ar dalį dienos." Jis tarė: „Ne, tu išbuvai šimtą metų! Ir pažiūrėk į savo maistą ir gėrimą, jie nesugedo. Ir pažiūrėk į savo asilą – tam, kad Mes padarytume iš tavęs ženklą žmonėms, – pažiūrėk į kaulus, kaip Mes juos pakeliam, o paskui aprengiam mėsa." Ir kuomet jam tapo aišku, jis tarė: „Aš žinau, kad Allahas turi galios bet kokiam daiktui!"

260. Ir štai pasakė *Ibrahimas* (Abraomas): „Viešpatie! Parodyk man, kaip Tu atgaivini mirusiuosius." Jis tarė: „O argi tu neįtikėjai?" Tas pasakė: „Taip! Bet tam, kad mano širdis apsiramintų." Tarė Jis: „Tada paimk ketvertą paukščių, išdalyk juos į dalis, paskui ant kiekvieno

[3] *Taghut* – iš arabų kalbos, visa tai, kas yra neverta garbinimo ir lenkimosi jam.

kalno padėk po dalį, o paskui pašauk juos: jie bematant atskubės pas tave, ir atmink, kad Allahas – Galingas bei Išmintingas!"

261. Kaip pavyzdys tie, kurie eikvoja savo turtus Allaho kely, panašūs į grūdą, kuris išaugino septynias varpas, kiekvienoj varpoj – šimtas grūdų. Allahas padaugina, kam nori. Iš tiesų Allahas yra viską Aprėpiantis, Išmintingas!

262. Tie, kurie eikvoja savo turtus Allaho kelyje, o paskui tai, ką išleido, nepalydi priekaištais ar įžeidimais, – jiems – jų dovanos iš jų Viešpaties, ir nėr jiems ko bijoti, ir jie nebus nusiminę.

263. Geras žodis ir atlaida – geriau nei išmaldos davimas, kurią seka skaudus įžeidimas. Iš tikro Allahas Turtingas, Romus!

264. O jūs, kurie patikėjote! Nesielkite taip, kad dosnios jūsų labdaros virstų tuščiais priekaištais ir įžeidimais, kaip tas, kur leidžia savo turtą tik tam, kad pasirodytų žmonių akivaizdoje, ir netiki Allahu nei Paskutine diena. Jis panašus į uolą, ant kurios yra žemės sluoksnis: bet užklupo ją liūtis ir liko plika. Jie nevaldo nieko iš to, ką turi įsigiję: juk Allahas neveda tiesiu keliu netikinčių žmonių!

265. Kaip pavyzdys yra tie, kurie eikvoja savo turtą, siekdami Allaho palankumo ir savo sielų sustiprinimo, panašūs į sodą ant kalvos: jį užklupo liūtis ir jis subrandino dvigubai vaisių. O jeigu nepasiekė jo liūtis, tai pakanka jam lengvo lietaus. Iš tikrųjų Allahas regi tai, ką jūs darote!

266. Nejau kas nors iš jūsų norėtų turėti sodą datulių palmių ir vynuogynų, kur žemai teka upės, kur jam – įvairiausi vaisiai, ir užkluptų jį senatvė tuo tarpu, kai silpni jo palikuonys, ir sodą užkluptų viesulai, pilni ugnies, ir jis sudegtų? Taip Allahas jums aiškina ženklus – galbūt jūs apmąstysite!

267. O jūs, kurie patikėjote! Aukokite iš gėrybių, kurias įsigijote, ir to, ką išvedėm Mes jums iš žemės. Ir nesiekite blogio, kad išeikvotumėte

tam, ko ir patys neimtumėte, jeigu nebūtumėt užmerkę akių tai matydami. Ir žinokit, kad Allahas – Turtingas ir Šlovingas!

268. Šėtonas žada jums skurdą ir įsako jums niekšybes, o Allahas žada jums Savo atlaidą ir malonę. Iš tiesų Allahas – Visa apimantis ir Žinantis!

269. Jis dovanoja išmintį, kam panori; o kam dovanota išmintis, tam dovanota gausinga gerovė. Bet atsimena tai tiktai turintys proto!

270. Kad ir kokių išlaidų turėtumėt, kad ir kokį įžadą duotumėt, iš tiesų Allahas tai žino, ir nėr pagalbos neteisingiesiems!

271. Jeigu jūs duodate išmaldos viešai, tai yra gerai; o jeigu slepiate ją, duodami vargšams, tai šitai – geriau jums. Jis tuo uždengia jums jūsų blogus darbus: iš tiesų Allahui žinoma, ką jūs darote!

272. Ne tu turi juos išvesti į tiesų kelią, o Allahas veda tiesiu keliu, ką nori. Ką jūs beaukotumėte, tai tik jūsų naudai. Jūs aukojate tik siekdami Allaho Veido. Ir kad ir ką jūs išleistumėte iš savo labo, jums bus visiškai atlyginta, ir jūs neliksite nuskriausti.

273. Jūsų aukos skirtos vargšams, kurie įstrigę kelyje pas Allahą ir negali jie judėti žemėje; neišmanėlis laiko juos turčiais iš kuklumo, tu atpažįsti juos iš jų ženklų: jie neprašo žmonių įkyriai. Kad ir ką jūs atiduotumėte iš labo, iš tiesų Allahas apie tai žino!

274. Tie, kurie leidžia savo pinigus naktį ar dieną, slapta ir atvirai, – jiems jų atlygis iš jų Viešpaties; nėra jiems ko baimintis, ir nebus jie nusiminę!

275. Tie, kurie valgo palūkanas, prisikels tik tokie, kokie buvę, kaip prisikels ir tas, kurį palaužia šėtonas savo prisilytėjimu. Tai – už tai, kad jie kalbėjo: „Juk prekyba – tas pats kaip palūkanos." O Allahas leido prekybą ir uždraudė palūkanas. Tas, kam ateina pranešimas iš jo Viešpaties ir jis susilaikys, tam (dovanota) kas buvo prieš tai ir jo byla priklauso Allahui; o kas pakartos, tie – ugniabuviai, jie joje amžinai būna!

276. Naikina Allahas palūkanas ir daugina labdaringas aukas. Allahas nemėgsta netikinčių nuodėmingųjų.

277. O tie, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, ir atlikinėjo maldą, ir mokėdavo *zakiatą*, – jiems jų atlygis pas jų Viešpatį, ir nėra jiems ko baimintis, ir nebus jie nusiminę!

278. O jūs, kurie patikėjot! Bijokite Allaho ir palikite tai, kas liko iš palūkanų prieaugio, jei esat tikintieji.

279. Jeigu jūs šito nedarysit, tai išgirsite apie karą iš Allaho ir Jo pasiuntinio. O jeigu atgailausite, tai jums lieka jūsų pradinis kapitalas. Neskriauskite, ir nebūsite skriaudžiami!

280 O jeigu skolininkas turi sunkumų, tai leiskite jam sulaukti palengvėjimo. Juk duoti išmaldos – jums patiems geriau, jeigu norit žinoti!

281. Ir bijokite tos dienos, kurią jūs būsite grąžinti Allahui; po to kiekvienai sielai bus užmokėta su kaupu už tai, ką ji įgijo, ir jos neliks nuskriaustos!

282. O jūs, kurie patikėjote! Jeigu skolinatės vienas iš kito apibrėžtam laikui, tai užrašykite tai. Ir tegul užrašo tai jums raštininkas teisingai. Ir tegul raštininkas neatsisako surašyti taip, kaip jį išmokė Allahas, ir tegul jis rašo, ir tegul diktuoja tas, kuris įsipareigoja. Ir tegul jis bijo Allaho, savo Viešpaties, ir tegul ten nieko neatima. O jeigu tas, kuris įsipareigojo, mažprotis ar silpnas, arba negali pats diktuot, tai tegul diktuoja jo globėjas ir teisingai. Ir imkite į liudininkus du iš jūsų vyrų. O jeigu nebus dviejų vyrų, tai – vyrą ir dvi moteris, su kuriom sutinkat kaip su liudininkėm, tam reikalui, kad jei viena suklystų, tai antroji jai primintų. Ir tegul neatsisako šaukiami liudyti; ir tenepabosta jums jį užrašyti – mažą ar didelį – iki kokio jis termino. Tai teisingiau prieš Allahą, ir patogiau liudijimui, ir arčiau (tiesos), kad neabejotumėte. Nebent tiktai (čia) būtų sandėriai grynaisiais, kuriuos jūs sutarę, – tuomet nepadarėte

nuodėmės, to neparašę. Ir kvieskite liudininkus, kai sudarote prekybinę sutartį tarpusavy, ir neturi būti daromi jokie nemalonumai raštininkui bei liudytojui; o jeigu padarysite – tai jūsų pagedimas. Ir bijokite Allaho; iš tiesų Allahas jus moko, ir Allahas žino kiekvieną daiktą!

283. O jeigu būsite kelyje ir nesurasite raštininko, tai imami užstatai. O jeigu kuris nors iš jūsų patiki kitam, tai tegu grąžina tas, kuriam patikėta, savąjį užstatą ir tegu bijo Allaho, savo Viešpaties. Ir neslėpkite įkalčių liudydami, o jeigu kas nuslėps, tai jis – tasai, kurio širdis nuodėminga, o Allahas žino tai, ką jūs darote!

284. Allahui priklauso tai, kas padangėse ir žemėje! Jei jūs atversite tai, kas jūsų sielose, ar nuslėpsite tai, Allahas išieškos iš jūsų pagal sąskaitą. Ir atleidžia Jis, kam panori, ir kankina, ką panori: iš tiesų Allahas kiekvienam daiktui turi galios!

285. Patikėjo pasiuntinys tuo, kas atsiųsta jam iš Jo Viešpaties, ir tikintieji. Visi jie patikėjo Allahu ir Jo angelais, ir Jo Raštais, ir Jo pasiuntiniais. „Neskirstome mes, nerūšiuojam pagal nieką Jo pasiuntinių." Jie sako: „Išklausėme ir paklūstame! Atlaidai Tavo, Viešpatie mūs, ir pas Tave sugrįžimas!"

286. Neprislegia Viešpats sielos niekuo, išskyrus tuo, kas įmanu jai. Jai – tai, ką ji įgijo, o prieš ją – tai, ką ji įgijo savo (nenaudai). „Viešpatie mūs! Neatskaityk iš mūsų, jeigu mes pamiršom arba nusidėjom. Viešpatie mūs! Neužkrauk mums naštos, kaip Tu užkrovei tiems, kur buvo iki mūsų, Viešpatie mūs! Neužkrauk taip pat ant mūsų, kas mums ne pagal jėgas. Dovanok mums, atleisk mums ir pasigailėk mūsų! Tu – mūs Valdovas, padėk mums pasiekti pergalę prieš netikinčiuosius!"

IMRANO GIMINĖ

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Alif, Liam, Mym.*

2. Allahas – nėra dievybės, išskyrus Jį, – Gyvas, Palaikantis gyvenimą!

3. Pasiuntė Jis tau Raštą su tiesa, patvirtindamas tą teisingumą, kuris siųstas iki jo. Ir pasiuntė Jis *Tauratą* (Torą) ir *Indžilį* (Evangeliją),

4. Kurios buvo vedimas žmonėms anksčiau, ir pasiuntė Atpažinimą. Iš tiesų tiems, kurie netiki Allaho ženklais, – jiems smarki bausmė. Iš tiesų Allahas Galingas, kerštо Valdytojas!

5. Iš tiesų nuo Allaho nėr paslėpta nieko žemėje ir danguje.

6. Jis – Tas, Kuris suteikia jums formą įsčiose, kokią nori. Nėr dievybės, išskyrus Jį, Galingą, Išmintingą!

7. Jis – Tas, Kuris atsiuntė tau Raštą; jame yra eilės, išdėstytos tvarkingai, kurios – Knygos motina[4]; ir kitos – panašios pagal prasmę. Ogi tie, kurių širdyse yra nukrypimas, – jie seka tuo, kas panašu į jį patį, siekdami sumaišties ir siekdami šito dalyko paaiškinimo. Nežino šito paaiškinimo niekas, išskyrus Allahą. Ir tie, kur tvirtai žino, sako: „Mes patikėjome juo; viskas – iš mūsų Viešpaties." Bet atmena tai tik turintieji protą!

[4] *Um el-Kiteb* (Knygos motina) – posakis, arabų kalboje reiškiantis svarbą ir didybę.

8. Viešpatie mūs! Nenugręžk mūsų širdžių po to, kai Tu išvedei mus į tiesų kelią, ir skirk mums savo malonę; juk Tu iš tiesų esi Dovanojantis!

9. Viešpatie mūs! Iš tiesų Tu suburi žmones dienai, kur nėra abejonės. Iš tiesų Allahas nekeičia Savojo pažado!

10. Iš tiesų tie, kurie nepatikėjo, neišgelbės jų priešais Allahą nei jų turtai, nei jų vaikai. Tai – pakuros ugniai.

11. Kaip ir Faraono giminės darbai ir tų, kur buvo iki jų: jie laikė melagingais mūsų ženklus, ir čiupo juos Allahas už jų nuodėmes, – juk Allahas smarkus bausdamas!

12. Tark tiems, kurie nepatikėjo: „Jūs būsite nugalėti ir suvaryti į Pragarą. Šlykšti šita atilsio vieta!"

13. Buvo jums ženklas dviejuose būriuose, kurie susitiko prie *Badr*: Vienas būrys kovoja Allaho kely, o kitas – netikinčiųjų. Ir pamatė savo akimis, kad netikinčiųjų dvigubai daugiau nei jų. Juk Allahas sustiprina Savo pagalba, ką įsigeidžia. Iš tiesų čia – pamoka tiems, kurie turi akis!

14. Išgražinta žmonėms meilė aistroms, kurias sukelia moterys ir vaikai, ir sukrauti aukso bei sidabro *kintarai*, ir nuostabūs žirgai, ir galvijai, ir pasėliai. Tai – šio gyvenimo trumpalaikiai malonumai, o pas Allahą – geriausia vieta sugrįžti!

15. Sakyk: „Ar nepranešti jums, kas geriau nei šitai?" Tiems, kurie dievobaimingi, pas jų Viešpatį – Rojaus sodai, kur žemai srūva upės, – ten jie bus amžinai, – ir žmonos skaisčios, ir Allaho palaima. Iš tiesų Allahas mato vergus, –

16. tuos, kurie sako: „Viešpatie mūs! Mes patikėjome. Tad atleisk mums mūsų nuodėmes ir apgink mus nuo bausmės Ugnyje!“ –

17. Jie kantrūs, teisingi, nuolankūs, dosnūs, prašantys atleidimo auštant.

18. Liudija Allahas, kad nėr dievybės, išskyrus Jį, ir angelai, ir išsilavinusieji. Jis palaiko teisingumą. Nėr dievybės, išskyrus Jį, Galingąjį, Išmintingą!

19. Iš tiesų religija Allaho – islamas. Tie, kuriems buvo dovanotas Raštas, išsiskyrė jų nuomonės tiktai po to, kai pas juos atėjo žinojimas, po tarpusavio rietenų iš pavydo vieni kitiems. O jeigu kas netikėjo Allaho ženklais... tai juk Allahas greit atsiskaito!

20. O jeigu jie ims ginčytis su tavimi, tai sakyk: „Aš patikėjau savo veidą Allahui ir tie, kurie pasekė manimi.“ Ir sakyk tiems, kuriems dovanotas Raštas, ir neišprusėliams: „Ar jūs atsidavėt?“ Ir jeigu jie atsidavė, tai jie rado tiesų kelią, o jeigu jie atsimetė, tai tau – tik žinios perdavimas, o Allahas mato Savo vergus.

21. Tie, kurie netiki Allaho ženklais ir žudo pranašus be teisės, ir žudo tuos žmones, kurie įsako teisingumą, pradžiugink kankinančiomis kančiomis!

22. Tai – tie, kurių veikla pasirodė tuščia ir šiame, ir kitame gyvenime, ir nėr jiems nė jokių pagalbininkų!

23. Nejaugi nematei tų, kuriems buvo duota Rašto dalis? Juos šaukia prie Allaho Rašto, kad jis išspręstų tarp jų; bet dalis iš jų nusisuka pasišlykštėdami.

24. Tai dėl to, kad jie sakydavo: „Ugnis mus lies tik tam tikrą dienų skaičių.“ Ir suvedžiojo juos religijoje tai, ką jie išsigalvodavo.

25. O kaip bus, kai Mes surinksime juos tai dienai, dėl kurios nėr abejonių, ir kiekvienai sielai bus duota su kaupu, ką jinai įgijusi, ir anie nebus nuskriausti?

26. Sakyk: „O Dieve, Karaliau karalijos! Tu dovanoji valdžią, kam panori, ir atimi valdžią, iš ko panori, ir išaukštini, ką panori, ir pažemini, ką panori. Tavo rankoje – gėris; Tu juk kiekvienam daiktui turi galios!

27. Tu įleidi naktį į dieną ir įleidi dieną į naktį, ir išleidi kas gyva iš to, kas mirę, ir išleidi kas mirę iš to, kas gyva, ir maitini tą, ką nori, be skaičiaus!

28. Tegul tikintieji neima sau į pagalbininkus netikinčiųjų, aplenkdami tikinčiuosius. O kas taip padarys, tas su Allahu neturi nieko bendra, nebent sergėtumėtės jų iš baimės. Allahas sergsti jus tik nuo Savęs Paties, ir pas Allahą – sugrįžimas."

29. Sakyk: „Jeigu jūs slėpsite tai, kas sielose, arba atversite tai, sužinos Allahas: juk Jis žino tai, kas padangėse ir kas žemėje. Allahas kiekvienam daiktui turi galios!

30. Tą dieną bet kuri siela išvys parodyta tai, ką ji padarė gero ir ką ji padarė blogo. Ir įsigeis ji, kad tarp jos ir to blogio būtų didelis nuotolis. Sergsti jus Allahas nuo savęs Paties, – iš tiesų Allahas Maloningas vergams."

31. Sakyk: „Jeigu jūs mylite Allahą, tai sekite paskui mane, tada mylės jus Allahas ir atleis jums jūsų nuodėmes", – iš tiesų Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas!

32. Sakyk: „Pakluskite Allahui ir Pasiuntiniui! O jeigu jie nusisuks... tai juk Allahas nemyli netikinčių!"

33. Iš tiesų Allahas išrinko Adomą ir *Nuhą* (Nojų), ir *Ibrahimo* (Abraomo) giminę, ir *Imrano* giminę virš pasaulių.

34. Kaip palikuonis vienų iš kitų. Iš tiesų Allahas – Girdintis, Žinantis!

35. Štai tarė *Imrano* žmona: „Viešpatie! Aš pažadėjau Tau tai, kas mano įsčiose, išlaisvintu (Tau). Tai priimk gi iš manęs, – juk Tu – Girdintis, Žinantis."

36. Ir kai jinai pagimdė, tai pasakė: „Viešpatie! Štai aš pagimdžiau ją – moteriškos lyties." – O Allahas žinojo geriau, ką jinai pagimdė, – juk vyriškoji giminė ne tas, kas moteriškoji: „Ir aš pavadinau ją *Marjama* (Marija), ir atiduodu aš ją Tau ir jos palikuonis saugoti nuo šėtono, apmėtomo akmenimis."

37. Ir Viešpats priėmė ją nuostabiu būdu. Užaugino ją gero būdo ir pavedė *Zakarijo* (Zacharijo) globai. Kiekvieną sykį, kai *Zakarijas* (Zacharijas) įžengdavo į jos *michrabą*[5], ten būdavo maisto. Jis tarė: „O *Marjam* (Marija)! Iš kur tai ėmėsi?" Jinai tarė: „Tai nuo Allaho." Iš tiesų Allahas maitina, ką nori, be skaičiaus!

38. Ten šaukėsi *Zakarijas* (Zacharijas) savo Viešpaties ir tarė: „Viešpatie! Duok man iš Savęs gerų palikuonių. Juk Tu – Girdintysis maldą."

39. Ir paskelbė jam angelai, kai jis meldėsi stovėdamas *michrabe*: „Allahas džiugina tave žinia apie *Jahja* (Joną), patvirtinantį Allaho Žodžio teisingumą, valdovą, skaistuolį ir pranašą iš teisingųjų!"

40. Jis tarė: „Viešpatie! Kaipgi atsiras man berniukas, jeigu aš jau pasenau, o mano žmona – nevaisinga?" Jis tarė: „Taip! Allahas kuria, ką įsigeidžia."

[5] *Michrab* – iš arabų kalbos, maldos vieta.

41. Jis tarė: „Viešpatie! Padaryk man ženklą“. Jis tarė: „Ženklas tau, kad tu nekalbėsi su žmonėmis tris dienas, vien gestais. Ir minėk savo Viešpatį daugelį kartų ir šlovink Jį vakarais ir iš ryto.“

42. Ir štai, prabilo angelai: „O *Marjama* (Marija)! Iš tiesų Allahas išsirinko tave ir išskaistino, ir pastatė tave priešais pasaulių moteris.

43. O *Marjama* (Marija)! Paklusk savo Viešpačiui, ir pulk kniūbsčia, ir lenkis su tais, kurie lenkiasi.“

44. Tai – pasakojimai iš užslaptinto, kurį Mes tau atveriam. Tu nebuvai su jais, kai jie metė savo rašomąsias nendres: kuris iš jų turėtų pasirūpinti *Marjama* (Marija). Ir tu nebuvai ten tuo metu, kuomet jie ginčijosi.

45. Štai tarė angelai: „O *Marjama* (Marija)! Štai, Allahas džiugina tave žinia apie žodį iš Jo, kurio vardas Mesijas *Isa* (Jėzus), *Marjamos* (Marijos) sūnus. Jis bus gerbiamas šitame ir Paskutiniame pasaulyje ir bus vienas iš priartintųjų.

46. Ir kalbėsis jis su žmonėmis jau lopšyje ir su suaugusiaisiais, ir bus vienas iš teisuolių.“

47. Tarė ji: „Viešpatie! Iš kur turėsiu kūdikį, jei manęs nepalytėjo žmogus?“ Tarė jis: „Taip! Allahas kuria, ką panori. Kai Jis sprendžia kokį nors reikalą, tai tik ištaria jam: „Būk!“ – ir tas būva.

48. Ir išmokys Jis jį Rašto ir išminties, ir *Taurato* (Toros), ir *Indžilio* (Evangelijos),

49. ir padarys pasiuntiniu *Israilo* (Izraelio) sūnums. – „Aš atėjau pas jus su ženklu nuo jūsų Viešpaties. Aš sukursiu jums iš molio pagal paukščio pavidalą ir pūstelsiu į jį, ir taps tai paukščiu Allaho valia. Aš pagydysiu akląjį, raupsuotąjį ir atgaivinsiu mirusiuosius,

Allahui leidus. Aš pasakysiu jums, ką valgysit ir ką laikysit savo namuose. Iš tiesų čia jums yra ženklas, jeigu esat tikintys!

50. Ir patvirtinti teisingumą, kuris buvo jums siųstas iki manęs *Taurate* (Toroje), ir kad leisčiau jums dalį to, kas buvo jums uždrausta. Ir atėjau aš su ženklu nuo jūsų Viešpaties. Bijokite Allaho ir klausykite manęs.

51. Juk Allahas – mano Viešpats ir jūsų Viešpats. Garbinkite Jį: tai – tiesus kelias!"

52. Ir kai *Isa* (Jėzus) pajuto jų netikėjimą, tai pasakė: „Kas mano padėjėjai Allaho kelyje?" Tarė pasekėjai: „Mes – padėjėjai Allahui. Mes patikėjome Allahu, tad paliudyk, kad mes esame musulmonai.

53. Viešpatie mūs! Mes patikėjome tuo, ką Tu pasiuntei, ir nusekėme pasiuntinio pėdomis. Tai užrašyk mus sykiu su liudijančiaisiais!"

54. Ir gudravo jie, ir gudravo Allahas, o Allahas – Geriausias iš gudrautojų.

55. Štai tarė Allahas: „O Jėzau! Aš numarinsiu tave ir pakelsiu tave pas Save, ir apvalysiu tave nuo tų, kurie netikėjo, o tuos, kurie tavim pasekė, išaukštinsiu juos virš tų, kurie netikėjo lig Prisikėlimo dienos. Po to seks sugrįžimas pas Mane, ir Aš nuspręsiu, dėl ko jūs nesutarėte.

56. Tiems, kurie netikėjo, Aš skirsiu didelę bausmę šiame gyvenime ir Paskutiniajame, ir nebus jiems pagalbininkų!"

57. O tie, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, – Jis su kaupu apdovanos juos: juk Allahas nemyli neteisingųjų!

58. Tai ir yra tai, ką mes skaitome tau iš ženklų ir išmintingo Priminimo.

59. Iš tiesų *Isa* (Jėzus) prieš Allahą panašus į Adomą: Jis sukūrė jį iš dulkių, paskui tarė jam: „Būk!“ – ir jis tapo.

60. Tiesa – iš tavo Viešpaties. Nebūk vienas iš abejojančių!

61. Kas gi ginčysis su tavimi po to, kai aplankė tave žinojimas, tark: „Ateikite, pašauksim jūsų sūnus ir mūsų sūnus, mūsų moteris ir jūsų moteris, ir pačius mus, ir jus pačius, o paskui pasimelsime ir nukreipsime Allaho prakeiksmą ant melagių!“

62. Iš tiesų tai – teisingas pasakojimas, ir nėr jokios dievybės, išskyrus Allahą, ir iš tiesų Allahas, Jis – Galingas, Išmintingas!

63. O jeigu jie nusigręš, tai juk Allahas žino nešvarybių skleidėjus!

64. Sakyk: „O Rašto žmonės! Susitarkime dėl žodžio, vienodo mums ir jums, kad nesilankstysime niekam kitam, išskyrus Allahui, ir nieko nepridursime Jam į draugus, ir kad vieni iš mūsų nepaverstų kitų viešpačiais, lygiais Allahui. Na bet jeigu jie nusisuktų, sakykite: „Liudykite, kad mes – musulmonai.“

65. O Rašto žmonės! Kodėl ginčijatės dėl *Ibrahimo* (Abraomo)? Taigi *Tauratas* (Tora) ir *Indžilis* (Evangelija) buvo pasiųstos tik po jo. Nejaugi nežinote?

66. Štai jūs – tie, kurie ginčijatės dėl to, ką jūs žinote; kodėl gi dabar jūs ginčijatės dėl to, ko nežinote? Iš tiesų Allahas žino, o jūs nežinote!

67. *Ibrahimas* (Abraomas) nebuvo nei judėjas, nei krikščionis, o buvo jis atsidavęs *hanyfas*[6] ir nebuvo iš daugiadievių.

68. Patys artimiausieji *Ibrahimo* (Abraomo) žmonės, žinoma, tie, kurie pasekė juo, ir šitas Pranašas, ir tie, kurie patikėjo. O Allahas – tikinčiųjų Globėjas.

[6] *Hanyf* – iš arabų kalbos, monoteistas.

69. Geidautų dalis Rašto žmonių suklaidinti jus. Betgi paklaidina jie tik patys save ir šito nežino.

70. O Rašto žmonės! Kodėl netikite Allaho ženklais, jeigu esate jų liudininkai?

71. O Rašto žmonės! Kodėl apvelkate tiesą melu ir slepiate tiesą, nors žinote ją?"

72. Ir dalis Rašto žmonių sako: „Tikėkite tuo, kas atsiųsta tiems, kurie patikėjo auštant dienai, ir atsižadėkite to, kas atsiųsta jai temstant – galbūt jie sugrįš.

73. Ir netikėkite niekuo, išskyrus tą, kuris priėmė jūsų religiją, ir kad niekas negautų to, ką jus gavote, ir kad nesiginčytų su jumis prieš jūsų Viešpatį." Sakyk: „Iš tiesų tiesioginis vedimas – Allaho vedimas." Sakyk: „Iš tiesų malonė – Allaho Rankoj. Jis dovanoja ją tiems, kam panori!" Iš tiesų Allahas – Visa Apimantis, Žinantis!"

74. Jis pažymi savo malone ką panorėjęs. O Allahas – didelės malonės Valdytojas!

75. Tarp Rašto žmonių esama tokių, kad, jeigu patikėsi jiems *kintarą*, jie tau grąžins, bet tarp jų esama tokių, kad, jeigu patikėsi jiems dinarą, tai jie jo tau negrąžins, jeigu tu nuolatos jų nespausi. Tatai – todėl, kad jie kalba: „Nebus mums nuodėmės dėl šitų neišprusėlių." Ir apmeluoja jie Allahą, ir patys tatai žino.

76. Taip! Kas ištikimai įvykdė savo sutartį ir buvo dievobaimingas... Iš tiesų Allahas myli dievobaiminguosius!

77. Iš tiesų tie, kurie parduoda sutartį su Allahu ir savo priesaikas už menką kainą, – nėr jiems dalios Paskutiniajame gyvenime ir nesikalbės su jais Allahas, ir nežiūrės į juos Prikėlimo dieną, ir neišskaistins jų; ir kančia jiems – skausminga!

78. O tarp jų esama tokių, kurie savo liežuviais iškraipo Raštą, kad jūs laikytumėte tai Raštu, nors tai ir nėra Raštas, o sako: „Tai – iš Allaho, o tai – ne iš Allaho“, ir apmeluoja jie Allahą, žinodami tai.

79. Nedera žmogui, jei Allahas jam dovanojo Raštą ir išmintį, ir pranašavimą, o jisai po to ima ir pasako žmonėms: „Būkite vergais man, o ne Allahui.“ Priešingai, jie turėtų sakyti: „Būkite dvasiniais mokytojais, todėl kad jūs mokote Rašto ir jūs studijuojate jį“.

80. Ir neįsakys Jisai jums, kad paimtumėte angelus ir pranašus viešpačiais. Argi Jis įsakytų jums netikėjimą tada, kai jūs – atsidavusieji?

81. Ir štai sudarė Allahas sutartį su pranašais: „Štai tas, ką Aš dovanoju Jums iš Rašto ir išminties... Ateis pas jus Pasiuntinys, patvirtinantis teisingumą to, kas su jumis. Jūs būtinai patikėsite juo ir padėsite jam.“ Jis tarė: „Ar patvirtinate ir ar priimat tokiomis sąlygomis Mano priesaką?“ Jie tarė: „Mes patvirtinam.“ Jis tarė: „Tai paliudykite, ir Aš būsiu su jumis liudytojas.“

82. O kurie po šito nusisuko – tie nedorėliai.

83. Nejaugi jie siekia kitos religijos nei Allaho, kuomet jam atsidavė tie, kurie padangėse ir žemėje, savo laisva valia ir nenoromis, ir pas Jį jūs būsite sugrąžinti?

84. Sakyk: „Mes patikėjome Allahą ir tai, kas mums atsiųsta, ir kas atsiųsta *Ibrahimui* (Abraomui) ir *Ismailui* (Izmaeliui), ir *Ishakui* (Izaokui), ir *Jakūbui* (Jokūbui), ir gentkartėms, ir tuo, kas buvo dovanota *Mūsai* (Mozei) ir *Isai* (Jėzui), ir pranašams iš jų Viešpaties. Mes neišskiriame iš jų kurių nors, ir Jam atsiduodam.

85. Tas, kas ieško kitos religijos nei islamo, tas nebus išklausytas, ir Paskutiniajame gyvenime atsidurs tarp patyrusių nuostolį.

86. Kaip Allahas gali vesti tiesiu keliu tuos žmones, kurie atsižadėjo po to, kai patikėjo ir paliudijo, kad Pasiuntinys – tiesa, ir aplankė juos aiškūs ženklai? Iš tiesų Allahas neveda neteisingųjų!

87. Šitiems atlygis toks, kad jiems – Allaho prakeikimas ir angelų, ir visų žmonių.

88. Amžinai jame būvančiais jie liks, – nebus palengvinta jų bausmė, ir nebus jiems jokio atidėjimo, –

89. išskyrus tuos, kurie atgailavo po to ir elgėsi kilniai. Iš tikrųjų Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas!

90. Iš tikrųjų tie, kurie atsižadėjo po to, kai buvo patikėję, paskui sustiprino savąjį netikėjimą, – nebus priimta jų atgaila. Iš tikrųjų jie – paklydėliai!

91. Iš tikrųjų tie, kurie nepatikėjo ir numirė būdami netikintys, – nebus priimta nė vieno iš jų netgi žemė, pilna aukso, jeigu jie netgi norėtų taip išsipirkti. Jiems – kankinanti bausmė, ir nėr jiems kas pagelbėtų!

92. Niekuomet nepasieksite dorumo, kol neaukosit iš to, ką mylit. Ir ką jūs beaukotumėte, – Allahas tai žino.

93. Visoks maistas buvo leistas *Israilo* (Izraelio) sūnums, išskyrus tą, kurį pats sau *Israilas* (Izraelis) uždraudė anksčiau, nei buvo pasiųsta *Tauratas* (Tora). Sakyk: „Tai atneškite *Tauratą* (Torą) ir skaitykite ją, jeigu esate teisūs!“

94. Ir kas po to sumanė melą prieš Allahą, – tie – neteisingieji!

95. Sakyk: „Tiesą kalba Allahas! Sekite *Ibrahimo* (Abraomo) religija, todėl, kad jis juk buvo *hanyfas*-monoteistas ir nebuvo daugiadievis!

96. Iš tikrųjų pirmieji namai, kurie žmonėms pastatyti, – tie, kur *Bekkoje*[7] – palaiminti ir skirti vedimu pasauliams!

97. Ten – aiškūs ženklai žmonėms – *Ibrahimo* (Abraomo) vieta, ir tas, kas įžengia į jį, saugus. O iš Allaho – žmonėms pareiga *Hadžas*, kelionė į namus, – tiems, kas pajėgus įveikti į juos kelią. O kas netiki... tai juk Allahas – Turtingas, neturi poreikio pasauliams!"

98. Sakyk: „O Rašto žmonės! Kodėl jūs netikite Allaho ženklais, o Allahas – Liudytojas to, ką jūs darote?"

99. Sakyk: „O Rašto žmonės! Kodėl jūs stumiate nuo Allaho kelio tuos, kurie patikėjo, siekdami jį iškreivinti, o jūs – liudytojai? Iš tiesų Allahui ne tas pats, ką jūs darote!"

100. O jūs, kurie patikėjote! Jeigu būsite paklusnūs tai grupei, kuriai dovanotas Raštas, jie atvers jus po to, kai jūs patikėjote, vėl į netikinčius.

101. Kaipgi jūs galit netikėti, kai jums skaitomi Allaho ženklai, ir tarp jūsų yra Jo Pasiuntinys? O kas stipriai laikosi Allaho, tas jau išvestas į tiesų kelią.

102. O jūs, kurie patikėjote! Bijokite Allaho privaloma baime ir nemirkite kitaip, kaip būdami musulmonai.

103. Stipriai laikykitės už Allaho virvės visi ir nesidalinkit, ir atsiminkite Allaho malonę jums, kai jūs buvote priešai, o Jis suartino jūsų širdis, ir jūs tapote per Jo malonę broliais! Jūs buvote ties ugninės prarajos kraštu, ir Jis išgelbėjo jus iš tenai. Taip aiškina Allahas jums savo ženklus – galbūt jūs eisite tiesiu keliu! –

[7] *Bekka* – vienas iš *Mekkos* pavadinimų.

104. Ir tebūnie iš jūsų bendruomenė, kuri kviečia į gėrį, įsako tai, kas pripažinta gėriu ir stabdo nuo to, kas nepriimtina. Šitie – sėkmingi.

105. Ir nebūkite tokie, kaip tie, kurie išsiskyrė ir ėmė nesutarti po to, kai atėjo jiems aiškūs ženklai. Būtent jiems – didelė kančia

106. tądien, kai pabals veidai ir pajuoduos veidai. O tie, kurių veidai pajuodo... „Nejaugi jūs tapote netikintys, po to, kai patikėjote? Tai paragaukite kančių už tai, kad netikėjot!"

107. O tie, kurių veidai pabalo, – Allaho malonėje, jie joje amžinai būva!

108. Tokie Allaho ženklai; Mes skaitome tau juos teisingai. Iš tiesų Allahas nenori skriaudos pasauliams!

109. Allahui priklauso tai, kas padangėse, ir tai, kas žemėje; ir pas Allahą sugrįžta visi dalykai.

110. Jūs buvote geriausia iš bendruomenių, kuri išvesta žmonėms: jūs įsakote tai, kas gera, ir prilaikote nuo to, kas nepriimta, ir tikite Allahą. O jeigu patikėtų Rašto žmonės, tai jiems išeitų į gerą. Tarp jų yra tikinčiųjų, bet didžioji dalis – nedorėliai.

111. Jie nepakenks jums, nebent tiktai tuščiai erzins; ir jeigu jie susikaus su jumis, tai atsuks jums nugaras. Paskui nebus jiems pagalbos.

112. Parblokšti jie pažeminimo, kad ir kur būtų, jeigu tik nesilaiko susitarimo nei su Allahu, nei susitarimo su žmonėmis. Juos užgriuvo Allaho pyktis, ir parblokšti jie skurdo. Tatai – jiems už tai, kad jie netikėjo Allaho ženklais ir be teisės užmušdavo pranašus. Tatai – už tai, kad jie nepakluso ir tapo nusikaltėliais.

113. Jie nėr vienodi, – tarp Rašto žmonių yra ištikima bendruomenė: jie skaito Allaho ženklus naktį, lenkdamiesi prie žemės.

114. Jie tiki Allahą ir Paskutiniąją dieną, įsako daryti gėrį ir apsaugo nuo to, kas nepriimta. Jie lenktyniauja tarpusavyje darydami gera; jie – iš teisingųjų.

115. Kad ir kokį gerą poelgį jie darytų, niekad niekas to negalės paneigti. Iš tiesų Allahas žino dievobaiminguosius!

116. Iš tiesų tiems, kurie netikėjo, niekuo nepadės jų pinigai ir jų vaikai prieš Allahą! Jie – ugniabuviai, jie joje amžinai būva!

117. Tai, ką jie eikvoja šitame žemiškame gyvenime, panašu į viesulą, pilną krušos: jis išguldė pasėlius žmonių, kurie nuskriaudė patys save, ir juos pražudė. Iš tiesų Allahas jų neskriaudė, bet save jie patys nuskriaudė.

118. O jūs, kurie patikėjote! Neieškokite sau artimų pagalbininkų ne iš jūsų pačių tarpo. Jie nepraleidžia progos jums kenkti ir džiaugiasi, kai jūs pakliūnate į bėdą. Išsiveržė neapykanta iš jų lūpų, o tai, ką slepia jų širdys, dar daugiau. Mes išaiškinome jums ženklus, jeigu turite proto!

119. Štai jūs – tie, kurie myli juos, o jie jūsų nemyli. Jūs tikite viską, kas yra Rašte. Kai jie jus sutinka, sako: „Mes patikėjome." O kai lieka patys vieni su savimi, tai iš įtūžio kandžioja sau pirštų galus. Sakyk: „Mirkite nuo savojo įtūžio! Iš tiesų Allahas žino, kas jūsų krūtinėse."

120. Jeigu jums kas nors pasiseka, tai juos liūdina; jeigu jus ištinka bėda, jie dėl to džiaugiasi. O jeigu jūs būsite kantrūs ir dievobaimingi, tai nepakenks jums jų pinklės niekuo. Iš tiesų Allahas apima tai, ką jie daro!

121. Ir štai rytą tu palikai šeimą savo, rikiuodamas tikinčiuosius gretomis kautynėms, o Allahas – Girdintis, Žinantis.

122. Štai sumanė du jūsiškių būriai pabūgti, o Allahas – jų Globėjas; Allahu tepasikliauja tikintys!

123. Jau pagelbėjo jums Allahas prie *Badr*, kai buvote pažeminti. Tai bijokite Allaho – galbūt jūs būsite dėkingi!

124. Štai tu sakai tikintiesiems: „Negi neužtenka jums to, kad padės jums jūsų Viešpats, pasiuntęs tris tūkstančius angelų?“

125. Taip, jeigu būsite kantrūs ir dievobaimingi ir jūsų priešai atkaks pas jus dabar, – tada padės jums Viešpats penkiais tūkstančiais rinktinių angelų.

126. Allahas paskelbė jums tiktai džiugią žinią, ir kad per tai aprimtų jūsų širdys. Pagalba – tik iš Allaho, Galingo, Išmintingo,

127. kad būtų atkirsta netikinčiųjų dalis arba jie būtų nugalėti taip, kad sugrįžtų atgal nusivylę.

128. Tavo čia mažiausias reikalas. Ar priims Jis jų atgailą, ar nubaus juos. Iš tikrųjų jie – neteisingieji.

129. Allahui priklauso tai, kas padangėse, ir tai, kas žemėje. Jis atleidžia, kam panori, ir nubaudžia kančiomis, ką panori. Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas!

130. O jūs, kurie patikėjote! Nerykit lupikiškų palūkanų procentų, daug kartų padaugintų, ir bijokite Allaho – galbūt jūs tapsit laimingi!

131. Ir bijokite Ugnies, kuri paruošta netikintiems,

132. ir pakluskite Allahui ir Pasiuntiniui – galbūt jūs būsit iš pasigailėtųjų!

133. Ir skubėkite siekti atleidimo iš jūsų Viešpaties ir Rojaus sodų, kurių plotis – padangės ir žemė, paruošti dievobaimingiesiems,

134. kurie aukoja ir džiaugsme, ir nelaimėj, užgniaužia pyktį ir atleidžia žmonėms. Iš tiesų Allahas myli darančiuosius gera!

135. O tie, kurie pasielgė niekšingai arba nuskriaudė patys save, atsiminė Allahą ir paprašė savo nuodėmių atleidimo, – o kas atleidžia nuodėmes, išskyrus Allahą? – ir nesispyriojo, ką jie padarę, žinodami, –

136. šitiems dovana – jų Viešpaties atleidimas ir Rojaus sodai, kur apačioj srūva upės, – amžinai jie bus ten – ir graži dovana gera darančių!

137. Jau iki jūsų būta pavyzdžių tautose; pavaikščiokite po žemę ir pasižiūrėkite, koks buvo galas tų, kur laikė melagiais pranašus!

138. Tai – paaiškinimas žmonėms ir vadovavimas, ir pamokymas dievobaimingiesiems.

139. Nesilpkite ir neliūdėkite tuomet, kai būsite išaukštinti, jeigu iš tikrųjų esat tikintys.

140. Jeigu jus ištiko žaizda, tai tokia pat žaizda ištiko ir tuos žmones. Šitas dienas mes padarome permainų dienomis žmonėms, ir kad pažintų Allahas tuos, kurie patikėjo, ir kad imtų iš jūsų žuvusius kankinius, – iš tiesų Allahas nemyli netikinčių! –

141. Ir kad apvalytų Allahas tuos, kurie patikėjo, ir nušluotų netikinčius.

142. Ar jūs manėte, kad pakliūsit į Rojų, kol Allahas neatpažino tų, kurie iš jūsų kovojo, ir buvo kantrūs?

143. Jūs geidavote mirties anksčiau, nei sutikote ją. Dabar jūs pamatėte ją žiūrėdami!

144. Ir *Muchammadas* – tik Pasiuntinys. Prieš jį irgi buvo siųsti pasiuntiniai. Nejaugi, jei jis mirs arba bus nužudytas, jūs suksitės bėgti? Kas sukasi bėgti, tas niekuo nepakenks Allahui, o Allahas atlygins dėkingiesiems.

145. Netinka sielai mirti kitaip, nei Allahui leidus, nustatytu laiku. Ir jeigu kas nors nori atlygio šitam gyvenime, Mes duodame jam jį; o kas nori atlygio Paskutiniajame, Mes duodame jam jį, – ir Mes atlyginsim dėkingiesiems!

146. Kiek pranašų, šalia kurių grūmėsi nesuskaitomos minios religingų žmonių! Jie nenusilpo dėl to, kas užklupo juos Allaho kelyje, ir nenusilpo, ir nenusižemino – Allahas myli kantriuosius.

147. Jie nesakė nieko kito, išskyrus: „Viešpatie mūs! Atleisk mums mūsų nuodėmes ir nesaikingumą mūsų darbe, sustiprink mūsų pėdas ir padėk mums pasiekti pergalę prieš netikinčius žmones."

148. Apdovanojo juos Allahas šitam gyvenime ir gražiai apdovanojo Būsimajame. Iš tiesų Allahas myli darančius gėrį!

149. O jūs, kurie patikėjote! Jeigu jūs paklusite tiems, kurie netikėjo, jie apgręš jus atbulomis, ir jūs grįšit su patyrusiais nuostolių.

150. Taip! Allahas – jūsų Globėjas. Ir Jis – Geriausias iš pagalbininkų!

151. Mes įterpsime į širdis tų, kurie netikėjo, siaubą už tai, kad jie priskirdavo prie Allaho draugų tuos, kuriems Jis nebuvo siuntęs nė jokios valdžios. Jų slėptuvė – Ugnis, ir šlykštus neteisingųjų būvis!

152. Allahas tesėjo jums Savo pažadą, kai jūs sumušėte juos Jam leidus. O kai jūs pabūgot ir ėmėt ginčytis dėl šito reikalo ir

nepaklusot tada, kai Jis parodė jums tai, ką jūs mylite, tarp jūsų pasirodė tokių, kurie geidė šito pasaulio ir tarp jūsų buvo geidžiantieji Būsimojo. Paskui Jis nusuko jus nuo anų, kad jus išbandytų; ir Jis atleido jums, – juk Allahas – meilės tikintiesiems Valdytojas!

153. Štai jūs pasileidote bėgti, nežiūrėdami viens į kitą, o Pasiuntinys šaukė jus iš paskutiniųjų eilių. Ir Jis atlygino jums nusivylimu už nusivylimą, kad jūs nenusimintumėte dėl to, kas jus aplenkė ir kas jus ištiko. Iš tiesų Allahas žino tai, ką jūs darote!

154. Paskui Jis užleido jums po šito nusivylimo raminantį snaudulį, kuris užklojo vieną jūsų dalį. Kitą dalį suneramino apmastymai apie save: jie neteisingai mąstė apie Allahą, kaip jie tai darė nežinojimo laikais sakydami: „Argi yra mums kokios naudos iš viso šito?“ Sakyk: „Visi reikalai priklauso Allahui.“ Jie slepia savo sielose tai, ko neatskleidžia tau. Jie kalba: „Jeigu mums būtų kas nors iš viso to, tai nebūtume čia užmušti.“ Sakyk: „Net, jeigu jūs tūnotumėte savo namuose, tai tie, kuriems buvo užrašyta žūtis, išeitų į savo kritimo vietas... ir kad Allahas patirtų, kas jūsų krūtinėje, ir kad apvalytų tai, kas jūsų širdyse.“ Iš tiesų Allahas žino tai, kas krūtinėse!

155. Iš tiesų tie iš jūsiškių, kurie nusisuko, tądien, kuomet susidūrė du būriai, – juos privertė suklupti šėtonas dėl tam tikrų jų poelgių. Allahas jiems jau atleido, – juk Allahas – Atleidžiantis, Romus!

156. O jūs, kurie patikėjote! Nebūkit, kaip tie, kurie netikėjo ir sakydavo savo broliams, kai šie klajodavo žemėj arba surengdavo žygį: „Jeigu jie būtų buvę su mumis, tai nebūtų mirę ir nebūtų užmušti...“, kad Allahas padarytų tai apgailestavimo priežastimi jų širdyse. Iš tiesų Allahas suteikia gyvenimą ir numarina. Ir mato Allahas tai, ką jūs darot!

157. Ir, žinoma, jeigu jūs būtumėt užmušti Allaho kely arba mirtumėt, tai Allaho atlaidas ir mielaširdingumas – geresnis nei tas, kurį jūs čia įgyjate.

158. Ir jeigu jūs mirsite arba būsite užmušti, tai, žinoma, pas Allahą būsite visi surinkti.

159. Per Allaho gailestingumą tu buvai jiems švelnesnis; o jeigu būtum šiurkštus, kietaširdis, tai jie būtų atsitraukę nuo tavęs. Dovanok jiems ir paprašyk jiems atleidimo, ir tarkis su jais dėl reikalo. O kai pasiryžai (veikti), pasikliauk Allahu, – iš tiesų Allahas myli pasikliaujančius.

160. Jeigu Allahas suteiks jums pagalbą, tai nėr tokių, kurie jus įveiktų, o jeigu Jis jus apleis, tai kas gi pagelbės jums be Jo. Allahu tepasikliauja tikintieji!

161. Nedera nė vienam iš pranašų nelegaliai pasisavinti trofėjų. O kas nelegaliai pasisavina trofėjus – ateis su tuo, ką pasisavino, Prisikėlimo dieną. Paskui kiekvienai sielai bus su kaupu atlyginta, ką ji įgijo, ir jos nebus nuskriaustos.

162. Argi tas, kuris siekė Allaho palaimos, toks pats, kaip tas, kur užsitraukė Allaho rūstį? Jo priebėga – pragaro ugnis, šlykštus toks prieglobstis!

163. Jie – išlaipsniuoti prieš Allahą, ir Allahas mato tai, ką jie daro!

164. Allahas jau parodė malonę tikintiesiems, pasiųsdamas iš jų pačių tarpo Pasiuntinį; jis skaito jiems Jo ženklus, apvalo ir moko juos Rašto ir išminties, nors anksčiau jie ir buvo aiškiai paklydę.

165. Negi po to, kai jus ištiko nelaimė, – o jūs prieš tai sukėlėte jūsų priešams nelaimių dvigubai, – jūs tarėte: „Iš kur visa tai?“

Tark: „Tai iš jūsų pačių“, – iš tiesų Allahas turi galios kiekvienam daiktui!

166. Tai, kas jus ištiko, dieną kai susidūrė dvi kariuomenės, ištiko tik Allahui leidus ir dėl to, kad Jis pažintų tikinčiuosius.

167. Ir pažino tuos, kurie veidmainiauja. Ir buvo jiems tarta: „Ateikite, kaukitės Allaho kelyje arba nors apsiginkite!“ Jie tarė: „Jeigu mes būtume žinoję, kad įvyks kautynės, tai būtume pasekę paskui jus.“ Jie tądien – arčiau netikėjimo nei tikėjimo. Jie byloja savo burnomis tai, ko nėra jų širdyse, o Allahas geriau žino tai, ką jie nutyli!

168. Jie yra tie, kurie tarė savo broliams, patys sėdėdami namuose: „Jeigu jie būtų klausę mūsų, nebūtų užmušti...“ Sakyk jiems: „Patys nuo savęs nutolinkite mirtį, jei sakote tiesą!“

169. Ir jokiu būdu nelaikyk tų, kurie žuvo Allaho kelyje, mirusiais. Ne, gyvi! Jie aprūpinami pas savo Viešpatį,

170. džiaugdamies tuo, ką dovanojo jiems Allahas iš Savo malonės, ir džiūgauja jie dėl tų, kurie dar neprisijungė prie jų, sekdami jais, kad nebus jiems baimės ir nebus jie nuliūdinti!

171. Jie džiūgauja dėl Allaho malonės ir Jo dosnumo, ir dėl to, kad Allahas atlygio neprapuldo tikintiesiems.

172. Tie, kurie atsišaukė į Allaho ir Pasiuntinio kvietimą, po to, kai ištiko juos žaizdos. Tiems iš jų, kurie darė gėrį ir buvo dievobaimingi, atlygis didis!

173. Tiems, kuriems žmonės sakė: „Štai, žmonės susibūrė prieš jus, bijokitės jų!“ – bet tai tik padidino jų tikėjimą, ir jie pasakė: „Užtenka mums Allaho, Jis – puikus Patikėtinis!“

174. Ir jie grįžo su Allaho malone ir dosnumu, nepalietė jų blogis, ir nusekė lydimi Allaho palaimos. Iš tiesų Allahas – didelės malonės Valdytojas!

175. Tik šėtonas gąsdina jus savo pagalbininkais. Bet nebijokite jų, o bijokit Manęs, jeigu esate tikintys!

176. Teneliūdina tavęs tie, kurie siekia netikėjimo: juk jie niekuo nepakenks Allahui. Allahas nori jiems skirti jų dalį Paskutiniame gyvenime, ir jiems – didelė kančia!

177. Iš tiesų tie, kurie pirko netikėjimą už tikėjimą, nepakenks Allahui niekuo, o jiems – skausminga kančia!

178. Ir tegul negalvoja tie, kurie netiki, kad Mūsų bausmės atidėjimas jiems yra jų naudai. Mes pratęsiam jiems vien dėl to, kad jie padaugintų savo nuodėmių skaičių, ir jiems – žeminanti bausmė!

179. Allahas ne toks, kad paliktų tikinčiuosius tokios būklės, kaip jūs dabar esat, iki tol, kol Jis atskirs niekšą nuo geradario. Ir ne toks Allahas, kad supažindintų jus su tuo, kas paslėpta, bet Allahas pasirenka iš Savo pasiuntinių, ką nori. Tad tikėkite Allahą ir Jo pasiuntinius, o jeigu patikėsite ir būsite dievobaimingi, tai jums – didelis atlygis!

180. Ir tegu nemano tie, kurie šykšti malonių, jiems Allaho dovanotų, kad tai – jiems geriau. Ne, tai blogiau jiems! Bus aprišti jų kaklai vėriniu to, ko jie pašykštėjo Prisikėlimo dieną; Allahui priklauso dangaus ir žemės paveldas; ir Allahas žino tai, ką jūs darote!

181. Girdėjo Allahas kalbas sakančiųjų: „Juk Allahas skurdžius, o mes turtuoliai.“ Mes užrašysime tai, ką jie kalbėjo, ir tai, kad jie

žudė pranašus be teisės, ir tarsim: „Paragaukit bausmės deginančia ugnimi!“

182. Šitai – už tai, ką paruošė jūsų rankos, ir todėl, kad Allahas – nesielgia su Savo vergais neteisingai.“

183. Tie, kurie kalba: „Juk Allahas prisakė mums netikėti pasiuntiniu tol, kol jis neateis pas mus su auka, kurią praris ugnis.“ Sakyk: „Ateidavo pas jus pasiuntiniai iki manęs su aiškiais ženklais ir su tuo, apie ką jūs kalbatė. Kodėl gi jūs užmušėte juos, jeigu buvot teisingi?“

184. Jeigu jie palaikys tave melagiu, tai juk buvo apskelbti melagiais pasiuntiniai iki tavęs, kurie ateidavo su aiškiais ženklais ir su knygomis, ir su apšviečiančiu Raštu.

185. Kiekviena siela paragaus mirties, bet tik Prisikėlimo dieną jums su kaupu bus duotas jūsų atlygis. Ir kas bus nutolintas nuo Ugnies ir įvestas Rojun, tas yra lydimas sėkmės. O dabartinis gyvenimas tėra pasitenkinimas suvedžiojimais.

186. Jūs būsite išbandyti ir savo nuosavybėmis, ir patys savimi, ir jūs išgirsite iš tų, kuriems dovanotas Raštas iki jūsų, ir iš tų, kas buvo daugiadieviai, daug įžeidimų. O jeigu jūs būsit kantrūs ir dievobaimingi, tai šitai – iš tvirtybės darbuos.

187. Ir štai Allahas prisaikdino tuos, kuriems dovanotas Raštas: „Jūs aiškinsite jį žmonėms ir neslėpsite.“ Bet jie metė jį sau už nugaros ir pardavė už menką vertę. Šlykštu juk yra tai, ką jie įgyja!

188. Te nesitiki tie, kurie džiaugiasi tuo, ką padarę, ir mėgsta, kad juos giria už tai, ko jie nedarė, – nemanyk, kad jie išvengė bausmės. Iš tiesų jiems – kankinanti kančia!

189. Allaho valdžia apima padanges ir žemę. Ir Allahas turi galią kiekvienam daiktui!

190. Iš tiesų dangaus ir žemės sukūrime ir dienos bei nakties kaitoj – ženklai tiems, kurie turi proto, –

191. tiems, kurie mini Allahą, stovėdami, sėdėdami ir ant šonų (prigulę), ir mąsto apie dangaus ir žemės sukūrimą: „Viešpatie mūsų! Nesukūrei tu šito tuščiai. Šlovė Tau! Tai apgink mus nuo bausmės ugnimi.

192. Viešpatie mūsų! Kurį įvesi į ugnį, tą būsi pasmerkęs ir užtraukęs jam gėdą. Ir nėra kas padėtų neteisingiesiems!

193. Viešpatie mūsų! Mes girdėjome šauklį, šaukiantį į tikėjimą: „Patikėkite jūsų Viešpatį!“ Ir mes patikėjome. Viešpatie mūsų! Atleisk mums mūsų nuodėmes ir apvalyk mus nuo mūsų niekšingų darbų, ir nuramink mus su teisuoliais.

194. Viešpatie mūs! Ir dovanok mums tai, ką žadėjai per Savo pasiuntinius, ir neišjuok mūsų Prikelties dieną. Juk Tu nepažeidinėji pažadų.“

195. Ir atsakė jiems jų Viešpats: „ Jei tai būtų vyras ar moteris, Aš nepražudysiu nė vieno jūsų padaryto darbo. Vieni jūs iš kitų. O tiems, kurie išsikėlė arba buvo išvaryti iš savo būstų, ir patyrė kentėjimų Mano kely, ir kovėsi, ir žuvo, – Aš apvalysiu jų blogus darbus ir įvesiu juos į Sodus, kur žemai srūva upės, – tokie apdovanojimui nuo Allaho, o Allaho – apdovanojimas geriausias!“

196. Tenesuvilioja tavęs poelgių laisvė žemėje tų, kurie nepatikėjo.

197. Tai tik trumpalaikiai pasitenkinimai, o paskui jų slėptuvė Pragaras. Koks šlykštus šitas guolis!

198. Bet tiems, kurie baiminosi savo Viešpaties, – Rojaus sodai, kur apačioj teka upės, – amžinai gyvens jie tenai, – kaip priėmimas Allaho. Tai, ką turi Allahas, – geriausia yra tikintiesiems!

199. Iš tikrųjų tarp Rašto žmonių esama tokių, kurie tiki Allahą ir tai, kas jums atsiųsta ir kas atsiųsta jiems, susitaikydami Allaho akivaizdoje; jie pigiai neparduoda Allaho ženklų. Šitiems – jų atlygis iš jų Viešpaties. Iš tiesų Allahas greit atsiskaito!

200. O jūs, kurie patikėjote! Būkite kantrūs ir apsirūpinkite kantrybe, ištikimai eikite tarnybą ir bijokit Allaho, – galbūt jums seksis.

MOTERYS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. O žmonės! Baiminkitės jūsų Valdovo, Kuris sukūrė jus iš vienos sielos ir iš jos išvedė jai porą. O iš jų abiejų paskleidė daug vyrų ir moterų. Ir bijokite Allaho, Kurio vardu jūs vienas kitą pretenduojate. Ir gerbkite giminingus ryšius. Iš tiesų Allahas – jūsų Prižiūrėtojas!

2. Atiduokite našlaičiams jų nuosavybę ir nekeiskite gėrio į blogį. Ir nevalgykit jų nuosavybės kaip priedo prie savo, – juk tatai didelė nuodėmė!

3. O jeigu jūs bijote, kad nebūsit teisingi su našlaičiais, tai tuokitės su tom, kurios jums malonios, su moterim – ir dviem, ir trim, ir keturiom. O jeigu bijote, kad nebūsit vienodai teisingi su jomis, tai – su viena arba su vergėmis, kurias užvaldė jūsų dešiniosios. Tai – patikimiau, kad išvengtumėte neteisybės.

4. Ir duokite žmonoms dovanų jų *Mahrą*[8] geraširdiškai. Ir jeigu jos įsigeis ką nors iš to duoti jums, maitinkitės tuo savo labui ir į sveikatą.

5. Ir nepatikėkite neprotingiesiems savojo turto, kurį Allahas skyrė jums paremti, ir maitinkite juos iš to, ir renkite juos, ir nešykštėkite jiems gero žodžio.

---

[8] *Mahr* – vestuvinė dovana arba pasižadėjimas suteikti tam tikrą dovaną galimybėms leidus, arba privalomas mokestis moteriai skyrybų atveju.

6. Ir tikrinkite našlaičių galimybes, o kai jie pasieks sutuoktuvių amžių, tai, jeigu matysite, jog jie jau subrendusio proto, atiduokite jiems jų turtą; ir nesurykite jo paskubomis leisdami, kol jie neužaugs. O kas turtingas, tebūnie taupus; o kas neturtingas, tevalgo pagarbiai. O kai jūs atiduodate jiems jų nuosavybę, tai turėkite liudininkus. Nors gana to, kad Allahas yra geriausias Skaičiuotojas!

7. Vyrams – dalis iš to, ką paliko gimdytojai ir artimieji, ir moterims – dalis iš to, ką paliko gimdytojai ir artimieji, – iš to, kas mažai arba daug. Tokia privaloma dalis.

8. O kai dalybose dalyvauja giminės, našlaičiai ir neturtėliai, tai skirkite jiems iš to ir tarkite malonų žodį.

9. Ir tegul bijo tie, kurie, jei paliktų po savęs silpnus palikuonis, bijotų dėl jų. Tai tegu jie bijo Allaho ir taria tvirtą žodį!

10. Iš tiesų tie, kurie ryja našlaičių turtą, būdami neteisūs, tik užpildo savo pilvus ugnimi, ir degs jie liepsnose!

11. Įsako jums Viešpats dėl jūsų vaikų: vyrui – dalį, atitinkančią dviejų moterų dalį. O jeigu jie (vaikai) – moterys, daugiau negu dvi, tai joms – du trečdaliai, to, ką jis paliko, o jeigu viena, tai jai – pusė. O jo gimdytojams, kiekvienam iš dviejų – vienas šeštadalis to, ką jis paliko, jeigu jis turi kūdikį. O jeigu nėr kūdikio ir turtą paveldi jo tėvai, tai motinai – vienas trečdalis. O jeigu yra brolių, tai motinai – vienas šeštadalis palikimo, kurį jis palieka po to, kai atskaičiuojama tai, ką jis pažadėjo, arba skolos. Jūsų gimdytojai arba jūsų sūnūs – nežinote, iš kurio jums daugiau naudos. Taip nustatyta Allaho. Iš tiesų – Allahas Žinantis, Išmintingas.

12. Ir jums – pusė to, ką paliko jūsų žmonos, jeigu jos neturi vaikų. O jeigu turi vaikų, tai jums – ketvirtadalis to, kas palikta palikimu,

po to, kai atskaičiuojama tai, ką jis pažadėjo, arba skolos. O joms – ketvirtis to, ką palikote jūs, jeigu neturite vaiko. O jeigu turite vaikų, tai joms – aštuntadalis to, ką palikote jūs pagal palikimą, po to, kai atskaičiuojama tai, ką jūs pažadėjote, arba skolos. O jeigu vyras arba moteris palieka palikimą, bet neturi jie tėvų arba vaikų, tačiau turi brolį arba seserį, kiekvienam iš jųdviejų – vienas šeštadalis. O jeigu jų yra daugiau, tai jie – dalijasi vieną trečdalį palikimo po to, kai atskaičiuojama tai, kas pažadėta arba skolos, nepadarant skriaudos, pagal Allaho įstatymą. Iš tiesų – Allahas – Žinantis, Taikus!

13. Tokios Allaho ribos. O kas paklūsta Allahui ir Jo Pasiuntiniui, tą Jis įves į Sodus, kur apačioj teka upės, – amžinai jie gyvens ten. Ir tai – didelė pergalė.

14. O kas nepaklūsta Allahui ir Jo Pasiuntiniui ir peržengia Jo ribas, tą Jis įves į Ugnį amžinai, kad amžinai ten gyventų, ir jam – žeminanti bausmė.

15. O tos iš jūsų žmonų, kurios atliks svetimavimo aktą, – paimkite liudininkais prieš jas keturis iš jūsų. Ir jeigu jie paliudys, tai laikykite jas namuose, kol nepašauks amžino poilsio mirtis arba Allahas skirs joms kelią.

16. O tiedu iš jūsų, kurie padarys tai (svetimavimą), – skaudžiai bauskite juos. Jeigu jie atgailaus ir darys gerus darbus, tai palikite juos. Iš tiesų Allahas – priimąs atgailą, Maloningas!

17. Juk Allahas pasižadėjo priimti atgailą tų, kurie daro blogį iš nežinojimo, o paskui greit atgailauja. Allahas priima jų atgailą. Iš tiesų Allahas – Žinantis, Išmintingas!

18. Bevertė atgaila tų, kurie daro šlykštybes, o kai prieš kurį nors iš jų iškyla mirtis, jis kalba: „Štai dabar aš atgailauju...“ Ir tiems,

kurie miršta, būdami netikintys. Šitiems Mes paruošėm skaudžią kančią.

19. O jūs, kurie patikėjote! Neleidžiama jums priverstinai imti žmonų palikimą. Ir nekliudykite joms išsinešti dalį to, ką jūs joms dovanojote, nebent jos padarytų akivaizdžią niekšybę. Elkitės su jomis oriai. O jeigu jūs jų neapkenčiate, tai, galimas daiktas, kas nors jums nepakenčiama, o Allahas paruošė jums didelį gėrį.

20. O jeigu jūs įsigeidėte vieną žmoną pakeisti kita ir vienai iš jų davėt *kintarą*, tai neatimkite iš jos nieko. Negi elgsitės neteisingai ir darysite atvirą nuodėmę?

21. Ir kaipgi jūs galite tai atimti, kuomet tarp jūsų buvo artumas ir buvo duota jūsų tvirta priesaika?

22. Neveskite tų moterų, kurias buvo vedę jūsų tėvai, nebent tai yra atsitikę anksčiau. Iš tiesų tai – niekšybė ir bjaurastis bei šlykštus yra šitas kelias!

23. Ir uždraustos yra jums jūsų motinos ir dukros, ir jūsų seserys, ir jūsų tetos iš tėvo ir motinos pusių, ir brolio dukros, ir seserėčios, ir jūsų motinos, kurios žindė, ir jūsų seserys pagal krūtį (tą pačia krūtim žindytos), ir jūsų žmonų motinos, ir jūsų augintinės, kurios globojamos jūsų, su kuriomis jau santykiavote, o jeigu jūs dar nesantykiavote, tai jokia nuodėmė jums; ir žmonos jūsų sūnų, kurie patys iš jūsų strėnų (pradėti jūsų); ir negalima jums vesti dviejų seserų vienu metu, nebent tai įvyko anksčiau. Iš tiesų Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas!

24. Ir – vedusios moterys draudžiamos jums, jeigu tik jų neužvaldė jūsų dešinės (netapo jos jūsų vergėmis). Toks Allaho jums įsakytas raštas. Jums yra leistinos visos likusios moterys, jeigu jūs siekiate jų

savo nuosavybe, saugodami savojo kūno tyrumą, neištvirkaudami. O už tai, ką jūs patiriate iš jų malonumų, duokite joms dovaną pagal susitarimą. Ir nebus jums nuodėmės, jeigu prieisite prie bendro susitarimo po to, kai susitarta. Iš tikrųjų Allahas – Žinantis, Išmintingas!

25. O kas iš jūsų neturi tokios galimybės, kad galėtų susituokti su laisvomis tikinčiosiomis moterimis, tai – iš tų, kurias užvaldė jūsų dešiniosios, iš jūsų religingų vergių. Iš tiesų Allahas geriau išmano jūsų tikėjimą. Jūs – vieni iš kitų. Tai veskite jas su jų šeimų leidimu ir duokite joms išmoką oriai, – nekaltoms, nepaleistuvaujančioms ir neieškančioms draugužių. O po to, kai jos pateko į prieglobstį (ištekėjo) ir jos (vergės) iškrės šlykštybę (svetimaus), tai joms – pusė to, kas priklauso laisvoms, kaip bausmė. Vesti verges – tiems iš jūsų, kurie bijo naštos. O jeigu jūs būsite kantrūs, tai – geriau jums patiems. Iš tiesų Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas!

26. Allahas nori jums paaiškinti ir vesti jus keliais tų, kurie buvo iki jūsų, ir priimti jūsų atgailą. Iš tiesų Allahas – Žinantis, Išmintingas!

27. Allahas nori priimti jūsų atgailą, o tie, kurie pasiduoda savo aistroms, nori, kad jūs smarkiai nukryptumėte į šalį.

28. Allahas nori palengvinti jums; juk sukurtas žmogus yra silpnas.

29. O jūs, kurie patikėjote! Nevalgykite savo turto neteisingai tarpusavyje, nebent tai būtų prekyba abiem pusėms bendrai sutarus. Ir nežudykite savęs patys (vieni kitų). Iš tiesų Allahas – jums Gailestingas!

30. O kas daro tai iš nesantaikos ir neteisybės, tą Mes supleškinsim Ugnyje. Tai lengva Allahui!

31. Jeigu jūs vengsite didelių nuodėmių, kurios draudžiamos jums, Mes išvaduosime jus iš jūsų piktadaryščių ir įvesime jus pro garbingąjį įėjimą.

32. Negeidaukite to, kuo Allahas suteikė vieniems pranašumą prieš kitus. Vyrams – dalis to, ką jie įgijo, o moterims – dalis to, ką jos įgijo. Prašykite Allahą Jo gėrio – išties Allahas žino visus daiktus!

33. Kiekvienam Mes įtaisėm paveldėtojus to, ką paliko gimdytojai ir artimieji, o tie, su kuriais jūsų priesaikas sutvirtino sutartis, – duokite jiems jų dalį. Iš tiesų Allahas – bet kurio daikto liudininkas!

34. Vyrai yra prižiūrėtojai žmonų savo ir yra aukščiau žmonų dėl to, kad Allahas suteikė vieniems pranašumą prieš kitus, ir dėl to, kad jie leidžia iš savo turto. Ir padorios moterys – pilnos pagarbos ir saugo tai, ką privalo saugoti, kai nėra jų vyrų, dėka Allaho. O tas, kurių nepaklusnumo jūs bijote, (pirmiausia) pamokykite jas, (vėliau) apleiskite jas lovose ir (galiausiai) uždrožkite joms (nežeidžiančiai, jeigu matysite to naudą). Ir jeigu jos jums paklus, tai neikite prieš jas, – iš tiesų Allahas – Išaukštintas, Didis!

35. O jeigu jūs bijote judviejų skyrybų, tai pasiųskite teisėją iš jo šeimos ir teisėją iš jos šeimos; jeigu jie pageidaus susitaikymo, tai Allahas jiems padės. Iš tiesų Allahas – Žinantis, Išmanantis!

36. Ir garbinkite Allahą ir nedievinkite šalia Jo ko nors kito. Darykite gera gimdytojams ir artimiesiems, ir našlaičiams, ir neturtėliams, ir kaimynui iš artimųjų, ir kaimynui, kuris nėra iš artimųjų, ir keliauninkui, ir tam, ką užvaldė jūsų dešinės. Iš tiesų Allahas nemyli tų, kurie pasipūtę ir pagyrūnai, –

37. Kurie šykšti ir įsakinėja žmonėms šykštumą, ir slepia tai, ką jiems dovanojo Allahas iš Savo dosnumo! Ir paruošėme Mes netikintiesiems nuobaudą baisią.

38. O tie, kurie leidžia savo turtus norėdami tik pasirodyti prieš žmones ir netiki nei į Allahą, nei į Paskutiniąją dieną. O tie, kurių draugas šėtonas, tai netikęs jis jiems draugas!

39. Ką gi jie prarastų, jeigu patikėtų Allahą ir Paskutiniąją dieną ir eikvotų iš to, ką jiems skyrė Allahas? Allahas juk žino apie juos.

40. Iš tiesų Allahas nenuskriaus nė per dulkės sunkį, ir jeigu bus kas nors gero, Jis padvigubins tai ir dovanos nuo Savęs didelę dovaną!

41. Ir kas dėsis, kai Mes ateisime su liudininkais nuo kiekvienos bendruomenės ir ateisime pas tave kaipo liudininką prieš tuos?

42. Tądien įsigeis tie, kurie netikėjo ir neišklausė Pasiuntinio, kad būtų sulyginti su žeme. Ir nepaslėps jie nuo Allaho nė jokio pokalbio!

43. O jūs, kurie patikėjote! Nesiartinkite prie maldos, kuomet girti, kol nepradėsit suvokti tai, ką jūs kalbate, arba *džunub*[9] būsenos – išskyrus buvimą kely – kol neapsiprausite. O jeigu jūs sergate arba keliaujate, arba kas nors iš jūsų grįžo iš *žemos vietos*[10], arba jūs sangulavote su moterimis ir neturėjote vandens, tai apsivalykite švariu smėliu ir pasivalykite savo veidus ir rankas. Iš tiesų Allahas – Atleidžiantis ir Dovanojantis!

44. Negi tu nematei, kad tie, kuriems dovanota Rašto dalis, perka paklydimą ir nori, kad jūs išsimuštumėte iš kelio?

---

[9] *Džunub* – vyro ar moters nešvarumo būsena po lytinio akto.

[10] Čia perkeltine prasme kalbama apie gamtinių reikalų atlikimą.

45. O Allahas geriau pažįsta jūsų priešus: Allaho užtenka kaip Globėjo ir Allaho užtenka kaip Pagalbininko!

46. Kai kurie iš judėjų sukeičia žodžius vietomis ir sako: „Išklausėme ir neatsiduodame“ ir „Klausyk tai, ko negalima išgirsti“ ir „Rūpinkis mumis“, – iškraipydami savo liežuviais ir suduodami smūgį religijai. O jeigu jie tartų: „Mes išklausėme ir atsiduodame“ ir „Išklausyk“, ir „Prižiūrėk mus“, – tai būtų geriau jiems ir teisingiau. Bet prakeikė juos Allahas už jų netikėjimą, ir jie netiki, nebent nedaugelis.

47. O jūs, kuriems dovanotas Raštas! Patikėkite tuo, ką Mes pasiuntėme patvirtinti teisingumui to, kas su jumis, anksčiau nei ištrinsim jūsų veidus ir apsuksime juos arba prakeiksime juos, kaip prakeikėm tuos, kurie pažeidė šeštadienį. Iš tiesų Allaho įsakymas vykdomas!

48. Iš tiesų Allahas nedovanoja, jeigu Jam priduriami sėbrai, bet dovanoja, kas mažiau už šitą, tam, kam panorės. O kas priduria Allahui sėbrų, tas išmąstė didelę nuodėmę.

49. Nejaugi nematei tų, kurie apvalo (giria) patys save? Ne, Allahas apvalo tą, ką panori, ir jie nebus nuskriausti net per siūlelį ant datulės žievės!

50. Pažiūrėk, kaip jie išgalvoja melus prieš Allahą! Užtektinai čia aiškios nuodėmės!

51. Nejaugi nematei tų, kuriems dovanota Rašto dalis, – jie tiki į *džibtą* ir *taghutą*[11] ir sako tiems, kurie netikėjo: „Šitie – teisingesniam kely, negu tie, kurie patikėjo.“

[11] *Džibt ir taghut* – šie du žodžiai turi plačią reikšmę. Čia turima omenyje visa tai, kas garbinama, išskyrus Allahą. Tai gali būti šėtonas, stabai, kapai, akmuo, saulė, angelai, šventieji ar koks nors žmogus. Visa tai, kas yra nevertas garbinimo.

52. Tai – tie, kuriuos prakeikė Allahas. O ką prakeikia Allahas, tam nerasi pagalbininkų!

53. Arba jiems priklauso dalis valdžios? Jeigu taip būtų, tuomet jie neduotų žmonėms net datulės kauliuko raukšlelės?

54. Arba jie pavydi žmonėms to, ką dovanojo jiems Allahas iš Savo dosnumo? Juk Mes davėme *Ibrahimo* (Abraomo) giminei Raštą ir išmintį ir davėme jiems didelę valdžią.

55. Ir iš jų yra tie, kurie patikėjo į jį (*Muchammadą*), ir iš jų yra tie, kurie nusisuko nuo jo. Užteks tų liepsnų, kurios Pragare!

56. Iš tiesų tuos, kurie netikėjo Mūsų ženklais, Mes supleškinsim Ugnyje! Kiekvieną kartą, vos tik sukeps jų oda, Mes pakeisime ją kita oda, kad jie paragautų bausmės. Iš tiesų Allahas – Galingas, Išmintingas!

57. O tuos, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, Mes įvesime į Rojaus sodus, kur žemai teka upės, amžinai gyvens ten. Ten jiems – skaisčios žmonos. Ir įvesime juos į ūksmingą pavėsį.

58. Allahas iš tikro įsako jums grąžinti patikėtąjį turtą jo valdytojams ir, kai jūs teisiate žmones, teiskite teisingai. Kaip nuostabu yra tai, ko Allahas jus moko! – juk Allahas – Girdintis, Regintis!

59. O jūs, kurie patikėjote! Pakluskite Allahui ir pakluskite Pasiuntiniui, ir tiems, kurie turi jums valdžią. O jeigu dėl ko nors nesutarsite, tai kreipkitės su tuo į Allahą ir į Pasiuntinį, jeigu jūs tikite Allahą ir Paskutiniąją dieną. Taip yra geriau ir gražiau.

60. Negi nematei tų, kurie tvirtina, esą patikėjo tuo, kas tau atsiųsta ir kas atsiųsta iki tavęs, bet geidžia kreiptis į *taghutą*, kad jis nuteistų tuomet, kai jiems įsakyta juo netikėti? Ir šėtonas nori nustumti juos į didelį paklydimą.

61. Ir kai jiems sakoma: „Eikite prie to, ką atsiuntė Allahas, ir pas Pasiuntinį“, – pamatysi, kaip mikliai veidmainiautojai nusigręžinėja nuo tavęs.

62. O kas gi būna tada, kai ištinka juos bėda už tai, ką anksčiau paruošė jų rankos, o paskui jie ateina prisiekdami Allahu: „Mes trokštame tiktai gėrio ir santaikos“?

63. Tai tie, kuriuos pažįsta Allahas, kas jų širdyse. Tai nusisuk nuo jų ir perspėk juos, ir tark jiems patiems apie juos tvirtą žodį!

64. Kiekvieną pasiuntinį Mes siuntėme tam, kad jo klausytų pagal Allaho valią. O jeigu jie, patys su savimi pasielgę neteisingai, ateitų pas tave ir paprašytų Allaho atleidimo ir paprašytų atleidimo jiems Pasiuntinys, jie įsitikintų, kad Allahas – Priimantis atgailą, Maloningas.

65. Betgi ne – prisiekiu tavo Viešpačiu! – nepatikės jie, kol nepadarys iš tavęs teisėjo ten, kur susipainioję patys. Paskui jie nepasikuklins kreipdamiesi, kad tu išspręstum, ir paklus visiškai.

66. O jeigu Mes jiems nurodytume: „Žudykite patys save (tegu nekaltieji nužudo neteisinguosius)! – arba išeikite iš savo būstų!“ – tai paklausytų tik nedaugelis. O jeigu jie darytų taip, kaip yra mokomi, tai būtų geriau jiems ir tai juos sutvirtintų.

67. Ir tada dovanotume jiems nuo Mūsų didelę dovaną

68. ir išvestume juos tiesiu keliu.

69. O kas klauso Allaho ir Pasiuntinio, tai jie – bus kartu su pranašais, teisuoliais, žuvusiais Allaho kelyje, palaimintaisiais, kuriems Allahas suteikė malonę. Ir kokie nuostabūs jie kaipo bičiuliai!

70. Tai – Allaho dosnumas. Ir pakanka to, kad Allahas viską Žino!

71. O jūs, kurie patikėjote! Būkit atsargūs ir žygiuokit būriais arba traukit išvien.

72. Tarp jūsų yra toks, kuris būtinai atsiliks. Ir kuomet užklups jus nelaimė, jis tars: „Parodė man Allahas malonę, kad nebuvau šalia jūsų."

73. O jeigu jus užklups Allaho dosnumas, tai jis būtinai pasakys, tarsi niekad tarp jūsų nebuvo draugiškų ryšių: „O, jeigu būčiau buvęs kartu su jumis, patirčiau didelę sėkmę!"

74. Tesikauna Allaho kelyje tie, kurie perka už žemišką gyvenimą Būsimąjį! Ir jeigu kas kaunasi Allaho kelyje ir bus užmuštas arba nugalės, Mes duosime jam didelį atlygį.

75. Ir kodėl gi jums nesikauti Allaho kelyje ir už silpnuosius vyrus ir moteris, ir vaikus, kurie sako: „Viešpatie mūsų! Išvesk mus iš šitos gyvenvietės, kurios žmonės tironai, ir duok, ir suteik mums nuo Savęs globėją, ir duok mums Tavo pagalbininką?"

76. Tie, kurie patikėjo, kaunasi Allaho kelyje, o tie, kurie netiki, kaunasi *Taghuto* kelyje. Kaukitės gi su šėtono sėbrais; juk šėtono žabangai silpni!

77. Negi tu nematei tų, kuriems tarta: „Sulaikykite savo rankas (nekovokite) ir atlikite maldą ir mokėkite *zakiatą*, – o kuomet buvo įsakyta jiems mūšis, tai šit – dalis jų bijo žmonių taip pat, kaip bijo Allaho arba dar labiau? Ir tarė jie: „Viešpatie mūsų! Kodėl lėmei mums mūšį? Jeigu Tu atidėtum tai artimiausiam laikui?" Sakyk: „Trumpalaikė šito gyvenimo nauda, o būsimasis gyvenimas – geriausia tam, kuris bijojo, ir nebūsite nuskriausti nei per datulės žievės siūlelį."

78. Kad ir kur jūs būtumėte, užklups jus mirtis, netgi jei būtumėt aukštuose bokštuose. Ir jeigu atsitinka jiems kas gera, jie sako: „Tai – iš Allaho“, o kuomet ištinka juos blogis, jie sako: „Tai – per tave.“ Sakyk: „Viskas – iš Allaho.“ Kodėl gi šitie žmonės niekaip negali suprasti, kas jiems pasakojama?

79. Kas atsitiko tau gero, tai – iš Allaho, o kas atsitiko blogo – per tave patį. Mes pasiuntėm tave žmonėms pasiuntiniu. Ir užtenka Allaho kaip Liudytojo!

80. Kas paklūsta Pasiuntiniui, tas paklūsta Allahui. O kas nusigręžia, tai Mes nesiuntėm tave jų sargu.

81. Jie sako: „Paklusnumas!“ o kai pasitrauks nuo tavęs, tai dalis jų naktį mąsto ne tai, ką jiems kalbėjai, o Allahas užrašo tai, ką jie sumano naktį. Tad nusisuk nuo jų ir pasikliauk Allahu! Ir užtenka Laiduotoju Allaho!

82. Negi jie nesusimąsto apie Koraną? Juk, jeigu jis būtų ne iš Allaho, tai jie surastų ten daug prieštaravimų.

83. O kai iškyla jiems koks reikalas, pavojingas ar nepavojingas, jie garsiai kalba apie tai. O jeigu jie grąžintų jį Pasiuntiniui ir turinčiajam jiems valdžią, tada sužinotų apie tai tie, kurie stengiasi į jį įsigilinti. Ir jeigu ne Allaho dosnumas jums ir ne Jo malonė, tai jūs sektumėte paskui šėtoną, išskyrus nedaugelį.

84. Tad kaukis Allaho kelyje! Juk atsakai tiktai pats už save ir ragink tikinčiuosius. Galbūt Allahas sustabdys netikinčiųjų įniršį: juk Allahas stipresnis ir niršdamas, ir bausdamas!

85. Jeigu kas užstos dėl teisybės, tam bus skirta Jo dalis, o kas užstos neteisingai, tam irgi bus skirta atitinkama Jo dalis. Iš tiesų Allahas turi galios visiems daiktams!

86. Ir kai su jumis sveikinasi kokiu nors palinkėjimu, tai atsakykite dar geresniu arba grąžinkite tokį pat. Iš tiesų Allahas skaičiuoja visus daiktus!

87. Allahas – nėr dievybės, išskyrus Jį! – žinoma, surinks jus Prikėlimo dieną, – nėr abejonės! Kas labiau paiso duoto žodžio už Allahą?

88. Kodėl gi jūs pagal požiūrį į veidmainius – dvi grupės? Allahas nubloškė juos dėl to, ką jie įgijo. Ar norite jūs išvesti į tiesų kelią tuos, kuriuos Allahas įvedė į paklydimą? Juk, jeigu ką Allahas įvedė į paklydimą, tai tam nesurasi kelio!

89. Jie norėtų, kad jūs taptumėte netikintys, kaip kad jie yra netikintys, ir jūs būtumėte vienodi. Neieškokite tarp jų globėjų, kol jie neiškeliaus Allaho keliu; o jeigu jie atsižadės, tai čiupkite juos ir žudykite, kad ir kur juos sutikę. Ir nedarykite sau iš jų nei globėjų, nei pagalbininkų,

90. išskyrus tuos, kurie prisijungė prie tautos, su kuria jūs esate sudarę sutartį; arba jie atėjo pas jus, gniauždami krūtinėse norą kautis su jumis arba kautis su savo tauta. O jeigu Allahas geidautų, Jis atiduotų jiems valdžią, ir jie grumtųsi su jumis. O jeigu jie atsitrauks nuo jūsų, nesigrumdami su jumis, ir pasiūlys jums taiką, tai Allahas neduoda jums jokio kelio prieš juos.

91. Jūs rasite kitus, kurie nori saugumo garantijų nuo jūsų ir nuo savo tautos. Kiekvieną kartą, kai juos sugrąžina į pagundą, jie jai pasiduoda. Ir jeigu jie neatsitrauks nuo jūsų ir nepasiūlys jums taikos, ir nesulaikys savo rankų, tai griebkite juos ir žudykite, kad ir kur juos sutiktumėte. Mes suteikėme jums visas teises prieš juos.

92. Netinka tikinčiajam žudyti tikintįjį, nebent per klaidą. O kas užmuš tikintįjį per klaidą, tai privalo duoti laisvę tikinčiam vergui ir įteikti dalį jo šeimai išpirka, jeigu šie nepavers jos išmalda. O jeigu jis yra iš priešiškos jums tautos ir tikintis, tai išlaisvinkite tikintį vergą. O jeigu jis iš tautos, tarp kurios ir jūsų yra sutartis, tai išpirka įteikiama jo šeimai ir tikintis vergas išlaisvinamas. O jeigu kas to neįstengs, tai – dviejų mėnesių pasninkas, nuoseklus kaip atgailavimas prieš Allahą. Iš tikrųjų,Allahas – Išmanantis, Žinantis!

93. O jeigu kas užmuš tikintįjį sąmoningai, tai nuobauda jam – Pragaras, kuriame jis bus amžinai. Ir užsirūstins ant jo Allahas, ir jį prakeiks, ir paruoš jam didelę kančią!

94. O jūs, kurie patikėjote! Kai leidžiatės Allaho keliu, būkite nuovokūs ir nesakykite tam, kas pasiūlys jums taiką: „Tu nesi tikintis“, – siekdami žemiškų gėrybių šitame gyvenime. Juk Allahas turi pelningą laimikį. Tokie jūs buvote anksčiau, bet Allahas parodė jums malonę, todėl būkite nuovokūs. Iš tiesų Allahui žinoma tai, ką jūs darote!

95. Nelygūs iš tikinčiųjų tie, kurie lieka sėdėti namie, nepatiria žalos, ir rizikuojantieji Allaho kelyje savo turtu ir savo sielomis. Suteikė Allahas pirmenybę rizikuojantiems savo nuosavybe ir savo sielomis prieš sėdinčiuosius, mažiausiai viena pakopa. Visiems pažadėjo Allahas malonę, o uoliai prisidedantiems suteikė Allahas pirmenybę prieš sėdinčiuosius didele dovana, –

96. pakopomis prie Jo, ir atleidimo, ir malonės. Iš tikrųjų Allahas – Dovanojantis, Gailestingas!

97. Tiems, kuriuos angelai nuramins (mirčiai), besielgiantiems neteisingai su savimi, jie pasakys: „Kokioje padėtyje buvote?“ Ir tars

jie: „Mes buvom silpni ir engiami žemėje.“ Jie pasakys: „Nejaugi Allaho žemė nebuvo erdvi, kad galėtume persikelti kitur?“ Šitiems priebėga – Pragaras, ir šlykšti šita stovykla! –

98. išskyrus tuos silpnus vyrus, moteris ir vaikus, kurie nepajėgia susivokti ir neranda tiesaus kelio.

99. Šitiems galbūt dovanos Allahas: juk Allahas – Atleidžiantis ir Dovanojantis!

100. Kas keliasi svetur, eidamas Allaho keliu, tas suras žemėje gausingą prieglaudą ir erdves. O kas išeina iš savo namų, traukdamas pas Allahą ir Jo Pasiuntinį, paskui jį ištinka mirtis, – tam atlygis bus iš Allaho; juk Allahas – Dovanojantis, Gailestingas!

101. O kai jūs keliaujate žeme, tai jums nėr jokios nuodėmės, jei sutrumpinsite maldą, jeigu bijote, kad jums skirs išbandymą tie, kurie netikėjo. Iš tiesų netikintieji – jums aiškūs priešai!

102. Ir kuomet esi su jais ir pravedi su jais pamaldas, tai tegul stovi su tavimi vienas jų būrys, ir tegul jie pasiims savo ginklus. O kuomet atliks nusilenkimus, tai tegul stoja už jūsų ir tegul tada ateina kitas būrys, kuris nesimeldė, ir tegul meldžiasi kartu su tavimi, bet tegul imasi atsargumo priemonių ir ginklų. Tie, kurie netiki, norėtų, kad jūs nesaugotumėte savo ginklų ir savo gėrybių, kad galėtų jus užpulti iš vieno karto. Ir nebus jums nuodėmės, jeigu jūs šlapi nuo lietaus arba sergantys sudėsite savo ginklus, – bet būkite atsargūs! Iš tiesų Allahas paruošė netikintiems žeminančią kančią!

103. O kuomet baigsite pamaldas, tai atminkite Allahą – stovėdami, sėdėdami, gulėdami ant šono. O kuomet jausitės saugiai, tai atstovėkite maldą. Iš tiesų malda tikintiesiems privaloma nustatytu laiku.

104. Ir nerodykite silpnybės persekiodami priešišką tautą. Jeigu jūs kenčiate, tai ir jie kenčia taip, kaip jūs kenčiate, juoba, kad jūs tikitės iš Allaho to, ko anie nesitiki: juk Allahas – Žinantis, Išmintingas!

105. Mes atsiuntėme tau teisingą Raštą, kad tu galėtum spręsti dėl žmonių taip, kaip nurodė Allahas. Tad nebūk užsispyręs vardan išdavikų

106. ir prašyk Allaho atleidimo: juk Allahas – Dovanojantis, Maloningas!

107. Ir nesiginčyk dėl tų, kurie apgaudinėja patys save. Iš tiesų Allahas nemyli tų, kas išdavikas, nuodėmiautojas!

108. Jie slepiasi nuo žmonių, bet nepasislėps nuo Allaho. Jis – su jais, kuomet naktį jie taria žodžius, kurie Jam nemalonūs: juk Allahas aprėps tai, ką jie daro!

109. Štai, jūs ginčijatės dėl jų šitame gyvenime, o kas pasiginčys su Allahu dėl jų Prikėlimo dieną? Arba kas bus jų laiduotojas?

110. O jeigu kas blogai elgsis arba bus neteisingas pats sau, o paskui paprašys Allaho atleidimo, tai jis ras Allahą Atlaidų, Maloningą.

111. O kas įsigis nuodėmę, tas įsigis ją prieš save patį: iš tiesų Allahas – Žinantis, Išmintingas!

112. O kas įsigis pražangą arba nuodėmę, po to apkaltins tuo nekaltąjį, tas prisiima melą ir akivaizdžią nuodėmę.

113. Ir jeigu ne Allaho dosnumas tau ir ne Jo malonė, tai dalis jų sumanytų nustumt tave nuo tiesaus kelio. Bet nustumia jie nuo tiesaus kelio tik patys save ir niekuo negali pakenkti tau: juk Allahas pasiuntė tau Raštą ir išmintį ir išmokė tave to, ko tu nežinojai. Allaho dosnumas buvo tau didelis!

114. Nėr gėrio daugelyje jų slaptų pokalbių, – nebent kas įsakė duoti išmaldos arba kvietė daryti gėrį, arba įvedinėjo santaiką tarp žmonių. Ir jeigu kas daro tai, siekdamas Allaho malonės, tam Mes dovanojame didelę dovaną.

115. O jeigu kas prieštaraus Pasiuntiniui arba abejos juo po to, kai paaiškėjo jam tiesus kelias, ir jis traukia ne tikinčiųjų keliu, Mes nukreipsime jį ten, į kur jis pats nusisuko, ir supleškinsime Pragare. Šlykšti šita landynė!

116. Išties, Allahas neatleidžia, kad Jam pridurtų bendrininkų, bet atleidžia tai, kas mažiau už šitą, kam Jis panorės. O kas priduria Allahui bendrininkų, tas pasiklydo dideliu paklydimu.

117. Jie šaukiasi, išskyrus Jį, tik sutvėrimų moteriškos lyties. Jie šaukiasi tiktai šėtono, užsispyrusio atskalūno.

118. Prakeikė juos Allahas. Ir tarė jis (šėtonas): „Aš būtinai užgrobsiu iš Tavo vergų skirtąją dalį,

119 ir išmušiu juos iš kelio, ir sužadinsiu jų svajones, ir įsakysiu jiems apipjaustyti gyvuliams ausis, ir tegul jie pakeis Allaho tvariniją!“ Kas ima šėtoną globėju vietoj Allaho, tas patyrė akivaizdžių nuostolių!

120. Jis žada jiems ir žadina jų viduje svajones. Bet žada jiems šėtonas vien tiktai suvedžiojimą.

121. Šitų landynė – Pragaras, ir neras jie nuo jo išsigelbėjimo!

122. O tie, kurie patikėjo ir kūrė gėrį, – Mes įvesime juos į Rojaus sodus, kur žemai teka upės, – amžinai gyvens ten – Allaho pažadas teisingas. O kas gi teisingesnis už Allahą savo žodžiu?

123. Tai – ne jūsų svajonės ir ne Rašto žmonių. Kas daro blogį, tam bus užmokėta tuo pačiu, ir jie nesuras, išskyrus Allahą, nei globėjo, nei pagalbininko.

124. O tas, kas daro gerus darbus – nesvarbu vyras ar moteris, ir, be to, tikintis, – tai šie paklius į Rojų ir nebus nuskriausti net per datulės kauliuko raukšlytę.

125. Kas gali būti geresnis religingasis, negu tas, kuris patikėjo savąjį veidą (patį save) Allahui, būdamas geradarys, ir pasekė *Ibrahimo* (Abraomo) religija, išpažindamas monoteizmą? Iš tiesų Allahas pasirinko *Ibrahimą* (Abraomą) savo numylėtiniu!

126. Allahui priklauso tai, kas padangėse, ir tai, kas žemėje; ir Allahas aprėpia kiekvieną daiktą.

127. Jie prašo tavojo sprendimo apie moteris. Sakyk: „Allahas duoda jums įstatymą apie jas ir tai, kas skaitoma apie jas Rašte, – apie našlaites, kurioms jūs neatiduodate to, kas joms priklauso, galvodami apie santuoką su jomis, ir apie silpnus vaikus. Ir dar jūs privalote elgtis su našlaičiais teisingai. Ką gero bepadarytumėte, juk Allahas tai žino..."

128. Ir jeigu žmona bijo savojo vyro rūstybės arba jis jos vengia, tai nėr jiems nuodėmė nuoširdžiai susitaikyti. Juk santaika – geriau. Sielas nuolat supa šykštybė. O jeigu jūs būsite labdaringi ir dievobaimingi, iš tiesų Allahas žino, ką jūs veikiate!

129. Ir niekados jūs neįstengsite būti teisingi žmonoms, nors ir labai norėtumėte šito. Tad nenuolaidžiaukite visiškai vienai iš jų, kad kitą nepaliktumėte tarsi kybančią ore. O jeigu jūs sutarsite ir būsite dievobaimingi, tai iš tiesų Allahas – Atlaidus, Maloningas!

130. O jeigu jie abu išsiskirs, tai Allahas kiekvieną jų praturtins iš savo malonės. Iš tiesų Allahas – Visa Apimantis, Išmintingas.

131. Allahui priklauso tai, kas padangėse, ir tai, kas žemėje. Mes prisaikdinome tuos, kuriems dovanota Knyga iki jūsų, ir jus, kad bijotumėte Allaho. O jeigu jūs būsite netikintys, tai juk Allaho – tai, kas padangėse, ir tai, kas žemėje. Allahas – Turtingas, Šlovingas!

132. Allahui priklauso tai, kas padangėse, ir tai, kas žemėje. Ir užtenka Allaho kaip laiduotojo!

133. Jeigu Jis įsigeis, tai išves jus, o žmonės, ir atves kitus. Iš tiesų Allahas tai pajėgus padaryti.

134. Kas trokšta šito gyvenimo apdovanojimų, tai juk iš Allaho – ir šito, ir Būsimojo gyvenimo dovanos. Allahas – Girdintis, Regintis!

135. O jūs, kurie patikėjote! Būkite tvirti teisybės, liudytojai Allahui, net jeigu ir patys prieš save arba prieš savo gimdytojus, arba prieš savo artimuosius; nesvarbu, turtingas ar skurdžius, – Allahas artimesnis jiems abiem. Nepasiduokite aistroms, kad nepažeistumėte teisingumo. O jeigu jūs bandysite išsisukti arba nutylėsite, tai Allahas žino apie tai, ką jūs darote!

136. O jūs, kurie patikėjote! Tikėkite Allahą ir Jo Pasiuntinį, ir Knygą, kurią Jis pasiuntė Savo Pasiuntiniui, ir Knygą, kurią Jis pasiuntė anksčiau. Kas netiki Allahą ir Jo angelus, ir Jo Knygas, ir Jo Pasiuntinius, ir Paskutiniąją dieną, tas paklydo didžiu pasiklydimu.

137. Iš tiesų tie, kurie patikėjo, o paskui atsižadėjo, paskui vėl patikėjo, paskui atsižadėjo, paskui sustiprino (savąjį) netikėjimą, – ne toks Allahas, kad jiems atleistų arba vestų juos teisingu keliu.

138. Pradžiugink veidmainius žinia apie tai, kad jiems – kankinanti kančia, –

139. tiems, kurie netikinčius ima globėjais vietoj tikinčiųjų! Nejaugi jie ieško didybės su jais? Iš tikrųjų visa didybė priklauso Allahui!

140. Allahas jau pranešė jums Knygoje, kad tada, kai girdite Allaho ženklus, kuriais (žmonės) netiki ir iš kurių jie tyčiojasi, nesėdėkite sykiu su tais, kol jie nenugrims į kitą pasakojimą: (nes jeigu sėdite su jais sykiu) juk tada būnate panašūs į juos. Iš tiesų Allahas surinks visus veidmainius ir netikinčius į Pragarą!

141. Tuos, kurie laukia, kas atsitiks jums, – jeigu ateis pergalė iš Allaho, jie sakys: „Negi mes nebuvome su jumis?“ O jeigu susiklostys netikinčiųjų naudai, jie sakys: „Negi mes nesistengėme jums padėti ir negynėme jūsų nuo tikinčiųjų?“ Bet Allahas teis jus Prikelties dieną. Ir niekados nenuties Allahas kelio netikintiems prieš tikinčiuosius!

142. Iš tikrųjų veidmainiai stengiasi apgauti Allahą tada, kai Jis apgauna juos! O kai jie keliasi melstis, tai keliasi aptingę, pasirodydami prieš žmones, ir atsimena Allahą tik labai mažai,

143. svyruodami tuo tarpu (tarp tikėjimo ir netikėjimo), ir jie nepriklauso nei prie tų, nei prie anų. Juk, jei Allahas ką nors nustumia į paklydimą, tai tam tu nebesurasi kelio!

144. O jūs, kurie patikėjote! Neimkite sau globėjais netikinčiųjų vietoje tikinčiųjų. Negi jūs norit duoti Allahui aiškų įrodymą prieš jus?

145. Iš tiesų veidmainiai – apatinėje Ugnies pakopoje, ir niekados nesurasi, kas jiems padėtų, –

146. išskyrus tuos, kurie atgailauja ir pasitaisė, ir griebėsi Allaho, ir apvalė savo tikėjimą prieš Allahą! Štai šitie – su tikinčiaisiais, o po to Allahas dovanoja tikintiesiems didelę dovaną!

147. Kam Allahui jus bausti, jeigu jūs būsite dėkingi ir patikėsite? Iš tiesų Allahas – Dėkingas, Žinantis!

148. Nemyli Allahas, kad būtų garsiai kalbama apie blogį, jeigu tai ne iš to, kuris nuskriaustas. Iš tiesų Allahas – Girdintis, Žinantis!

149. Jeigu jūs aptiksite gėrį arba nuslėpsite jį, arba atleisite blogį, tai iš tiesų Allahas – Atleidžiantis, Stiprus!

150. Iš tiesų tie, kurie netiki Allahą ir Jo pasiuntinius ir nori atskirti Allahą nuo Jo pasiuntinių, kalba: „Mes tikime vienais ir netikime kitais." Ir nori surasti tarpinį kelią, –

151. jie – netikintieji iš esmės. Ir paruošėm Mes netikintiesiems žeminančią kančią!

152. O tie, kurie patikėjo Allahą ir Jo pasiuntinius ir nedarė skirtumo tarp jų, šitiems Mes dovanojame jų dovanas: juk Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas!

153. Prašo tavęs Rašto žmonės, kad tu jiems nuleistum Raštą iš dangaus. Prašė jie jau *Mūsą* (Mozę) didesnio nei šitas ir sakė: „Parodyk mums Allahą atvirai!" Ir juos pervėrė žaibas dėl jų neteisingumo. Paskui jie ėmė garbinti veršį, kai atėjo jiems aiškūs ženklai, ir Mes atleidome tai ir suteikėm *Mūsai* (Mozei) aiškius įgaliojimus.

154. Ir iškėlėm Mes viršum jų kalną pagal sutartį su jais ir tarėme jiems: „Įženkite pro duris, nusilenkdami iki žemės!" Ir tarėme jiems: „Nepažeiskit šeštadienio!" Ir prisaikdinome juos rūsčia priesaika.

155. Ir dėl to, kad jie pažeidė savo priesaiką ir netikėjo Allaho ženklais, ir užmušdavo pranašus be teisės, ir sakydavo: „Širdys mūsų uždengtos užuolaida." Ne! Allahas užantspaudavo jų širdis dėl jų netikėjimo, ir tiki jie tiktai truputį (arba tik nedidelė dalis jų tiki).

156. Už tai, kad jie netikėjo, ir už tai, kad jie paskleidė apie *Marjamą* (Mariją) didelį melą,

157. ir už jų žodžius: „Mes juk užmušėme Mesiją, *Isa* (Jėzų), *Marjamos* (Marijos) sūnų, Allaho pasiuntinį". O jie neužmušė jo ir nenukryžiavo, o tai tik pasivaideno jiems; ir iš tiesų tie, kurie dėl to ginčijasi – abejoja juo, neturi jie apie tai jokio išmanymo, išskyrus tam tikrą sekimą prielaidomis. Jie iš tikrųjų neužmušė jo.

158. Ne! Allahas pasiėmė jį pas Save: juk Allahas – Galingas, Išmintingas!

159. Ir iš tikrųjų iš Rašto žmonių, neliks tokio, kuris nepatikės juo iki savo mirties, o Prikėlimo dieną jis bus liudytoju prieš juos! –

160. Už neteisingumą tų, kurie išpažįsta judaizmą, Mes uždraudėme jiems žemės gėrybes, kurios buvo leidžiamos, ir už tai, kad išvedė daugelį iš Allaho kelio,

161. ir už tai, kad jie ėmė palūkanas, nors tai jiems buvo uždrausta, ir neteisėtai valgė žmonių turtą, Mes ir paruošėme netikintiesiems iš jų skaudžią kančią.

162. Tačiau tie iš jų, kurie tvirti savo žiniomis, ir tikintieji, kurie tiki tuo, kas apreikšta tau ir apreikšta iki tavęs, ir atliekantieji maldą, ir duodantys *zakiatą*, ir tikintieji Allahą ir Paskutiniąją dieną, – šitiems Mes suteiksime didelį apdovanojimą!

163. Juk Mes apreiškėme tau taip pat, kaip apreiškėme ir *Nuhui* (Nojui), ir pranašams po jo, ir Mes apreiškėme *Ibrahimui* (Abraomui), ir *Ismailui* (Izmaeliui), ir *Ishakui* (Izaokui), ir *Jakūbui* (Jokūbui), ir gentainiams, ir *Isai* (Jėzui), ir *Ajūbui* (Jobui), ir *Junusui* (Jonai), ir *Harūnui* (Aaronui), ir *Suleimanui* (Saliamonui), ir davėme Mes *Davūdui* (Dovydui) psalmyną.

164. Ir siuntėme pasiuntinius, apie kuriuos pasakojome tau anksčiau, ir pasiuntinius, apie kuriuos Mes nepasakojome tau. O Allahas vedė su *Mūsa* (Moze) pokalbį.

165. Ir siuntėme pasiuntinius, skelbiančius gerą žinią ir įspėjančius, kad žmonėms neliktų preteksto prieš Allahą po pasiuntinių. Iš tiesų Allahas – Galingas, Išmintingas!

166. Bet Allahas pats liudija tai, kas apreikšta tau. Jis apreiškė pagal Savąjį žinojimą. Angelai irgi liudija, nors užtenka Allaho kaip liudytojo!

167. Iš tiesų tie, kurie netikėjo ir nukreipinėjo kitus nuo Allaho kelio, paklydo dideliu paklydimu!

168. Iš tiesų tie, kurie netikėjo ir buvo neteisūs, – Allahas ne toks, kad dovanotų jiems arba vestų juos tiesiu keliu,

169. nebent tiktai Pragaro keliu, – amžiais esančių ten visados! Juk Allahui tai – lengva.

170. O žmonės! Pas jus atėjo Pasiuntinys su tiesa jūsų Viešpaties, patikėkite juo! Tai – geriau jums. O jeigu nepatikėsite, tai juk Allahui priklauso tai, kas padangėse ir žemėje. Iš tiesų Allahas – Žinantis, Išmintingas!

171. O Rašto žmonės! Nesišvaistykit žodžiais apie savo tikėjimą ir nesakykite apie Allahą nieko, išskyrus tiesą. Juk Mesijas, *Isa* (Jėzus), *Marjamos* (Marijos) sūnus – tėra Allaho pasiuntinys ir Jo Žodis („Būk“ – ir tai būna), kurį Jis suteikė *Marjamai* (Marijai), ir dvasia Jo. Tikėkite Allahą ir Jo pasiuntinius ir nesakykite – „Trys“! Susilaikykite, tai – geriau jums. Iš tiesų Allahas – tėra Vienas Dievas. Šlovingasis Jis, per daug Jis išaukštintas, kad turėtų sūnų.

Jam – tai, kas padangėse, ir tai, kas žemėje. Užtenka Allaho kaip laiduotojo!

172. Niekados nei Mesijas, nei artimiausieji angelai nepasididžiuos būti Allaho vergais! O kas pasididžiuos Jam tarnauti ir išpuiks, – tuos Jis surinks visus pas Save.

173. Tie gi, kurie patikėjo ir kūrė gėrį, – Jis su kaupu atiduos jų dovanas ir padidins jiems iš Savo dosnumo. O tuos, kurie pūtėsi ir didžiavosi, Jis nubaus skaudžia kančia. Ir nesuras jie sau, išskyrus Allahą, nei globėjo, nei pagalbininko.

174. O žmonės! Jums atėjo įrodymas iš Jūsų Viešpaties, ir apreiškėme Mes jums aiškią šviesą.

175. Tie, kurie patikėjo Allahą ir laikėsi Jo, – Jis įleis juos į Savąją malonę ir dosnybę ir atves pas Save tiesiuoju keliu.

176. Tavęs klausia sprendimo. Sakyk: „Allahas leidžia jums spręsti apie *Al-Kalalah*[12].“ Jeigu vyras miršta ir neturi vaiko, o turi seserį, tai jai – pusė to, ką jis paliko, ir jis paveldi iš jos, jeigu ji neturi vaikų. O jeigu jų dvi, tai joms abiem – dvi trečiosios to, ką jis paliko. O jeigu jie – broliai ir seserys, tai vyrui tiek, kiek priklauso dviem moterims.“ Aiškina jums Allahas, kad jūs nepaklystumėte. O Allahas visus daiktus išmano!

[12] *Al-Kalalah* – tas, kuris mirdamas nepalieka po savęs palikuonių ir taip pat neturi tėvų.

VAIŠIŲ STALAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. O jūs, kurie patikėjote! Ištikimai laikykitės sutarčių. Leidžiamas jums bet kuris gyvulys iš bandos, išskyrus tuos, kurie išvardyti, draudžiama jums medžioti, kai jūs su *ihramo*[13] drabužiais. Iš tiesų Allahas sprendžia, ką įsigeidžia!

2. O jūs, kurie patikėjote! Nepažeiskite Allaho apeigų šventumo nei draudžiamo mėnesio. Nei aukojamų gyvulių, nei pažymėtųjų (papuošalais gyvulių arba žmonių), nei traukiančiųjų Uždraustųjų namų link, tų, kurie ieško dosnumo iš savojo Viešpaties bei nuolankumo. O kai jūs nusivilksite *ihramo* rūbus, tai medžiokite. Ir tegul nepatraukia jus į nuodėmes neapykanta žmonėms už tai, kad jie užstojo jums kelią Uždraustosios mečetės link. Ir padėkite vieni kitiems kilniuose darbuose ir dievobaimingume, bet nepadėkite nuodėmėj ir nesantaikoje. Ir bijokite Allaho; iš tiesų Allahas – Rūstus, kai baudžia!

3. Uždrausta jums dvėseliena ir kraujas, ir kiauliena, ir tai, kas paskersta ne vardan Allaho, ir tai, kas pasmaugta, kas buvo žiauriai nudobta, užsimušė krisdamas iš aukščio, ir kas užbadyta ragais arba sudraskyta laukinio žvėries, – išskyrus tai, ką papjausite pagal ritualą, – ir tai, kas paskersta aukojimams, ir draudžiama dalyti strėlės metimu. Visa tai – nešvarybės. Šiandien nusivylė tie, kur netikėjo

[13] *Ihram* – specialūs drabužiai naudojami atliekant *Hadžo* ritualą.

jūsų religija; betgi nebijokite jų, o bijokite Manęs. Šiandien Aš išbaigiau jums jūsų religiją ir atskleidžiau jums Savo malonę, ir pasitenkinau suteikęs jums Islamą kaip religiją. Kas gi priverstas badauti, o ne linkdamas prie nuodėmės, – tai juk Allahas – Atlaidus, Maloningas!

4. Jie klausia tavęs: kas jiems leidžiama? Sakyk: „Leistos jums gėrybės. O tai, ką pagavo jums išmokyti laukiniai žvėrys, kuriuos jūs dresuojate, kaip kad šunys, kuriuos jūs mokote to, ko jus išmokė Allahas. Tad valgykite tai, ką jie jums pagaus, ir prisiminkite ta proga Allaho vardą; ir bijokite Allaho, – iš tiesų Allahas greitas atsiskaityti!

5. Nūnai leidžiamos jums gėrybės ir maistas tų, kuriems dovanotas Raštas, leidžiamas jums, ir jūsų maistas leidžiamas jiems. Ir leistinos jums nesuteptos moterys iš tikinčiųjų tarpo ir nesuteptos moterys iš tų, kuriems dovanotas Raštas iki jūsų, jeigu jūs davėte joms išpirką, būdami dori, nepaleistuvaudami ir neturėdami sugulovių. O jeigu kas atsižadėjo tikėjimo, tai jam – tuščias reikalas, ir jis Paskutiniajame gyvenime – su patyrusiais nuostolį."

6. O jūs, kurie patikėjote! Prieš pradėdami melstis, nusiprauskite savo veidus bei rankas iki alkūnių, trinkite (vesdami drėgnomis rankomis) galvas ir kojas iki kulkšnių. O jeigu jūs esate *džunub* būsenos, tai išsimaudykite; ir jeigu jūs ligonis arba kelyje, arba kuris iš jūsų grįžo iš nuošalios vietos, arba jūs buvote suartėję su moterimis ir neturit vandens, tai apsivalykite švaria žeme, – nusitrinkite ja savo veidus ir rankas. Allahas nenori apsunkinti jūsų, o nori jus tiktai apvalyti, ir kad galėtų įvykdyti Savo malonę jums, – galbūt jūs tapsite dėkingi!

7. Prisiminkite Allaho malonę jums ir Jo sutartį, kurią su jumis sudarė, kuomet jūs pasakėte: „Mes išklausėme ir paklūstame.“ Bijokit Allaho, – juk Allahas žino tai, kas jūsų krūtinėse!

8. O jūs, kurie patikėjote! Būkite tvirti dėl Allaho, tikrieji liudininkai. Tenepastumia žmonių neapykanta jums jūsų į nuodėmę. Būkite teisingi, tai – arčiau dievobaimingumo, ir bijokite Allaho, iš tiesų Allahui žinoma tai, ką jūs veikiate!

9. Pažadėjo Allahas tiems, kurie patikėjo ir darė gerus darbus: jiems – atleidimas ir didžioji dovana.

10. O tie, kurie netikėjo ir laikė melu Mūsų ženklus, tie – Pragaro gyventojai.

11. O jūs, kurie patikėjote! Atminkite Allaho malonę jums, kai sumanė žmonės ištiesti jums savo rankas, o Jis sulaikė jų rankas nuo jūsų. Tai bijokite Allaho: Allahu tesikliauja tikintieji!

12. Allahas sudarė sutartį su *Israilo* (Izraelio) sūnumis, ir iškėlėme Mes iš jų dvylika vedlių. Ir tarė Allahas: „Aš – su jumis. Jeigu jūs atlikinėsite maldą ir duosite *zakiatą*, ir patikėsite Mano pasiuntiniais, ir pagelbėsite jiems, ir duosite Allahui gražią paskolą, Aš apvalysiu jus nuo jūsų blogų darbų ir būtinai įvesiu jus į Sodus, kur žemai srūva upės. O kas iš jūsų nepatikės po šito, tas išklydo iš tiesaus kelio.“

13. Ir dėl to, kad pažeidė jie savo sutartį, Mes juos prakeikėme ir jų širdis padarėm kietas. Jie iškraipo žodžius (perkeldami juos) iš jų vietų. Ir užmiršo jie dalį to, kas jiems buvo priminta. O tu nuolat patirsi išdavystę iš jų, išskyrus nedaugelį. Tai dovanok jiems ir atleisk, – juk Allahas myli geradarius!

14. Ir su tais, kurie sako: „Mes – krikščionys!“ – sudarėme sutartį. Ir jie pamiršo dalį to, kas jiems buvo priminta, ir Mes sukėlėme tarp jų nesantaiką ir neapykantą iki Prisikėlimo dienos. O paskui praneš jiems Allahas, ką jie išdirbinėjo!

15. O Rašto žmonės! Pas jus atėjo Mūsų pasiuntinys, kad išaiškintų daugelį dalykų iš to, ką jūs slepiate iš Rašto, ir daug ką praleidžiate pro ausis. Atėjo pas jus šviesa iš Allaho ir aiškus Raštas;

16. juo Allahas veda tuos, kurie siekia Jo nuolankumo taikos keliais, ir išveda juos iš tamsybių į šviesą Savo paties valia, ir išveda juos į tiesų kelią.

17. Netiki tie, kurie pasakė:, „Išties Allahas – tai Mesijas, *Marjamos* (Marijos) sūnus.“ Sakyk: „Kas gi galėtų Allahui nors kiek sutrukdyti, jeigu Jis įsigeistų pražudyti Mesiją, *Marjamos* (Marijos) sūnų, ir jo motiną, ir tuos, kurie žemėje, – visus?“ Allahui priklauso dangaus ir žemės valdžia, ir visko to, kas tarp jų. Jis kuria, ką įsigeidžia: juk Allahas kiekvienam daiktui turi valdžią!

18. Ir tarė judėjai ir krikščionys: „Mes – sūnūs Allaho ir Jo numylėtieji.“ Sakyk: „Tuomet kodėl Jis jus baudžia už jūsų nuodėmes? Ne, jūs – tik žmonės iš tų, kuriuos Jis sukūrė. Jis atleidžia, kam įsigeidžia, ir kankina, ką įsinori. Allahui priklauso dangaus ir žemės valdžia ir to, kas tarp jų, ir pas Jį – sugrįžimas.“

19. O Rašto žmonės! Po periodo, kai nebuvo pasiuntinių, atėjo pas jus Mūsų Pasiuntinys, aiškindamas jums, kad nesakytumėte: „Neatėjo pas mus nei gerosios žinios nešėjas, nei tas, kuris perspėja!“ Betgi atėjo pas jus gerosios žinios nešėjas ir perspėjantis skelbėjas. Iš tiesų Allahas kiekvienam daiktui galingas!

20. Štai tarė *Mūsa* (Mozė) savajai tautai: „O tauta mano! Atsiminkite Allaho malonę jums, kai išvedė iš jūsų pranašus ir padarė jus valdovais, ir dovanojo jums tai, ko nėr dovanojęs nė vienam iš pasaulių.

21. O tauta mano! Įženkite į šventąją žemę, kurią Allahas jums užrašė, ir nedrįskite gręžiotis atgal, kad neatsidurtumėt tarp patyrusiųjų nuostolį."

22. Jie tarė: „O *Mūsa* (Moze)! Juk joje žmonės stipruoliai, ir mes niekad į ją neįžengsime, kol jie neišeis iš ten. O jeigu jie išeis iš ten, mes įeisim."

23. Tarė dù žmonės iš tų, kurie bijo, kuriems Allahas suteikė malonę: „Ženkite pas juos pro vartus. O kai jūs įžengsit, tai būsite laimėtojai. Pasikliaukite Allahu, jeigu esate tikintieji!"

24. Jie tarė: „O *Mūsa* (Moze)! Mes niekados neįžengsime ten, kol jie ten pasilieka. Ženk pats ir Tavo Viešpats ir kaukitės dviese, o mes sėdėsime čia."

25. Tarė jis: „Viešpatie! Aš turiu valdžią tik pats sau ir savo broliui: atskirk gi mus nuo šitos pasileidusios tautos."

26. Tarė Jis: „Tada ji bus uždrausta jiems keturiasdešimčiai metų. Ir tą laiką klajos jie po žemę. Nesielvartauk dėl pasileidusios tautos!"

27. Ir perskaityk jiems žinią apie du Adomo sūnus teisingai. Štai jie abu atnešė auką; ir buvo priimta ji iš vieno ir nepriimta iš kito. Jis tarė: „Aš būtinai užmušiu tave!" Tas tarė: „Juk Allahas priima tik iš dievobaimingųjų.

28. Jeigu tu ištiesi savo ranką, kad užmuštum mane, aš neištiesiu rankos tau, kad užmuščiau tave. Aš juk bijau Allaho, pasaulių Viešpačio.

29. Aš ketinu leisti tau prisiimti mano nuodėmę ir savo nuodėmę, ir kad atsidurtum tarp ugniabuvių. Tai – atlygis neteisingiesiems."

30. Ir jo siela pastūmėjo jį į brolžudystę, ir jis užmušė jį, ir atsidūrė tarp patyrusiųjų nuostolį.

31. Ir pasiuntė Allahas kranklį, kuris drabstė žemę, kad parodytų jam, kaip paslėpti jo brolio kūną. Jis tarė: „Vargas man! Nejaugi aš negaliu tapti panašus į šį kranklį ir paslėpti savo brolio kūno?" Ir pakliuvo jis į tarp atgailaujančiųjų.

32. Dėl šios priežasties nurodėme *Israilo* (Izraelio) sūnums: kas nužudė sielą ne už nužudymą arba ne už gadinimą žemėje, tasai tarsi būtų nužudęs visą žmoniją. O kas sielą išsaugojo, tasai tarsi būtų išsaugojęs visą žmoniją. Taigi atėjo pas juos Mūsų pasiuntiniai su aiškiais ženklais, bet daugelis jų vis vien ir po to žemėje peržengdavo leistinas ribas.

33. Iš tikro, atlygis tiems, kurie kovoja prieš Allahą ir Jo Pasiuntinį ir siekia paskleisti nešlovę žemėje, kad jie turi būti nužudyti arba nukryžiuoti, arba kojos ir rankos kryžmai nukapotos, arba išvaryti iš šalies. Tai jiems – gėda žemiškajame gyvenime ir Paskutiniajame jiems – didi kančia, –

34. išskyrus tuos, kurie atgailavo anksčiau, negu jūs įgijote prieš juos valdžią. Tai žinokite, kad Allahas – Atleidžiantis, Gailiaširdis!

35. O jūs, kurie patikėjote! Bijokite Allaho, ieškokite priartėjimo kelių prie Jo ir kovokite Jo kelyje – galbūt jūs tapsite laimingi!

36. Iš tiesų tie, kurie netiki, jeigu jie turėtų visa tai, kas žemėje, ir dar tiek pat, kad išpirktų save nuo bausmės Prikėlimo dieną, visa tai nebūtų iš jų priimta, ir jiems – skausminga kančia!

37. Jie norės išlįsti iš Ugnies, bet nė už ką neišeis iš ten. Jiems – amžinoji kančia!

38. Vagiui ir vagilei nukirskite jų rankas, atlygindami už tai, ką jie įgijo, kaip įbauginimą nuo Allaho. Iš tiesų Allahas – Galingas, Išmintingas!

39. O kas atgailaus padaręs neteisybę ir atitaisys, tai Allahas priims jo atgailą. Iš tiesų Allahas – Atleidžiantis, Gailiaširdis!

40. Negi pats nežinai, kad Allahui priklauso dangaus ir žemės valdžia? Jisai baudžia, ką įsigeidžia ir atleidžia, kam įsigeidžia. Iš tiesų Allahas turi galią kiekvienam daiktui!

41. O Pasiuntiny! Tegul tavęs neliūdina tie, kurie skuba siekdami netikėjimo ir sako: „Mes patikėjome!“ savo lūpomis, nors jų širdys nepatikėjo. Tarp judėjų yra tokių, kurie mielai įsiklauso į melą ir klausosi tų žmonių, kurie pas tave neatėjo. Jie iškraipo žodžius, sukeisdami juos vietomis; jie kalba: „Jeigu jums tai dovanota, tad imkite, o jeigu jums nedovanota, tai saugokitės!“ Juk jeigu Allahas nori kam nors skirti pagundą, to labui tu niekuo negalėsi paveikti Allaho. Tai – tie, kurių nenorėjo Allahas, kad jie apvalytų savo širdis. Jiems šitame pasaulyje – gėda, jiems ir Paskutiniam gyvenime – didelė kančia!

42. Jie nuolat klauso melų, ryja kas uždrausta. Jeigu jie ateis pas tave, tai nuteisk juos arba nusigręžk nuo jų. O jeigu nusigręši nuo jų, tai jie niekuo negalės tau pakenkti. O jeigu imsi juos teisti, tai teisk juos teisingai: iš tikrųjų Allahas myli teisinguosius!

43. Betgi kaip jie laikys Tave teisėju, kuomet jie turi *Tauratą* (Torą), kur teismas Allaho? Paskui jie nusisuka po šito, – šitie nėra tikintieji!

44. Mes apreiškėm *Tauratą* (Torą), kurioje vadovavimas ir šviesa; pagal ją teisia pranašai, kurie atsidavę, tuos, kurie išpažįsta judaizmą. Rabinai ir dvasininkai – elgdavosi taip pat remdamiesi tuo, kas jiems patikėta saugoti iš Allaho Rašto, ir jie – to liudytojai. Nebijokite žmonių, o bijokite Manęs! Nepardavinėkite Mano ženklų už niekšingą kainą! o kas sprendžia ne pagal tai, ką atsiuntė Allahas, tai šitie – netikintieji.

45. Ir užrašėme Mes jiems joje, kad siela – už sielą, ir akis – už akį, ir nosis – už nosį, ir ausis – už ausį, ir dantis – už dantį, o žaizdą – atsilyginimas tuo pačiu. O kas paaukos šitai kaip išmaldą, tai – bus išpirka už jį. O kas teisia ne pagal tai, ką atsiuntė Allahas, tie – neteisingieji.

46. Ir pasiuntėme Mes jų pėdomis *Isą* (Jėzų), *Marjamos* (Marijos) sūnų, patvirtindami teisingumą to, kas siųstą prieš jį *Taurate* (Toroje), ir dovanojome Mes jam *Indžilį* (Evangeliją), kurioje – vadovavimas ir šviesa, ir patvirtindami teisingumą to, kas pasiųsta iki jo *Taurate* (Toroje), kaip vadovavimą bei pamokymą dievobaimingiesiems.

47. Ir tegul teisia *Indžilio* (Evangelijos) turėtojai pagal tai, ką jiems siuntė joje Allahas. O kas neteisia pagal tai, ką atsiuntė Allahas, tie – pagedėliai.

48. Ir Mes apreiškėme tau Raštą, kuriame tiesa, patvirtinanti teisingumą to, kas atsiųsta iki jo iš Raštų, ir tam, kad būtų vertas pasitikėjimo liudytojas prieš juos. Teisk tarp jų pagal tai, ką atsiuntęs Allahas, ir nepasiduok jų norams, vedantiems nuo tiesos, kuri atėjo tau. Kiekvienam jūsų Mes nustatėm įstatymą ir kelią. O jeigu įsigeistų Allahas, tai paverstų jus vieninga tauta, bet padalijo jus, kad

išbandytų jus tuo, ką Jis jums dovanojo. Tai stenkitės aplenkti vieni kitus darydami gera! Visų jūsų sugrįžimas pas Allahą, ir Jis praneš jums, kur jūs nesutarėte!

49. Ir teisk juos pagal tai, ką apreiškė Allahas, ir nepasiduok jų aistroms, ir saugokis jų, kad jie nenukreiptų tavęs nuo tos dalies, kurią tau siuntė Allahas. Jeigu jie atsižadės, tai žinok, kad Allahas nori juos sukrėsti už kai kurias jų nuodėmes. Juk, iš tiesų daugelis žmonių – pagedėliai.

50. Nejaugi nežinojimo laikų teismo jie ilgisi? Kas gi geriau už Allahą teisme žmonėms įsitikinusiems?

51. O jūs, kurie patikėjote! Nepasirinkite judėjų ir krikščionių sau globėjais: jie – vieni kitiems globėjai. O jeigu kas iš jūsų susiranda tarp jų sau globėjų, tai ir pats vienas iš jų. Iš tiesų Allahas neveda neteisingų žmonių!

52. Tu matai, kaip tie, kurių širdys nesveikos, skubėdami pasiduos jų pusėn, tardami: „Mes bijome, kad mus palies bėda!“ – o gal Allahas duos pergalę arba kokį nors Savo įsakymą, ir jie atsidurs tarp atgailaujančių dėl to, ką slėpė savo sielose,

53. ir sakys tie, kurie patikėjo: „Nejaugi tai jie prisiekinėjo Allahu – stipriausiąja iš savo priesaikų, – kad jie – būtinai su jumis?“ Prasti jų reikalai; jie patyrė nuostolį!

54. O jūs, kurie patikėjote! Jeigu kuris iš jūsų atsisako savo religijos, tai... Allahas atves žmones, kuriuos Jis myli ir kurie Jį myli. Jie bus romūs prieš tikinčiuosius, griežti prieš netikinčiuosius, kurie kovoja Allaho kelyje ir nebijo kaltinančių kaltinimų. Tai – Allaho dosnumas: Jis jį dovanoja, kam įsigeidžia, – juk Allahas – Apimlus, Žinantis!

55. Jūsų Globėjas – tiktai Allahas ir Jo Pasiuntinys, ir tie, kurie patikėjo, kurie atlieka maldą ir moka *zakiatą*, ir jie nusilenkia.

56. Ir kas ima Allahą ir Jo Pasiuntinį, ir tuos, kurie patikėjo savo globėjais; juk Allaho partija – jie nugalės.

57. O jūs, kurie patikėjote! Neimkite sau globėjais tų, kurie jūsų tikėjimą priima kaip pašaipą ir žaidimą, iš tų, kurie iki jūsų gavo Raštą, ir netikinčiųjų. Bijokite Allaho, jeigu jūs tikintys!

58. Ir kai jūs šaukiate maldai, jie priima tai kaip pasityčiojimus ir žaidimą. Tai – todėl, kad jie – žmonės, kurie neišmano.

59. Sakyk: „O Rašto žmonės! Nejaugi jūs keršijate mums tik už tai, kad mes patikėjome Allahą, ir tuo, kas buvo atsiųsta mums iš aukštai ir kas buvo atsiųsta anksčiau, ir už tai, kad didžioji jūsų dalis – pagedėliai?“

60. Sakyk: „Ar nepranešti jums apie tuos, kuriuos palietė dar piktesnis atlygis Allaho? Tai tie, kuriuos prakeikė Allahas ir ant ko užpyko, ir pavertė juos beždžionėmis ir kiaulėmis, ir jie garbino *tagḥutą*. Šitie – blogiausioje pragarmėj ir labiausiai išklydę iš lygaus kelio.“

61. O jeigu jie ateina pas jus, sako: „Mes patikėjome!“ Betgi jie atėjo su netikėjimu ir išėjo su juo. Iš tiesų Allahas geriau žino, ką jie slepia.

62. Ir matai tu daugelį iš jų, kaip jie lenktyniauja viens su kitu, nuodėmiaudami ir riedamiesi, ir rydami tai, kas neteisėta. Bloga tai, ką jie daro!

63. Kodėl jų rabinai ir dvasininkai nesulaiko jų nuo nuodėmingų kalbų ir jų rijimo to, kas neteisėta... Blogai tai, ką jie daro!

64. Ir tarė judėjai: „Allaho Ranka surišta!“ Jų rankos surištos, ir prakeikti jie už tai, ką kalbėjo. Ne! Abi Jo Rankos plačiai išskleistos: eikvoja Jis, kaip nori. Ir žinoma daugeliui jų tai, kas atsiųsta tau tavo Viešpaties, tik padidina paklydimą ir netikėjimą. Mes pasėjome tarp jų nesantaiką ir neapykantą iki Prikėlimo dienos. Vos jie uždega karo ugnį, Allahas ją užgesina. Ir stengiasi jie skleisti žemėje nedora, o Allahas nemyli platinančių nedorą!

65. O jeigu Rašto žmonės patikėtų ir taptų dievobaimingais, Mes nuvalytume nuo jų bjaurius jų darbus ir nuvestume juos į palaimos Sodus.

66. O jeigu jie ištikimai laikytųsi *Taurato* (Toros) ir *Indžilio* (Evangelijos), ir to, kas atsiųsta jiems iš jų Viešpaties, tai jie maitintųsi ir tuo, kas virš jų, ir tuo, kas po jų kojomis. Tarp jų – saikinga tauta, bet daugelis iš jų – blogai tai, ką jie daro!

67. O Pasiuntiny! Perduok, kas apreikšta tau tavo Viešpaties. O jeigu tu šito nepadarysi, tai neperduosi Jo apreiškimo. Allahas apsaugos tave nuo žmonių. Iš tiesų Allahas neveda tiesiai netikinčių žmonių!

68. Sakyk: „O Rašto žmonės! Jūs neturite į ką atsiremti, jeigu nesilaikysite *Taurato* (Toros) ir *Indžilio* (Evangelijos), ir to, kas atsiųsta jums iš jūsų Viešpaties.“ Tačiau daugeliui jų tai, kas atverta tau iš tavo Viešpaties, didina tik paklydimą bei netikėjimą. Nesigraužk dėl žmonių, kurie netiki!

69. Iš tiesų tie, kurie patikėjo ir kurie išpažįsta judaizmą, ir *sabiečiai*, ir krikščionys, – kas patikėjo Allahą ir Paskutiniąją dieną ir kūrė gėrį, – nėr baimės viršum jų galvos, ir nebus jie nuliūdę!

70. Mes sudarėme sutartį su *Israilo* (Izraelio) sūnumis ir pasiuntėme jiems pranašus. Kiekvieną kartą, kai ateidavo pas juos pasiuntinys

su tuo, kas nemiela jų sieloms, – vienus jie laikė melagiais, o kitus užmušdavo.

71. Ir jie manė, kad neištiks jų bausmė, ir todėl tapo akli ir kurti. Paskui priėmė Allahas jų atgailą, bet ir po to daugelis iš jų tapo akli ir kurti; o Allahas mato tai, ką jie išdarinėja!

72. Nepatikėjo tie, kurie sakė: „Juk Allahas – Mesijas, *Mar*jamos (Marijos) sūnus." O Mesijas tarė: „O *Israilo* (Izraelio) sūnūs! Garbinkite Allahą, Viešpatį mano ir jūsų Viešpatį!" Juk, kas priskiria Allahui sėbrų, tam Allahas uždraudė Rojų. Jo slėptuvė – Ugnis, ir nėra neteisuoliams pagalbininkų!

73. Nepatikėjo tie, kurie sakė: „Juk Allahas – trečias iš trijų", – bet nėra jokios dievybės, išskyrus Vienintelį Dievą. O jeigu jie nesiliaus taip kalbėję, tai ištiks tuos, kurie nepatikėjo, kankinanti bausmė.

74. Nejaugi jie nesikreips į Allahą atgailaudami ir nepaprašys, kad Jis dovanotų? Juk Allahas – Atleidžiantis, Maloningas!

75. Mesijas, *Marjamos* (Marijos) sūnus, – tik pasiuntinys, buvo jau iki jo pasiuntinių, o motina jo – teisuolė. Abu jie valgė maistą. Žiūrėk, kaip Mes aiškiname jiems ženklus; paskui pažiūrėk, kokie jie nusisukę nuo teisybės!

76. Sakyk: „Nejaugi jūs šalia Allaho garbinate tą, kuris negali jums nei pakenkti, nei duoti naudos? Taigi Allahas – Visagirdis, Visažinis?"

77. Sakyk: „O Rašto žmonės! Neišlaidaukite savo tikėjimo be tiesos ir nepasiduokite aistroms žmonių, kurie dar anksčiau pasiklydo, ir išvedė daugelį iš lygaus kelio."

78. Prakeikti tie iš *Israilo* (Izraelio) sūnų, kurie netikėjo, *Davūdo* (Dovydo) ir *Isos* (Jėzaus), *Marjamos* (Marijos) sūnaus, liežuviais! Tai – už tai, kad jie nepaklausė ir peržengė leistinas ribas.

79. Jie nesulaikydavo viens kito nuo smerktinų poelgių, kuriuos jie darė. Šlykštu tai, ką jie darė!

80. Tu matai, kaip daugelis jų ima sau globėjais tuos, kurie netikėjo. Kaip šlykštu tai, ką jiems paruošė jų sielos, būtent dėl to užsirūstino ant jų Allahas, ir jie kenčia amžiną nuobaudą!

81. Jeigu jie būtų patikėję Allahą ir Pranašą, ir tai, kas buvo jam atsiųsta, jie neimtų jų į draugus, tačiau daugelis jų pagedę!

82. Tu, žinoma, pamatysi, kad labiau nei visi žmonės neapkenčia tikinčiųjų judėjai ir daugiadieviai, ir tu, žinoma, įsitikinsi, kad visų artimiausi meile tikintiesiems tie, kurie sakė: „Mes – krikščionys!“ Tai – todėl, kad tarp jų yra kunigai ir vienuoliai ir jie neišdidūs.

83. O kai jie girdi, kas atsiųsta Pasiuntiniui, regi, kaip jų akys pritvinksta ašarų iš tiesos, kurią jie pažino. Jie sako: „Viešpatie mūs! Mes patikėjome, užrašyk mus prie išpažintojų!

84. Ir kodėl gi mums netikėt į Allahą ir tai, kas atėjo pas mus iš tiesos? Ir trokštam, kad vestų mus Viešpats su teisingaisiais žmonėmis?“

85. Ir apdovanojo juos Allahas už tai, ką jie sakė, Rojaus sodais, kur žemai teka upės, – amžinai esančiaisiais bus jie ten. Ir tai atlygis darantiesiems gera.

86. O tie, kurie netikėjo ir laikė melu Mūsų ženklus, jie – Pragaro gyventojai.

87. O jūs, kurie patikėjote! Nedrauskite gėrybių, kurias jums leido Allahas, ir neperženkite leidžiamų ribų. Iš tiesų Allahas nemyli prasikaltėlių!

88. Ir maitinkitės tuo, ką jums skiria Allahas, leidžiamu, maloniu. Ir bijokit Allaho, Kurį jūs tikite!

89. Allahas neišieško iš jūsų už lengvabūdiškumą jūsų priesaikose, bet Jis išieško iš jūsų už tai, ką jūs surišate priesaikomis. Išpirka už tai – pamaitinti dešimt vargšų iš to, kuo jūs maitinate savo šeimas, arba aprengti juos, arba išlaisvinti vergą. O kas neras, tai – trijų dienų pasninkas. Tai – išpirka jūsų priesaikų, kurias jūs davėte, bet nesugebėjote jų laikytis. Tad laikykitės savo priesaikų! Taip aiškina Allahas jums savo ženklus – galbūt tapsite dėkingi!

90. O jūs, kurie patikėjote! Vynas (svaigalai), azartiniai žaidimai, gyvuliai paaukoti stabams, būrimas strėlių laidymu – niekšybės, šėtono išmonė. Tai šalinkitės šito, – galbūt tapsite laimingi!

91. Šėtonas trokšta sukurstyti tarp jūsų nesantaiką ir neapykantą su vynu ir azartiniais žaidimais, ir nukreipti jus nuo Allaho paminėjimo ir nuo maldos. Argi nenustosite tai darę?

92. Tad pakluskite Allahui ir pakluskite Pasiuntiniui, ir saugokitės! O jeigu jūs nusigręšite, tai žinokite, kad Mūsų Pasiuntinio misija tik perduoti aiškų apreiškimą.

93. Neturi nuodėmės tie, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, dėl to, kuo jie maitinasi, kai jie yra dievobaimingi ir tikėjo, ir darė gerus darbus, paskui buvo dievobaimingi ir tikėjo, paskui buvo dievobaimingi ir darė gėrį, – juk Allahas myli gerą darančiuosius!

94. O jūs, kurie patikėjote! Žinoma, Allahas išmėgins jus laimikiu, kurį pasieks medžioklėje jūsų rankos ir jūsų ietys, kad Allahas sužinotų, kas slapta Jo bijo. O kas nusidės paskui, tam – skausminga kančia.

95. O jūs, kurie patikėjote! Nežudykite laimikio, kai jūs esate apsirengę *ihramo* drabužiais; o kas iš jūsų žudys sąmoningai, tai atlygis – tiek pat galvijų, kiek jų nužudė. Tai nustato du teisingieji jūsiškiai kaip auką, kuri privalo pasiekti *Kaabą*, arba išpirka – pamaitinti vargšus, arba tam lygus – pasninkas, kad paragautų savo darbo žalos. Allahas atleis tai, kas anksčiau buvo; o kas pakartos, tam atkeršys; iš tiesų Allahas Didis, keršto Valdovas!

96. Leidžiamos jums jūros gėrybės ir maitintis jomis, ir duoti keleiviams. Bet draudžiama jums gyvūnų medžioklė sausumoje, kol esate apsirengę *ihramo* drabužiais. Bijokite Allaho, Kuris jus surinks!

97. Nustatė Allahas *Kaabą*, Uždraustuosius namus prieglauda žmonėms, ir šventąjį mėnesį, ir aukojamą gyvūną, ir papuošalus. Tai dėl to, kad jūs sužinotumėte, jog Allahas žino tai, kas padangėse ir kas žemėje, ir – kad Allahas yra apie kiekvieną daiktą Žinantis.

98. Žinokite, kad Allahas Rūstus bausti ir kad Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas!

99. Pasiuntinio pareiga – tiktai pranešimas; o Allahas žino, ką jūs parodote ir ką nuslepiat!

100. Sakyk: „Nevienoda tai, kas bjauru, ir tai, kas gera, nors ir žavėtų tave bjaurasties daugybė." Bijokite Allaho, turintieji protą – galbūt jūs tapsite laimingi!

101. O jūs, kurie patikėjote! Neklausinėkite apie daiktus, kurie jus nuvils, jeigu jums taps aiškūs. O jeigu jūs paklausite apie juos (tada), kai iš aukštybių siunčiamas Koranas, jie bus jums apreikšti. Allahas atleidžia jums už tai: juk Allahas – Atleidžiantis, Romus.

102. Klausinėjo apie juos žmonės iki jūsų; paskui tapo jais netikintys.

103. Allahas nedavė įsakymo apie tokius dalykus kaip *bahyrah*[14], *ar saibah*[15], *ar vasyliah*[16], *ar Ham*[17]. Tačiau tie, kurie netiki, išgalvoja melą prieš Allahą, ir didžioji jų dalis nesupranta.

104. O kai jiems sakoma: „Ateikite prie to, ką atsiuntė Allahas, ir pas Pasiuntinį", jie sako: „Užtenka mums to, ką radome pas savo tėvus!" Nejaugi jie pasielgs taip, jeigu net jų tėvai nieko nežinojo ir nėjo tiesiu keliu?

105. O tie, kurie patikėjote! Jums – rūpestis tiktai savo sielomis. Nepakenks jums tas, kuris pasiklydo, jeigu jūs einate tiesiai. Jūsų visų sugrįžimas – pas Allahą, ir Jis praneš jums tai, ką jūs darėte!

106. O jūs, kurie patikėjote! Jūsų paliudijimu, kuomet kurį nors iš jūsų aplanko mirtis, palikimo metu (turi būti) du teisingieji iš jūsų arba du kiti ne jūsų, kai keliaujate žemėj ir jus ištinka mirties neganda. Jeigu jūs abejojate, tai jūs juos sulaikykite po maldos, ir tegul jie prisiekia Allahu: „Mes neparduosime jo nė už jokią kainą, kad ir giminaičiams, ir nenuslėpsim Allaho paliudijimo. Iš tiesų tokiu atveju mes taptume nusidėjėliais!"

107. O jeigu pasirodytų, kad jie abu užsitarnavo apkaltą nuodėme, tai kiti du, garbingesni, testoja vieton tų, kurie prasikalto liudydami. Jie prisieks Allahu: „Mūsų liudijimas – vertingesnis nei anųdviejų. Mes neperžengiame ribų; priešingu atveju būtume iš neteisiųjų."

---

[14] *Bahyrah* – kupranugarė, kuri palikta stabams, ir niekas negali naudoti jos pieno.

[15] *Saibah* – kupranugarė, kuri paleista laisvai ganytis stabų labui, ir niekas negalėjo jos naudoti ryšuliams transportuoti.

[16] *Vasyliah* – kupranugarė, kuri paleista laisvai stabų labui, nes išnešiojo pirmą ir antrą vaiką be komplikacijų.

[17] *Ham* – kupranugaris, kuris atleistas nuo darbo stabų labui, po tam tikro jam priskirtų kergimų skaičiaus.

108. Tai – arčiau to, kad jie liudytų dėl apkaltos arba bijotų to, kad po jų priesaikų vėl bus pakartotos priesaikos. Tad bijokite Allaho ir klausykite, – juk Allahas neveda pagedusių žmonių!

109. Tądien, kai Allahas surinks pasiuntinius ir tars: „Kas gi jums buvo atsakyta?“ – jie tars: „Mes to nežinome, juk Tu – Žinantysis paslaptis.“

110. Štai tars Allahas: „O *Isa* (Jėzau), *Marjamos* (Marijos) sūnau! Atmink malones Mano tau ir tavo gimdytojai, kaip Aš sustiprinau tave Šventąja Dvasia. Dėl to tu kalbėjai su žmonėmis lopšyje ir būdamas suaugęs. Ir štai išmokiau Aš tave Rašto, išminties, *Taurato* (Toros), *Indžilio* (Evangelijos). Tu lipdei iš molio paukščių pavidalus, Man leidus, ir pūstelėdavai į juos, ir tapdavo jie paukščiais, Man leidus. Tu išgydei akląjį ir raupsuotąjį, Man leidus, ir tu prikeldavai mirusiuosius, Man leidus. Ir štai aš neprileidau *Israilo* (Izraelio) sūnų prie tavęs, kai tu atėjai pas juos su aiškiais ženklais. Ir tarė tie, kurie iš jų netikėjo: „Tai – tik akivaizdūs kerai!“

111. Ir štai įteigiau Aš apaštalams: „Patikėkite Manim ir Mano pasiuntiniu!“ Jie tarė: „Mes patikėjome, paliudyk, kad mes musulmonai (atsidavusieji)!“

112. Štai tarė pasekėjai: „O *Isa* (Jėzau), *Marjamos* (Marijos sūnau)! Ar gali tavo Viešpats atsiųsti mums vaišių stalą iš dangaus?“ Jis tarė: „Bijokite Dievo, jeigu jūs tikintys!“

113. Jie tarė: „Mes norim jų paragauti, kad aprimtų mūsų širdys, ir žinosime, kad sakei mums tiesą, ir tapsime jos liudytojais.“

114. Tarė *Isa* (Jėzus), sūnus *Marjamos* (Marijos): „O Allahe, Viešpatie mūs! Atsiųsk mums vaišių stalą iš dangaus. Tai bus šventė mums, pirmajam iš mūsų ir paskutiniajam, ir Tavo ženklas. Ir skirk mums dalį, Tu – Geriausias iš dalintojų!“

115. Tarė Allahas: „Aš nuleisiu jų jums, bet kas iš jūsų paskui liks netikintis, tą Aš nubausiu bausme, kokia nebaudžiau nieko pasauliuose!“

116. Ir štai tarė Allahas: „O *Isa* (Jėzau), sūnau *Marjamos* (Marijos)! Nejaugi tu sakei žmonėms: „Priimkite mane ir mano motiną kaip dievų dvejetą šalimais Allaho?“ Jis tarė: „Šlovė Tau! Kaip galiu taip kalbėti, neturėdamas tam teisės? Jeigu tai sakyčiau, tai Tu tai žinotum. Tu žinai tai, kas mano sieloje, o aš nežinau, kas Tavo Sieloje: juk Tu – Žinantysis slaptybes.

117. Aš nesakiau jiems nieko, išskyrus tai, ką tu man buvai liepęs: „Garbinkite Allahą, Viešpatį mano ir jūsų Viešpatį!“ Aš buvau jų liudytojas, kol buvau tarp jų, o kai Tu davei man atilsį, Tu buvai jų Stebėtojas, ir Tu – kiekvieno daikto Liudytojas.

118. Jeigu Tu juos nubausi, tai juk jie – Tavo vergai, o jeigu Tu jiems atleisi, tai juk Tu – Galingas, Išmintingas!“

119. Tarė Allahas: „Tai – diena, kai teisingiesiems padės jų teisumas. Jiems – Rojaus sodai, kur žemai teka upės, – amžinai esančiaisiais bus jie tenai.“ Allahas patenkintas jais, ir jie patenkinti Allahu. Tai – didelė pergalė!

120. Allahui priklauso dangaus ir žemės valdžia, ir tų, kas juose, ir Jis turi galios kiekvienam daiktui.

GALVIJAI

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Šlovė – Allahui, kuris sukūrė padanges ir žemę, ir nustatė tamsybes ir šviesą! Netgi po to, kurie netiki, prilygina savo Viešpačiui!

2. Jis – Tas, Kuris sukūrė jus iš molio, paskui nustatė laiką – laikas Jo pažymėtas. O po to jūs vis dar abejojate!

3. Jis – Allahas padangėse ir žemėje; žino, kas jūsų slapta ir kas atvira; žino tai, ką jūs įgyjate.

4. Kad ir koks ženklas iš Allaho ženklų jiems apsireikštų, jie nuo jo nusigręždavo!

5. Jie palaikė tiesą melu, kai toji juos aplankė. Ateis jiems žinia apie tai, iš ko jie tyčiojosi!

6. Negi jie nematė, kiek kartų Mes pražudėme iki jų? Mes įtvirtindavome jas žemėje taip, kaip neįtvirtinom jūsų, siųsdavome jiems dangų su gausiu lietumi ir priversdavome upes tekėti pas juos, o paskui pražudydavome juos už nuodėmes ir išvesdavome po jų naujas kartas.

7. O jeigu Mes apreikštume tau Rašto ritinėlį, ir jie apčiupinėtų jį pirštais, tai tie, kurie netikėjo, tartų: „Tai – tik akivaizdūs kerai!“

8. Ir jie sakytų: „Kodėl nenusileidžia pas jį angelas?!“ O jeigu Mes atvestume angelą, tai reikalas būtų išspręstas, ir po to nebūtų jiems atidėjimo!

9. Ir jeigu Mes padarytume jį angelu, tai padarytume jį vyru ir supainiotume juos tuo, kuo jie patys abejoja.

10. Tyčiojosi jau iš pasiuntinių, buvusių iki tavęs, ir ištiko tuos, kurie iš jų juokėsi, tai, iš ko jie tyčiojosi.

11. Tark: „Keliaukite žeme ir pamatysite, koks buvo galas tų, kurie laikė melu teisybę!"

12. Tark: „Kam priklauso tai, kas padangėse ir žemėje?" Tark: „Allahui! Jis lėmė pats Sau malonę; Jis surinks jus Dienai Prikelties, dėl to nėr abejonės! Tie, kurie prisidarė nuostolių patys sau, – jie netiki!

13. Jam – tai, kas gyvena dieną ir naktį; Jis – Girdintis, Žinantis!"

14. Tark: „Negi ką nors kitą imsiu savo globėju, išskyrus Allahą, dangaus ir žemės Kūrėją? Jis maitina, o Jo nemaitina." Tark: „Man pasakyta būti pirmuoju iš tų, kurie atsidavę." Nelikite daugiadievių gretose!

15. Tark: „Jeigu aš nepaklausysiu savo Viešpaties, tai bijosiu jo bausmės Didžiąją dieną!"

16. Nuo ko ji (kančia) bus nutolinta tądien, to Jis pagailėjo; tai – aiški pergalė!

17. Jeigu palies tave Viešpats neganda, tai nėr iš to išvaduotojo, išskyrus Jį. O jeigu palies malone... juk Jis Galingas kiekvienam daiktui!

18. Jis Valdantis savuosius vergus; Jis – Išmintingas, Žinantis.

19. Tark: „Kas yra didžiausias liudijimas?" Tark: „Allahas – liudytojas tarp manęs ir jūsų. Ir apreikštas man šitas Koranas, kad juo perspėčiau jus ir tuos, kuriuos jis pasiekė. Negi jūs liudijate, kad su

Allahu yra kiti dievai? Tark: „Aš neliudiju.“ Tark: „Tai juk – Vienas Dievas, ir aš niekuo dėtas, kad jūs priduriate Jam bendrininkų!“

20. Tie, kuriems Mes dovanojome Knygą, pažįsta jį, kaip žino savo sūnus. Tie, kurie prarado patys save, nepatikės!

21. Kas neteisingesnis už tuos, kurie išgalvoja melus prieš Allahą arba laiko melu Jo ženklus? Iš tiesų nebus laimingi neteisuoliai!

22. Tądien Mes surinksime juos visus, paskui tarsime tiems, kurie priskirdavo Jam bendrininkų: „Kur jūsų bendrininkai, kuriuos jūs išsigalvodavote?“

23. Po to nebus jiems jokio pasiteisinimo, išskyrus tai, kad galės pasakyti: „Prisiekiam Allahu, Viešpačiu mūsų, nebuvome daugiadieviai!“

24. Pažvelk, kaip jie meluoja prieš save. Ir paliks juos tai, ką jie išsigalvodavo!

25. Tarp jų yra tokių, kurie įsiklauso į tave, bet Mes aptraukėme jų širdis šydu, kad jie jo nesuprastų, o jų ausis – kurtumu. Nors jie ir regi visus ženklus, vis tiek netiki jais. Ir todėl, kai jie ateina su tavim ginčytis, tai netikintieji sako: „Tai – tik senovės tautų pasakos!“

26. Jie ir sulaiko nuo jo (teisingojo kelio) ir patys šalinasi jo, tokiu būdu žudo jie tiktai patys save, to nejausdami.

27. Jeigu tu matytum juos, kaip jie bus išrikiuoti prieš Ugnį ir sakys: „O, jeigu mes būtume sugrąžinti, tai nelaikytume melu ženklų mūsų Viešpaties ir būtume tikintieji!“

28. Taip, atsivėrė priešais juos tai, ką jie anksčiau slėpė: jeigu jie būtų sugrąžinti, tai grįžtų prie to, kas jiems buvo draudžiama! Juk jie – melagiai!

29. Ir sakė jie: „Tai – tik mūsų žemiškas gyvenimas, ir mes nebūsime prikelti.“

30. Jeigu tu matytum, kaip jie bus pristatyti jų Viešpačiui! Jis tars: „Argi tai – ne tiesa?“ Jie tars: „Taip, prisiekiame mūsų Viešpačiu!“ Jis tars: „Tad paragaukite kančių už tai, kad buvote netikintys!“

31. Nuostolį patyrė tie, kurie laikė melu susitikimą su Allahu, o kai netikėtai išmuš jų Valanda, jie vilkdami savo naštas ant kuprų sakys: „O vargas mums už tai, ką mes ten pražiopsojome!“ O taip, bjauru tai, ką jie velka!

32. Žemiškas gyvenimas – tik žaidimas ir pramoga: būsimieji namai geriau tiems, kurie dievobaimingi. Nejaugi jūs nesuprantate?

33. Mes žinom, kad tave liūdina tai, ką jie kalba. Juk jie nelaiko tavęs melagiu – neteisuoliai neigia Allaho ženklus!

34. Melagiais buvo laikomi pasiuntiniai iki tavęs ir kentė tai, kad juos laikė melagiais ir engė, kol neatėjo jiems Mūsų pagalba. Ir nėra kas pakeistų Allaho žodžius! Ir pasiekdavo tave žinios apie pasiuntinius.

35. O jeigu slegia tave jų pasibjaurėjimas, tai, jeigu tu įmanytum surast sprogymę žemėje arba kopėčias į dangų ir ateitum pas juos su ženklu! Jeigu įsigeistų Allahas, tai Jis surinktų juos tiesiame kelyje; tad nebūk vienas iš neišmanančių!

36. Iš tiesų atsako tik tie, kurie įsiklauso. O mirusiuosius prikels Allahas, paskui Jam jie bus sugrąžinti.

37. Jie sako: „Kodėl jam nėra atsiųstas ženklas nuo jo Viešpaties?!“ Sakyk: „Allahas turi galios nuleisti ženklą. Bet dauguma jų nepažįsta!“

38. Nėra gyvūno žemėje ir paukščio, skraidančio su sparnais, kurie nebūtų bendruomenėmis, panašiomis į jus. Mes nepraleidome Knygoje nieko, paskui savo Viešpačiui jie bus surinkti.

39. O tie, kurie laikė melu mūsų ženklus, – kurti, nebyliai, tamsose. Ką nori Allahas, tą stumteli iš kelio, o ką nori, tą pastato tiesiame kelyje.

40. Sakyk: „Pasakykite man, jei ateis jums bausmė iš Allaho arba išmuš jums Valanda, nejaugi be Allaho jūs dar šauksitės ko nors, jeigu esat teisingi?“

41. Taip! Jo jūs šauksitės, ir Jis išvaduos iš to, ko jūs prašėtės, jeigu panorės, ir tada jūs užmiršite tuos, kuriuos skiriate Jo bendrininkais.

42. Mes siuntėme pasiuntinius tautoms iki tavęs. Mes siųsdavome joms išbandymus nelaimėmis bei vargais, kad jos nusižemintų!

43. Kodėl jos nenusižemina tada, kai prirėmė juos Mūsų išbandymas? Sukietėdavo jų širdys, o šėtonas išgražindavo jiems tai, ką jie darė!

44. O kai jie užmiršo tai, apie ką jiems priminė, Mes atvėrėme jiems visus vartus. O kai jie džiaugėsi tuo, kas jiems dovanota, netikėtai Mes čiupome juos, ir štai jie – nusivylę.

45. Ir pakirstas buvo paskutinysis iš tų žmonių, kurie buvo neteisuoliai. Ir šlovė Allahui, pasaulių Viešpačiui!

46. Sakyk: „Ar galvojate, kad jeigu Allahas atims iš jūsų klausą ir regėjimą ir užantspauduos jūsų širdis, koks dievas, išskyrus Allahą, jums visa tai grąžins?“ Pažiūrėk, kaip Mes aiškiname ženklus! Bet jie vis dar nusigręžia.

47. Sakyk: „Pasakykite man, jeigu ištiks jus Allaho bausmė nelauktai arba atvirai, negi bus pražudytas kas nors, išskyrus nedorėlius?“

48. Mes siunčiame pasiuntinius tik nešančius geras žinias ir perspėjančius; kas patikėjo ir pasitaisė – tiems nėra ko bijoti, ir jie nebus nuliūdinti!

49. O tuos, kurie laikė melu Mūsų ženklus, palies juos kančia už tai, kad jie nelabieji!

50. Sakyk: „Aš nesakau jums, kad man priklauso Allaho lobynai, ir nežinau aš to, kas slapta, ir nekalbu jums, kad esu angelas. Aš seku tik tuo, kas man apreiškiama.“ Sakyk: „Negi aklasis susilygins su reginčiuoju? Negi jūs nesusimąstote?“

51. Perspėk šituo tuos, kurie bijo būti suburti priešais savo Viešpatį, tada, kai nebus jiems, išskyrus Jį, globėjo ir užtarėjo – galbūt jie taps dievobaimingi!

52. Nevaryk nuo savęs tų, kurie šaukiasi savo Viešpaties rytą ir vakarą, ieškodami Jo Veido! Tu neatsakai už juos, o jie neatsako už tave. Ir jeigu tu juos gintum šalin, tai būtum neteisuolis.

53. Taip išmėginome vienus jų kitais, kad jie sakytų: „Nejaugi tik šiems Allahas parodė malonę tarp mūsų?“ Argi Allahas ne geriau pažįsta dėkinguosius?

54. Ir kai ateis pas tave tie, kurie tiki Mūsų ženklus, tai sakyk: „Taika jums!“ Lėmė jūsų Viešpats pats sau malonę, taigi, jei kas iš jūsų darys bloga iš nežinojimo, o paskui atgailaus ir pasitaisys, tai Jis – Atleidžiantis ir Gailestingas.

55. Ir taip Mes aiškiname ženklus, kad paaiškėtų nusidėjėlių kelias!

56. Sakyk: „Man uždrausta garbinti tuos, kurių jūs šaukiatės šalia Allaho.“ Sakyk: „Aš neseksiu jūsų tuščiais troškimais, priešingu atveju pasiklysčiau ir nebūčiau tiesiai einantysis.“

57. Sakyk: „Aš – su aiškiu ženklu iš savo Viešpaties, o jūs laikote tai melu. Neturiu to, dėl ko mane visaip skubinat. Sprendimas – tik Allaho: Jis seka tiesą, Jis – Geriausias iš sprendžiančiųjų!“

58. Sakyk: „Jeigu aš turėčiau tai, dėl ko skubinate mane, tai reikalas (ginčas) tarp mūsų jau būtų sutvarkytas, juk Allahas geriau pažįsta neteisinguosius!

59. Jis turi slėpinio raktus; tik Jis juos žino. Jis žino, kas sausumoj ir kas jūroj; lapas nukrenta tik Jam leidus, ir nėr grūdo žemės tamsoj, nėr to šviežio arba to sauso, ko nebūtų Aiškioje Knygoje.

60. Ir Jis – Tasai, Kuris pasiima jūsų sielas naktį ir žino, ką pelnote dieną. Paskui Jisai prikelia jus dieną, kad pasibaigtų skirtas laikas. Paskui – pas Jį jūsų sugrįžimas, paskui Jis pasakys jums, ką jūs darėte.

61. Jis – Valdantysis Savo vergams ir siunčia Jis jums sargus. O kuomet aplanko kurį nors iš jūsų mirtis, Mūsų pasiuntiniai nuramina jį, ir jie nieko neapleidžia.

62. Po to sugrąžinti jie bus Allahui, Globėjui jų tikrajam. O taip, Jis turi valdžią, ir Jis – visų sparčiausiai suvedantis sąskaitas!“

63. Sakyk: „Kas gelbsti jus nuo sausumų ir jūrų tamsumų, kai jūs šaukiatės nusižeminę ir slaptomis sakydami: „Jeigu Jis išgelbės mus iš šito, mes būsime dėkingieji?“

64. Sakyk: „Allahas gelbsti jus iš šito ir iš bet kokios bėdos, paskui jūs priduriate Jam sėbrų.“

65. Sakyk: „Jis – Tas, Kuris gali pasiųsti jums bausmę iš aukštai arba iš po jūsų kojų ir aprengti jus, apgaubti jus sąmyšiu, padalijęs jus grupėmis ir leisti jums paragauti vieniems kitų įtūžio.“ Pažiūrėk, kaip Mes aiškiname ženklus – galbūt jie supras!

66. Ir palaikė tai tavoji tauta melu, o tai – tiesa. Sakyk: „Aš nelaiduoju už jus!

67. Kiekvienam pranešimui nustatytas savo laikas, ir jūs apie tai sužinosite!“

68. O kuomet pamatysi tuos, kurie panyra į tuščiažodžiavimą apie Mūsų ženklus, nusigręžk nuo jų, kol jie nepanirs į kokį nors kitą pasakojimą. Ir jeigu šėtonas privers tave užmiršti apie tai, tai tu (pats) po priminimo nesėdėk su neteisingais žmonėmis.

69. Tiems, kurie dievobaimingi, neatsakingi už jų sąskaitas. Jie privalo tik jiem priminti – galbūt jie bus dievobaimingi!

70. Palik tuos, kurie savo religiją paverčia žaidimu ir pramoga: juos suviliojo žemiškas gyvenimas! Bet primink jo padedamas, kad siela pražus per tai, ką jinai įsigijo. Nėr jai globėjo, išskyrus Allahą, arba užtarėjo! Nors ji siūlytų visokius pakaitalus, iš jos nebus imama niekas. Tai – tie, kurie pražudyti dėl to, ką įsigijo. Jiems – gėralas verdantis ir nuobaudų kankynė už tai, kad netikėjo!

71. Sakyk: „Nejaugi imsime šauktis, išskyrus Allahą, to, kas mums nepadeda ir nekenkia? Argi mes pasisuksim atgal (atbulomis) po to, kai Allahas išvedė mus į tiesų kelią, panašiai kaip tas, kurį suvedžiojo šėtonai žemėj, ir jis pasimetęs; jis turi draugų, kurie šaukia jį į tiesų kelią: „Ateik pas mus!“ Sakyk: „Iš tiesų Allaho vedimas yra tikrasis vedimas, ir mums liepta atsiduoti pasaulių Viešpačiui,

72. ir įsakyta: „Atlikinėkite maldą ir bijokite Jo, Jis – Tas, Kuris jus surinks!“

73. Jis – Tas, Kuris sutvėrė padanges ir žemę tiesoje; tądien, kai Jis tars: „Būk!“ – ir tai būva. Jo Žodis – tiesa. Jam priklauso valdžia tądien, kai ims pūsti Ragą; Žinantysis slaptą ir aiškų. Jis – Išmintingas, Žinantis!

74. Štai tarė *Ibrahimas* (Abraomas) savo tėvui *Azarui*: „Nejaugi tu prisiimi stabus dievais? Matau, jog tu ir tavo tauta – aiškiai pasiklydę.“

75. Ir taip Mes parodome *Ibrahimui* (Abraomui) dangaus ir žemės karalystę tam, kad būtų iš tų, kurie tiki be abejonės.

76. Ir kai apsiautė jį naktis, pamatė jis žvaigždę ir tarė: „Tai – mano Viešpats!“ O kuomet jinai nusileido, jis tarė: „Nemyliu nusileidžiančių.“

77. Kai jis pamatė mėnulį patekant, tarė: „Tai – mano Viešpats!“ Kai šis nusileido, jis tarė: „Jeigu mano Viešpats neišves manęs į tiesų kelią, aš būsiu iš pasiklydėlių.“

78. Kai jis pamatė Saulę patekant, tarė: „Tai – mano Viešpats! Jis – visų didžiausias!“ Kai ji nusileido, jis tarė: „O tauta mano! Aš neturiu nieko bendro su tuo, ką jūs priduriate Jam bendrininkų.

79. Aš atgręžiau savo veidą į Tą, Kuris sukūrė padanges ir žemę, nusilenkdamas tiktai Jam, ir aš – ne iš daugiadievių.“

80. Ir ginčijosi su juo jo tauta. Jis tarė: „Nejaugi jūs ginčijatės su manimi dėl Allaho, nors Jis išvedė mane į tiesų kelią? Aš nebijau to, ką jūs priduriate Jam į sėbrus, jeigu ko nors mano Viešpats nepanorės. Aprėpia mano Viešpats kiekvieną daiktą išmanymu. Nejaugi jūs neprisiminsite priminimo?

81. Kaipgi turėčiau bijoti to, ką jūs jam pridūrėte į draugus, kuomet jūs nebijote, kad pridūrėte Allahui tai, dėl ko Jis jums nėr davęs jokios valdžios? Kuri gi iš šių dviejų grupių turi jaustis saugiau, jeigu jūs tai žinote?"

82. Tie, kurie patikėjo ir neaprengė savo tikėjimo neteisybe, jiems – saugu, ir jie – teisingame kelyje.

83. Tai – Mūsų įrodymas, kurį Mes dovanojome *Ibrahimui* (Abraomui) prieš jo tautą. Mes iškeliame pakopomis tuos, kuriuos norim. Iš tiesų tavo Viešpats – Išmintingas, Žinantis!

84. Ir dovanojome Mes jam *Ishaką* (Izaoką) ir *Jakūbą* (Jokūbą); abu juos Mes vedėm tiesiu keliu; dar anksčiau vedėme Mes *Nuhą* (Nojų), o iš jo palikuonių – *Davūdą* (Dovydą), *Suleimaną* (Saliamoną) ir *Ajūbą* (Jobą), ir *Jusufą* (Juozapą), ir *Mūsą* (Mozę), ir *Harūną* (Aaroną). Taip Mes atlyginam darantiesiems gerą!

85. Ir *Zakariją* (Zachariją), ir *Jahją* (Joną), ir *Isą* (Jėzų), ir *Iljasą* (Eliją), – jie visi iš teisuolių.

86. Ir *Ismailą* (Izmaelį), ir *Al-Jasą* (Elišą), ir *Junusą* (Joną), ir *Lūtą* (Lotą) – ir visus Mes išaukštinom virš pasaulių.

87. Ir iš jų tėvų, ir iš jų palikuonių, ir iš jų brolių, – Mes išrinkome juos ir vedėm juos į tiesų kelią.

88. Tai – Allaho kelias, kuriuo Jis veda ką panorėjęs iš Savo vergų. O jeigu jie pridurtų Jam bendrininkų, tai niekais nueitų tai, ką jie darė!

89. Tai – tie, kuriems Mes dovanojome Knygą ir išmintį, ir pranašystę; jeigu nepatikės tuo šitie, tai Mes patikėjome tai žmonėms, kurie netaps netikintys.

90. Tai – tie, kuriuos Allahas išvedė į tiesų kelią. Eik ir tu jų tiesiu keliu! Sakyk: „Aš neprašau iš jūsų už tai mokesčio. Tai tik priminimas pasauliams."

91. Nevertino jie Allaho kaip reikiant kalbėdami: „Nieko neatsiuntė iš aukštybių Allahas žmogui." Sakyk: „Kas nuleido Knygą, su kuria atėjo *Mūsa* (Mozė), kaip su apšvieta ir vadovavimu žmonėms, kurią jūs išrašote skirtinguose popieriaus lapuose, rodydami atskirus lapus ir nuslėpdami daugumą iš jų? Juk jūs išmokyti to, ko nežinojot nei jūs, nei jūsų tėvai." Sakyk: „Allahas!" Paskui palik juos pramogauti jų tuščiakalbystėj.

92. Ir tai – Knyga, kurią Mes atsiuntėme tau, palaiminta, patvirtinanti teisingumą to, kas buvo atsiųsta iki jos, ir kad pats supažindintum miestų Pramotę (*Mekkos* gyventojus) ir tuos, kurie aplinkui; ir tuos, kurie tiki Būsimąjį gyvenimą, tiki ja (Knyga, Koranu) ir ištikimai laikosi savo maldų.

93. Kas gi neteisingesnis už tą, kuris sumanė apmeluot Allahą arba kalbėjo: „Atsiųsta man", bet nebuvo jam atsiųsta nieko; arba už tą, kuris kalbėjo: „Aš nuleisiu iš aukštybių ką nors panašaus į tai, ką nuleido Allahas?" Jeigu tu matytum, kaip netikintys murkdosi mirties agonijose, o angelai išskečia į juos rankas: „Atiduokite savo sielas! Šiandien jums bus atlyginta žeminančiomis kančiomis už tai, kad jūs kalbėjot apie Allahą netiesą ir pūtėtės Jo ženklų akivaizdoje!"

94. Jūs atėjote pas mus vieniši, kaip Mes sukūrėme jus pirmąjį kartą, ir palikote tai, kuo jus papildėm, už savo nugaros, ir Mes nematome su jumis jūsų užtarėjų, apie kuriuos jūs tvirtinot, kad jie jums Allaho draugai. Nutrūkę visi ryšiai tarp jūsų ir pasislėpė nuo jūsų tai, ką jūs teigėte.

95. Iš tiesų Allahas – Duodantis kelią grūdui ir kauliukui; išleidžia gyvąjį iš negyvojo ir išleidžia mirusįjį iš gyvojo! Toks Jis – Allahas. Kaipgi jūs galite nuo tiesos nusisukti!

96. Jis išveda ryto aušrą. Naktį padarė pailsėti, o saulę ir mėnulį – laikui apskaičiuoti. Tai Galingojo ir Išmintingojo nustatyta tvarka!

97. Jis – Tas, Kuris įtaisė jums žvaigždes, kad pagal jas surastumėte kelią sausumos ir jūros tamsybėse. Mes paskyrėme ženklus žmonėms, kurie išmano!

98. Jis – Tas, Kuris išaugino jus iš vienos sielos, o po to nustatė buvimo vietą (ant žemės paviršiaus) ir saugos (po žeme, kapuose) vietą. Mes skiriame ženklus žmonėms, kurie supratingi.

99. Jis – Tas, Kuris nuleido iš dangaus vandenį. Jo dėka Mes išauginome visų rūšių augmeniją; Mes išvedame iš jų žalias žoles, iš kurių išvedame grūdus eilutėmis, varpose; ir iš palmės, iš jos mezginių, išauga kekės, žemai nusilenkdamos; išvedam ir vynuogynų sodus, ir alyvas, ir granatus, vienokius ar kitokius, turinčius ir neturinčius panašumų. Pažvelkite į tuos vaisius, kaip jie bręsta ir kaip jie noksta! Iš tikrųjų tai – ženklai žmonėms, kurie tiki!

100. Ir prirašė jie Allahui bendrininkų iš džinų, kuriuos jis pats sukūrė, ir beprasmiškai prirašė Jam sūnų bei dukterų be jokio išmanymo. Šlovė Jam, ir aukščiau Jis už visa tai, ką jie Jam priraišinėja!

101. Jis – dangaus ir žemės Pirmakūrėjas! Kaip Jis galėjo turėti kūdikį, jeigu Jis neturėjo draugės? Jis sukūrė kiekvieną daiktą ir apie kiekvieną daiktą išmano!

102. Toksai Allahas, jūsų Viešpats, – nėr dievybės, išskyrus Jį, – Kūrėjas kiekvieno daikto. Nusilenkite gi Jam! Iš tiesų Jis, – kiekvieno daikto Laiduotojas!

103. Nepasiekia Jo žvilgsniai, o Jis pasiekia žvilgsnius; Jis – Įžvalgus, Žinantis!

104. Sakyk: „Atėjo jums akivaizdūs ženklai mūsų Viešpaties. Kas įžvelgė, – tai savo paties naudai; o kas aklas (ženklams) – tai savo nenaudai. Aš jums – ne sargas!"

105. Taip Mes aiškiname ženklus, kad jie sakytų: „Tu to mokeisi" – ir kad Mes paaiškintume žinantiems žmonėms.

106. Sek tuo, kas apreikšta tau tavo Viešpaties: „Nėr dievybės, išskyrus Jį", – ir nusigręžk nuo daugiadievių.

107. Jeigu Allahas įsigeistų, jie nepridurtų Jam bendrininkų. Mes nedarėme tavęs jų saugotoju, ir tu nesi jų prižiūrėtojas.

108. Neplūskite tų, kurių jie šaukiasi šalimais Allaho, nes jie pradės plūsti Allahą iš priešiškumo be jokio išmanymo. Taip papuošėm Mes kiekvienai tautai jos darbus! Paskui jų Viešpačiui bus jie sugrąžinti, ir paskelbs Jis apie tai, ką jie darė.

109. Ir prisiekė jie Allahu – stipriausąja savo priesaika: jeigu gaus jie ženklą, jie būtinai juo patikės. Sakyk: „Ženklus turi Allahas, bet kaip jums žinoti, kad, jų sulaukę, jie nepatikės?"

110. Ir Mes apgręžiame jų širdis ir žvilgsnius, nes jie nepatikėjo tuo pirmąjį kartą, ir paliekame juos aklai klajoti savo paklydime.

111. O jeigu Mes užleistume ant jų angelus, ir prakalbėtų į juos mirusieji, ir surinktume Mes priešais juos visus veidas veidan, jie vis vien nepatikėtų, jeigu nepanorės Allahas, nes didžiuma iš jų neišmanėliai!

112. Ir taip Mes kiekvienam pranašui parengėm priešų – šėtonų iš žmonių ir džinų; vieni jų kitiems sukelia žavesį žodžiais ar apgaulėmis. O jeigu įsigeistų tavo Viešpats, jie to nedarytų. Tai palik juos su tuo, ką jie išgalvoja!

113. Ir tepalinksta prie jo širdys tų, kurie netiki Būsimąjį gyvenimą, ir pasitenkina juo ir teįsigyja tai, ką jie įsigyja.

114. „Negi aš panorėsiu į teisėjus ko nors kito, išskyrus Allahą? Juk Jis – Tas, kuris pasiuntė jums Knygą, detaliai išaiškintą." O tie, kuriems Mes dovanojome Raštą, žino, kad jis nuleistas iš aukštybių tavo Viešpaties tiesoje. Tad nebūk abejojantis!

115. Ir išsipildė Žodis tavo Viešpaties tiesoje ir teisybėje. Nėr pakeitėjo Jo Žodžiams. Juk Jis – Girdintis, Žinantis!

116. Jeigu klausysi daugumos tų, kurie žemėje, jie išves tave iš Allaho kelio. Jie pasikliauja tik spėlionėmis ir melagingai išsigalvoja.

117. Iš tiesų tavo Viešpats geriau pažįsta tuos, kurie pasuka iš Jo kelio; ir Jis geriau pažįsta einančiuosius tiesiai.

118. Ir valgykite tai, virš ko paminėtas Allaho vardas, jeigu tikite Jo ženklais!

119. Kodėl turėtumėt nevalgyti to, virš ko paminėtas Allaho vardas, kuomet Jis jau paaiškino jums, kas jums uždrausta, jeigu jūs tam nebūsite priversti? O juk daugelis išveda kitus iš kelio tik savo potroškiais be jokio išmanymo. Iš tiesų tavo Viešpats geriau pažįsta veikiančius neteisingai!

120. Atsisakykite ir aiškios nuodėmės, ir paslėptos; iš tiesų tiems, kurie įgyja nuodėmę, bus atlyginta už tai, ką jie pelno!

121. Ir nevalgykite to, virš ko nebuvo ištartas vardas Allaho: tai juk nedorybė. Juk šėtonai vis ragina savo šalininkus, kad jie

kivirčytųsi su jumis, o jeigu jūs jų paklausysite, tuomet jūs – daugiadieviai.

122. Negi tas, kuris buvo miręs, ir Mes atgaivinome jį ir davėme jam šviesą, su kuria jis eina per žmones, panašus į tą, kuris tamsumose ir neišeina iš jų? Taip gražu, regis, netikintiesiems tai, ką jie daro.

123. Ir taip Mes kiekvienoj gyvenvietėj padarėme didžiūnus nusidėjėlius, kad jie gudrautų tenai, tačiau gudrauja jie tiktai tarpusavyje ir šito nenutuokia.

124. O kuomet pasirodo jiems ženklas, jie sako: „Netikėsime mes, kol mums nebus duota tai, kas duota Allaho pasiuntiniams." Allahas geriau žino, kam patikėti Savo apreiškimus. Ištiks tuos, kurie nusidėjo, pažeminimas prieš Viešpatį ir skaudi kančia už tai, kad jie gudravo!

125. Ką panori Allahas vesti tiesiai, atveria to krūtinę islamui, o ką panori išmušti iš kelio, padaro jo krūtinę siaurą, ankštą, tarsi jis keltųsi į dangų. Taip Allahas nukreipia bausmę tiems, kurie netiki!

126. Ir tai – kelias Viešpaties tavo, kai jis tiesus. Mes išaiškinom ženklus žmonėms, kurie prisimena.

127. Jiems yra Taikos buveinė, paruošta jų Viešpaties; Jis – jų Globėjas už tai, ką jie darė.

128. Tą Dieną, kai Jis surinks juos visus kartu: „O džinų šutve! Jūs daug žmonių išvedėte iš kelio!" Ir tars jų pagalbininkai iš žmonių (tarpo): „Viešpatie! Vieni iš mūsų naudojosi kitais, ir mes pasiekėme savo terminą, kurį Tu mums nustatei. Jis tars: „Ugnis – jūsų vieta, – amžinam buvimui joje, – jeigu tik nepanorės Allahas ko kito." Iš tiesų Viešpats tavo – Išmintingas, Žinantis!

129. Ir taip vieniems neteisuoliams Mes leidžiame globoti kitus už tai, ką jie įgijo.

130. „O džinų ir žmonių draugija! Negi neatėjo pas jus pasiuntiniai iš jūsiškių, kurie pasakojo jums Mano ženklus ir perspėjo jus apie susitikimą su šia jūsų diena?“ Jie tars: „Mes liudijame patys prieš save.“ Suvedžiojo juos dabartinis gyvenimas ir ėmė jie liudyti patys prieš save, kad buvo jie netikintys.

131. Tai – dėl to, kad tavo Viešpats – ne toks, jog naikintų gyvenvietes neteisingai, kai jų gyventojai yra nežinantys.

132. Kiekvienam – laipsniai pagal tai, ką jie darė, ir tavo Viešpačiui ne tas pats, ką jie daro.

133. Viešpats tavo Turtingas, malonės Valdovas; jeigu Jis įsigeis, tai pražudys jus ir pakeis jus tuo, kuo panorės, panašiai kaip kad išaugino Jis jus iš kitos tautos palikuonių.

134. Iš tiesų tai, kas jums pažadėta, ateis, ir jūs bejėgiai esate to išvengti!

135. Sakyk: „O mano tauta! Elkitės savo nuožiūra, ir aš veiksiu, o po to jūs sužinosite, kam atiteks Paskutiniojo gyvenimo Būstas. Iš tiesų netikintieji nebus laimingi!“

136. Jie atideda Allahui dalį to, ką Jis užaugino iš pasėlių ir iš galvijų, ir sako: „Tai – Allahui! – jų tvirtinimu, – O tai – mūsų bendrininkams.“ Ir tai, kas skirta jų bendrininkams, nepasiekia Allaho, o tai, kas Allahui, pasiekia jų sėbrus. Šlykštu tai, ką jie sprendžia.

137. Ir taip jų bendrininkai daugeliui iš daugiadievių parodė savo vaikų žudymą gražiu, kad pražudytų juos pačius ir supainiotų jiems patiems jų religiją. O jeigu Allahas įsigeistų, tai jie to nedarytų. Tad palik juos ir tai, ką jie prasimano!

138. Ir sako jie: „Šitie galvijai ir pasėliai uždrausti; jais maitinasi tiktai tas, kuriam mes leidžiame“, – jų tvirtinimu. Ir galvijai, kurių nugaros uždraustos (neleidžiama jais joti ir vežioti krovinius), ir galvijai, virš kurių jie neištarė Allaho vardo, meluodami prieš Jį. Atkeršys Jis jiems už tai, kad jie išsigalvoja!

139. Ir jie pasakė: „Tai, kas šitų gyvulių įsčiose, tai – grynai mūsų vyrams, ir draudžiama mūsų moterims. O jeigu jis gims negyvas, tai visi turi teisę į jį. Atkeršys Jis jiems už tai, ką prikuria: juk Jis – Išmintingas, Žinantis!

140. Patiria nuostolį tie, kurie užmušė savo vaikus iš kvailumo, be supratimo ir uždraudė tai, ką jiems dovanojo Allahas, prasimanydami apie Allahą. Išklydo jie iš kelio ir nesugebėjo eiti tiesiai!

141. Jis – Tasai, Kuris sutvėrė sodus su ramsčiais ir be paramų, datulių palmes ir pasėlius su skirtingais grūdais, ir alyvuoges, ir granatus, panašius ir nepanašius vienas į kitą. Valgykite jų vaisius, kai prinoks, ir duokite kas pridera nuimant derlių, bet neišlaidaukite. Iš tiesų Jis nemyli išlaidautojų!

142. Ir tarp galvijų yra skirtų pervežimams ir yra tam neskirtų. Valgykite tai, ką jums dovanojo Allahas, ir nesekite šėtono pėdomis! Juk jis jums – aiškus priešas.

143. Aštuonetas – poromis: avių dvi poros ir ožkų dvi poros. Sakyk: „Ar abu patinus Jis uždraudė, ar abi pateles? Ar tai, ką nešioja įsčiose patelės? Paaiškinkite man su išmanymu, jeigu kalbate tiesą.“

144. Ir kupranugarių – du, ir karvių – dvi. Sakyk: „Ar patinus abu Jis uždraudė, ar abi pateles? Ar tai, kas slypi patelių įsčiose? Ar jūs buvote liudininkai, kai Allahas tai paskelbė?“ Kas gi neteisingesnis

už tą, kuris išgalvoja melą Allaho vardu, kad suklaidintų žmones? Iš tiesų Allahas neveda neteisingųjų tautos!

145. Sakyk: „Tame, kas man apreikšta, aš nerandu draudimo besimaitinančiam tuo, kuo jis maitinasi, nebent tai būtų dvėseliena arba pralietas kraujas, arba kiauliena, dėl to, kad tai – šlykštynė, – arba bjaurastis, kuri nudobta neminint Allaho. O jeigu kas priverstas, nebūdamas nei pagedėlis, nei nusikaltėlis, – tai tavo Viešpats – Atlaidus, Mielaširdis.

146. Tiems, kurie atsivertė į judaizmą, Mes uždraudėme visus gyvūnus su nepadalytomis kanopomis, o iš karvių ir avių Mes jiems uždraudėme riebalus, išskyrus tuos, kurie nugarose arba viduriuose, arba tuos, kurie susimaišė su kaulais. Šituo atlyginame Mes jiems už jų nedorybes: Mes juk teisingi!

147. Jeigu jie laikys tave melagiu, tai sakyk: „Jūsų Viešpats – plačios malonės Valdytojas, bet Jo galybės nenustumsi nuo nuodėmingos tautos."

148. Sakys tie, kurie priskiria Jam sėbrų: „Jeigu Allahas įsigeistų, nei mes nepridurtume Jam sėbrų, nei mūsų tėvai, ir nedraustume nieko." Taip melavo (neteisingai ginčijosi su Allaho pasiuntiniais) ir tie, kurie buvo iki jų, kol paragavo Mūsų bausmės. Sakyk: „Ar turite kokių nors žinių, kurias galėtumėt mums pateikti?. Jūs vadovaujatės tik tam tikromis prielaidomis, jūs tik išgalvojate melą!"

149. Sakyk: „Allahas turi įtikinantį įrodymą. Jeigu Jis norėtų, tai jus visus išvestų į tiesų kelią."

150. Sakyk: „Šen jūsų liudininkus, kurie liudija, kad Allahas tai uždraudė!" Jeigu jie ir paliudys, tai pats neliudyk su jais ir nepasiduok norams tų, kurie laiko melagingais mūsų ženklus ir kurie netiki Būsimąjį gyvenimą. Jie kitus prilygina savo Viešpačiui!

151. Sakyk: „Ateikite, aš perskaitysiu tai, ką uždraudė jums jūsų Viešpats.“ Nepridėkite Jam bendrininkų; gimdytojams – gero darymas; neužmušinėkite savo vaikų baimindamiesi skurdo – Mes maitiname juos ir jus kartu; nesiartinkite prie šlykštybių, prie tų, kurios aiškios, ir prie tų, kurios paslėptos; nežudykite sielos, kurią uždraudė Allahas, tiktai pagal teisę. Tai prisakė Jis jums – galbūt ateisit į protą!

152. Ir nesiartinkit prie našlaičio nuosavybės, nebent su nuostata jo naudai, kol jis nesuaugo; išlaikykite teisingumą matuodami ir pildydami svarstykles. Mes neuždedame ant sielos nieko, išskyrus tai, kas jai įmanoma. O kuomet jūs kalbate, tai būkit teisingi, kad ir su giminaičiais, ir būkite ištikimi susitarimui su Allahu. Tai Jis jums prisakė – galbūt atsiminsite!

153. Ir tai – Mano kelias tiesusis; ir eikite juo, ir nesukit kitais keliais, kad jie neatskirtų jūsų nuo Jo kelio. Tai Jis prisakė jums – galbūt jūs būsite dievobaimingi!

154. Paskui Mes dovanojome *Mūsai* (Mozei) Knygą užbaigai to, kad sukūrė gėrį, ir išaiškinimui to kiekvienam daiktui, ir kaip vedimą, ir kaip gailestingumą – galbūt jie patikės susitikimu su savo Viešpačiu!

155. Ir tai – Knyga, kurią Mes pasiuntėme iš aukštybių, palaimintoji; tai sekite ja ir būkite dievobaimingi – galbūt jūsų bus pasigailėta! –

156. kad nesakytumėte: „Knyga buvo pasiųsta tik dviem tautoms iki mūsų, ir mes nežinojome, ką jie ten studijavo.“

157. Arba kad nesakytumėte: „Jeigu mums būtų atsiųsta Knyga, tai mes būtume tiesesniam kely negu jie!“ Gavo jau jie aiškų ženklą Viešpaties jūsų ir vadovavimą, ir malonę; kas gi dar labiau neteisingas už tą, kuris laiko melu ženklus Viešpaties ir nuo jų nusigręžia? Mes atlyginsim tiems, kurie nusigręžia nuo Mūsų ženklų, žiauriomis kančiomis už tai, kad jie nusigręžė!

158. Nejaugi jie laukia, kad ateis pas juos angelai, arba ateis tavo Viešpats, arba ateis kokie nors ženklai iš Viešpaties tavo? Tądien, kai ateis kokie nors ženklai Viešpaties tavo, nepadės sielai tikėjimas, jeigu ji nepatikėjo anksčiau, arba neįsigijo savo tikėjimu nieko gero. Sakyk: „Laukite ir mes lauksime!“

159. Iš tiesų tie, kurie padalijo savo religiją ir tapo sektomis, tu – nesusietas su jais niekuo. Jų byla – Allahui; po to Jis pasakys jiems, ką jie veikė.

160. Kas ateis su geru darbu, tam bus dešimt kartų padidinta, o kas ateis su blogu, tam bus atlyginta panašiu, ir jie nebus nuskriausti.

162. Sakyk: „Iš tiesų Viešpats išvedė mane į tiesų kelią, į teisingą tikėjimą, į *Ibrahimo* (Abraomo) bendruomenę, į tikrąjį monoteizmą. Ir nepriklausė jis daugiadieviams.“

162. Sakyk: „Iš tiesų malda mano ir pamaldumas mano, gyvenimas mano ir mirtis – pašvęsti Allahui, pasaulių Viešpačiui,

163. Kuris neturi bendrininko. Taip man paliepta, ir aš – pirmas iš musulmonų (atsidavusiųjų).“

164. Sakyk: „Nejaugi aš imsiu ieškoti kito valdovo, o ne Allaho, tuomet, kai Jis – visa ko Viešpats?“ Ką kiekviena siela įsigyja blogo,

tai tik savo nenaudai. Ir nei vienai sielai nereikės nešti svetimos naštos. O po to pas jūsų Viešpatį grįžimas, ir Jis praneš jums apie tai, dėl ko jūs nesutarėt.

165. Jis – Tasai, Kuris padarė jus vietininkais žemėje ir išaukštino kai kuriuos iš jūsų pakopomis viršum kitų tam, kad išbandytų jus tuo, ką jums suteikė. Iš tiesų Viešpats tavo greitas bausti, ir iš tiesų Jis – Atleidžiantis, Meiliaširdis!

UŽKARDOS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Alif, liam, mym, sad.*

2. Knyga atsiųsta tau – tegul tai neslegia tavo krūtinės! – tam, kad tu skelbtumei ją ir kad ji taptų priminimu tikintiesiems.

3. Sekite tuo, kas jums atsiųsta iš jūsų Viešpaties, ir nesekite vietoj jo globėjais; nedaug jūs atsimenat!

4. Ir kiek gyvenviečių Mes sunaikinome! Užgriūdavo juos Mūsų bausmė naktį arba per jų pietų miegą.

5. Ir kai užgriūdavo juos Mūsų bausmė, jie tik šaukdavo: „Mes buvome neteisingieji!"

6. Mes paklausime tų, pas kuriuos buvo pasiųsti (pranašai), ir paklausime pasiuntinių.

7. Mes papasakosime jiems su išmanymu; juk Mes nebūname nedalyvaujantys.

8. Visą tą dieną svarstyklės rodys teisybę: kieno svarstyklės apsunkę, tie bus laimėtojai.

9. O kieno svarstyklės lengvos, tie pridarė nuostolių patys sau už tai, kad buvo neteisingi Mūsų ženklams.

10. Mes įtvirtinome jus žemėj ir parūpinom jums ten gyvenimo lėšų, – per mažai jūs dėkingi!

11. Mes sukūrėme jus, paskui suteikėme jums formą, paskui tarėme angelams: „Nusilenkit Adomui!“ – ir nusilenkė jie, išskyrus *Iblisą*; jis nebuvo tarp nusilenkusiųjų.

12. Jis tarė: „Kas sulaikė tave nuo to, kad nusilenktum, jeigu Aš tau įsakiau!“ Jis tarė: „Aš – geresnis už jį: Tu sukūrei mane iš ugnies, o jį sukūrei iš molio.“

13. Tarė Jis: „Dink iš jo (Rojaus); netinka tau puikuotis tenai! Išeik gi: tu pasirodei esantis iš niekingųjų!“

14. „Atidėk mano laiką iki dienos, kuomet jie bus prikelti“.

15. Jis tarė: „Tu – tarp gavusiųjų atidėjimą.“

16. Jis tarė: „Už tai, kad Tu suvedžiojai mane, aš tykosiu jų ir užtversiu jiems Tavo tiesų kelią.

17. Paskui aš ateidinėsiu pas juos ir iš priekio, ir iš už nugaros, ir iš dešinės, ir iš kairės, ir Tu pamatysi, kad daugelis jų nedėkingi.“

18. Tarė Jis: „Išeik iš jo (Rojaus) sugėdintas, pažemintas! O tuos iš jų, kurie pasekė paskui tave... Aš pripildysiu Pragarą jumis visais!

19. O tu, *Adamai* (Adomai), įsikurk su savo žmona Rojuje; maitinkitės kuo geidžiate, bet nesiartinkit prie šito medžio, nes pasirodysit besą iš neteisingųjų!“

20. Ir pašnabždėjo jiems šėtonas, kad apnuogintų gėdingas vietas, nors tai buvo paslėpta nuo jų, ir tarė: „Uždraudė jums jūsų Viešpats šį medį tik todėl, kad jūs nebūtumėte angelai arba netaptumėt amžini.“

21. Ir prisiekė jis jiems: „Iš tiesų aš jums – geras patarėjas.“

22. Taip išvedė jis juos savo vilionėmis. O kuomet jie paragavo medžio, pasirodė jiems jų gėdingos vietos, ir pradėjo jie dengti save

Rojaus lapais. Ir pašaukė juos jų Viešpats: „Negi Aš neuždraudžiau jums šito medžio ir nesakiau jums, kad šėtonas jums – aiškus priešas?“

23. Jie tarė: „Viešpatie mūs! Mes nuskriaudėm patys save, ir jeigu Tu neatleisi mums ir nepagailėsi mūsų, mes būsime tarp tų, kurie patyrė nuostolį.“

24. Jis tarė: „Išeikite! Vieni jūsų yra priešai kitiems. Jums žemė yra jūsų buvimo vieta ir naudojimasis vieta nustatytą laiką.“

25. Jis tarė: „Joje jūs gyvensite ir joje mirsite, ir iš jos būsite išvesti (prikelti).“

26. O Adomo sūnūs! Mes pasiuntėme jums drabužį, kuris pridengtų jūsų gėdingas vietas, ir papuošalus. O dievobaimingumo drabužis – geriau. Tai – iš Allaho ženklų – galbūt atsiminsite!

27. O sūnūs Adomo! Neleiskite šėtonui suvedžioti jūsų, kaip jis išvedė jūsų gimdytojus iš Rojaus, nutraukęs nuo jų drabužius, kad parodytų jiems jų gėdingas vietas. Juk jis ir jo sambūris mato jus iš tenai, iš kur jūs jų nematot. Iš tiesų Mes padarėme šėtonus globėjais tų, kurie netiki!

28. O kuomet jie padaro kokią nors niekšybę, tai sako: „Mes radome mūsų tėvus taip darančius, ir Allahas mums tai prisakė.“ Sakyk: „Iš tiesų Allahas neprisako niekšybių! Negi jūs imsite kalbėti apie Allahą tai, ko nežinot?“

29. Sakyk: „Prisakė mano Viešpats teisingumą.“ Sukite savo veidus į Jį bet kurioje garbinimo vietoje ir šaukitės Jo, apvalydami priešais Jį tikėjimą; kaip kad Jis jus pradžioje sukūrė, taip jūs ir sugrįšite!

30. Jis išvedė tiesiu keliu dalį, o daliai pelnytai užrašė paklydimą. Juk jie paėmė globėjais šėtonus vietoje Allaho ir mano, kad eina tiesiu keliu!"

31. O sūnūs Adomo! Dėkitės savo papuošalus prie kiekvienos mečetės, valgykite ir gerkite, bet nešvaistykite: juk Jis nemyli švaistūnų!

32. Sakyk: „Kas uždraudė Allaho papuošalus, kuriuos Jis atsiuntė Savo vergams, ir grožybes, kurios jiems skirtos?" Sakyk: „Tai – tiktai tiems, kurie patikėjo, šiame gyvenime ir išskirtinai tik jiems Prisikėlimo dieną." Taip aiškiname Mes ženklus žmonėms, kurie žino!

33. Sakyk: „Viešpats mano uždraudė šlykštybes, tas, kurios aiškios ir slaptos, nuodėmę ir piktadarystę be teisės, ir priskirti Allahui draugus, apie ką Jis nesiuntė jokio įrodymo, ir kad kalbėtumėt apie Allahą tai, ko Jūs nežinote.

34. Kiekvienai tautai – nustatytas laikas; ir kai ateis jų laikas, tai jie neuždels anei valandos, nei paspartins.

35. O sūnūs Adomo! Kai ateis pasiuntiniai iš jūsų, pasakodami jums Mano ženklus, tai tie, kur bijos ir darys gerą, – nebus jiems ko bijot, ir nebus jie nuliūdinti!

36. O tie, kurie laikė melu Mano ženklus ir pūtėsi prieš juos, – jie – ugniabuviai, joje jie būva amžiais!

37. Kas gi neteisingesnis už tą, kuris išgalvoja melus prieš Allahą, arba laikė melu Jo ženklus? Šituos ištiks tai, kas jiems užrašyta Knygoje. O kai ateis pas juos Mūsų pasiuntiniai, kad užbaigtų jų gyvenimą, jie tars: „Kurgi tie, kurių jūs šaukėtės neskaitant Allaho?" Jie sakys: „Paliko jie mus!" Ir paliudys patys prieš save, kad jie buvo neteisūs.

38. Jis tars: „Eikite į Ugnį su tautomis iš džinų ir žmonių, kurios gyveno prieš jus!“ Kiekvieną sykį, kai tik įžengs viena tauta, ji prakeiks į save panašią. O kuomet jos ten bus surinktos visos, tai sakys paskutinės apie pirmutines: „Viešpatie! Šitie paklaidino mus, tad pasiųsk jiems dvigubą ugnies kančią.“ Jis tarė: „Kiekvienai – dviguba, tiktai jūs nežinote!“

39. Ir tars, pirmosios sakys paskutinėms: „Jūs nebuvote geresnės už mus; tai ragaukite kančios už tai, ką įgijot!“

40. Iš tiesų tie, kurie laikė melu Mūsų ženklus ir pūtėsi prieš juos, neatsivers jiems dangaus vartai, ir neįžengs jie į Rojų, kol nepralįs kupranugaris pro adatos skylutę. Taip atlyginam Mes nusidėjėliams!

41. Jiems – Pragaro guoliai, o ant jų užtiesalai; ir taip Mes atlyginam neteisuoliams!

42. O tie, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, – Mes uždedam sielai tiktai tai, kas jai įmanoma, – jie – Rojaus gyventojai, jie jame būva amžiais.

43. Ir Mes ištraukėme visą pyktį, katras jų krūtinėse. Po jais teka upės, ir sako jie: „Šlovė Allahui, kuris mus išvedė į tiesų kelią! Mes būtume neišėję, jeigu Allahas nebūtų mūsų išvedęs. Atėjo pasiuntiniai mūsų Viešpaties su tiesa.“ Jiems bus pagarsinta: „Štai jums – Rojus, kuris duotas jums paveldėti už tai, ką jūs veikėte!“

44. Ir sušuko Rojaus gyventojai Ugnies gyventojams: „Mes suradom tai, ką žadėjo mums mūsų Viešpats, kaipo tiesą, ar suradote jūs kaipo tiesą tai, ką žadėjo jums jūsų Viešpats?“ Jie tarė: „Taip.“ Ir pagarsino jų šauklys: „Allaho prakeikimas netikintiesiems,

45. kurie veda iš Allaho kelio kitus ir stengiasi iškraipyti jį, ir netiki jie Būsimąjį gyvenimą!“

46. Ir tarp jų – uždanga, o užkardose – žmonės, kurie pažįsta visus juos iš jų požymių. Ir sušuks gyventojams Rojaus: „Taika jums!“ – tie, kurie nepakliuvo į jį, nors ir troško.

47. O kai jų žvilgsniai nusikreips į Ugnies imbuvius, jie sakys: „Viešpatie! Nesuvesk mūsų su žmonėmis neteisingais!“

48. Ir pranešė užkardų valdytojai vyrams, kuriuos jie pažįsta iš jų požymių: „Neišgelbėjo jūsų tai, ką jūs sukaupėte, ir tai, kuo jūs didžiavotės!

49. Ar ne apie šituos jūs prisiekinėjot, kad Viešpats nepasieks jų Savo malone?“ „Įeikite į Rojų, nėr jums ko baimintis, ir nebūsite nuliūdinti!“

50. Ir paskelbs Ugnies gyventojai Rojaus gyventojams: „Apipilkite mus vandeniu arba tuo, kuo jus Allahas apdovanojo!“ Jie tars: „Allahas uždraudė tai netikintiesiems, –

51. tuos, kurie savo religiją pavertė pramogomis ir pokštais, ir suvedžiojo juos šitas žemiškas gyvenimas.“ Šiandien pamiršim Mes juos, kaip ir jie pamiršo susitikimą savąjį su šia diena ir tai, kad jie neigė Mūsų ženklus!

52. Ir štai Mes pateikėme jiems Knygą, kurią išdėstėme žinodami, kaip tiesų kelią ir gailestingumą žmonėms, kurie tiki.

53. Nejaugi laukia jie ko kito, išskyrus šios pranašystės išaiškinimo? Tądien, kai ateis jos išaiškinimas, tars tie, kurie ją užmiršo anksčiau: „Buvo atėję mūsų Viešpaties pasiuntiniai su tiesa. Ar atsiras mums užtarėjų, kurie mus užstos? Arba mes būsime sugrąžinti ir

darysim ne tai, ką darėme?“ Jie prisidarė nuostolių patys sau, ir apleido juos tai, ką jie prasimanydavo.

54. Iš tiesų Viešpats jūsų – Allahas, kuris sukūrė padanges ir žemę per šešetą dienų, o po to įsitvirtino Soste. Jis uždengia naktimi dieną, kuri nepaliaujamai po jos seka... Ir saulė, ir mėnuo, ir žvaigždės paklusnios Jo valiai. O taip! Jam priklauso ir sukūrimas, ir valdžia. Palaimintas Allahas, pasaulių Viešpats!

55. Šaukitės Viešpaties nuolankūs ir slapčia. Iš tiesų Jis nemėgsta peržengiančių ribas!

56. Nedarykite niekšybių (suirutės) žemėje tada, kai ji sutvarkyta. Šaukitės Jo su baime ir viltimi; iš tiesų Allaho malonė arti gerą darančiųjų!

57. Jis – Tas, Kuris siunčia vėjus skelbėjais apie Savo mielaširdystę. O kai jie išjudins sunkius debesis, Mes varome juos į negyvą kraštą, nuleidžiam iš jų vandenį ir išvedam juo įvairiausius vaisius. Tokiu pačiu būdu Mes atgaivinam mirusiuosius – galbūt atsikvošėsit?

58. Derlingas kraštas – keliasi jo augmenys Viešpaties leidimu, o tas, kuriame bloga žemė, – jie joje sunkiai dygsta. Taip duodame Mes ženklus žmonėms, kurie dėkingi.

59. Mes jau siuntėme *Nuhą* (Nojų) pas jo tautą, ir tarė jis: „O mano tauta! Garbinkite Allahą, neturim mes kitos dievybės, išskyrus Jį. Aš bijau, kad ištiks jus bausmė Didžiąją dieną.“

60. Tarė jo tautos diduomenė: „Mes regim tave aiškiai paklydusį.“

61. Jis tarė: „O tauta mano! Nėr čia jokio paklydimo, aš tesu pasiuntinys pasaulių Viešpačio.

62. Aš perduodu jums savo Viešpaties pranešimus ir patariu jums; aš žinau iš Allaho tai, ko jūs nežinote.

63. Negi jūs stebitės tuo, kad priminimas iš mūsų Viešpaties atėjo per vieną vyrą iš jūsų, kad perspėtų jus ir kad jis įtikintų jus, ir kad jūs būtumėt dievobaimingi? Galbūt jūsų bus pasigailėta!"

64. Ir jie palaikė jį melagiu, ir išgelbėjom Mes jį ir tuos, kurie buvo su juo laive, bet paskandinome tuos, kurie laikė melu Mūsų ženklus. Iš tiesų jie buvo akla tauta!

65. ...Ir (pasiuntėme) *adiečiams* brolį jų *Hūdą* (Eberą). Jis tarė: „O tauta mano! Garbinkite Allahą, nėr jums dievybės, išskyrus Jį! Nejaugi jūs netapsite dievobaimingi?"

66. Tarė jo tautos didžiūnai, kurie netikėjo: „Mes matom, kad tu be proto, ir manom, kad tu vienas iš melagių."

67. Jis tarė: „O tauta mano!" Nesu aš koks pamišėlis, tesu pasaulių Viešpaties pasiuntinys.

68. Aš perduodu jums savo Viešpaties pranešimus; aš jums patikimas patarėjas.

69. Nejaugi jūs nustebote dėl to, kad atėjo jums priminimas iš Viešpaties mūsų per vyrą iš jūsų tarpo, kad jis jus perspėtų? Ar atsimenat, kaip Jis padarė jus paveldėtojais po *Nuho* (Nojaus) tautos ir pridėjo jums dydžio? Tad atsiminkite Allaho geradarystes – galbūt tapsite laimingi!"

70. Jie tarė: „Argi tu ne dėl to atėjai, kad mes garbintume Allahą Vieną ir atsisakytume to, ką garbino mūsų tėvai? Atvesk gi mums tai, kuo grasini, jeigu esi iš teisuolių!"

71. Jis tarė: „Jau krito ant jūsų mūsų Viešpaties bausmė ir rūstis; nejaugi ginčysitės su manimi dėl vardų, kuriuos davėte jūs ir jūsų tėvai, kuriems Allahas neatsiuntė jokio patvirtinimo? Tad palaukite, ir aš su jumis laukiu."

72. Ir Mes išgelbėjome jį ir tuos, kas su juo, per Savo malonę ir išnaikinome iki paskutinio tuos, kurie laikė melu Mūsų ženklus ir nebuvo tikintieji!

73. ...Ir *samudiečiams* – brolį jų *Salichą* (Šelahą). Jis tarė: „O tauta mano! Garbinkite Allahą, nėra jums jokios kitos dievybės, išskyrus Jį! Atėjo jums aiškus liudijimas iš mūsų Viešpaties: tai Allaho kupranugarė, kaip ženklas jums; leiskite jai ganytis Allaho žemėje, nepalieskite jos savo pykčiu, kad neištiktų jūsų kankinanti kančia.

74. Atsiminkite, kaip Jis padarė jus *adiečių* įpėdiniais ir apgyvendino jus žemėje – jos slėniuose statote sau rūmus, o kalnuose iškapojate sau namus. Tad atminkite Allaho malones ir nevaikščiokit po žemę, skleisdami nedorą!“

75. Ir tarė tautos didžiūnai, kurie pasipūtė prieš tuos, kurie patikėjo ir buvo laikomi silpnais: „Ar jūs žinot, kad *Salichas* (Šelahas) yra siųstas savo Viešpaties?“ Jie tarė: „Iš tikrųjų mes tikime tuo, su kuo jis siųstas!“

76. Tarė tie, kurie didžiavosi: „Iš tikrųjų mes netikime tuo, kuo jūs patikėjote!“

77. Ir nusmeigė jie kupranugarę, ir nepaklausė savo Viešpaties valios, ir tarė: „O *Salichai* (Šelahai)! Atvesk mums tai, ką žadi, jei esi vienas iš pasiuntinių.“

78. Ir ištiko juos žemės drebėjimas, ir iš ryto tysojo jie savo būstuose parblokšti kniūbsčiomis.

79. Ir nusigręžė jis nuo jų ir tarė: „O tauta mano! Aš perdaviau jums savo Viešpaties žinią ir daviau jums patarimą, bet nemylite jūs patarėjų.“

80. ...Ir *Lūtą* (Lotą). Štai tarė jis savo tautai: „Nejaugi jūs užsiiminėsite ta šlykštybe, kuria niekas dar iš pasaulių neužsiiminėjo prieš jus?

81. Juk jūs gašlaudami lankotės pas vyrus, užuot ėję pas moteris. Taip, esate žmonės, peržengę ribas!“

82. Jo tautos atsakymas buvo tiktai tas, kad jie tarė: „Išvykite juos iš savo gyvenvietės; juk jie – žmonės, siekiantys skaistos!“

83. Ir Mes išgelbėjom jį ir jo šeimyną, išskyrus jo žmoną; ji buvo tarp pasilikusių.

84. Ir išliejome ant jų lietų. Tad pasižiūrėk, koks buvo nusidėjėlių galas.

85. ...Ir pas *madjaniečius* – jų brolį *Šuaibą*. Jis tarė: „O tauta mano! Garbinkite Allahą – neturite jokios dievybės, išskyrus Jį! Atėjo jums Jūsų Viešpaties aiškus ženklas. Pildykite pilnai svarsčius ir teisingai matuokite. Nesisavinkite žmonių nuosavybės kenkdami jiems ir negadinkite žemės tada, kai ji sutvarkyta. Tai – geriausia jums, jeigu jūs tikintys.

86. Ir nesėdėkite keliuose gąsdindami ir stumdami nuo Allaho kelio tuos, kurie Jį patikėjo, norėdami jį (Allaho kelią) iškreivinti. Atsiminkite, kaip mažai jūsų buvo ir Jis jus pagausino, ir pažiūrėkite, koks buvo galas nedoros platintojų!

87. Jeigu dalis jūsų patikėjo tuo, su kuo aš pasiųstas, o dalis nepatikėjo, tai laukite, kol Allahas nuteis tarp mūsų. Juk Jis – Geriausias Teisėjas!“

88. Tarė jo tautos didžiūnai, kurie pūtėsi: „Mes išvysim tave, o *Šuaibai*, ir tuos, kurie patikėjo su tavimi, iš mūsų gyvenvietės, arba

turi grįžti prie mūsų tikėjimo.“ Jis tarė: „Netgi, jeigu mes to nekęstume?

89. Mes išgalvosime melus apie Allahą, jeigu grįšime prie jūsų tikėjimo, po to, kai Allahas išgelbėjo mus nuo jo. Netinka mums grįžti prie jo, jeigu nepanorės Allahas, mūsų Viešpats. Apima mūsų Viešpats kiekvieną daiktą savo išmanymu! Allahu mes pasikliovėme! Viešpatie mūs! Spręsk tarp mūsų ir mūsų tautos pagal tiesą, juk Tu – Geriausias iš sprendėjų.“

90. Ir tarė tautos didžiūnai, kurie netikėjo: „Jeigu jūs seksite paskui *Šuaibą*, tai jūs patirsite nuostolį.“

91. Ir ištiko juos žemės drebėjimas, ir tysojo jie iš ryto būstuose kniūbsčiomis.

92. Tie, kurie laikė melagiu *Šuaibą*, tarsi būtų tenai net ir negyvenę! Tie, kurie laikė melagiu *Šuaibą*, – jie pasirodė patyrę nuostolį!

93. Ir nusigręžė jis nuo jų ir pasakė: „O tauta mano! Aš perdaviau jums žinią savo Viešpaties ir daviau jums patarimą. Kaipgi dabar turiu sielvartauti dėl netikinčios tautos?“

94. Į kokią gyvenvietę Mes besiuntėme pranašą, kartu mes išbandydavome jos gyventojus nelaimėmis ir negandomis – galbūt jie taps nuolankūs!

95. Paskui Mes keisdavom (jiems) blogį gėriu taip, kad jie pradėdavo klestėti ir sakydavo: „Ištiko ir mūsų tėvus nelaimės ir negandos.“ Mes sučiupdavom juos netikėtai, taip, kad jie net nežinodavo!

96. O jeigu gyvenviečių žmonės patikėtų ir būtų dievobaimingi, Mes atvertume jiems dangaus ir žemės palaimas. Bet jie palaikė tai melu, ir Mes griebėme juos už tai, ką jie sukaupė!

97. Negi gyvenviečių gyventojai buvo tikri, kad jų neužklups Mūsų bausmė naktį, kai jie miega?

98. Negi buvo tikri gyvenviečių gyventojai, kad neužklups jų Mūsų bausmė rytą, kai jie smaginasi?

99. Negi jie nesisaugojo Allaho gudrumo? Allaho gudrumo nepaiso tiktai žmonės, patiriantys nuostolį.

100. Negi neaišku tiems, kurie paveldėjo žemę iš jos imbuvių, kad jei Mes geidautume, tai galėtume sunaikinti juos dėl jų nuodėmių? Mes užantspauduojame jų širdis, jie tada nesugeba girdėti?

101. Apie šitas gyvenvietes Mes pasakojam tau žinias. Ateidavo pas juos jų pasiuntiniai su aiškiais ženklais, bet jie ne tokie buvo, kad patikėtų tuo, ką anksčiau laikė melu. Taip užantspauduoja Viešpats širdis netikinčių!

102. Dauguma iš jų nebuvo ištikimi susitarimui: daugumą jų iš tikrųjų radome pasileidusius.

103. Paskui pasiuntėme Mes po jų *Mūsą* (Mozę) su Mūsų ženklais pas Faraoną ir jo diduomenę, bet jie neteisingai pasielgė su jais. Tad pažiūrėk, koks buvo ištvirkėlių galas!

104. Ir tarė Mūsa: „O Faraonai! Aš – pasaulių Viešpaties pasiuntinys.

105. Privalu man sakyti apie Allahą tiktai tiesą. Aš atėjau pas jus su aiškiais ženklais nuo jūsų Viešpaties. Pasiųsk su manim *Israilo* (Izraelio) sūnus!"

106. Jis tarė: „Jeigu atėjai su ženklu, tai ištrauk jį, jei esi iš teisuolių."

107. Ir metė jis savo lazdą, ir štai ji – tikra gyvatė.

108. Ir ištraukė jis savo ranką, ir štai ji – balta žiūrintiems.

109. Tarė diduomenė iš Faraono tautos: „Iš tiesų tai – išmoningas kerėtojas,

110. kuris nori išvyti jus iš jūsų žemės.“ – „Ką gi jūs patarsite?“

111. Jie tarė: „Atidėk jam ir jo broliui, ir išsiuntinėk po miestus surinkėjus,

112. kad jie atvestų pas tave kiekvieną išmoningą kerėtoją.“

113. Ir atėjo kerėtojai pas Faraoną, ir tarė: „Iš tiesų mums priklausys apdovanojimas, jeigu būsime nugalėtojais!“

114. Jis tarė: „Taip, ir jūs tada būsite iš artimųjų.“

115. Jie tarė: „O *Mūsa* (Moze)! Arba tu mesi, arba mes metam!“

116. Jis tarė: „Meskite!“ O kai jie metė, tai apkerėjo žmonėms akis ir išgąsdino juos, ir panaudojo didelius kerus.

117. Ir įteigėme Mes *Mūsai* (Mozei): „Mesk savo lazdą!“ Ir štai – ji (gyvatė) ryja viską, ką anie prasimano.

118. Ir išryškėjo tiesa, ir melaginga pasirodė tai, ką jie darė.

119. Ir tapo jie ten nugalėti, ir pavirto į niekinguosius!

120. Ir krito būrėjai, lenkdamiesi iki žemės.

121. Tarė jie: „Mes patikėjome pasaulių Viešpatį.

122. *Mūsos* (Mozės) ir *Harūno* (Aarono) Viešpatį!“

123. Tarė Faraonas: „Jūs patikėjote juo anksčiau, nei aš jums leidau. Iš tiesų tai – klasta, kurią jūs sumanėte šiame mieste, kad iš jo išvestumėte jo gyventojus. Bet greit jūs sužinosite!

124. Aš nukaposiu jums rankas ir kojas kryžmai, paskui jus visus nukryžiuosiu!

125. Jie tarė: „Iš tiesų mes grįžtame pas savo Viešpatį!

126. Tu keršiji mums tik dėl to, kad mes patikėjome mūsų Viešpaties ženklais, kai jie mus pasiekė. Viešpatie mūs! Praliek ant mūsų kantrybę ir nuramink mus mirčiai musulmonais!"

127. Ir tarė diduomenė iš Faraono tautos: „Nejaugi tu leisi *Mūsai* (Mozei) ir jo tautai skleisti nedorą žemėje, o jis išsižadės tavęs ir tavo dievų?" Jis tarė: „Mes užmušime jų sūnus ir paliksime gyvas jų moteris. Viršum jų mes turime nepaneigiamą valdžią!"

128. Tarė *Mūsa* (Mozė) savo tautai: „Prašykite Allaho pagalbos ir būkite kantrūs! Juk žemė priklauso Allahui: Jis duoda ją kaip palikimą, kam nori iš Savo vergų, o pabaiga (gera) – dievobaimingiesiems."

129. Jie tarė: „Mes buvome skriaudžiami ir prieš tavąjį atėjimą, ir po to, kai tu atėjai." Jis tarė: „Galbūt jūsų Viešpats pražudys jūsų priešą ir padarys jus įpėdiniais žemėje, ir žiūrės, kaip jūs elgiatės!"

130. Ir Mes Jau pakirtome Faraono giminę sunkiais metlaikiais ir vaisių mažėjimu, – gal jie prisimins!

131. Kuomet aplanko juos gėris, jie kalba: „Tai – mums", – o kai užklumpa juos blogis, jie iškart priskiria tai kaip blogą ženklą *Mūsai* (Mozei) ir tiems, kurie su juo. O taip! Jų blogus ženklus turėjo Allahas, bet didžioji jų dalis nežino.

132. Ir sakė jie: „Kad ir kiek ženklų mums pateiktum, kad apkerėtumei mus, mes tavim nepatikėsime!"

133. Ir užleidome ant jų tvaną, ir skėrius, ir uteles, ir varles, ir kraują, kaip aiškius ženklus. Bet jie išsiaukštino ir buvo nusikaltėlių tauta.

134. O kuomet užklupo juos bausmė, jie tarė: „O *Mūsa* (Moze)! Pasimelsk už mus savo Viešpačiui, kaip Jis sutarė su tavimi. Jeigu atitrauksi nuo mūsų bausmę, mes patikėsime tavimi ir pasiųsim su tavim *Israilo* (Izraelio) sūnus."

135. O kai Mes atitraukėm nuo jų bausmę iki nustatyto laiko, kurį jie privalėjo pasiekti, štai – jie pažeidžia pažadą.

136. Ir atkeršijome Mes jiems, ir paskandinome juos jūroje už tai, kad jie laikė melu Mūsų ženklus ir jų nepaisė.

137. Ir davėme Mes paveldą žmonėms, kuriuos laikė silpnais, rytines ir vakarines žemes, kurias Mes palaiminome. Išsipildė maloningas tavo Viešpaties Žodis *Israilo* (Izraelio) sūnums už tai, kad jie buvo kantrūs! Pražudėme Mes tai, ką darė Faraonas ir jo tauta ir ką jie kėlė į aukštybes.

138. Ir pervedėm Mes *Israilo* (Izraelio) sūnus per jūrą, ir atėjo jie pas žmones, kurie buvo atsidavę savo stabams. Jie tarė: „O *Mūsa* (Moze)! Padaryk mums dievą – tokį dievą, kaip jų.“ Jis tarė: „Iš tiesų jūs – tamsūs žmonės!

139. Pražudyta bus tai, ko jie laikosi, ir tuščia tai, ką jie darė!“

140. Jis tarė: „Nejaugi ieškosiu jums kitos dievybės, išskyrus Allahą, kuomet Jis išaukštino jus virš pasaulių?“

141. Ir štai, išgelbėjom Mes jus iš Faraono giminės, kuri jus žiauriai kankindavo, žudydavo jūsų sūnus ir palikdavo gyvas jūsų moteris. Tai buvo didelis jūsų Viešpaties išmėginimas jums!

142. Ir pažadėjome Mes *Mūsai* (Mozei) trisdešimt naktų ir viršijom jas dešimčia. Ir buvo tavo Viešpaties nustatytas laikas keturiasdešimt naktų. Ir tarė *Mūsa* (Mozė) savo broliui *Harūnui* (Aaronui): „Užstok mane mano tautoj ir elkis teisingai, ir neik keliu tų, kurie platina nedorą.“

143. Ir kai atėjo *Mūsa* (Mozė) paskirtu Mūsų laiku (ir į paskirtą vietą) ir kalbino jį Viešpats, jis pasakė: „Viešpatie! Leisk man

pažvelgt į Tave.“ Jis pasakė: „Tu manęs nematysi, bet pažiūrėk į kalną; jeigu jis išstovės savo vietoje, tai tu Mane pamatysi.“ O kai pasirodė jo Viešpats kalnui, Jis pavertė jį dulkėmis, ir krito *Mūsa* (Mozė) kaip negyvai trenktas. O kai jau atsigavo, tai tarė: „Šlovė Tau! Aš atgailauju prieš Tave, ir aš – pirmas iš tikinčiųjų.“

144. Jis tarė: „O *Mūsa* (Moze)! Aš išaukštinau tave virš žmonių savo pranešimais ir pokalbiu su Manim. Tad imk tai, ką Aš tau duodu, ir būk iš dėkingųjų!“

145. Ir Mes išrašėme jam lentelėse apie kiekvieną daiktą pamokymą ir paaiškinimą kiekvienam daiktui. „Laikyk tai tvirtai ir įsakyk savo tautai, kad jie laikytųsi to, kas čia geriausia! Aš parodysiu jums nedorųjų buveinę!

146. Aš nugręšiu nuo Savo ženklų tuos, kurie aukštinasi žemėj be teisės! Ir jeigu jie išvys bet kurį ženklą, tai nepatikės juo, o jeigu išvys teisybės kelią, neis tuo keliu, o jeigu pamatys paklydimų kelią, priims jį kaip savo. Tai – už tai, kad jie laikė melu Mūsų ženklus ir juos ignoravo.

147. O tie, kurie laikė melu Mūsų ženklus ir susitikimą Paskutiniajame gyvenime, – bergždi jų darbai. Nejaugi jiems bus atlyginta už ką kitą, išskyrus jų darbus?

148. Ir *Mūsos* (Mozės) tauta jam nesant pasigamino sau iš savų papuošalų veršio statulą, kuri mūkė. Negi jie nematė, kad ji su jais nekalbėjo ir nevedė jų tiesiu keliu? Jie pasistatė jį sau, kad jį garbintų, ir buvo neteisūs.

149. Kuomet pasigailėjo ir jie pamatė, kad pasiklydo, tarė: „Jeigu nepagailės mūs mūsų Viešpats ir neatleis mums, atsidursim tarp tų, kur patyrė nuostolį!“

150. Ir kai grįžo *Mūsa* (Mozė) pas savąją tautą įtūžęs ir nusivylęs, tarė: „Bloga tai, ką jūs padarėte man išėjus! Negi jūs spartinat savo Viešpaties valią?“ Ir bloškė jis lenteles ir čiupo už galvos savo brolį, traukdamas prie savęs. Jis tarė: „O sūnau mano motinos! Žmonės susilpnino mane ir buvo pasiruošę mane užmušti. Tad neužtrauk man gėdos priešų paguodai ir nestatyk manęs sykiu su žmonėmis neteisingaisiais!“

151. Jis tarė: „Viešpatie! Atleisk man ir mano broliui ir vesk mus į Savo malonę: juk Tu – Gailestingiausias iš gailestingųjų!“

152. Iš tiesų tuos, kurie pastatė veršį ir jį garbino, užgrius jų Viešpaties pyktis ir pažeminimas šitame gyvenime! Taip Mes atlyginame išgalvojantiems melą!

153. O tie, kurie darė blogus darbus, paskui po jų atgailavo ir patikėjo, – iš tiesų tavo Viešpats po šito – Atleidžiantis, Gailestingas!

154. Ir kuomet aprimo *Mūsos* (Mozės) pyktis, jis pakėlė lenteles. Jų sąraše – tiesus kelias ir malonė tiems, kurie bijo savo Viešpaties.

155. Ir išrinko *Mūsa* (Mozė) iš savo tautos septyniasdešimt žmonių Mūsų nustatytam laikui ir vietai. O kuomet ištiko juos žemės drebėjimas, jis tarė: „Viešpatie! Jeigu būtum norėjęs, tai būtum pražudęs juos anksčiau sykiu su manimi. Nejaugi Tu pražudysi mus už tai, ką darė kvailiai iš mūsų? Tai – tėra Tavo gundymas, kuriuo Tu išstumi kurį nori iš tiesaus kelio ir vedi tiesiu keliu, kur nori. Tu – mūsų Globėjas; atleisk mums ir pagailėk mūsų; juk Tu – Geriausias iš atleidėjų.

156. Įrašyk mums šitame žemiškame gyvenime gerovę, ir Paskutiniajame; mes kreipėmės į Tave!“ Jis tarė: „Savo bausme Aš paliečiu, ką įsigeidęs, o malonė Mano apima kiekvieną daiktą. Užtat įrašysiu

Aš ją tiems, kurie dievobaimingi, išmoka *zakiatą* ir tiki Mūsų ženklais,

157. kurie paseks paskui pasiuntinį, pranašą, beraštį (nemokantį rašyt ir skaityt), apie kurį jie randa įrašus jų *Taurate* (Toroje) ir *Indžilyje* (Evangelijoje), kuris lieps jiems skleisti gėrį ir lieps jiems šalintis to, kas smerktina, paskelbs jiems leistinomis gėrybes ir uždraus niekšybes, nuims nuo jų naštą ir grandines, kurias jie velka, – štai tie, kurie patikės juo, palaikys jį ir padės jam, ir paseks paskui šviesą, kuri pasiųsta su juo, tai – tie, kuriuos lydės sėkmė!"

158. Sakyk: „O žmonės! Aš – Allaho Pasiuntinys jums visiems, To, kuriam priklauso valdžia dangaus ir žemės, – nėr dievybės, išskyrus Jį; Jis suteikia gyvenimą ir jį atima. Tad tikėkite Allahą ir Jo Pasiuntinį, – pranašą, beraštį, kuris tiki Allahą ir Jo Žodžius, ir sekite paskui jį, – gal eisite tiesiu keliu!"

159. Ir iš *Mūsos* (Mozės) tautos yra žmonių, kurie veda tiesiu keliu ir nustato teisybę.

160. Ir Mes padalijome ją į dvylika genčių – tautų. Ir įkvėpėm *Mūsai* (Mozei), kai jo tauta prašė jį gerti: „Trenk savo lazda į akmenį!" Ir išsiveržė iš tenai dvylika šaltinių; visi žmonės žinojo savo gėryklos vietą. Ir apsiautėme Mes juos debesiu ir nuleidome jiems maną ir putpelių. Maitinkitės gėrybėmis, kuriomis jus apdovanojome! Jie Mūsų nenuskriaudė, bet save pačius skriaudė!

161. Ir štai buvo jiems pasakyta: „Įsikurkite šitoj gyvenvietėj, valgykit ten, kur tik panorėsite, ir sakykite: „Atleisk mums!" – ir ženkite pro vartus pasilenkę. Mes atleisime jums jūsų prasikaltimus ir padidinsim atlygį darantiems gera!"

162. Ir pakeitė tie iš jų, kurie elgėsi neteisingai, žodžius kitais, nei buvo jiems sakyta. Ir pasiuntėm Mes jiems bausmę iš dangaus už tai, kad jie elgėsi neteisingai.

163. Ir paklausk jų apie gyvenvietę, kuri buvo prie jūros. Kaip jie pažeisdavo šeštadienius, kuomet plaukiodavo žuvys šeštadieniais atvirai vandens paviršiuje, o kai jie nešvęsdavo šeštadienio, neatplaukdavo kitomis dienomis. Taip Mes išbandome juos už tai, kad jie negarbingi!

164. Ir štai tarė kai kurie iš jų: „Kodėl jūs mokote žmones, kuriuos Allahas pražudys arba nubaus didele bausme?“ Jie atsakė: „Pasiteisinimui mūsų pačių prieš jūsų Viešpatį, ir gal jie taps dievobaimingi!“

165. O kai jie užmiršo tai, ką jiems primindavo, Mes išgelbėjom tuos, kurie susilaikė nuo blogio, ir čiupome tuos, kurie elgėsi neteisingai, nubaudėm smarkiomis kančiomis už tai, kad jie buvo nedorėliai.

166. O kai jie nepaisė to, kas jiems buvo uždrausta, Mes tarėme: „Virskite niekingomis beždžionėmis!“

167. Ir štai paskelbė Viešpats tavo: „Nuolat siųsiu Aš jiems iki Prikėlimo dienos tuos, kurie baus juos rūsčiomis bausmėmis.“ Iš tiesų tavo Viešpats greitas bausti, ir iš tiesų Jis – Atleidžiantis, Mielaširdis!

168. Ir išskirstėme Mes juos žemėje tautomis: tarp jų ir teisuoliai, tarp jų ir blogesnieji nei šitai. Ir išmėginom Mes juos gėriu ir blogiu – galbūt jie sugrįš (į tiesų kelią)!

169. Ir liko po jų įpėdiniai, kurie perėmė Raštą. Jie griebdavosi šito apgailėtino gyvenimo gėrybių ir sakydavo: „Mums bus atleista!“ O jeigu jiems būtų pasitaikiusios panašios gėrybės kaip anksčiau, jie būtų griebę ir jas! Argi jie nebuvo prisaikdinti Raštu, kad kalbės

apie Allahą tik tiesą, ir jie studijavo, kas jame parašyta. Paskutiniojo gyvenimo būstinė geriausia tiems, kurie dievobaimingi. Negi jūs neateisit į protą?

170. O tie, kurie laikosi Rašto ir atlieka maldas... juk Mes nenaikinam apdovanojimų gerą darantiems!

171. Ir štai pakėlėm kalną viršum jų, tarsi tai būtų debesis, ir manė jie, kad jis krinta ant jų. Tvirtai laikykitės to, ką Mes jums dovanojom, ir prisiminkite tai, kas jame yra – galbūt tapsite dievobaimingi!

172. Ir štai, tavo Viešpats ištraukė iš strėnų Adomo sūnų palikuonis ir privertė juos paliudyti apie save: „Argi jūsų Viešpats ne Aš?" Jie tarė: „Taip, mes liudijame..." Kad jūs nesakytumėt Prikėlimo dieną: „Mes nepaisėme šito."

173. Arba nesakytumėt: „Juk dar anksčiau mūsų tėvai priskirdavo Allahui sėbrų, o mes tik buvome palikuonys po jų. Nejaugi Tu pražudysi mus už tai, ką darė sekantieji melu?"

174. Taip Mes aiškiname ženklus – galbūt jie sugrįš!

175. Perskaityk jiems žinią apie tą, kuriam Mes davėme ženklus, o jis atmetė juos. Ir pasekė juo šėtonas, ir buvo jis iš pasiklydusiųjų.

176. O jeigu Mes būtume įsigeidę, tai būtume jį išaukštinę jais (ženklais). Bet jis prilipo prie žemės ir pasidavė savo aistroms, ir panašus jis į šunį: jeigu nuvysi jį, iškiša liežuvį ir, jeigu paliksi jį, iškiša. Šitas pasakojimas apie žmones, kurie laiko melu Mūsų ženklus. Pasakok jiems šias istorijas – galbūt jie susimąstys!

177. Blogas pavyzdys yra tų žmonių, kurie laikė melu Mūsų ženklus: patys save jie nuskriaudė!

178. Ką veda Allahas, tas eina tiesiu keliu; o ką Jis paklaidina, tie – patyrusieji nuostolį.

179. Mes sutvėrėme Pragarui daugybę džinų ir žmonių: jie turi širdis, kuriomis nesupranta, akis, kuriomis nemato, ausis, kuriomis negirdi. Jie panašūs į gyvulius, bet labiau pasiklydę. Jie – tikri neišmanėliai.

180. Allaho vardai gražiausi: šaukite Jį jais ir palikite tuos, kurie neigia Jo vardus. Bus jiems atlyginta už tai, ką jie išdarinėja!

181. Tarp Mūsų sutvėrimų yra tauta, kuri veda teisybe ir ja kuria teisingumą.

182. O tuos, kurie laiko melu Mūsų ženklus, Mes pažeminsim taip, kad jie net nesusigaudys.

183. Ir Aš atidedu jiems laiką: juk Mano gudrumas – tvirtas.

184. Nejaugi jie nesusimąsto? Jų draugužis nėra beprotis, juk jis tiktai aiškus įspėjantysis.

185. Nejaugi jie neįsižiūri į dangaus ir žemės karalystę ir į viską, ką sukūrė Allahas? Ir gali būti, kad artėja jų riba. Tai kokiu pasakojimu po to jie tiki?

186. Ką išmuša iš vėžių Allahas, tam nėr vedėjo, ir Jis palieka juos bastytis aklai pasiklydusius.

187. Jie klausia tavęs apie paskutinę Valandą: „Kada ji išmuš?“ Sakyk: „Žino tai mano Viešpats, savo laiku ją atvers tiktai Jis. Per sunki ši žinia dangui ir žemei. Ateis ji netikėtai.“ Klausinėja tavęs apie tai, tarsi būtumei apie ją informuotas. Sakyk: „Žino apie ją tik Allahas, bet didžioji žmonių dalis nežino.“

188. Sakyk: „Aš negaliu nieko pakreipti nei savo naudai, nei pakenkimui, jeigu to neįsigeis Allahas. Jeigu aš žinočiau tai, kas paslėpta,

aš padidinčiau sau visokį gėrį, ir manęs nepaliestų blogis. Bet aš esu tiktai perspėjantis mokytojas ir žinianešys tautai, kuri tiki."

189. Jis – Tas, Kuris sukūrė jus iš vienos sielos. Ir išvedė iš jos jam sutuoktinę, kad jis rastų joje ramybę. O kuomet jis ją apvaisino, ji ėmė nešiot lengvą naštą ir vaikščiojo su ja; kuomet gi apsunko našta, abu jie ėmė šauktis Allaho, jų Viešpaties: „Jeigu Tu dovanosi mums vaikelį teisuolį, mes būsime iš tų, kurie dėkoja!"

190. Ir kai Jis dovanojo jiems teisuolį, jie pristatė prie Jam tariamųjų draugų tai, kuo Jis juos apdovanojo. Allahas yra aukščiau to, ką jie Jam kiša į bendrininkus!

191. Nejaugi jie priduria Jam kaipo draugus tai, kas nieko nekuria, ir patys jie sukurti,

192. ir negali nei jiems padėti, ir patys sau nepadeda?

193. Ir jeigu jūs šaukiate juos į tiesų kelią, jie neseka paskui jus. Tas pats jums: ar jūs šauksite juos, ar jūs tylėsite.

194. Iš tiesų tie, kurių jūs šaukiatės, išskyrus Allahą, – vergai, panašūs į jus! Tai šaukitės jų, tegul jie jums atsako, jeigu esate teisūs!

195. Argi jie turi kojas, kuriomis vaikšto, arba rankas, kuriomis jie čiumpa, arba akis, kuriomis jie regi, arba ausis, kuriomis jie girdi? Sakyk: „Šaukite savo sėbrus, o paskui išsigudrinkite prieš mane ir neduokite man atodėčio!

196. Iš tiesų mano Globėjas – Allahas, kuris nuleido Knygą, ir Jis globoja teisuolius!

197. O tie, kurių jūs šaukiatės šalia Jo, negali jums padėti ir patys sau nepadeda."

198. Jeigu tu šauki juos į tiesų kelią, jie nepaklausys. Ir tu matai, kaip jie žiūri į tave, bet nemato.

199. Būk atlaidus, žadink gėriui ir šalinkis tamsuolių!

200. O jeigu ištiks tave koks nors šėtono apsėdimas, tai ieškok prieglobsčio pas Allahą: juk Jis – Girdintis, Išmanantis.

201. Tie, kurie dievobaimingi, kuomet apninka juos šėtoniški vaizdiniai, atsimena, ir štai – jie mato.

202. O broliai jų (šėtonai) stiprina jų paklydimą ir po to dar nesiliauja.

203. Ir jeigu tu neduosi jiems ženklo, jie sako: „Kodėl tu neišrinkai jo (neparodei jo)?“ Sakyk: „Aš tik seku tuo, kas apreiškiama man nuo jūsų Viešpaties. Tai yra aiškūs ženklai iš jūsų Viešpaties, aiškus vedimas ir gailestingumas žmonėms, kurie tiki.“

204. O kai skaitomas Koranas, tai klausykite jo ir tylėkit – galbūt jūsų bus pasigailėta!

205. Ir minėk savo Viešpatį savyje nuolankiai ir su baime, kalbėdamas žodžius rytais ir vakarais pusbalsiu, ir nebūk abejingas!

206. Iš tiesų tie, kurie artimi tavo Viešpačiui, jie nesididžiuoja garbindami Jį, šlovina Jį ir Jam lenkiasi!

TROFĖJAI

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Jie klausia tavęs apie trofėjus. Sakyk: „Trofėjai priklauso Allahui ir Pasiuntiniui.“ Tad bijokite Allaho, sutvarkykite tarpusavy nesutarimus ir pakluskit Allahui ir Jo Pasiuntiniui, jeigu jūs tikite!

2. Tikintieji – tiktai tie, kurių širdys virpa, kai minimas Allahas; o kai skaitomi jiems Jo *ajatai* (posmai), sustiprėja jų tikėjimas, ir jie pasikliauja savo Viešpačiu;

3. kurie atlieka maldą ir eikvoja iš to, ką Mes jiems dovanojome.

4. Jie – tikintieji iš teisybės. Jų laipsnius turi jų Viešpats, ir atlaidą, ir dosnų paskyrimą.

5. Kaip išvedė tave tavo Viešpats iš tavo namų su tiesa, o dalis tikinčiųjų priešinosi,

6. ginčydamiesi su tavimi apie tiesą, po to, kai jinai išaiškėjo, tarsi juos gintų į mirtį, o jie žiūrėtų.

7. Ir štai, pažadėjo jums Allahas vieną iš dviejų būrių, kad jis atiteks jums; jūs norėtumėte, kad neturintis ginklų atitektų jums. O Allahas geidauja įtvirtinti tiesą Savo žodžiais ir atkirsti netikinčiuosius iki paskutinio,

8. kad įtvirtintų tiesą ir išnaikintų melą, tegu ir nepakenčiama būtų tai nusidėjėliams.

9. Ir štai šaukėtės jūs pagalbos jūsų Viešpaties, ir Jis jums atsakė: „Aš paremsiu jus tūkstančiu angelų, sekančių vienas po kito!“

10. Padarė Allahas tai tik džiugiąja žinia, ir kad nusiramintų nuo to jūsų širdys. Juk pergalė – tiktai iš Allaho; iš tiesų Allahas – Galingas, Išmintingas!

11. Štai Jis užtraukė jus snauduliu, kaip saugumo ženklu nuo Jo ir nuleido jums iš dangaus vandenį, kad apvalytų jus juo ir pašalintų nuo jūsų šėtono šlykštybę ir kad sustiprintų jūsų širdis ir sutvirtintų šituo jūsų pėdas.

12. Štai įkvėpė tavo Viešpats angelams: „Aš – su jumis, sustiprinkite tuos, kurie patikėjo. Aš įkvėpsiu į netikinčiųjų širdis baimę; muškite juos per sprandus, daužykit juos per visus pirštus!"

13. Tai – už tai, kad jie priešinosi Allahui ir Jo Pasiuntiniui. O kas priešinasi Allahui ir Jo Pasiuntiniui... juk Allahas stiprus bausti!

14. Tai – jums! Ragaukite gi to. Išties netikintiesiems – ugnies kančia!

15. O tie, kurie patikėjote! Kai sutiksite tuos, kurie nepatikėjo, mūšio lauke, tai neatsukite jiems nugaros.

16. O kas atsuks jiems tądien nugarą, jeigu ne dėl manevro kovoj arba ne dėl prisijungimo prie būrio, tas užsitrauks ant savęs Allaho pyktį. Prieglobstis jam – Pragaras, ir šlykštus šitas prieglobstis.

17. Ne jūs juos žudėte, bet Allahas juos žudė, ir ne tu metei smėlio saują, kai metei, o Allahas metė, kad išbandytų tikinčiuosius geru išbandymu Savo. Iš tiesų Allahas – Girdintis, Žinantis!

18. Tai – jums! Allahas susilpnina netikinčiųjų pinkles.

19. Jeigu jūs (netikintieji) prašėte pergalės ir nuosprendžio, tai nuosprendis aplankė jus. Jeigu jūs liausitės, tai šitai – geriau jums, o jeigu jūs grįšite prie kovos su tikinčiaisiais, tai ir Mes grįšime.

Tačiau niekuo nepagelbės jums jūsų šutvė, nors ji ir gausinga. Juk Allahas su tikinčiaisiais.

20. O tie, kurie patikėjot! Pakluskite Allahui ir Jo Pasiuntiniui ir nenusisukite nuo Jo, kol jūs jį girdite.

21. Ir nebūkit kaip tie, kur sako: „Mes girdėjome“, o patys neklauso.

22. Blogiausi iš gyvųjų sutvėrimų prieš Allahą – kurtieji, nebylieji, kurie nesupranta.

23. Jeigu Allahas žinotų ką nors gera juose, Jis leistų jiems išgirsti. Bet jeigu Jis ir leistų jiems išgirsti, jie vis tiek nusigręžtų nuo Jo pasibjaurėję.

24. O tie, kurie patikėjot! Atsakykit Allahui ir Pasiuntiniui, kai Jis šaukia jus prie to, kas jums suteikia gyvenimą. Ir žinokite, kad Allahas būna tarp žmogaus ir jo širdies, ir kad Jis jus surinks!

25. Bijokit išbandymo, kuris pasieks ne tik tuos iš jūsų, kurie neteisingi. Ir žinokit, kad Allahas stiprus bausti.

26. Atsiminkit, kai jūsų buvo mažai ir jūs buvot silpnieji žemėj. Jūs baiminotės, kad žmonės jus pagaus, tačiau Jis davė jums prieglobstį ir sustiprino savo pagalba, ir apdalijo jus gėrybėmis – galbūt jūs tapsite dėkingi!

27. O tie, kurie patikėjot! Neišdavinėkite Allaho ir Pasiuntinio, ir neišdavinėkite jums patikėtų daiktų sąmoningai.

28. Žinokite, kad jūsų turtai ir jūsų vaikai – išbandymas, ir kad Allahas – didžiai apdovanos.

29. O tie, kurie patikėjot! Jeigu jūs bijosite Allaho, Jis suteiks jums gebėjimą atskirti gėrį nuo blogio ir apvalys jus nuo jūsų

piktadaryščių, ir atleis jums. Iš tiesų Allahas – didelės malonės Valdytojas!

30. Štai gudrauja prieš tave tie, kurie netiki, kad įkalintų tave arba nugalabytų, arba išvytų. Jie gudrauja, ir Allahas gudrauja. O juk Allahas – Geriausias iš gudrautojų!

31. Ir kai skaitomi jiems Mūsų *ajatai* (posmai, ženklai), jie sako: „Mes jau girdėjom. Jeigu mes norėtume, tai pasakytume (sukurtume) tą patį. Tai tėra pirmųjų tautų istorijos!"

32. Ir štai jie kalbėjo: „O Allah! Jeigu tai – teisybė iš Tavęs, tai išlyk akmenis iš dangaus arba pasiųsk skaudžią bausmę."

33. Allahas – ne toks, kad juos baustų, kai tu esi tarp jų; Allahas nebaus jų, kuomet jie prašo atleidimo.

34. Tačiau kodėl gi jų turi nebausti Allahas, kai jie stumia musulmonus nuo Uždraustosios mečetės, nors ir nėra jie jos sergėtojai? Jos sergėtojai tėra – dievobaimingieji, tačiau didžioji dalis jų nežino!

35. Ir jų malda prie Namų tebuvo švilpimas ir plojimas delnais. Paragaukite tad bausmės už tai, kad netikėjote!

36. Iš tiesų tie, kurie nepatikėjo, leidžia savo pinigus, kad atitrauktų kitus nuo Allaho kelio. Jie juos išleis, paskui jie gailėsis dėl to, o paskui jie bus nugalėti! Ir tie, kurie netiki, bus surinkti Pragaran,

37. kad atskirtų Allahas niekšą nuo geradario ir kad niekšingus sodintų vieną ant kito, ir nublokštų juos visus, ir sugrūstų į Pragarą. Tai – patyrusieji nuostolį.

38. Sakyk tiems, kurie netikėjo, jeigu jie nustos tai darę, jiems bus atleista tai, kas buvo anksčiau, o jeigu grįš į netikėjimą, tai jau buvo pirmųjų tautų pavyzdžiai.

39. Ir kovokite su jais, kol neliks pagundos, ir visa religija priklausys Allahui. O jeigu jie nustos tai darę... juk Allahas mato, ką jie daro!

40. O jeigu jie atsuks nugaras, tai žinokite, kad Allahas – jūsų Globėjas. Koks puikus tai Globėjas ir puikus Pagalbininkas!

41. Ir žinokite, kad jeigu jūs išsikovojot trofėjus, tai Allahui – penktoji dalis, ir Pasiuntiniui, ir artimoms giminėms, ir našlaičiams, ir vargšams, ir keleiviui, jeigu jūs patikėjote Allahą ir tai, ką Mes atsiuntėme Mūsų vergui atskyrimo dieną, dieną, kuomet susitiko dvi armijos prie *Badr*. Iš tiesų Allahas Galingas kiekvienam daiktui!

42. Štai jūs buvote artimesnėje slėnio pusėje, o jie – tolimesnėje, o karavanas – žemiau jūsų. Jeigu jūs paskirtumėte terminą, tai skirtųsi jo laikas, bet šitai dėl to, kad Allahas tvarkė reikalą, kurio galas nulemtas, kad žūtų tas, kuris žuvo visiškam aiškume, ir kad gyventų tas, kuris gyveno visiškam aiškume. Ir iš tiesų Allahas – Girdintis, Žinantis!

43. Štai parodė tau juos Allahas sapne negausingus; o jeigu būtų parodęs tau jų gausybę, tai atbaidytų jus ir imtumėte ginčytis dėl šito dalyko. Bet Allahas jus apsaugojo: juk Jis žino tai, kas krūtinėse!

44. Ir štai Jis parodė jums juos, kai jūs susitikote, negausius jūsų akyse ir sumažino jus jų akyse, kad tvarkytų Allahas reikalą, kuris buvo nulemtas. Ir pas Allahą sugrįžta visi reikalai!

45. O jūs, kurie patikėjote! Kai sutinkate būrį, tai būkite tvirti ir dažnai minėkit Allahą – galbūt jūs patirsite sėkmę!

46. Ir pakluskite Allahui ir Jo Pasiuntiniui, ir nesikivirčykite, nes nusilpsit, ir dings jūsų jėgos. Būkite kantrūs: juk Allahas su kantriaisiais.

47. Nebūkit kaip tie, kurie išėjo iš savo būstų su didybe, su noru pasirodyti prieš žmones ir stumia jie kitus nuo Allaho kelio. Allahas apima viską, ką jie daro.

48. Ir štai šėtonas išpuošė jiems jų darbus ir sakė: „Nėr jums nugalėtojo šiandien tarp žmonių, o aš būsiu jūsų kaimynystėje.“ o kuomet pasirodė abu būriai, jis atsitraukė ir tarė: „Aš neturiu nieko bendro su jumis; aš matau tai, ko jūs nematote. Aš bijau Allaho, o Allahas yra Stiprus baudžti!“

49. Štai kalba veidmainiai ir tie, kurių širdys nesveikos: „Suvedžiojo šituos jų religija.“ O kas pasikliauja Allahu... Iš tiesų Allahas – Galingas, Išmintingas!

50. Jeigu tik tu galėtum pamatyti, kaip angelai numarina tuos, kurie netikėjo, jie daužo juos per veidus ir per nugaras: „Patirkite Gaisro skonį!

51. Tai – už tai, ką paruošė jūsų rankos, ir Allahas nėr vergų skriaudėjas.“

52. Taip pat elgėsi Faraono giminė ir tų, kur buvo iki jų. Jie nepatikėjo Allaho ženklais, ir čiupo juos Allahas už jų nuodėmes. Iš tiesų Allahas Stiprus, Galingas bausdamas!

53. Tai – todėl, kad Allahas ne toks, kad pakeistų malonę, kuria Jis apdovanojo tautą, kol jinai nepakeis to, kas jų sielose. Išties Allahas – Girdintis, Žinantis.

54. Taip pat elgėsi Faraono giminė ir tų, kur buvo iki jų. Jie laikė melu ženklus savojo Viešpaties, ir Mes pražudėme juos už jų nuodėmes ir nuskandinome Faraono giminę. Ir visi jie buvo neteisingieji.

55. Išties, blogiausi gyvi sutvėrimai prieš Allahą – tie, kurie nepatikėjo ir netiki.

56. Tie, su kuriais tu sudarai sąjungą, bet jie pažeidžia savo sąjungą kiekvienąsyk, ir jie – nesibaimina.

57. Jeigu tu susitiksi su jais mūšy, tai nubausk juos taip, kad išsklaidytum tuos, kurie už jų, – galbūt jie prisimins!

58. O jeigu tu bijai žmonių išdavystės, tai atmesk sutarimo įsipareigojimus, kad visi būtų lygūs. Iš tiesų Allahas nemėgsta išdavikų!

59. Ir tenegalvoja tie, kurie nepatikėjo, kad jie aplenkė. Iš tikrųjų juk jie nepabėgs.

60. Ir paruoškite jiems, kiek galite, pajėgų ir kovinių arklių; jais jūs išgąsdinate Allaho priešą ir jūsų priešą, ir kitus, neskaitant tų, kurių jūs nežinote, bet Allahas žino juos. Ir kad ir kiek jūs išleistumėt Allaho kelyje, bus su kaupu atlyginta jums, ir jūs neliksite nuskriausti.

61. O jeigu jie linksta į taiką, tai link ir tu į ją ir pasikliauk Allahu: juk Jis – Girdintis, Žinantis!

62. O jeigu jie įsigeis apgauti tave, tai gana tau Allaho; Jis – Tas, Kuris sustiprino tave Savo pagalba ir tikinčiaisiais.

63. Ir suvienijo jų širdis. Jeigu tu išeikvotum visa tai, kas žemėje, tai nesuvienytum jų širdžių, bet Allahas suvienijo jų širdis, – juk Jis – Galingas, Išmintingas.

64. O Pranaše! Užtenka Allaho tau ir tiems, kurie pasekė tavim iš tikinčiųjų.

65. O Pranaše! Žadink tikinčiuosius kautynėms. Jeigu atsiras tarp jūsų dvidešimt kantriųjų, tai jie nugalės dvi šimtines; o jeigu atsiras

jūsų šimtinė, tai nugalės tūkstantį tų, kurie netiki, už tai, kad jie žmonės nesupratingi.

66. Šiandien palengvino jums Allahas; Jis žino, kad jūs silpni. O jeigu iš jūsų atsiras kantrioji šimtinė, tai jie nugalės du šimtus, o jeigu atsiras iš jūsiškių tūkstantis, tai jie įveiks du tūkstančius, Allahui leidus: juk Allahas – su kantruoliais!

67. Nedera Pranašui imti belaisvius, kol nepraliejo jis kraujo žemėje. Jūs siekiate šito gyvenimo laikinųjų gėrybių, o Allahas linki Būsimojo gyvenimo. Allahas – Galingas, Išmintingas!

68. Jeigu ne raštas Allaho, kuris atėjo anksčiau, tai kliūtų jums už tai, ką jūs paėmėt, didelė bausmė.

69. Valgykite gi tai, ką jūs paėmėt kaip leistiną laimikį, gerą, ir bijokit Allaho: iš tiesų Allahas Atlaidus, Gailestingas!

70. O Pranaše! Sakyk belaisviams, kurie jūsų rankose: „Jeigu Allahas sužinos apie gėrį jūsų širdyse, Jis dovanos jums geresnį, negu tai, kas paimta iš jūsų, ir atleis jums: Allahas – Atlaidus, Gailestingas!"

71. O jeigu jie įsigeis išduoti tave, tai jie jau anksčiau išdavė Allahą, ir Jis atidavė juos valdyti musulmonams. Allahas – Žinantis, Išmintingas!

72. Iš tiesų tie, kurie patikėjo ir migravo, ir kovojo savo turtu ir sielomis Allaho kely, ir tie, kurie suteikė prieglobstį migravusiems ir padėjo, – jie vieni kitiems globėjai. O tie, kurie patikėjo, bet nemigravo, – neprivalote jų ginti, kol jie nemigruos! O jeigu jie paprašys jūsų pagalbos tikėjimo (reikaluose), tai jūs turite padėti, jeigu tik tai nebus prieš tautą, su kuria sudarėte sutartį. Ir Allahas mato tai, ką jūs darote!

73. O tie, kurie nepatikėjo, vieni jų – globėjai kitiems. Jeigu jūs nesielgsite tokiu būdu (jeigu tikintieji nebus globėjais kitiems tikintiesiems), tai bus sumaištis žemėje ir didelis pagedimas.

74. O tie, kurie patikėjo, migravo ir kovėsi Allaho kely, ir tie, kurie priglaudė ir padėjo, – jie tikri tikintieji; jiems privaloma – atleidimas ir dosni dalis.

75. O tie, kurie patikėjo po to ir išsikėlė, ir kovojo kartu su jumis, – jie – jūsiškiai; o giminės – vieni kitiems artimesni Allaho rašte. Iš tiesų Allahas yra Žinantis apie kiekvieną daiktą.

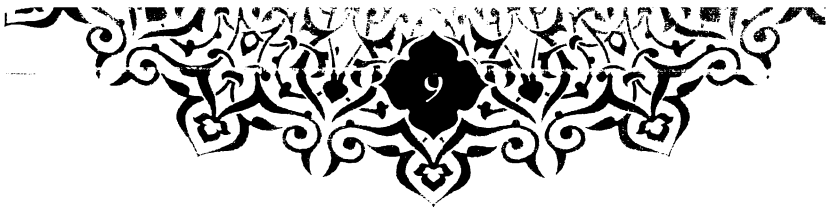

ATGAILA

1. Neliečiamumo (deklaracija) nuo Allaho ir Jo Pasiuntinio – tiems iš daugiadievių, su kuriais jūs sudarėte sutartį.

2. Klajokite po žemę keturis mėnesius ir žinokit, kad jūs (daugiadieviai) nesužlugdysite Allaho ir kad Allahas sugėdins netikinčiuosius!

3. Ir pareiškimas Allaho bei Jo Pasiuntinio žmonėms didžiojo *hadžo* dieną apie tai, kad Allahas atsižada daugiadievių ir Jo Pasiuntinys. Ir jeigu jūs atsigręšite, tai – geriau jums, o jeigu nusigręšite, tai žinokit, kad nesužlugdysite Allaho. Pradžiugink gi tuos, kurie nepatikėjo skausminga kančia,

4. išskyrus tuos daugiadievius, su kuriais jūs sudarėte sąjungą, o paskui jie niekuo jos nepažeidė ir niekam nepadėjo prieš jus! Laikykitės sutarties iki su jais sutarto termino: juk Allahas myli dievobaimingiuosius!

5. O kuomet baigsis draudimų mėnesiai, tai žudykite daugiadievius, kur juos surasite, imkite į nelaisvę, apsupkite, statykite pasalas prieš juos kiekvienoj slaptoj vietoj! O jeigu jie atgailaus ir atlikinės maldą ir duos *zakiatą*, tai paleiskite juos: juk Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas.

6. O jeigu kas iš daugiadievių paprašys tavęs prieglobsčio, tai priglausk jį, kol jis neišgirs Allaho Žodžių. Paskui nugabenk jį į saugią vietą. Tai – dėl to, kad jie – žmonės, kurie nežino.

7. Kaipgi gali būti daugiadievių sutartis su Allahu ir Jo Pasiuntiniu, išskyrus tuos, su kuriais jūs sudarėte sąjungą prie Uždraustosios mečetės? Ir kol jie tiesūs su jumis, būkite ir jūs tiesūs jiems: juk Allahas myli dievobaiminguosius!

8. Kaipgi (kokia gi gali būti sutartis su daugiadieviais)? Kuomet jie, jeigu nugalės jus, nesilaikys nei duotų priesaikų, nei giminingų ryšių? Savo lūpomis jie bando įsiteikti jums, o širdyse jie priešinasi tam, ir didžioji dalis jų – pagedėliai.

9. Jie pardavinėjo už mažą kainą Allaho ženklus ir stūmė kitus iš Jo kelio. Bloga tai, ką jie darė!

10. Jie nesilaiko tikinčiųjų atžvilgiu nei giminingų ryšių, nei priesaikos sąlygų. Jie – nusikaltėliai.

11. O jeigu jie atgailaus ir atliks maldą, ir išmokės *zakiatą*, tai jie taps jūsų broliais religijoje. Mes aiškiname ženklus žmonėms, kurie žino.

12. O jeigu jie pažeistų savo priesaikas po sutarties ir keiktų jūsų tikėjimą, tai kovokite su netikėjimo lyderiais – juk priesaikos jiems nėra – galbūt jie susilaikys!

13. Nejaugi jūs nekovosite su žmonėmis, kurie pažeidė savo priesaikas ir galvojo apie Pasiuntinio ištrėmimą? Jie pirmieji pradėjo prieš jus. Nejaugi bijote jų? Juk Allaho reikia bijoti labiau, jeigu jūs tikintieji.

14. Kovokite su jais, – nubaus juos Allahas jūsų rankomis ir užtrauks jiems gėdą, ir padės jums prieš juos, ir išgydys tikinčių žmonių širdis,

15. ir pašalins pyktį iš jų širdžių. Allahas atleidžia tam, kuriam įsigeidžia. Allahas – Žinantis, Išmintingas!

16. Ar jūs manote, kad būsite palikti (nebūsit paliesti išbandymo), kol Allahas nepažins tų jūsiškių, kurie uoliai kovojo ir neėmė sau į draugus nieko, išskyrus Allahą ir Jo Pasiuntinį, ir tikinčiuosius? Juk Allahas žino tai, ką jūs darote!

17. Nepritinka daugiadieviams lankyti Allaho mečečių, liudijant apie savo netikėjimą. Tuščias darbas yra šitie jų darbai, ir amžinai jie Ugnyje būva!

18. Lanko (palaiko juose gyvenimą) Allaho mečetes tasai, kur patikėjo Allahą ir Paskutiniąją dieną, atliko maldą, mokėjo *zakiatą* ir nesibijo nieko, išskyrus Allahą, – galbūt tokie pasirodys teisingu keliu einantieji!

19. Nejaugi piligrimo pagirdymą ir Uždraustosios mečetės išlaikymą jūs laikote tokiu pat daiktu, kaip kad kas patikėjo Allahą ir Paskutiniąją dieną ir kovėsi Allaho kelyje? Nelygūs jie prieš Allahą: Allahas neveda neteisingų žmonių!

20. Tie, kurie patikėjo ir migravo, ir kovėsi Allaho kely, rizikuodami savo turtu ir savo sielomis, – aukštesni jie laipsniu Allahui: jie – laimėtojai.

21. Jų Viešpats juos džiugina žinia apie Savo malonę, apie Savo pasitenkinimą jais ir Rojaus sodus, kur jiems nesibaigiančioji palaima. –

22. amžinai gyvens jie tenai. Juk Allaho – didžiulės dovanos!

23. O jūs, kurie patikėjote! Neimkite sau globėjais savo tėvų ir brolių, jeigu jie pamilo netikėjimą labiau nei tikėjimą. O kas ima juos sau globėjais, tie – neteisingieji.

24. Sakyk: „Jeigu jūsų tėvai ir jūsų sūnūs, ir jūsų broliai, ir jūsų sutuoktiniai, ir jūsų šeima, ir nuosavybė, kurią įsigijote, ir prekyba, kurios sąstingio bijote, ir būstai, kuriuos jūs prigijote, mieliau jums nei Allahas ir Jo Pasiuntinys, ir kova Jo kelyje, tai laukite, kol ateis Allahas su savo nuosprendžiu. O Allahas neveda pagedusios tautos!“

25. Allahas padėjo jums jau daugely vietų ir *Chuneino* dieną, kuomet jus sužavėjo jūsų gausa. Tačiau tai jums niekuo nepagelbėjo, ir žemė jums ankšta ten, kur ji buvo plati. Paskui jūs apsisukote, parodėte nugaras.

26. Paskui nuleido Allahas Savąją ramybę ant Savojo Pasiuntinio ir ant tikinčiųjų ir užleido karius, kurių jūs nematėte, ir nubaudė kančiomis tuos, kurie netikėjo; tai – atlygis netikintiems.

27. Paskui priims Allahas atgailą iš tų, iš kurių panorės: juk Allahas – Atleidžiantis, Maloningas!

28. O jūs, kurie patikėjote! Juk daugiadieviai – nešvara. Tegul jie nesiartina prie Uždraustosios mečetės po šitų metų! O jeigu jūs bijote skurdo, tai praturtins jus Allahas iš Savo dosnumo, jei panorės. Iš tiesų Allahas – Žinantis, Išmintingas!

29. Kovokite su tais, kurie netiki Allahą ir Paskutiniąją dieną, ir kurie nedraudžia to, ką uždraudė Allahas ir Jo Pasiuntinys, ir neseka Teisingu tikėjimu, netgi su tais, kuriems pasiųstas Raštas, kol jie neduos duoklės savo ranka, būdami pažeminti.

30. Ir tarė judėjai: „*Uzairas* – Allaho sūnus.“ Ir tarė krikščionys: „Mesijas – Allaho sūnus.“ Šitie žodžiai jų lūpose panašūs į žodžius tų, kurie anksčiau netikėjo. Tepražudo juos Allahas! Kaip jie nutolę nuo tiesos!

31. Jie pasirinko savo dvasininkus ir vienuolius, ir Mesiją, *Marjamos* (Marijos) sūnų, kaip viešpačius sau, greta Allaho. O jiems buvo sakyta garbinti tik vienatinį Dievą, išskyrus Kurį nėra dievybės. Šlovė Jam, aukščiau Jis nei tai, ką jie priskiria Jam į bendrininkus!

32. Jie nori užgesinti Allaho šviesą savo lūpomis, bet Allahas neleis jiems to padaryti ir iki galo paskleis Savąją šviesą, nors ir neapkęstų to netikintieji.

33. Jis – Tas, Kuris pasiuntė Savo Pasiuntinį su vedimu ir teisinga religija, kad išryškintų ją aukščiau bet kokios religijos, nors to ir nepakęstų daugiadieviai.

34. O jūs, kurie patikėjote! Daugelis dvasininkų ir vienuolių neteisėtai ryja žmonių turtą ir stumia juos nuo Allaho kelio. Ir tie, kurie kaupia auksą ir sidabrą ir neišleidžia jo Allaho kelyje, – nudžiugink juos skausminga kančia.

35. Tądien, kai tai (per gyvenimą jų sukaupti turtai) bus įkaitinta Pragaro ugnyje ir bus pažymėtos šituo jų kaktos ir šonai, ir nugaros! Jiems bus pasakyta: „Tai yra tai, ką kaupėte patys sau. Paragaukite gi to, ką sau kaupėte!“

36. Iš tiesų Allaho mėnesių skaičius yra dvylika mėnesių. Taip buvo įrašyta Allaho Rašte ir tądien, kai Jis sukūrė padanges ir žemę. Iš jų – keturi draudimų mėnesiai. Tai – tvirta religija: nedarykite per juos blogio sau patys ir kaukitės visi su daugiadieviais, kaip jie visi kaunasi su jumis. Ir žinokite, kad Allahas – su dievobaimingaisiais!

37. Draudimų mėnesio nukėlimas – tik netikėjimo išplėtimas; klysta čia tie, kurie netiki; jie leidžia tai vienais metais ir uždraudžia kitais, kad suderintų su tuo skaičium, kurį uždraudė Allahas.

Jie leidžia tai, ką uždraudė Allahas ir išdailinti prieš juos jų blogi darbai. Allahas neveda netikinčios tautos!

38. O jūs, kurie patikėjote! Kodėl, kai sakoma jums: „Eikite į žygį dėl Allaho“, jūs sunkiai gulat ant žemės? Negi jūs patenkinti esamu gyvenimu palyginti su Būsimu? Juk šito gyvenimo pelnas, palyginus su Būsimojo – niekingas.

39. Jeigu jūs neisite į žygį, nubaus Jis jus skausminga kančia ir pakeis jus kita tauta. O jūs niekuo Jam negalėsite pakenkti: juk Allahas galingas kiekvienam daiktui!

40. Jeigu jūs nepadėsite jam (*Muchammadui*), tai juk padėjo jam Allahas, kai išvarė jį tie, kurie netikėjo, kai jis buvo vienas iš dviejų. Jie buvo dviese oloje, kai sakė jis savo bendrakeleiviui (*Abu Bakrui*): „Nenusimink, juk Allahas – su mumis!“ Ir atsiuntė Allahas Savo ramybę jam ir sustiprino jį kariais, kurių jūs nematėt, ir pavertė žodžius tų, kurie netikėjo, žemiausiais, tuo metu, kai Allaho Žodis – aukščiausias: iš tiesų Allahas – Galingas, Išmintingas!

41. Leiskitės į žygį su lengva ir sunkia ginkluote ir kovokite, aukodami savo turtą ir sielas Allaho kelyje! Tai geriausia jums, jeigu tik žinotumėte!

42. Jeigu pasipelnymas būtų aiškus ir kelias artimas, jie sektų tavimi. Tačiau tolimas jiems pasirodė atstumas, ir jie ims prisiekinėti Allahu: „Jeigu mes galėtume, tai išeitume kartu su jumis!“ Jie žudo save patys, o Allahas žino, kad jie – melagiai.

43. Teatleis tau Allahas! Kodėl leidai jiems anksčiau pasilikti namuose, kol išaiškėjo tau tie, kurie sakė tiesą, ir pažinai melagius?

44. Neprašo iš tavęs leidimo tie, kurie tiki Allahą ir Paskutiniąją dieną, kad kovotų savo turtu ir savo sielomis. Allahas žino dievobaiminguosius!

45. Prašo tavęs leidimo likti namuose tiktai tie, kurie netiki Allahą ir Paskutiniąją dieną ir kurių širdys abejoja, – ir jie pasimetę savo abejonėse.

46. O jeigu jie panorėtų išeiti, tai pasiruoštų tam ginkluotę, bet užsirūstino Allahas dėl jų tingumo ir sulaikė juos, ir buvo pasakyta: „Sėdėkite su sėdinčiaisiais!“

47. Jeigu jie išeitų su jumis, tai padidintų pas jus tiktai pagedimo ir skubėdami vaikščiotų tarp jūsų, siekdami nesantaikos. O tarp jūsų yra tokių, kurie jų klausytų: juk Allahas žino neteisinguosius.

48. Ir anksčiau jie siekdavo nesantaikos ir sujaukdavo tau reikalus, kol neatėjo tiesa ir apsireiškė Allaho įsakymas, nors jie to ir neapkentė.

49. Tarp jų yra ir toks, kuris kalba: „Leisk man likt namuose ir negundyk manęs!“ Neabejotinai jie įpuolė į gundymus? Juk, išties, Pragaras apims netikinčiuosius!

50. Jeigu tave ištinka koks gėris, tai liūdina juos; o jeigu tave ištinka nelaimė, jie kalba: „Mes pasirūpinome savo reikalais anksčiau!“ – ir nueina džiaugdamiesi.

51. Sakyk: „Mums nutiks tik tai, ką mums užrašė Allahas. Jis – mūsų Globėjas! Ir tegu tik Allahu tepasikliauja tikintieji!

52. Sakyk: „Nejaugi jūs laukiate, kad su mumis atsitiks tik viena iš dviejų gėrybių? Tuomet, kai mes laukiame, kad jus užklups Allahas Savo bausme arba mūsų rankomis. Tad laukite, mes palauksime sykiu su jumis!“

53. Sakyk: „Eikvosite savanoriškai ar spiriami, – nebus priimta iš jūsų! Juk jūs buvote pagedusi tauta.“

54. Ir trukdo priimti jų išlaidas tiktai tai, kad jie netikėjo Allahą ir Jo Pasiuntinį, ir kad tingėdami jie eina melstis, ir nekęsdami aukoja pinigus.

55. Tegul nežavi tavęs jų turtai ir jų vaikai. Allahas tuo nori nubausti juos šitam gyvenime; sielos juos apleis, ir jie liks netikinčiais.

56. Ir prisiekinėja jie Allahu, kad jie – iš jūsų, nors jie ne iš jūsų, tačiau jie žmonės, kurie bijo.

57. Jeigu jie surastų slėptuvę arba urvus, arba landą, tai jie skubėtų ten, pasileidę bėgomis.

58. Tarp jų yra ir tokių, kurie šmeižia tave dėl išmaldos. Jeigu jiems kas nors duodama, jie patenkinti, o jeigu ne, tai jie širsta.

59. Jeigu jie būtų patenkinti tuo, ką jiems davė Allahas ir Jo Pasiuntinys, ir tartų: „Užtenka mums Allaho. Duoda mums Allahas iš Savo dosnumo, taip pat ir Jo Pasiuntinys. Mes juk siekiame Allaho!"

60. Išties aukos (aukojami pinigai) – tik neturtėliams ir vargšams, ir tiems, kas renka jas ir dalija (atlygis), – tiems, kurių širdys jaučiasi artimos, ir vergų išpirkai, ir skolininkams Allaho kelyje, ir keleiviams. Toks Allaho sprendimas. Allahas – Žinantis, Išmintingas!

61. Tarp jų esama ir tokių, kurie kenkia Pranašui ir sako: „Jis – ausis (klauso visas naujienas)." Sakyk: „Jis klauso tik tai, kas jums į naudą! Jis tiki Allahą ir pasitiki tikinčiaisiais, ir malonė – tiems iš jūsiškių, kurie patikėjo." O tiems, kurie kenkia Allaho Pasiuntiniui, – jiems – skausmingoji kančia.

62. Jie prisiekinėja prieš jus Allahu, kad tik įtiktų jums. Bet jeigu jie tikintys, jiems svarbiau yra įtikti Allahui ir Jo Pasiuntiniui.

63. Negi jie nežinojo, kad, kas priešinasi Allahui ir Jo Pasiuntiniui, tam – Pragaro liepsnos amžinam ten buvimui. Tai – didelė gėda!

64. Baiminasi veidmainiai, kad bus atsiųsta iš aukštybių *sūra*[18], kuri praneš apie tai, kas jų širdyse. Sakyk: „Tyčiokitės! Allahas atsiųs tai, ko jūs baiminatės."

65. O jeigu tu jų pasiteirausi, jie, žinoma, sakys: „Mes tik pasinėrę (į pokalbius) ir smaginomės." Tark: „Nejau jūs tyčiojatės iš Allaho, Jo ženklų ir Jo Pasiuntinio?"

66. Neatsiprašinėkite! Jūs tapote netikinčiais po to, kai patikėjote." Ir jeigu Mes dovanosime vienai jūsų partijai, tai būtinai nubausime kitą už tai, kad jie buvo nusikaltėliai.

67. Veidmainiai ir veidmainės – vieni iš kitų: jie liepia daryti tai, kas smerktina, ir stabdo nuo to, kas pripažinta ir gera, ir gniaužo savo rankas (šykštėdami aukoti). Užmiršo jie Allahą, ir užmiršo Allahas juos. Iš tiesų veidmainiai, jie – pagedėliai!

68. Žadėjo Allahas veidmainiams ir veidmainėms, ir netikintiems Pragaro ugnį – amžinąjį buvimą ten. Užteks jos jiems tenai! Ir prakeikė juos Allahas, ir jiems – nuolatinė kančia.

69. Kaip ir tiems, kurie buvo iki jūsų! Jie buvo stipresni už jus savo galia ir perteklingesni savo turtais bei vaikais ir tenkinosi savo dalia. Ir jūs tenkinotės savo dalia, kaip kad tie, kurie tenkinosi savo dalia iki jūsų, ir grimzdote į tuščiažodžiavimą taip, kaip grimzdo anie. Šitų – tušti visi jų darbai esamajame gyvenime ir Būsimajame! Jie yra iš tų, kurie patyrė nuostolį!

[18] *Sūra* – Korano dalis. Kiekvieną sūrą skiria žodžiai „Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!", išskyrus vieną „Atgaila". Korane yra iš viso 114 sūrų.

70. Nejaugi nepasiekė jų žinia apie tuos, kurie buvo iki jų, – apie *Nuho* (Nojaus) tautą, *adiečius* ir *samudiečius*, apie *Ibrahimo* (Abraomo) tautą ir *Madjano* gyventojus bei apverstąsias (*Lūto* (Loto)) gyvenvietes? Ateidavo pas juos ir pasiuntiniai su aiškiais ženklais. Allahas nebuvo nusiteikęs jų skriausti, bet jie patys save skriausdavo!

71. O tikintys vyrai ir tikinčios moterys, – jie – globėjai vieni kitiems: jie ragina laikytis to, kas pripažinta ir gera, ir draudžia tai, kas smerktina, atlikinėja maldą ir išmoka *zakiatą*, paklūsta Allahui ir Jo Pasiuntiniui. Šitų pasigailės Allahas: juk Allahas – Galingas, Išmintingas!

72. Žadėjo Allahas tikintiems vyrams ir moterims Rojaus sodus, kur žemai teka upės – amžinajam buvimui ten – ir nuostabias buveines *Edeno* soduose. O Allaho pasitenkinimas jumis yra didžiausia palaima; tai visų didžiausias laimėjimas!

73. O Pranaše! Kovok su netikinčiaisiais ir veidmainiais ir elkis su jais griežtai! Jų prieglobstis – Pragaras. Koks gi šlykštus šitas sugrįžimas!

74. Jie prisiekia Allahu, kad tylėjo, kuomet jau tarė netikėjimo žodžius ir tapo netikinčiaisiais po savo islamo[19]. Ir sumanė jie tai, ko nepasiekė, ir keršija jie vien už tai, kad praturtino juos Allahas ir Jo Pasiuntinys iš Jo dosnumo. Ir jeigu jie atgailaus, – bus geriau jiems, o jeigu nusisuks, – nubaus juos Allahas kankinančia bausme dabartiniame gyvenime ir Būsimajame. Nėr jiems žemėje nei globėjo, nei padėjėjo!

75. O tarp jų yra ir tokių, kurie žadėjo Allahui: „Jeigu Jis mums dovanos iš Savo dosnumo, tai mes, žinoma, duosime išmaldos ir, žinoma, būsime teisuoliai."

[19] Po to, kai pripažino Islamą savo religija.

76. O kai Jis dovanojo iš Savo dosnumo, jie pašykštėjo ir nusisuko su pasibjaurėjimu.

77. Jis nubaudė juos įdėdamas veidmainystę į jų širdis iki tos dienos, kol jie sutiks Jį, už tai, kad jie nesilaikė duoto Allahui žodžio, ir už tai, kad jie melavo.

78. Nejaugi jie nežinojo, kad Allahas žino jų paslaptį ir slaptus pokalbius ir kad Allahas – Žinantis tai, kas neįžvelgiama.

79. Tie, kurie peikia tikinčiuosius, savanoriškai duodančius išmaldos, ir tuos, kurie sunkiai randa (ką duoti) vien iš savo sunkaus darbo vaisių, ir juokiasi iš jų, – pasijuoks iš jų Allahas, ir jiems – skausmingoji kančia!

80. Prašysi jiems atleidimo ar neprašysi. Jeigu (netgi) prašysi dėl jų septyniasdešimt kartų, vis vien neatleis jiems Allahas. Tai – už tai, kad jie netikėjo Allahu ir Jo Pasiuntiniu: iš tiesų Allahas neveda pasileidusių žmonių!

81. Džiaugėsi pasilikusieji (tie, kurie nevyko į žygį *Tabuke*), kad pasiliko Allaho Pasiuntinio užnugary, ir bodėjosi kovoti prisidėdami savo turtu ir savo sielomis Allaho kely, ir kalbėjo: „Neikite į žygį per tokį karštį!“ Sakyk: „Pragaro ugnis dar karštesnė“, – jeigu jie tik galėtų suprasti!

82. Tegul jie mažiau juokiasi, ir tegul jie daugiau rauda – toks atlygis už tai, ką įsigijo!

83. O jeigu Allahas grąžins tave pas kai kuriuos iš šių žmonių ir prašys jie leidimo išeiti kartu į žygį, tai sakyk: „Niekada jūs neišeisite su manimi ir niekada nesikausite su manimi prieš priešą! Juk jūs pasitenkinote sėdėjimu pirmąjį kartą; tai sėdėkite su likusiaisiais!“

84. Ir niekad nesimelsk nė dėl vieno iš tų, kas numirė, ir nestovėk prie jų kapo. Juk jie netikėjo Allahą ir Jo Pasiuntinį ir numirė, būdami pagedėliai!

85. Te tavęs nežavi jų turtai ir vaikai. Allahas nori juos nubausti šitaip šiame pasaulyje, kad juos jų sielos apleistų, kuomet jie bus netikintys.

86. Kai buvo nuleista iš aukštybių *sūra*: „Patikėkite Allahą ir kaukitės sykiu su Jo pasiuntiniu", – tie iš jų, kur turėjo turto, paprašė leidimo pasilikti ir tarė: „Palik mus, mes būsime su tais, kurie pasilieka sėdėti!"

87. Jie buvo patenkinti, kad atsidūrė tarp pasilikusiųjų. Jų širdys užantspauduotos, ir jie nesupranta.

88. Tačiau Pasiuntinys ir tie, kurie patikėjo sykiu su juo, kovojo aukodami savo pinigus ir savo sielas. Jiems paruoštos gėrybės. Ir būtent jie yra laimingieji!

89. Allahas paruošė jiems sodus, kur žemai teka upės, – amžinam buvimui tenai. Tai – didelis laimėjimas!

90. Ir beduinai, kurie prisidengdami rimta priežastimi, atėjo tik dėl to, kad jis jiems leistų pasilikti, ir tie, kurie sumelavo Allahui ir Jo Pasiuntiniui, liko sėdėti (užnugary). Pasieks tuos iš jų, kurie nepatikėjo, skausmingoji kančia!

91. Nėra nuodėmės nei silpniems, nei sergantiems, nei tiems, kurie neturi ką eikvoti, jeigu jie nuoširdūs prieš Allahą ir Jo Pasiuntinį! Negali būti jokių priekaištų prieš gėrį darančiuosius! Iš tiesų Allahas Atleidžiantis, Gailiaširdis!

92. ...Nei tiems (nėra nuodėmės), kuriems, kai jie ateis pas tave, kad tu juos aprūpintum jojamais gyvuliais, sakai: „Aš nerandu, kuo

galėčiau jus aprūpinti siųsdamas.“ Jie nusisuka, ir jų akys pilnos ašarų iš liūdesio, kad jie nesurado lėšų, kad paaukotų.

93. Teslegia priekaištai tiktai tuos, kurie prašo tavo leidimo likti namuose, o patys turtingi. Jie buvo laimingi su pasilikusiaisiais: Allahas užantspaudavo jų širdis ir jie nežino.

94. Jie teisinsis jums, kai jūs pas juos sugrįšite. Sakyk: „Nesiteisinkite, vis tiek nepatikėsime jumis! Jau pranešė mums Allahas žinias apie jus. Pamatys Allahas ir Jo Pasiuntinys jūsų poelgius. Paskui jūs būsite sugrąžinti pas Žinantįjį, kas slapta ir kas atvira, ir Jis pasakys jums, ką jūs išdarinėjote!“

95. Jie prisiekinės Allahu prieš jus, kai jūs pas juos sugrįšite, kad nusigręžtumėte nuo jų. Tad nusigręžkite nuo jų: juk jie – šlykštynės, ir jų priebėga – Pragaras, atlygis už tai, ką jie įsigijo!

96. Jie prisiekinės prieš jus, kad jūs būtumėte jais patenkinti. Bet jeigu jūs jais ir būsite patenkinti, tai juk Allahas nebus patenkintas pagedusia liaudimi!

97. Beduinai – stipriausi netikėjimu ir veidmainyste. Jie labiau negu kiti nepaiso ribų to, ką atsiuntė Allahas Savo Pasiuntiniui. Allahas – Žinantis, Išmintingas!

98. Ir tarp beduinų pasitaiko tokių, kurie mano, kad tai, ką jie aukoja, yra nuostolis ir laukia (blogų) pasekmių jums. Prieš juos pačius atsisuks blogis. Iš tiesų Allahas – Girdintis, Žinantis!

99. Tarp beduinų pasitaiko ir tokių, kurie tiki Allahą ir Paskutiniąją dieną ir laiko tai, ką jie aukoja, artėjimu prie Allaho ir Pasiuntinio maldų. O taip! Juk tai (aukos) – artėjimas jiems. Allahas įves juos į Savo malonę: juk Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas!

100. Allahas patenkintas pirmaisiais iš migravusiųjų ir *ansarų*, kurie aplenkė likusiuosius, ir patenkintas tais, kurie pasekė iškart po jų. Ir jie patenkinti Juo. Ir paruošė Jis jiems Rojaus sodus, kur žemai srūva upės, – amžinajam buvimui ten. Tai – didžiulis laimėjimas!

101. Tarp beduinų, kurie gyvena aplink jus, ir *Medinos* gyventojų esama veidmainių; jie – užkietėję veidmainiai. Tu jų nepažįsti. Bet Mes juos pažįstame ir Mes juos nubausime dvigubai, o paskui jie bus grąžinti didžiausiajai kančiai.

102. Yra ir kitų, kurie pripažino savo nuodėmes: jie maišydavo gerą darbą ir kitą – blogą, – galbūt Allahas priims jų atgailą: juk Allahas – Atleidžiantis, Maloningas!

103. Imk iš jų nuosavybės aukas, kuriomis tu juos apvalysi ir išteisinsi. Ir melskis už juos, juk tavo malda – jiems nuraminimas, o Allahas – Girdintis, Išmanantis!

104. Negi jie nežino, kad Allahas priima Savo vergų atgailavimą ir išmaldas ir kad Allahas – Priimantis atgailą, Gailiaširdis!

105. Ir sakyk: „Darbuokitės, ir pamatys jūsų darbus Allahas ir Jo Pasiuntinys, ir tikintieji! Ir būsite jūs sugrąžinti Žinančiam slapta ir atvira. Ir Jis praneš jums tai, ką jūs darėte."

106. Esama ir kitų, kurie laukia Allaho įsakymo: arba Jis juos nubaus, arba priims jų atgailą. Iš tikrųjų, Allahas – Žinantis, Išmintingas!

107. O tie, kurie pastatė mečetę berungtyniaudami, iš netikėjimo tam, kad suskaldytų tikinčiuosius ir kaip užkardą tiems, kurie iš anksčiau eina prieš Allahą ir Jo Pasiuntinį, – jie, žinoma, prisiekinės: „Mes norėjome tiktai gero!" – apie juos Allahas liudija, kad jie – melagiai.

108. Neženk į ją niekados. O mečetė, nuo pirmosios dienos pastatyta ant dievobaimingumo pamatų, – vertesnė, kad joje stovėtum (maldai). Joje – žmonės, kurie mėgsta apsivalyti, iš tiesų Allahas myli apsivalančius!

109. Ar geresnis tas, kuris pastatė statinį ant Allaho baimės ir siekio, kad jis būtų tavim patenkintas, pamatų, ar tas, kuris pastatė savo statinį ant yrančio skardžio, ir jis griuvo su juo į Pragaro ugnį? Iš tikrųjų, Allahas neveda neteisingos tautos!

110. Jų statinys, kurį jie iškėlė, nepaliaujamai kels abejonių jų širdyse, kol jų širdys suplyš. Allahas – Žinantis, Išmintingas!

111. Iš tiesų Allahas nupirko iš tikinčiųjų juos pačius ir jų turtus už tai, kad jiems – Rojus! Jie kovoja Allaho kelyje, žudo ir patys žūsta. Toks Jo pažadas ir įsipareigojimas *Taurate* (Toroje), *Indžilyje* (Evangelijoje) ir Korane. Kas gi ištikimesnis savo įsipareigojimams nei Allahas? Tad džiaukitės savo prekyba, kurią jūs sutarėte su Juo! Tai juk – didelis laimėjimas!

112. Nudžiugink tikinčiuosius, kurie atgailauja ir garbina, šlovina ir keliauja (Allaho kelyje), lenkiasi ir puola ant kelių maldai, įsakantys gera, sulaikantys nuo blogo, sergintys Allaho nustatytas ribas!

113. Netinka Pranašui ir tiems, kurie patikėjo, prašyti atleidimo daugiadieviams, nors jie būtų ir giminės, po to, kai jiems paaiškėjo, kad anie – Ugnies gyventojai.

114. Ir *Ibrahimo* (Abraomo) prašymas atleisti tėvui buvo tik tesėjimas pažado, kurį jis jam davė. O kai jam tapo aišku, kad anas – Allaho priešas, jis jo išsižadėjo. Iš tiesų *Ibrahimas* (Abraomas) – gailestingas, romus!

115. Allahas – ne toks, kad nustumtų tautą nuo kelio po to, kai Jis vedė juos tiesiai, kol neišaiškins jiems, ko reikia saugotis. Iš tiesų Allahas apie kiekvieną daiktą Žinantis!

116. Iš tiesų Allahui priklauso dangaus ir žemės valdžia! Jis prikelia ir numarina, ir nėra jums be Allaho globėjo nei padėjėjo.

117. Allahas priėmė atgailą Pranašo, migravusiųjų ir *ansarų*, kurie nusekė paskui Jį sunkią valandą po to, kai dalies jų širdys vos nesusigundė nukrypti iš kelio. Po to Jis priėmė jų atgaila, juk Jis jiems – Jautrus, Gailiaširdis!

118. ...Allahas atleido ir tiems trims, kuriems buvo atidėta iki to laiko, kai susitraukė jiems žemė, nežiūrint į tai, kad ji plati. Susispaudė jų sielos, ir pamanė jie, kad nėr kitur slėptuvės nuo Allaho, išskyrus pas Jį patį. Paskui Jis atleido jiems, kad jie galėtų atgailauti: juk Allahas – Priimantis atgailą, Maloningas!

119. O tie, kurie patikėjote! Bijokite Allaho ir būkite su teisingaisiais.

120. Nereikėjo *Medinos* gyventojams ir beduinams iš apylinkių pasilikti Allaho Pasiuntinio užnugaryje ir rūpintis savais gyvenimais, užuot jo gyvenimu. Tai – todėl, kad troškulys, nuovargis, badas Allaho kelyje; kiekvienas žingsnis, kuris iššaukia pyktį netikinčiųjų, ar sužalojimai iš priešo, būtinai bus užrašyti jiems kaip geri darbai. Iš tiesų Allahas neprapuldo geradarių atpildo!

121. Kokią mažą ar didelę auką jie beduotų, kokį slėnį jie bekirstų, tai užrašoma jiems, kad atlygintų jiems Allahas dar geriau, negu tai, ką jie darė.

122. Netinka pradėt žygį visiems tikintiesiems kartu. Kodėl gi iš kiekvienos jų dalies nesudarius kokį būrį, kad jie studijuotų religiją ir

kad galėtų perspėti savo žmones, kada pas juos grįš? Galbūt jie pasisergės!

123. O jūs, kurie patikėjote! Kaukitės su tais netikinčiaisiais, kurie arti jūsų. Ir tegul jie pajunta jūsų rūstybę. Ir žinokite, kad Allahas – su dievobaimingaisiais!

124. Vos tik iš aukštybių pasiunčiama *sūra*, tai tarp jų atsiranda tokių, kurie kalba: „Kam iš jūsų tai pridės tikėjimo?“ Tačiau tiems, kurie patikėjo, ji padidina tikėjimą, ir jie džiaugiasi.

125. O tiems, kurių širdys nesveikos, ji pridėjo abejonių prie jų abejonių, ir jie numirė, būdami netikintys.

126. Nejaugi jie nemato, kad jiems yra siunčiamas išbandymas kiekvienais metais po kartą arba po du kartus? Po to jie neatgailauja ir neatsimena.

127. O kai tik pasiunčiama *sūra*, tai žiūri vieni į kitus: „Ar jus kas nors mato?“ Paskui nusisuka. Allahas nusuko jų širdis už tai, kad jie – nesuvokiantys žmonės!

128. Pas jus atėjo Pasiuntinys iš jūsų pačių. Sunku jam, kad jūs kenčiate; jis – išgyvena dėl jūsų, jis tikintiesiems – Romus, Maloningas.

129. O jeigu jie nusigręš, sakyk: „Užtenka man Allaho! Nėr dievo, išskyrus Jį; Juo aš pasiklioviau, juk Jis – Viešpats didžiojo Sosto!“

10

JŪNUS (JONA)

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Alif, liam, ra.* Tai – išmintingos Knygos posmai (*ajatai*, ženklai).

2. Negi žmonėms – dyvai, kad Mes apreiškėme vienam iš jų, kad perspėtų žmones ir pradžiugintų tuos, kurie patikėjo, kad jie turi didingą tiesos rangą pas jų Viešpatį? Sako netikintys: „Žinoma, tai – aiškus burtininkas!"

3. Iš tiesų Viešpats jūsų – Allahas, kuris sukūrė padanges ir žemę per šešetą dienų, paskui įsitvirtino Soste. Jis valdo visus reikalus. Nėr kitaip užtarėjo, vien tiktai Jam leidus. Tai jums – Allahas, jūsų Viešpats, tad garbinkite Jį! Negi jūs neprisiminsite pamokymo?

4. Pas Jį jūs visi sugrįšite, pagal tikrąjį Allaho pažadą. Štai Jis pradeda kūrimo procesą, paskui pakartoja jį iš naujo, kad teisingai atlygintų tiems, kurie patikėjo ir darė gėrus darbus. O tie, kurie netikėjo, jiems – gėralas iš verdančio vandens ir skausminga kančia už tai, kad netikėjo.

5. Jis – Tas, Kuris suteikė saulei spindėjimą, o mėnuliui – šviesą. Jis paskyrė jam (mėnuliui) fazes, kad jūs galėtumėte skaičiuoti metus ir (galėtumėte) skaičiuoti laiką. Allahas sukūrė tai vien iš teisybės, aiškindamas Savo ženklus žmonėms supratingiems.

6. Iš tiesų nakties ir dienos kaitoje ir tame, ką sukūrė Allahas padangėse ir žemėj, ženklai dievobaimingiems žmonėms!

7. Iš tiesų tie, kurie nesitiki susitikti su Mumis, yra patenkinti artimiausiu gyvenimu ir susitaiko su juo, ir tie, kurie nepaiso Mūsų ženklų,

8. tai tie, kurių prieglobstis – Ugnis, už tai, ką jie įsigijo.

9. Iš tiesų tie, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, – jų Viešpats ves juos teisingu keliu už jų tikėjimą; ims tekėt po jais upės palaimos Soduose.

10. Jų šūkis tenai: „Šlovė Tau, o Allah!“, o pasveikinimas jų ten: „Taika!“, o jų maldos pabaiga bus: „Šlovė Allahui, pasaulių Viešpačiui!“

11. Ir jeigu Allahas paspartintų žmonėms blogį (kurio jie šaukiasi savo prakeikimuose), panašiai kaip kad Jis paspartino gėrį jiems (kurio jie prašo savo maldose), tai jie būtinai jau būtų pražuvę. Mes paliekame tuos, kurie nesitiki Mūsų sutikti, aklai klajoti savo paklydime.

12. O kuomet žmogų ištinka nelaimė, jis šaukiasi Mūsų ir ant šono, ir sėdėdamas, ir stovėdamas; kuomet gi Mes pašaliname jį ištikusį blogį, jis praeina, tarsi ir nebūtų Mūsų šaukęsis prieš blogį, kuris jį ištiko. Taip išgražinta priešais peržengiančius ribas tai, ką jie daro!

13. Mes pražudėme kartas, kurios buvo anksčiau jūsų, kuomet jie elgėsi neteisingai ir atėjo pas juos Mūsų pasiuntiniai su aiškiais ženklais, o jie nepatikėjo. Taip Mes atlyginame žmonėms, kurie prasikalto!

14. Paskui padarėme Mes jus paveldėtojais po jų žemėje, norėdami pasižiūrėti, kaipgi jūs elgsitės.

15. O kai jiems skaitomi Mūsų posmai, aiškiai išdėstyti, tie, kurie nesitiki Mūsų sutikti, kalba: „Atnešk man Koraną, kitą nei šis, arba

pakeisk jį!“ Sakyk: „Nedera man keisti jo savo valia. Aš seku tik tuo, kas man apreiškiama. Aš bijau, jeigu neklausysiu savo Viešpaties, mane pasieks Didžiosios dienos kančios.“

16. Sakyk: „Jeigu Allahas panorėtų, aš jums jo neskaityčiau, ir Jis nebūtų davęs žinios apie jį. Aš juk visą gyvenimą praleidau tarp jūsų. Negi neateisite į protą?“

17. Kas gi neteisingesnis už tą, kuris išgalvoja melus prieš Allahą arba laiko melu Jo ženklus? Iš tiesų nebūna laimingi nusidėjėliai!

18. Ir garbina jie šalia Allaho tai, kas jiems nekenkia ir neduoda naudos, ir sako: „Tai – mūsų užtarėjai pas Allahą.“ Sakyk: „Negi jūs pranešite Allahui ką nors, ko Jis pats nežino padangėse ir žemėje?“ Šlovė Jam, ir aukščiau Jis viso to, ką jie Jam priduria į bendrininkus!

19. Ir buvo žmonės tiktai vieninga tauta (tikinčiųjų), bet pasinėrė į nesutarimus. O jeigu ne Žodis, kuris buvo pirmiau iš tavojo Viešpaties, tai būtų išspręsti visi jų nesutarimai.

20. Ir jie sako: „Kodėl jam nėra siunčiamas ženklas nuo jo Viešpaties!“ Sakyk: „Tai, kas slapta, priklauso tiktai Allahui. Laukite, ir aš su jumis laukiu!“

21. O kuomet Mes davėme žmonėms paragauti malonės po nelaimės, kuri juos ištiko, štai – jie sąmokslauja prieš Mūsų ženklus. Sakyk: „Allahas lenkia gudrumu“, – juk Mūsų pasiuntiniai užrašo jūsų gudrybes.

22. Jis – Tas, Kuris suteikė jums galimybę keliauti sausuma ir jūra; o kai jūs esate laivuose... ir jie plaukia su jumis palankiam vėjy, ir džiaugiasi jie tuo; bet staiga pakils audringa vėtra, ir artinsis prie jų

bangos iš visų pusių, ir pamanys jie, kad juos jau apsupo, – tada jie ims šauktis Allaho, apvalydami prieš Jį savo tikėjimą: „Jeigu mus išgelbėsi nuo šito, būsim iš dėkingųjų."

23. O po to, kai Jis juos išgelbėjo, štai, – jie kelia riaušes žemėje be jokios teisės. O žmonės, jūsų piktybės atsisuks prieš jus pačius. Tai – praeinantis pasitenkinimas artimiausiu gyvenimu; paskui sugrįšite pas Mus, ir Mes pranešim jums tai, ką jūs darėte.

24. Artimiausias gyvenimas panašus į vandenį, kurį Mes nuleidžiame iš dangaus: susimaišo su juo žemės augalai, kuriais maitinasi žmonės ir gyvuliai. O kai žemė pasidengė ornamentais ir išsipuošė, ir pamanė jos gyventojai, kad jie ją valdo, aplanko ją Mūsų įsakymas naktį ar dieną ir Mes ją paverčiame ražiena, tarsi net nebūtų buvusi turtinga vakar. Taip aiškiname Mes ženklus žmonėms, kurie mąsto!

25. Allahas šaukia į taikos Buveinę ir veda ką įsigeidžia į tiesų kelią!

26. Tiems, kurie geradariai, – Gėris (Rojus) ir priedėlis; ir neuždengs jų veidų nei pelenai, nei pažeminimas. Tai – Rojaus gyventojai, jame jie gyvena amžinai.

27. O tie, kurie įsigijo blogų darbų... atlygis už blogą darbą – panašus į jį. Ir ištiks juos pažeminimas, ir niekas jų neapsaugos nuo Allaho! Jų veidai bus padengti nelyg niūrios nakties nuoplaišom. Tai – Ugnies buvėjai, joje jie bus amžinai.

28. Ir tądien surinksime Mes juos visus, o paskui tarsime daugiadieviams, kurie išgalvojo tariamus draugužius: „Į vietą, jūs ir jūsų draugužiai!" Ir atskirsime juos, o draugužiai sakys: „Jūs mūsų negarbinote.

29. Užtenka gi Allaho liudytojo tarp mūsų ir jūsų; mes nieko nežinojome apie jūsų garbinimą."

30. Ten patiria bet kuri siela, ką ji nuveikė; atgręžti jie bus į Allahą, tikrąjį jų Valdovą, ir apleis juos tai, ką jie išgalvodavo.

31. Sakyk: „Kas apdovanoja jus gėrybėmis iš dangaus ir žemės? Kas valdo klausą ir regą? Kas negyvą paverčia gyvu, o gyvą paverčia negyvu? Kas tvarko reikalus?" Ir jie tars – „Allahas." Tad sakyk: „Negi jūs nesibaiminat?

32. Štai jums Allahas, jūsų Tikrasis Viešpats! Kas gi gali būti už tiesos, išskyrus paklydimus? Kaip stipriai jūs nusisukę nuo tiesos?"

33. Taip pasitvirtino tavo Viešpaties Žodis apie tuos, kurie nedori, kad jie nepatikės!

34. Sakyk: „Ar yra tarp jūsų draugužių tas, kuris pradeda kūrimą, o paskui pakartoja?" Sakyk: „Allahas pradeda kūrimą, paskui pakartoja. Kaip labai jūs suvedžioti!"

35. Sakyk: „Ar yra tarp jūsų draugužių tas, kuris veda į tiesą?" Sakyk: „Allahas veda į tiesą. Ar tas, kuris veda į tiesą, turi daugiau teisių, kad paskui jį sektų, ar tas, kuris pats negali rasti kelio, kol jam pačiam nebus jis parodytas? Kas jums darosi, kaip jūs protaujate?"

36. Ir dauguma jų remiasi tik prielaidomis. Juk prielaidos niekuo negali pakeisti tiesos. Tikrai Allahas žino tai, ką jie daro!

37. Šitas Koranas negali būti kieno nors išgalvotas, išskyrus Allahą. Jis tėra patvirtinimas to teisingumo, kuris buvo siųstas iki jo, ir Rašto paaiškinimu, kuriuose nėr abejonės! – nuo pasaulių Viešpaties!

38. Galbūt jie pasakys: „Išgalvojo jis jį." Sakyk: „Sukurkite kaip pavyzdį nors vieną *sūrą*, panašią į šitas, ir kvieskite, ką tiktai galite, išskyrus Allahą, jeigu esate teisūs!"

39. Jie laiko melu tai, ko neapima žinojimas ir kieno aiškinimas jiems dar nesuvokiamas. Tokiu pačiu būdu elgėsi ir buvusieji iki jų. Tai žiūrėk gi, koks buvo neteisingųjų galas!

40. Tarp jų yra tokių, kurie tiki jį, ir tokių, kur netiki jį; tavo Viešpats geriau pažįsta šituos nedorėlius.

41. O jeigu jie laikys tave melagiu, tai sakyk: „Man – mano darbai, o jums – jūsų darbai; jūs neatsakot už tai, ką aš darau, o aš neatsakau už tai, ką jūs darote.“

42. Yra ir tokių, kurie išklauso tave; negi priversi girdėti kurčius, nors jie (dar ir) nemąsto.

43. Yra ir tokių, kurie žiūri į tave; bet negi tu gali vesti akluosius, jeigu jie nemato.

44. Iš tiesų Allahas niekuo neišreiškia neteisybės žmonėms, bet žmonės neteisingi patys sau!

45. Tądien, kai Jis juos surinks, tarsi jie išbuvo (žemėje ar kapuose) tik vieną žemišką valandą, ir jie pažįsta vienas kitą. Nuostolį turės tie, kurie laikė melu susitikimą su Allahu, ir nebuvo jie tiesiame kelyje!

46. Mes arba parodysim tau kai ką iš to, kuo jiems grasiname, arba nuraminsim tave, ir pas mus bus jų sugrįžimas. Po to Allahas paliudys tai, ką jie darė.

47. Kiekvienai tautai – savas pasiuntinys; ir kai ateina pas juos jų pasiuntinys, tai nusprendžiama tarp jų pagal teisybę, ir jie nebūna nuskriausti.

48. Jie sako: „Kada gi išsipildys šis pažadas, jeigu jūs sakote tiesą?“

49. Sakyk: „Aš neįgaliotas kenkti pats sau arba turėti naudos, išskyrus tai, ko įsigeis Allahas. Kiekvienai tautai yra nustatytas laikas.

Kai ateis jos nustatytas laikas, tai jie nė valandos nesulėtins ir nepaspartins."

50. Sakyk: „Kaip jūs manot, jeigu užklups jus Jo bausmė naktį arba dieną, kurią dalį to spartins nusidėjėliai?

51. Nejaugi jūs patikėsite tuo tik kai ji palies jus? Taip – dabar! o anksčiau jūs tai spartinot."

52. Paskui tars tiems, kurie elgėsi neteisingai: „Paragaukite amžinų kančių! Argi jums atlyginama ne už tai, ką jūs patys įgijote?"

53. Jie teirausis tavęs, ar tai tiesa? Sakyk: „Taip, prisiekiu savo Viešpačiu, tai – tiesa, ir jūs nepajėgūs to išvengti!"

54. Jei kiekviena siela, kuri nusidėjo, turėtų viską, kas yra žemėje, jinai visa tai atiduotų kaip išpirką; jie nuslėpė atgailą, kuomet pamatė bausmę. Tarp jų viskas bus sprendžiama teisingai, ir su jais nepasielgs neteisingai.

55. O taip, juk Allahui priklauso tai, kas padangėse ir žemėje! O taip, juk Allaho pažadas – tiesa, bet daugelis jų nežino!

56. Jis atgaivina ir numarina, ir Jam jūs būsite sugrąžinti.

57. O žmonės, aplankė jus jūsų Viešpaties pamokymas ir išgydymas tam, kas (jūsų) krūtinėse, ir teisingas vedimas, ir malonė tikintiesiems.

58. Sakyk: „Iš Allaho gerumo ir iš Jo malonės", – šituo tegul jie džiaugiasi. Šitai geriau negu tai, ką jie kaupia.

59. Sakyk: „Ar jūs matėte tai, ką jums atsiuntė Allahas kaipo maistą, o jūs pavertėte tai į draudžiamą ir leistiną?" Sakyk: „Ar Allahas jums šitai leido, ar jūs patys išgalvojate prieš Allahą melą?"

60. Ką sau galvos tie, kurie išgalvoja prieš Allahą melą, Prikelties dieną? Iš tiesų Allahas – malonės Valdytojas žmonėms, bet didžioji jų dalis – nedėkingi!

61. Kaip besielgtumėte ir kad ir ką iš Korano skaitytumėte, ir kad ir kokio darbo griebtumėtės, Mes būsime liudininkai prie jūsų, kai jūs į tai grimsite. Nepasislėps nuo tavo Viešpaties niekas net per dulkės svorį žemėje nei danguje, ir nei tas, kas mažiau už tai, ir nei tas, kas daugiau. Visa tai – aiškiame Rašte.

62. O taip, juk Allaho draugai nepažįsta baimės, ir neteks jiems liūdėti.

63. Tie, kurie patikėjo ir buvo dievobaimingi, –

64. jiems – džiaugsminga žinia žemiškame ir Būsimajame gyvenime. Nėr permainos žodžiams Allaho, tai – didis laimėjimas!

65. Tegul tavęs nenuliūdina tai, ką jie sako; juk visa galybė priklauso Allahui; Jis – Girdintis, Žinantis!

66. O taip, juk Allahui – ir tas, kas padangėse, ir tas, kas žemėje! O tie, kurie šalia Allaho garbina kitus dievus, jie paklūsta nuomonėms ir išsigalvoja, kas jiems patinka.

67. Jis – Tasai, Kuris sukūrė jums naktį, kad jūs ilsėtumėtės per ją, ir dieną, kuri padeda jums matyti. Iš tiesų čia slypi ženklai žmonėms, kurie klauso.

68. Jie tarė: „Pasiėmė Allahas Sau kūdikį.“ Šlovė Jam! Jis Turtingas! Jam priklauso tai, kas padangėse ir žemėje. Neturite jūs tam jokio įrodymo! Nejaugi jus kalbate apie Allahą tai, ko nežinote?

69. Sakyk: „Iš tiesų tie, kurie išgalvoja prieš Allahą melą, nebus laimingi!“

70. Jie naudojasi žemiškomis gėrybėmis, o paskui sugrįš pas Mus. O vėliau už tai, kad jie netikėjo, Mes duosime jiems paragauti skaudžios kančios.

71. Ir perskaityk jiems pasakojimą apie *Nuhą* (Nojų). Štai tarė jis savo tautai: „O tauta mano! Jeigu jums sunku dėl to, kad aš esu tarp jūsų ir primenu jums apie Allaho ženklus, tai aš pasikliauju Allahu; suvienykite gi savo reikalą ir savo bendrininkų, paskui tegu jūsų reikalas nekelia jums rūpesčių, paskui teiskite mane neatidėliodami!

72. O jeigu jūs nusigręšite, tai juk aš neprašau iš jūsų apdovanojimo: iš tiesų mano apdovanojimas – tik pas Allahą, ir įsakyta man būti vienu iš musulmonų (atsidavusių)!"

73. Bet jie palaikė jį melagiu, o Mes išgelbėjom jį ir tuos, kas su juo laive, ir padarėme juos įpėdiniais (žemėje). Ir nuskandinome tuos, kurie laikė melu Mūsų ženklus. Žiūrėk gi, koksai buvo galas tų, kurie buvo perspėti.

74. Paskui siuntėme Mes (ir) po jo pasiuntinius jų tautoms, ir jie ateidavo pas juos su aiškiais ženklais, tačiau jie nepanoro patikėti tuo, ką laikė melagingu anksčiau. Taip Mes užantspauduojame širdis peržengiantiems ribas!

75. Po to Mes pasiuntėme paskui juos *Mūsą* (Mozę) ir *Harūną* (Aaroną) pas Faraoną ir jo didikus su Mūsų ženklais, tačiau jie išsiaukštino ir buvo žmonės nuodėmingi.

76. O kai aplankė juos Mūsų tiesa, jie tarė: „Žinoma, tai aiškus burtininkavimas!"

77. Tarė *Mūsa* (Mozė): „Nejaugi jūs taip kalbate apie tiesą, kai jinai jus aplankė: „Ar visa tai yra burtininkavimas?" Išties burtininkai nebus laimingi!"

78. Jie tarė: „Ar tu atėjai ne dėl to, kad atitrauktum mus nuo viso to, kur radom savo tėvus, ir kad jums abiem atitektų didybė žemėje? – ir mes jumis nepatikėsime!“

79. Ir tarė Faraonas: „Veskite pas mane kiekvieną žiniuonį burtininką!“

80. O kuomet atėjo burtininkai, *Mūsa* (Mozė) jiems tarė: „Meskite tai, ką jūs norite mesti!“

81. O kai jie metė, *Mūsa* (Mozė) tarė: „Tai, ką jūs padarėte, – burtininkavimas. Iš tiesų Allahas tai sunaikins; juk Allahas neremia pagedėlių reikalo!

82. Ir įtvirtina Allahas teisybę Savo Žodžiais, nors ir nepakenčiama tatai būtų nusidėjėliams.“

83. Bijodami Faraono ir jo didikų, kad bus persekiojami, *Mūsa* (Moze) patikėjo tiktai nedaugelis jo tautos palikuonių. Juk Faraonas buvo despotiškas tironas, juk jis – peržengęs ribas.

84. Ir tarė *Mūsa* (Mozė): „O tauta mano, jeigu jūs patikėjote į Allahą, tai Juo pasikliaukit, jeigu jūs musulmonai (atsidavę)!“

85. Ir tarė jie: „Allahu mes pasikliovėme: Viešpatie mūs, nedaryk mūsų išmėginimu netikintiesiems

86. ir gelbėk mus Savo malone nuo netikinčiųjų!“

87. Ir apreiškėme Mes *Mūsai* (Mozei) ir jo broliui: „Parinkite savo tautai namus Egipte, ir paverskite savo namus maldos vieta, ir atlikite maldą – ir pradžiugink tikinčiuosius.“

88. Ir tarė *Mūsa* (Mozė): „Viešpatie mūs! Tu suteikei Faraonui ir jo didikams grožį ir turtus šiame gyvenime. Viešpatie mūs! O jie paklaidino kitus iš Tavo kelio! Viešpatie mūs! Sunaikink jų turtus,

sužiaurink jų širdis, kad jie negalėtų patikėti, kol neišvys skausmingų kančių."

89. Jis tarė: „Jūsų malda priimta. Tad laikykitės tiesaus kelio ir neikite keliu tų, kurie nežino."

90. Ir pervedėm Mes *Israilo* (Izraelio) sūnus per jūrą, o Faraonas ir jo pulkai klastingai ir priešiškai ėmė juos vytis. O kai jis pradėjo skęsti, jis tarė: „Tikiu, kad nėr dievybės, išskyrus tą, kuria tiki *Israilo* (Izraelio) sūnūs, ir aš pats – iš musulmonų (atsidavusiųjų) skaičiaus!"

91. Allahas tarė: „Tik, dabar! O anksčiau tu priešinaisi ir buvai nedorybės skleidėjas.

92. Ir šiandien Mes išgelbėsim tavo kūną, kad tu būtum ženklas tiems, kas bus po tavęs." Iš tiesų daugelis žmonių nebrangina Mūsų ženklų!

93. Ir Mes įkurdinom *Israilo* (Izraelio) sūnus ten, kur tiesa, ir dovanojome jiems gėrybių. Jie sutarė, kol jų neaplankė žinojimas. Iš tiesų Viešpats tavo išnagrinės prikėlimo dieną tai, dėl ko jie nesutarė!

94. Jeigu turi abejonių dėl to, ką Mes tau pasiuntėm, tai klausk tų, kurie skaitė Raštą iki tavęs. Aplankė tave tavo Viešpaties tiesa; tad nebūk iš tų, kurie abejoja!

95. Ir nebūk iš tų, kurie palaikė melu Allaho ženklus, kad neatsidurtum tarp tų, kurie patyrė nuostolį.

96. Iš tiesų tie, kuriems pasitvirtino tavo Viešpaties žodis, netikės,

97. netgi jei pasirodytų jiems visi ženklai, kol neišvys skausmingos kančios!

98. Argi buvo kokia nors gyvenvietė, kuri patikėjo po to, kai juos palietė bausmė ir padėjo jai tikėjimas, išskyrus *Jūnuso* (Jono) tautą? Kuomet jie patikėjo, Mes atitraukėme nuo jų bausmės gėdą šiame gyvenime ir leidome jiems naudotis žemiškomis gėrybėmis iki nustatyto laiko.

99. O jeigu įsigeistų tavo Viešpats, tada patikėtų visi, kas žemėje, iki vieno. Negi tu priversi žmones, kad jie visi taptų tikinčiaisiais?

100. Neteks sielai patikėti kitaip, nei su Allaho leidimu. Jis skiria bausmę tiems, kurie nesupranta.

101. Sakyk: „Pažvelkite į tai, kas padangėse ir žemėje!" Bet nepadės ženklai ir perspėjimai žmonėms, kurie netiki!

102. Negi jie laukia dienų, panašių į tas dienas, kurios užklupo tuos, kurie buvo iki jų? Sakyk: „Laukite, iš tiesų aš laukiu su jumis!"

103. Paskui Mes išgelbėsim Savo pasiuntinius ir tuos, kurie patikėjo. Taip, Mūsų pareiga yra gelbėti tikinčiuosius.

104. Sakyk: „O žmonės, jeigu jūs abejojate mano tikėjimu, tai aš negarbinu tų, kuriuos jūs garbinat šalia Allaho. Aš garbinu Allahą, Kuris nuramins jus mirčiai, ir man įsakyta būti vienu iš tikinčiųjų."

105. Atsuk savo veidą į teisingą religiją ir nebūk daugiadievis!

106. Ir nesišauk šalimais Allaho to, kas nepadės tau ir nepakenks. O jeigu tu tai darysi, tai būsi vienas iš neteisingųjų.

107. Jeigu palies tave Allaho rūstis, tai nėr nuo to išvaduotojo, išskyrus Jį. O jeigu Jis panorės tau gero, tai nėr kas sulaikytų Jo malonę. Jis apdovanoja ja, ką nori iš Savo vergų. Jis – Atleidžiantis, Gailestingas!

108. Sakyk: „O žmonės! Aplankė jus tiesa mūsų Viešpaties; ir kas eina tiesiu keliu, tai eina tiesiai savo sielos labui, o kas pasiklydo, tas pasiklydo kenkdamas jai; ir aš nesu jūsų laiduotojas."

109. Tai sek tuo, kas tau apreiškiama, ir kentėk, kol Allahas nuspręs: juk Jis – Geriausias iš teisiančiųjų!

HŪDAS (EBERAS)

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Alif, liam, ra.* Raštas, kurio posmai (ženklai) aiškiai išdėstyti, po to paaiškinti Išmintingojo, Žinančiojo,

2. Kad negarbintumėte nieko, išskyrus Allahą, – iš tikrųjų, esu jums Jo siųstas perspėjantis mokytojas ir geros žinios nešėjas! –

3. ir kad jūs prašytumėte atleidimo pas jūsų Viešpatį, ir atgailautumėte prieš Jį, kad Jis dovanotų jums nuostabias gėrybes iki nustatyto laiko ir suteiktų kiekvienam maloningajam Savo malonę. O jeigu jūs nusigręšite, tai bijau aš bausmės, kuri ištiks jus Didžiąją dieną.

4. Pas Allahą jums lemta sugrįžti, ir Jis kiekvienam daiktui Galingas!

5. O, jie juk užveria tai, kas jų krūtinėse, kad pasislėptų nuo Jo! O tuo metu, kai jie slepiasi savo drabužiuose, Jis žino, ką jie slepia ir ką jie atveria! Juk Jis žino tai, kas krūtinėse!

6. Ir nėr nė vieno gyvūno žemėj, kurio prasimaitinimas nebūtų iš Allaho. Ir žino Jis jo stovyklą ir jo buvimo vietą. Viskas – šviesioje Knygoje.

7. Ir Jis yra Tas, Kuris sukūrė dangų ir žemę per šešetą dienų, ir buvo Jo Sostas virš vandens, kad išbandytų jus, kieno iš jūsų bus geresni darbai. Ir jeigu tu tarsi: „Iš tikrųjų jūs būsite prikelti po mirties“, – tai, žinoma, tie, kurie netiki, tars: „Tai – tik aiškūs kerai!“

8. O jeigu Mes atidėsime jiems bausmę tam tikram laikui, jie sakys: „Kas gi jį laiko?“ Deja, tądien, kai ji jiems išauš, neįmanomas bus joks atidėjimas, ir sugriebs juos tai, iš ko jie juokėsi.

9. O jeigu Mes duosime žmogui paragauti malonės, o po to ją iš jo atimsime – iš tiesų jis bus nusivylęs, netikintis!

10. O jeigu Mes duosime jam paragauti gerovės po priespaudos, slėgusios jį, žinoma, tars: „Apleido mane nemalonės!“ Iš tiesų tada jis džiaugiasi, didžiuojasi!

11. Ir tiktai tie, kurie kentėjo ir darė gera: šitiems – atleidimas ir didelis apdovanojimas!

12. Galbūt tu paliksi jiems dalį to, kas apreiškiama tau, ir skauda tau širdį girdint tai, ką jie kalba: „Kodėl neatsiųsta su juo lobių arba – kodėl neatėjo su juo angelas?“ Tu juk – tiktai perspėjantis pranešėjas, o Allahas visko Laiduotojas, Globėjas.

13. Arba jie sako: „Išgalvojo jis jį (Koraną).“ Sakyk: „Pateikite dešimt *sūrų*, panašių į jo, išgalvotų, ir pakvieskite, ką galite, išskyrus Allahą, jeigu kalbate tiesą!“

14. O jeigu jie jums neatsakys, tai žinokite, kad atsiųstas jis su Allaho žinia ir kad nėra dievybės, išskyrus Jį. Nejaugi jūs netapsite musulmonais (atsidavusiais)?“

15. Kurie geidžia šito gyvenimo ir jo puošmenų, tam Mes visiškai atlyginsime už jų darbus čia, ir jie neliks nuskriausti.

16. Tai – tie, kuriems Būsimajame gyvenime nėra nieko, išskyrus Ugnį, ir niekinga tai, ką jie padarė čia, ir tuščia tai, ką jie darė.

17. Ar jie gali būti kaip tie, kurie remiasi aiškiu įrodymu iš savo Viešpaties, ir lydi jį Jo liudytojas *Džibrilis* (Gabrielius), ir iki to

buvo *Mūsos* (Mozės) raštas, kaip vadovas bei gailestingumas? Jie patikėjo jį. O kas netiki Juo, būdami įvairiose partijose – Ugnis – jiems pažadas. Neturėk jokių abejonių dėl to; juk tai – tiesa iš tavo Viešpaties, betgi didžioji žmonių dalis netiki!

18. Kas neteisingesnis už tą, kuris išgalvoja melus prieš Allahą? Jie bus pristatyti jų Viešpačiui, ir liudytojai tars: „Tai – tie, kurie užtraukė melą ant savo Viešpaties." Tebūnie prakeikimas Allaho netikintiems,

19. kurie veda iš Allaho kelio, stengdamiesi iškreivinti jį, o Būsimuoju gyvenimu netiki!

20. Jie nepajėgūs bus išsigelbėti žemėje, ir nėr jiems kitų globėjų, išskyrus Allahą. Padauginta bus jų bausmė; jie negalėjo girdėti ir nematė!

21. Tai – tie, kurie padarė nuostolį patys sau, ir pasislėpė nuo jų tai, ką jie buvo išsigalvoję!

22. Nėr abejonės, kad Būsimajame gyvenime jie patirs didžiausių nuostolių!

23. Iš tiesų tie, kurie tikėjo ir darė gerus darbus, ir buvo nuolankūs savo Viešpačiui, jie – Rojaus gyventojai, jame būna per amžius.

24. Pavyzdys abiem partijoms – aklas, kurčias priešais regintį, girdintį. Argi jie gali būti palyginami? Nejaugi jūs neprisiminsite priminimo?

25. Štai, Mes pasiuntėm *Nuhą* (Nojų) pas jo tautą: „Iš tiesų aš jums – aiškus perspėjimo nešėjas!

26. Negarbinkite nieko, išskyrus Allahą: aš bijau bausmės, kuri ištiks jus Skausmingąją dieną!"

27. Ir tarė diduomenė, tie žmonės iš jo tautos, kurie netikėjo: „Mes matome, kad tu – tesi tik žmogus, toks kaip mes, ir mes matom, kad paskui tave seka tik patys žemiausieji iš mūsų, jie pasekė paskui tave gerai neapmastę, ir nematome jokio jūsų pranašumo prieš mus. Priešingai, mes manome, kad jūs – melagiai."

28. Jis tarė: „O tauta mano! Ar pagalvojote apie tai, kad aš turiu aiškų savo Viešpaties įrodymą ir Jis man suteikė Savo malonę, prieš kurią jūs esate akli? Negi mes primesime jėga ją jums, jeigu jinai jums nepakenčiama?

29. O tautą mano! Aš neprašau jūsų turtų už ją: man apdovanojimą suteiks Allahas. Aš nepavarysiu tų, kurie patikėjo: juk jie ruošiasi susitikimui su savo Viešpačiu. Tačiau aš matau, kad jūs – žmonės neišmanantys.

30. O tauta mano! Kas mane apgins nuo Allaho, jeigu aš juos pavarysiu. Nejaugi jūs neatsiminsite perspėjimo?

31. Ir aš nesakau jums: „Aš valdau Allaho lobius", nei: „Aš žinau tai, kas paslėpta." Ir aš nesakau: „Aš – angelas." Ir nesakau aš tiems, kurie atrodo niekingi jūsų akyse: „Neduoda jiems Allahas jokių gėrybių." Allahas geriau žino, kas jų sielose. Priešingu atveju būčiau vienas iš neteisingųjų."

32. Jie tarė: „O *Nuhai* (Nojau), tu ginčijaisi su mumis ir dabar dar labiau ginčijies, pateik mums tai, ką žadi, jeigu esi iš teisuolių!"

33. Jis tarė: „Tai pateiks jums Allahas, jeigu panorės, ir ne jums ką nors pakeisti.

34. Ir nepadės jums mano patarimas, jeigu aš norėsiu patarti jums, o Allahas įsigeis įvesti jus į paklydimą. Jis – jūsų Viešpats, ir pas Jį jūs būsite sugrąžinti."

35. Galbūt jie tars: „Išsigalvojo jis tai!“ Sakyk: „Jeigu aš jį išgalvojau, tai čia mano prasižengimas, ir aš laisvas nuo to, kuo jūs nusikalstate.“

36. Ir apreikšta buvo *Nuhui* (Nojui): „Niekados nepatikės iš tavo tautos daugiau, negu tie, kurie jau patikėjo. Tad nesisielok dėl to, ką jie daro!

37. Pastatyk laivą priešais Mūsų akis ir pagal Mūsų įkvėpimą ir nekalbink Manęs apie tuos, kurie buvo neteisingi: iš tikrųjų, jie bus nuskandinti!“

38. Ir pastatė jis laivą, ir kiekvienąsyk, kuomet eidavo pro šalį jo tautos didikai, jie tyčiojosi iš jo. Jis sakė: „Jeigu jūs tyčiojatės iš mūsų, tai ir mes tyčiosimės iš jūsų taip, kaip jūs tyčiojatės.

39. Jūs sužinosite, kam ateis bausmė pažeminanti ir ką užklups nesibaigiančios kančios!“

40. O kai atėjo mūsų įsakymas ir srovė išsiveržė iš krosnies, Mes tarėme: „Gabenk į jį (į laivą) visų po porą, po du, ir savo šeimą, išskyrus tuos, kuriems yra nuosprendis, ir tuos, kurie patikėjo.“ Bet patikėjo juo tik nedaugelis.

41. Ir tarė jis: „Plaukite juo! Vardan Allaho – jo judėjimas ir sustojimas. Iš tiesų mano Viešpats – Atlaidus ir Maloningas!“

42. Ir jie plaukė su juo per bangas tarsi kalnai. Ir pašaukė *Nuhas* (Nojus) savo sūnų, kuris stovėjo atskirai: „O sūnau, lipk sykiu su mumis ir nepasilik su netikinčiais.“

43. Jis tarė: „Aš išsigelbėsiu kalne, kuris apgins mane nuo vandens.“ *Nuhas* (Nojus) tarė: „Nėra šiandien apgynėjo nuo Allaho įsakymo, išskyrus tuos, kurių Jis pasigailėjo.“ Ir atskyrė juos banga, ir buvo jis vienas iš paskandintųjų.

44. Ir buvo ištarta: „O žeme, praryk savo vandenį; o dangau, liaukis!“ Ir nuslūgo vanduo, ir išsipildė įsakymas, ir įsitvirtino jis ant *Al-Džūdi* kalno, ir buvo pasakyta: „Teprapuola netikinti tauta!“

45. Ir šaukėsi *Nuhas* (Nojus) savojo Viešpaties ir tarė: „Viešpatie! Mano sūnus – iš mano šeimos, ir pažadas Tavo – tiesa, o Tu – Teisingiausias esi iš teisėjų.“

46. Tarė: „O *Nuhai* (Nojau)! Jis ne iš tavo šeimos; jis buvo neteisingas; tad neklausinėk Manęs to, ko nežinai. Aš kviečiu tave nebūti iš tų, kurie neišmano.“

47. Jis tarė: „Viešpatie, aš ieškau pas Tave prieglobsčio, kad nereikėtų man prašyti Tavęs to, ko nežinau. Jeigu Tu man neatleisi ir nepasigailėsi, aš būsiu iš patyrusių nuostolį.“

48. Buvo tarta: „O *Nuhai* (Nojau)! Leiskis į žemę su taika nuo Mūsų ir su Mūsų palaiminimu tau ir tautoms, kurios su tavimi! O bus tokios tautos, kurioms Mes suteiksim gerovę, o tada užklups jas kankinanti Mūsų nuobauda.“

49. Tai – iš pasakojimų, iš to kas nežinoma, Mes atveriame tau juos per apreiškimą. Nei tu, nei tavo tauta nieko prieš tai nežinojot. Būk kantrus! Iš tiesų gera pabaiga – dievobaimingiesiems!

50 ...Ir pasiuntėme *adiečiams* brolį jų *Hūdą* (Eberą). Jis tarė: „O tauta mano! Garbinkite Allahą! Nėr jums kitos dievybės, išskyrus Jį. Jūs tik išgalvojate melą.

51. O tauta mano! Aš neprašau jūsų už tai apdovanojimo: mano apdovanojimas tik pas Tą, Kuris mane sukūrė. Nejaugi jūs nesuprantate?

52. O tauta mano! Prašykite atleidimo, paskui atgailaukite prieš Jį; Jis pasiųs jums iš dangaus gausų lietų ir pridės jums jėgos prie jūsų jėgų, nenusigręžkite kaip nusidėjėliai!“

53. Jie tarė: „O *Hūdai* (Eberai)! Tu neatėjai pas mus su aiškiu įrodymu, ir mes nė už ką neapleisim savo dievų tik dėl tavo žodžių ir nepulsim tikėt tavimi.

54. Mes tiktai sakome, kad tave pervėrė pykčiu vienas iš mūsų dievų.“ Jis tarė: „Aš šaukiu į liudininkus Allahą, paliudykite gi jūs, kad aš niekuo dėtas dėl to, ką jūs garbinate,

55. išskyrus Jį. Gudraukite prieš mane visi, o po to nepalikite man nors trumpalaikio atidėjimo.

56. Štai aš pasiklioviau Allahu, mano Viešpačiu ir jūsų Viešpačiu. Nėr nė vieno gyvūno, kurio Jis nelaikytų už jo plaukų kuokšto. Iš tiesų mano Viešpats – tiesiame kelyje.

57. Jeigu jūs nusigręšite, tai aš jau perdaviau tai, su kuo buvau siųstas pas jus. Ir mano Viešpats pakeis jus kita tauta, o jūs niekuo neįstengsite Jam pakenkti. Iš tiesų mano Viešpats – kiekvieno daikto Saugotojas!“

58. Ir kai atėjo Mūsų įsakymas, išgelbėjome *Hūdą* (Eberą) ir tuos, kurie patikėjo sykiu su juo per Mūsų malonę, ir išgelbėjome juos nuo rūsčios bausmės.

59. Tokie buvo *adiečiai*. Atstūmė savo Viešpaties ženklus ir nepaklausė Jo pasiuntinių, ir nusekė paskui kiekvieną išdiduolį, maištautoją.

60. Ir palydėti jie tapo šiame pasaulyje prakeiksmais ir Prikėlimo dieną. O taip! Iš tiesų *adiečiai* atstūmė savąjį Viešpatį. O, taip žus *adiečiai*, *Hūdo* (Ebero) tauta!

61. ...Ir pasiuntėme *samudiečiams* brolį jų – *Salichą* (Šalehą). Jis tarė: „O tauta mano! Garbinkite Allahą; nėra jums jokios dievybės,

išskyrus Jį. Jis jus sutvėrė iš žemės ir įkurdino jus joje. Prašykite atleidimo, paskui atgailaukite prieš Jį. Iš tiesų mano Viešpats – Artimas ir Atsakantis!"

62. Jie tarė: „O *Salichai* (Šalehai)! Prieš tai mes buvome sudėję savo viltis į tave. Nejaugi tu stabdysi mus garbinti tą, ką garbino mūsų tėvai? Mes – sklidini abejonių dėl to, kur tu šauki mus."

63. Jis tarė: „O tauta mano! Ar jūs pagalvojote, kad aš turiu aiškų mūsų Viešpaties įrodymą ir Jis suteikė man malonę. Tai kas gi išgelbės mane nuo Allaho, jeigu aš Jo neklausysiu? Jūs galite man padidinti tiktai nuostolius.

64. O tauta mano! Tai – Allaho kupranugarė jums ženklas. Palikite gi ją valgyti Allaho žemėje; nekliudykite jos savo pykčiu, kad neužgriūtų jūsų greita bausmė."

65. Tačiau jie perpjovė jai kojų gyslas, ir tarė jis: „Smaginkitės gi savo būstuose tris dienas: šis pažadas – nemelagingas."

66. Ir kai atėjo Mūsų įsakymas, Mes išgelbėjome *Salichą* (Šalehą) ir tuos, kurie patikėjo sykiu su juo per Mūsų malonę. Mes apsaugojome juos nuo tos gėdos tą dieną. Iš tiesų tavo Viešpats – Stiprus, Galingas!

67. Ir apėmė tuos, kurie buvo neteisingi, baisus klyksmas, ir iš ryto savo būstinėse jie gulėjo kniūbsti,

68. tarsi net negyveno ten. O taip! Iš tiesų *samudiečiai* atstūmė savo Viešpatį, – teprapuola *samudiečiai*!

69. Ir štai atėjo Mūsų pasiuntiniai pas *Ibrahimą* (Abraomą) su džiaugsminga žinia, tarė: „Taika!" Ir jis tarė: „Taika!" – ir paskubėjo patiekti keptą veršiuką.

70. O kai pamatė, kad jų rankos neliečia jo (veršiuko), jis jų nepripažino ir pajuto jiems baimę. Jie tarė: „Nesibijok, mes pasiųsti pas *Lūto* (Loto) tautą."

71. O jo žmona stovėjo už užuolaidos ir ėmė juoktis; ir Mes ją pradžiuginom žinia apie *Ishaką* (Izaoką), o po *Ishako* (Izaoko) – apie *Jakūbą* (Jokūbą).

72. Ji tarė: „Vargas man! Nejaugi aš gimdysiu, sena būdama! Ir šitas mano vyras – senas. Iš tiesų tai – nepaprastas dalykas!"

73. Jie tarė: „Nejaugi tave stebina Allaho valia? Allaho malonė ir Jo palaiminimas jums, namo gyventojai. Jis – Šlovinamas, Garbingas!"

74. O kai baimė apleido *Ibrahimą* (Abraomą) ir aplankė jį džiugi žinia, jis ėmė ginčytis su Mumis apie *Lūto* (Loto) tautą, –

75. iš tiesų *Ibrahimas* (Abraomas) – romus, santūrus, įtikintas!

75. O *Ibrahimai* (Abraomai)! Nesiginčyk dėl šito, juk jau atėjo tavo Viešpaties įsakymas, ir iš tiesų užgrius juos nesustabdoma kančia!

77. Ir kuomet pasirodė Mūsų pasiuntiniai pas *Lūtą* (Lotą), jis liko nuliūdintas ir susitraukė jo galia, ir tarė: „Tai – sunki diena."

78. Ir aplankė jį jo tauta, skubiai suplūdusi; ir prieš tai jie darė blogus darbus. Tarė jis: „O tauta mano! Štai mano dukros, jos – jums švariau ir tinkamiau. Bijokite Allaho ir nedarykite man gėdos svečių akyse. Negi nėra tarp jūsų protingo vyro?"

79. Jie tarė: „Tu žinai, kad mums nereikia tavo dukterų, ir juk tu žinai, ko mes geidaujame?"

80. Jis tarė: „Jeigu aš turėčiau jums galią arba galėčiau atsiremti į kokią galingą atramą!"

81. Jie tarė: „O *Lūtai* (Lotai)! Mes – tavo Viešpaties pasiuntiniai, niekados jie tavęs nepasieks. Leiskis gi į kelią su savo šeima vidury nakties, ir tegul niekas iš jūsų neatsigrįžta atgal, išskyrus tavo žmoną: iš tiesų ją ištiks tai, kas ištiks likusius. Skirtasis laikas jiems – rytas; negi rytas toli?“

82. Ir kuomet atėjo Mūsų įsakymas, (miesto) viršų padarėme apačia ir užgriuvo juos lietus akmenų iš sukietinto molio,

83. tavo Viešpaties ženklais pažymėtų. Netoliese jie yra nuo neteisingųjų!

84. ...Ir pasiuntėme pas *madjaniečius* brolį jų – *Šuaibą*. Jis tarė: „O tauta mano! Garbinkite Allahą; nėra jums dievybės, išskyrus Jį. Neapgaudinėkite matuodami ir sverdami. Aš matau, kad jūs klestite, ir bijau jums bausmės Visa Apimančią dieną.

85. O tauta mano! Visada teisingai matuokite ir sverkite, nedarykite žmonėms skriaudos niekur ir neikite per žemę, platindami nešlovę.

86. Tai, kas paruošta pabaigai pas Allahą, – geriau jums, jeigu jūs tikintieji. O aš jums ne sargas.“

87. Jie tarė: „O *Šuaibai*! Nejaugi tavo malda ragina mus palikti tai, ką garbino tėvai mūsų, arba elgtis su mūsų nuosavybe ne taip, kaip mes patys to pageidaujame? Juk tu – santūrus, protingas.“

88. Jis tarė: „Tauta mano! Ar jūs pagalvojote, kad, jeigu aš turiu aiškų įrodymą iš savo Viešpaties, ir Jis dovanojo man puikią dalią? Aš nenoriu priešgyniauti jums ir daryti tai, ką pats jums draudžiu... Aš noriu tik pataisymo, kiek tik galiu. Man pagalba tik iš Allaho; Juo aš pasiklioviau ir į Jį kreipiuosi.

89. O tauta mano! Tegul nesutarimas su manimi neužtrauks jums nuobaudos tokios, kuri *ištiko Nuho* (Nojaus) tautą, arba *Hūdo* (Eberо) tautą, arba *Salicho* (Šaleho). Ir *Lūto* (Loto) tauta netoli nuo jūsų.

90. Prašykite atleidimo savo Viešpaties, paskui atgailaukite prieš Jį. Iš tikrųjų mano Viešpats – Gailestingas, Mylintis!"

91. Jie tarė: „O *Šuaibai*! Nesuprantame mes daug ko, ką tu kalbi; mes matom, kad tu silpnas tarp mūsų. Jeigu ne tavo giminė, mes užmėtytume tave akmenimis, juk tu mums nesi brangus."

92. Jis tarė: „O tauta mano! Nejaugi mano giminė brangesnė jums nei Allahas, ir jūs palikote ją (aplaidžiai) sau už nugaros. Iš tiesų Viešpats mano aprėps tai, ką jūs darote!

93. O tauta mano! Veikite pagal savo nuožiūrą; aš irgi veiksiu, ir jūs sužinosite, ką pasieks skausminga kančia, žeminanti jį ir tą, kuris – melagis. Tad laukite, aš laukiu sykiu su jumis!"

94. Ir kai atėjo Mūsų įsakymas, Mes išgelbėjome *Šuaibą* ir tuos, kas patikėjo sykiu su juo per Mūsų malonę. O tuos, kurie buvo neteisingi, ištiko baisus klyksmas, ir buvo rasti jie rytojaus dieną savo būstuose kritę kniūbsčiomis,

95. tarsi ten niekad ir negyvenę. O, tepražūva *madjaniečiai*, kaip kad nutolo ir pražuvo *samudiečiai*!

96. Ir pasiuntėme Mes *Mūsą* (Mozę) su Savo ženklais ir aiškia valdžia

97. pas Faraoną ir jo diduomenę. Ir paklausė jie Faraono įsakymo, nors Faraono įsakymas neprotingas.

98. Jis ateis vesdamas savo tautą Prikelties dieną ir nuves juos į Ugnį (kaip kad gyvuliai vedami į girdyklą). Šlykšti vieta, kurion jis veda!

99. Prakeiksmas lydės juos čia ir Prikėlimo dieną. Šlykšti dovana, kuria juos apdovanojo!

100. Tai – iš žinių apie gyvenvietes, apie kurias Mes tau pasakojam. Vienos iš jų dar gyvuoja, o kitos jau pakirstos.

101. Mes jų neskriaudėm, bet jie patys save nuskriaudė, ir nuo nieko neišgelbėjo dievai jų, kurių jie šaukėsi, išskyrus Allahą, kuomet atėjo tavo Viešpaties įsakymas. Anie tik paspartino jų žūtį!

102. Toksai suėmimas tavojo Viešpaties, kuomet Jis sugriebė gyvenvietes, kurios buvo netikinčios. Iš tiesų Jo suėmimas skaudus, stiprus!

103. Iš tiesų čia ženklas tiems, kas bijo Būsimojo gyvenimo kančių. Tai – diena, kuriai surinkti bus žmonės, ir tai bus Paliudijimo diena!

104. Ir Mes atidėsime ją tik ribotam laikui.

105. Tądien, kai ji prasidės, siela kalbės tik Jam leidus; čia bus ir nelaimingas, ir laimingas.

106. O tie, kurie nelaimingi, – Ugnyje, jiems ten – dūsavimai ir raudojimas –

107. amžinai būdami ten, – kol egzistuoja padangės ir žemė, jeigu tik nepageidaus tavo Viešpats ko kito, – juk tavo Viešpats – Vykdytojas to, ko įsigeidžia!

108. O tie, kurie pasiekė laimę – Rojuje – amžinai būdami ten, – kol egzistuoja padangės ir žemė, jeigu tik nepageidaus tavo Viešpats ko kito. Tai bus neišsenkanti dovana.

109. Tai neabejok nė minutės dėl to, ką jie garbina; garbina jie tik tai, ką anksčiau garbino jų tėvai. Ir iš tiesų Mes visiškai atiduosim jų dalį neatkirstą!

110. *Mūsai* (Mozei) Mes dovanojome Raštą, bet dėl jo kilo nesutarimų. Ir jeigu ne Žodis, kuris aplankė nuo tavojo Viešpaties prieš tai, tarp jų būtų viskas nuspręsta. O jie juk kupini aštrių abejonių dėl jo (Korano).

111. Iš tiesų kiekvienam iki galo atlygins tavo Viešpats už jų darbus: juk Jis žino apie tai, ką jie veikia!

112. Tai stovėk tiesiai, kaip tau įsakyta, ir tie, kurie atgailavo su tavimi, ir neperženkite'ribų, – juk Jis mato tai, ką jūs darote!

113. Ir nesiremkite tais, kurie neteisingi, kad jūsų nekliudytų Ugnis. Ir nėra jums, išskyrus Allahą, globėjų, ir po to nebūsit apsaugoti!

114. Atstovėk maldą abiejuose dienos galuose ir tam tikromis nakties valandomis. Iš tikrųjų geri darbai pašalina blogus! Tai – priminimas supratingiesiems.

115. Ir kentėk, nesgi Allahas nepražudo atlyginimo geradariams!

116. Jeigu tik iš kartų iki jūsų būtų buvę protingų žmonių, kurie būtų sulaikę nuo nedoros žemėje. Deja, tokių buvo nedaug, kuriuos Mes išgelbėjome. O tie, kurie buvo neteisingi, nusekė paskui tai, kuo buvo apdovanoti, ir pasirodė besą nusidėjėliai.

117. Viešpats tavo nėra toksai, kad žudytų gyvenvietes neteisingai, jeigu gyventojai jų kuria gėrį.

118. O jeigu būtų norėjęs tavo Viešpats, tai būtų pavertęs žmones vieninga tikinčia tauta. Bet jie nesiliauja ginčytis,

119. išskyrus tuos, kuriems suteikė malonę tavo Viešpats. Tam Jis juos sukūrė. Ir išsipildė tavo Viešpaties ištarmė: „Pripildysiu Aš Pragarą džinais ir žmonėmis kartu."

120. Ir viską pasakojam Mes tau iš žinių apie pasiuntinius, kad sustiprintume tau tavo širdį. Ir šitoje *sūroje* apreiškiame tau tiesą, ir pamokymą, ir priminimą tikintiesiems.

121. Pasakyk tiems, kurie netiki: „Veikite pagal savo nuožiūrą, o mes irgi veiksime!

122. Laukite, ir mes irgi lauksime!“

123. Allahui žinoma tai, kas yra paslėpta padangėse ir žemėje; pas Jį sugrįžta visi reikalai. Tai garbink Jį ir pasikliauk Juo. Tavo Viešpats nėra nežinantis apie tai, ką jūs darote!

Jusufas (Juozapas)

1. *Alif, liam, ra.* Tai – aiškios Knygos posmai (ženklai).

2. Mes atsiuntėme ją arabų kalba, Korano pavidalu, kad jūs galėtumėte suprasti!

3. Mes pasakojame tau geriausius pasakojimus ir apreiškiame tau šį Koraną, nors anksčiau tu buvai iš tų, kurie apie tai nieko nežinojo.

4. Štai tarė *Jusufas* (Juozapas) savo tėvui: „Mano tėve, aš mačiau vienuolika žvaigždžių ir saulę, ir mėnulį, – aš mačiau juos, man besilenkiančius."

5. Tarė jis: „O sūneli, nepasakok savo regėjimo savo broliams, jie sugalvos prieš tave kokią gudrybę. Juk šėtonas žmogui yra aiškus priešas!

6. Ir taip pasirinks tave tavo Viešpats, ir išmokys tave įvykių aiškinimo, ir suteiks Savąją malonę tau ir *Jakūbo* (Jokūbo) giminei, kaip kad anksčiau suteikė tavo tėvams, *Ibrahimui* (Abraomui) ir *Ishakui* (Izaokui). Iš tikrųjų tavo Viešpats – Žinantis, Išmintingas!"

7. Per *Jusufą* (Juozapą) ir jo brolius apsireiškė ženklai tiems, kurie klausinėjo.

8. Štai jie tarė: „Žinoma, *Jusufas* (Juozapas) ir jo brolis mielesni mūsų tėvui nei mes, o juk mūsų – tuntas. Iš tikrųjų mūsų tėvas aiškiai klysta!"

9. „Užmuškite *Jusufą* (Juozapą) arba ištremkite jį į tolimą šalį; tada jūsų tėvas kreips savo dėmesį tik į jus, ir po to jūs tapsite teisuoliais."

10. Tarė vienas iš jų: „Nežudykit *Jusufo* (Juozapo), o įmeskite jį į šulinio dugną, – ištrauks jį koks nors keliauninkas, jeigu nusprendėte taip pasielgti."

11. Tarė jie: „O mūsų tėve! Kodėl tu nepatiki mums *Jusufo* (Juozapo), juk mes esame jam palankūs!

12. Leisk jam rytoj su mumis eiti, tegul pasidžiaugs ir pažais, juk mes jį saugosim."

13. Jis tarė: „Man bus liūdna, jeigu jūs jį išsivesite, ir bijau, kad suės jį vilkas, jeigu paliksite be priežiūros."

14. Jie tarė: „Jeigu jį suės vilkas, kai čia mūsų visas būrys, tai turėsime nuostolio!"

15. Ir po to jie išėjo sykiu, ir sutarė įmesti jį į šulinio dugną; o Mes įteigėme jam: „Kada nors tu papasakosi jiems apie jų darbus, net jiems neįtariant."

16. Ir sugrįžo jie vakare pas savo tėvą raudodami.

17. Jie tarė: „O mūsų tėve! Mes leidomės lenktynių ir palikom *Jusufą* (Juozapą) saugoti mūsų daiktų, ir suėdė jį vilkas; betgi tu nepatikėsi mumis, net jei mes sakytume tiesą."

18. Ir parnešė jie marškinius, netikru krauju aptaškytus. Tarė jis: „Taip, pagražino jums jūsų sielos šį reikalą, bet – kantrybė yra nuostabus daiktas... Tik Allaho reikia prašyti pagalbos dėl to, ką jūs pasakojate."

19. Ir atėjo keliauninkai, ir pasiuntė savo vandens nešiką; tas nuleido savąjį kibirą, kad pasemtų, ir tarė: „O džiaugsme, čia – berniukas.“ Ir paslėpė jie jį kaip prekę, o Allahas žinojo, ką jie daro.

20. Ir pardavė (*Jusufo* (Juozapo) broliai) jį pigiai už menką kelių *dirhamų* kainą. Nebrangiai jie jį įvertino.

21. Ir tarė tas iš Egipto, kuris pirko jį, savajai žmonai: „Gerai elkis su juo – galbūt jis pravers mums, arba jį įsisūnysim.“ Ir taip Mes leidome įsitvirtinti *Jusufui* (Juozapui) šitoje žemėje dar ir dėl to, kad jis išmoktų aiškinti įvykius (sapnus). Allahas pergalingai tvarko savo reikalą, bet didžiuma žmonių to nežino!

22. Ir kuomet pasiekė jis brandos amžių, apdovanojome jį išmintim ir žiniomis; Taip Mes atlyginam gerą darantiesiems!

23. Ir bandė suvilioti jį ta, kurios namuose jis gyveno, ir užrakino duris ir tarė: „Eikš pas mane.“ Jis tarė: „Saugok, Allahe! Taigi Jis – mano šeimininkas, parūpinęs man gražų gyvenimą. Iš tiesų nebus laimingi neteisieji!“

24. Ir troško ji jo, ir būtų troškęs jis jos, jeigu nebūtų matęs savo Valdovo ženklų. Mes nukreipėme nuo jo blogį ir bjaurastį. Iš tiesų jis – iš Mums atsidavusių tarnų!

25. Ir metėsi jie link durų, stengdamiesi aplenkti vienas kitą, ir perplėšė ji jo marškinius iš nugaros, ir sutiko jie jos poną prie durų. Tarė jinai: „Koks turi būti atlygis tam, kuris norėjo blogo tavajai žmonai (ar šeimai), – ar tik ne įkalinimas arba kankinanti bausmė!“

26. Jis tarė: „Ji norėjo mane suvilioti“, ir paliudijo liudininkas iš jos giminaičių: „Jeigu jo marškiniai perplėšti iš priekio, tai ji teisi, o jis – melagis.

27. Jeigu jo marškiniai perplėšti iš nugaros, tai ji sumelavo, o jis – teisus."

28. Ir kai jis pamatė marškinius, perplėštus iš nugaros, tai pasakė: „Tai – iš jūsų pinklių, – iš tiesų jūsų pinklės didelės!"

29. „*Jusufai* (Juozapai), užmiršk tai, o tu prašyk atleidimo už savo nuodėmę. Juk tu buvai ta, kuri nusidėjo."

30. Ir kalbėjo moterys mieste: „Didiko *Azizo* žmona gundo savo jaunąjį vergą. Jis pripildė ją meilės jam. Mes matom, kad ji tikrai pasiklydus."

31. Kuomet ji išgirdo apie jų gudravimus, tai pasiuntė jas atvesdinti ir paruošė joms vietas prigulti, ir davė kiekvienai po peilį ir tarė: „Pasirodyk joms!" Kuomet jos jį išvydo, tai išaukštino jį, ir susiraižė sau rankas, ir kalbėjo: „Allahai, gelbėk! Tai – ne žmogus, tai – tik kilmingas angelas."

32. Ji tarė: „Štai jums tas, dėl kurio mane barėte. Aš jį gundžiau, bet jis nepasidavė. Jeigu jis nedarys to, ką aš jam įsakau, tai bus uždarytas kalėjiman ir liks su pažemintaisiais."

33. Jis tarė: „Viešpatie mano! Kalėjimas yra man mieliau nei tai, kam mane šaukia. Jeigu Tu neatitrauksi nuo manęs jų pinklių, aš susižavėsiu jomis ir pasirodysiu besąs iš neprotingųjų."

34. Jo Viešpats atsiliepė į jo maldas ir atitraukė nuo jo jų pinkles. Iš tiesų Jis – Girdintis, Žinantis!

35. Jie pamatė jo įrodymus, bet po to vis tiek nusprendė įkalinti jį kuriam laikui.

36. Ir pakliuvo sykiu su juo į kalėjimą du jaunuoliai. Vienas iš jų tarė: „Štai, regiu aš save spaudžiantį vyną", ir tarė kitas: „Štai,

matau aš save, nešantį ant viršugalvio duoną, kurią lesa paukščiai... Išaiškink mums, ką tai reiškia. Iš tiesų mes laikome tave vienu iš teisingųjų!“

37. Jis tarė: „Nespės atnešti jums maisto, kuris jums duodamas, ir aš jau būsiu išaiškinęs tai, ką sapnavote. Tai dalis to, ko mane išmokė mano Viešpats. Išties Aš išsižadėjau religijos žmonių, kurie netiki į Allahą, ir Būsimąjį gyvenimą jie neigia.

38. Aš perėmiau savo tėvų – *Ibrahimo* (Abraomo), *Ishako* (Izaoko) ir *Jakūbo* (Jokūbo) religiją. Mums nedera Allahui pridurti nieko. Tai – Allaho malonė mums ir žmonijai, bet didžioji žmonių dalis nedėkinga.

39. O mano bičiuliai kalėjime! Ar skirtingi valdovai geriau nei Allahas, Vienatinis, Galingas?

40. Be Jo jūs meldžiatės tiktai vardams, kuriuos davėte jūs ir jūsų tėvai: Allahas nesiuntė su jais jokios valdžios. Sprendiniai priklauso tiktai Allahui. Jis įsakė, kad garbintumėte tik Jį. Tai – teisingas tikėjimas, bet didžioji žmonių dalis to nežino.

41. O mano bičiuliai kalėjime! Vienas iš jūsų girdys savąjį šeimininką vynu, o kitas bus nukryžiuotas, ir paukščiai maitinsis iš jo galvos. Iš anksto nuspręstas reikalas, dėl kurio jūs klausiate!“

42. Ir tarė jis tam iš judviejų, apie kurį manė, kad jis išsigelbės: „Primink apie mane savo šeimininkui!“ Tačiau privertė jį šėtonas užmiršt, kad primintų apie jį savo šeimininkui; ir praleido jis kalėjime keletą metų.

43. Ir tarė karalius: „Štai, matau aš septynetą riebių karvių, kurios ėda septynias liesas; ir septynias žalias varpas, ir kitas – sausas.

O didikai! Išaiškinkite mano sapną, jeigu jūs pajėgiat aiškinti regėjimus!“

44. Jie tarė: „Tai tik sapnų mišinys! Mes nemokame aiškint tokių sapnų.“

45. Ir tarė tas iš dviejų, kuris išsigelbėjo, prisiminęs po tiek laiko: „Aš paaiškinsiu jums, ką tatai reiškia, tik jūs pasiųskit mane!“

46. „*Jusufai* (Juozapai)! O teisuoli! Duok mums atsakymą apie septynias riebias karves, kurios ryja septynias liesas, ir septynias žalias varpas ir kitas – sausas, – kad aš sugrįžčiau pas žmones, galbūt jie sužinos!“

47. Tarė jis: „Sėsite jūs septynetą metų paeiliui, triūsdami pagal paprotį. Tai, ką jūs nukirsite, palikite varpoj, išskyrus nedaugelį, ką jūs suvalgote.

48. Paskui stos septyneri sunkūs metai, kurie suės tai, ką jūs jiems paruošėte, išskyrus truputį, kurį jūs išsaugosit.

49. Paskui ateis metai, kai žmonėms bus pasiųstas lietus ir kai jie galės spausti vaisių sultis.“

50. Ir tarė valdovas: „Atveskite jį man!“ Kuomet pas jį atėjo pasiuntinys, jis tarė: „Grįžk pas savo šeimininką ir paklausk jo: „Kas atsitiko moterims, kurios susipjaustė sau rankas?“ – Iš tiesų mano Viešpats žino apie jų pinkles!“

51. Jis tarė: „Ko jūs siekėte, norėdamos suvedžioti *Jusufą* (Juozapą)?“ Jos tarė: „Sergėk, Allahe! Mes nežinojome apie jį nieko blogo.“ Didžiūno žmona tarė: „Dabar išaiškėjo tiesa. Aš gundžiau jį, o jisai – iš teisuolių!“

52. „Aš prisipažįstu apie tai tik dėl to, kad jis (mano vyras) žinotų, kad aš jo neišdaviau jam nebūnant ir kad Allahas nevadovauja išdavikų rezgamoms pinklėms.

53. Aš neteisinu savęs, – juk žmogaus siela linkusi daryti blogį, jeigu tik mano Viešpats neparodys jai malonės. Iš tikro Viešpats mano – Atleidžiantis, Gailiaširdis!"

54. Ir tarė valdovas: „Atveskite jį pas mane! Aš padarysiu jį sau artimuoju." Ir kai jis užkalbino jį, tai pasakė: „Juk tu nūnai pas mus įgavai stiprumo ir tapai patikimas."

55. Jis tarė: „Patikėk man saugoti žemės saugyklas: juk aš – saugotojas, žinantis."

56. Ir taip įtvirtinom Mes *Jusufą* (Juozapą) žemėje, kad jis įsikurtų ten, kur panorės. Mes apdovanojame Sava malone, ką įsigeidžiam, ir nepanaikinam atlyginimo geradariams.

57. O Būsimajame gyvenime apdovanojimas – geresnis tiems, kurie patikėjo ir buvo dievobaimingi.

58. Ir atėjo *Jusufo* (Juozapo) broliai, ir įžengė pas jį, ir atpažino jis juos, o jie jo nepažino.

59. O kai jis aprūpino juos kelionės reikmenimis, tarė: „Atveskite man savąjį brolį iš tėvo. Negi nematote, kad aš jums teisingai atseikėju ir esu geriausias iš teikiančių prieglaudą?

60. O jeigu neatvesite jo pas mane, tai aš neturiu jums ką matuoti ir duoti, ir nesiartinkite prie manęs."

61. Jie tarė: „Mes išprašysime jį iš tėvo, ir mes, žinoma, taip padarysime."

62. Ir tarė jis savo tarnams: „Kraukite jų prekes į jų mantą, kad jie sužinotų apie tai tik tada, kai jie sugrįš į savo šeimas. Galbūt jie sugrįš!"

63. Ir kai jie sugrįžo pas tėvą, tai tarė: „O tėve mūs! Mums daugiau jau nesvers javų. Pasiųsk su mumis mūsų brolį, tada mes gausime savo dalį. Mes jį tikrai saugosime!"

64. Jis tarė: „Argi aš galiu patikėti jį jums taip, kaip patikėjau jums jo brolį kitados? Allahas – saugo geriausiai; Jis – Gailestingiausias iš gailestingųjų!“

65. O kai jie atrišo savo maišus, tai pamatė, kad jų prekės grąžintos jiems, ir tarė: „O tėve mūs, ko mums daugiau norėti! Štai mūsų prekės sugrąžintos; mes išmaitinsim savo šeimas ir išsaugosim savo brolį, ir dar pridursime vieno kupranugario nešulį. Tai bus lengvas nešulys.“

66. Tarė jis: „Neleisiu aš jo su jumis, kol jūs neprisieksite man Allahu, kad atvesite jį pas mane, nebent jus kas nors ištiktų.“ Ir kai jie prisiekė jam, jis tarė: „Allahas – Laiduotojas to, ką mes pasakėm!“

67. Ir tarė jis: „O sūnūs mano! Neikite pro vienus vartus, o įeikite pro skirtingus vartus. Niekuo aš jums negalėsiu pagelbėti prieš Allaho valią. Sprendimą priima tik Allahas; juo aš pasiklioviau, ir tegul juo pasikliauja visi viltingieji.“

68. Ir kai jie įžengė taip, kaip liepė jiems jų tėvas, nieko jis negalėjo jiems pagelbėti prieš Allaho valią, bet toks buvo *Jakūbo* (Jokūbo) sielos troškimas, kurį jis patenkino, – juk jis turėjo žinojimą, kurį Mes jam suteikėm, bet didžioji žmonių dalis to nežino.

69. Ir kai jie įžengė pas Jusufą, šis priglaudė savo brolį; jis tarė: „Štai aš – tavo brolis: nesisielok dėl to, ką jie darė.“

70. O kai jis aprūpino juos kelionės reikmenimis, tai įdėjo taurę į savo brolio nešulį, o po to šauklys paskelbė: „O pirkliai! Juk jūs vagys!“

71. Atsisukę į juos jie tarė: „Ko jūs ieškote?“

72. Šie tarė: „Mes ieškome valdovo taurės; tam, kas ją atneš, – kupranugario nešulys. O aš už tai atsakau.“

73. Jie tarė: „Prisiekiam Allahu! Juk jūs žinote, kad mes neatvykome skleisti nedoros žemėje ir nesam vagys."

74. Jie tarė: „O koks atlygis už tai, jeigu jūs melagiai?"

75. Jie tarė: „Tas, kieno krovinyje bus ji (taurė) rasta, jis bus sulaikytas už bausmę; taip mes atlyginame neteisingiesiems!"

76. Ir pradėjo jis nuo jų maišų, iki to, kai jis apieškojo savo brolį, o paskui ištraukė taurę iš brolio maišo. Taip Mes išmokėme *Jusufą* (Juozapą) šios gudrybės, nes jis nebūtų galėjęs suimti brolio pagal valdovo įstatymą, jeigu to nenorėtų Allahas. Mes pakeliame lygiais tuos, kuriuos įsigeidžiam: juk aukščiau bet kurio, turinčio žinių, yra Žinantysis!

77. Jie tarė: „Jeigu jis pavogė, tai jo brolis anksčiau irgi vogė." Užgniaužė tai *Jusufas* (Juozapas) sieloje ir nepasirodė jiems. Jis tik sau pagalvojo: „Jūsų padėtis dar bjauresnė, o Allahas žino geriau, ką čia išsigalvojate."

78. Jie tarė: „O didžiūne! Jis turi tėvą – daugiametį senutėlį, paimk vieną iš mūsų vietoje jo. Mes matom, jog tu iš geradarių."

79. Jis tarė: „Sergėk, Allahe, kad mes imtume ką nors kitą vietoje to, pas kurį radom savo daiktą! Tuomet būtume neteisingi."

80. Ir kai jie neteko vilties dėl jo, tai atsiskyrę ėmė tartis. Tarė vyriausias iš jų: „Argi jūs nežinote, kad mūsų tėvas prisaikdino mus prieš Allahą? Ir anksčiau jūs pasielgėt neteisingai su *Jusufu* (Juozapu). Nepaliksiu aš šitos žemės, kol man neleis tėvas arba nenuspręs dėl manęs Allahas. Jis – Geriausias iš teisėjų.

81. Grįžkite pas savo tėvą ir pasakykite jam: „O mūsų tėve, juk tavo sūnus pavogė; mes liudijame tik tai, ką žinom; mes neslepiam nieko.

82. Paklausk gyvenvietėj, kur mes buvom, ir karavano, su kuriuo grįžome; mes juk sakome tiesą."

83. Jis tarė: „O ne! Tai jūsų sielos jus įvedė į pagundą ir geriau parodyti kantrybę. Galbūt Allahas sugrąžins man juos visus. Iš tiesų Jis – Žinantis, Išmintingas!"

84. Ir nusisuko jis nuo jų, ir tarė: „Kaip man gaila *Jusufo* (Juozapo)!" Ir išblėso jo akys iš liūdesio, sunkiai gniaužė sielvartą.

85. Jie tarė: „Prisiekiam Allahu, nesiliausi tu minėti *Jusufo* (Juozapo), kol apleis tave jėgos arba atsidursi tarp žuvusiųjų!"

86. Jis tarė: „Aš skundžiuosi dėl savo sielvarto ir liūdesio Allahui, juk aš žinau iš Allaho tai, ko jūs nežinote!

87. O sūnūs mano! Eikite ir teiraukitės apie *Jusufą* (Juozapą) ir jo brolį ir nenusivilkite Allaho malone. Iš tiesų Allaho malone nusivilia tiktai netikintys!"

88. Kai jie įžengė pas jį, tai pasakė: „O didžiūne! Mus ir mūsų šeimą ištiko blogis. Mes atėjome su nedaugeliu prekių, atlygink mums už jas negailėdamas ir būk maloningas. Iš tiesų Allahas atlygina teikiantiesiems malonę!"

89. Jis tarė: „Ar jūs žinote, ką padarėt su *Jusufu* (Juozapu) ir jo broliu, vedami neišmanymo?"

90. Jie tarė: „Negi tu iš tikrųjų *Jusufas* (Juozapas)?" Jis tarė: „Aš – *Jusufas* (Juozapas), o čia – mano brolis. Allahas suteikė mums malonę: iš tiesų kas dievobaimingas ir kantrus... tai juk Allahas nepražudo dovanos geradarių!"

91. Jie tarė: „Prisiekiam Allahu! Allahas pasirinko tave iš mūsų, ir iš tikrųjų mes buvome nusidėjėliai."

92. Jis tarė: „Nėra ko šiandien jums priekaištauti! Teatleidžia jums Allahas, juk Jis – Gailestingiausias iš gailestingųjų!

93. Eikite su šitais mano marškiniais ir užmeskite juos mano tėvui ant veido – jis atgaus regėjimą, ir grįžkite pas mane su visa savo šeimyna."

94. Ir kai nutolo karavanas, jų tėvas tarė: „Aš užuodžiu *Jusufo* (Juozapo) kvapą. Jeigu tik nelaikytumėte manęs pamišėliu!"

95. Jie tarė: „Prisiekiam Allahu, iš tikrųjų tu esi savo senajame paklydime!"

96. O kai atvyko geros žinios nešėjas, jis užmetė juos ant jo veido ir tasai vėl tapo regintis. Jis tarė: „Argi aš nesakiau jums, kad žinau iš Allaho tai, ko jūs nežinot?"

97. Jie tarė: „O tėve mūs! Prašyk mums mūsų nuodėmių atleidimo. Juk mes buvom nusidėjėliai."

98. Jis tarė: „Aš paprašysiu atleidimo jums iš mūsų Viešpaties. Iš tiesų Jis – Atleidžiantis, Gailestingas!"

99. Ir kai jie įžengė pas *Jusufą* (Juozapą), šis apkabino savo gimdytojus ir tarė: „Įženkite į Egiptą, jeigu Allahas taip nori, saugūs!"

100. Ir pasikėlė jis savo gimdytojus ant sosto, ir puolė jie kniūbsti priešais jį, ir tarė jis: „O mano tėve! Tai – mano senojo sapno išaiškinimas. Allahas pavertė jį tiesa ir parodė man malonę, išvesdamas mane iš kalėjimo, ir atvedė jus iš dykumos po to, kai šėtonas pasėjo priešiškumą tarp manęs ir mano brolių. Juk Viešpats mano palankus, kam įsigeis. Iš tiesų Jis – Žinantis, Išmintingas!

101. Viešpatie! Tu dovanojai man valdžią ir išmokei mane įvykių (sapnų) aiškinimo, dangaus ir žemės Kūrėjau, Tu – mano Globėjas

šiame pasaulyje ir Būsimajame. Leisk man numirti Tau atsidavusiu musulmonu ir prijunk mane prie teisingųjų!“

102. Tai – iš pasakojimų apie tai, kas yra paslėpta, kuriuos apreiškiame tau; tu nebuvai prie jų, kai jie ryžosi taip pasielgti tuo metu, ir kai rezgė pinkles.

103. Ir didžioji dalis žmonių, kad ir labai trokštum, nepatikės!

104. Tu neprašai dėl to iš jų atlyginimo. Tai tėra priminimas pasauliams!

105. Kiek ženklų padangėse ir žemėje, pro kuriuos jie praeina ir nuo jų nusisuka!

106. Netiki didžioji jų dalis Allahą, nepridūrę Jam bendrininkų!

107. Argi jie nesibaimina to, kad ant jų nusileis Allaho bausmės dangalas arba išmuš Valanda netikėtai tuo metu, kai jie net nejaus.

108. Sakyk: „Tai – mano kelias. Aš ir tie, kurie manimi pasekė, šaukiame Allahą, turėdami aiškių įrodymų. Šlovė Allahui, aš ne iš daugiadievių!“

109. Ir iki tavęs Mes siuntėme tiktai vyrus iš gyvenviečių, kuriems mes atsiųsdavome apreiškimus. Argi jie nevaikščiojo žeme ir nematė, koksai buvo galas tų, kurie gyveno prieš juos! Juk Būsimojo gyvenimo būstas – geresnis tiems, kurie dievobaimingi. Negi jie neateis į protą?

110. O kai pasiuntiniai nusivildavo ir imdavo galvoti, jog juos palaikė melagiais, jiems ateidavo Mūsų pagalba, ir tapdavo išgelbėtaisiais tie, kurių panorėdavom. Juk negalima atitraukti mūsų bausmės nuo nuodėmingųjų!

111. Pasakojime apie juos yra pamokymas turintiems protą; tai nebuvo išgalvotas pasakojimas, o patvirtinimas teisingumo to, kas siųsta iki jo, bet kurio daikto paaiškinimas, kaip teisingas vedimas ir malonė tikintiems žmonėms.

GRIAUSTINIS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Alif, liam, mym, ra.* Tai Knygos posmai (ženklai). Tai, kas pasiųsta tau tavojo Viešpaties – tiesa, bet didžiuma žmonių netiki.

2. Allahas – Tas, Kuris iškėlė dangų be atramų, kurias jūs matytumėt, paskui pasikėlė virš Sosto. Padarė pavaldžiais saulę bei mėnulį, ir jie juda iki nubrėžto laiko. Jis valdo visus reikalus ir aiškina ženklus, – galbūt jūs įsitikinsite susitikimu su Viešpačiu!

3. Jis – Tas, Kuris patiesė žemę ir įtaisė joje tvirtai stovinčius (kalnus) ir upes, ir išaugino joje visokių vaisių poromis. Jis apgaubia naktimi dieną. Iš tiesų čia ženklai mąstantiems žmonėms!

4. Žemėje driekiasi plotai, vienas šalimais kito, ir vynuogynai, ir pasėliai, ir palmės, augančios iš vienos šaknies arba iš skirtingų šaknų. Jos laistomos tuo pačiu vandeniu, bet kai kuriuos (vaisius) Mes darome skanesnius maistui nei kiti. Iš tiesų čia ženklai žmonėms, turintiems proto!

5. Jeigu tu ir stebiesi, tai stebinantys jų žodžiai: „Nejaugi pelenais pavirtę mes pasirodysime kaip naujas kūrinys?“ Tai – tie, kurie netikėjo į savo Viešpatį. Tai – tie, kuriems grandinės ant kaklų. Tai – Ugnies gyventojai, joje jie bus amžinai.

6. Jie spartina tave blogiui pirm gėrio, tačiau iki jų jau yra buvę pamokančių bausmių pavyzdžių. Iš tiesų tavo Viešpats atleidžia žmonėms, nežiūrint net į jų neteisingumą! Ir iš tiesų tavo Viešpats griežtas yra bausti!

7. Ir sako netikintieji: „Kodėl jam nėra pasiųstas ženklas nuo jo Viešpaties!“ Iš tiesų tu – tesi perspėjantis patarėjas, ir kiekviena tauta turi vedėją!

8. Allahas žino, ką nešioja gimdoje kiekviena patelė; kiek susitraukia ir kiek išsiplečia įsčios. Juk kiekvienas daiktas Jo išmatuotas.

9. Žinantysis tai, kas paslėpta ir kas atverta, Didysis, Išsiaukštinęs!

10. Vienodas yra Mums ir tas, kuris slepia žodį, ir tas, kuris jį ištaria, ir tas, kuris slepiasi naktį ir pasirodo dieną.

11. Jis (žmogus) turi nuoširdžius bendrakeleivius (angelus) ir priekyje, ir už nugaros, kurie saugo jį Allaho paliepimu. Iš tiesų Allahas nekeičia tautos (žmonių) padėties, kol jie patys savęs nepakeis. O jeigu Allahas įsigeidžia tautai blogio, tai nėra galimybės to išvengti. Nėra jiems, išskyrus Jį, Globėjo!

12. Jis – Tas, kuris parodo jums žaibą dėl baimės ir dėl vilties, ir Jis išaugina sunkius debesis.

13. Ir žaibas Jį šlovinte šlovina, ir angelai – iš baimės prieš Jį. Jis siunčia žaibus ir perveria jais tuos, kuriuos įsigeidžia. Jie ginčijasi dėl Allaho, o juk Jis stiprus bausti!

14. Ir į Jį nukreiptas tiesos šauksmas. O tie, kurių jie šaukiasi, išskyrus Jį, neatsako jiems niekuo. Jie panašūs į tuos, kurie tiesia išskėstus delnus į vandenį, kad pasisemtų vandens į burną, bet negali to padaryti. Juk netikinčiųjų malda – tik paklydimas!

15. Tų, kas padangėse ir žemėje, jų šešėliai geranoriškai ar prieš savo valią lenkiasi Allahui iš ryto bei vakare.

16. Sakyk: „Kas Viešpats dangaus ir žemės?“ Sakyk: „Allahas.“ Sakyk: „Tada nejaugi jūs suradote sau globėjus, išskyrus Jį, kurie

negali net patys sau nei padėt, nei pakenkti?“ Sakyk: „Argi lygūs aklas ir regintis?“ Arba: „Negi susilygins tamsybės ir šviesa?“ Ar surado jie Allahui bendrininkų, kurie kurtų taip, kaip Jis kuria, ir sukūrė ką nors, kas prilygtų Jo kūriniams? Sakyk: „Allahas – visų daiktų Kūrėjas, Jis – Vienintelis, Visagalis!“

17. Jis siunčia iš dangaus vandenį – ir užsipildo slėniai srovėmis, kiekvienas atitinkamai savo dydžio. Srovė neša pakilusią į paviršių putą. Panaši puta atsiranda iš to, ką jie išdegina ugnyje, norėdami pasigaminti papuošalus arba įrankius. Tokiais pasakojimais Allahas parodo tiesą ir melą. Ir tai, kas puta, eina į pelenus, o tai, kas naudinga žmonėms, lieka žemėje. Taip Allahas pateikia pavyzdžius.

18. Tiems, kurie atsišaukė savo Viešpačiui, paruošta tai, kas geriausia, o tiems, kurie neatsišaukė Jam, netgi jei turėtų viską, kas žemėje ir dar tiek, jie neišsipirks, jiems – bloga sąskaita, ir jų slėptuvė – Pragaras, ir šlykštus šitas guolis!

19. Argi tas, kuris žino, kad tai, kas atsiųsta tau tavo Viešpaties, – tiesa, gali būti panašus į akląjį? Juk supranta tai tiktai turintieji protą,

20. kurie ištikimi susitarimui su Allahu ir nepažeidžia pažado;

21. ir tie, kurie sujungia tai, ką įsakė sujungti Allahas, ir bijo savojo Viešpaties, ir baiminasi blogos sąskaitos;

22. ir tie, kurie kenčia, siekdami savojo Viešpaties Veido, ir atlieka maldą, ir duoda iš to, kuo Mes juos apdovanojome, ir slapta, ir atvirai, ir nuveja geru blogį. Šitiems – atlygis Paskutinioji Buveinė –

23. Edeno sodai. Paklius į juos tie, kurie buvo teisūs, kartu su savo tėvais, ir sutuoktiniais, ir jų palikuonimis. Ir angelai užeis pas juos pro visus vartus!

24. Taika jums už tai, ką jūs iškentėjot! Kokia nuostabi Paskutinioji Buveinė!

25. O tie, kurie pažeidžia sutartį su Allahu po ištikimybės pažado ir nutraukia tai, ką Allahas įsakė laikyti vienu, ir platina nešlovę žemėje, tiems – prakeiktis ir jiems – bloga buveinė!

26. Allahas praplatina dalį tam, kam įsigeidžia, ir apskaičiuoja, o jie džiaugiasi žemiškuoju gyvenimu, bet žemiškasis gyvenimas, palyginus su Būsimuoju, – tėra laikinas džiaugsmas!

27. Ir sako tie, kurie nepatikėjo: „Kodėl jam nebuvo pasiųstas jo Viešpaties ženklas!“ Sakyk: „Iš tiesų Allahas išmuša iš kelio, ką įsigeidęs, ir veda teisingu keliu tą, kuris (atgailaudamas) kreipiasi į Jį!“

28. Tie, kurie patikėjo ir kurių širdys rimsta minint Allahą, – o taip! Be abejonės tik Allahą beminint rimsta širdys,

29. – tie, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, – jiems palaima ir nuostabi sugrįžimo vieta.

30. Taip pasiuntėme Mes tave pas tautą, iki kurios jau praėjo tautos, kad skaitytum jai tai, ką Mes apreiškėm tau, tuo metu, kai jie netiki į Gailestingąjį. Sakyk: „Jis – mano Viešpats! Nėr dievybės, išskyrus Jį. Juo aš pasikliauju, ir pas Jį aš grįšiu atgailaudamas!“

31. Ir jeigu būtų Koranas, dėl kurio išsijudintų kalnai arba atsivertų žemė, arba prabiltų mirusieji... (Tai ir būtų šis Koranas.) Bet visus sprendimus priima tik Allahas! Argi nežino tikintieji, kad jeigu Allahas įsigeistų, tai visus žmones išvestų į tiesų kelią. Ir nesiliaus negandos lietis ant tų, kurie netikėjo, už tai, ką jie darė, arba bus jos netoli jų būstų, kol neišsipildys Allaho pažadas; iš tiesų Allahas nekeičia Savo pažado.

32. Tyčiotasi iš pasiuntinių ir iki tavęs, ir Aš atidėjau nuosprendį tiems, kurie netikėjo. Po to Aš juos sučiupau, ir kokia buvo Mano bausmė!

33. Negi Tas, Kuris žino, ką kiekviena siela įgijusi (panašus į kitas išgalvotas dievybes)? ...Ir įtaisė jie Allahui bendrininkų. Sakyk: „Įvardykite juos! Ar jūs pasakysite Jam tai, ko Jis nežino žemėje, ar tai bus tik tušti žodžiai?“ Taip, išgražinta tiems, kurie netiki, jų gudrybė, ir išvesti jie iš kelio! O ką Allahas įvedą į paklydimą, tam nėr vedėjo!

34. Jiems – nuobauda šiame pasaulyje, ir, žinoma, Paskutiniojo gyvenimo bausmė dar žiauresnė. Niekas jų neapsaugos nuo Allaho!

35. Štai pasakojimai apie Rojų, kuris pažadėtas dievobaimingiesiems. Ten žemai teka upės, nuolat pilna maisto tenai ir pavėsio. Tai – atlygis tiems, kurie dievobaimingi, o netikintiesiems atlygis – Ugnis.

36. O tie, kuriems Mes dovanojome Knygą, džiaugiasi tuo, kas atsiųsta tau; o tarp partijų esama tokių, kad dalį to neigia. Sakyk: „Man prisakyta garbinti Allahą ir nepridurti Jam bendrininkų; prie Jo aš šaukiu ir pas Jį sugrįžimas!“

37. Ir taip Mes atsiuntėme jį (Koraną), kaip įstatymą arabų kalba. O jeigu tu pasiduosi jų aistroms po to, kai tave aplankė žinojimas, – nėr tau vietoj Allaho nei globėjo, nei gynėjo!

38. Mes siųsdavom pasiuntinius iki tavęs ir skirdavom jiems žmonas bei palikuonis. Nėr buvę, kad pasiuntinys duodavo ženklus kitaip, nei Allahui leidus. Kiekvienam laiko tarpsniui – savas Raštas.

39. Ištrina (panaikina) Allahas, ką įsigeidęs, ir tvirtina (ką įsigeidęs); o pas Jį – Knygos Motina.

40. Arba Mes parodysim dalį to, ką žadame jiems, arba nuraminsime tave. Tavo reikalas – perduoti žinią, o Mūsų – pateikti sąskaitą!

41. Negi jie (netikintieji) nemato, kad Mes palaipsniui mažiname žemės ribas jos pakraščiuose? Allahas priima sprendimus ir nėr kas pakeistų Jo sprendimus. O Jis greitas atsiskaityti!

42. Gudravo tie, kurie buvo iki jų, bet Allahui priklauso visos gudrybės. Jis žino, ką įgyja kiekviena siela, ir sužinos netikintieji, kam priklauso Paskutinioji buveinė!

43. Ir kalba tie, kurie netikėjo: „Tu – nesi siųstasis!“ Sakyk: „Užtenka man to, kad liudininkai tarp manęs ir tarp jūsų – Allahas, ir kurie turi žinių apie Raštą!“

IBRAHIMAS (ABRAOMAS)

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Alif, liam, ra.* Knyga – atsiuntėme Mes ją tau, kad išvestum žmones iš tamsumų į šviesą, jų Viešpačiui leidus, į kelią Galingojo, Šlovingojo –

2. Allaho, kuriam priklauso tai, kas padangėse ir kas žemėje. O vargas netikintiesiems nuo kankinančios bausmės,

3. kurie myli žemiškąjį gyvenimą labiau nei Būsimąjį ir nusukinėja kitus iš Viešpaties kelio bandydami jį sukreivinti! Šitie – giliai paklydę.

4. Mes siuntėme pasiuntinius, kurie kalbėjo savo tautos kalba, kad jie paaiškintų jiems. Allahas išveda iš kelio, ką panorėjęs, ir veda teisingu keliu, ką įsigeidžia. Jis – Galingas, Išmintingas!

5. Mes pasiuntėme *Mūsą* (Mozę) su Mūsų ženklais: „Išvesk savo tautą iš tamsybių į šviesą ir primink jiems apie Allaho dienas. Iš tiesų čia – ženklai kiekvienam kantriam, dėkingam (žmogui)!“

6. Štai tarė *Mūsa* (Mozė) savo tautai: „Prisiminkite Allaho malonę, kaip Jis išgelbėjo jus nuo Faraono giminės! Jie žiauriai kankindavo jus, žudydavo jūsų sūnus ir palikdavo gyvas jūsų moteris. Tai buvo jums didysis išbandymas nuo mūsų Viešpaties.“

7. Štai paskelbė Viešpats: „Jeigu dėkosite, Aš padauginsiu jums; o jeigu būsite nedėkingi... Iš tiesų Mano siųstos kančios – didžiulės!“

8. Ir tarė *Mūsa* (Mozė): „Jeigu jūs ir visi, kas žemėje, tapsite netikintys, tai juk Allahas – Turtingas, Pašlovintas!"

9. Nejaugi nepasiekė jūsų žinia apie tuos, kurie buvo iki jūsų, apie *Nuho* (Nojaus) tautą, apie *adiečius* ir apie *samudiečius*? Ir apie tuos, kurie buvo po jų? Nežino apie juos niekas, išskyrus Allahą. Pas juos ateidavo Mūsų pasiuntiniai su aiškiais ženklais, o jie dėdavo rankas sau ant burnos ir sakydavo: „Mes netikim tuo, su kuo jūs siųsti, mes pilni abejonių dėl to, prie ko jūs mus šaukiate."

10. Tarė jų pasiuntiniai: „Nejau jūs abejojate Allahu – žemės ir dangaus Kūrėju? Jis šaukia jus, kad atleistų jums nuodėmes ir suteiktų jums atidėjimą iki skirtojo laiko." Jie tarė: „Jūs – tiktai žmonės, tokie kaip mes, jūs trokštate nukreipti mus nuo to, ką garbino mūsų tėvai. Duokite gi mums aiškų įrodymą!"

11. Tarė jiems jų pasiuntiniai: „Mes – tiktai žmonės, tokie kaip jūs, bet Allahas laimina tą iš Savo vergų, kurį įsigeidžia; mes negalim rodyti jums valdžios, kitaip nei Allahui leidus. Allahu tesikliauja tikintieji!

12. Ir kodėl mums nesikliauti Allahu, jeigu Jis veda mus mūsų keliais? Mes iškęsime į mus nukreiptas jūsų skriaudas. Ir tesikliauja Allahu pasikliovusieji!

13. Ir tarė tie, kurie netikėjo, jų pasiuntiniams: „Mes išvarysim jus iš savo žemės, arba jūs privalote sugrįžti į mūsų bendriją (religiją)." Ir apreiškė jiems jų Viešpats: „Mes būtinai pražudysim netikinčius

14. ir apgyvendinsim jus žemėj po jų. Tai – tiems, kas bijo stoti prieš Mane ir bijo Mano grasinimo!"

15. Jie prašė pergalės ir sprendimo (ten ir tada), tačiau kiekvienas užsispyręs tironas patyrė netektį.

16. Priešaky jo – Pragaras, ir girdys jį dvokiančiu vandeniu.

17. Jis gers jį, tačiau vos galės jį praryti, ir užklups jį mirtis iš visų pusių, bet jis nemirs, o priešaky jo lauks rūsti kančia.

18. Pasakojimas apie tuos, kurie nepatikėjo: veiksmai jų panašūs į pelenus, įsisuko į juos viesulas audrotą dieną; jis neišsaugos nieko iš to, ką įsigijęs. Tai ir yra gilus paklydimas!

19. Negi tu nematei, kad Allahas sukūrė dangų ir žemę iš tikro: jeigu Jis įsigeis, tai išves jus ir atves naują kūriniją,

20. ir tai Allahui – nesudėtinga.

21. Ir atsidurs visi prieš Allahą, ir tars silpnieji tiems, kurie išsiaukštino: „Mes sekėme paskui jus. Argi galėsite jūs išvaduoti mus nors nuo dalies kančių, kurias paskyrė mums Allahas?“ Jie sakys: „Jeigu Allahas būtų mus vedęs teisingu keliu, tai ir mes būtume jus vedę. Bet dabar mums tas pats: ar mes liūdėsime, ar kentėsime – nėra mums išeities.“

22. Kuomet reikalas bus nuspręstas, šėtonas sakys: „Allahas juk davė jums tiesos pažadą, žadėjau ir aš, bet aš apgavau jus, ir neturėjau jums jokios valdžios. Aš tik šaukiau jus, ir jūs atsišaukėte, tad nekeikit manęs, o keikite patys save. Aš negaliu jums padėti, ir jūs negalite padėti man; aš atsižadu to, kad jūs padarėte mane Allaho bendrininku ir garbinote mane anksčiau.“ Iš tikrųjų neteisingiesiems – kankinanti kančia!

23. Ir įvesti bus tie, kurie tikėjo ir kūrė gėrį, į Rojaus sodus, kur žemai teka upės, – amžinajam buvimui ten, savo Viešpačiui leidus. Jų pasveikinimas ten – žodis: „Taika!“

24. Argi tu nematei, kaip Allahas pasakoja palyginimais? Geras žodis panašus į gerą medį: šaknys jo tvirtos, o šakos danguj...

25. Jis veda savo vaisius kiekvieną kartą savo Viešpačiui leidus. Ir teikia Allahas alegorijas žmonėms – galbūt jie atsikvošės!

26. O palyginimas apie bjaurų žodį – jisai, kaip bjaurus medis, kuris ištrūksta iš žemės paviršiaus, – neturi jisai stiprybės.

27. Allahas sutvirtina tuos, kurie patikėjo, tvirtu žodžiu žemiškame gyvenime ir Būsimajame; ir paklaidina Allahas netikinčiuosius, ir kuria Allahas, ką nori.

28. Negi nematei tų, kurie iškeitė Allaho malonę į netikėjimą ir įkurdino savo tautą pražūties buveinėje –

29. Pragare, kuriame jie degs? Ir šlykštus šitas buvimas!

30. Sugalvojo jie lygius Allahui, kad išmuštų kitus iš Jo kelio. Sakyk: „Mėgaukitės, bet jūsų kelias – į Ugnį!"

31. Sakyk Mūsų vergams, kurie patikėjo, tegul jie atlieka maldas ir aukoja iš to, ką Mes dovanojome jiems anksčiau, slaptomis ir atvirai, pirm nei išauš diena, kai nebus nei prekybos, nei draugystės.

32. Allahas – Tasai, Kuris sukūrė padanges ir žemę ir nuleido iš dangaus vandenį, ir išvedė su juo vaisius jums maitintis, ir įtaisė jūsų naudai laivus, kad plauktų jie mariomis pagal Jo valią, ir padarė upes pavaldžiais jums,

33. ir saulę bei mėnulį padarė jums pavaldžiais, abudu nuolat keliaujančius savo orbitomis, ir padarė pavaldžias jums naktį bei dieną,

34. Jis davė jums viską, ko prašėte. Ir jeigu jūs skaičiuosite Allaho malones, tai nesugebėsite suskaičiuoti. Iš tiesų žmogus – neteisingas ir nedėkingas!

35. Štai tarė *Ibrahimas* (Abraomas): „Viešpatie! Padaryk šitą miestą saugų ir nutolink mane ir mano sūnus nuo stabų garbinimo.

36. Viešpatie! Juk jie išvedė iš kelio daugelį žmonių, o kas seks paskui mane, tasai – nuo manęs, o kas nepaklausys manęs... juk Tu – Atleidžiantis, Maloningas!

37. Viešpatie mūsų, aš įkurdinau dalį savo palikuonių slėnyje, kur neauga javai, prie Tavo Uždraustojo namo. Viešpatie mūs! Tegul jie atlieka maldą, ir pripildyk kai kurių žmonių širdis meile jiems ir apdovanok juos vaisiais, – galbūt jie taps dėkingi!

38. Viešpatie mūs! Tu žinai, ką mes slepiame ir ką parodome. Nepasislėps nuo Allaho niekas žemėje ir danguje!

39. Šlovė Alłahui, kuris dovanojo man senatvėje *Ismailą* (Izmaelį) ir *Ishaką* (Izaoką)! Iš tiesų Viešpats mano, – Jis girdi maldas!

40. Viešpatie, padaryk mane atliekančiu maldą ir mano palikuonis. Viešpatie mūs! Priimk mano maldą.

41. Viešpatie mūs! Atleisk man ir mano gimdytojams, ir tikintiesiems tądien, kai užklups atsiskaitymas!"

42. Ir nemanyk, kad Allahas neseka to, ką daro netikintys. Jis tik atideda jiems iki tos dienos, kai jų akys išsiplės iš baimės,

43. sparčiai bėgs užlaužtomis galvomis, akys plačiai atvertos ir nieko kito nematančios, o širdys jų – tuščios.

44. Tad perspėk žmones apie tą dieną, kai ateis jiems kančia! Ir tars tie, kurie elgėsi neteisingai: „Viešpatie mūs! Atidėk mums bent neilgam, – mes atsiliepsime į Tavąjį kvietimą ir seksime paskui pasiuntinius." Argi anksčiau jūs neprisiekinėjot, kad jūs niekad nepaliksite žemiško pasaulio?

45. Ir jūs gyvenote būstuose tų, kurie nuskriaudė patys save, ir tapo jums aišku, kaip Mes pasielgėme su jais, ir pateikėme Mes jums palyginimų,

46. o jie gudravo savo gudrybėmis, bet Allahas žinojo visas jų gudrybes, nors nuo jų gudrumo ir kalnai judėtų.

47. Nelaikyk Allaho laužančiu Savo pažadą Saviesiems pasiuntiniams: juk Allahas – Galingas, kerštо Valdytojas

48. tądien, kai žemė bus pakeista kita žeme, ir padangės, ir stos jie visi prieš Allahą, Vieną, Visagalį!

49. Ir išvysi nusidėjėlius tądien, surakintus grandinėmis.

50. Drabužiai jų – iš dervos, jų veidus dengia liepsna,

51. Allahas atlygins kiekvienai sielai tai, ką įgijusi. Iš tiesų Allahas greit atsiskaito!

52. Tai pranešimas žmonijai. Tegul perspėja juos ir tegul žino, kad Jis – Dievas Vienas, ir tegul prisimena proto turintieji.

15

AL-HIDŽR (UOLĖTA VIETA)

Vardan Allaho Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Alif, liam, ra.* Tai – Knygos, aiškaus Korano ženklai.

2. Galbūt panorės tie, kurie netiki, tapti musulmonais.

3. Palik juos, tegul jie valgo, mėgaujasi ir teguodžia juos viltis. Po to jie sužinos.

4. Mes nenaikinom gyvenvietės šiaip sau, jeigu nebuvo iš anksto užrašyta jos lemtis.

5. Nė viena tauta negalės aplenkti jai nustatyto laiko ir neįstengs jo atidėti.

6. Jie tarė: „O tu, kuriam atsiųstas priminimas! Tu juk – beprotis!

7. Kodėl neatvedi mums angelų, jeigu esi iš teisuolių?“

8. Mes nesiunčiame angelų kitaip nei su tiesa, ir tada (tie žmonės) nebus tie, kuriems atidedama.

9. Juk Mes – Mes atsiuntėme Priminimą, ir juk Mes jį saugome.

10. Ir iki tavęs Mes siuntėme pasiuntinius pirmosioms tautoms.

11. Ir nebuvo tokio pasiuntinio, iš kurio jie nesityčiotų.

12. Taip Mes įdedame (netikėjimą) į nusidėjėlių širdis!

13. Netiki jie juo (Koranu), o jau buvo pavyzdys pirmųjų kartų.

14. Ir jeigu Mes atvertume jiems dangaus vartus ir imtų jie ten kilti,

15. pasakytų: „Mūsų akys apsvaigusios, mes – žmonės apkerėtieji!“

16. Išties tai Mes sutvėrėme danguje žvaigždynus ir išgražinom juos žiūrintiesiems.

17. Ir apsaugojom juos nuo bet kokio šėtono, apmėtomo akmenimis.

18. O jeigu kas slapčia klausosi, tai apšviečia jį ryškus šviestuvas.

19. Ir žemę Mes patiesėm, ir sukūrėme ant jos tvirtai stovinčiuosius (kalnus), ir paskleidėme joje kiekvieną daiktą saikingai.

20. Ir paruošėme joje jums maisto ir tiems, kurių jūs nemaitinate.

21. Nėra tokio daikto, kurio nebūtų mūsų lobyne, ir leidžiame Mes jo tik su tam tikru saiku.

22. Ir pasiuntėm Mes vėjus, kurie apvaisina, ir nuleidome iš dangaus vandenį, ir pagirdėme jus, bet ne jūs jį sergite.

23. Juk Mes – Mes atgaivinam ir numarinam, ir Mes paveldim.

24. Ir juk Mes žinome tuos, kurie gyveno anksčiau, ir Mes žinome tuos, kuriems lemta gyventi po jų.

25. Ir tavo Viešpats surinks juos visus, juk Jis – Išmintingas, Žinantis!

26. Ir Mes jau sukūrėme žmogų iš sauso skambančio molio, įvilkto į pavidalą.

27. Ir džinus Mes sukūrėm anksčiau iš svilinančios ugnies.

28. Ir štai tarė tavo Viešpats angelams: „Aš sukursiu žmogų iš sauso skambančio molio, įvilkto į pavidalą.

29. O kai Aš jį išlyginsiu ir įpūsiu į jį Savo dvasios, tai pulkite jam lenkdamies.“

30. Ir lenkėsi angelai visi kaip vienas,

31. išskyrus *Iblisą*. Jis atsisakė būti su tais, kurie lenkiasi.

32. Tarė Jis: „O *Iblisai*! Kas tau yra, kad tu ne su tais, kurie lenkiasi?“

33. Tarė jis: „Aš nesilenksiu žmogui, kurį Tu sukūrei iš sauso skambančio molio, įvilkto į pavidalą.“

34. Tarė Jis: „Dink iš čia! Juk tu – apmėtomas akmenimis.

35. Ir išties virš tavęs prakeiksmas iki Teismo dienos!“

36. Tarė jis: „Viešpatie mano! Atidėk man iki dienos, kuomet jie bus prikelti.“

37. Tarė Jis: „Iš tiesų tu – iš tų, kam atidėta

38. iki dienos, kurios laikas nustatytas.“

39. Tarė jis: „Viešpatie mano! Už tai, kad Tu mane paklaidinai, aš išgražinsiu jiems tai, kas žemėje, ir juos visus išvesiu iš kelio,

40. išskyrus vergus Tavo, tuos, kurie Tau atsidavę.“

41. Tarė Jis: „Šis kelias – vedantis tiesiai pas Mane.

42. Iš tikrųjų vergai Mano – neturi tu jiems valdžios, išskyrus tuos pasiklydėlius, kurie nusekė paskui tave,

43. ir iš tiesų Pragaras – vieta, skirta jiems visiems!

44. Jame septynetas vartų, ir kiekvieniems vartams – atskira jų dalis.

45. Iš tiesų dievobaimingieji – Rojaus soduose tarp šaltinių:

46. „Įženkite čia su taika saugūs!“

47. Ir ištraukėm Mes pagiežą, kuri jų krūtinėse; kaip broliai jie ant ložių pasisukę veidu viens į kitą.

48. Nepalies jų tenai vargas, ir nebus jie iš ten išvaryti.

49. Pranešk vergams Mano, kad Aš – esu Atlaidus, Maloningas,

50. ir kad bausmė Mano kankinanti kančia!

51. Ir pranešk jiems apie svečius *Ibrahimo* (Abraomo).

52. Štai įžengė jie pas jį ir tarė: „Taika!“ – Ir tarė jis: „Iš tiesų mes jūsų bijome!“

53. Jie tarė: „Nebijok, juk mes pradžiuginsim tave žinia apie protingą berniuką.“

54. Tarė jis: „Nejaugi jūs pranešate man tokią malonę žinią tada, kai mane jau palytėjo senatvė? Kuo gi jūs pradžiuginsite?“

55. Jie tarė: „Mes pradžiuginame tave iš tikro, nebūk iš nusivylusiųjų!“

56. Jis tarė: „O kas nusivilia savo Viešpaties malone, išskyrus pasiklydusius?“

57. Tarė jis: „Koks gi jūsų reikalas, o pasiųstieji?“

58. Tarė jie: „Mes pasiųsti pas nuodėmingą tautą.

59. Ir tik *Lūto* (Loto) šeimą mes išgelbėsim visą,

60. išskyrus jo žmoną. Mes nusprendėme, kad ji – iš likusiųjų gale.“

61. Ir kai atėjo pas *Lūto* (Loto) gentį pasiuntiniai,

62. tarė jis: „Iš teisybės, jūs nepažįstami žmonės.“

63. Tarė jie: „Taip, mes atėjome su tuo, kuo jie abejojo.

64. Ir atėjome mes pas tave su tiesa ir sakome mes tiesą!

65. Tad išeik su savo šeima vidury nakties ir pats sek paskui juos, ir teneatsigręžia niekas iš jūsų, ir eikite, kur jums liepta.“

66. Ir nusprendėme Mes jam šitą reikalą, kad likusieji už jų iki ryto bus visi sunaikinti.

67. Ir atėjo miestiečiai, džiūgaudami.

68. Tarė jis: „Tai – mano svečiai, nepažeminkite manęs.

69. Ir bijokite Allaho, ir nedarykit man gėdos."

70. Jie tarė: „Argi mes nedraudėm tau kalbėti už kitus žmones?"

71. Jis tarė: „Štai mano dukros, jeigu jau imatės..."

72. Prisiekiu tavo gyvenimu! Juk jie, apimti svaigulio, aklai klajojo.

73. Ir pervėrė juos klyksmas patekant saulei.

74. Ir apvertėme Mes šito (miesto) viršų žemyn ir prapliupo ant jų akmenų lietus iš (deginto) molio.

75. Iš tiesų čia – ženklai suprantantiems apreiškimus.

76. Ir iš tiesų jie gyveno ties pagrindiniu keliu (iš Mekos į Siriją)!

77. Juk čia – ženklas tikintiesiems!

78. Ir iš tiesų *Aiki* gyventojai buvo neteisingieji!

79. Ir atkeršijome Mes jiems. Jos abi (abi šios gyvenvietės) buvo aiškiam kely.

80. Ir štai *Al-Hidžro* gyventojai apšaukė melagiais pasiuntinius.

81. Ir pateikėme Mes jiems Savo ženklus, o jie nuo jų nusigręžė.

82. Ir kirtosi jie kalnuose namus be pavojaus.

83. Ir ištiko juos klyksmas auštant.

84. Ir nepagelbėjo jiems tai, ką jie buvo įgiję.

85. Juk sukūrėme Mes padanges ir žemę, ir tai, kas tarp jų, vien iš teisybės. Juk valanda ateis būtinai. Tad atleisk jiems gražiuoju.

86. Iš tiesų Viešpats tavo – Jis Išmintingas Kūrėjas!

87. Ir Mes davėme tau septynetą dažnai kartojamų posmų ir didįjį Koraną.

88. Neužtęsk žvilgsnio savo akimis į gėrybes, kuriomis Mes apdovanojome kai kurias šeimas iš jų, ir neliūdėk dėl jų. Ir nuleisk savo sparną prieš tikinčiuosius (būk geras ir maloningas jiems).

89. Ir sakyk: „Iš tiesų aš juk tesu aiškinantis perspėjantysis."

90. Mes taip pat pasiuntėme (bausmę) dalytojams,

91. kurie suskirstė Koraną į dalis (patikėjo jo dalimi ir atmetė kitą jo dalį).

92. Ir štai, prisiekiu Viešpačiu tavo, Mes paklausim būtinai jų visų

93. apie tai, ką jie darė!

94. Tai pranešk tai, kas tau įsakyta, ir nusigręžk nuo daugiadievių!

95. Juk Mes iš tikro išvadavome tave iš išjuokėjų,

96. kurie pripažįsta šalia Allaho kitą dievą. Bet greit jie sužinos.

97. Ir Mes žinome, kad krūtinę tau slegia tai, ką jie kalba.

98. Tad liaupsink savo Viešpatį šlovingai ir būk su tais, kurie jam lenkiasi,

99. Garbink Viešpatį savo, kol apglėbs tave tikrumas (mirtis).

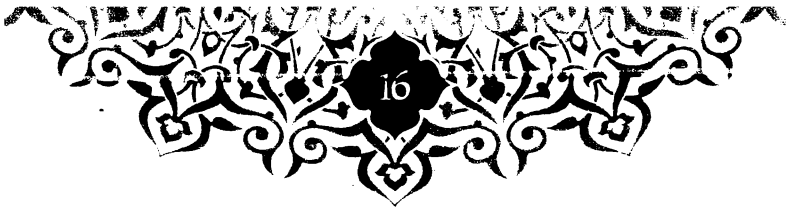

BITĖS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Atėjo Allaho įsakas, tik nespartinkite jo! Šlovė Jam, ir aukščiau Jis už tai, ką jie priduria Jam į bendrininkus!

2. Jis siunčia angelus su Savo dvasia (apreiškimu) Savo paliepimu, tam iš vergų Savo, kuriam įsigeis: „Perspėkite, kad nėra kitos dievybės, išskyrus Mane! Baiminkitės Manęs!"

3. Sukūrė Jis padanges ir žemę teisybėje. Aukščiau Jis nei tai, ką jie priduria Jam į bendrininkus!

4. Jis sukūrė žmogų iš lašo. Ir štai, jis – atviras priešgyniautojas.

5. Ir galvijus Jis sukūrė; jums iš jų – šiluma ir nauda, ir jais jūs maitinatės.

6. Jums juose – grožis, kai jūs genate juos ilsėtis ir kai išleidžiate ganyti.

7. Ir perneša jie jūsų krovinius į šalį, kurios jūs nepasiektumėt patys savęs neišvarginę. Iš tiesų Viešpats jūsų – Romus, Maloningas!

8. Ir žirgus, ir mulus, ir asilus, kad jais galėtumėt joti, o ir dėl gražumo. Ir kuria Jis tai, ko jūs nežinote.

9. Allahas rodo tiesų kelią, bet yra keliai, kurie veda šalin. Jeigu Jis panorėtų, tai išvestų į tiesų kelią visus.

10. Jis – Tas, Kuris atveda iš dangaus vandenį: jums jis gėrimas, ir su juo auga medžiai, tarp kurių jūs ganote.

11. Jis išaugina juo pasėlius, alyvmedžius, palmes, vynuoges ir visokiausius vaisius; iš tiesų tai – ženklas žmonėms, kurie mąsto!

12. Ir padarė Jis jums nuolankias naktį bei dieną, saulę bei mėnulį; ir žvaigždės nuolankios Jo valia; iš tiesų tai – ženklas žmonėms, kurie protauja!

13. Ir tai, ką pasėjo Jis jums žemėj iš spalvų įvairovės; iš tiesų tai – ženklas žmonėms, kurie turi atmintį!

14. Jis patikėjo jūrą, kad jūs maitintumėtės iš jos šviežia mėsa ir ištrauktumėt iš ten papuošalų, kuriuos nešiojate. Tu matai laivus, skrodžiančius ją, kad jūs ieškotumėt Jo malonės, – galgi būsite dėkingi!

15. Ir bloškė Jis žemėn tvirtai stovinčius (kalnus), kad ji nesvyruotų sykiu su jumis, ir upes, ir kelius, kad galėtumėte eiti teisingu keliu

16. ir padarė žymes, o pagal žvaigždes jie randa sau kelią.

17. Nejaugi Tas, Kuris kuria, toksai pat, kaip tas, kuris nekuria? Nejaugi jūs neprisiminsite?

18. Jeigu jūs skaičiuosite Allaho malones, tai joms nėr galo. Iš tiesų Allahas – Atleidžiantis, Maloningas!

19. Ir Allahas žino, ką jūs slepiate ir ką parodote.

20. O tie, kuriuos jie šaukiasi maldomis vietoj Allaho, nieko nekuria, ir patys yra sukurti.

21. Mirę jie, negyvi ir nieko nežino, kada bus prikelti.

22. Jūsų Dievas – Vienintelis Dievas. O tie, kurie netiki Būsimąjį gyvenimą, – jų širdys neigiančios (tiesą), o jie patys – išdidūs nedorėliai.

23. Nėr abejonės, Allahas žino, ką jie nuslepia ir ką jie parodo. Iš tiesų Jis nemyli pasipūtėlių!

24. Ir kai sako jiems: „Ką gi atsiuntė jums Viešpats?“ – jie atsako: „Pirmųjų tautų legendas.“

25. Tegul jie visiškai velka savo naštas Prikėlimo dieną ir naštas tų, kuriuos jie išmušė iš kelio per neišmanymą. Kaipgi šlykštu tai, ką jie turės vilkti!

26. Gudraudavo tie, kurie buvo iki jų, ir Allahas pražudė jų statinį iš pašaknų. Ir užgriuvo juos stogas iš viršaus, ir ištiko juos bausmė iš tenai, iš kur jie nesitikėjo.

29. Paskui Prikėlimo dieną pažemins Jis juos ir tars: „Kur Mano bendrininkai, dėl kurių jūs kivirčijotės?“ Tars tie, kuriems duotas žinojimas: „Iš tiesų gėda ir blogis šiandien netikintiems!“

28. Tie, kuriuos angelai numarino, kurie darė nuodėmes būdami neteisingi patys sau. Jie taps nuolankūs ir sakys: „Mes nedarėme blogio!“ Jiems bus atsakyta: „O ne! Iš tiesų Allahas žino, ką jūs darėte!

29. Tad ženkite pro Pragaro vartus, – amžinajam buvimui tenai! Šlykštus išdiduolių buvojimas!“

30. Ir tars dievobaimingiesiems: „Ką tokio atsiuntė jums Viešpats?“ Jie tars: „Gėrį!“ Tiems, kurie darė gėrį šiame pasaulyje, – gėris. O būstas Būsimasis – geresnis, ir graži bijančiųjų Buveinė! –

31. Amžini Edeno sodai, į kuriuos jie įžengs, kurių apačioje srūva upės; ten jiems tai, ko geis. Taip atlygina Allahas dievobaimingiesiems, –

32. tiems, kuriuos angelas nuramina, jei būna teisingi! Jie sako: „Taika jums! Ženkite į Rojų už tai, ką nuveikėte.“

33. Nejaugi jie laukia to, kad pas juos ateitų angelai arba būtų tavo Viešpaties įsakymas? Taip elgėsi tie, kurie buvo iki jų. Jų neskriaudė Allahas, bet jie patys save skriaudė.

34. Ir apniko juos bjaurastis viso to, ką jie padarė, ir apsupo juos tai, iš ko jie tyčiojosi.

35. Ir tarė tie, kurie pridurdavo Jam bendrininkus: „Jeigu Allahas panorėtų, mes negarbintume nieko kito, išskyrus Jį, – nei mes, nei mūsų tėvai, ir neuždraustume be Jo nieko." Taip kalbėjo tie, kurie buvo iki jų; o argi pasiuntiniams (priklauso) kas nors kita, išskyrus aiškų (apreiškimo) perdavimą?

36. Mes pasiuntėme kiekvienai tautai po pasiuntinį: „Garbinkite Allahą ir šalinkitės stabmeldystės." Buvo tarp jų tokių tautų, kurias Allahas nuvedė tiesiu keliu, o buvo ir tų, kurioms lemtas paklydimas. Tad eikite per žemes ir žiūrėkite, kokio galo sulaukė laikiusieji tai melu.

37. Kaip tu betrokštum išvesti juos į tiesų kelią, tai juk Allahas neveda tų, kuriuos paklaidina, ir nebus jiems padėjėjų!

38. Ir prisiekė jie Allaho vardu pačia didžiausia priesaika: „Neprikels Allahas to, kas numirė." Taip, tai įvyks pagal Jo tikrąjį pažadą, bet didžiuma žmonių to nežino, –

39. kad išaiškintų Jis jiems tai, dėl ko jie nesutarė, ir kad sužinotų tie, kurie netikėjo, kad jie buvo melagiai.

40. Mūsų žodis kam nors, kai įsigeidžiame, – užtenka tarti: „Būk!" – ir tai įvyksta.

41. O tie, kurie išsikėlė dėl Allaho, po to, kai buvo spaudžiami, – Mes apdovanosim juos šiame pasaulyje gražiu būstu, o Būsimojo gyvenimo atlygis – didesnis, kad jie tai žinotų, –

42. tie, kurie kentėjo ir kurie savo Viešpačiu pasitiki.

43. Mes ir iki tavęs siuntėme tiktai vyrus, kuriems įteigdavome apreiškimus, – klauskite gi žinančių Priminimą žmonių, jeigu patys nežinote.

44. Mes siuntėme pranašus su aiškiais ženklais ir su Raštais. Ir pasiuntėme Mes tau Priminimą, kad tu išaiškintum žmonėms, kas jiems atsiųsta, – galbūt jie susimąstys!

45. Nejaugi jaučiasi saugūs tie, kurie išsigudrino darydami blogį, kad Allahas neprivers žemės juos praryti arba neateis jiems bausmė iš tenai, iš kur jie nesitiki?

46. Arba sučiups juos, (verslo) kelionių metu, ir jie neištrūks?

47. Arba sučiups juos išsigandusius? Iš tiesų tavo Viešpats – Romus, Maloningas!

48. O argi jie nematė, kokią daiktų įvairovę sukūrė Allahas, jų šešėliai lankstosi dešinėn ir kairėn, garbindami Allahą, ir išlikdami nuolankūs?

49. Ir Allahui lenkiasi visa tai, kas padangėse ir žemėje – gyvūnai ir angelai, ir niekas iš jų nepasididžiuoja.

50. Jie bijo savo Viešpaties, Kuris viršum jų, ir daro tai, kas jiems įsakyta.

51. Ir tarė Allahas: „Neturėkite dviejų dievų; juk Dievas tėra vienas, ir tik Manęs bijokite!"

52. Jam priklauso tai, kas padangėse ir žemėje, tik Jam vienam pridera lenktis; nejaugi jūs bijote ko nors, išskyrus Allahą?

53. Visos malonės, kurias jūs turite, tai – iš Allaho. Paskui, kai jus ištinka bėda, jūs Jo garsiai šaukiatės.

54. Paskui, kai Jis nutolina nuo jūsų nelaimę, – štai, dalis jūsiškių prideda sėbrų savo Viešpačiui.

55. Tokiu būdu jie atmeta tai, ką Mes jiems suteikėm. Naudokitės gi, paskui sužinosite!

56. Ir priskiria jie tam, ko nepažįsta, dalį to, kuo Mes juos apdalijome. Prisiekiu Allahu, dar jūs būsite paklausti apie tai, ką išgalvojote!

57. Ir priskiria jie Allahui dukras – šlovė Jam! – o jiems tenka tai, ko jie panori!

58. Ir kai vieną iš jų pradžiugina (žinia) apie (jam gimusią) mergaitę, jo veidas pajuosta, ir jis tampa niūrus,

59. slėpdamasis nuo žmonių iš kartėlio to, kuo pradžiugintas: ar paliks jis sau vaikelį su gėda ar užkas ją žemėj? Kaip blogai jie protauja!

60. Tiems, kurie netiki Būsimuoju (gyvenimu), – alegorija apie blogį, o Allahui – alegorija didingiausioji. Iš tiesų Jis – Galingas ir Išmintingas!

61. Jeigu Allahas prigriebtų žmones už jų neteisingumą, tai neliktų joje (žemėje) nieko gyvo. Bet Jis atideda jiems iki nubrėžto laiko, o kuomet ateis jų laikas, jie nė valandėlei jo nei sulėtins, nei paspartins.

62. Allahui jie priskiria tai, ko net patys neapkenčia, ir jų liežuviai platina melą, kad jiems paruošta tai, kas geriausia. Nėr abejonių, jiems – Ugnis, ir jie bus apleisti!

63. Prisiekiu Allahu, Mes siuntėme tautoms (pasiuntinius) iki tavęs, bet šėtonas išgražino jiems jų darbus. Dabar jis yra jų globėjas, ir jiems – kankinanti kančia.

64. Mes pasiuntėme tau Knygą tik tam, kad išaiškintum jiems tai, dėl ko jie nesutaria, – ji vedimas tiesiu keliu ir malonė žmonėms, kurie tiki.

65. Allahas atsiuntė iš dangaus vandenį, atgaivino juo žemę po jos mirties. Iš tiesų tai – ženklas žmonėms, kurie klauso.

66. Jums ir iš (jūsų) galvijų – priminimas. Mes girdome jus tuo, kas (susidaro) jų pilvuose tarp išskyrų ir kraujo, švariu pienu, maloniu geriantiesiems.

67. Ir iš palmių vaisių, ir iš vynuogių jūs pasiimate svaiginantį gėrimą ir gerą dalią. Iš tiesų tai – ženklas žmonėms, kurie protauja!

68. Ir įteigė Viešpats tavo bitei: „Įsirenk sau namus kalnuose ir medžiuose, ir statiniuose;

69. paskui maitinkis visokiais vaisiais ir skraidyk savo Viešpaties keliais, kurie tau prieinami." Išteka iš pilvelių joms įvairiaspalvis gėrimas, kuriame vaistai žmonėms. Iš tiesų tai – ženklas žmonėms, kurie susimąsto!

70. Allahas sukūrė jus, po to Jis jus numarins. Pasitaiko tarp jūsų ir tokių, kurie pavirsta sukriošusiais seniais, ir pamiršta visa tai, ką išmanė. Iš tiesų Allahas – Žinantysis, Galingas!

71. Allahas suteikė pirmenybę vieniems prieš kitus, skirdamas jiems turto ir gėrybių. Bet tie, kuriems suteikta pirmenybė, nenori dalintis gėrybėmis su tais, ką užvaldė jų dešinė (vergais), kad galų gale jie būtų lygūs. Nejaugi jie neigia Allaho malonę?

72. Allahas davė jums žmonas iš jūsų pačių, ir dovanojo jums vaikus nuo jų ir anūkus, ir aprūpino jus gėrybėmis. Tai nejaugi melu jie tiki, o Allaho malone netiki?

73. Ir garbina jie be Allaho (dar) tą, kas neturi ir neturės galios jų daliai danguje ir žemėje nieko.

74. Nieko nelyginkite su Allahu. Iš tikrųjų Allahas žino, o jūs nežinote!

75. Kaip palyginimą Allahas pateikia vergą – belaisvį, kuris neįstengia nieko, ir tą, kuriam Mes skyrėme iš Savęs gerą dalią, ir jis eikvoja ją slapta bei atvirai. Negi jie vienodi? Šlovė Allahui! Bet didžioji jų dalis neišmano!

76. Ir pateikia Allahas palyginimui du žmones: vienas nebylys, nieko neįstengia, ir jis – našta savo valdovui. Kur jis jį benusiųstų, jis negrįš su nauda. Negi vienodi jis ir tas, kuris duoda teisingus įsakymus ir eina tiesiu keliu?

77. Allahui priklauso tai, kas slapta padangėse ir žemėje. Lemtingosios Valandos atėjimas panašus į akies mirksnį arba dar greičiau. Iš tiesų Allahas turi galybės kiekvienam daiktui!

78. Ir Allahas išvedė jus iš jūsų motinų įsčių (tokius, kad) jūs nieko nežinote. Ir Jis davė jums ausis, akis, širdis, – galgi būsite dėkingi!

79. Nejaugi jie nemato paukščių, paklusnių dangiškojoj erdvėj; niekas jų nelaiko, išskyrus Allahą. Iš tiesų tai – ženklas žmonėms, kurie tiki!

80. Allahas davė jums gyvenimą jūsų namuose. Ir suteikė jums būstus iš galvijų kailių, kurie neapsunkina jūsų, kai jūs keliaujate ir apsistojate; ir suteikė jums iš jų vilnų, pūkų ir šerių įvairių reikmenų ir daiktų, kad naudotumėtės iki nustatyto laiko.

81. Ir davė jums Allahas iš to, ką sukūręs, šešėlį ir davė jums prieglobą kalnuose, ir davė jums aprangą, kuri saugo jus nuo kaitros, ir davė jums aprangą (šarvus), kurie saugo nuo jūsų pykčio priepuolių. Taip išbaigia Jis Savo malonę jums, – galbūt jūs tapsite atsidavusiais musulmonais!

82. O jeigu jie nusigręš, tai tau belieka tik aiškus perteikimas (apreiškimo).

83. Jie atpažįsta Allaho malonę, o paskui neigia ją, juk didžioji jų dalis – netikintys.

84. Tą dieną, kai Mes pasiųsime po liudytoją nuo kiekvienos tautos (prieš juos), paskui jau nebus duota jokio leidimo (pasiteisinti) tiems, kurie netikėjo, ir nepareikalaus iš jų atgailauti.

85. O kai pamatys tie, kurie buvo neteisūs, kančias, jos nebus jiems palengvintos, ir nebus jiems atidėjimo.

86. O kai daugiadieviai pamatys Allahui savo pridurtus „bendrininkus", jie tars: „Viešpatie! Tai mūsų bendrininkai, kurių mes šaukėmės šalia Tavęs." Tačiau atmes jie jų žodžius ir tars: „Jūs – melagiai!"

87. Tądien pasiūlys jie Allahui nuolankumą, ir dings nuo jų tai, ką jie melagingai išgalvodavo.

88. Tiems, kurie netikėjo ir vesdavo kitus iš Allaho kelio, – Mes pridėsime jiems bausmę prie bausmės už tai, kad jie platino nedorybę.

89. Tądien, kai Mes pasiųsim kiekvienai tautai po liudininką iš jų pačių ir atvesim tave kaip liudininką prieš šituos. Ir pasiuntėme Mes tau Knygą visų daiktų išraiškai, vedimą tiesiu keliu, malonę ir džiugią žinią musulmonams.

90. Iš tiesų Allahas įsako teisingumą, geradarystę ir dovanas artimiesiems; ir Jis draudžia niekšybes, bjaurastis ir nusikaltimus. Jis ragina jus: galgi atsitokėsite!

91. Ištikimai laikykitės sutarties su Allahu, kuomet ją sudarėt, ir nelaužykit priesaikų, kuomet jas sutvirtinot: juk jūs padarėt Allahą savo Laiduotoju. Iš tiesų Allahas žino tai, ką jūs darote!

92. Nebūkite tokie, kaip ta, kuri išardė savo verpalus po to, kai sumezgė ir sutvirtino audinį. Jūs savo priesaikas paverčiate tarpusavio apgaulėm, todėl, kad viena tauta gausingesnė ir stipresnė už kitą. Tokiu būdu Allahas išbando jus, ir Jis išaiškins jums Prikėlimo dieną tai, dėl ko jūs nesutarėte.

93. O jeigu Allahas įsigeistų, Jis paverstų jus viena tauta. Betgi Jis paklaidina, ką nori, ir veda tiesiu keliu, ką nori, ir būtinai būsite jūs paklausti apie tai, ką veikėte.

94. Nepaverskite savo priesaikų tarpusavio apgaule, kad nepaslystų jūsų koja po to, kai tvirtai stovėjo, nes patirsite blogį dėl to, kad išvedinėjote kitus iš Allaho kelio, ir jums bus paruoštos didelės kančios.

95. Nepardavinėkite duotų Allahui įžadų už menką kainą! Iš tiesų tai, kas iš Allaho, geriausia jums, jeigu tik jūs žinotumėte!

96. Tai, kas jūsų, – išsenka, o tai, kas Allaho, – išlieka. Ir duosime Mes tiems, kur kentė, dovaną dar geresnę, nei tai, ką jie darė.

97. Kas darė gera – vyras ar moteris – ir jie tikintys, Mes būtinai suteiksime jiems malonų palaimintą gyvenimą ir apdovanosime juos geriausiu, už tai, ką jie darė.

98. Ir kai skaitysi Koraną, tai prašyk Allaho apginti nuo šėtono, užmėtomo akmenimis.

99. Iš tiesų neturi jis valdžios tiems, kurie patikėjo ir pasikliauja tik savo Viešpačiu.

100. Jo valdžia – tiktai tiems, kurie pasirenka jį savo globėju ir kurie priskiria Jam (Allahui) bendrininkų.

101. O kai Mes pakeičiame vieną posmą kitu – jie sako: „Tu tesi pramanytojas!“ Juk Allahas žino geriau, ką Jis siunčia. Bet, didžiuma jų to nežino!

102. Sakyk: „Atsiuntė jį (Koraną) Šventoji Dvasia (*Džibrilis* (Gabrielius)) nuo tavojo Viešpaties tiesoje, kad sutvirtintų tuos, kurie patikėjo, kaip vedlį į tiesųjį kelią ir džiugiąją žinią musulmonams."

103. Mes žinome, ką jie sako: „Juk jį moko tik žmogus." Kalba to, kurį jie nurodo, svetimšalė, o šito – aiški arabų kalba.

104. Iš tiesų tie, kurie netiki Allaho ženklais – Allahas neveda tiesiu keliu, ir jiems – kankinanti bausmė!

105. Juk vien tik melą išgalvoja tie, kurie netiki Allaho ženklais, ir juk jie – melagiai.

106. Kurie atsižadėjo Allaho, anksčiau tikėję Juo, – išskyrus tuos, kurie priversti, o širdis jų rami tikėjime, – tiktai tie, kurie patys atvėrė netikėjimui savo širdį, jiems – Allaho rūstybė, ir jiems – didžioji kančia.

107. Šitai – už tai, kad jie suteikė pirmenybę žemiškajam gyvenimui labiau nei Būsimajam, ir todėl, kad Allahas neveda netikinčių žmonių.

108. Tai – tie, kuriems Allahas uždėjo antspaudus ant širdies, ausų ir akių; jie – nieko nepaisantys;

109. Nėr abejonės, kad Būsimajame gyvenime jie patirs nuostolį.

110. Paskui iš tiesų tavo Viešpats su tais, kurie išsikėlė po išmėginimo, o po to kovojo ir kentėjo, – iš tiesų tavo Viešpats po šito Atlaidus, Maloningas.

111. Tądien, kai ateis kiekviena siela, gindama pati save, ir kiekvienai sielai kaupinai bus atseikėta už tai, ką padarė, ir jos nebus nuskriaustos.

112. Ir Allahas duoda kaip pavyzdį gyvenvietę (*Mekką*), kuri buvo taiki, rami; sėkmingai plaukdavo į ją gėrybės iš visų vietovių, tačiau

ji nedėkojo Allahui už suteiktas gėrybes, ir tada Allahas apvilko ją bado ir baimės apranga už tai, ką jie darė.

113. Ir atėjo pas juos pasiuntinys iš jų, o jie apkaltino jį melu, ir ištiko juos kančios, kol jie buvo neteisingi.

114. Tad valgykite tai, ką jums dovanojo Allahas kaip leistiną, gerą, ir dėkokite už Allaho malonę, jeigu jūs Jį garbinat!

115. Uždraudė Jis jums dvėselieną, kraują, kiaulieną ir tai, ties kuo skerdžiant buvo minimas kas nors kitas nei Allahas. O jeigu kas priverstas, nenusidėdamas ar neperžengdamas leidžiamų ribų, – tai juk Allahas Atlaidus, Maloningas!

116. Neskleiskite melo savo liežuviais teigdami, kad – „Tai – leista, o tai – uždrausta", – kad apmeluotumėte Allahą. Iš tiesų tie, kurie išgalvoja melus prieš Allahą, nebus laimingi!

117. Malonumas trumpas, ir jiems paruoštos skausmingos kančios.

118. O tiems, kurie išpažįsta judaizmą, Mes uždraudėme tai, ką tau anksčiau pasakojome. Mes jų nenuskriaudėm, bet jie patys save nuskriaudė.

119. Paskui iš tiesų tavo Viešpats tiems, kurie darė blogį iš nežinojimo, o po to atgailavo ir atitaisė, – iš tiesų tavo Viešpats po šito Atlaidus, Maloningas!

120. Iš tikrųjų Ibrahimas (Abraomas) buvo lyderis, ištikimas Allahui, ir vienadievis, ir nebuvo iš tų, kurie daugiadieviai,

121. dėkingas (buvo) už Jo malones; Jis jį išrinko ir nuvedė tiesiu keliu.

122. Ir dovanojome Mes jam gerovę šiame pasaulyje, ir iš tiesų Būsimajame jis – iš teisuolių!

123. Paskui apreiškėme tau: „Išpažink *Ibrahimo* (Abraomo) religiją, būdamas vienadievis, ir nebuvo jis iš daugiadievių."

124. Šeštadienis skirtas tik tiems, kurie dėl jo nesutarė, ir iš tiesų tavo Viešpats nuspręs Prikėlimo dieną, dėl ko jų nuomonės skyrėsi!

125. Šauk į Viešpaties kelią išmintingai ir gražiai pamokslaudamas ir ginčykis su jais gražiuoju! Iš tikrųjų tavo Viešpats geriau žino, kas iškrypo iš Jo kelio, o kas – ne; Jis geriau pažįsta einančius teisingu keliu!

126. Ir jeigu jūs bausite juos, tai bauskite panašiai, kaip patys buvote nubausti. O jeigu parodysite kantrybę – tai bus geriau kenčiantiesiems.

127. Kentėk gi, juk tavo kentėjimas – tik nuo Allaho, ir neliūdėk dėl jų ir nebūk prislėgtas dėl to, kad jie išsigudrina.

128. Iš tiesų Allahas – su tais, kurie dievobaimingi, ir su tais, kurie daro gera!

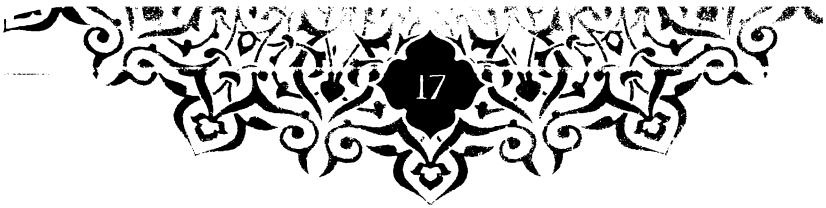

PERNEŠIMAS NAKTĮ

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Šlovė Tam, Kuris naktį perkėlė Savo vergą iš Uždraustosios mečetės į *Al-Aksa* mečetę, kurios apylinkes Mes palaiminom, kad atskleistume jam kai kuriuos Savo ženklus. Iš tiesų Jis – Visagirdis, Visaregis!

2. Ir Mes dovanojome *Mūsai* (Mozei) Knygą ir padarėme ją vadovavimu sūnums *Israilo* (Izraelio): „Neturėkit kitų globėjų, išskyrus Mane!

3. O palikuonys tų, kuriuos Mes plukdėme sykiu su *Nuhu* (Nojumi); iš tikrųjų jis buvo dėkingas vergas!"

4. Ir nusprendėme Mes sūnums *Israilo* (Izraelio) Knygoje: „Du kartus savivaliausite jūs žemėje ir pasikelsit į didžią puikybę."

5. Ir kai išsipildė pažadas apie pirmąjį iš minėtųjų, Mes sukėlėme prieš jus Savo vergus, turinčius stiprią galią, ir jie prasiskverbė į jūsų būstus, ir pažadas tapo išpildytas.

6. Paskui Mes dovanojome jums pergalę prieš juos ir padėjome jums turtu ir sūnumis, ir padarėme jūsų bendruomenę gausesnę.

7. „Jeigu jūs kuriate gėrį, tai tik savo naudai. O jeigu kuriate blogį, tai tik prieš save." O kai išsipildė pažadas apie antrąjį... Mes leidome jūsų priešams, kad jie nuliūdintų jūsų veidus ir įžengtų į Jeruzalės mečetę, kaip kad įžengė pirmąjį kartą, ir kad sunaikintų viską, kas jiems pakliuvo į rankas.

8. Galbūt jūsų Viešpats pasigailės jūsų. Bet jeigu jūs grįšite prie savivaliavimo, tai ir Mes grįšime prie bausmės jums. Netikintiesiems Pragarą padarėme kalėjimu.

9. Iš tiesų šis Koranas veda tiesiausiu keliu, ir skelbia džiugią žinią tikintiesiems, kurie daro gerus darbus, kad jiems – didis apdovanojimas.

10. O tiems, kurie netiki Būsimąjį gyvenimą, Mes paruošėme kankinančias kančias.

11. O žmogus prašo maldose blogio panašiai, kaip jis prašo maldose gėrio. Įšties žmogus skubotas, nekantrus.

12. Ir padarėme Mes dieną ir naktį dviem ženklais; ir nutrinam Mes nakties ženklą ir darome dienos ženklą, leidžiantį matyti, kad jūs ieškotumėte jūsų Viešpaties malonės ir kad žinotumėte metų skaičių ir jų eilę, ir kiekvieną daiktą išsamiai išaiškiname.

13. Ir kiekvienam žmogui Mes pritvirtinom prie kaklo jo darbus. O Prikėlimo dieną Mes pateiksime jam knygą, kurią jis matys atverstą.

14. Skaityk savo knygą! Esi pajėgus suvokti pats savo sąskaitą prieš save patį!

15. Kas eina tiesiu keliu, tas taip elgiasi savo naudai, o kas pasiklysta, tai pasiklysta savo paties nelaimei. Nei viena siela neneš kitos sielos naštos, o Mes niekados nebaudėme tautos, kol nepasiuntėm jai pasiuntinio.

16. O kai Mes norėjome pražudyti gyvenvietę, Mes įsakydavome apdovanotiesiems gėrybėmis joje atsiduoti Allahui. O kai jie pasinerdavo į nedorybes; tada išsipildydavo Žodis jiems, ir sunaikindavome Mes ją iki pamatų.

17. Ir kiek kartų pražudėme Mes po *Nuho* (Nojaus)! Ir užtenka to, kiek tavo Viešpats žino ir mato Savo vergų prasikaltimus.

18. Kas troško greit prabėgančio gyvenimo, Mes spartinom jam tai, ko linkime tiems, kam norim; paskui paruošdavome jam Pragarą, kad jis degtų jame niekinamas ir pažemintas.

19. O kas nori Paskutiniojo ir siekia jo visais privalomais būdais, o patsai tiki – tai tie, siekis kurių bus atidėkotas.

20. Mes palaikome visus – ir šituos, ir tuos – dovanomis tavojo Viešpaties, ir nebūna tavo Viešpaties dovanos apribojamos.

21. Žvelk, kaip vieniems Mes suteikėme pirmenybę prieš kitus, o juk Paskutinysis gyvenimas – aukštesnis laipsniais ir didesnis pirmenybėmis.

22. Negarbink šalia Allaho kitos dievybės, kad neliktum niekinamas, apleistas.

23. Ir nusprendė tavo Viešpats, kad jūs negarbintumėte nieko, išskyrus Jį, ir gimdytojams – geradarystė. Jeigu sulauks pas tave senatvės – vienas iš jų arba abu, – tai nesakyk jiems: „Uf!“ – ir nešauk ant jų, o kreipkis į juos pagarbiai.

24. Ir ištiesk jiems abiem nuolankumo sparną iš gailestingumo ir sakyk: „Viešpatie! Pagailėk jų, kaip jie mane augino mažą.“

25. Viešpats juk geriau žino, kas jūsų sielose. Jeigu būsite geradariai, tai iš tiesų Jis Atlaidus besikreipiantiems į Jį!

26. Ir duok giminaičiui, kas jam priklauso, ir neturtėliui, ir keleiviui, ir nesišvaistyk be saiko, –

27. juk švaistūnai – šėtonų broliai, o šėtonas savo Viešpačiui nedėkingas.

28. Jeigu tu nuo jų nusigręši, ieškodamas malonės pas savąjį Viešpatį, kurios tu tikiesi, tai tark jiems lengvą žodį.

29. Ir nesielk taip, tarsi tavo ranka būtų pririšta prie kaklo (nebūk gobšus), ir nesiskėtriok su ja į visas puses (nebūk švaistūnas), kad netaptum niekinamas, apgailėtas.

30. Iš tiesų tavo Viešpats apdovanoja gėrybėmis, ką panorėjęs, arba jas apriboja. Iš tiesų Jis pažįsta ir mato Savo vergus!

31. Ir nežudykite savo vaikų baimindamiesi skurdo: Mes rūpinamės jūsų ir jų išmaitinimu; iš tiesų žudyti juos – didelė nuodėmė!

32. Ir nesiartinkite prie svetimavimo, juk tai – šlykštybė ir blogas kelias!

33. Ir nežudykite sielos, ką uždraudė Allahas, išskyrus tai pagal teisę. O jeigu kas buvo nužudytas neteisingai, tai Mes jo artimajam davėme teisę, bet tegul jis neperžengia ribų žudydamas. Iš tiesų jam suteikta pagalba.

34. Ir nesiartinkite prie našlaičio turto, išskyrus tai, kad jam būtų geriau, kol jis nepasiekė savo brandos. Ir ištikimai vykdykite sutartis: juk apie sutartis bus paklausta.

35. Ir ištikimai laikykitės mato, kuomet (ką nors) matuojate, ir sverkite teisingomis svarstyklėmis. Tai – geriausia ir gražiausia, žvelgiant į rezultatą.

36. Ir nesek to, apie ką neturi supratimo: juk klausa, rega, širdis – visos bus apie tai paklaustos.

37. Ir nevaikščiok žemėje pasipūtęs: juk tu nepragręši žemės ir nepasieksi kalnų aukščio!

38. Blogis visų šitų dalykų tavo Viešpačiui atstumiantis.

39. Tai – iš to, ką apreiškė tau tavo Viešpats iš išminties, ir negarbink šalia Allaho kitos dievybės, nes būsi nugrūstas į Pragarą, niekinamas, pasmerktas!

40. Nejaugi jūsų Viešpats pagerbė ir davė sūnus, o sau pasiėmė dukteris iš angelų? Iš tiesų jūs sakote baisius žodžius!

41. Mes išdėstėme šitame Korane, kad jie atsimintų, bet tai tiktai didina jūsų atsimetimą.

42. Sakyk: „Jeigu būtų sykiu su Juo dievai, kaip kad jie sako, tada jie įsigeistų pasiekti Valdovo Sostą."

43. Šlovė Jam ir daug aukščiau Jis už tą, ką (apie Jį) kalba!

44. Šlovina Jį septynios padangės ir žemė, ir tie, kas jose. Nėr nieko, kas negarbintų ir nešlovintų Jo, bet jūs nesuprantate jų šlovinimo. Iš tiesų Jis – Romus, Atlaidus!

45. Ir kai tu skaitai Koraną, Mes nuleidžiame tarp tavęs ir tų, kurie netiki Paskutinįjį gyvenimą, nematomą užuolaidą.

46. Ir Mes tiesiame ant jų širdžių apdangalus, kad jie jo nesuprastų, o jiems į ausis – kurtumą. Ir kai tu mini savo Vieningąjį Viešpatį Korane, jie atsuka tau nugaras iš pasibjaurėjimo.

47. Mes geriau žinome, į ką jie įsiklauso, tavęs beklausydami. O kai jie slapta tariasi, štai ką sako tie neteisingieji: „Jūs sekate tik paskui užkerėtąjį žmogų!"

48. Pažvelk, kaip jie suranda tau palyginimus ir pasiklydo, ir negali surasti kelio!

49. Ir jie tarė: „Nejaugi tada, kai mes virsime kaulais ir atliekom, nejaugi tada būsime prikelti kaip naujas kūrinys?"

50. Sakyk: „Virskite akmenimis, arba geležim,

51. arba būtybėmis, kurios jūsų požiūriu lengvai nepakeičiamos!..“ Ir tars jie: „Kas gi mus sugrąžins?“ Tark: „Tas, Kuris sukūrė jus ir pirmąjį kartą.“ Ir jie linktelės tau savo galvomis, ir tars: „Kada tatai?“ Sakyk: „Galimas daiktas, tai jau arti.“

52. Tądien, kada Jis pasišauks jus, ir atsiliepsite šlovindami Jį, ir pagalvosite, kad gyvenote labai trumpai.

53. Ir sakyk Mano vergams, kad jie pasakotų tai, kas geresnio; iš tiesų šėtonas sėja tarp jų nesantaiką, iš tiesų šėtonas žmogui – atviras priešas!

54. Jūsų Viešpats pažįsta jus geriau už jus. Jeigu Jis panorės, pasigailės jūsų, o jeigu panorės, Jis jus nubaus. Mes nesiuntėme tavęs jų prižiūrėtoju.

55. Ir tavo Viešpats geriau pažįsta tuos, kas padangėse ir žemėje. Vieniems pranašams Mes suteikėm pirmenybę prieš kitus. *O Davūdui* (Dovydui) davėme Psalmyną.

56. Sakyk: „Šaukitės tų, kuriuos jūs laikote dievais greta Jo: jie nesugeba atstumti nuo jūsų blogio arba jį perkelti kitiems!“

57. Tie, kurių jie šaukiasi, patys ieško kelio, kaip priartėti prie Viešpaties, bandydami aplenkt kitus. Jie viliasi Jo malonės ir bijo Jo bausmės. Iš tiesų bausmės tavo Viešpaties reikia saugotis!

58. Nėr nė vienos gyvenvietės, kurios Mes nesunaikinsim iki Prikėlimo dienos arba nenubausim jos sunkiomis kančiomis. Taip buvo užrašyta Knygoje!

59. Mus sulaikydavo nuo to, kad pasiųstume ženklus, tiktai tai, kad juos palaikė melu pirmieji (žmonės). Mes išvedėme *samudiečiams* kupranugarę, kaip aiškiai matomą ženklą, bet jie pasielgė

neteisingai su ja. Iš tiesų Mes siunčiam Mūsų ženklus tik pagąsdinti.

60. Ir štai Mes tarėme tau: „Iš tiesų Viešpats tavo aprėps žmones!“ Ir Mes padarėme tą regėjimą, kurį parodėme tau, – taip pat ir prakeiktą medį (paminėtą) Korane, tik žmonėms suvedžioti. Mes bauginame juos, bet tai sukelia jų viduje dar didesnį nepaklusnumą.

61. Ir štai Mes tarėme angelams: „Nusilenkite *Adamui* (Adomui)!“ – ir jie nusilenkė. Tik *Iblisas* tarė: „Nejaugi aš lenksiuosi tam, kurį Tu sukūrei iš molio?“

62. Tarė jis: „Pažiūrėk į tą, kurį Tu pagerbei labiau nei mane? Jeigu Tu atidėsi man (terminą) iki Prikėlimo dienos, aš padarysiu jo palikuonis palankiais sau, išskyrus nedaugelį.“

63. Tarė Jis: „Dink! o tie, kurie seks paskui tave, tai iš tiesų Pragaras – jums bausmė, bausmė galutinė!

64. Gundyk, kuriuos sugebi, iš jų (tarpo) savo balsu ir paleisk prieš juos savo kavaleriją bei pėstininkiją, dalinkis su jais jų turtais ir vaikais ir žadėk jiems, – iš tikrųjų šėtono pažadai tik suvedžiojimas!

65. Neturi iš tikrųjų tu valdžios vergams Mano, ir užtenka to, kad tavo Viešpats yra jų Laiduotojas!“

66. Jūsų Viešpats – Tas, Kuris veda jūsų laivus per jūrą, kad siektumėt Jo malonės; iš tikrųjų, Jis jums – Meiliaširdis.

67. O kai užklumpa jus jūroje nelaimė, palieka jus tie, kurių jūs šaukėtės be Jo; o kai Jis išgelbsti ir išveda į sausumą, jūs nusigręžiate. Iš tikrųjų žmogus yra nedėkingas!

68. Nejaugi jūs nesibaiminat to, kad Jis gali priversti sausumos gabalą jus praryti arba užleisti ant jūsų galvų vėtrą su akmenimis? Nes tada jūs nerasite sau jokio užtarėjo, sergėtojo.

69. Negi jūs apsaugoti nuo to, kad Jis grąžins gi jus į jūrą antrąsyk ir pasiųs jums triuškinantį viesulą ir pražudys jus dėl to, kad jūs netikėjote? Po to nesurasite jūs nieko, kas Mums už jus keršys.

70. Mes pagerbėme *Adamo* (Adomo) sūnus ir leidžiame jiems keliauti per sausumą bei marias. Mes apdovanojome juos gėrybėmis, ir suteikėme jiems pirmenybę prieš daugelį, kuriuos esam sukūrę.

71. Tądien, kai Mes pašauksime visus žmones su jų lyderiais, ir tas, kuriam bus paduota jo knyga į dešinę, – tas skaitys savo knygą ir nebus nuskriaustas nė per datulės odelę.

72. O kas buvo aklas šiame (gyvenime), tas ir būsimajame – aklas ir dar labiau išklydęs iš kelio.

73. Ir arti jie buvo prie to, kad atitrauktų tave nuo to, ką Mes apreiškėme tau, kad tu išgalvotum prieš Mus ką nors kitą... O tada tu taptum jų numylėtiniu.

74. Mes palaikėme ir sustiprinome tave, kai jau buvai beveik linkęs palinkti prie jų.

75. Tada Mes būtume leidę tau dvigubai paragauti bausmės ir šiame gyvenime, ir po mirties. Paskui tu nerastum, kas tau prieš Mus pagelbėtų!

76. Ir jie buvo jau pasiruošę išvaryti tave iš šios žemės dėl baimės; ir tada būtų buvę čia po tavęs tik trumpą laiką.

77. Taip Mes elgėmės su pranašais, kuriuos Mes siuntėme iki tavęs. Ir nesurasi tu jokių permainų Mūsų įstatymuose.

78. Atlikinėk maldą saulei neriant į nakties tamsą ir skaityk Koraną auštant. Iš tiesų auštant skaitomas Koranas turi liudininkų!

79. Ir naktį melskis Jam atlikdamas papildomas maldas – galbūt suteiks tau tavo Viešpats Pagirtiną vietą!

80. Ir sakyk: „Viešpatie! Tegul mano atėjimas būna teisingas ir tegul išėjimas mano būna teisingas, ir suteik man Savo galios pagalbą."

81. Ir sakyk: „Atėjo tiesa, ir pražuvo melas; iš tiesų melas linkęs pražūti!"

82. Ir Mes apreiškiame Korane tai, kas yra išgijimas ir malonė tikintiesiems. O netikintiems tai tik padidina netektį.

83. Ir jeigu Mes parodom malonę žmogui, jis nusisuka ir išdidžiai nutolsta; o kai užklumpa jį blogis, jis pasineria į nevilтį.

84. Sakyk: „Kiekvienas elgiasi pagal savo nuožiūrą, o jūsų Viešpats geriau pažįsta tuos, kurie eina tiesesniu keliu."

85. Jie klausinėja tave apie sielą. Sakyk: „Siela atsirado mano Viešpačiui paliepus. Duota jums žinojimo tik labai mažai."

86. Jeigu Mes įsigeistume, tai galėtume atimti tai, ką apreiškėme tau, ir niekas tavęs neapsaugotų nuo mūsų,

87. jei nebūtų tavo Viešpaties malonės. Išties Jo malonė tau yra didelė!

88. Sakyk: „Jeigu susirinktų žmonės ir džinai tam, kad sukurtų ką nors panašaus į šitą Koraną, jie nesukurtų panašaus, nors vieni kitiems ir padėtų."

89. Mes paskirstėme žmonėms šiame Korane įvairias alegorijas, bet didžiuma žmonių tam priešinasi, kad išliktų netikintys.

90. Ir tarė jie: „Nepatikėsime tavimi, kol tu mums neišvesi iš žemės šaltinio,

91. arba neatsiras pas tave sodas su palmėmis ir vynuogynu ir tu neišvesi tarp jų tekančių upių,

92. arba nuleisi mums ant galvos dangų, kaip kad sakai, skiautėmis, arba stosi su Allahu ir angelais prieš mus,

93. arba turėsi sau rūmus su brangiais papuošalais, arba pasikelsi į dangų. Bet neįtikėsim mes tavąjį pakilimą, kol tu nenusileisi su Knyga, kurią mes skaitysim.“ Sakyk: „Šlovė mano Viešpačiui! Aš tik žmogus ir pasiuntinys?“

94. Trukdo žmonėms patikėti, kai sulaukė jie vadovavimo, tiktai tai, kad jie sako: „Nejaugi padarė Allahas žmogų pasiuntiniu?“

95. Sakyk: „Jeigu būtų žemėje angelai, kurie vaikšto ramūs, tada Mes nuleistume jiems iš dangaus angelą pasiuntiniu.“

96. Sakyk: „Gana to, kad Allahas mano Liudininkas tarp manęs ir jūsų: juk Jis Savo vergus pažįsta ir mato!“

97. Ir ką veda Allahas, tas eina tiesiai, o ką paklaidina, tam nerasi globėjų be Jo. Mes surinksime juos Prikėlimo dieną visus gulinčius kniūbsčiomis, aklus, nebylius, kurčius. Buveinė jų – Pragaras. Vos tik ji ima blėsti, Mes pridedam liepsnos.

98. Toksai atlygis jiems už tai, kad jie netikėjo Mūsų ženklais ir kalbėjo: „Negi tada, kai mes būsime kaulais ir pelenais, negi mes būsime prikelti kaip nauji kūriniai?“

99. Negi jie nematė, kad Allahas, Kuris sukūrė padanges ir žemę, pajėgus sukurti panašius į juos, ir nustatė Jis jiems terminą, dėl kurio nėr ko abejoti? Bet netikintieji atmeta viską, išskyrus netikėjimą.

100. Sakyk: „Jeigu jūs valdytumėte mūsų Viešpaties malonės lobynus, tai vis tiek susilaikytumėte iš baimės netekti turtų. Iš tiesų žmogus – šykštus!“

101. Mes dovanojome *Mūsai* (Mozei) devynetą aiškių ženklų. Paklausk *Israilo* (Izraelio) sūnų, kuomet jis atėjo pas juos, ir tarė jam Faraonas: „Aš manau, kad tu, *Mūsa* (Moze), apkerėtas.“

102. Jis tarė: „Tu žinai, kad atsiuntė tai tik dangaus ir žemės Viešpats, kaip akivaizdžius ženklus, ir aš galvoju, kad tu, Faraone, pražuvęs.“

103. Ir pabandė jis išstumti juos iš žemės, ir nuskandinome Mes jį ir tuos, kurie su juo, visus.

104. Ir po to tarėme *Israilo* (Izraelio) sūnums: „Gyvenkite šioje žemėje. O kai išsipildys paskutinysis pažadas, Mes surinksime jus visus kartu.

105. Mes pasiuntėme jį (Koraną) su tiesa, ir su tiesa jis nužengė. O tave Mes pasiuntėme tik geros žinios nešėju ir perspėtoju.

106. Ir Koraną Mes suskirstėme, kad skaitytum tu jį žmonėms neskubėdamas, ir pasiuntėme Mes jį dalimis.

107. Sakyk: „Tikėkite arba netikėkite – tie, kuriems buvo dovanotas išmanymas iki jo, kai jis skaitomas, lenkiasi jie liesdami žemę smakrais,

108. ir sako: „Šlovė Viešpačiui mūsų! Iš tiesų mūsų Viešpaties pažadas išsipildys."

109. Ir puola žemyn, liesdami žemę smakrais, ir raudodami. Ir tai padidina jų nuolankumą."

110. Sakyk: „Šaukite Allahą arba šaukite Maloningąjį; kaip jūs besikreiptumėte, Jam (priklauso) patys gražiausi vardai." Nekalbėk garsiai savo maldos, bet ir nešnabždėk jos, o laikykis vidurio.

111. Ir sakyk: „Šlovė Allahui, Kuris neėmė Sau sūnaus, ir Kuris su niekuo nesidalija valdžia, ir nereikalingas Jam gynėjas nuo pažeminimo!" Ir aukštink Jį aukštindamas!

OLA

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Šlovė Allahui, Kuris atsiuntė Savo vergui Knygą ir nepadarė joje iškraipymų,

2. ir padarė ją teisingą, kad ji perspėtų apie didžią Jo bausmę ir pranešty tikintiesiems, kurie daro gerus darbus, džiugią žinią apie tai, kad jiems paruošta maloni dovana,

3 kur jie bus amžinai; –

4. ir kad perspėtų tuos, kurie tarė: „Pasiėmė Allahas sau sūnų."

5. Nei jie, nei jų tėvai neturi žinių apie tai. Sunkūs žodžiai sklindantys iš jų burnų. Jie kalba tik melą!

6. Argi tu norėtum pražudyti save sekdamas jais iš sielvarto, jeigu jie nepatikės šia istorija?

7. Mes padarėme tai, kas ant žemės, papuošalu jai, kad išbandytume juos ir išsiaiškintume, kurių poelgiai bus geresni.

8. Išties visa tai, kas yra ant jos, Mes paversime į negyvą smėlį.

9. Ar tu manai, kad olos ir *Rakymo* gyventojai buvo nuostabiausias iš Mūsų ženklų?"

10. Štai jaunuoliai pasislėpė oloje ir tarė: „Viešpatie mūs, suteik mums Savo malonę ir suteik mums tiesumą mūsų byloj."

11. Ir Mes užkimšome jų ausis oloje daugeliui metų.

12. Po to Mes prikėlėme juos, kad sužinotume, kuri iš partijų geriau suskaičiuos, kiek laiko jie ten praleido.

13. Mes papasakosim jums žinią apie juos teisingai. Tai buvo jaunuoliai, kurie patikėjo savo Viešpatį, ir Mes padidinome (jų troškulį) eiti tiesiu keliu.

14. Ir Mes sustiprinom jų širdis, kuomet jie pakilo ir tarė: „Viešpats mūsų – dangaus ir žemės Viešpats, mes nesimelsime šalia Jo kitai dievybei, nes taip elgdamiesi mes peržengtume ribas."

15. Tai – Mūsų tauta, be Jo jie pradėjo garbinti kitas dievybes. Kodėl jie to naudai nepristato aiškaus įrodymo? Kas gi neteisingesnis už tą, kuris apmelavo Allahą?

16. Ir jeigu jūs atsiskyrėt nuo jų ir nuo to, ką jie garbina, išskyrus Allahą, tai slėpkitės oloje. Viešpats išskleis jums Savo malonę ir paruoš jums paramą jūsų reikalui."

17. Ir tu matai, kaip saulė patekėdama suko nuo olos dešinėn, o kai leidosi, aplenkė juos iš kairės, o jie buvo olos viduryje. Tai – iš Allaho ženklų: ką veda Allahas, tas eina tiesiu keliu, o ką Jis paklaidina, – tam nesurasi nei gynėjo, nei vadovo.

18. Tu manai, kad jie būdrauja, o jie miega, ir Mes vartome juos nuo kairio šono ant dešinio. Jų šuo ištiesęs letenas gulėjo ant slenksčio; jeigu tu juos pamatytum, tai spruktum nuo jų kuo greičiau apsisukęs ir kupinas baimės.

19. Ir štai Mes pažadinom juos, kad jie paklausinėtų vienas kitą. Vienas iš jų tarė: „Kiek jūs (taip) prabuvote?" Jie atsakė: „Prabuvome dieną ar dalį dienos." Jie tarė: „Jūsų Viešpats geriau žino, kiek jūs prabuvote; tad pasiųskite vieną iš jūsų su šiomis sidabrinėmis monetomis į miestą: tepažiūri, kieno maistas švaresnis, ir parneša jums jo pavalgyt, bet tegul viską daro atsargiai, kad niekas apie jus neprisimintų.

20. Juk, jeigu jie atpažintų jus, užmėtytų jus akmenimis arba atverstų į savąjį tikėjimą, ir nepatirtumėte niekados jokios laimės."

21. Tokiu būdu Mes leidome žinoti apie juos, kad jie žinotų, jog Allaho pažadas – tiesa, ir kad Valanda – nėra ko abejoti dėl jos! Štai jie susiginčijo tarpusavyje dėl jų ir tarė: „Pastatykite virš jų statinį. Jų Viešpats geriau žino apie juos." Kalbėjo tie, kurie laimėjo jų ginčą: „Pastatysime viršum jų mečetę!"

22. Vieni jų sako, kad jų buvo trys, ketvirtas buvo šuo. Kiti gi sako, kad jie buvo penki, o šeštas buvo šuo. Taip jie spėliojo apie tai, kas paslėpta. Dar kiti jų sako, kad jie buvo septyni, o aštuntas buvo šuo. Sakyk: „Mano Viešpats geriau žino jų skaičių. Jį žino tik nedaugelis." Nesiginčyk su jais kitaip, tik viešam ginče, ir neklausinėk nieko apie juos iš jų pačių.

23. Ir niekada nesakyk: „Aš tai padarysiu rytoj."

24. Jeigu tik to nepanorės Allahas! Ir paminėk savo Viešpatį, kai užmirši, ir sakyk: „Galbūt išves mane mano Viešpats į teisingesnį kelią nei šis."

25. Ir praleido jie savo oloje tris šimtus metų, ir pridūrė dar devynerius.

26. Sakyk: „Allahas geriau žino, kiek jie ten prabuvo. Jis žino apie tai, kas paslėpta padangėse ir žemėje. Kaip gerai Jis mato ir girdi! Neturi jie, išskyrus Jį, kito globėjo. Ir neturi Jis bendrininkų priimdamas Savo sprendimus."

27. Ir skaityk Knygą savo Viešpaties, kuri tau apreikšta: nėr pakaito Jo žodžiams, ir niekur kitur nerasi prieglobsčio, kaip tik pas Jį.

28. Būk kantrus kartu su tais, kurie šaukiasi savo Viešpaties rytą ir vakarą, trokšdami Jo Veido. Ir tegul tavo akys nenusigręžia nuo

jų, siekdamos šito gyvenimo gražmenų, ir nepaklusk tiems, kurių širdis Mes pavertėme nepalankiomis Mūsų priminimui, ir tiems, kas pasidavė savo aistrai, ir jo darbai pasirodys esą bergždi.

29. Ir sakyk: „Tiesa – iš jūsų Viešpaties: kas nori, tegul tiki, o kas nori – netiki.“ Mes paruošėme neteisingiesiems Ugnį, kurios sienos juos sups iš visų pusių; o jeigu jie ims šauktis pagalbos, jiems padės vandeniu, panašiu į lydytą metalą, kuris apdegins veidus. Bjaurus gėralas ir prasta slėptuvė!

30. Iš tiesų tie, kurie patikėjo ir darė gera, – Mes nepražudysime atlygio tiems, kurie gerai elgės.

31. Šitiems amžini *Edeno* sodai, kur apačioje srūva upės; jie pasipuoš ten auksinėmis apyrankėmis ir apsisiaus žaliomis skraistėmis iš atlaso ir brokato, ir ilsėsis pusiaugulom. Puikus atlygis ir nuostabus būstas!

32. Papasakok jiems palyginimą apie du žmones: vienam Mes įrengėme du vynuogynus, apjuosėme juos palmėmis, tarp jų paleidom pasėlius;

33. abu sodai davė savų vaisių ir nieko iš jų nepražudėme. O tarp jų Mes nutiesėme upę.

34. Jis turėjo vaisių (turto) ir tarė savo draugui, kuris su juo kalbėjosi: „Aš turtingesnis už tave savo nuosavybe ir turiu daugiau pagalbininkų.“

35. Ir įžengė jis į savo sodą, elgdamasis neteisingai pats su savim, ir tarė: „Aš nemanau, kad tai kada nors išnyks.

36. Aš nemanau, kad išmuš Valanda. O jeigu aš būsiu sugrąžintas pas Viešpatį savo, tai rasiu dar geriau negu tai sugrįžimui.“

37. Tarė jam jo draugas, su juo kalbėdamas: „Nejaugi netiki Tuo, Kas sukūrė tave iš dulkių, o paskui iš lašo, o po to ištiesino į vyrą?

38. Mano nuomone... Jis – Allahas, mano Viešpats, ir aš nieko neperšu savo Viešpačiui į bendrininkus!

39. Kodėl tu įžengdamas į savo sodą netarei: „Taip panorėjo Allahas! Nėr galios, tik ta, kur nuo Allaho.“ Jeigu regi mane neturtingesnį nei pats, ir pinigų, ir vaikų,

40. tai galbūt mano Viešpats duos man sodą, geresnį nei tavo, ir pasiųs tavajam bausmę iš dangaus, ir liks iš jo tik kalva plikoji,

41. arba vanduo nugarmės į prarają, ir tu nepajėgsi jo daugiau pasiekti.“

42. Ir pražudyti buvo jo vaisiai, ir ėmė jis grąžyti savo rankas už tai, ką tam išleido, o dabar jis nusiaubtas iš pamatų, ir kalba: „Geriau jau aš būčiau nieko nesiejęs su Viešpačiu savo!“

43. Ir neturėjo jis draugų, kurie padėtų jam, išskyrus Allahą, ir negalėjo jis pagelbėti sau.

44. Ten – gynyba tik iš vieno Allaho Tikrojo; Jis – geriausias tada, kai reikia apdovanoti ir rast išeitį.

45. Duok jiems palyginimą apie čionykštį gyvenimą, – jisai tarsi vanduo, kurį atvedė iš dangaus: susimaišo su juo žemės augalai, o po to pavirsta sausa ražiena, kurią pusto vėjai. Allahas kiekvienam daiktui galingas!

46. Turtai ir sūnūs – šito gyvenimo puošmenos, o nuolatiniai geri poelgiai yra geriausiai apdovanojami tavo Viešpaties, ir geriausia į juos dėti jūsų viltis.

47. Tądien, kai Mes pajudinsim kalnus ir tu pamatysi atsivėrusią žemę, ir surinksim Mes juos, ir nė vieno iš jų nepaliksime.

48. Ir pristatyti jie bus tavo Viešpačiui eilėmis: „Atėjote pas Mus tokie, kokius Mes jus sutvėrėme pradžioje. Jūs gi tvirtinot, kad Mes neskyrėme jums pasimatymo."

49. Ir bus padėta knyga, ir tu matysi nusidėjėlius išsigandusius to, kas joje. Jie kalba: „Vargas mums nuo to, kas šioj knygoj, ji neaplenkia nei mažos, nei didelės nuodėmės – visos suskaičiuotos!" Ir jie pamatys kuo aiškiausiai, ką padarė. Tavo Viešpats nieko neskriaudžia!

50. Ir štai Mes tarėme angelams: „Nusilenkit *Adamui* (Adomui)!" Ir nusilenkė jie, išskyrus *Iblisą*. Buvo jis iš džinų ir nepaklausė Viešpaties paliepimo. Nejaugi jūs imsite jį ir jo palikuonis globėjais vietoj Manęs tada, kai jie jums – priešai. Blogas tai pakaitalas neteisuoliams!

51. Aš neėmiau jų dangaus ir žemės kūrimo liudytojais arba jų pačių kūrimo liudytojais. Ir neimsiu Aš padėjėjais vedančiųjų iš kelio.

52. Tądien Jisai tars: „Pakvieskite Mano bendrininkus, kuriuos jūs tvirtinot esant. Jie pašauks juos, bet anie neatsilieps jiems. Mes paruošime jiems pražūtingą vietą (pertvarą).

53. Ir pamatys nusidėjėliai Ugnį, ir jiems taps aišku, kad jie bus ten įmesti. Ir neras jie nuo jos išsigelbėjimo.

54. Mes pateikėme šiame Korane žmonėms įvairiausių palyginimų, – žmogus užvis labiau ginčijasi!

55. Kas gi trukdė žmonėms patikėti, kai atėjo jiems vadovavimas, ir prašyti atleidimo savo Viešpaties, išskyrus tai, kad jie siekia, kad jiems atsitiktų tai, kas nutiko pirmosioms kartoms, arba stos prieš juos akivaizdi kančia?

56. Mes siunčiame pasiuntinius tik kaip geros žinios nešėjus ir perspėtojus. Ir ginčijasi tie, kurie nepatikėjo melagingais įrodymais, kad paneigtų jų tiesą. Ir priima jie Mūsų ženklus ir tai, dėl ko juos perspėjame, su pašaipa.

57. Kas gi neteisingesnis nei tas, kuriam priminti ženklai jo Viešpaties, o jis nusigręžė nuo jų ir užmiršo tai, ką anksčiau paruošė jam jo paties rankos? Mes juk užtiesėme jų širdis apdangalais, kad jie nesuprastų jo (Korano), o ausis jų pakirtome kurtumu. Ir jeigu tu ir pašauksi juos į tiesų kelią, tai vis tiek jie niekad neis tiesiu keliu.

58. O Viešpats tavo – Atleidžiantis, gailestingumo Valdytojas, – jeigu Jis baustų juos už tai, ką jie įgijo, tai paspartintų jiems jų bausmę. Bet jiems duotas apibrėžtas laikas, ir niekados jie nesuras, išskyrus Jį, jokios slėptuvės.

59. Mes sunaikinome šitas gyvenvietes, kai jos tapo neteisingos, ir nulėmėm jų pražūties skirtąjį laiką.

60. Ir štai tarė *Mūsa* (Mozė) savo jaunuoliui: „Nesustosiu, kol neprieisiu dviejų jūrų sąlajos arba kol nepraleisiu ilgų metų kelionėje."

61. O kai jie pasiekė sąlają tarp jų, tai užmiršo savo žuvį, ir ji ėmė skubėdama plaukti jūroje lyg tuneliu.

62. O kai jie nutolo, jis tarė savo jaunuoliui: „Duok čia mūsų pietus, juk mes pajutome šiame kelyje nuovargį."

63. Jis tarė: „Žinai, kai mes pasislėpėm prie uolos, tada aš pamiršau žuvį. Pamiršti mane privertė tik šėtonas, kad aš neatsiminčiau, ir jinai nuplaukė savo keliu jūron stebuklingu būdu."

64. Jis tarė: „Būtent to mes ir norėjome!" Ir abu grįžo savo pėdsakais atgalios.

65. Ir susitiko jie vergą iš Mūsų vergų, kuriam Mes dovanojom Savo gailestingumą ir išmokėme jį iš Mūsų išmanymo.

66. Tarė Jam *Mūsa* (Mozė): „Ar galiu eiti paskui tave, kad išmokytum mane to, kas pranešta tau apie tiesų kelią?“

67. Jis tarė: „Tu neturėsi tiek kantrybės, kad būtum šalia manęs.

68. Ir kaip tu iškentėsi tai, apie ką neturi supratimo?“

69. Jis tarė: „Tu surasi mane, jeigu to pageidaus Allahas, kupiną kantrybės, ir aš nepraleisiu pro ausis nė vieno tavo įsakymo.“

70. Jis tarė: „Jeigu tu seksi paskui mane, tai neklausinėk apie nieką, kol aš pats tau apie tai nepranešiu.“

71. Ir leidosi jiedu eiti; o kai jie buvo laive, tas jį prakiurdė. Tarė jam: „Tu jį prakiurdei, kad nuskandintum jame esančius? Tu labai keistai pasielgei!“

72. Tarė jis: „Negi aš tau nesakiau, kad tu neiškęsi su manimi?“

73. Jis tarė: „Nepriekaištauk man dėl to, ką aš pamiršau, ir neapsunkink pernelyg mano reikalo.“

74. Ir leidosi jiedu į kelią; o kai sutiko berniuką ir tas jį užmušė, tai jis tarė: „Nejaugi tu užmušei tyrą sielą, kuri neužmušė kitos sielos? Tu padarei nepagirtiną darbą!“

75. Jis tarė: „Nejaugi aš tau nesakiau, kad tu nepajėgsi su manimi iškentėti?“

76. Jis tarė: „Jeigu aš paklausiu tavęs ko nors po šito, tai nelydėk manęs daugiau; tu gavai iš manęs atsiprašymą.“

77. Ir leidosi jiedu toliau; ir kai atėjo pas vieno kaimo gyventojus, tai paprašė, kad juos pamaitintų, bet tie atsisakė priimti juos į svečius. Ir rado jie ten sieną, kuri buvo begriūvanti, ir jis ją ištiesino. Tarė jis: „Jeigu panorėtum, gautum už tai užmokestį.“

78. Jis tarė: „Tai – mūsų išsiskyrimas. Tačiau aš paaiškinsiu tau, ko tu negalėjai iškęsti.

79. Kalbant apie laivą, jis priklausė skurdžiams, kurie triūsė jūroje. Aš norėjau jį sugadinti, nes už jų buvo valdovas, kuris atiminėdavo sveikus laivus prievarta.

80. Kalbant apie berniuką, tai jo tėvai buvo tikintys, ir mes bijojome, kad jis pasmerks juos kentėti savo neklusnumu ir netikėjimu.

81. Ir mes norėjome, kad Viešpats duotų jiems vietoje jo geresnį nei šis tyrumu ir artimesnį gailestingumu.

82. O siena – ji priklausė dviem berniukams – našlaičiams mieste, ir buvo po ja jiems lobis, o tėvas jų buvo teisingas, ir geidavo tavo Viešpats, kad jie subręstų ir ištrauktų savo lobį pagal tavo Viešpaties malonę. Nedariau aš to savavališkai. Štai paaiškinimas to, ko tu nepajėgei iškęsti."

83. Jie klausia apie *Zu-l-karnainą*. Sakyk: „Aš perskaitysiu jums apie jį pamokantį pasakojimą."

84. Mes įtvirtinom jį žemėje valdžia ir visur atvėrėm jam kelią,

85. ir nuėjo jis vienu keliu.

86. O kai jis pasiekė saulėlydį, tai pamatė, kad jinai (saulė) leidžiasi į drumstą šaltinį, ir surado aplinkui jį žmonių. Mes tarėme: „O *Zu-l-karnainai*, arba tu juos nubausi, arba suteiksi jiems malonę."

87. Jis tarė: „Tą, kuris neteisingas, mes nubausim, o po to jis bus sugrąžintas pas savo Viešpatį, ir nubaus Jis jį sunkia bausme.

88. O kas patikėjo ir kūrė gėrį, jam dovanų – malonė, ir mūsų paliepimai jiems bus lengvi."

89. Po to jis ėjo toliau savo keliu.

90. O kai pasiekė jis saulėtekį, tai išvydo, kad ji (saulė) teka virš žmonių, kuriems Mes nepadarėm jokios skiriančios priedangos.

91. Taip! Mes aprėpėm žiniomis viską, kas su juo įvyko.

92. Po to jis ėjo toliau savo keliu.

93. O kai pasiekė vietą tarp dviejų kalnuotų užtvarų, tai pamatė prieš save tautą, kuri beveik nesuprato kalbos.

94. Jie tarė: „O *Zu-l-karnainai*, juk *Jadžudžas* ir *Madžudžas* (Gogas ir Magogas) platina nedorą žemėje. Galbūt mes tau sumokėsime duoklę, kad pastatytum tarp mūsų ir jų užkardą?“

95. Jis tarė: „Tai, kuo sutvirtino mane mano Viešpats, geriau. Padėkite man savo jėgomis ir aš padarysiu tarp jūsų ir jų pertvarą.

96. Neškite man geležies gabalus.“ O kai jis išlygino slėnį tarp dviejų šlaitų, tarė: „Pūskite!“ O kai jie paraudonavo lyg ugnis, tarė: „Atneškite man, aš išpilsiu ant šito išlydytą varį.“

97. Ir negalėjo jie ant to užsiropšti ir neįstengė jo pramušti.

98. Jis tarė: „Tai – per mano Viešpaties malonę. O kuomet išsipildys mano Viešpaties pažadas, Jis sulygins visa tai; mano Viešpaties pažadas – tiesa.“

99. Ir leisim Mes jiems tada plūstelėti vieniems prieš kitus. Ir nuaidės Ragas, ir surinksim Mes juos visus kartu.

100. Ir parodysim Pragarą tądien aiškiai prieš netikinčius, –

101. tiems, kurių akys buvo uždengtos užuolaida nuo Mano priminimų ir kurie neįstengė klausyti.

102. Nejaugi manė tie netikintieji, kad jie galės prisiimti Mano vergus vietoje Manęs savo apgynėjais? Mes paruošėme Pragarą netikinčiųjų prieglobsčiui.

103. Sakyk: „Ar nepranešti jums apie patirsiančius didžiausią nuostolį,

104. – tuos, kurių pastangos susipainiojo šiamė gyvenime, ir jie galvoja gerai darą?

105. Tie, kurie netikėjo ženklais savo Viešpaties ir kad susitiks su Juo, – jų darbai pasirodė tušti, ir neduosime Mes jiems jokio svorio Prikelties dieną."

106. Tai – atlygis jiems, Pragaras už tai, kad jie netikėjo ir priėmė Mano ženklus ir pasiuntinius Mano su pašaipa.

107. Iš tiesų tie, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, jiems skirti *Firdaus* sodai Rojuje, –

108. amžinai būdami ten ir nepageidaus sau, kad kas nors pasikeistų.

109. Sakyk: „Jeigu jūra virstų rašalu mano Viešpaties žodžiams (rašyti), tai išsektų jūra greičiau nei žodžiai Viešpaties mano, netgi jei Mes papildytume dar tokia pačia jūra."

110. Sakyk: „Išties aš juk – žmogus, panašus į jus; atsiųstas man apreiškimas apie tai, kad Dievas jūsų – Vienintelis Dievas. Ir kas tikisi susitikimo su savo Viešpačiu, tegul daro gerus darbus ir garbindamas savąjį Viešpatį prie Jo nieko nepriduria."

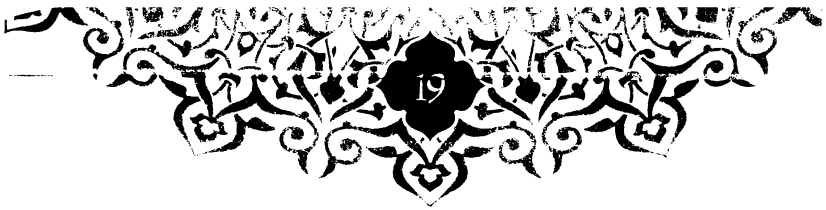

MARJAM (MARIJA)

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Kef, he, je, ain, sad.*

2. Atsiminimas apie tavojo Viešpaties malonę Tavo vergui *Zakarijai* (Zachariјui).

3. Štai šaukėsi jis savo Viešpaties paslapčia.

4. Sakė jis: „Viešpatie! Nusilpo jau mano kaulai ir galvoj ėmė šviest žiluma, o aš nebuvau dėl maldų Tau, Viešpatie, nelaimingas.

5. Ir aš bijau savo artimųjų po manęs, o mano žmona nevaisinga; dovanok man nuo Tavęs palikuonį!

6. Jis paveldės iš manęs ir bus *nepakreipti Jakūbo* (Jokūbo) giminės, ir padaryk jį, Viešpatie, Tau tinkamą." –

7. „O *Zakarija* (Zacharija), Mes džiuginame tave žinia apie berniuką, kurio vardas *Jahja* (Jonas)! Prieš jį niekam nesame davę tokio vardo."

8. Jis tarė: „Viešpatie, kaip atsiras pas mane berniukas: ir žmona mano bevaisė, ir mano senatvė jau pasiekė ribą?"

9. Tarė Jis: „Taip pasakė tavo Viešpats: „Man tatai – lengva. Aš juk sukūriau tave anksčiau, o buvai tu niekas."

10. Jis tarė: „Viešpatie! Duok man ženklą!" Jis: „Ženklas tau toks, kad nekalbėsi su žmonėmis trejetą naktų, būdamas sveikas."

11. Ir žengė jis pas žmones iš *mihrabo* (maldos vietos) ir įteigė jiems: „Skelbkite šlovę rytą ir vakarą."

12. „O *Jahja* (Jonai), tvirtai laikykis Rašto!“ Ir dovanojome Mes jam išmintį, kai jis dar buvo berniukas,

13. ir gailestingumą iš Mūsų, ir skaistą. Ir buvo jis dievobaimingas

14. ir geras savo gimdytojams, ir netapo tironu, neklaužada.

15. Taika jam tądien, kai jis gimė, ir tądien, kai mirs, ir tądien, kuomet bus prikeltas gyventi!

16. Ir prisimink šitam rašte *Marjamą* (Mariją). Štai jinai atsitolino nuo savo šeimos į rytinę vietovę

17. ir atsitvėrė nuo jų, įsitaisiusi sau uždangą. Mes pasiuntėm pas ją Mūsų Dvasią (*Džibrilį* (Gabrielių)), ir stojo jis jos akyse gražiai sudėto žmogaus pavidalu.

18. Ji tarė: „Aš prašau, kad apgintų mane nuo tavęs Gailestingasis, jeigu tu esi dievobaimingas.“

19. Jis tarė: „Aš tesu tavojo Viešpaties pasiuntinys, kad dovanočiau tau skaistų kūdikį.“

20. Ji tarė: „Kaip aš galiu turėti kūdikį? Manęs nelytėjo žmogus, ir nebuvau kokia pasileidėlė.“

21. Jis tarė: „Taip pasakė tavo Viešpats: „Tai Man lengva. Ir padarysime Mes jį ženklu žmonėms ir Mūsų malone. Tai jau nuspręsta.“

22. Ir ji tapo nėščia, ir pasitraukė su juo į tolimą vietovę.

23. Ir atvedė ją sąrėmiai prie palmės kamieno. Tarė jinai: „O, kad aš būčiau mirus prieš visa tai ir būčiau užmiršta, neatmenama!“

24. Ir ėmė (balsas) šaukti iš po jos: „Neliūdėk: Viešpats atvėrė po tavimi upokšnį.

25. Ir pakratyk virš savo galvos palmės kamieną, ji numes tau šviežių, išnokusių vaisių.

26. Valgyk ir gerk, ir suvilgyk akis! o jeigu išvysi kokį žmogų, sakyk: „Aš pasižadėjau Maloningajam pasninkauti ir šiandien nekalbėsiu su žmonėmis.“

27. Ji atėjo su juo pas savo tautą, nešdama jį. Jie tarė: „O *Marjama* (Marija), tu padarei sunkią nuodėmę!

28. O *Harūno* (Aarono) sese, tavo tėvas nebuvo blogas žmogus ir tavo motina nebuvo pasileidėlė.“

29. O jinai parodė į jį. Jie tarė: „Kaip mes galime kalbėti su tuo, kursai kūdikis lopšyje?“

30. Jis tarė: „Aš – Allaho vergas. Jis davė man Raštą ir padarė mane pranašu.

31. Ir padarė mane palaimintuoju, kad ir kur aš būčiau, ir įsakė man melstis bei duoti išmaldos, kolei aš gyvas,

32. ir gerumą mano gimdytojai, ir nepadarė manęs tironu, nelaiminguoju.

33. Ir palaima man tądien, kai aš gimiau, ir tądien, kai mirsiu, ir tądien, kai būsiu prikeltas gyvenimui!“

34. Tai – *Isa* (Jėzus), sūnus *Marjamos* (Marijos). Tiesos Žodis, dėl kurio jie nesutaria.

35. Allahui nedera turėti sūnų, šlovė Jam! Kai Jis priima sprendimą, užtenka Jam tarti: „Būk!“ – ir tai būna.

36. Ir iš tiesų Allahas – mano Viešpats ir jūsų Viešpats: tad garbinkite Jį, tai – tiesus kelias!“

37. Bet partijos nesutaria tarpusavyje. Ir vargas netikintiesiems, kurie sutiks Didžiąją (Teismo) dieną!

38. Kaip aiškiai jie girdės ir matys tądien, kai ateis pas Mus! Bet šiandien skriaudikai didžiai pasiklydę.

39. Perspėk juos apie širdgėlos Dieną, kai viskas bus jau nuspręsta. Bet jie nieko nepaiso, jie netiki.

40. Iš tiesų Mes paveldėsim žemę ir tuos, kas joje, ir pas Mus jie sugrįš.

41. Ir prisimink Knygoje *Ibrahimą* (Abraomą): iš tiesų jis buvo teisuolis, pranašas.

42. Štai tarė jis savo tėvui: „Tėve mano, kam garbini tą, kas negirdi ir nemato, ir neišvaduoja nuo nieko?

43. Tėve mano, man apreikštas žinojimas, kuris nepasiekė tavęs; tad sek manimi, aš vesiu tave teisingu keliu!

44. Tėve mano, nesilenk šėtonui: juk šėtonas nepaklausė Maloningojo!

45. Tėve mano, aš bijau, kad palies tave bausmė nuo Maloningojo ir tapsi šėtono pagalbininku!"

46. Jis tarė: „Negi tu atsižadi mano dievų, o *Ibrahimai* (Abraomai)? Jeigu tu nesusilaikysi, aš tikrai užmėtysiu tave akmenimis. Palik mane ilgam laikui!"

47. Jis tarė: „Taika tau! Aš prašysiu tau atleidimo pas savo Viešpatį: juk Jis man Maloningas.

48. Aš atsiskirsiu nuo jūsų ir nuo to, ką jūs šaukiate šalimais Allaho. Aš kreipsiuosi į savo Viešpatį, galgi netapsiu nelaimingas savo Viešpaties šaukdamasis."

49. Ir kai jis atsiskyrė nuo jų ir nuo to, kam jie lenkėsi šalimais Allaho, Mes dovanojome jam *Ishaką* (Izaoką) ir *Jakūbą* (Jokūbą), ir kiekvieną iš jų padarėme pranašais.

50. Ir Mes apdovanojome juos iš savo malonės, ir palikome apie juos teisingus pasakojimus.

51. Ir prisimink Knygoje *Mūsą* (Mozę): iš tiesų jis buvo nuoširdus, ir buvo pasiuntinys, pranašas.

52. Ir pašaukėme Mes jį iš dešinės kalno pusės, ir priartinom slaptam pokalbiui.

53. Ir dovanojom Mes iš Mūsų gailestingumo jam brolį *Harūną* (Aaroną) pranašu.

54. Ir prisimink Knygoje *Ismailą* (Izmaelį): iš tikro jis pildė pažadą ir buvo pasiuntinys, pranašas.

55. Jis liepdavo savo šeimai melstis ir mokėti *zakiatą*, ir buvo jo Viešpats juo patenkintas.

56. Ir prisimink Knygoje *Idrisą* (Enochą): iš tikrųjų jis buvo teisuolis, pranašas.

57. Ir iškėlėme Mes jį į aukštą vietą.

58. Tai – tie, kuriems Allahas dovanojo malonę, iš pranašų, iš *Adamo* (Adomo) palikuonių ir iš tų, kuriuos Mes gabenom sykiu su *Nuhu* (Nojumi), ir iš *Ibrahimo* (Abraomo), ir *Israilo* (Izraelio) ainijos, ir iš tų, kuriuos vedėm tiesiu keliu, ir kuriuos Mes išrinkom. Kai jiems skaitomi Gailestingojo posmai, jie lenkiasi prie žemės ir rauda.

59. Ir pasipylė po to palikuonys, kurie atsisakė melstis ir atsidavė aistroms. Visų jų laukia netektis.

60. Išskyrus tuos, kurie atgailavo ir patikėjo, ir darė gera, – šitie įžengs į Rojų ir niekuo nebus nuskriausti, –

61. į amžinus *Edeno* sodus, kuriuos žadėjo Gailestingasis Savo vergams kaip paslaptį; iš tiesų Jo pažadas išsipildo!

62. Ten negirdi jie jokio tuščiažodžiavimo, o tik: „Taika!“ Jiems ten skirta dalis ir rytą, ir vakarą.

63. Tatai – Rojaus sodas, kurį Mes duosim kaip paveldą tiems iš mūsų vergų, kurie dievobaimingi.

64. Pasakė angelai: „Nusileidžiame mes tik tavo Viešpačiui leidus; Jam priklauso tai, kas prieš mus ir kas už mūsų, ir kas tarp šitų. Tavo Viešpats neužmaršus!"

65. Viešpats dangaus ir žemės, ir to, kas tarp jų. Tad garbink Jį ir būk kantrus Jį garbindamas! Negi žinai kitą tokiu vardu?

66. Ir sako žmogus: „Negi, kai aš numirsiu, būsiu gyvas prikeltas?"

67. Negi neatsimins, kad Mes jį anksčiau sukūrėme, o jo visai nebuvo?

68. Ir Viešpačiu tavo prisiekiu, Mes surinksime juos ir šėtonus, po to suklupdysime juos ratu aplink Pragarą.

69. Paskui Mes ištrauksime iš kiekvienos partijos tą, kuris buvo didžiausias Gailestingojo priešininkas.

70. Paskui – Mes juk geriau žinome apie tai, kam iš jų daugiau ten priklauso pleškėti.

71. Kiekvienam iš jūsų teks eiti virš jo (Pragaro); tavo Viešpačiui tai – nuspręstas dalykas.

72. Paskui Mes išgelbėsim tuos, kurie buvo dievobaimingi, ir paliksim skriaudėjus ten beklūpančius.

73. O kai skaitomi jiems Mūsų ženklai, aiškiai išdėstyti, tie, kurie netiki, sako tikintiesiems: „Kuri iš dviejų partijų užima geresnę padėtį ir aukštesnę vietą?"

74. O kiek kartų Mes jau pražudėme iki jų, kurios buvo gražesnės ir turtu, ir išvaizda?

75. Sakyk: „Tam, kuris pasiklydęs, tepratęsia Gailestingasis jo terminą. O kai jie išvys tai, kas jiems buvo žadėta kančia arba

Valanda, tai tada sužinos, kieno blogesnė padėtis ir kieno kariauna silpnesnė.

76. O tiems, kurie ėjo tiesiu keliu, Allahas sustiprins jų prisirišimą prie jo. O neprapuolantys geri darbai geriau prieš tavo Viešpatį atlyginami ir įvertinami.

77. Ar matei tą, kuris netikėjo Mūsų ženklais ir kalbėjo: „Aš būtinai būsiu apdovanotas turtais ir palikuonimis."

78. Nejaugi jis sužinojo apie tai, kas paslėpta, arba sudarė sutartį su Gailestinguoju?

79. Taigi, kad ne! Mes užrašysime tai, ką jis kalba, ir padidinsim jo kančią!

80. Mes įsidėmėsime tai, ką jis kalba, ir ateis jis pas Mus vienišas.

81. Ir pasirinko jie be Allaho kitus dievus, kad teiktų jiems galios.

82. Bet ne! Jie atmes jų garbinimą ir taps jų priešininkais.

83. Nejaugi nematei, kad Mes pasiuntėm šėtonus pas netikinčiuosius, kad jie juos dar labiau kurstytų?

84. Todėl neskubėk prieš juos (veikti). Mes skaičiuojame jų sąskaitą.

85. Tądien, kai Mes surinksime dievobaiminguosius priešais Gailestingąjį kaip garbingą delegaciją

86. ir išginsime nusidėjėlius Pragaran kaip bandą girdyklon,

87. niekas neturės teisės jų užtarti, išskyrus tuos, kurie sudarė sutartį su Gailestinguoju.

88. Ir jie kalba: „Gailestingasis prisiėmė Sau sūnų."

89. Tuo jūs padarėte bjaurią piktadarystę.

90. Dangus gali sugriūti nuo šito ir žemė prasiveržti, ir kalnai subyrėti į dulkes

91. nuo to, kad jie priskyrė Gailestingajam sūnų.

92. Nedera Gailestingajam turėti Sau sūnaus.

93. Bet kuris, kas padangėse ir žemėje, ateina pas Gailestingąjį tiktai kaip vergas;

94. Jis perskaičiavo juos ir žino jų skaičių.

95. Ir jie visi ateis pas Jį Prikelties dieną po vieną.

96. Iš tikrųjų tie, kur patikėjo ir darė gerus darbus – Gailestingasis dovanos jiems meilę.

97. Mes padarėme lengva tavo kalba jį (Koraną), kad galėtum juo pradžiuginti dievobaiminguosius ir perspėti užsispyrėlius.

98. O kiek kartų Mes prapuldėm iki jo, – negi jauti bent vieną iš jų ir girdi nuo jų sklindantį šnabždesį?

TA HA

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Ta, ha.*

2. Ne tam Mes atsiuntėm tau Koraną, kad būtum nelaimingas,

3. o tik kaip priminimą tam, kas baiminasi.

4. Tai – Apreiškimas nuo To, Kuris sukūrė žemę ir aukštąsias padanges.

5. Gailestingasis – Jis įsitvirtino Soste.

6. Jam priklauso tai, kas padangėse, ir tai, kas žemėje, ir kas tarp jų, ir kas po žeme.

7. Jeigu net labai garsiai kalbėsi, Jis žino ir tai, kas paslėpta, ir tai, kas dar giliau slypi.

8. Allahas! – nėr dievybės, išskyrus Jį. Jam priklauso gražiausi vardai.

9. Ar pasiekė tave pasakojimas apie *Mūsą* (Mozę)?

10. Štai pamatė jis ugnį ir tarė savo šeimai: „Pasilikite čia, aš jaučiu ugnį. Galbūt sugrįšiu pas jus su deglu iš tenai arba jo šviesoje rasiu tikrąjį kelią."

11. O kai jis prisiartino prie jo, pasigirdo šauksmas: „O *Mūsa* (Moze)!

12. Iš tiesų Aš – tavo Viešpats, tad nusiauk savo apavą! Juk esi šventame *Tuvos* slėny!

13. Ir Aš išrinkau tave; tad įsiklausyk į tai, kas tau apreiškiama.

14. Iš tikrųjų Aš – Allahas, nėr dievybės, išskyrus Mane! Tad garbink Mane ir atlik maldą, kad Mane prisimintum!

15. Iš tikrųjų Valanda artinasi; Aš sumaniau ją laikyti paslaptyje, kad kiekviena siela gautų atlygį už tai, ko ji siekė!

16. Tegul neatitraukia tavęs nuo to tas, kuris ja netiki ir kuris nusekė paskui savo aistras, kad pats nepražūtumei.

17. Kas ten tavo dešinėj, *Mūsa* (Moze)?"

18. Jis tarė: „Tai – lazda mano; aš atsiremiu į ją, numušu savo bandai lapų. Teikia ji man ir kitokios naudos."

19. Jis tarė: „Mesk ją, o *Mūsa* (Moze)!"

20. Ir metė jis ją. Ir štai ji pavirto į gyvatę, kuri šliaužia.

21. Jis tarė: „Imk ją ir nebijok; Mes grąžinsime jai ankstesnį pavidalą.

22. Prispausk savo ranką prie šono: ji taps balta be jokio ligos ženklo. Tai tau dar vienas ženklas.

23. Mes parodysime kai kuriuos iš Mūsų didžiausių ženklų.

24. Eik pas Faraoną, jisai juk peržengė leistinas ribas."

25. Jis tarė: „Viešpatie, atverk man krūtinę,

26. ir palengvink manąją užduotį,

27. ir atmazgyk man liežuvį:

28. Kad suprastų jie manąją kalbą.

29. Ir paskirk man padėjėją iš mano šeimos,

30. *Harūną* (Aaroną), mano brolį.

31. Sustiprinki juo mano galią,

32. ir padaryk jį mano užduoties bendrininku,

33. kad mes šlovintume Tave daugybę kartų

34. ir minėtume Tave daug kartų:

35. juk Tu mus matai."

36. Tarė Jis: „Jau dovanota tai, ko prašei, tau, *Mūsa* (Moze),

37. ir aną sykį Mes parodėm Tau malonę,

38. kai įtikinom Mes tavo motiną apreiškime:

39. „Paguldyk jį į dėžę ir paleisk ją ūpe, ir tegu upė išmes ją į krantą; paims jį Mano priešas ir jo priešas." Aš apdovanojau tave Savo meile ir tave išaugino Mano Akyse.

40. Štai eina tavo sesuo ir kalba: „Ar neparodyti jums tą, kuri juo pasirūpins!" Ir Mes grąžinome tave tavo motinai, kad jos akys džiaugtųsi, ir kad jinai nesielvartautų. Ir nužudei tu sielą, ir atleidome Mes tave nuo rūpesčių ir ištyrėm sunkiu išbandymu. Ir praleidai daugybę metų tarp *Madjano* gyventojų, o po to atėjai pagal terminą, o *Mūsa* (Moze)!

41. Ir aš pasirinkau tave Sau.

42. Eik su savo broliu ir su Mano ženklais ir nepavarkite minėti Mane.

43. Eikite pas Faraoną, juk jis peržengė leistinas ribas,

44. ir kalbėkite su juo švelniai, galbūt jis įsiklausys arba pabijos."

45. Jie tarė: „Viešpatie mūs! Mes juk bijomės, kad jis paskubės nuskriausti mus arba peržengs leistinas ribas."

46. Jis tarė: „Nebijokit, Aš su jumis, girdžiu ir matau.

47. Tad eikite pas jį dviese ir sakykit: „Mes tavo Viešpaties pasiuntiniai. Leisk su mumis *Israilo* (Izraelio) sūnus ir nekankink jų.

Mes atėjome pas tave su ženklu tavo Viešpaties, ir taika tam, kas pasekė teisingu vedimu.

48. Mums jau apreikšta, kad kančia – tiems, kas laikė tiesą melu ir nusigręžė."

49. Jis tarė: „Kas gi jūsų Viešpats, o *Mūsa* (Moze)?"

50. Jis tarė: „Mūsų Viešpats yra Tas, Kuris suteikė kiekvienam daiktui išvaizdą, o po to nurodė viskam kelią."

51. Jis tarė: „O kas bus su pirmosiomis kartomis?"

52. Jis tarė: „Žinias apie tai turi mano Viešpats Knygoje, neklysta Viešpats.mano ir neužmiršta."

53. Jis, Kuris jums žemę pavertė lopšiu, ir nutiesė jums per ją kelius, ir nuleido iš dangaus vandenį. Ir išvedėm Mes įvairių augalų poras.

54. Valgykite ir ganykite savo gyvulius; iš tiesų tai – ženklas visiems, turintiems proto!

55. Iš jos (žemės) Mes sukūrėme jus ir į ją jus grąžinsim, ir iš jos išvesime jus dar kartą.

56. Ir parodėme Mes jam (Faraonui) visus Savo ženklus, bet jis juos palaikė melu ir atsisakė.

57. Tarė jis: „Negi atėjai pas mus tam, kad išvestum mus iš mūsų žemės savo burtininkavimu, o *Mūsa* (Moze)?

58. Mes, žinoma, parodysime tau panašius burtus; tad paskirk mums ir sau sutartą laiką, nepažeisime jo nei mes, nei tu, – vietą per vidurį."

59. Jis tarė: „Laikas jums – puošmenų šventė, ir tegul susirenka žmones jau išaušus."

60. Ir nusisuko Faraonas, ir sukaupė savo pinkles, o po to atėjo.

61. Tarė jiems *Mūsa* (Mozė): „Vargas jums, nebandykite šmeižti Allaho, nes Jis pražudys, paskyręs jums kančias. Nesėkmė laukia to, kas prasimano melą!“

62. Ir susiginčijo jie tarpusavy apie savo užmačias ir slapta tarėsi.

63. Jie pasakė: „Žinoma, tai – du stebukladariai: jie nori išvesti jus iš jūsų žemės savo burtais ir pasekti dviese jūsų pavyzdingu keliu.

64. Tad sujunkite savo gudrybes, ateikite eilėmis. Laimingas šiandien bus tas, kieno bus viršus!“

65. Jie tarė: „O *Mūsa* (Moze), arba tu mesi, arba mes būsim pirmieji, kas meta?“

66. Jis tarė: „Ne, meskite jūs!“ Ir štai, – jų virvės ir lazdos, jam taip pasirodė, sujudo nuo jų burtų.

67. Ir pajuto *Mūsa* (Mozė) baimę sieloje.

68. Tarėme Mes: „Nebijok, juk tu aukščiau jų!

69. Mesk, kas tavo dešinėj rankoj, tai praris, ką jie kūrė; juk jie sukūrė stebukladario gudrybę, ir neturės laimės stebukladarys, kad ir iš kur būtų atėjęs.“

70. Stebukladariai krito kniūbsčiomis; jie tarė: „Mes patikėjome *Harūno* (Aarono) ir *Mūsos* (Mozės) Viešpačiu!“

71. Tarė jis (Faraonas): „Nejaugi jūs patikėjote juo anksčiau, nei aš jums leidau; jis, žinoma, jūsų vyriausiasis, kuris išmokė jus burtų. Aš nukirsiu jums rankas ir kojas kryžmai, nukryžiuosiu jus ant palmių kamienų, tada jūs sužinosite, kieno bausmė žiauresnė ir amžinesnė.“

72. Jie tarė: „Mes neteiksime tau pirmenybės prieš aiškius ženklus, kurie mums apsireiškė, ir prieš Tą, Kuris mus sukūrė. Skelbk savo nuosprendį! Tu gali priimti sprendimą tik šitam gyvenime.

73. Mes juk patikėjome savo Viešpačiu, kad Jis atleistų mums mūsų prasikaltimus ir burtininkavimą, kuriam tu mus privertei, o Allahas – geresnis ir amžinesnis!"

74. Juk tas, kuris ateina pas savo Viešpatį kaip nusidėjėlis, – jam Pragaras, kuriame jis nei gyvena, nei miršta.

75. O kas ateina pas Jį kaipo tikintysis, daręs gerus darbus, tiems aukščiausieji laipsniai –

76. *Edeno* sodai, iš po kurių teka upės, – amžinajam buvimui tenai. Toks atlygis tiems, kas apsišvarino!

77. Mes apreiškėm *Mūsai* (Mozei): „Išeik naktį su Mūsų vergais ir nutiesk jiems kelią per jūrą kaip per sausumą. Nebijok vyties ir neišsigąsk!"

78. Ir persekiojo juos Faraonas su kariauna, bet uždengė juos jūra visiškai.

79. Ir paklaidino Faraonas savo tautą, ir nevedė tiesiai.

80. „O *Israilo* (Izraelio) sūnūs, Mes išgelbėjom jus nuo jūsų priešo ir davėme jums pažadą prie dešiniojo kalno šlaito, ir pasiuntėme jums manos ir putpelių.

81. Valgykit tas gėrybes, kuriomis Mes jus apdovanojome, ir neperženkite ribų jas naudodami, priešingu atveju ištiks jus Mano rūstybė, o ką ištiks Mano rūstybė, tas žuvęs.

82. Aš iš tikro esu Atlaidus tiems, kurie atgailavo, patikėjo ir darė gera, o paskui leidosi tiesiu keliu.

83. Kas paspartino tave palikt savo tautą, o *Mūsa* (Moze)?"

84. Jis tarė: „Jie ten eina mano pėdomis, o aš atskubėjau pas Tave, mano Viešpatie, kad Tu būtum patenkintas."

85. Tarė Jis: „Mes išbandėme tavo tautą po tavęs, ir išvedė juos iš kelio *samarietis*.“

86. Ir sugrįžo *Mūsa* (Mozė) pas savo tautą įtūžęs, sielvarto apimtas. Jis tarė: „O tauta mano! Nejau nedavė jums jūsų Viešpats gražaus pažado? Negi per ilgas jums pasirodė šis laiko tarpas, arba jūs įsigeidėte, kad jus užkluptų rūstis jūsų Viešpaties, ir todėl jūs pažeidėte savo pažadą man?“

87. Jie tarė: „Nepažeidėm mes pažado tau savo valia; Mes buvom prisikrovę anos tautos papuošalų, ir mes juos sumetėme į ugnį; taip pat metė ir samarietis“;

88. ir pagamino jiems veršį, kaip gyvą ir mūkiantį. Ir tarė: „Tai – jūsų ir *Mūsos* (Mozės) dievas, bet jis užmiršo jį.“

89. Negi jie nematė, kad jis neatsako jiems žodžiu ir negali jiems nei pakenkti, nei duoti kokios naudos.

90. Ir buvo sakęs jiems *Harūnas* (Aaronas) dar prieš tai: „O tauta mano! Jus tiktai gundo situo. O juk jūsų Viešpats – Gailestingasis, eikite paskui mane ir klausykite mano įsakymo!“

91. Jie tarė: „Mes nesiliausim jį garbinę, kol nesugrįš pas mus *Mūsa* (Mozė).“

92. Jis tarė: „O *Harūnai* (Aaronai)! Kas sulaikė tave, kai pamatei, kad jie paklydo,

93. sekti paskui mane? Negi tu nepaklusai mano įsakymui?“

94. Jis tarė: „O mano motinos sūnau! Negriebk manęs už barzdos ir už galvos, aš bijojau, kad tu pasakysi: „Tu sukėlei *Israilo* (Izraelio) sūnų susiskaidymą ir neišpildei mano nurodymų.“

95. Jis tarė: „O kas tau atsitiko, *samarieti*?“

96. Jis pasakė: „Aš mačiau tai, ko jie nematė: aš čiupau saują iš pasiuntinio (*Džibrilio* (Gabrieliaus) arklio) pėdsakų ir sviedžiau ją: taip suvedžiojo mane mano siela."

97. Jis tarė: „Tad dink, tau gyvenime teks sakyti: „Nesilieskite!" – ir bus tau paskirtas laikas, kurio niekas nepažeis. Pažvelk į savo dievą, kurį tu garbinai: mes jį sudeginsim ir išbarstysim pelenus jūroj.

98. Jūsų Dievas – tik Allahas, išskyrus kurį nėr dievybės, Jis aprėpia kiekvieną daiktą savo žinojimu!"

99. Taip pasakojame Mes tau prieš tai buvusius įvykius. Mes tau jau pasiuntėme Priminimą!

100. Kas nusisuks nuo jo (Korano), – gaus vilkti sunkią naštą Prikelties dieną.

101. Tokioje padėtyje jie bus amžinai, – ir sunki bus jų našta Prikelties dieną!

102. Tądien, kai papūs į Ragą, ir Mes surinksim tada nusidėjėlius žydromis akimis iš baimės.

103. Jie ims šnabždėtis vienas su kitu: „Praleidot jūs ten (žemiškame gyvenime) tik dešimt (dienų)."

104. Mes žinom geriau, ką jie kalba; štai pats ištikimiausias iš jų apie savąjį kelią sako: „Praleidote jūs tik vieną dieną."

105. Jie klausia tavęs apie kalnus; sakyk: „Paleis juos mano Viešpats pelenais

106. ir liks iš jų tik glotni lyguma;

107. kurioje nematysi tu nei įdubos, nei aukščio!"

108. Tądien nuseks jie paskui šauklį ir nepasiseks jiems nuo jo nukrypti. Balsai prieš Maloningąjį bus nuolankūs, ir girdėsi vien šnaresį.

109. Tądien nepadės joks užtarimas, išskyrus tuos, kam leis Gailestingasis, ir kieno žodžiais Jis bus patenkintas.

110. Žino Jis tai, kas buvo iki jų ir kas bus po jų, o jie nesugebės Jo aprėpti savo išmanymu.

111. Visi veidai bus nuolankūs prieš Gyvąjį, Palaikantį gyvenimą, – apsiriko kiekvienas, kuris skleidė netiesą.

112. O kas darė gera ir buvo tikintis, tas nesibijos nei skriaudos, nei priespaudos.

113. Ir taip pasiuntėme Mes Koraną arabų kalba ir detaliai išaiškinome jame Savo grasinimus, – galbūt, jie pabijos. Arba tai taps jiems priminimu!

114. Aukščiau visų Allahas, Tikrasis Valdovas! Neskubėk skaityti Koraną anksčiau, nei jis bus tau apreikštas visas, ir kartok: „Viešpatie mano! Padidink mano žinojimą."

115. Mes dar anksčiau buvom sudarę sutartį su *Adamu* (Adomu), bet jis užmiršo, ir neradome pas jį tvirtos valios.

116. Ir štai tarėme angelams: „Nusilenkite *Adamui* Adomui!" – ir nusilenkė jie visi, išskyrus *Iblisą*; tasai atsisakė.

117. Mes pasakėme: „O *Adamai* (Adomai)! Tai – priešas tavo ir tavo žmonos. Tad tegul jis neišveda jūsų iš Rojaus, kad netaptumei nelaimingas!

118. Juk jame tu nebusi alkanas ir nuogas,

119. ir jame tu nealpsi iš troškulio, ir nekentėsi nuo karščių."

120. Ir prišnabždėjo jam šėtonas, jis sakė: „O *Adamai* (Adomai), ar neparodžius tau amžinybės medžio ir valdžios nuolatinės?"

121. Ir jie abu pavalgė nuo jo, ir pasimatė jiems abiem jųdviejų gėdingos vietos, ir ėmė jie dengti save Rojaus lapais. Nepaklausė *Adamas* (Adomas) savo Viešpaties ir nuklydo nuo kelio.

122. Paskui pasirinko jį Viešpats ir atleido jam, ir ėmė vesti tiesiu keliu.

123. Jis tarė: „Garmėkite iš jo (Rojaus) sykiu, kaip priešai vienas kitam! O jeigu kada ateis jums Mano vadovavimas – tai, kas seks Mano vadovavimu, tas nepaklys ir nebus nelaimingas!

124. O kas nusigręš nuo Manojo Priminimo, to iš tikrųjų laukia sunkus gyvenimas! Ir prikėlimo Dieną Mes atvesime jį aklą."

125. Jis sakys: „Viešpatie, kam prikėlei mane aklą, juk anksčiau aš buvau regintis?"

126. Tars jam: „Pasiekdavo tave Mūsų ženklai, o tu užmiršdavai juos – taip ir nūnai liksi užmirštas."

127. Taip Mes atlyginame tiems, kurie elgėsi nesaikingai ir netikėjo savo Viešpaties ženklais. O žinoma, Būsimojo gyvenimo kančios didesnės ir ilgesnės!

128. Negi neišvedė jų į tiesų kelią tai, kad Mes pražudėme iki jų tiek daug gentkarčių, po kurių buveines jie dabar vaikšto: juk čia – ženklai tiems, kurie sveiko proto!

129. Ir jeigu ne Žodis, kuris anksčiau išėjo iš tavo Viešpaties, tai tatai (bausmė) būtų neišvengiama, – o laikas paskirtas.

130. Tad būk kantrus tam, ką jie kalba, ir šlovink liaupsindamas savo Viešpatį iki saulės patekėjimo ir prieš jai nusileidžiant, ir nakčiai atėjus šlovink Jį ir dienos kraštuos, – galbūt būsi patenkintas.

131. Ir nesiek savo akimis to, kuo Mes apdovanojome kai kurias iš jų (netikinčiųjų) poras, – šito gyvenimo spindesio, – kad išbandytume juos. Tavo Viešpaties skirtoji dalis geresnė ir ilgiau trunkanti!

132. Įsakyk savo šeimai atlikti maldą ir pats būk kantrus atlikdamas ją. Mes neprašom iš tavęs dalies, Mes maitinam tave, o išeitis – dievobaimingumas.

133. Jie sako: „Kodėl gi neatėjo jisai pas mus su aiškiu ženklu iš savo Viešpaties?“ o ar nepasiekė jų aiškus įrodymas pirmuosiuose ritinėliuose?

134. Ir jeigu Mes būtume pražudę juos bausdami iki tol (prieš pasiunčiant *Muchammadą* ir apreiškiant Koraną), jie būtų sakę: „Viešpatie mūsų, kodėl gi Tu nepasiuntei pas mus pasiuntinio, kad mes galėtume sekti Tavaisiais ženklais, pirm nei patirsime pažeminimą ir gėdą?“

135. Sakyk: „Visi laukia, laukite ir jūs, o paskui sužinosite, kas eina tiesiu keliu ir kas pasekė vedimu!“

PRANAŠAI

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Priartėjo atsiskaitymas su žmonėmis, o jie atsainiai nusisukinėja.

2. Kai neateidavo jiems jų Viešpaties priminimas, jie klausydavosi jo pramogaudami.

3. Jų širdys nieko nepaisančios. Ir slapta tarėsi tie, kurie neteisingi: „Argi čia ne žmogus, panašus į mus? Nejaugi jūs pasiduosite kerams, aiškiai matydami?"

4. Tarė jis: „Mano Viešpats žino tai, kas sakoma danguje ir žemėje; Jis yra Girdintis, Žinantis."

5. Jie pasakė: „Tai tik sapnų kratinys! Ne, jis tai sukūrė! Taigi, jis – poetas! Tegul jis mums parodo ženklą, panašų į tuos, su kuriais buvo siunčiami pirmieji pasiuntiniai!"

6. Nepatikėjo iki jų nė viena gyvenvietė, kurią Mes prapuldėme; nejaugi jie ims tikėti?

7. Ir iki tavęs Mes siuntėme tik vyrus, kuriems siuntėme apreiškimus; tad klauskite Priminimo žmonių, jeigu patys nežinote!

8. Mes nesuteikėme jiems tokio kūno, kuris nevalgytų maisto, ir nebūdavo jie amžini.

9. Paskui Mes išpildėme jiems (duotą) pažadą ir išgelbėjom juos ir tuos, kuriuos panorėjome, ir pražudėme prasikaltėlius.

10. Mes jau siuntėme jums Knygą, kurioje – priminimas jums, – nejaugi jūs nesuprantate?

11. Kiek Mes sunaikinom gyvenviečių, kurios buvo neteisingos, ir įškėlėme po jų kitas tautas?

12. O kai jie pajusdavo Mūsų bausmę, tai sprukdavo nuo jos.

13. Nebėkite ir grįžkit ten, kur jums buvo leista gyventi prabangoje ir į jūsų būstus, – galbūt būsite paklausti!

14. Jie tarė: „O, vargas mums, mes iš tikrųjų buvome nusidėję!"

15. Ir nesiliovė jie šaukŧis, kol Mes nepavertėme jų nukirstais javais, nejudančiais.

16. Mes kūrėme dangų ir žemę, ir tai, kas tarp jų, nepramogaudami.

17. Jeigu Mes būtume norėję rasti pramogų, tai paruoštume Sau pramogą iš to, kas Mums priklauso.

18. Taip, Mes nukertame melą tiesa, ir jinai jį sutrupina, ir štai – jis išnyksta, o jums – vargas dėl to, ką prikuriate.

19. Juk Jam priklauso visi, kas padangėse ir žemėje, ir kas pas Jį – tie nesipuikuoja Jį garbindami ir nepavargsta.

20. Jie šlovina Jį naktį ir dieną nepaliaudami.

21. Argi prisiėmė jie dievus iš žemės, kurie prikelia (gyvenimui)?

22. Jeigu būtų juose (padangėse ir žemėje) kitų dievų, išskyrus Allahą, tai jie (padangės ir žemė) pražūtų. Šlovė Allahui, Sosto Valdovui, aukščiau Jis viso to, ką jie Jam priskiria!

23. Nebus Jis paklaustas apie tai, ką Jis daro, o jie bus paklausti.

24. Negi jie pasirinko be Jo kitus dievus? Sakyk: „Duokite savo įrodymus!" Tai priminimas tiems, kurie su manimi, ir tiems, kurie iki manęs." Tačiau didžiuma jų nežino tiesos, ir jie nusisukinėja.

25. Mes nesiuntėme nė vieno pasiuntinio iki tavęs, kuriam nebūtų apreikšta: „Nėra kitos dievybės, išskyrus Mane. Tad garbinkite Mane!“

26. Jie tarė: „Prisiėmė Gailestingasis Sau kūdikį.“ Šlovė Jam! Jie gi – garbingi vergai.

27. Jie nekalba ankščiau Jo, ir pagal Jo įsakymus veikia.

28. Žino Jis, kas buvo iki jų ir kas bus po jų, ir jie neužtaria, išskyrus tą, kuo Viešpats patenkintas, ir jie virpa prieš Jį iš baimės.

29. O kas iš jų tartų: „Aš – dievas šalimais Jo“, – tam Mes atlyginsim Pragaru. Taip Mes apdovanojame nusidėjėlius!

30. Nejaugi netikintieji nemato, kad padangės ir žemė buvo sujungti (į vieną visumą), o Mes juos atskyrėme ir padarėme iš vandens viską gyvą. Nejaugi jie nepatikės?

31. Ir Mes įtvirtinome žemėje tvirtai įsirėmusius (kalnus), kad ji su jais nesiūbuotų. Ir įrengėme ten plačius kelius, kad jie eitų tiesiu keliu!

32. Ir Mes įtaisėme dangų kaip apsauginį stogą, o jie nusisuka nuo jo apreiškimų.

33. Jis – Tasai, Kuris sukūrė naktį ir dieną, ir saulę, ir mėnesį. Visi plaukia savo orbita.

34. Mes neparuošėme iki tavęs nė jokiam žmogui nemirtingumo. Nejaugi, jeigu tu ir mirsi, jie gyvens amžinai?

35. Kiekviena siela ragaus mirties; Mes išbandome jus gundydami blogiu ir gėriu, ir Mums jūs būsite sugrąžinti.

36. O kai netikintieji mato tave, jie kreipiasi į tave su pašaipa: „Ar tik ne šitas, kuris blogai atsiliepia apie jūsų dievus?“ O patys Gailestingojo paminėjimą atmeta.

37. Sukurtas žmogus nekantrus! Aš jums atskleisiu Savo ženklus; neskubinkite Manęs!

38. Ir kalba jie: „Ir kada gi (išsipildys) tas pažadas, jeigu jūs sakote tiesą?“

39. Jeigu žinotų tie, kurie netiki akimirka, kai jie nenustums Ugnies nuo savo veidų kaip ir nuo nugarų, ir nebus jokios pagalbos!

40. Taip, užklups ji juos netikėtai ir apstulbins juos, ir nepajėgs jie jos atstumti, ir nebus jiems jokio atidėjimo!

41. Tyčiojosi jau iš pasiuntinių, buvusių iki tavęs, ir užklupo tuos, kurie juokėsi iš jų, tai, iš ko jie tyčiojosi.

42. Sakyk: „Kas apsaugos jus naktį ir dieną nuo Gailestingojo?“ Bet nusisuka nuo savo Viešpaties minėjimo!

43. O gal jie turi dievus, kurie apgins juos nuo Mūsų? Negali jie padėti patys sau ir nebus išvaduoti iš Mūsų.

44. Taip, Mes leidome naudotis gyvenimo gėrybėmis šitiems ir jų tėvams, tad užtruko jų amžius. Argi jie nemato, kad Mes ateinam į žemę, vis nurėždami ją iš kraštų. Tai ar jie nugalėtojai?

45. Sakyk: „Aš tik perspėju jus apreiškimu“, – ir negirdi šauksmo kurtieji, kai jiems kas pranešama.

46. O vos palytės juos net silpnas tavo Viešpaties bausmės gūsis, jie tars: „O, vargas mums, mes buvome neteisingi!“

47. Ir pastatysime Mes tikslias Svarstykles Prikėlimo dienai. Nebus nė viena siela nuskriausta niekuo; nors tai būtų ir garstyčios grūdelio svorio, Mes atnešime ir tai. Pakanka to, kad Mes skaičiuojame!

48. Mes dovanojome *Mūsai* (Mozei) ir *Harūnui* (Aaronui) atpažinimą (gebėjimą skirti gėrį nuo blogio) ir Šviesą (Torą), ir priminimą dievobaimingiesiems,

49. kurie bijo savo Viešpaties nematydami Jo, ir jie baiminasi Valandos.

50. Tai – palaimintas Priminimas, kurį Mes pasiuntėme. Nejaugi jūs jį neigiate?

51. Dar anksčiau dovanojome Mes *Ibrahimui* (Abraomui) dorą elgesį, ir Mes jį pažinojome.

52. Štai tarė jis savo tėvui ir savo tautai: „Kas čia per atvaizdai, kuriems jūs (taip uoliai) atsiduodate?“

53. Jie tarė: „Mes matėme, kaip mūsų tėvai juos garbino.“

54. Tarė jis: „Ir jūs, ir jūsų tėvai buvo aiškiai paklydę.“

55. Tarė jie: „Ar tu atėjai su tiesa, ar esi iš tų, kurie ieško pramogų?“

56. Jis tarė: „O ne! Jūsų Viešpats – Viešpats dangaus ir žemės, Tas, Kuris juos sukūrė, o aš – vienas iš tų, kurie liudija apie tai.“

57. „Prisiekiu Allahu, aš griebsiuosi gudrybių prieš jūsų stabus po to, kai jūs nusigręšite, toldami nuo jų!“

58. Ir sudaužė jis juos (stabus) į gabalus, išskyrus pagrindinį iš jų – galbūt jie kreipsis į jį.

59. Jie tarė: „Kas taip pasielgė su mūsų dievais? Jis, iš tikrųjų, nusidėjėlis!“

60. Jie tarė: „Mes girdėjome jaunuolį, jo vardas *Ibrahimas* (Abraomas), negražiai juos minint.“

61. Jie tarė: „Atveskite jį, kad stotų prieš žmonių akis, kad jie paliudytų.“

62. Jie tarė: „Ar tai tu tokiu būdu pasielgei su mūsų dievais, *Ibrahimai* (Abraomai)?“

63. Jis tarė: „Ne, tai padarė iš jų vyriausiasis, šitas. Tad klauskite jų, jeigu jie kalba."

64. Ir kreipdamiesi vienas į kitą tarė: „Juk jūs patys neteisingi."

65. Paskui jie vėl griebėsi sau už galvų ir tarė: „Juk tu žinai, kad jie nekalba."

66. Jis tarė: „Tad nejaugi jūs meldžiatės šalia Allaho tam, kuris niekuo jums nepadeda ir nekenkia.

67. Tfu ant jūsų ir ant to, ką jūs garbinate šalia Allaho! Negi jūs nesusimąstysite?

68. Jie tarė: „Sudeginkite jį ir padėkite mūsų dievams, jeigu jūs veikiate!"

69. Mes tarėme: „O ugnie, būk vėsa ir taika *Ibrahimui* (Abraomui)!"

70. Ir norėjo jie pakenkti jam, bet Mes padarėme taip, kad jie patirtų didžiausią nuostolį.

71. Mes išgelbėjome jį ir *Lūtą* (Lotą) (perkeldami į) žemę, kurią palaiminome pasauliams.

72. Ir dovanojome jam *Ishaką* (Izaoką) ir *Jakūbą* (Jokūbą) kaip dovaną, ir visus padarėme teisuoliais.

73. Ir padarėme juos vadovais, kurie veda pagal mūsų valią, ir įtikinom juos daryti gerus darbus, atlikti maldą ir mokėti *zakiatą*, ir jie garbino Mus.

74. ...Ir *Lūtui* (Lotui) Mes dovanojome valdžią (išmintį ir pranašystę) bei žinojimą ir išgelbėjome jį iš gyvenvietės, kuri skleidė bjaurastis: juk jie buvo blogio žmonės, ištvirkėliai.

75. Ir Mes įsileidome jį į Savo malonę: juk jis iš teisuolių.

76. ...Paminėk *Nuhą* (Nojų), kuris prieš tai šaukėsi, ir jam Mes atsišaukėm į maldą, ir išgelbėjom jį ir jo šeimą iš didelio sielvarto.

77. Ir apgynėme jį nuo žmonių, kurie laikė melu Mūsų ženklus: juk jie buvo blogio žmonės, ir Mes nuskandinome juos visus.

78. ...Ir *Davūdą* (Dovydą), ir *Suleimaną* (Saliamoną), kai jie sprendė apie lauką, kurį ištrypė svetimų žmonių avys, ir Mes dalyvavome jų teisme.

79. Ir Mes suprotinome *Suleimaną* (Saliamoną) šioje byloje. Ir abiem Mes davėme valdžios bei žinojimo. Ir padarėme pavaldžiais *Davūdui* (Dovydui) kalnus ir paukščius, kad jie kartu šlovintų Mus. Taip Mes padarėme.

80. Ir išmokėme Mes jį kaldinti šarvažiedžius marškinius, kad jie apgintų jus nuo jūsų įtūžio. O jūs negi tapot dėkingi?

81. O *Suleimanui* (Saliamonui) Mes padarėme pavaldų stiprų vėją, kai jis pūsdamas veržiasi jam paliepus į žemę, kurią Mes palaiminome. Mes apie viską žinojom.

82. O iš šėtonų buvo tokių, kurie dėl jo nerdavo po vandeniu ir dirbo kitus darbus. O Mes juos saugojome.

83. Prisimink *Ajūbą* (Jobą), kuomet šaukėsi savo Viešpaties: „Užklupo mane nelaimė, o Tu – Gailestingiausias iš gailestingųjų!"

84. Ir Mes atsiliepėm į jo maldą, ir nutolinom nuo jo ištikusią jį nelaimę, ir dovanojome jam jo šeimą ir priedo dar tiek pat iš Savo malonės, kaip priminimą garbinantiems.

85. Prisimink taip pat *Ismailą* (Izmaelį), ir *Idrisą* (Enochą), ir *Zul-kiflą*... Jie visi iš kantriųjų.

86. Ir Mes įvedėm juos į Mūsų malonę: juk jie (buvo) iš teisuolių skaičiaus.

87. Ir prisimink tą, kuris su žuvimi (prarytas žuvies), kai jis pasišalino perpykęs ir galvojo, kad Mes dėl jo nieko negalime padaryti. Ir ėmė šaukti tamsoj: „Nėr dievybės, išskyrus Tave, šlovė Tau, iš tikrųjų, aš buvau nusidėjėlis!"

88. Ir Mes atsakėme jam ir išgelbėjom jį iš sielvarto, ir taip Mes gelbstime tikinčiuosius.

89. ...Ir *Zakariją* (Zachariją)... Štai jis ėmė šauktis savo Viešpaties: „Viešpatie, nepalik manęs vienišo. Tu juk Geriausias iš paveldėtojų!"

90. Ir Mes atsiliepėm ir dovanojom jam *Jahją* (Joną), ir padarėme tam tinkamą jo žmoną; Iš tiesų jie skubinosi daryti gerus darbus ir šaukėsi Mūsų su viltimi ir virpuliu, ir buvo jie Mums nuolankūs.

91. Paminėk ir tą, kuri išsaugojo savo skaistumą... ir Mes įkvėpėme į ją Mūsų dvasios (*Džibrilio* (Gabrielio) pagalba) ir padarėme ją ir jos sūnų ženklu pasauliams.

92. Iš tiesų šita jūsų tauta – vieninga tauta, ir Aš – jūsų Viešpats, tad garbinkite Mane!

93. Bet (vėlyvesnės kartos) prarado vienybę ir nutolo viena nuo kitos; bet vis tiek visi grįš pas Mus!

94. Ir jeigu kas darė gerus darbus, būdamas tikintis, – neliks nepripažintos jo pastangos, ir Mes jam jas užrašysim.

95. Ir draudimas – gyvenvietei, kurią Mes prapuldėme, kad jie nesugrįžtų,

96. kol nebus įleistas *Jadžudžas* ir *Madžudžas* (Gogas ir Magogas), ir jie pasipils nuo kiekvienos aukštumos.

97. Ir priartėjo tikrasis pažadas, ir išsiplėtė akys tų, kurie netikėjo. Jie sakys: „O, vargas mums, mes buvome tam abejingi! Taip, mes buvome nusidėjėliai!"

98. Iš tiesų jūs ir tai, ką jūs garbinate šalia Allaho, esate tik kuras Pragarui, į kurį jūs pakliūsite!

99. Jeigu šitie būtų dievai, jie ten nepakliūtų, bet visi jie ten liks amžinai.

100. Jiems ten – aimanos, ir jie ten daugiau (nieko) neišgirs.

101. Iš tiesų tie, kuriems anksčiau Mūsų siųsta geresnė dalia, – tie bus nutolinti.

102. Jie negirdės net jo šnaresio, ir jie bus supami to, ko geidauja jų sielos, gyvens amžinai.

103. Nenuliūdins jų didysis siaubas, ir pasitiks juos angelai (žodžiais): „Tai – jūsų diena, kuri jums buvo žadėta!"

104. Tądien, kai Mes suvyniosime dangų, kaip raštininkas suveja ritinėlius; Mes atkursime sutvėrimus, panašiai kaip sukūrėme pirmąjį kartą. Taip Mes Pažadėjome. Iš tikrųjų Mes veikiame!

105. Ir parašėme Mes jau Psalmyne po Priminimo, kad žemę paveldės Mano teisuoliai vergai.

106. Iš tiesų čia – žinia žmonėms, kurie garbina!

107. Mes pasiuntėme tave tik kaip malonę pasauliams.

108. Sakyk: „Apreiškiama man, kad jūsų Dievas – Dievas Vienintelis; ar netapsite jūs musulmonais?"

109. O jeigu jie nusisuks, tai sakyk: „Aš pranešu jums visiem vienodai, ir aš nežinau, arti ar toli tai, kas jums pažadėta.

110. Jis iš tiesų žino tai, ką jūs sakote garsiai, ir tai, ką jūs slepiate.

111. Aš nežinau, galbūt tai – išbandymas jums ir leidimas naudotis gėrybėmis iki nustatyto termino."

112. Sakyk: „Viešpatie, nuspręsk teisingai! Viešpats mūsų – Gailestingas, pas Jį reikia ieškoti pagalbos prieš tai, ką jūs Jam priduriate!"

HADŽAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. O žmonės, bijokite savojo Viešpaties! Juk paskutiniosios Valandos sukrėtimas – didis dalykas.

2. Tądien, kai jūs ją pamatysite, kiekviena žindyvė užmirš, ką žindė, o kiekviena nėščioji pames savo vaisių. Ir išvysi tu girtus žmones, nors jie negirti. Tačiau bausmė Allaho – smarki.

3. Ir tarp žmonių yra tokių, kurie ginčijasi dėl Allaho neišmanydami ir seka kiekvieną maištingą šėtoną.

4. Parašyta apie jį, kad tie, kurie prisiims jį sau globėju, tai jis jį suklaidins ir užtrauks jam Ugnies bausmę.

5. O žmonės! Jeigu jūs abejojate prikėlimu, tai juk Mes sukūrėme jus iš žemės dulkių, paskui iš lašo, paskui iš kraujo krešulio, paskui iš lyg sukramtyto mėsos gabalėlio, turinčio formą ar beformio. Taip Mes aiškiname jums (tiesą). Mes patalpiname įsčiose tai, ką pageidaujame, iki apibrėžto laiko. Paskui išvedam jus kūdikiais, kad galėtumėte pasiekti brandaus amžiaus. Tarp jūsų yra tas, kuris anksti miršta, ir tarp jūsų yra tas, kuris sugrąžinamas į apgailėtiną senatvę, kad visiškai užmirštų tai, ką žinojo. Ir matai tu bevaisę žemę. Bet užtenka Mums nuleisti į ją vandenį, ji išjuda ir išbrinksta, ir išaugina įvairiausių augalų poras.

6. Taip dedasi, todėl, kad Allahas yra Tiesa ir kad Jis gaivina mirusius, ir kad Jis turi galios kiekvienam daiktui,

7. ir todėl, kad Valanda, dėl kurios nėra abejonių, ateina ir, todėl, kad Allahas prikels tuos, kurie kapuose.

8. Ir tarp žmonių atsiranda toksai, kuris ginčijasi dėl Allaho, neišmanydamas ir be vadovavimo, ir be apšviečiančios Knygos,

9. išdidžiai nusukdamas savo kaklą, kad išvestų kitus iš Allaho kelio. Šiame gyvenime jo laukia gėda, o Prisikėlimo Dieną Mes priversime juos paragauti Ugnies bausmės.

10. (Jam bus pasakyta): „Tai – už tai, ką paruošė tavo rankos anksčiau, juk Allahas neskriaudžia Savo vergų."

11. Tarp žmonių yra toks, kuris garbina Allahą lyg (stovėtų) ant ribos (tarp tikėjimo ir netikėjimo): jeigu jį aplankys gėris, jis juo ir pasitenkina, o jeigu užklumpa suvedžiojimas, jis nusigręžia (nuo Allaho), prarasdamas ir šitą gyvenimą, ir Būsimąjį. Tai – akivaizdi netektis.

12. Vietoj Allaho jis šaukiasi to, kuris nei kenkia, nei naudos teikia. Tai ir yra gilus paklydimas.

13. Jis šaukiasi to, iš kurio daugiau bėdos nei naudos. Blogas toks globėjas ir blogas toks draugas!

14. Allahas įveda tuos, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, į Rojaus sodus, kur apačioj teka upės. Juk Allahas daro tai, ką nori.

15. Kas galvoja, kad Allahas jam (*Muchammadui*) nepadės nei šiame, nei Būsimajame gyvenime, tegul pririša virvę prie dangaus (lubų), o paskui ją nupjauna ir tepasižiūri, ar pašalins jo gudrybė tai, kas jį siutina.

16. Taigi Mes atsiuntėme jį (Koraną) aiškių posmų pavidalu, o Allahas veda tiesiu keliu ką panorėjęs.

17. Iš tiesų tie, kurie patikėjo, ir tie, kurie tapo judėjais ir *sabiečiais*, ir krikščionys, ir ugnies garbintojai, ir daugiadieviai, – juk Allahas išspręs tarp jų Prikėlimo dieną. Iš tiesų Allahas – kiekvieno daikto liudininkas!

18. Negi tu nematai, kad Allahui lenkiasi ir tie, kurie padangėse, ir kurie žemėje: ir saulė, ir mėnulis, ir žvaigždės, ir kalnai, ir medžiai, ir gyvūnai, ir daugybė žmonių. O daugelis iš jų nusipelnę kančių! O ką pažemins Allahas, tam nėr išaukštinančio. Iš tiesų Allahas daro tai, ko įsigeidžia.

19. Štai dvi susiginčijusios grupės, kurios ginčijosi dėl savo Viešpaties; tiems, kurie netikėjo, išausti bus drabužiai iš Ugnies, ant jų galvų bus pilamas verdantis vanduo.

20. Nuo jo tirps tai, kas jų viduriuose, ir oda.

21. Jiems paruošti geležiniai vėzdai.

22. Kiekvieną sykį, vos jie panorės pasprukti iš ten, iš kančios, juos sugrūs atgal ir... paragausite Ugnies kankinimų!

23. Iš tiesų Allahas įveda tuos, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, į sodus, kur apačioj srūva upės. Išdabinti jie bus ten apyrankėmis iš aukso ir perlo, ir drabužis jų tenai – šilkas.

24. Ir išmokė juos palaimingų žodžių, ir nukreipė juos į Šlovingojo kelią.

25. Iš tikrųjų tie, kurie netiki ir veda kitus iš Allaho kelio ir neleidžia jų į Uždraustąją mečetę, kurią Mes įrengėme visiems žmonėms lygiai – ir sėsliems, ir klajokliams, taip pat ir tas, kuris linkęs į šventvagystę per savąjį neteisingumą, tam Mes leisime paragauti skaudžios bausmės.

26. Ir štai Mes nurodėme *Ibrahimui* (Abraomui) vietą Namams (*Kabai*): „Neskirk Man nieko į draugus ir išvalyk Mano Namus tiems, kurie apeina aplink, ir stovintiems maldoje, ir garbinantiems pasilenkus, ir nusilenkiantiems prie žemės."

27. Ir pranešk žmonėms apie *hadžą*: jie ateis pas tave pėsčiomis arba atjos įvairiais sulysėliais (kupranugariais) iš įvairių tolimiausių tarpeklių.

28. Tegul paliudija tai, kas jiems naudinga, ir mini Allaho vardą prie galvijų, kuriuos jis jiems dovanojo, nustatytomis dienomis. Valgykite juos ir pamaitinkite vargšą nelaimėlį!

29. Po to tegul jie užbaigia savo ritualą, išpildo visus savo pažadus ir apeina ratu aplink senuosius Namus (*Kabą*).

30. Tokia (yra piligrimystė – *hadžas*)! Ir kas gerbia Allaho šventoves (šventas apeigas, ritualus) – tai geriausia jam prieš jo Viešpatį. Leidžiami jums gyvuliai, visi, išskyrus tą, apie ką jau sakyta skaitiniuose. Tad šalinkitės stabų bjaurasties, venkite melagingo žodžio.

31. Būkite vienadieviai, garbinantys Allahą, nepriduriantys Jam draugų. O kas priduria Allahui draugų – tarsi iš dangaus krentantis, ir sučiups jį paukščiai arba nuneš jį vėtros į tolimus kraštus.

32. Tokia (jo padėtis)! O kas gerbia Allaho ritualo ženklus, tai jie (taip elgiasi) iš dievobaimingumo, kuris širdyse.

33. Jums iš jų (aukojamųjų gyvulių) nauda iki nurodyto laiko, o paskui jų (aukojimo) vieta prie senųjų Namų (*Kabos*).

34. Ir kiekvienai tautai Mes nustatėm garbinimo apeigas (arba aukojimo vietas), kad jos minėtų Allaho vardą ties tais iš bandos

galvijų, kuriuos Jis jiems dovanojo. Jūsų Dievas – Dievas Vienintelis: atsiduokite Jam; o tu pradžiugink romiuosius, –

35. tuos, kurių širdys sudreba, paminint Allahą, ir kantriuosius dėl to, kas juos ištinka, ir atstovinčius maldą, ir kurie eikvoja iš to, ką Mes jiems dovanojome.

36. Aukojamus kupranugarius Mes sukūrėme jums ritualiniais Allaho ženklais; iš jų jums nauda. Minėkite Allaho vardą prie jų, stovinčių eilėje. O kai jie grius ant šono, tai valgykit juos ir maitinkite jais kuklųjį ir droviai prašantįjį. Taip Mes atidavėm juos jūsų valion, – galgi jūs būsite dėkingi!

37. Nepasieks Allaho nei jų mėsa, nei jų kraujas, bet pasiekia Jį jūsų dievobaimingumas. Taip Jis atidavė juos jūsų valiai, kad aukštintumėte Allahą už tai, kad Jis išvedė jus į tiesų kelią, o tu pradžiugink darančiuosius gera!

38. Iš tiesų Allahas saugo tuos, kurie patikėjo! Iš tiesų Allahas nemyli visokių nedėkingų išdavikų!

39. Leidžiama tiems, su kuriais kaunasi, kovoti todėl, kad jie nuskriausti... Iš tiesų Allahas gali jiems padėti.

40. Jie buvo be teisės išvyti iš savo namų tik dėl to, kad sakė: „Viešpats mūsų – Allahas." Ir jeigu Allahas nebūtų leidęs gintis vieniems nuo kitų, tai sugriautos būtų buvę maldų celės, ir bažnyčios, ir sinagogos, ir mečetės, kuriose dažnai minimas Allaho vardas. Allahas būtinai padeda tam, kuris padeda Jam, – juk Allahas – Stiprus, Galingas!

41. Jeigu Mes apdovanosime juos valdžia žemėje, jie atlieka maldą, dalina *zakiatą*, ir įsako daryti tai, kas privalu, ir draudžia daryti tai, kas smerktina. Allahui priklauso visų darbų rezultatas!

42. Jeigu jie palaikys tave melagiu, tai iki jų melagiais laikė pranašus *Nuho* (Nojaus) tauta, ir *adiečiai*, ir *samudiečiai*,

43. Ir *Ibrahimo* (Abraomo) tauta, ir *Lūto* (Loto) tauta,

44. ir *Madjano* gyventojai; melagiu buvo apšauktas ir *Mūsa* (Mozė). Aš atidėjau (bausmę) netikintiesiems, paskui griebiau juos, ir koksai buvo mano įpykis!

45. Ir kiek gyvenviečių Mes pražudėme, kadangi jie buvo neteisingi! Ir štai jos sunaikintos iki pamato! Kiek ištuštėjusių šulinių ir aukštasienių tvirtovių!

46. Nejaugi jie nevaikščiojo žeme, turėdami širdis, kuriomis supranta, arba ausis, kuriomis girdi? Juk ne akys aklos, o aklos širdys, kurios krūtinėse.

47. Jie skubina tave bausti, bet Allahas nepakeis Savo pažado, ir iš tiesų diena pas tavo Viešpatį, kaip tūkstantis metų iš tų, kuriuos jūs skaičiuojate!

48. Kelioms gi jau gyvenvietėms Aš atidėjau (bausmę), kai jie buvo nusidėję, paskui pričiupau juos, ir pas Mane – sugrįžimas!

49. Sakyk: „O žmonės! Išties aš jums – tikras perspėjantis pranešėjas."

50. Ir tie, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, – jiems atleidimas ir garbinga skirtis.

51. O tie, kurie ėmėsi žygių, bandydami susilpninti Mūsų ženklus, tie – Ugnies gyventojai.

52. Ir nesiuntėm iki tavęs tokio pasiuntinio arba pranašo, kuriam šėtonas neprimetė ko nors savo į jo svajas, bet Allahas nutrina tai, ką svaido šėtonas, po to Allahas įtvirtina Savo ženklus, – juk Allahas – Žinantis, Išmintingas!

53. Jis daro tai, ką šėtonas įmeta išmėginimu tiems, kurių širdys nesveikos ir kurie kietaširdžiai, – juk skriaudėjai – nuo seno susiskaldę! –

54. Tegul žino tie, kuriems dovanotos žinios, kad tai (Koranas) – tiesa iš tavojo Viešpaties, kad jie galėtų patikėti juo ir kad jų širdys nuolankiai jam atsiduotų. Iš tiesų Allahas veda tikinčiuosius į tiesų kelią!

55. Ir nesiliaus tie, kurie nepatikėjo, Juo abejoti, kol neišmuš jiems nelauktai Valanda arba ištiks juos bevaisės dienos bausmė.

56. Tądien valdžia bus Allaho, Jis nuteis juos. Ir tie, kurie tikėjo ir darė gerus darbus, – palaimintuos Soduos.

57. O tie, kurie netikėjo ir laikė melu Mūsų ženklus, – jiems žeminančios kančios!

58. O tie, kurie išsikėlė svetur Allaho kely, po to buvo nužudyti arba numirė, – paskirs jiems Allahas neabejotinai gerą dalią. Juk iš tiesų Allahas – Jis geriausias iš dalijančių.

59. Jis, nėra abejonės, įves juos pro tą įėjimą, kuriuo jie bus patenkinti. Iš tiesų Allahas – Žinantis, Romus!

60. Iš tiesų taip! Ir kas baudžia tuo pačiu, kuo pats buvo nubaustas, o paskui su juo bus elgiamasi neteisingai, – jam būtinai padės Allahas. Iš tiesų Allahas – Priimantis atgailą, Atleidžiantis!

61. Taip yra dėl to, kad Allahas įveda naktį į dieną ir įveda dieną į naktį, ir todėl, kad Allahas – Girdintis, Regintis.

62. Taip yra dėl to, kad Allahas – Tiesa, ir (dėl to) kad tai, ką jie šaukia šalia Allaho, tai – melas, ir todėl, kad Allahas – Išaukštintas, Didysis.

63. Negi nematei, kad Allahas nuleidžia iš dangaus vandenį, o po to žemė sužaliuoja. Iš tikrųjų Allahas – Maloningas, Sumanus!

64. Jam priklauso tai, kas danguje ir kas žemėje; iš tiesų Allahas – Turtingas, Išaukštintas!

65. Negi tu nematei, kad Allahas atidavė jums tai, kas žemėje, ir laivą, kuris plaukia mariomis Jo valia? Ir Jis laiko dangų, kad tas nenupultų ant žemės, nebent Jam leidus. Iš tiesų Allahas žmonėms yra Maloningas, Gailestingas!

66. Jis – Tasai, Kuris suteikė jums gyvenimą; tada Jis numarins jus, tada vėl atgaivins. Iš tiesų žmogus yra nedėkingas.

67. Kiekvienai tautai Mes nustatėme garbinimo apeigas, kurių jos laikosi. Tegul jie nesiginčija su tavim dėl šito. Kviesk pas savo Viešpatį, juk tu tiesiame kelyje!

68. O jeigu jie ims su tavim ginčytis, tai sakyk: „Allahas geriau žino tai, ką jūs darote!

69. Allahas nuspręs tarp jūsų Prikelties dieną, kas buvo teisus, ir dėl ko jūs nesutarėte."

70. Negi tu nežinai, kad Allahas žino tai, kas danguje ir žemėje? Iš tiesų tai – Rašte; iš tiesų tai Allahui lengva!

71. Ir garbina jie šalia Allaho tą, kuriam Jis neatsiuntė jokios valdžios, ir tą, apie ką jie nieko neišmano. Ir nebus neteisingiesiems jokio padėjėjo!

72. O kai skaitomi jiems Mūsų aiškūs posmai, veiduose tų, kurie nepatikėjo, tu matai neigimą. Jie pasirengę pulti tuos, kurie skaito Mūsų apreiškimus. Sakyk: „Ar nepranešti man jums blogesnių

žinių negu šitos? – Ugnis, – pažadėjo ją Allahas tiems, kas netikėjo. Ir šlykštus šis sugrįžimas!"

73. O žmonės! Pateikiamas pasakojimas – įsiklausykite! Iš teisybės tie, kurių jūs šaukiatės, išskyrus Allahą, niekados nesukurs netgi musės, nors ir susivienytų šiam reikalui. O jeigu pavogtų ką nors iš jų musė, jie negalėtų iš jos atimti. Silpni yra ir prašantysis, ir prašomasis!

74. Neįvertino jie Allaho tinkamai. Iš tiesų Allahas – Stiprus, Galingas!

75. Allahas pasirenka pasiuntinius iš angelų ir iš žmonių. Iš tiesų Allahas – Girdintis, Regintis!

76. Jis žino tai, kas buvo iki jų ir kas bus po jų, ir pas Allahą sugrįžta visi įvykiai.

77. O jūs, kurie patikėjote! Lenkitės ir klaupkite ant kelių, garbinkite jūsų Viešpatį ir darykite gera, – galbūt jūs tapsite laimingi!

78. Ir stenkitės Allaho kelyje vertu Jo stropumu! Jis išsirinko jus ir neužkrovė jums religijoj jokios naštos. Toks tikėjimas jūsų tėvo *Ibrahimo* (Abraomo). Jis (Allahas) pavadino jus musulmonais (atsidavusiais) anksčiau ir šiame (Korane), kad pasiuntinys būtų jums liudytojas, o jūs būtumėte liudytojai žmonėms. Atlikinėkite maldą, mokėkite *zakiatą* ir stipriai laikykitės Allaho! Jis – jūsų Globėjas. Koks puikus šis Globėjas! Koks puikus šis Padėjėjas!

TIKINTIEJI

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Išties tikintieji suklestės,

2. kurie nuolankūs savo maldose,

3. kurie nusisuka nuo tuščiažodystės,

4. kurie moka *zakiatą*,

5. kurie saugo savo lyties organus

6. ir apsiriboja tik savo žmonomis ir tuo, ką užvaldė jų dešinios (vergės), – juk dėl to nebus priekaištaujama,

7. O tie, kurie geis to, kas už nustatytų ribų, tai tie jau pažeidėjai,

8. kurie prižiūri, kas jiems patikėta ir laikosi sutarčių,

9. kurie reguliariai atlieka savo maldas.

10. būtent jie yra įpėdiniai,

11. kurie paveldės *Firdausą* (aukščiausią Rojaus pakopą), jie bus jame amžinai.

12. Mes jau sukūrėme žmogų iš molio esencijos,

13. po to įdėjome jį lašu į patikimą vietą,

14. paskui sukūrėme iš lašo kraujo krešulį, ir sukūrėme iš kraujo santirščio lyg kramtytos mėsos gabalėlį, sukūrėme iš šito gabalėlio kaulus ir aptraukėme kaulus mėsa, paskui Mes išauginome jį kitu tvariniu, – palaimintas Allahas, Geriausiasis iš kūrėjų!

15. Paskui jūs po šito būtinai numirsite.

16. O paskui Prikėlimo Dieną jūs būsite prikelti.

17. Viršum jūsų Mes sukūrėme septynetą padangių. Mes niekada nebuvome nežinantys apie kūrinius.

18. Mes nuleidome iš dangaus vandens tiek, kiek reikia, ir įkurdinome jį žemėje, ir Mes galime jį išvesti.

19. Ir Mes išauginome juo jums sodus iš palmių ir vynuogynų; tenai yra jums daug vaisių, ir jūs juos valgote, –

20. ir medis, kuris išauga iš *Sinajaus* kalno: jis teikia aliejų ir prieskonį valgantiesiems.

21. Išties iš galvijų jums pamokymas: Mes girdome jus tuo, kas jų pilvuose. Iš jų jums didelė nauda, ir iš jų jūs maitinatės,

22. ir jais, ir laivais jūs keliaujate.

23. Išties Mes pasiuntėm *Nuhą* (Nojų) pas jo tautą, ir jis tarė: „O mano tauta! Garbinkite Allahą, nėr jums kitos dievybės, išskyrus Jį, – negi jūs nesibaiminsite?“

24. Ir tarė minia, tie iš jo tautiečių, kurie netikėjo: „Tai – tėra žmogus, panašus į jus, jis nori įgyti pirmenybę prieš jus. O jeigu būtų įsigeidęs Allahas, Jis, žinoma, būtų atsiuntęs angelus, mes negirdėjome apie tai iš mūsų pirmtėvių.

25. Tai – tiktai žmogus, apimtas beprotybės, išlaukite šalia jo kurį laiką.“

26. Jis tarė: „Viešpatie, padėk man, todėl, kad jie apšaukė mane melagiu!“

27. Ir apreiškėme Mes jam: „Pastatyk laivą mūsų akyse ir pagal Mūsų apreiškimą, o kai ateis Mūsų valia ir kai vanduo muš fontanu

iš krosnies, tai įvesk į jį iš visų gyvūnų po porą ir savo šeimą, išskyrus tuos, apie kuriuos anksčiau buvo tartas Mano žodis, ir neužsimink Man apie tuos, kurie buvo nusidėjėliai: iš tikrųjų, jie bus paskandinti!

28. O kai įsitvirtinsi laive pats, o ir tie, kurie su tavim laive, tai tark: „Šlovė Allahui, kuris išgelbėjo mus nuo neteisingų žmonių!"

29. Ir sakyk: „Viešpatie, sustabdyk mane palaimintoj vietoj, Tu – geriausias iš visų įkurdintojų!"

30. Iš tiesų tai – ženklas, ir iš tikrųjų Mes išmėginame!

31. Paskui Mes išauginome iš jų kitą kartą.

32. Ir pasiuntėm pas juos pasiuntinį iš jų: „Garbinkite Allahą, nėra jums kitos dievybės, išskyrus Jį, – nejaugi jūs neįsibaiminate?"

33. Ir tarė jo tautos žymūnai, kurie netikėjo ir melu laikė Būsimojo gyvenimo sutikimą ir kuriems Mes leidome pasisotinti šio gyvenimo malonumais: „Tai – tik žmogus, panašus į jus, jis valgo tai, ką ir jūs valgote, ir geria tai, ką ir jūs geriate.

34. O jeigu jūs klausysite žmogaus, kuris panašus į jus, iš tiesų turėsite nuostolių.

35. Negi jis žada jums, kad jūs, kai numirsite ir virsite dulkėm bei kaulais, kad jūs vėl būsite prikelti?

36. Toli, toli tai, kas jums pažadėta!

37. Nėra nieko kito, tik mūsų žemiškasis gyvenimas; mes mirštam ir gyvenam, ir nebūsime prikelti.

38. Tai – tėra žmogus, kuris apmelavo Allahą, ir mes juo netikim."

39. Jis tarė: „Viešpatie, padėk man, todėl, kad jie palaikė mane melagiu!"

40. Jis tarė: „Greitai jie taps apgailestaujančiais.“

41. Ir ištiko juos aimana iš tikrųjų, ir sumalėm Mes juos į šiukšles (srovėje). Tepražūva netikinti tauta!

42. Paskui išauginome Mes po jų kitas kartas.

43. Nė viena tauta neaplenks savo laiko arba jo neatidės!

44. Po to siuntėme Mes savo pasiuntinius vieną po kito. Kiekvieną kartą, kai ateidavo pas žmones jų pasiuntinys, jie apskelbdavo jį melagiu, ir Mes siuntinėjome vienus įkandin kitų ir pavertėm juos legendomis. Tepražūva tauta, kuri netiki!

45. Paskui pasiuntėme Mes *Mūsą* (Mozę) ir jo brolį *Harūną* (Aaroną) su Mūsų ženklais ir aiškiais įrodymais

46. pas Faraoną ir jo diduomenę, bet jie pasididžiavo ir pasirodė besą pasipūtėlių tauta.

47. Jie tarė: „Negi mes imsime tikėti dvejetu žmonių, panašių į mus, kuomet jų tauta tarnauja mums.“

48. Ir apkaltino jie anuosius melu, ir pasirodė besą iš pražudytųjų skaičiaus.

49. Mes davėme *Mūsai* (Mozei) Knygą, kad jie galėtų pasekti teisingu keliu!

50. Ir Mes padarėme *Marjamos* (Marijos) sūnų ir jo motiną ženklais, ir suteikėme jiems užuovėją prie kalvos su ramybe ir su šaltiniu.

51. O pasiuntiniai, valgykite, kas malonu, ir darykite gera, iš tiesų Aš žinau, ką jūs darote!

52. Ir ištiesi, šitoji jūsų tauta – vieninga tauta, ir Aš – jūsų Viešpats, tad bijokite Manęs!

53. O anieji išdalijo savo reikalą (vienybę) dalimis; kiekviena partija džiaugiasi tuo, kas pas juos.

54. Tad palik juos šiame nežinojimo verpete iki tam tikro laiko.

55. Nejaugi jie mano, kad Mes palaikom juos turtais ir sūnumis,

56. todėl, kad skubame apdovanoti juos savo gėrybėmis? Taip, jie nežino!

57. Iš tiesų tie, kurie bijodami prieš savo Viešpatį dreba

58. ir kurie savo Viešpaties apreiškimais tiki,

59. ir kurie savo Viešpačiui sėbrų nepriskiria,

60. ir kurie atneša tai, ko prašomi, o jų širdys virpa nuo to, kad pas Viešpatį savo sugrįš, –

61. tai jie skuba siekdami gėrio ir lenkia tuo kitus.

62. Mes neužkrauname sielai, išskyrus tik tai, ką ji pajėgia. Pas Mus knygą, kuri kalba tiesą, ir jie nebus nuskriausti.

63. Tačiau jų širdys aklos šitam (Koranui), o šalia to jie daro mažesnius prasižengimus.

64. O kai Mes sukrėsime malonėm apipiltuosius savo bausmėmis, štai jie ir aimanuoja.

65. Neaimanuokite šiandien, iš tiesų jūs nesulauksite Mūsų pagalbos!

66. Jums buvo skaitomi Mano apreiškimai, o jūs atsukote nugaras,

67. didžiuodamiesi tuo ir pliurpdami naktiniuose pokalbiuose.

68. Nejaugi jie nesusimąsto apie (Allaho) Žodį? Ar jiems apsireiškė tai, kas neatėjo jų pirmtėviams?

69. Arba jie nepripažino savo pasiuntinio ir ėmė jį neigti?

70. Arba jie kalba: „Jį apėmė beprotybė“, – bet atvirkščiai, aplankė jis juos su tiesa, o dauguma jų tiesos neapkenčia.

71. O jeigu tiesa sektų jų aistromis, tada sugriūtų padangės ir žemė, ir tai, kas juose. Mes dovanojome jiems Priminimą, bet jie nuo Priminimo jiems nusigręždavo.

72. Negi tu prašai iš jų atlygio? – juk tavo Viešpaties parama yra geresnė, ir Jis – Geriausias iš skiriančių dalį!

73. Juk Tu šauki juos į tiesų kelią.

74. Ir iš tiesų tie, kurie netiki Būsimąjį gyvenimą, – suka iš kelio!

75. O jeigu Mes suteiktume jiems malonę ir išvaduotume juos iš bėdos, tai jie vis tiek spyriotųsi savo paklydime, aklai klajodami.

76. Ir Mes kirtome jiems bausmėmis, bet jie nepakluso savo Viešpačiui ir nesišaukė Jo.

77. O kai Mes atversim prieš juos žiaurių kančių vartus, štai – ten jie, pilni liūdesio.

78. Jis – Tasai, Kuris sukūrė jums klausą, akis ir širdis; nelabai jūs linkę dėkoti!

79. Jis – Tas, Kuris pasėjo jus žemėje, ir pas Jį būsite surinkti.

80. Jis – Tas, Kuris dovanoja gyvenimą ir numarina; Jam priklauso nakties ir dienos kaita; negi jūs nesuvokiate?

81. Taip, jie pasakė tą patį, ką kalbėjo pirmieji.

82. Jie tarė: „Nejaugi kai numirsim ir tapsim dulkėm ir kaulais, nejaugi iš tikrųjų būsime prikelti?

83. Tai žada mums ir buvo tai žadėta mūsų tėvams anksčiau. Tai – tik pirmųjų tautų legendos!“

84. Sakyk: „Kam priklauso žemė ir tai, kas joje, jeigu jūs žinote?“

85. Jie tars: „Allahui.“ Sakyk: „Nejaugi jūs neprisiminsit?“

86. Sakyk: „Kas Viešpats septynių padangių ir didžiojo Sosto Viešpats?“

87. Jie tars: „Allahas.“ Sakyk: „Negi nepradėsit bijoti?“

88. Sakyk: „Kieno Rankoj valdžia kiekvienam daiktui? Kas gina, o prieš Jo valią neįmanoma gintis, jeigu tik žinote?“

89. Jie tars: „Allahas.“ Sakyk: „Kaipgi jūs užkerėti!“

90. Taip, Mes atėjom pas juos su tiesa, o jie juk meluoja!

91. Allahas neėmė Sau nieko į sūnus, ir nebuvo su Juo jokios dievybės. Priešingu atveju bet kuris dievas pasiimtų su savim, ką sukūręs, ir vieni iš jų išsiaukštintų prieš kitus. Šlovė Allahui, Jis yra aukščiau to, ką Jam priskiria!

92. Žinantis tai, kas paslėpta ir kas atvira; Jis aukščiau to, ką Jam skiria į bendrininkus!

93. Sakyk: „Viešpatie, jeigu Tu man atskleisi tai, kas jiems pažadėta,

94. Viešpatie, nepriskirk tada manęs prie žmonių, kurie netiki!“

95. O juk Mes galime tau parodyti tai, ką jiems žadam.

96. Atstumk blogį tuo, kas geriau; Mes geriau žinome tai, ką jie priskiria.

97. Ir sakyk: „Viešpatie, aš ieškau prieglobsčio pas Tave nuo demonų gundymo,

98. ir aš ieškau prieglobsčio pas Tave, Viešpatie, kad jie nesiartintų prie manęs!“

99. O kai ateis pas vieną iš jų mirtis, jis tars: „Viešpatie, grąžink mane.

100. Galbūt aš darysiu gera ten, kur aš buvau viską apleidęs.“ Taip nebus! Tai tik žodis, kurį jis taria. Už jų – pertvara iki tos dienos, kol jie bus prikelti.

101. Ir kai pūstels į Ragą, tai nebus tądien jokios giminystės, ir neklausinės jie viens kito.

102. Ir kieno svarsčiai bus sunkūs – tie laimingieji,

103. O kieno lengvi bus svarsčiai, – tie, kurie nuskriaudė patys save, Pragare tūnos amžinai.

104. Liepsna svilins jų veidus, ir jie ten raitysis.

105. Negi nebuvo jums skaitomi Mano apreiškimai, tačiau jūs laikėte juos melu?

106. Jie tarė: „Viešpatie, užvaldė mus mūsų nelaimė, ir mes pasirodėm besą paklydusi tauta.

107. Viešpatie, išvesk mus iš jos, ir, jeigu mes sugrįšim prie nuodėmių, tuomet esam neteisingieji.“

108. Jis tars: „Grįžkite sugėdinti atgal ir nekalbėkite su Manimi!

109. Juk kalbėjo viena Mano vergų dalis: „Viešpatie, mes patikėjome, tad atleisk mums ir pasigailėk, Tu juk esi Geriausias iš gailinčių.“

110. Ir jūs pasmerkėte juos išjuokai iki tol, kol jūs pamiršote Mūsų Priminimą. Ir jūs juokėtės iš jų.

111. Šiandien Aš atlyginau jiems už tai, ką jie kentėjo, taip, kad jie pasirodė besą laimėjusieji.“

112. Jis sakys: „Kiek laiko jūs prabuvote žemėje skaičiuojant metais?“

113. Jie tarė: „Prabuvome dieną arba dalį dienos, bet paklausk skaičiuotojų.“

114. Jis tarė: „Prabuvote jūs labai trumpai, jeigu jūs žinotumėt.

115. Negi jūs galvojote, kad Mes sukūrėme jus pramogai ir kad nebūsite sugrąžinti?

116. Allahas yra aukščiau visko, Tikrasis Valdovas, nėra dievybės išskyrus Jį, Viešpaties Sosto garbingojo!

117. O kas šaukia sykiu su Allahu kitą dievą, – neturi jis tam įrodymų, ir turės atsiskaityti savo Viešpačiui! Nebūna laimingi netikintieji!“

118. Tad sakyk: „Viešpatie, atleisk ir pasigailėk! Tu – Geriausias iš maloningųjų!“

ŠVIESA

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Sūra* – Mes nuleidome ją ir padarėm įstatymu, ir nuleidome joje aiškius ženklus, – galbūt prisiminsite!

2. Moterį ir vyrą, kurie nusikalto padarę sangulavimo nuodėmę – skirkite kiekvienam po šimtą smūgių. Te neužvaldo jūsų pagaila jiems Allaho religijoj, jeigu jūs tikite į Allahą ir Paskutiniąją Dieną. O jų bausmės liudininkais tegul būna grupė tikinčiųjų.

3. Svetimautojas veda tiktai svetimautoją arba daugiadievę, o svetimautoja – ją veda tiktai svetimautojas arba daugiadievis. Ir uždrausta tatai tikintiesiems.

4. O tie, kurie meta kaltinimus ištikimosioms, o po to neatveda keturių liudininkų, – bauskite aštuoniasdešimčia smūgių ir niekados nepriimkite jų liudijimų; tai – pasileidėliai,

5. išskyrus tuos, kurie po to atgailavo ir pasitaisė. Ne, iš tikrųjų, Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas!

6. O tie, kurie meta kaltinimą savo žmonoms, ir jie neturi liudininkų, išskyrus save pačius, tai kiekvieno jų liudijimas – keturi liudijimai Allahu, kad jis teisus,

7. O penktasis, – kad Allaho prakeikimas (krinta) ant jo, jeigu jis melagis.

8. Ir atmetama bausmė jai, jeigu jinai patvirtins keturiais liudijimais Allahui, jog jis melagis,

9. o penktasis, – kad Allaho pyktis užgrius ant jos, jeigu jis teisus.

10. Ir jeigu ne Allaho dosnumas jums ir ne Jo malonė, ir tai, kad Allahas – Priimantis atgailą, Išmintingas...

11. Tie, kurie atėjo pas tave su melu – grupė iš jūsų. Nelaikykite šito blogiu sau, ne, tai – gėris jums. Kiekvienam žmogui iš jų – tai, ką jis pelnė sau iš šitos nuodėmės. O tam iš jų, kuris prisiėmė pačią didžiąją jos dalį, tam – didžiosios Kančios.

12. Tai kodėl gi, kai tai išgirdote, tikintieji – vyrai ir moterys, – gerai nepagalvojote savo sielose ir neištarėte: „Tai – aiškus šmeižtas?"

13. Kodėl gi jie neatvedė keturių liudininkų dėl šito? O jeigu jie neatvedė liudininkų, tai prieš Allahą jie – melagiai.

14. Ir jeigu ne Allaho dosnumas jums ir ne Jo malonė šiame ir Būsimajame pasauliuose, tai jums kliūtų už tai, ką jūs skleidėte (žodžiais), didelė bausmė.

15. Štai, jūs skleidžiate melą savo liežuviais ir kalbate lūpomis tai, ko neišmanote, ir manote, jog tai niekis, o priešais Allahą tai labai didelė nuodėmė.

16. Ir kodėl gi jūs, kai išgirdote tai, nepasakėt: „Nedera mums apie tai kalbėti. Šlovė Tau! Tai – didelis šmeižtas."

17. Įspėja jus Allahas, kad niekuomet negrįžtumėte prie panašių dalykų, jeigu esate tikintieji.

18. Aiškina jums Allahas apreiškimus: Allahas – Žinantis, Išmintingas!

19. Iš tiesų tie, kurie mėgsta, kad būtų platinama šlykštynė apie tuos, kurie patikėjo, jiems – kankinanti bausmė dar šiame gyvenime, o ir Paskutiniajame. Juk Allahas žino, o jūs nežinote!

20. Ir jeigu ne Allaho dosnumas jums ir ne Jo malonė, ir tai, kad Allahas – Romus, Gailestingas...

21. O jūs, kurie patikėjote, nesekite šėtono pėdomis! Kas seka šėtono pėdomis... Tai juk jis įsako bjaurastį ir nepateisintinus dalykus. Ir jeigu ne Allaho dosnumas jums ir ne Jo malonė, nė vienas iš jūsų niekuomet neapsivalytų. Bet Allahas apvalo tą, ką įsigeidžia; Allahas – Girdintis, Žinantis.

22. Ir tegul jūsų dosnieji ir pasiturintieji iš jūsų neprisiekia, kad liausis šelpti giminaičius ir vargšus, ir išsikeliančiuosius Allaho kelyje. Tegul jie dovanoja ir atleidžia. Nejaugi nenorite, kad Allahas atleistų jums? Iš tiesų Allahas – Dovanojantis, Gailestingas.

23. Tie, kurie meta kaltinimus skaisčioms, neapdairioms, bet tikinčioms moterims, – prakeikti šiame gyvenime, o ir Paskutiniame! Jiems – didi nuobauda

24. ir tądien, kai liudys prieš juos jų liežuviai ir rankos, ir jų kojos apie tai, ką jie darė.

25. Tądien visiškai atlygins jiems Allahas pagal jų tikrąjį tikėjimą, ir jie sužinos, kad Allahas – Tikroji Tiesa.

26. Bjaurios moterys – bjauriems vyrams, ir bjaurūs vyrai – bjaurioms moterims, ir geros moterys – geriems vyrams, ir geri vyrai – geroms moterims. Jie niekuo dėti dėl tokių kalbų. Jiems – atleidimas ir prakilni dalia!

27. O jūs, kurie patikėjote, neįženkite į namus, išskyrus savuosius, nepaklausę, ar galima, ir palinkėkite taikos jų gyventojams. Tai geriau jums patiems, – galbūt jūs prisiminsite!

28. Jeigu ten nieko nerasite, tai ir neikite, kol jums nebus leista. O jeigu jums pasakys: „Grįžkite!“ – tai ir grįžkite. Tai – švariau jums, o Allahas žino tai, ką jūs darote.

29. Nėra jums nuodėmė, kad įeinate į negyvenamus namus, kuriais galite naudotis. Allahas žino, ką jūs randate ir ką paslepiate!

30. Sakyk tikintiems vyrams, tegul jie nuleidžia savo akis ir saugo savuosius lytinius organus; tai – švariau jiems patiems. Iš tiesų Allahas žino tai, ką jie daro!

31. Ir sakyk tikinčioms moterims: tegul jos nuleidžia savo akis ir saugo savo lytinius organus, ir tegul nerodo savo grožybių ir papuošalų, nebent tik tai, kas iš viršaus, tegul dengia skraistėmis iškirptes ant krūtinių, tegul nerodo savo grožio, nebent tiktai savo vyrams arba savo tėvams, arba savo vyrų tėvams, arba savo sūnums, arba savo vyrų sūnums, arba savo broliams, arba savo brolių sūnums, arba savo seserų sūnums, arba savo moterims, arba tiems, kuriuos užvaldė jų dešinės (vergai), arba tiems tarnams iš vyrų, kurie neturi geidulių, arba vaikams, kurie nesuvokia moters nuogumo; ir tegul netrypia savo kojomis taip, kad būtų atpažinta, kokius papuošalus jos slepia. Atsiverskite visi su atgaila į Allahą, o tikintieji, – galgi jūs būsite laimingi!

32. Ir leiskite susituokti tiems, kurie iš jūsų be santuokos ir teisingieji iš vergų ir vergių jūsų. Jeigu jie vargšai, – apdovanos juos Allahas iš Savo malonės. Allahas visa Aprėpiantis, Žinantis!

33. Ir tebūna santūrūs tie, kurie nesuranda galimybių santuokai, kol nepraturtins jų Allahas iš Savo dosnumo. O tie, kurie nori atleidžiamojo (laisvės) rašto, iš tų, kuriuos užvaldė jūsų dešinės, – atleiskite, jeigu žinote, kad jie turi gerų (savybių), ir duokite jiems iš Allaho turto tai, ką Jis davė jiems; ir neverskite savo mergaičių ištvirkauti, jeigu jos nori likti skaisčios, trokšdami sau atsitiktinių šio gyvenimo malonumų. O kas privers... Juk Allahas ir po jų prievartos – Atleidžiantis, Gailestingas.

34. Mes atsiuntėme jums aiškius ženklus ir pasakojimą apie tuos, kas buvo iki jūsų, ir pamokymus dievobaimingiems.

35. Allahas – dangaus ir žemės Šviesa. Jo šviesa – tarsi niša; joje šviestuvas; šviestuvas – stikle; stiklas – tarsi perlinė žvaigždė. Įsižiebia jis nuo palaimintojo alyvmedžio, nei iš rytų, nei iš vakarų. Jo aliejus pasiruošęs šviesti, netgi be ugnies prisilietimo. Šviesa viršum šviesos! Allahas veda į savąją šviesą tą, kurį įsigeidžia, ir pateikia Allahas palyginimus žmonėms. Allahas išmano apie kiekvieną daiktą!

36. Namuose, kuriuos Allahas leido iškelti, juose minimas Jo vardas, – šlovina Jį tenai rytą ir vakarą

37. vyrai, kurių nei pirkimas, nei pardavimas neatitraukia nuo Viešpaties paminėjimo, maldų atlikimo, *zakiato* mokėjimo. Jie bijo dienos, kai apsiverčia ir širdys, ir akys,

38. kad apdovanotų juos Allahas už geriausia, ką jie padarė, ir kad pagausintų jiems iš Savo dosnybės. Allahas dovanoja gėrybes kam panorėjęs, be skaičiaus!

39. O tų, kurie netikėjo, darbai – kaip miražas dykumoje. Trokštantys laiko jį vandeniu, o kuomet priartės prie jo, matys, jog tai – niekis. Bet jis visada randa Allahą, visada su juo, kuris reikalauja iš jo visos ataskaitos. Iš tiesų Allahas greitas atsiskaityti!

40. Arba jie panašūs į tamsą jūros gelmėse. Uždengia ją banga, viršum kurios (kita) banga, viršum kurios debesis. Viena tamsuma, užklojusi kitą. Kai jis tiesia savo ranką, beveik jos nemato. Kam Allahas nesuteikė šviesos, tam jos ir nėr!

41. Negi nematai, kad Allahą šlovina, kas padangėse ir žemėje, ir paukščiai, skriejantys voromis. Kiekvienas žino savo maldą ir šlovinimą. Ir Allahas žino apie tai, ką jie veikia!

42. Ir Allahui priklauso valdžia danguje ir žemėje, ir pas Allahą – sugrįžimas.

43. Negi tu nematai, kad Allahas gena debesis, paskui juos sujungia, paskui paverčia tamsiu audros debesiu, ir tu regi, kaip iš jo plyšių išlenda liūtis. Ir nuleidžia Jis iš kalnų, kurie danguje, ledkrušą, ir daužo ja, ką panorėjęs, ir nukreipia ją nuo to, kurio nori. Jo žaibų blyksniai gali apakinti.

44. Ir Allahas sukeičia dieną su naktimi. Iš tiesų čia priminimas turintiesiems akis.

45. Allahas sukūrė visus gyvūnus iš vandens. Tarp jų esama tokių, kurie šliaužia pilvu, ir yra tokių, kurie vaikšto ant dviejų kojų, ir yra tokių, kurie eina keturiomis. Kuria Allahas, ką įsigeidęs. Juk Allahas turi galią kiekvienam daiktui.

46. Mes jau atsiuntėme aiškius ženklus, ir Allahas veda, ką nori, į tiesų kelią.

47. Jie (veidmainiai) sako: „Mes patikėjome Allahą ir Pasiuntinį ir paklūstame!“ Paskui dalis jų nusisuka, ir jie nėra tikintys.

48. Ir kai juos pašauks pas Allahą ir Jo Pasiuntinį, kad Jis nuspręstų jų bylą, – štai dalis jų atsuka nugaras.

49. O jeigu tiesa būtų jų pusėje, tai jie ateitų pas jį nuolankūs.

50. Argi jų širdys nesveikos, ar jie puolė į abejonę, ar bijo, kad Allahas ir Jo Pasiuntinys neteisingai su jais pasielgs? Ne! Jie patys neteisūs!

51. Juk tikinčiųjų kalba, kai jie šaukiami pas Allahą ir Jo Pasiuntinį, kad Jis nuspręstų – tai, ką jie sako, yra: „Klausome ir paklūstame!“ Šitie – laimingieji.

52. O kas paklūsta Allahui ir Jo Pasiuntiniui ir bijo Allaho, ir baiminasi Jo, šitie – patyrusieji sėkmę.

53. Ir prisiekė jie (veidmainiai) Allahu – stipriausiąja savo priesaika, – kad, jeigu tu jiems įsakytum, jie būtinai išeitų į žygį. Sakyk: „Neprisiekinėkit! Toks paklusnumas gerai žinomas! Allahas žino apie tai, ką jūs veikiate!"

54. Sakyk: „Pakluskite Allahui ir pakluskite Pasiuntiniui! O jeigu nusisuksite, tai atsakysite tik už tai, kas užkrauta jam, o jūs atsakysite tik už tai, kas užkrauta ant jūsų. O jeigu jūs paklusite jam, tai eisite tiesiu kęliu. Pasiuntiniui – tiktai aiškus apreiškimo perteikimas.

55. Žadėjo Allahas tiems iš jūsiškių, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, kad paliks juos įpėdiniais žemėje, kaip paliko tuos, kurie buvo iki jų. Ir įtvirtins ten jiems jų religiją, kurią jiems išrinko, ir suteiks jiems už tai vietoj jų baimės saugumą. Jie garbina Mane, nepridurdami nieko Man į bendrininkus. O tie, kurie tada atsisakys tikėti, tie – nedorėliai!

56. Tad atlikinėkite maldą, mokėkite *zakiatą* ir pakluskite Pasiuntiniui, – galbūt jūsų bus pasigailėta!

57. Liaukis galvojęs, jog tie, kurie netiki, ką nors suardys (Allaho planus) žemėje. Jų slėptuvė – Pragaras, ir šlykštus šis sugrįžimas.

58. O jūs, kurie patikėjote! Teprašo jūsų leidimo (užeiti pas jus į kambarį) tie, kuriuos užvaldė jūsų dešinės (vergai) ir tie, kurie nepasiekė brandos, triskart (trimis atvejais): prieš maldą auštant, kada nusimetat drabužius vidudienį, ir po vakarinės maldos. Trys laikai nuogumo jums. Kitu metu neslegia nuodėmė (už tai, kad užėjo neatsiklausus) nei jūsų, nei jų: jūs gi lankotės vieni pas kitus. Taip jums aiškina ženklus Allahas! Allahas – Žinantis, Išmintingas!

59. O kai jūsų vaikai pasieks lytinę brandą, tegul jie prašo leidimo, kaip prašė tie, kurie iki jų. Taip aiškina pats Allahas Savo Ženklus. Allahas – Žinantis, Išmintingas!

60. O senų moterų, kurios nesitiki ištekėti, neslegia nuodėmė, jeigu jos nusirengia savo drabužius, nerodydamos savo grožybių. Santūrumas – geriausia joms. Allahas – Girdintis, Žinantis!

61. Nebus nuodėmės aklam, nebus nuodėmės šlubam, nebus nuodėmės sergančiam,' nei jums patiems, jeigu jūs valgysite savo namuose arba savo tėvų namuose, arba savo motinų namuose, arba savo brolių namuose, arba savo seserų namuose, arba namuose savo dėdžių iš tėvo pusės, arba namuose savo tetų iš tėvo pusės, arba namuose savo dėdžių iš motinos pusės, arba savo tetų namuose pagal motiną, arba namuose tų, kurių raktai jums patikėti, arba pas jūsų draugus. Nebus nuodėmė jums, jeigu valgysite visi kartu arba atskirai. O kai jūs įžengsite į namus, tai pasisveikinkite save (arba vieni kitus) pasveikinimu nuo Allaho, palaimintu, geru. Taip Allahas aiškina jums ženklus, – galbūt susiprasite!

62. Tikintieji – yra tie, kurie patikėjo Allahą ir Jo Pasiuntinį. Ir kai jie sykiu su juo susirenka kokiam bendram reikalui, tai neišeina nepaprašę jo leidimo. Iš tiesų tie, kurie prašo tavo leidimo, tai tie, kurie tiki Allahą ir Jo pasiuntinį. Ir kai jie paprašys tavęs leidimo kokiam nors savo reikalui, tai duok jį tiems, kuriems nori, ir prašyk jiems Allaho atleidimo. Iš tiesų Allahas – Atleidžiantis, Maloningas!

63. Nesikreipkite į Pasiuntinį taip, kaip kreipiatės vienas į kitą. Allahas žino tuos iš jūsų, kurie išeina paslapčia. Tepasisaugo tie,

kurie pažeidžia jo įsakymą, kad neužkluptų jų išmėginimas arba neištiktų kankinanti bausmė!

64. Taip! Iš tiesų Allahui priklauso tai, kas padangėse ir žemėje. Jis žino jūsų padėtį ir žino tą dieną, kai jie bus sugrąžinti pas Jį. Jis (tądien) praneš jiems, ką jie padarę. Iš tikrųjų Allahas žino apie visus daiktus!

ATSKYRIMAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Palaimintas Tas, Kuris atsiuntė Atskyrimą (Koraną) Savo vergui, kad jis taptų perspėjantis pamokslininkas pasauliams.

2. Kuriam priklauso valdžia danguje ir žemėje. Jis neprisiėmė Sau kūdikio, ir neturėjo Sau jokio bendrininko valdžioje. Jis sukūrė visus daiktus ir išmatavo jų apimtį.

3. Ir prasimanė jie vietoje Jo dievus, kurie nekuria nieko, o patys sukurti. Jie patys neturi galios ką nors nuveikti sau ar duoti naudos, ir jie nevaldo nei mirties, nei gyvenimo, nei prikėlimo.

4. Ir tarė tie, kurie netiki: „Tai tik melas, kurį jis išgalvojo, o padėjo čia jam kiti žmonės." Jie pasielgė neteisingai ir viską iškraipė!

5. Ir tarė jie: „Pirmųjų tautų legendos! Jis paprašė jas jam užrašyti, ir skaitomos jos jam ryte ir vakare."

6 Sakyk: „Atsiuntė jas Tas, Kuriam žinomos paslaptys padangėse ir žemėje. Jis, iš tikrųjų, – Atlaidus, Gailestingas!"

7. Ir tarė jie: „Koks čia pasiuntinys? Jis valgo maistą ir vaikšto po turgavietes. Jeigu sykiu su juo būtų atsiųstas angelas ir vaikščiotų sykiu su juo kaip perspėtojas!

8. Kodėl jam nėr dovanotos brangenybės? Kodėl pas jį nėra sodo, iš kurio jis maitintųsi!" Ir sakė netikintieji: „Sekate jūs tiktai iš paskos užkerėtam vyrui!"

9. Žiūrėk, kaip jie beria tau palyginimus. O patys paklydo ir negali surasti net kelio!

10. Palaimintas Tas, Kuris, jei panorės, įrengs geriau, negu tai, – Sodus, kur žemai srūva upės, ir įrengs tau rūmus.

11. Taip, jie laiko melu lemtingąją Valandą, o Mes parengėme tiems, kurie laiko melu lemtingąją Valandą, – Ugnį.

12. Kai pamatys jie jį iš tolo, išgirs jo baisų šniokštimą ir staugimą.

13. O kai jie suraišioti bus tenai sumesti į ankštybę, tada jie šauksis sau pražūties.

14. Nešaukite šiandien sau vienos pražūties, o šaukitės daug pražuvimų.

15. Sakyk: „Ar šitai geriau, ar amžinybės Sodas, kuris pažadėtas dievobaimingiesiems, ir bus tai atlygis jiems ir prieglobstis?“

16. Jiems tenai – tai, ko pageidaus, – amžinai būdami; Tavo Viešpats pažadėjo šį prašymą išpildyt.

17. Ir tądien, kai Jis surinks juos ir tai, ką jie garbino vietoj Allaho, ir tars: „Ar jūs išvedėt iš kelio šituos Mano vergus, ar jie patys pametė kelią?“ –

18. tars jie: „Šlovė Tau! Nederėjo mums imti vietoj Tavęs globėjų, bet Tu pratęsei jiems laiką ir jų tėvams, taip jie pamiršo priminimą ir buvo nepataisoma tauta.“

19. Jie apkaltino jus melu už tai, ką jūs sakote, ir jūs negalite nei užkirsti bausmei kelio, nei sau pagelbėti. O tie iš jūsų, kas elgėsi neteisingai, Mes duosime paragauti didelės bausmės.

20. Ir iki tavęs Mes nesiuntėm pasiuntinių, kurie nebūtų valgę maisto ir nevaikščiotų po turgavietes. Ir kai kuriuos iš jūsiškių Mes

padarėme išmėginimu kitiems – ar jūs būsit kantrūs? O tavo Viešpats mato.

21. Ir tarė tie, kurie nesitiki Mus sutikti: „Kodėl mums nepasiuntė angelų? Ir kodėl mes nematome savo Viešpaties?!“ Jie išaukštino patys save ir prasikalto didžiais prasikaltimais.

22. Tądien, kai jie pamatys angelus, – nėr džiaugsmingos naujienos tądien nusidėjėliams, ir tars jie (angelai): „Štai jums kliūtis neįveikiama!“

23. Kai Mes priartėsime prie jų darbų, kuriuos jie darė, ir paversime juos į dulkes išpustytas.

24. Rojaus gyventojai tądien – geriausioje iš buveinių ir gražiausioje iš poilsiaviečių!

27. Ir tądien, kai persiskels dangus su debesimis ir išvesti bus angelai –

26. visa valdžia tądien iš tiesų priklausys Gailestingajam, ir bus ši diena sunki netikintiems!

27. Ir tądien, kai neteisuolis kandžios sau rankas, kalbėdamas: „O, kad aš būčiau pasekęs Pasiuntinių keliu!

28. Vargas man, geriau jau nebūčiau prisiėmęs tam tikro žmogaus sau draugu (numylėtiniu)!

29. Tai jis atitraukė mane nuo Priminimo (Korano) tada, kai šis aplankė mane; iš tiesų šėtonas palieka žmogų be paramos!“

30. Ir tarė Pasiuntinys: „Viešpatie, juk mano tauta užmiršo šitą Koraną!“

31. Taip, kiekvienam pranašui Mes skyrėme priešą iš nusidėjėlių. Užtenka tavo Viešpaties, kaip vadovo ir padėjėjo!

32. Ir tarė tie, kurie netiki: „Kodėl Koranas apreikštas tau ne visas iš karto?!“ Tai juk šitai – tam, kad sutvirtintume juo tavo širdį, ir skaitėme Mes jį tau iš eilės po skyrių ir palaipsniui.

33. Ir vos tik pateikia jie tau kurį nors pavyzdį, Mes pateikiame tiesą ir kaip geriausią paaiškinimą.

34. Tie, kurie bus prikelti veidais į Pragarą – jie blogesnėje vietoje ir labiau išklydę iš kelio!

35. Mes dovanojome *Mūsai* (Mozei) Knygą ir sykiu su juo paskyrėme jo brolį *Harūną* (Aaroną) pagalbininku.

36. Ir tarėme: „Eikite pas žmones, kurie melu laiko Mūsų apreiškimus“, – ir išnaikinome juos lig pamatų.

37. Mes *nuskandinome Nuho* (Nojaus) tautą, kai apkaltino jie melu pasiuntinius, ir pavertėm juos ženklu žmonėms. Mes paruošėme neteisingiesiems skaudžias kančias.

38. Taip pat (sunaikinom) *adiečius, samudiečius* ir *Rasso* gyventojus, ir daugelį kitų gentkarčių, kur buvo tarp jų.

39. Ir jiems visiems Mes pateikdavom pavyzdžių, ir visus kaip vieną pražudėme.

40. Jie jau ėjo šalia kaimo, ant kurio iškrito blogio lietus. Negi jie jo nematė? Ne, jie nesitikėjo prisikelti!

41. O kai jie mato tave, tai jie šaiposi iš tavęs: „Nejaugi čia tas, kurį Allahas pasiuntė mums pasiuntiniu?

42. Jis buvo pasirengęs atmušti mus nuo mūsų dievų, jeigu tik mes nebūtume jų tvirtai laikęsi.“ Sužinos jie, kai išvys bausmę, kas labiau nuklydo nuo kelio!

43. Ar matei tą, kuris savo dievu padarė savo aistrą: negi tu esi jų prižiūrėtojas?

44. Ar tu manai, kad didžiuma jų sugeba girdėti ir suprasti? Juk jie – kaip gyvuliai ir netgi dar labiau nuklydę nuo kelio.

45. Negi tu nematai savojo Viešpaties, kaip Jis išilgino šešėlį? o jeigu Jis įsigeistų, tai padarytų jį nejudantį (mirusį). Dėl to Mes padarėme saulę jo rodytoju.

46. Paskui Mes švelniai glaudžiame ją prie Savęs.

47. Jis – Tasai, Kuris naktį padarė jums lengvu rūbu, o miegą – ramybe, ir padarė Jis dieną atgimimu.

48. Jis – Tas, Kuris pasiunčia vėjus, kaip Savo malonės džiaugsmingąją žinią, ir nuleidome Mes iš dangaus tyrą vandenį,

49. kad atgaivintume juo mirusią šalį ir pagirdytume juo sočiai tai, ką sukūrę, – gyvulius ir daugybę žmonių.

50. Mes paskirstome jį (lietaus vandenį) taip tarp jų, kad jie prisimintų pamoką, bet dauguma žmonių atsisako visko, išskyrus netikėjimą!

51. O jeigu Mes norėtume, tai kiekvienam kaimui atsiųstume perspėjantį pamokslininką.

52. Tad neklausyk netikinčiųjų ir vesk su jais šituo (Koranu) didelę kovą!

53. Ir Jis – Tas, Kuris sumaišė dvi jūras (dvi vandens rūšis): vienas vanduo – malonus, gėlas, o antras – sūrus, kartus. Ir įrengė tarp jų kliūtį ir užtvarą nesugriaunamą.

54. Ir Jis – Tas, Kuris sukūrė iš vandens žmogų ir apdovanojo jį giminaičiais ir artimaisiais. Tavo Viešpats – Galingas!

55. Ir garbina jie be Allaho tą, kas jiems nepadeda ir nekenkia. Netikintysis – padėjėjas prieš savo Viešpatį!

56. Mes pasiuntėme tave tik kaip geros žinios skelbėją ir perspėjantį pamokslininką!

57. Sakyk: „Aš neprašau jūsų už tai nė jokio atlyginimo, išskyrus tai, kad tie, kurie geidauja, pasuktų keliu link savo Viešpaties."

58. Ir pasikliauk Gyvuoju, Kuris nemiršta, ir šlovink Jį. Užtenka Jo, kaip Savo vergų nuodėmių išmanytojo, –

59. Kuris sukūrė padanges ir žemę, ir tai, kas tarp jų, per šešetą dienų; paskui įsitvirtino Soste – Gailestingasis, klausk apie tai Išmanančio!

60. O kai sako jiems: „Lenkitės Gailestingajam!", jie kalba: „O kas tai yra Gailestingasis? Negi imsim lenktis tam, kuriam tu mums liepi lenktis?" Ir tai padidina jų priešiškumą.

61. Palaimintas Tasai, Kuris įrengė danguje žvaigždynus ir pakabino ten šviestuvą ir spindintį mėnesį.

62. Jis – Tasai, Kuris naktį ir dieną padarė einančiom viena paskui kitą tiems, kurie trokšta atsiminti ir trokšta dėkoti.

63. O Gailestingojo vergai – tie, kurie vaikšto žemėje romūs ir, kai kreipiasi į juos nemokšos, sako: „Taika!"

64. Ir tie, kurie praleidžia naktis priešais savo Viešpatį, nusilenkę ir stovėdami.

65. Ir tie, kurie kalba: „Viešpatie mūs, nutrauk nuo mūsų Pragaro bausmę! Juk šita bausmė – nelaimė!

66. Iš tiesų jinai bloga vieta ir buveinė!"

67. Ir tie, kurie eikvodami neišlaidauja ir nešykštauja, o išlaiko tai darydami saiką.

68. Ir tie, kurie greta Allaho nesišaukia kitos dievybės, ir nežudo sielos, ką draudžia Allahas, nebent pagal tiesą, ir nesvetimauja. O kas taip daro, tas sulauks bausmės.

69. Padvigubintos jam bus kančios Prikelties Dieną, ir pasiliks jis tenai amžiams pažemintas,

70. išskyrus tuos, kurie atgailavo ir patikėjo, ir darė gerus darbus, – šiems Allahas pakeis jų blogus veiksmus palaimingais; iš tikrųjų Allahas yra Atleidžiantis, Gailestingas!

71. O kas atgailavo ir darė gera, tai iš tiesų jis grįžta pas Allahą.

72. Ir tie, kurie neduoda melagingų liudijimų, o susidūrę su tuščiažodyste aplenkia ją orūs.

73. Ir tie, kurie, jei priminsi jiems jų Viešpaties ženklus, nepuola ant kelių prisiekdami, neva jų neregėję ir negirdėję.

74. Ir tie, kurie sako: „Viešpatie mūs! Suteik mums atgaivos akims mūsų sutuoktiniuose ir palikuonyse ir paversk mus pavyzdžiu dievobaimingiesiems!“

75. Jie bus apdovanoti Aukščiausia vieta (Rojuje) už tai, kad kentėjo, ir priimti bus ten su sveikinimu ir taika.

76. Gyvens jie ten amžinai. Puiki tai vieta ir buveinė!

77. Sakyk: „Mano Viešpats nekreiptų į jus dėmesio, jeigu ne jūsų maldavimai. Jūs juk skelbėte, kad tai melas, ir dabar tai (bausmė) bus jums neišvengiama.“

POETAI

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Ta, sin, mym.*

2. Tai – aiškios Knygos apreiškimai.

3. Galbūt tu esi pasiruošęs pražudyti save iš sielvarto, kad jie netiki.

4. Jeigu Mes pageidausim, Mes atsiųsime jiems iš dangaus ženklą, ir jų kaklai bus prieš juos palenkti.

5. Koks naujas Gailestingojo priminimas beaplankydavo juos, vis tiek jie nuo jo nusigręždavo.

6. Jie palaikė tai melu, bet ateis pas juos žinios apie tai, iš ko jie tyčiojosi.

7. Argi jie nežiūri į žemę, kurioje Mes išauginome poromis tiek visokių taurių augalų?

8. Iš tiesų tai – ženklas, bet didžiuma jų netiki!

9. O, juk Viešpats tavo iš tiesų, Galingas, Gailestingas!

10. Ir štai pašaukė tavo Viešpats *Mūsą* (Mozę) tardamas: „Eik pas šitą tironišką tautą, –

11. pas Faraono tautą, negi jie neišsigąs?“

12. Jis tarė: „Viešpatie, aš juk bijau, kad jie palaikys mane melagiu,

13. ir susigniauš mano krūtinė, ir neatsiriš liežuvis. Tad pakvieski *Harūną* (Aaroną)!

14. Aš esu prieš juos nusidėjęs ir aš bijau, kad užmuš mane.“

15. Jis tarė: „Ne, eikite dviese su Mūsų ženklais. Mes būsim kartu su jumis, viską girdėsime.

16. Tad eikite pas Faraoną dviese ir sakykite jam: „Mes esam pasiuntiniai pasaulių Viešpaties.

17. Siųsk su mumis *Israilo* (Izraelio) sūnus."

18. Jis tarė: „Argi mes tavęs neauklėjom, kai buvai kūdikis, ir leidai su mumis savo gyvenimo metus,

19. ir padarei tą dalyką, kurį padarei, ir tu – nedėkingasis?"

20. Jis tarė: „Aš tai įvykdžiau būdamas iš klystančiųjų.

21. Ir pasprukau nuo jūsų, kai pabijojau jūsų, ir dovanojo man mano Viešpats išmintį (pranašystę) ir padarė vienu iš pasiuntinių.

22. Ir toji malonė, kurią tu prikaišioji man, – susideda iš to, kad pavergei *Israilo* (Izraelio) sūnus."

23. Tarė Faraonas: „Tai kas gi pasaulių Viešpats?"

24. Tarė jis: „Viešpats dangaus ir žemės, ir to, kas tarp jų, jeigu jūs norite įsitikint."

25. Tarė jis (Faraonas) tiems, kur aplink: „Nejaugi jūs negirdite?"

26. Jis tarė: „Viešpats jūsų ir jūsų tėvų Viešpats."

27. Jis tarė: „Iš tiesų jūsų pasiuntinys, kuris siųstas jums, pamišėlis!"

28. Jis tarė: „Viešpats rytų ir vakarų, ir to, kas tarp jų, jeigu jūs suvokiate."

29. Jis tarė: „Jeigu tu pasirinksi sau dievą, išskyrus mane, aš uždarysiu tave į kalėjimą."

30. Jis tarė: „O, jeigu aš tau parodysiu kažką aiškaus?"

31. Jis tarė: „Tai parodyk tai, jeigu esi teisuolis!"

32. Ir metė jis savo lazdą, ir ji pavirto į tikrą gyvatę.

33. Ir ištraukė jis savo ranką, ir štai – jinai balta žiūrintiems.

34. Tarė jis žymūnams, ratu stovintiems: „Žinoma, tai sumanus burtininkas!

35. Jis nori išvesti jus iš jūsų žemės savo burtais. Ką gi jūs įsakysite?“

36. Jie tarė: „Atidėk jam ir jo broliui ir siųsk į miestus rinkėjus.

37. Teatveda tau visus sumanius kerėtojus.“

38. Ir buvo surinkti kerėtojai nustatytą dieną ir nustatytu terminu.

39. Ir tarė žmonėms: „Ar jūs susirinkote?

40. Galbūt mums teks pasekti paskui burtininkus, jeigu jie išeis nugalėtojais!“

41. Kai pasirodė kerėtojai, jie tarė Faraonui: „Ar iš tikrųjų būsim apdovanoti, jeigu tapsime nugalėtojais?“

42. Jis tarė: „Taip, ir tuomet jūs tapsite mano artimaisiais.“

43. Tarė jiems *Mūsa* (Mozė): „Meskite tai, ką jūs metate!“

44. Ir metė jie savo virves ir lazdas, ir tarė: „Vardan Faraono galybės, mes iš tikrųjų nugalėtojai!“

45. Ir metė *Mūsa* (Mozė) savo lazdą, ir štai – ji prarijo tai, ką jie melagingai išgalvojo.

46. Ir krito kerėtojai lenkdamiesi kniūbsčiomis.

47. Jie tarė: „Mes patikėjome pasaulių Viešpatį –

48. Viešpatį *Mūsos* (Mozės) ir *Harūno* (Aarono)!“

49. Tarė: „Negi jūs patikėjote juo anksčiau, nei aš jums leidau: jis, žinoma, Jūsų vyresnysis, kuris išmokė jus burtų, ir jūs sužinosite. Aš nukirsiu jums rankas ir kojas kryžmai ir jus visus nukryžiuosiu!“

50. Jie tarė: „Ne bėda, mes sugrįšime pas savo Viešpatį.

51. Mes juk trokštame, kad mūsų Viešpats atleistų mums mūsų nuodėmes ir mes – pirmieji iš patikėjusiųjų.“

52. Ir Mes apreiškėme *Mūsai* (Mozei): „Išeik su Mano vergais naktį, juk jūs būsite persekiojami.“

53. Ir pasiuntė Faraonas į miestus rinkėjus:

54. Jis tarė: „Juk tai – nedidelis sambūris,

55. ir juk jie mus supykdė,

56. Ir mes turime būti atidūs.“

57. Ir privertėm Mes juos palikti sodus ir šaltinius,

58. lobius ir prabangius būstus.

59. Štai taip! Mes leidome tai paveldėti *Israilo* (Izraelio) sūnums.

60. Ir vijosi jie juos iš ryto.

61. Ir kai pamatė vieni kitus du sambūriai, *Mūsos* (Mozės) kompanionai tarė: „Mes, žinoma, užklupti!“

62. Jis tarė: „Ne, juk su manim mano Viešpats, Jis ves mane tiesiu keliu!“

63. Ir apreiškėme Mes *Mūsai* (Mozei): „Suduok savo lazda per jūrą“, – ir prasiskyrė jinai, ir buvo kiekviena dalis kaip galingas kalnas.

64. Ir priartinome Mes po to kitus (Faraono kariauną).

65. Ir išgelbėjome Mes *Mūsą* (Mozę) ir tuos, kas buvo su juo, – visus.

66. Paskui nuskandinome Mes visus likusius.

67. Iš tikrųjų tai – ženklas, bet dauguma jų nebuvo tikintys!

68. Ir iš tiesų tavo Viešpats, Jis – Galingas, Gailestingas!

69. Tad perskaityk jiems žinią apie *Ibrahimą* (Abraomą)!

70. Štai tarė jis savo tėvui ir tautai: „Ką jūs garbinate?“

71. Jie tarė: „Mes garbiname stabus ir nuolat jiems lenkiamės.“

72. Jis tarė: „Ar girdi jie jus, kai jūs jų šaukiatės?

73. Ar padeda jums, ar kenkia?“

74. Jie tarė: „Mes gi radome, kad mūsų tėvai taip elgėsi.“

75. Tarė jis: „Ar matėte, ką jūs garbinate,

76. jūs ir jūsų sentėviai?

77. Juk jie visi man priešai, išskyrus pasaulių Valdovą,
78. Kuris mane sukūrė, ir Jis mane veda tiesiu keliu,
79. Kuris manė maitina ir girdo,
80. O jeigu susergu, tai Jis mane gydo,
81. Kuris mane numarins, o po to prikels,
82. ir Kuris – aš turiu viltį, kad Jis man atleis mano klaidas Teismo Dieną.
83. Viešpatie mano, duok man išminties ir sujunk mane su teisuoliais,
84. ir palik po manęs teisingą minėjimą apie mane ateinančių kartų liežuviu,
85. ir padaryk mane vienu iš Rojaus palaimos paveldėtojų,
86. ir atleisk mano tėvui, juk jis buvo iš paklydusiųjų,
87. ir nejuodink manęs Dieną, kai (žmonės) bus prikelti,
88. ir tądien, kai negelbės nei turtai, nei sūnūs,
89. išskyrus tuos, kurie ateis pas Allahą sveika širdim!"
90. Ir priartintas bus Rojus dievobaimingiems!
91. Ir Pragaras bus parodytas paklydusiems!
92. Ir bus tarta jiems: „Kur gi tie, kuriuos jūs garbinot,
93. šalimais Allaho? Ar padės jie jums, arba padės jie patys sau?"
94. Ir bus nublokšti jie į jį (Pragarą) ir pasiklydę,
95. Ir kartu su visa *Ibliso* kariauna!
96. Sakys jie ten, ginčydamiesi:
97. „Prisiekiam Allahu, mes buvome tik aiškiai pasiklydę,
98. kai lyginom jus su pasaulių Viešpačiu!
99. Ir mus išvedė iš kelio tik nusidėjėliai,
100. ir neturime užtarėjų

101. ir tikro draugo.

102. Jeigu mums būtų leista sugrįžti, tai būtume tikinčiaisiais!“

103. Iš tiesų tai – ženklas, bet didžioji jų dalis netapo tikinčiaisiais!

104. Ir iš tiesų Viešpats tavo – Galingas, Gailestingas!

105. *Nuho* (Nojaus) tauta melagiais palaikė pasiuntinius.

106. Štai tarė jiems brolis jų, *Nuhas* (Nojus): „Nejaugi neišsigąsite?

107. Aš – jums patikimas pasiuntinys.

108. Tad bijokite Allaho ir pakluskite man!

109. Aš neprašau iš jūsų už tai atlygio: iš tiesų mano atlygis tėra pas pasaulių Viešpatį!

110. Tad bijokite Allaho ir pakluskite man!“

111. Jie tarė: „Negi mes patikėsime tavimi, jei tavimi pasekė prastuomenė?“

112. Jis tarė: „Neturiu žinių, ką jie darė.

113. Jų sąskaita tėra pas Viešpatį mano, jeigu jūs tai žinotumėt!

114. O aš neatstumsiu tikinčiųjų.

115. Aš – tesu aiškus perspėtojas.“

116. Jie tarė: „Jeigu tu, *Nuhai* (Nojau), nesiliausi, būsi užmėtytas akmenimis.“

117. Jis tarė: „Viešpatie mano, mano tauta apkaltino mane melu!

118. Tad išnagrinėk mūsų bylą ir išgelbėk mane ir tuos, kurie tiki su manimi!“

119. Ir išgelbėjome Mes jį ir tuos, kurie buvo su juo, pakrautame laive,

120. paskui nuskandinome Mes likusiuosius.

121. Iš tiesų tai – ženklas, bet didžiuma jų netiki!

122. Ir iš tiesų Viešpats tavo – Galingas, Gailestingas!

123. *Adiečiai* palaikė melagiais pasiuntinius.

124. Štai tarė jiems brolis jų, *Hūdas* (Eberas): „Nejaugi neišsigąsite?

125. Aš – jums patikimas pasiuntinys.

126. Bijokite Allaho ir pakluskite man!

127. Aš neprašau jūsų už tai atlygio; iš tiesų mano atlygis tėra pas pasaulių Viešpatį!

128. Nejaugi jūs statote ant kiekvienos aukštumos ženklą (aukštą statinį) pramogaudami.

129. Ir įrengiate jūs sau rūmus taip, lyg gyvensite amžinai!

130. O kai valdote, valdote kaip tironai!

131. Bijokite Allaho ir pakluskite man!

132. Ir bijokite To, Kas padėjo jums, kuo jūs žinote!

133. Jis padėjo jums kaimenėmis ir sūnumis,

134. sodais ir upokšniais.

135. Aš bijau Didžiosios Dienos kančių jums."

136. Jie tarė: „Mums tas pats, įkalbinėsi tu ar ne.

137. Iš tiesų tai tėra pirmųjų (kartų) papročiai (prasimanymai),

138. ir mes nebūsime nubausti."

139. Ir palaikė jie jį melagiu, ir pražudėme Mes juos. Iš tiesų tai – ženklas, bet didžiuma – nebuvo tikintys!

140. Ir iš tiesų Viešpats tavo – Galingas, Gailestingas!

141. Laikė melagiais *samudiečiai* pasiuntinius.

142. Štai tarė jiems jų brolis *Salichas* (Šalehas): „Nejaugi jūs nepabijosite?

143. Aš – jums patikimas pasiuntinys.

144. Tad bijokitės Allaho ir pakluskite man!

145. Aš neprašau jūsų už tai atlygio; iš tiesų mano atlygis tėra pas pasaulių Viešpatį!

146. Negi jūs būsite palikti tarp to, kas čia, saugūs?

147. Tarp sodų ir šaltinių,

148. ir pasėlių, ir palmių, kurių vaisiai švelnūs.

149. Ir išsikertat jūs sau namus uolose, puikuodamiesi.

150. Bijokitės Allaho ir pakluskite man!

151. Ir nepasiduokit pasileidėlių valiai,

152. kurie platina sugedimą žemėj ir nekuria gėrio."

153. Jie tarė: „Juk tu tesi iš pakerėtųjų.

154. Tu tesi žmogus kaip ir mes; tai pateik mums ženklą, kad nemeluoji."

155. Jis tarė: „Tai – kupranugarė; ji privalo gerti ir jūs privalote gerti nustatytom dienom.

156. Ir nedarykite jai jokio blogio, kad jūsų neištiktų Didžiosios Dienos bausmė."

157. Tačiau jie perpjovė jai kojų gyslas ir iš ryto metėsi atgailauti.

158. Ir ištiko juos bausmė; iš tiesų tai – ženklas, bet didžiuma jų netapo tikintys.

159. Ir iš tiesų tavo Viešpats – Galingas, Gailestingas!

160. *Lūto* (Loto) tauta palaikė melagiais pasiuntinius.

161. Štai tarė jiems jų brolis, *Lūtas* (Lotas): „Nejaugi jūs nepabijosit?"

162. Aš – jums patikimas pasiuntinys.

163. Tad bijokite Allaho ir pakluskite man!

164. Aš neprašau jūsų už tai atlygio; iš tiesų mano atlygis tėra pas pasaulių Viešpatį!

165. Nejaugi iš visų sutvėrimų pasaulyje jūs siekiate artumo su vyrais

166. ir paliekate savo žmonas, kurias sukūrė jums jūsų Viešpats? Taip, jūs nusikalstanti liaudis!“

167. Jie tarė: „Jeigu tu nesusilaikysi, *Lūtai* (Lotai), tai būsi ištremtas.“

168. Jis tarė: „Aš vienas iš tų, kurie neapkenčia jūsų veiklos.

169. Viešpatie mano, išgelbėk mane ir mano šeimą nuo to, ką jie daro!“

170. Ir išgelbėjome Mes jį ir jo šeimą – visus,

171. išskyrus senolę iš pasilikusiųjų.

172. Paskui sunaikinom likusiuosius

173. ir užtvindėme juos liūtimi, ir baisinga liūtis tiems, kuriuos įspėjome!

174. Iš tiesų tai – ženklas, bet dauguma nebuvo tikintys.

175. Ir iš tikro, Viešpats tavo – Galingas, Gailestingas!

176. Palaikė melagiais pasiuntinius *Aikos* gyventojai.

177. Štai tarė jiems *Šuaibas*: „Nejau nepabijosite?

178. Aš – jums patikimas pasiuntinys.

179. Tad bijokite Allaho ir pakluskite man!

180. Aš neprašau jūsų už tai atlygio; iš tiesų mano atlygis tėra pas pasaulių Viešpatį!

181. Pildykite svarstyklių lėkštę pilnai ir nebūkite iš tų, kurie nusuka.

182. Ir sverkite teisingomis svarstyklėmis,

183. ir nemažinkite žmonėms to, kas jiems priklauso, ir neikite per žemę, skleisdami nešlovę.

184. Bijokitės To, Kas sukūrė jus ir pirmąsias kartas.“

185. Jie tarė: „Juk tesi iš užkerėtųjų skaičiaus.

186. Tu – tiktai žmogus kaip ir mes, ir mes manome, kad tu tik melagis.

187. Tad nuleisk ant mūsų gabalą dangaus, jei kalbi tiesą!“

188. Jis tarė: „Mano Viešpats išmano geriau tai, ką jūs darote."

189. Jie palaikė jį melagiu, ir užklupo juos bausmė tamsaus šešėlio dieną; iš tikrųjų tai buvo Didžiosios Dienos bausmė!

190. Iš tikrųjų tai – ženklas, bet dauguma netapo tikintys.

191. Ir iš tikrųjų Viešpats tavo – Galingas, Gailestingas!

192. Ir iš tiesų tai – Apreiškimas pasaulių Viešpaties.

193. Nusileido su juo (Koranu) Ištikimoji Dvasia (*Džibrilis* (Gabrielius))

194. (ir nuleido jį) į tavo širdį, kad taptum vienas iš perspėjančiųjų.

195. Jis apreikštas arabų kalba aiškia.

196. Jis minimas ir pirmųjų Raštuose!

197. Negi nebuvo jiems ženklas tai, kad žino jį mokytieji iš *Israilo* (Izraelio) sūnų?

198. O jeigu pasiųstume Mes jį kam iš ne arabų,

199. ir jis perskaitytų jį jiems, tai jie nepatikėtų.

200. Taip Mes įvedam jį (netikėjimą) į nusidėjėlių širdis!

201. Nepatikės jie, kol neišvys kankinančios bausmės.

202. Ir ateis jinai netikėtai, o jie net nepajus.

203. Ir tars jie: „Ar nebus jokio atidėjimo?"

204. Nejaugi jie skubina Mus juos bausti?

205. Negi tu nematai, kad jeigu Mes leistume jiems naudotis gėrybėmis daugelį metų,

206. O paskui aplankytų juos tai, kas pažadėta,

207. neišgelbėtų jų tai, kas jiems buvo duota naudotis?

208. Mes nepražudėm nė vienos gyvenvietės, nepasiuntę ten perspėjančių pamokslautojų

209. priminti. Ir nebuvome neteisingi.

210. Ir nenusileisdavo su juo (su Koranu) šėtonai.

211. Ir netinka jis jiems, ir neišgali jie –

212. juk jiems neleidžiama net pasiklausyti.

213. Tad nesišauk greta Allaho-kito dievo, kad neatsidurtum tarp pasmerktų kančioms.

214. Ir perspėk savo artimiausius gimines.

215. Ir apglobk savo sparnais tuos, kurie seka paskui tave iš tikinčiųjų.

216. Jeigu jie neklausys tavęs, tai sakyk: „Aš neturiu nieko bendra su tuo, ką jūs darote!"

217. Ir pasikliauk Galinguoju, Gailestinguoju,

218. Kuris mato tave, kai tu keliesi (maldai naktį),

219. ir kaip elgiesi tarp nusilenkusiųjų.

220. Juk Jis – Girdintis, Išmanantis!

221. Ar nepranešus Man jums, ką apsėda šėtonai?

222. Apsėda jie kiekvieną melagį, nusidėjėlį.

223. Jie iškraipo ką nugirdę, bet didžiuma jų – melagiai.

224. Ir poetai – seka paskui juos pasiklydę.

225. Nejaugi tu nematai, kad jie po visus slėnius klajoja

226. ir kad jie kalba tai, ko nedaro,

227. išskyrus tuos, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, ir dažnai minėjo Allahą. Ir ginasi jie po to, kai buvo pasielgta su jais neteisingai. O tie, kurie elgėsi neteisingai, jie greitai sužinos, kur jiems teks sugrįžti.

SKRUZDĖS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Ta, sin.* Tai – Korano posmai, Knygos, kuri išaiškina,

2. ir vadovavimas, ir džiaugsmingoji naujiena tikintiesiems,

3. kurie atlieka maldą, ir duoda *zakiatą*, ir įsitikinę dėl Paskutiniojo gyvenimo.

4. Išties, tiems, kurie netiki Paskutiniuoju gyvenimu, Mes pagražinom jų veiklą, ir jie klajoja aklai.

5. Tai tie, kuriems – rūsti bausmė, ir Paskutiniajame gyvenime jie patirs didžiausią nuostolį.

6. Išties, tu juk gauni Koraną iš Išmintingo, Žinančio.

7. Štai tarė *Mūsa* (Mozė) savo šeimai: „Aš pastebėjau ugnį; aš sugrįšiu pas jus iš ten su žinia arba su liepsnojančiu deglu, kad jūs galėtumėt sušilti."

8. Kai jis prisiartino prie jos, pasigirdo balsas: „Palaimintas tas, kas ugny ir kas palei ją, ir šlovė Allahui, Viešpačiui pasaulių!

9. O *Mūsa* (Moze), iš tiesų Aš – Allahas, Galingas, Išmintingas.

10. Ir mesk savo lazdą!" O kai jis pamatė, kad toji raitosi kaip gyvatė, tai apsisuko ir metėsi atgal. „O *Mūsa* (Moze), nebijok, juk priešais Mane pasiuntiniai nesibijo.

11. O jei kuris pasielgs neteisingai, o paskui pakeis blogį gėriu, – tai juk Aš – Dovanojantis, Gailestingas!

12. Ir kišk savo ranką užantin, ištrauksi ją baltą, be jokios blogybės, – tai iš devyneto ženklų Faraonui ir jo tautai. Juk jie buvo ištvirkusi liaudis."

13. O kai pasiekė juos Mūsų apšviečiantys ženklai, jie tarė: „Tai – aiškus stebuklas!"

14. Ir neigė juos, nors jų sielos įsitikino teisingumu, iš netikėjimo ir pasipūtimo. Tad pažvelk, koks galas buvo sėjančių sugedimą!

15. Mes dovanojome *Davūdui* (Dovydui) ir *Suleimanui* (Saliamonui) žinojimą. Ir jie tarė: „Šlovė Allahui, Kuris suteikė mums pranašumą prieš daugelį iš Jo tikinčių vergų!"

16. Ir *paveldėjo Suleimanas* (Saliamonas) iš *Davūdo* (Dovydo) ir tarė: „O žmonės, išmokyti mes paukščių kalbos, ir duota mums viskas! Iš tiesų tai – aiški malonė!"

17. Ir surinktos buvo pas *Suleimaną* (Saliamoną) jo kariaunos iš džinų, žmonių ir paukščių, ir jie pasiskirstė.

18. O kai jie pasiekė skruzdžių slėnį, viena skruzdė tarė: „O skruzdės, lįskite į savo būstus, tenesutrypia jūsų *Suleimanas* (Saliamonas) ir jo kariaunos, nematydamos jūsų."

19. Tada jis nusišypsojo ir pasijuokė iš jos žodžių, ir tarė: „Viešpatie, įkvėpk man kilniaširdiškumo už Tavąją malonę, kurią atsiuntei man ir mano gimdytojams, ir kad aš elgčiausi kilniai kaip Tau patinka, ir įrašyk mane Savo malone į Savo teisuolių skaičių!"

20. Apžiūrinėdamas paukščius tarė: „Kas man? Kodėl gi aš nematau dudučio? Ar jo čia nėra?

21. Aš skirsiu jam didelę bausmę arba nudobsiu jį, jeigu pasirodys pas mane ir nepateiks aiškios to priežasties."

22. Tas delsė neilgai ir tarė: „Aš sužinojau tai, ko tu nežinai, ir atvykau pas tave nuo *Sabos* su tikromis žiniomis.

23. Aš suradau moterį, kuri juos valdo, ir duota jai viskas, ir sėdi ji didžiuliam soste.

24. Aš užtikau, kad jinai ir jos tauta garbina saulę vietoj Allaho, ir šėtonas išpuošė jiems jų darbus ir išvedė juos iš kelio, ir jie neina tiesiai.

25. Taip buvo padaryta, kad jie negarbintų Allaho, Kuris išveda tai, kas paslėpta danguje ir žemėje, ir žino tai, ką jūs slepiate, ir tai, ką jūs parodote.

26. Allahas – nėr dievybės, išskyrus Jį, Viešpats didžiojo Sosto!"

27. Jis tarė: „Pažiūrėsim, ar tu sakei tiesą, ar esi melagis.

28. Keliauk su šituo mano laišku ir numesk jį jiems, o paskui stok atokiau ir paklausyk, ką jie pasakys."

29. Jinai tarė: „O didikai, numestas man buvo laiškas garbingas.

30. Juk jis nuo Saliamono, ir jame pasakyta: „Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo."

31. „Nepasididžiuokite prieš mane, ir ateikite atsidavę."

32. Jinai tarė: „O didikai, patarkite, kaip man elgtis; Aš niekad nepriėmiau sprendimo savarankiškai, kai jūs esate šalia manęs."

33. Jie tarė: „Mes turim jėgą ir turim didelę galybę, o valdžia tavo. Tad galvok, ką įsakysi daryti."

34. Ji tarė: „Kai karaliai užima kurią nors gyvenvietę, sunaikina ją ir garbingus jos gyventojus verčia pažemintaisiais – štai taip jie elgiasi.

35. Aš pasiųsiu jiems dovaną ir pažiūrėsiu, su kuo grįš pasiuntiniai."

36. O kai jie (pasiuntiniai) atėjo pas *Suleimaną* (Saliamoną), jis tarė: „Nejaugi jūs galite man padėti turtais? Juk tai, ką dovanojo man Allahas, geriau nei tai, ką Jis dovanojo jums. Tiktai jūs savo dovanom džiaugiatės.

37. (Tada *Suleimanas* (Saliamonas) pasakė pasiuntinių lyderiui). Grįžk pas juos, o mes ateisime pas juos su kariuomene, prieš kurią jie neatsilaikys, ir išsivesime juos iš ten pažemintus, ir bus jie paniekinti."

38. Jis tarė: „O susirinkusieji vadai, kas iš jūsų atneš man jos sostą anksčiau, negu jie ateis pas mane nuolankūs?"

39. Tarė *Ifritas* (stipruolis) iš džinų: „Aš atnešiu tau jį anksčiau, nei tu atsikelsi iš savo vietos; aš juk šitam reikalui stiprus ir patikimas."

40. Tarė tas, kuris išmanė Knygą: „Aš atnešiu tau jį anksčiau, nei tu spėsi mirktelėti." O kai jis išvydo jį tvirtai stovintį priešais, tai tarė: „Tai – mano Viešpaties malonė, kad išbandytų mane – ar būsiu aš jam dėkingas, ar neištikimas. Kas dėkingas, tas dėkingas savo paties naudai, o kas neištikimas – Viešpats mano Turtingas, Dosnus."

41. Jis tarė: „Perdarykite jai josios sostą; pažiūrėsim, ar ji suras tiesų kelią, ar bus iš tų, kas neina tiesiu keliu."

42. O kai ji atėjo, jai tarė: „Ar toks buvo tavo sostas?" Ji tarė: „Lyg ir jis čia." (Tada *Suleimanas* (Saliamonas) tarė:) „Mums buvo duotas žinojimas iki jos, ir mes tapome nuolankūs."

43. Jai trukdė tai, kam ji lenkėsi garbindama vietoj Allaho; iš tiesų ji buvo iš netikinčios tautos!

44. Jai tarė: „Įženk į rūmus!" O kai ji išvydo juos, pamanė, kad tai vandens sietuva ir apnuogino savo blauzdas. Jis tarė: „Čia juk

rūmai glotnūs iš krištolo.“ Ji tarė: „Viešpatie, aš nuskriaudžiau pati save. Aš atsiduodu sykiu su *Suleimanu* (Saliamonu) Allahui, pasaulių Viešpačiui!“

45. Mes pasiuntėme pas *samudiečius* jų brolį *Salichą* (Šalehą), kad garbintų Allahą. Bet jie tapo dviem besiginčijančiomis grupėmis.

46. Jis tarė: „O tauta mano! Kodėl jūs spartinate blogį pirm gėrio? Kodėl jums nepaprašius Allaho atlaidos? Galbūt jūs gautumėte Jo malonę!“

47. Jie tarė: „Mes matome tavyje blogą ženklą ir tuose, kas su tavimi.“ Jis tarė: „Jūsų blogas ženklas pas Allahą, o jūs esate tauta, kuri yra išbandoma!“

48. Mieste buvo devyni žmonės, kurie platino žemėje nešlovę, o ne gėrį.

49. Jie tarė: „Prisiekite Allahu vienas kitam, mes užpulsime naktį jį ir jo šeimą, o po to pasakysime jo artimajam giminaičiui: „Mes nebuvome prie jo šeimos žūties, ir mes sakome tiesą.“

50. Jie sumanė gudrybę, ir Mes sumanėm gudrybę, bet jie nežinojo.

51. Tad pažiūrėk, koksai buvo jų gudrybės galas! Mes pražudėme juos kartu su visa jų tauta.

52. Ir štai – čia jų namai, sugriauti už tai, kad jie elgėsi neteisingai. Iš tiesų – čia ženklas žinantiems žmonėms!

53. Ir išgelbėjome Mes tuos, kurie patikėjo ir buvo dievobaimingi.

54. Ir *Lūtą* (Lotą)... Štai tarė jis savo tautai: „Nejaugi jūs darysite bjaurastį, patys tai matydami?

55. Nejaugi jūs ir toliau vaikščiosite pas vyrus degdami aistra, užuot ėję pas moteris? Taip, jūs tamsuolių tauta!“

56. Ir jo tautos atsakas buvo tai, ką jie pasakė: „*Išvarykite Lūto* (Loto) giminę iš jūsų gyvenvietės: juk jie – žmonės, norintys apsišvarinti."

57. Mes išgelbėjom jį ir jo šeimą, išskyrus jo žmoną, kurią Mes nusprendėme palikti.

58. Ir išpylėme Mes ant jų lietų: ir blogas lietus tiems, kuriuos Mes perspėjome!

59. Sakyk: „Šlovė Allahui ir taika Jo vergams, kuriuos Jis išrinko! Ar Allahas geriau, ar tai, ką jūs darote Jo bendrininkais?

60. Ar Tas, Kuris sukūrė padanges ir žemę ir nuvedė jiems iš dangaus vandenį, ir Mes išauginome juo sodus, sklidinus spindesio, – jūs būtumėte nesugebėję išauginti jose medžių? Tai ar yra dar koks dievas šalia Allaho? Taip, jie yra žmonės, kurie išsisukinėja!

61. Ar Tas, Kuris sukietino žemę, kad būtų galima joje gyventi, ir įrengė jos sprogymėse kanalus, ir įtaisė tvirtai stovinčius (kalnus) ir įtaisė tarp dviejų jūrų pertvarą? Tai ar yra dar koks dievas šalia Allaho? Bet dauguma jų nežino!

62. Ar Tas, Kuris atsiliepia nepasiturinčiam, kai jis šaukiasi Jo, ir pašalina blogį, ir padaro jus vietininkais žemėje? Tai ar yra dar koks dievas šalia Allaho? Mažai ką jūs atsimenate!

63. Ar Tas, Kuris veda jus per sausumos ir per jūros tamsą ir siunčia vėjus su džiaugsminga žinia apie Savąjį gailestingumą? Tai ar yra dar koks dievas šalia Allaho? Allahas aukščiau visų tų, kuriuos jie Jam priskiria bendrininkais!

64. Ar Tas, Kuris pirmiausia pradeda kūriniją, o paskui atnaujina ją, ir kas maitina jus iš dangaus ir žemės? Tai ar yra dar koks dievas šalia Allaho? Sakyk: „Šen savo įrodymus, jeigu kalbate tiesą!"

65. Sakyk: „Niekas iš tų, kurie padangėse ir žemėje, nežino slėpinio, išskyrus Allahą, ir nežino jie, kada bus prikelti!“

66. Nežino jie nieko apie Paskutinįjį gyvenimą. Jie abejoja juo ir yra akli jam.

67. Ir kalba tie, kurie netiki: „Nejaugi po to, kai mes ir mūsų tėvai būsim virtę dulkėmis, būsime prikelti iš kapų?

68. Buvo jau mums tatai pažadėta ir mūsų tėvams anksčiau. Tai tik pirmtėvių legendos!“

69. Sakyk: „Eikite per žemę ir žiūrėkite, koks buvo nusidėjėlių galas!“

70. Ir neliūdėk dėl jų ir nesigraužk dėl jų kėslų.

71. Jie kalba: „Kada tasai pažadas, jeigu jūs sakot teisybę?“

72. Sakyk: „Galimas daiktas, jau seka jums iš paskos kai kas iš to, ką jūs spartinate.“

73. Ir iš tiesų tavo Viešpats – malonės Valdytojas žmonėms, bet daugelis jų nedėkingi!

74. Ir iš tiesų tavo Viešpats žino, ką slepia jų širdys ir ką parodo!

75. Nėr nieko paslėpto nei danguje, nei žemėje, ko nebūtų aiškiojoje Knygoje.

76. Iš tiesų šitas Koranas pasakoja *Israilo* (Izraelio) sūnums didžiąją dalį to, dėl ko jie nesutaria.

77. Ir iš tiesų jis – vadovavimas ir malonė tikintiesiems.

78. Iš tiesų tavo Viešpats išspręs jų bylą Savo teisme. Jis – Galingas, Žinantysis!

79. Tad pasikliauk Allahu, juk tu prie akivaizdžios tiesos!

80. Iš tiesų nepriversi klausyti mirusiuosius ir nepriversi girdėti kurčiuosius kvietimo, kada jie atsukę nugaras atgal.

81. Ir neišvesi į tiesų kelią aklųjų iš jų paklydimo. Tu priversi klausyti tiktai tuos, kurie tiki Mūsų apreiškimais, ir jie – atsidavę.

82. O kai kris ant jų Žodis, Mes išvesime jiems gyvūną iš žemės, kuris kreipsis į juos – žmones, kurie nebuvo tikri dėl Mūsų apreiškimų.

83. Tądien, kai Mes surinksime iš kiekvienos tautos minią tų, kurie laikė melu Mūsų apreiškimus, – ir jie bus stumiami.

84. O kai jie ateis, tarė Jisai: „Nejau laikėte melu Mano ženklus, net jų nesuvokę savo žiniomis? Ką gi jūs veikėte?“

85. Ir krito ant jų Žodis už tai, kad jie buvo neteisingi, ir jie bus praradę amą.

86. Negi jie nematė, kad Mes padarėme naktį, kad jie ilsėtųsi jos metu, o dieną – apšviečiančia. Iš tiesų čia – ženklai žmonėms, kurie tiki!

87. Ir tą dieną, kai ims pūsti į Ragą ir išsigąs tie, kurie padangėse, ir tie, kas žemėje, išskyrus tuos, kurių panorės Allahas, ir visi ateis pas jį nusižeminę.

88. Ir tu išvysi, kad kalnai, kuriuos tu laikei nejudančiais, – štai jie eina, kaip eina debesys. Toks Allaho kūrimas, Kuris viską tobulai išpildė. Iš tiesų Jam yra žinoma tai, ką jūs darote!

89. Kas ateina su gėriu – tam dar geresnis (atlygis), ir jie tądien nuo bet kokio siaubo apsaugoti.

90. O kas ateina su blogiu, – tų veidai įmurkdyti į Ugnį. „Argi jums neatlyginama vien už tai, ką jūs darėte?“

91. Sakyk: „Man įsakyta nusilenkti Viešpačiui šito miesto (*Mekkos*), kurį Jis padarė uždraustą. Jam priklauso viskas, ir man įsakyta būti vienu iš musulmonų

92. ir skaityti Koraną.“ O kas eina tiesiai, tas taip elgiasi tik savo naudai. O tiems, kas pasiklydo – sakyk: „Aš tiktai vienas iš tų, kurie perspėja – skatinantysis.“

95. Ir sakyk: „Šlovė Allahui, Jis parodys jums Savo ženklus, ir jūs pažinsite juos.“ Tavo Viešpats nėra nežinantis apie tai, ką jūs darote!“

PASAKOJIMAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Ta, sin, mym.*

2. Tai – aiškiosios Knygos posmai.

3. Mes perskaitysime tau teisingą istoriją apie *Mūsą* (Mozę) ir Faraoną, žmonėms, kurie tiki.

4. Iš tiesų Faraonas išsiaukštino žemėje ir suskaldė savąją tautą į partijas. Vieną iš jų jis engdavo žudydamas jos sūnus ir palikdamas gyvas jų moteris. Iš tikrųjų jis buvo iš platinančių sugedimą.

5. Mes geidavome suteikti malonę tiems, kurie buvo susilpninti žemėje, ir padaryti juos lyderiais, ir padaryti juos paveldėtojais,

6. ir sustiprinti juos žemėje, ir parodyti Faraonui ir *Hamanui*, ir jų kariaunoms tai, ko jie baiminosi iš jų pusės.

7. Ir Mes atvėrėme *Mūsos* (Mozės) motinai: „Maitink jį krūtimi; o kai bijosi dėl jo, tai mesk jį į upę ir nebijok, nenusimink! Mes grąžinsim jį tau ir padarysime vienu iš pasiuntinių."

8. Ir priglaudė jį Faraono šeima, kad taptų jis jų priešu ir sielvartu. Iš tiesų Faraonas ir *Hamanas*, ir jų kariaunos buvo nusidėjėliai!

9. Ir tarė Faraono žmona: „Džiaugsmas mano ir tavo akims! Nežudykite jo; galbūt jis atneš mums naudos, arba mes įsūnysim jį". O jie net neįtarė.

10. Ir iš ryto *Mūsos* (Mozės) motinos širdy liko tuščia. Jinai butų atvėrusi tai, jeigu Mes nebūtume sustiprinę jai širdies, kad būtų tikinti.

11. Ir tarė jinai jo seseriai: „Sek paskui jį!“ Ir jinai stebėjo jį iš šalies, o jie net nežinojo.

12. Ir uždraudėme Mes jam žindyves prieš tai, ir tarė jinai (*Mūsos* (Mozės) sesuo): „Ar nurodyti jums šeimą, kuri pasirūpins juo dėl jūsų, ir jie bus jam palankūs?“

13. Ir grąžinome Mes jį motinai, kad jos akys pasidžiaugtų ir kad ji neliūdėtų, o žinotų, jog Allaho pažadas – tiesa, tačiau didžioji jų dalis nežino!

13. Ir kai jis subrendo, ir atsitiesė, Mes suteikėme jam išminties (pranašystę, valdžią) bei žinių. Taip Mes apdovanojame geradarius!

15. Ir įžengė jis į miestą tokią minutę, kai jo gyventojai buvo neatidūs, ir surado ten du žmones, kurie pešėsi: vienas – iš jo partijos, o kitas – iš priešų. Ir šaukėsi jo pagalbos tas, kur iš jo partijos, prieš tą, kuris iš priešų. Ir trenkė jam kumščiu *Mūsa* (Mozė), ir užmušė jį. Jis tarė: „Tai – šėtono darbai, juk jis – priešas, nustumiantis nuo kelio, akivaizdus.“

16. Tarė jis: „Viešpatie! Aš nuskriaudžiau pats save. Atleisk man!“ Ir atleido Jis jam: juk Jis – Dovanojantis, Maloningas!

17. Tarė jis: „Viešpatie, už tai, kad Tu apipylei malonėmis mane, niekados netapsiu pagalbininkas nusidėjėliams!“

18. Ir kitą rytą jis pasirodė mieste, kupinas baimės, besidairantis aplinkui. Staiga tas, kuris šaukėsi jo pagalbos vakar, vėl šaukia. *Mūsa* (Mozė) jam tarė: „Tu – tikrai pasiklydęs!“

19. Ir kai anas norėjo įveikti tą, kuris buvo abiejų priešas, tarė jam: „O *Mūsa* (Moze), nejaugi tu nori užmušti mane, kaip kad užmušei sielą vakar? Tu nori būti tironas žemėje, bet nenori būti vienas iš tų, kurie sutaiko žmones.“

20. Ir atbėgo žmogus iš miesto pakraščių ir tarė: „O *Mūsa* (Moze), diduomenė svarsto, kaip užmušti tave. Tad pasitrauk – aš tau duodu gerą patarimą!“

21. Ir pasitraukė jis iš ten kupinas baimės, besidairydamas aplinkui. Jis tarė: „Viešpatie, išgelbėk mane nuo neteisingų žmonių!“

22. Ir, pasukęs *Madjano* kryptimi, tarė: „Galbūt mano Viešpats išves mane į tiesų kelią!“

23. Ir kai jis atvyko prie *Madjano* šulinio vandenų, tai rado ten minią žmonių, girdančių (galvijus). Ir surado, dar nepriėjęs prie jų, dvi moteris, atginusias savo bandas šalimais. Jis tarė: „Kur jūsų bėda?“ Jos tarė: „Mes negalime girdyti, kol nepasitrauks piemenys, o mūsų tėvas – labai senas.“

24. Ir pagirdė jis joms, o paskui pasitraukė į pavėsį ir tarė: „Viešpatie, man reikia bet kokios palaimos, kurią Tu man bepasiųstum!“

25. Ir atėjo viena iš anų dviejų ir droviai prisiartinusi, tarė: „Mano tėvas kviečia tave, norėdamas atsidėkoti už tai, kad tu mums pagirdei.“ Ir kai jis aplankė jį ir papasakojo savo istoriją, jis tarė: „Nebijok, tu išsigelbėjai nuo nedorėlių!“

26. Viena jų tarė: „Tėve, pasamdyk jį: juk jis – geriausias iš tų, kuriuos gali pasamdyti, stiprus ir patikimas.“

27. Jis tarė: „Aš noriu apvesdinti tave su viena iš šitų mano dukrų, jei tarnausi pas mane aštuonetą metų. O jeigu išbūsi dešimt, tai jau iš savo malonės. Aš nenoriu tavęs apsunkinti. Tu įsitikinsi, jeigu Allahas panorės, jog esu iš teisingųjų.“

28. Jis tarė: „Tai – tarp tavęs ir manęs (sutarta); kad ir kurį terminą išpildyčiau, tegul nebūna pasielgta su manim neteisingai, ir Allahas – Laiduotojas to, ką mes kalbam.“

29. Ir kuomet *Mūsa* (Mozė) išpildė savo terminą ir leidosi į kelią su šeima, jis pastebėjo ugnį kalno papėdėje. Jis tarė savo šeimai: „Pasilikite čia, aš pamačiau ugnį, galbūt aš sugrįšiu pas jus su kokia nors žinia arba su deglu, kad galėtumėt pasišildyt."

30. Ir kai jis prisiartino prie jos, pasigirdo balsas iš dešinės slėnio pusės palaimintoje vietoje iš medžio: „O *Mūsa* (Moze), Aš – Allahas, pasaulių Valdovas!

31. Mesk savo lazdą!" Ir kai jis pamatė, kad toji raitosi tarsi gyvatė, pasileido bėgti atbulas ir net neatsigręžė. „O *Mūsa* (Moze), eikš arčiau ir nebijok, tu esi iš tų, kurie yra saugūs!"

32. Įkišk savo ranką užantin, ištrauksi ją baltą be jokios ligos (dėmės), ir priglausk savo ranką prie šono be baimės. Štai čia du tavo Viešpaties įrodymai Faraonui ir jo didikams, – iš tikrųjų jie – pasileidėliai žmonės."

33. Jis tarė: „Viešpatie, aš nužudžiau pas juos sielą ir bijau, kad jie nužudys mane.

34. Ir mano brolis, *Harūnas* (Aaronas), didesnis gražbylys negu aš, – tai pasiųsk jį su manimi kaip pagalbininką, kad patvirtintų mano teisumą. Aš bijau, kad jie palaikys mane melagiu."

35. Tarė jis: „Mes sustiprinsim tavo ranką tavuoju broliu ir duosim jums valdžią (įrodymus); jie nepajėgs pakenkti jums dėl Mūsų ženklų; Jūs ir tie, kurie seks paskui jus, būsite nugalėtojai."

36. Ir kai atėjo pas juos *Mūsa* (Mozė) su aiškiais Mūsų ženklais, jie tarė: „Tai tik išgalvoti burtai! Mes nesam girdėję apie tai iš pirmųjų savo tėvų."

37. Ir tarė *Mūsa* (Mozė): „Mano Viešpats geriau žino tuos, kurie atėjo turėdami teisę vadovauti nuo Jo, ir kas Paskutiniame gyvenime bus laimingas. Iš tiesų nebūna laimingi skriaudėjai!"

38. Ir tarė Faraonas: „O didikai, nežinau jums kito dievo, išskyrus mane. Kurk ugnį, *Hamanai*, kaitink molį ir pastatyk bokštą: galgi aš įkopsiu pas *Mūsos* (Mozės) Dievą. Juk aš manau, kad jis – melagis."

39. Ir išpuiko jis bei jo kariaunos žemėje be tiesos ir galvojo, kad jie Mums nebus sugrąžinti.

40. Ir sučiupome Mes jį ir jo kariaunas, ir įmetėm į jūrą. Pažiūrėk, koks buvo tironų galas!

41. Ir padarėme Mes juos lyderiais, kurie šaukia į Ugnį, ir prikėlimo dieną nebus jiems pagalbos.

42. Ir palydėjom Mes juos šiame pasaulyje prakeiksmu, o Prikėlimo dieną gėdingai jie bus tarp prakeiktųjų.

43. Ir dovanojome Mes *Mūsai* (Mozei) Raštą po to, kai pražudėme pirmąsias gentkartes, kaip akivaizdžias apraiškas žmonėms, kaip vadovą kely ir gailestį – galgi jie prisimins!

44. Tavęs nebuvo vakarinėje (kalno) pusėje, kai Mes suteikėme *Mūsai* (Mozei) Pavedimą; tu ten nedalyvavai.

45. Bet Mes užauginome kartas (po *Mūsos* (Mozės)), ir ilgus amžius tęsėsi jų gyvenimas. Tu nebuvai tarp *Madjano* gyventojų, neskaitei jiems Mūsų apreiškimų, bet Mes siuntėme (pranašus).

46. Nebuvai tu kalno papėdėje, kai Mes šaukėme, bet tai buvo tavo Viešpaties malonė, kad perspėtum tautą, pas kurią iki tavęs nebuvo pasiuntinio – galbūt jie prisimins.

47. O jeigu (Mes nebūtume tavęs pasiuntę), tai, jei kada ištiktų juos nelaimė už tai, ką anksčiau padarė jų rankos, jie tartų: „Viešpatie, kodėl Tu nepasiuntei mums pasiuntinio, kad sektume paskui Tavo ženklus ir taptume tikinčiaisiais!"

48. O kai aplankė juos Mūsų tiesa, jie tarė: „Kodėl neduota jam tas pats, kas ir Mozei?“ Negi jie neatmetė to, kas buvo dovanota *Mūsai* (Mozei) anksčiau? Jie sakė: „Dveji burtai (*Tauratas* (Tora) ir Koranas), vieni kitiems padedantys!“, ir pridūrė: „Mes niekuo iš jųdviejų netikime.“

49. Sakyk: „Tad atneškite Allaho Knygą, kuri būtų teisingesnė negu šios dvi, – aš seksiu ja, jeigu jūs sakote tiesą!“

50. O jeigu jie tau neatsakys, tai žinok, kad jie seka tik įkandin savo aistrų. O kas labiau išstumtas iš kelio, nei tas, kuris nusekė įkandin savo aistros nevadovaujamas Allaho? Iš tiesų Allahas neveda tiesiu keliu neteisingųjų!

51. Mes atvedėme pas juos Žodį, – galgi jie prisimins!

52. Tie, kuriems Mes dovanojame Knygą prieš tai, – jie juo (Koranu) tiki.

53. O kai jiems jį skaito, jie kalba: „Mes patikėjome juo, jis – tiesa iš mūsų Viešpaties. Mes ir anksčiau buvome musulmonai.“

54. Šitiems bus įteiktas apdovanojimas dvigubas už tai, kad jie kentėjo. Gėriu jie šalina blogį ir aukoja iš to, kuo Mes juos apdovanojome.

55. O kai jie išgirsta tuščiažodžiavimą, tai nusisuka nuo jo ir kalba: „Mums mūsų darbai, o jums jūsų darbai. Taika jums. Mes nenorime suartėti su neišmanėliais!“

56. Išties Tu nesugebėsi išvest į tiesų kelią tų, kuriuos nori: tik Allahas išveda į tiesų kelią, ką nori. Jis geriau pažįsta tuos, kurie eina tiesiai.

57. Jie (*Mekkos* netikintieji) tarė: „Jeigu mes dabar paseksime teisingu vedimu kartu su tavim, būsime išplėšti iš mūsų žemės.“ Argi ne

Mes įtvirtinome jiems saugų prieglobstį, į kurį surenkami įvairūs vaisiai iš visur, maistui nuo Mūsų? Bet didžiuma jų nežino!

58. Kiek Mes pražudėme gyvenviečių, kurios puikavosi savo gyvenimu! Štai – jų būstai, negyvenami po to, išskyrus nedaugelį. Ir Mes tapome jų paveldėtojai.

59. Tavo Viešpats nebuvo toks, kad naikintų gyvenvietes, kol nepasiuntė į svarbiausią iš jų pasiuntinio, skaitančio jiems Mūsų apreiškimus. Mes naikinome tiktai tas gyvenvietes, kurių gyventojai pasirodydavo neteisingi!

60. Visa tai, kas jums dovanota, – tai šito gyvenimo turtas ir jo papuošalai; o tai, kas pas Allahą, – geriau ir ilgiau tęsiasi. Negi neateisit į protą?

61. Argi tas, kuriam Mes davėme gerąjį pažadą ir kuris jį sutiks, toks, kaip tasai, kuriam Mes leidome naudotis šito gyvenimo gėrybėmis, paskui, prikėlimo dieną jis bus atvestas (su Pragaro gyventojais)?

62. Ir štai tądien Jis sušauks juos ir paklaus: „Kur Mano bendrininkai kuriuos jūs skelbėte esant?“

63. Tars tie, kuriems pasiteisino Žodis: „Viešpatie, tai – tie, kuriuos mes suvedžiojom! Mes suvedžiojome juos todėl, kad patys buvome paklydę. Kreipdamiesi į Tave mes atsiribojame nuo jų: jie mus garbino.“

64. Bus jiems pasakyta: „Pašaukite savo bendrininkus!“ Jie pašauks juos, tačiau anie neatsilieps, ir išvys jie bausmę. Jeigu tik jie būtų ėję tiesiu keliu!

65. Ir tądien šūktelės Jis jiems ir tars: „Ką jūs atsakėte pasiuntiniams?“

66. Tądien visos žinios bus paslėptos nuo jų, ir jie net neims klausinėti viens kito.

67. O kas atgailavo ir patikėjo, ir kūrė gera, galbūt taps laimingas.

68. Viešpats tavo daro, ką įsigeidžia, ir pasirenka, bet jiems nėra pasirinkimo! Šlovė Allahui, ir aukščiau Jis už tuos, kuriuos priduria Jam kaipo bendrininkus.

69. Ir tavo Viešpats žino, ką slepia jų krūtinės ir ką jos atveria.

70. Jis – Allahas, nėr dievybės, išskyrus Jį! Jam šlovė ir pirmame gyvenime, ir Paskutiniame; Jam spręsti, ir pas Jį sugrįšite.

71. Sakyk: „Kaip jūs manote, jeigu Allahas užleis ant jūsų naktį iki Prikėlimo Dienos – koks dievas, išskyrus Allahą, galės atnešti jums šviesą? Nejaugi jūs negirdite?“

72. Sakyk: „Kaip jūs manote, jeigu Allahas padarys jums amžiną dieną iki Prikėlimo dienos – koks dievas, išskyrus Allahą, sugebės atnešti jums naktį, kad pailsėtumėte jos metu. Argi jūs nematote?

73. Iš Savo malonės Jis sukūrė jums naktį ir dieną, kad jūs ilsėtumėtės ir ieškotumėt Jo malonės, ir galbūt jūs būsite dėkingi!“

74. Tądien, kai pašauks Jis juos ir tars: „Kur Mano bendrininkai, kuriuos jūs skelbėte esant?“

75. Ir išrinksim Mes iš kiekvienos tautos liudytoją, ir tarsime: „Pateikite savo įrodymus!“ Ir sužinos jie tada, kad tiesa priklauso Allahui, ir paliks juos tai, ką jie buvo išsigalvoję.

76. *Karunas* buvo iš *Mūsos* (Mozės) tautos, bet juos engė. Ir Mes dovanojome jam tiek brangenybių, kad jų raktus vos pakėlė stipruolių minia. Štai tarė jam jo tauta: „Nedžiūgauk, Allahas nemėgsta džiūgaujančių!

77. Ir siek to, ką tau davė Allahas, Amžinojo Būsto, bet neužmiršk savo skirties šiame pasaulyje. Daryk gera, kaip tau suteikia Allahas gėrį, ir neplatink sugedimo žemėje. Iš tiesų Allahas nemyli sėjančių sugedimą!"

78. Jis tarė: „Tai, kas man dovanota, – viskas dėl mano žinių." Negi jis nežinojo, kad Allahas pražudė iki jo tas gentkartes, kurios buvo stipresnės už jį savo galia ir tuo, ką jos prikaupė. Ir nebus klausiami apie savo nuodėmes nusidėjėliai!

79. Ir pasirodė jis savo tautai su visais savo papuošalais. Tarė tie, kurie trokšta žemiškojo gyvenimo: „O, kad mums kliūtų tas pats, kas dovanota *Karunui*! Iš tiesų jam skirta didelė dalia!"

80. Ir tarė tie, kuriems buvo duotos žinios: „Vargas jums! Allaho dovana yra geresnė tiems, kas patikėjo ir kūrė gėrį; tai lemta patirti tiktai kantriesiems."

81. Ir privertėm Mes žemę praryti jį ir jo namą. Ir neatsirado jam šalininkų, kurie apgintų jį nuo Allaho ir pats jis negalėjo savęs išgelbėt.

82. Ir rytojaus dieną, kurie troško jo vietos iš vakaro, kalbėjo: „Vargas! Allahas padidina dalią, kam nori iš Savųjų vergų, ir sumažina. Jeigu Allahas neskirtų mums malonės, tai lieptų žemei praryti mus! Vargas! Nebūna laimingi netikintieji!"

83. Tą paskutinįjį būstą Mes skirsime tiems, kurie netrokšta išsiaukštinti žemėje arba platinti nešlovę. O gera baigtis paruošta tik dievobaimingiesiems!

84. Kas atėjo su gėriu, tam – dar geriau; o kas atėjo su blogiu, tai tie, kurie daro blogį, jie gauna tik tai, ką patys darė.

85. Iš tiesų tas, kuris apreiškė tau Koraną ir padarė jo įsakymus privalomus, sugrąžins tave į galutinį sugrįžimą. Sakyk: „Viešpats mano geriau žino tuos, kas atėjo su aiškiu vadovavimu, ir tuos, kas aiškiai paklydęs!“

86. Nesitikėjai, kad tau bus dovanota Knyga, bet tai buvo malonė nuo tavo Viešpaties. Tad niekados nepalaikyk netikinčiųjų!

87. Te neatitraukia jie tavęs nuo Allaho apreiškimų po to, kai jie tau atsiųsti. Kviesk pas savo Viešpatį ir nebūk daugiadievis!

88. Ir nesišauk šalia Allaho kito dievo. Nėr dievybės, išskyrus Jį! Bet kuris daiktas žūsta, išskyrus Jo Veidą. Jam priklauso sprendimas, ir pas Jį būsite sugrąžinti.

VORAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Alif, liam, mym.*

2. Negi žmonės mano, kad juos paliks (ramybėje), ir jie nebus išmėginti, jeigu tik jie pasakys: „Mes patikėjome“?

3. Mes išmėginome tuos, kurie buvo iki jų; juk Allahas sužinos tuos, kurie teisingi, ir sužinos meluojančius!

4. Negi mano tie, kurie daro blogį, kad jie Mus aplenks (išsigelbės nuo bausmės)? Netikusiai sprendžia!

5. Kas tikisi susitikimo su Allahu, – tai juk Allaho nustatytas terminas artėja. Jis – Girdintis, Žinantis!

6. O kas kovoja, tas kovoja savo paties labui. Iš tiesų Allahui nereikia pasaulių!

7. O tie, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, – Mes atleisim jų blogybes ir atlyginsim jiems gėriu, didesniu, nei jų darytasis.

8. Ir prisakėme Mes žmogui gėrį jo gimdytojams. O jeigu jie kovos su tavim, kad tu pridurtum Man bendrininkų iš to, apie ką tu neturi supratimo, nepaklusk jiems. Sugrįžimas pas Mane, ir Aš atversiu jums tai, ką jūs darėte!

9. O tuos, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, Mes įvesime į palaimintųjų skaičių.

10. Tarp žmonių esama tokių, kurie kalba: „Mes patikėjome Allahą“, – o kai juos nuskriaus dėl Allaho, jie žmonių išmėginimą

priims kaip Allaho bausmę. O kai ateis pergalė iš tavojo Viešpaties, jie sakys: „Mes buvome su jumis.“ Argi Allahas nežino geriau to, kas visų sutvėrimų krūtinėse?

11. Būtinai pažins Allahas tuos, kurie patikėjo, ir pažins veidmainius!

12. Ir kalba tie, kurie netiki, tiems, kurie patikėjo: „Eikite mūsų keliu, ir mes perimsim ant savo pečių jūsų nuodėmes.“ Bet jie neperims net dalies iš jūsų nuodėmių. Jie juk melagiai!

13. Jie būtinai vilks savo naštas ir naštas ant savo naštų, ir būtinai bus paklausti Prikėlimo Dieną apie tai, ką išgalvojo.

14. Mes jau siuntėme *Nuhą* (Nojų) pas jo tautą, ir jis praleido su jais tūkstantį metų be penkiasdešimt. Ir užklupo juos tvanas, o buvo jie netikintys.

15. Ir išvadavome Mes jį ir laivo gyventojus, ir padarėme jį ženklu pasauliams.

16. Ir *Ibrahimą* (Abraomą)... Štai jis tarė savo tautai: „Garbinkite Allahą ir bijokite Jo! Tai – jums geriausia, jeigu tik jūs žinotumėt.

17. Jūs garbinate vietoj Allaho stabus ir išsigalvojate melą. Iš tiesų tie, kuriems jūs lankstotės šalimais Allaho, nevaldo jūsų pramaitinimo; prašykite pramaitinimo Allaho, ir garbinkite Jį, ir dėkokite Jam. Jam būsite sugrąžinti!“

18. O jeigu jūs palaikysite tai melu, laikė tai melu ir tautos iki jūsų; o pasiuntiniui liepta tik aiškiai perduoti žinią.

19. Negi jie nematė, kaip Allahas pirmiausia kuria tvarinį, o paskui jį pakartoja; iš tiesų tai Allahui lengva!

20. Sakyk: „Eikite per žemę ir pažiūrėkite, kaip Jis pradėjo kurti; paskui Allahas iškels paskutiniąją kūriniją. Iš tikrųjų Allahas Galingas kiekvienam daiktui!

21. Jis baudžia, ką panorėjęs, ir pasigaili, ko nori, ir pas Jį jūs būsite sugrąžinti.

22. Jūs nesugebėsite išvengti (Jo plano) nei žemėje, nei danguje; ir nėra jums šalia Allaho užtarėjų ar padėjėjų!"

23. O tie, kurie netiki Allaho apreiškimais ir susitikimu su Juo, – jie nusivylė Mano malone. Būtent jiems paruošta kankinanti bausmė.

24. Ir buvo jo tautos atsakas tik tai, ką jie pasakė: „Užmuškite jį arba sudeginkit!" Ir išgelbėjo jį Allahas iš ugnies. Iš tiesų čia – ženklai tikintiems žmonėms!

25. Ir tarė jis: „Jūs išsirinkote sau šalia Allaho stabus iš tarpusavio meilės šiame gyvenime; paskui Prikelties Dieną vieni iš jūsų atsižadės kitų, ir vieni iš jūsų prakeiks kitus. Ir jūsų slėptuvė – Ugnis, ir nebus jums pagalbininkų!"

26. Ir patikėjo juo *Lūtas* (Lotas) ir tarė: „Aš išsikelsiu dėl savo Viešpats: juk Jis – Galingas, Išmintingas!"

27. Ir dovanojome Mes jam *Ishaką* (Izaoką) ir *Jakūbą* (Jokūbą), ir įtvirtinom jo palikuonyse pranašystę ir Raštą, ir davėme jam jo dovaną pasaulyje, o juk Paskutiniajame jis, žinoma, su teisingaisiais.

28. Ir *Lūtą* (Lotą)... Juk jis pasakė savo tautai: „Jūs iš tikrųjų darote tokią bjaurastį, kokios dar niekas nedarė iki jūsų pasaulyje!

29. Negi jūs iš tikrųjų geidulingai vaikštote pas vyrus ir atkertate kelius, ir jūsų sueigose išdarinėjate neleistinus dalykus?" Jo tautos atsakymas buvo tiktai tas, ką jie tarė: „Ateik pas mus su Allaho bausme, jeigu dediesi teisus."

30. Tarė jis: „Viešpatie, padėk man prieš pasileidusią tautą!"

31. Ir kai atėjo Mūsų pasiuntiniai pas *Ibrahimą* (Abraomą) su džiaugsmingą žinia, jie tarė: „Mes pražudysime šitos gyvenvietės žmones. Iš tikrųjų jos gyventojai buvo neteisūs!"

32. Tarė jis: „Juk tenai *Lūtas* (Lotas)." Jie tarė: „Mes geriau pažįstame tuos, kurie ten gyvena. Mes išgelbėsime jį ir jo šeimą, išskyrus jo žmoną, ji – tarp pasilikusiųjų."

33. Ir kai Mūsų pasiuntiniai atėjo pas *Lūtą* (Lotą), jis susigraudino (dėl jų) ir pajuto savo bejėgiškumą prieš juos. Jie tarė: „Nebijok ir neliūdėk! Mes išgelbėsim tave ir tavo šeimą, išskyrus tavąją žmoną: jinai – su tais, kurie pasilieka.

34. Mes užtrauksime ant šitos gyvenvietės žmonių bausmę iš dangaus už tai, kad jie elgėsi nuodėmingai."

35. Mes palikome čia (kur gyveno *Lūto* (Loto) tauta) aiškų ženklą žmonėms, kurie turi proto.

36. Ir (pasiuntėme) *madjaniečiams* – jų brolį *Šuaibą*, ir tarė jis: „O tauta mano! Garbinkite Allahą ir pasikliaukit Paskutiniąja diena, ir neikite per žemę, platindami nešlovę!"

37. Ir jie palaikė jį melagiu, ir tada užklupo juos žemės drebėjimas. Ir iš ryto gulėjo jie sustingę savo būstuose.

38. Ir *adiečius*, ir *samudiečius*... ir šviečia priešais jus jų buveinių (likučiai). Ir išpuošė jiems šėtonas jų darbus ir išvedė juos iš kelio, o buvo jie žmonės įžvalgūs.

39. Ir *Karuną*, ir *Faraoną*, ir *Hamaną*... Ir atėjo pas juos *Mūsa* (Mozė) su aiškiais ženklais, o jie išsiaukštino žemėje, bet neaplenkė jų Mūsų bausmė.

40. Ir visus Mes čiupom už jų nuodėmes: vieniems iš jų pasiuntėm vėtrą su akmenimis, kai kuriuos užgriuvo baisus klyksmas, kai

kuriuos privertėm žemę praryti; kai kuriuos paskandinom. Allahas nebuvo su jais neteisingas, bet jie patys su savim pasielgė neteisingai!

41. Tie, kurie prisiėmė sau globėjų šalia Allaho, panašūs į vorą, kuris susipynė sau namus. O juk silpniausias iš namų, žinoma, yra voro būstas, kad jie būtų žinoję!

42. Iš tiesų Allahas žino kiekvieną daiktą, kurio jie šaukiasi šalimais Jo, – juk Jis – Galingas, Išmintingas!

43. Šitas alegorijas Mes pateikiame žmonėms, tačiau jas supranta tik išmanantys.

44. Sukūrė Allahas dangų ir žemę iš teisingumo; išties, čia – ženklas tikintiesiems!

45. Skaityk jiems tai, kas atverta tau Knygoje, ir atlikinėk maldą; juk malda sulaiko nuo niekšybės ir nuo to, kas smerktina. Ir Allaho minėjimas yra svarbiausia (šiame gyvenime), ir Allahas žino tai, ką jūs darote!

46. Jeigu įsitraukiate į ginčą su Rašto žmonėmis, tai darykite tai gražiuoju, išskyrus su tais iš jų, kurie neteisingi, ir sakykite: „Mes patikėjome tuo, kas mums atsiųsta ir jums atsiųsta. Ir mūsų Dievas, ir jūsų Dievas yra vienas, ir mes Jam atsiduodam (Islame)!“

47. Taigi Mes atsiuntėme tau Knygą. Tie, kuriems Mes dovanojome Knygą, ja tiki; ir iš šitų yra tokių, kurie tiki ja; Mūsų apreiškimus neigia tik netikintieji!

48. Tu neskaitei iki jo jokios Knygos ir neperrašinėjai jos savo dešine (ranka); priešingu atveju suabejotų tie, kurie laiko tai tuščiu (daiktu).

49. Taip, šitai – aiškūs ženklai krūtinėse tų, kuriems duotas išmanymas; nepripažįsta Mūsų ženklų vien neteisingieji!

50. Jie tarė: „Kodėl nebuvo atsiųsti jam ženklai nuo jo Viešpaties!“ Sakyk: „Ženklai tėra pas Viešpatį, o aš juk tik aiškus perspėtojas.“

51. Nejau negana jiems, kad Mes atsiuntėme tau Knygą, kuri jiems skaitoma; iš tiesų čia – malonė ir priminimas tautai, kuri tiki!

52. Sakyk: „Užtenka to, kad Allahas Liudytojas tarp manęs ir tarp jūsų. Jis žino tai, kas padangėse ir žemėje, o tie, kurie patikėjo melu ir netiki Allahą, – jie patyrė nuostolį.“

53. Jie spartina tave kančiomis, ir jeigu ne skirtoji riba, tai bausmė jau būtų pasiekusi juos, o užklups jinai juos netikėtai, kuomet jie net nežinos.

54. Jie spartina tave kančiomis, o iš tiesų Pragaras aprėps netikinčius.

55. Tądien, kai užklups juos kančios iš viršaus ir iš po kojų, ir tars Jis: „Paragaukite to, ką darėte!“

56. O Mano vergai, kurie patikėjote! Mano žemė plati, ir Mane jūs garbinkite.

57. Bet kuri siela paragaus mirties; po to Mums būsite sugrąžinti.

58. O tie, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, – Mes įkurdinsime juos Rojuje, seklyčiose, kur žemai teka upės, – amžinam buvimui ten. Graži dovana triūsiantiems,

59. kurie buvo kantrūs ir savo Viešpačiu pasikliovė.

60. Kiek gyvūnų, kurie patys neprasimaitina, – Allahas maitina juos ir jus. Jis – Girdintysis, Žinantysis!

61. O jeigu tu jų paklausi: „Kas sukūrė padanges ir žemę ir padarė saulę su mėnuliu pavaldžiais?“ – jie, žinoma, pasakys: „Allahas.“ Kaipgi jie nutolę nuo tiesos!

62. Allahas praplečia dalį, kam įsigeidžia iš Savo vergų, ir apriboja, kam įsigeidžia. Iš tikrųjų Allahui viskas žinoma apie bet kurį daiktą!

63. O jeigu tu jų paklausi: „Kas atveda iš dangaus vandenį ir atgaivina juo žemę po jos mirties?“ – jie, žinoma, pasakys: „Allahas.“ Sakyk: „Šlovė Allahui!“ Bet didžioji jų dalis nesupranta!

64. Ir šitas žemiškasis gyvenimas – tėra žaidimas ir pramoga, o Paskutinioji buveinė – ji tikras gyvenimas, jeigu jie tai žinotų!

65. Ir kai jie plaukia laivu, tai šaukiasi Allaho, švarindami priešais Jį savo tikėjimą. O kai Jis išgelbėjo ir išvedė juos į sausumą, jie iškart priduria Jam draugužių,

66. kad netikėtų tuo, ką Mes davėme. Tegul mėgaujasi, paskui sužinos!

67. Nejaugi jie nematė, kad Mes įrengėme saugią šventyklą (*Mekką*), o aplinkui žmonės grobiami? Nejaugi melu jie tiki, o Allaho malone netiki?

68. Kas neteisingesnis už tą, kuris sugalvojo melą prieš Allahą arba laikė melu tiesą, kai ji atėjo? Argi ne Pragare vieta netikintiems?

69. O tuos, kurie kovojo dėl Mūsų – vesime Savo keliais. Iš tiesų Allahas, žinoma, su gerą darančiaisiais!

ROMĖNAI

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Alif, liam, mym.*

2. Nugalėti romėnai

3. artimiausioje (arba žemiausioje) žemėje, tačiau jie po pralaimėjimo greitai nugalės

4. už kelių metų. Allahas priėmė sprendimą prieš tai, ir priiminės sprendimą ir po to. O tądien apsidžiaugs tikintieji

5. sulaukę Allaho pagalbos. Jis teikia pagalbą, kam geidauja, – Jis Galingas, Gailestingas! –

6. toks Allaho pažadas. Nekeičia Allahas Savojo pažado, bet daugelis žmonių nežino.

7. Žino jie, kas iš šito gyvenimo tiktai tai, kas akivaizdu, bet Būsimo gyvenimo jie nepaiso.

8. Nejaugi jie patys nesusimąsto? Sukūrė Allahas padanges ir žemę, ir tai, kas tarp jų, tiktai tiesoje ir apibrėžtam laikui. Betgi daugelis žmonių netiki susitikimu su savo Viešpačiu!

9. Nejaugi jie nevaikščiojo žeme ir nematė, koks buvo galas tų, kurie gyveno iki jų? Jie buvo galingesni už juos, jie dirbo žemę, ir apgyveno ją labiau, nei apgyveno jie (*Mekkos* stabmeldžiai). Atėjo pas juos jų pasiuntiniai su aiškiais ženklais. Allahas nebuvo toks, kad juos skriaustų, bet jie patys save nuskriaudė!

10. Paskui baigtis tų, kurie darė blogį, pasirodė blogiu už tai, kad jie melu paskelbė Allaho apreiškimus ir tyčiojosi iš jų.

11. Allahas sutveria kūriniją pirmą kartą, paskui pakartoja kūrimo aktą, paskui jūs pas Jį sugrįšite!

12. Tądien, kai išmuš Paskutinioji Valanda, nusimins nusidėjėliai.

13. Nebus jiems kas užtaria iš jų bendrininkų, ir jie patys netikės savo sėbrais.

14. Ir tądien, kai išmuš Valanda, – tada jie bus išskirti.

15. Tie, kurie tikėjo ir darė gerus darbus, – jie Rojaus soduose džiūgaus.

16. Ogi tie, kurie netikėjo ir laikė melu Mūsų ženklus ir susitikimą Būsimajame gyvenime, – tie bus nublokšti į kankynes!

17. Tad šlovinkit Allahą, kai užklumpa jus vakaras ir kai užklumpa jus rytas!

18. Jam šlovė ir padangėse, ir žemėje. Šlovinkite Jį vakare, ir kai jus užklumpa vidurdienis!

19. Jis išleidžia gyvą iš mirusio ir išleidžia mirusį iš gyvo; atgaivina žemę po jos mirties. Taip ir jūs būsite išvesti iš kapų!

20. Iš Jo ženklų – tai, kad Jis sukūrė jus iš žemės, o paskui, kai jūs jau tapote žmonių rase, jūs paplintate (žemėje).

21. Iš Jo ženklų – kad Jis sukūrė iš jūsų pačių jums žmonas, kad jūs gyventumėte su jomis kartu. Ir įdiegė tarp jūsų meilę ir gailestį. Iš tiesų tai – ženklas žmonėms, kurie mąsto!

22. Iš Jo ženklų – padangių ir žemės sukūrimas, jūsų kalbų ir (odos) spalvų įvairovė. Iš tiesų šitai – ženklas žmonėms, turintiems žinių!

23. Iš Jo ženklų – jūsų miegas naktį ir dieną ir jūsų paieškos Jo malonės. Iš tiesų tai – ženklas žmonėms, kurie klauso!

24. Iš Jo ženklų – Jis parodo jums žaibą, kad sukeltų jums baimę ir viltį; ir atsiunčia iš dangaus vandenį ir prikelia juo žemę po jos mirties. Iš tiesų šitai – ženklas žmonėms, kurie turi proto!

25. Iš Jo ženklų – kad laikosi dangus ir žemė Jo valia. Paskui, kai Jis pašauks jus Savo šaukiniu iš žemės – šit jūs ir išeisite iš kapų!

26. O Jam priklauso visi, kas padangėse ir žemėje; visi paklūsta Jam!

27. Jis – Tasai, Kuris pirmiausia kuria, o po to pakartoja kūrimo aktą. Tai dar lengviau Jam. Jam – aukščiausias pavyzdys padangėse ir žemėje. Jis – Galingas, Išmintingas.

28. Jis duoda jums pavyzdį iš jūsų pačių. Ar turite iš tų, kuriuos užvaldė jūsų dešinės, bendrininkų tame, kuo Mes jus apdovanojom, kurie kartu su jumis turi vienodas teises į tai? Ar bijote jų taip, kaip kad bijote vieni kitų? Taip aiškiname Mes ženklus žmonėms, kurie turi proto!

29. Taip, nusekė tie, kurie neteisūs, paskui savo aistras be jokio išmanymo! Kas gi atves tą, kurį išvedė iš kelio Allahas? Nėr jiems pagalbininkų!

30. Tad atgręžk savo veidą į religiją būdamas vienadievis! Tokia įgimta savybė, su kuria Allahas sukūrė žmones. Nėr pakeitimų Allaho kūryboje, tai – teisingas tikėjimas, vis dėlto daugelis žmonių to nežino!

31. Kreipkitės į Jį atgailaudami, bijokite Jo, atlikinėkite maldą ir nebūkite iš daugiadievių skaičiaus, –

32. iš tų, kurie išdalijo savo religiją ir tapo partijomis. Kiekviena grupė džiaugiasi tuo, kas pas juos.

33. O kuomet žmones ištinka blogis, šaukiasi jie savo Viešpaties, kreipdamiesi į Jį ir atgailaudami. Paskui, kai Jis leidžia paragauti Savojo gailestingumo, tai viena dalis jų ima priskirti Viešpačiui sėbrų,

34. kad nereikėtų dėkoti už tai, ką Mes jiems suteikėme. Tad naudokitės, o paskui sužinosite!

35. Negi Mes siuntėme jiems kokį nors įrodymą, kuris jiems kalbėtų apie tuos, kuriuos jie prijungė Jam bendrininkais?

36. Ir kai Mes duodame žmonėms paragauti gailestingumo, jie džiaugiasi tuo. O jeigu ištinka juos blogis už tai, ką anksčiau parengę jų rankos, – štai jie sielvartauja!

37. Negi jie nematė, kad Allahas praplečia ir apriboja dalį kam panorėjęs. Iš tiesų čia – ženklas žmonėms, kurie tiki!

38. Tai duok artimui, kas priklauso, ir vargšui, ir keleiviui. Tai – geriausia tiems, kurie trokšta Allaho Veido. Jie – tie, kurie laimingi.

39. Tai, ką duodate laukdami pelno, kad būtų padidinta iš žmonių turto, – nepadidės pas Allahą. O tai, ką duodate kaip *zakiatą* apsivalydami, trokšdami Allaho Veido, tatai – tie, kurie pasidaugina.

40. Allahas yra Tas, Kuris jus sukūrė, paskui apdovanojo jus, paskui numarins, paskui atgaivins. Ar yra tarp jūsų bendrų toks, kuris padarytų jums bent dalelytę viso šito? Šlovė Jam, ir Jis aukščiau viso to, ką priskiria Jam į bendrininkus!

41. Negarbė atsirado sausumoje ir jūroje dėl to, ką įgijo žmonių rankos, kad galėtų jie paragauti bent truputį to, ką jie kūrė. Galbūt jie sugrįš!

42. Sakyk: „Eikite per žemę ir žiūrėkit, koks galas buvo tų, kurie buvo anksčiau! Didžiuma jų buvo daugiadieviai.

43. Tad atgręžk savo veidą į teisingą tikėjimą anksčiau, nei ateis Neišvengiamoji Diena nuo Allaho. Tądien jie bus padalyti (į dvi grupes).

44. Kas netikėjo, prieš jį atsigręš jo netikėjimas, o kas kūrė gėrį – patys sau ruoš (patalus Rojuje).

45. Tai, kad atlygintų Jis tiems, kurie tikėjo ir kūrė gėrį, iš Savo malonės. Iš tiesų Jis nemyli netikinčių!

46. Iš Jo ženklų – tai, kad Jis siunčia vėjus džiaugsmo žinianešiais, kad leistų mums paragaut Jo malonės, ir kad plauktų laivai pagal Jo valią, ir kad jūs ieškotumėte Jo malonės, galbūt tapsite dėkingi!

47. Mes siuntėme iki tavęs pasiuntinius jų tautoms. Jie atėjo pas jas su aiškiais ženklais, ir atkeršijome Mes tiems, kurie nusidėjo. Ir buvo Mūsų pareiga apginti tikinčiuosius.

48. Allahas – Tas, Kuris siunčia vėjus, kurie varo debesis. Jis pakloja juos danguje, kaip Jam patinka, ir suskaldo juos į gabalus. Ir tu matai, kaip lietus išteka iš jų tarpų. O kai Jis pasiunčia jį ant tų vergų Savo, kurių geidauja, – tai jie džiūgauja,

49. nors prieš tai, kol šitai buvo nepasiųsta jiems, jie skendo neviltyje.

50. Tad pažvelk į Allaho malonės pėdsakus: kaip Jis atgaivina žemę po mirties! Iš tiesų tai – mirusiųjų Atgaivintojas, ir Jis kiekvienam daiktui turi galią!

51. Ir jeigu Mes pasiųsime vėją, ir jie pamatys, kaip visa tai (laukai) pagelto, jie ir tada liks netikintys.

52. Juk nepriversi klausyti mirusiuosius ir nepriversi kurčiuosius girdėti šauksmo, kai jie pasuks atgal.

53. Tu negali išvesti į tiesų kelią paklydusių aklųjų. Tu priversi klausyti tiktai tuos, kurie tiki Mūsų ženklais, ir jie yra atsidavę.

54. Allahas yra Tas, Kuris sukuria jus silpnučius, paskui, po silpnumo, sustiprina jus, paskui pajėgingus vėl susilpnina ir pražildo. Jis kuria, ką įsigeidžia. Jis – Žinantis, Galingas!

55. Tądien, kai išmuš Valanda, prisiekinės nusidėjėliai, kad jie išbuvo žemėje tik valandą. Taip labai buvo jie suvedžioti!

56. Ir tarė tie, kuriems buvo duotos žinios bei tikėjimas: „Pragyvenote jūs tiek, kiek Allahas buvo užrašęs jums Knygoje iki Prikėlimo Dienos. Štai – Prikėlimo Diena, o vis dėlto jūs to nežinojote."

57. Tą dieną nepadės tiems, kurie buvo neteisingi, atsiprašymai, ir nebus jiems suteikta malonė.

58. Mes pateikėme šitam Korane žmonėms įvairiausių palyginimų. O jeigu tu ateisi pas juos su ženklu, žinoma, tars tie, kurie netikėjo: „Jūs tik tuščiažodžiaujate!"

59. Taip uždeda Allahas antspaudą ant širdies tų, kurie neišmano!

60. Tad kentėk, juk Allaho pažadas – tiesa, ir tegu nelaiko tavęs plevėsa tie, kurie nėra tikri.

LUKMANAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Alif, liam, mym.*

2. Tai – išmintingos Knygos posmai,

3. kaip vadovas bei malonė kuriantiems gėrį,

4. kurie atlieka maldą ir moka *zakiatą*, ir tiki Būsimąjį gyvenimą.

5. Jie tiesiame kelyje savo Viešpaties, jie – patyrusieji sėkmę.

6. Tarp žmonių yra ir tas, kuris perka žaismingą istoriją, kad išmuštų iš Allaho kelio be jokio išmanymo, ir verčia tai pokštu. Jie – tie, kuriems skirta žeminanti bausmė.

7. O kai skaito jam Mūsų apreiškimus, jis išdidžiai nusigręžia, tarsi jų negirdėtų, tarsi ausys jo užkimštos. Tai nudžiugink jį kankinančia nuobauda!

8. Iš tiesų tie, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, – jiems – Sodai palaimos,

9. amžinajam buvimui ten pagal teisingą Allaho pažadą. Jis – Galingas, Išmintingas!

10. Jis sukūrė dangų be atramos, kurią jūs matytumėt, ir bloškė ant žemės tvirtai stovinčius (kalnus), kad jie nesvyruotų su jumis, ir pasėjo ten įvairiausių gyvūnų, ir nuleidome Mes iš dangaus vandenį, ir išauginome joje kiekvieną pasigėrėtiną porą.

11. Tai – Allaho kūryba. Tad parodykit Man, ką sukūrė visi likusieji. Taip, netikėliai aiškiam paklydime.

12. Mes dar prieš tai suteikėm *Lukmanui* išminties: „Dėkok Allahui! Kas dėkoja, tas dėkoja savo naudai, o kas nedėkingas... Iš tiesų Allahas – Turtingas, Šlovingas!“

13. Štai tarė *Lukmanas* savo sūnui, jį pamokydamas: „O sūnau mano! Nepridurk Allahui draugų: juk daugiadievystė – didelė neteisybė.“

14. Ir paliepėme Mes žmogui gražiai elgtis su jo gimdytojais. Motina, išnešiodama jį savo įsčiose, kęsdama negalias vieną po kitos, atskiria jį nuo krūties dviejų metų (laikotarpyje). Dėkingas būk Man ir savo gimdytojams, nes pas Mane teks jums sugrįžti.

15. O jeigu jie abu stengsis priversti tave, kad priskirtum Man į draugužius tą, apie ką net neturi jokio supratimo, nepaklusk jiems. Tačiau lydėk juos šiame gyvenime gražiuoju, bet eik keliu tų, kurie atsigręžė į Mane. Po to pas Mane jūsų grįžimas, ir Aš pranešiu jums tai, ką esat padarę.

16. „O sūnau mano! Jeigu tai svers kiek garstyčios grūdas ir bus uoloje arba danguje, arba žemėje – Allahas atneš tai. Iš tiesų Allahas Išmintingas ir Visažinis.

17. O sūnau mano! Atlikinėk maldą, liepk daryti tai, kas gera, ir sulaikyk nuo to, kas neleistina, ir ištverk tai, kas tave ištiko, – juk tai iš tvirtumo veikiant.

18. Nenukreipinėk savo skruostų nuo žmonių ir nevaikščiok užrietęs nosį. Iš tiesų Allahas nemyli visokių pasipūtėlių, pagyrūnų!

19. Ir derink savo žingsnius, ir nuleisk savo balsą: juk pats nemaloniausias iš balsų, – žinoma, asilų balsas.“

20. Nejaugi jūs nematėte, kad Allahas padarė pavaldžiu jums tai, kas danguje ir žemėje, ir išliejo jums Savo malonę, atvirą ir slaptą?

Ir tarp žmonių pasitaiko tokių, kurie kivirčijasi dėl Allaho be jokio išmanymo ir vadovavimo, ir apšviečiančio Rašto.

21. Ir kai tariama jiems: „Sekite paskui tą, kurį siuntė jums Allahas!“ – jie sako: „Ne, mes seksime paskui tą, su kuo radome tėvus mūsų.“ Nejaugi, net jeigu šėtonas šauktų juos Pragaro bausmei?

22. O kas nuolankiai atgręžė savo veidą į Allahą ir kuria gėrį, tas įsitvėrė į patikimą atramą. Tik Allahas sprendžia visus reikalus.

23. O kas nepatikėjo, – teneliūdina tavęs jo netikėjimas. Pas Mus jų sugrįžimas, ir Mes pranešime jiems apie tai, ką jie nuveikė. Iš tiesų Allahas žino apie tai, kas dedasi krūtinėse!

24. Mes leisime jiems šiek tiek pasimėgauti, o paskui priversime juos skaudžiai kentėti.

25. O jeigu tu jų paklausi: „Kas sukūrė padanges ir žemę?“ – jie, žinoma, pasakys: „Allahas!“ Sakyk: „Šlovė Allahui!“ – bet didžioji jų dalis nežino!

26. Allahui priklauso tai, kas padangėse ir žemėje. Iš tikrųjų Allahas – Turtingas, Šlovintinas!

27. Jeigu visi medžiai žemėje virstų rašymo plunksnomis, o už (rašalo) jūros, būtų dar septynetas (rašalo) jūrų, neužtektų to išrašyti Allaho žodžiams. Iš tiesų Allahas – Galingas, Išmintingas!

28. Jūsų (visų) sukūrimas ir prikėlimas yra toks pats, kaip ir vienos sielos. Iš tiesų Allahas – Girdintis, Regintis!

29. Negi tu nematai, kad Allahas įveda naktį į dieną ir įveda dieną į naktį, ir Jis padarė pavaldžiais jums saulę ir mėnulį, – kiekvienas traukia nubrėžtomis ribomis iki nustatyto laiko, ...ir kad Allahas žino tai, ką jūs veikiate?

30. Tai dėl to, kad Allahas yra Tiesa, o tai, ką jūs šaukiate šalia Jo, – melas, ir todėl, kad Allahas – Išaukštintas, Didžiausias.

31. Nejaugi nematei, kad laivas plaukia jūra iš Allaho malonės, kad parodytų jums Jo ženklus? Iš tiesų tai – ženklai kiekvienam kantruoliui, dėkingajam!

32. Ir kai juos užkloja banga, tarsi koks šešėlis, šaukiasi jie Allaho, apsivalydami prieš Jį tikėjimą; o kai Jis juos saugiai išveda į sausumą, tai tarp jų būna tas, kuris saikingas. Tačiau neigia Mūsų ženklus tik visokie išdavikai netikintys.

33. O žmonės! Bijokite savo Viešpaties ir su siaubu galvokite apie dieną, kai gimdytojas niekuo negalės pagelbėti savo vaikui, o pagimdytasis niekuo nepagelbės savo gimdytojui! Iš tiesų Allaho pažadas – tiesa; tegul tavęs nesuvedžioja šitas gyvenimas, ir tegul nesuvedžioja jūsų suvedžiotojas (šėtonas) (kuo nors) apie Allahą.

34. Iš tiesų Allahui priklauso Valandos žinojimas; Jis nuleidžia lietų ir žino, kas įsčiose. Bet nežino siela, ką jinai įsigis rytoj, ir nežino siela, kokioj žemėje mirs. Iš tikrųjų Allahas – Žinantis, Išmanantis!

NUSILENKIMAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Alif, liam, mym.*

2. Tai Knyga, kurioje nėra abejonių, pasiųsta pasaulių Viešpaties.

3. Arba jie pasakys: „Išgalvojo jis ją!“ Bet ne, tai – tiesa iš tavojo Viešpaties, kad tu perspėtum žmones, pas kuriuos nebuvo atėjęs perspėjantis skelbėjas iki tavęs, – gali būti, jog jie eis tiesiu keliu!

4. Allahas – Tasai, Kuris sukūrė padanges ir žemę, ir tai, kas tarp jų, per šešetą dienų, paskui įsitvirtino Soste. Neturime mes be Jo globėjo bei užtarėjo. Negi jūs neatsiminsit?

5. Jis skirsto savo įstatymus iš dangaus į žemę, paskui visa tai kyla pas Jį per dieną, kurios trukmė – tūkstantis metų, jūsų skaičiavimu.

6. Toksai – Žinantysis slėpinį ir tai, kas atverta, Galingas, Gailestingas,

7. Kuris puikiai padarė kiekvieną daiktą, kurį sumanė sukurti, ir pradėjo žmogaus kūrimą iš molio,

8. paskui padarė jo palikuonis iš niekingo vandens lašo,

9. paskui suteikė jam pavidalą ir įpūtė jam iš Savo dvasios ir įtaisė jums klausą, regą bei širdis. Nelabai jūs dėkingi!

10. Jie tarė: „Negi kada pasiklysime žemėje, – negi mes iškilsime iš naujo sukurti?“ Taip, jie nesitiki susitikti su savo Viešpačiu!

11. Tark: „Priims jūsų baigtį mirties angelas, kuriam jūs paskirti, paskui jūs būsite sugrąžinti pas savo Viešpatį."

12. O jeigu tu būtum matęs, kaip nusidėjėliai nuleidžia savo galvas prieš savąjį Viešpatį: „Viešpatie mūs, mes pamatėme ir išgirdome – tad sugrąžink mus, kad mes galėtume skleisti gėrį. Mes juk įsitikinę teisingumu."

13. Jeigu Mes tik įsigeistume, tai kiekvienai sielai parodytume tiesų kelią, bet teisingas buvo Mano Žodis: „Pripildysiu Aš Pragarą džinų ir žmonių sykiu!"

14. Tad paragaukite už tai, kad pamiršote apie susitikimą lemtingą jums dieną! Mes privertėme pamiršti, ir paragaukite amžinybės bausmės už tai, ką jūs išdarinėjote!

15. Juk tiki Mūsų ženklais tie, kurie vos juos priminus puola ant žemės ir šlovina savo Viešpaties šlovę. O jie patys nesididžiuoja.

16. Jie atplėšia nuo patalų savo šonus (naktį kelias maldai); jie šaukiasi savojo Viešpaties su baime ir viltimi ir aukoja iš to, ką Mes jiems skyrėme.

17. Nežino siela, kokios grožybės jų akims paslėptos kaip atlygis už tai, ką jie darė.

18. Nejaugi tas, kas tiki, panašus į tą, kas pasileidęs? – nėra jie lygūs.

19. O tie, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, jiems Rojaus sodai – prieglobstis, buveinė už tai, ką jie darė.

20. O tie, kurie paleistuvavo, jų prieglobstis – Ugnis. Kiekvieną syk, kai jie įsigeidžia išeiti iš ten, juos grūda atgal ir sako: „Paragaukite bausmės Ugnimi, kurią jūs laikėte melu!"

21. Ir duosime Mes jiems paragauti mažesnės bausmės, šalia didžiausios, – galbūt jie sugrįš (į tiesų kelią)!

22. Kas yra neteisingesnis už tą, kuriam priminti jo Viešpaties ženklai, o jis nuo jų nusigręžė? Iš tiesų Mes atkeršysim nusidėjėliams!

23. Štai Mes davėme *Mūsai* (Mozei) Knygą – neturėk dvejonių dėl susitikimo su šituo! – ir padarėme ją vadovu sūnums *Israilo* (Izraelio).

24. Ir padarėme Mes iš jų lyderius, kurie veda pagal Mūsų įsakymą tiesiu keliu, už tai, kad jie buvo kantrūs ir buvo įsitikinę Mūsų apreiškimų teisumu.

25. Iš tiesų tavo Viešpats Prikelties Dieną nuspręs tai, dėl ko jie nesutarė!

26. Nejau juos neišvedė į tiesų kelią tai, kad Mes sunaikinome tiek kartų iki jų, po kurių buveines jie vaikšto. Iš tiesų tai – ženklai, nejaugi jie nepaklausys?

27. Nejaugi jie nematė, kad Mes gename vandenį į bevaisę žemę ir dėl jo išvedame pasėlius; jais maitinasi ir jų galvijai, ir jie patys. Nejau nemato?

28. Ir kalba jie: „Kada gi tas sprendimas, jeigu sakote tiesą?“

29. Sakyk: „Sprendimo diena nepadės tiems, kurie netikėjo, jų tikėjimas ir nebus jiems atidėta.“

30. Tad nusigręžk nuo jų ir lauk; juk ir jie laukia.

SĄJUNGININKAI

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. O Pranaše, bijok Allaho ir nepasiduok neteisuoliams bei veidmainiams; iš tiesų Allahas yra Žinantis ir Išmintingas.

2. Sek tuo, kas tau apreiškiama iš tavo Viešpaties; iš tiesų Allahas žino tai, ką jūs darote!

3. Ir pasikliauk Allahu; ir visiškai pakanka, kad Allahas – Patikimas Globėjas!

4. Neįdėjo Allahas žmogui dviejų širdžių vienam kūne ir nesutvėrė motinomis tų iš jūsų žmonų, kurias jūs vadinate uždraustomis sau, ir nepavertė jūsų įsūnių jūsų sūnumis. Tai – tik jūsų kalba jūsų lūpose, o Allahas sako tiesą, ir Jis veda tiesiu keliu.

5. Kvieskite juos (įvaikius) jų tėvų vardais, tai – teisingiau prieš Allahą, o jeigu nežinote, kas jų tėvai, tad anie – jūsų broliai tikėjime ir jūsų artimieji. Neturite nuodėmės ten, kur suklydote, o turite ten, kur kėslavo jūsų širdys. Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas!

6. Pranašas arčiau tikinčiųjų, nei jie patys, o jo žmonos – jų motinos. Ir giminaičiai – arčiau vieni kitų pagal Allaho Knygą, nei tikintieji ir *muhadžirai*, nebent jūs darysite gera savo draugams. Tai prisakyta Knygoje.

7. Štai priėmėm Mes iš pranašų priesaiką – ir iš tavęs, ir iš *Nuho* (Nojaus), ir *Ibrahimo* (Abraomo), ir *Mūsos* (Mozės), ir *Isos* (Jėzaus), *Marjamos* (Marijos) sūnaus, ir priėmėm iš jų griežtą priesaiką,

8. kad Jis galėtų paklausti teisingųjų apie jų teisingumą, o neištikimiesiems paruošė kankinančią bausmę.

9. O jūs, kurie patikėjote! Atsiminkite Allaho malonę jums, kai jus puolė kariai, o Mes pasiuntėme prieš juos vėją ir karius, kurių jūs nematėt. Allahas mato tai, ką jūs darote!

10. Štai puolė jie jus ir iš viršaus, ir iš apačios, ir štai jūsų žvilgsniai apmirė, ir širdys pasiekė gerkles, ir gimė jūsų galvoj visokių minčių apie Allahą.

11. Ten išbandyti buvo tikintieji ir sukrėsti smarkaus sukrėtimo!

12. Ir štai kalbėjo veidmainiai ir tie, kurių širdys nesveikos: „Tai, ką žadėjo jums Allahas ir Jo pasiuntinys, tėra apgaulė!"

13. Ir štai prabilo vienas jų būrys: „O *Jasribo* gyventojai! Jus nesugebėsite išstovėti, grįžkite!" O kitas jų būrys prašė Pranašą leidimo, bylodami: „Namai mūsų – neginami." Bet nebuvo jie neginami. Tik anie norėjo bėgti.

14. O jeigu jie (sąjungininkai) būtų įsiveržę į jį iš skirtingų gyvenvietės pusių ir būtų jie paskatinti pagundai (atsisakyti tikėjimo), tai jie sutiktų su tuo, net neatidėdami, nebent šiek tiek.

15. O prieš tai sudarė jie su Allahu sutartį, kad neatgręš nugaros. Apie sutartį su Allahu bus paklausta.

16. Sakyk: „Nepadės jums bėgimas, jeigu bėgate nuo mirties arba užmušimo; neilgai jūs tuo pasidžiaugsite."

17. Sakyk: „Kas tas, kuris apgins jus nuo Allaho, jeigu Jis įsigeis jums blogio? O jeigu Jis įsigeis jums malonės?" Nesuras jie sau šalimais Allaho nei globėjo, nei padėjėjo!

18. Žino Allahas tuos iš jusiškių, kurie stabdo (žmones dalyvauti kare) ir sako savo broliams: „Čionai, pas mus!" Betgi užima kare jie labai niekingą vietą,

19. šykštėdami jums. O kai juos apima baimė, tu išvysti, kaip jie žiūri į tave. Akys jų vartosi kaip to, kuris praranda sąmonę prieš mirtį. O kai baimė praeina, jie aštrialiežuvauja prieš jus, šykštėdami daryti gėrį. Jie nepatikėjo, ir tuščiu pavertė Allahas visą jų triūsą. Ir buvo tai Allahui lengva!

20. Jie mano, kad sąjungininkai nepasitraukė. O jeigu jie ateitų, jie norėtų slėptis tarp arabų klajoklių ir klausinėti, kas dedasi pas jus. O jeigu jie būtų su jumis, tai kovotų tik nedaugelis.

21. Geras pavyzdys jums buvo Allaho pasiuntinys tiems, kurie pasikliauja Viešpačiu ir Būsimuoju gyvenimu ir dažnai mini Allahą.

22. O kai tikintieji pamatė bendrininkus, jie tarė: „Tai yra tie, kuriuos žadėjo Allahas ir Jo Pasiuntinys. Teisus Allahas ir Jo Pasiuntinys!“ Tai tik sustiprino jų tikėjimą bei nuolankumą.

23. Tarp tikinčiųjų yra žmonių, kurie ištikimai laikosi Allahui duotos priesaikos. Ir tarp jų yra tokių, kurie jau išpildė savo įsipareigojimus, ir tokių, kurie dar lūkuriuoja ir neišdavė savo įsipareigojimų.

24. Tai, todėl, kad Allahas atlygintų ištikimiesiems už jų ištikimybę, ir nubaustų veidmainius, jeigu panorės, arba priims jų atgailą. Iš tiesų Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas!

25. Allahas atmetė tuos, kurie netikėjo, su jų įniršiu, ir nepatyrė jie gėrio! Tikinčiuosius Allahas išgelbėjo nuo mūšio; Allahas – Stiprus, Galingas!

26. Ir išvedė Jis tuos Rašto žmones, kurie jiems (sąjungininkams) padėjo, iš jų tvirtovių, ir pasėjo jų širdyse siaubą; pirmąją dalį jūs sumušėte, kitą dalį paėmėt į nelaisvę.

27. Ir Jis atidavė jums kaipo paveldą jų žemę, jų namus, jų turtą ir žemę, kurios jūs nemindžiojot. Allahas kiekvienam daiktui galingas!

28. O Pranaše, tark savo žmonoms: „Jeigu jūs geidaujate šito gyvenimo ir jo apžavų, ateikit: aš leisiu jums pasisotinti ir paleisiu jus gražiuoju.

29. O jeigu geidaujate Allaho ir Jo Pasiuntinio, ir Amžinojo gyvenimo, tai Allahas paruošė toms, kurios darė gera, didelį atlygį."

30. O Pranašo žmonos! Kuri iš jūsų padarys aiškią niekšybę, tai padvigubinta bus bausmė jai. Juk Allahui tai – lengva.

31. O tai, kuri iš jūsų nuolanki Allahui ir Jo Pasiuntiniui ir daro gerus darbus, – tai Mes duosime atlygį dvigubą ir paruošime jai dosnią dalį.

32. O Pranašo žmonos! Jūs – ne tokios, kaip kuri nors iš moterų. Jeigu jūs dievobaimingos, tai nebūkite pernelyg švelnialiežuvės, kad neįsigeistų jūsų tasai, kurio širdis nesveika, ir kalbėkite deramai.

33. Būkite savo namuose ir nesipuoškite ankstesnio neišmanymo puošmenomis. Atlikinėkite maldą, mokėkite *zakiatą* ir pakluskite Allahui bei Jo Pasiuntiniui. Allahas nori nutolinti bjaurastį nuo jūsų, nuo jūsų šeimos namų ir išskaistinti jus iki tyrumo.

34. Ir atsiminkite tai, kas skaitoma jūsų namuose iš Allaho apreiškimų bei išminties, iš tiesų Allahas – Mielas, Žinantis!"

35. Iš tiesų musulmonai ir musulmonės, tikintys ir tikinčios, nuolankūs ir nuolankios, teisingi ir teisingos, kantrūs ir kantrios, dievobaimingi ir dievobaimingos, duodantys ir duodančios išmaldos,

pasninkaujantys ir pasninkaujančios, saugantys savo skaistybę ir saugančios, dažnai minintys ir minančios Allahą, – parengė jiems Allahas atleidimą ir didelį apdovanojimą!

36. Nelieka nei tikinčiajam, nei tikinčiajai, kai Allahas ir Jo Pasiuntinys nusprendė, pasirinkimo jų reikaluos. O kas neklauso Allaho ir Jo Pasiuntinio, tas pakliūva į neabejotiną paklydimą.

37. Ir štai sakei tam, kurį apdovanojo Viešpats ir kurį tu apdovanojai: „Laikyk prie savęs savo žmoną ir bijok Allaho!“ Ir tu slėpei savo širdy tai, ką Allahas padarys aiškų, ir bijojai žmonių, o vis dėlto Allaho reikia bijoti labiau. Kada gi *Zeidas* patenkino savo įgeidžius (išsiskyrė) su ja, Mes apvesdinom tave su ja, kad tikintieji nejaustų suvaržymo dėl įvaikių žmonų, kai jie patenkins savo įgeidžius. Allaho valia būtinai pildosi.

38. Neturi Pranašas nuodėmės dėl to, ką jam nustatė Allahas. Taip buvo nustatyta Allaho tiems, kurie buvo anksčiau. Allaho sprendimas buvo nulemtas iš anksto.

39. Jie perduoda Allaho apreiškimus ir bijo Jo, ir nebijo nieko, išskyrus Allahą. Užtenka to, kad Allahas veda sąskaitas!

40. *Muchammadas* nebuvo tėvas kuriam nors iš jūsų vyrų, o tik – Allaho Pasiuntinys ir pranašų antspaudas (paskutinis iš pranašų). Allahas žino kiekvieną daiktą!

41. O tie, kurie patikėjote! Minėkite Allahą kuo dažniau.

42. Ir šlovinkite Jį rytą bei vakarą!

43. Jis – Tasai, Kuris laimina jus, ir Jo angelai (laimina jus), – kad išvestų jus iš tamsumų į šviesą. Jis – Maloningas tikintiesiems.

44. Pasveikinimas dieną, kai jie Jį sutiks: „Taika!“ Ir Jis paruošė jiems dosnią dovaną.

45. O Pranaše, Mes pasiuntėme tave liudininku, geros žinios skelbėju ir perspėtoju,

46. kviečiančiu pas Allahą Jo valia ir šviečiančiu žibintu!

47. Pradžiugink tad tikinčiuosius, kad jiems iš Allaho – didžioji malonė!

48. Ir nepakluski netikintiems bei veidmainiams, ir nepaisyki jų įžeidimų, pasikliauk Allahu! Pakanka to, kad Allahas yra Saugotojas ir Globėjas!

49. O tie, kurie patikėjot! Kai jūs tuokiatės su tikinčiosiomis, ir paskelbėte joms apie skyrybas dar jų nepalytėję, tai nėra joms kokio nors apibrėžto termino, kurio jūs turėtumėte laikytis. Duokite joms dovanų ir paleiskite gražiuoju.

50. O Pranaše! Mes leidome tau imti į žmonas tas, kurioms tu davei jų dovaną, ir tas, kurias užvaldė tavoji dešinė iš to, ką tau dovanojo Allahas kaipo laimikį, ir tavo dėdės dukteris iš tėvo pusės, ir tavo tetų dukteris iš tėvo pusės, ir tavo dėdės dukteris iš motinos pusės, ir tavo tetų dukteris iš motinos pusės, kurios persikėlė sykiu su tavimi, ir tikinčią moterį, jeigu ji pati padovanos save Pranašui, jeigu Pranašas panorės ją vesti – visa tai išimtinai tau, o ne tikintiesiems. Mes žinome, ką nustatėm jiems dėl jų žmonų ir to, ką užvaldė jų dešinės, dėl to, kad nebūtų tau suvaržymų. Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas.

51. Tu gali atsakyti (lankyti) iš jų (Pranašo žmonų) tą, kurią nori, ir duoti pastogę (pasilikti kaip žmoną) tai, kurios geidauji ir kurią panorėsi iš tų, kurias atstūmei. Nėr tau nuodėmės; tai labiausiai tinkama, kad jų akys džiaugtųsi, ir tegul jos nenusimena ir pasitenkina tuo, ką joms dovanoji. Allahas žino tai, kas jūsų širdyse. Allahas – Žinantysis, Romus!

52. Nuo šiol neleidžiama tau daugiau moterų, o ir keisti jas į kitas žmonas, nors ir žavėtų jų grožis, nebent tas, kurias užvaldė dešinė tavo. Allahas stebi kiekvieną daiktą!

53. O tie, kurie patikėjote! Neikite į Pranašo namus, jeigu jums ten neskirtas valgis. Ir nesulaukę jums skirto laiko (neikit per anksti). Tačiau kai jus pašauks, tai įženkite, o pavalgę išsiskirstykit, nepradėję draugiško pokalbio. Tai iš jūsų pusės apsunkina Pranašą, jis drovisi jūsų, o Allahas nesidrovi tiesos. O kai prašote iš jų (Pranašo žmonų) kokio nors daikto, tai prašykite pro skraistę. Tai švariau ir jūsų, ir jų širdims. Nedera jums varginti Allaho Pasiuntinio ir niekados neveskite jo žmonų po jo. Tai iš jūsų pusės didelė nuodėmė prieš Allahą.

54. Jeigu jūs ką nors atskleidžiate arba nuslepiate – Allahas vis tiek žino apie kiekvieną daiktą.

55. Nėra joms (Pranašo žmonoms) nuodėmės (jeigu jos bus neprisidengusios) prieš jų tėvus, sūnus, brolius, brolėnus, seserėnus, jų moteris ir prieš tuos, kuriuos užvaldė jų dešinės. Bijokite Allaho, juk Jis – liudininkas bet kuriam daiktui!

56. Iš tiesų Allahas ir jo angelai laimina Pranašą! O jūs, kurie patikėjote! Laiminkite Jį ir sveikinkite, taikos linkėdami.

57. Iš tiesų tie, kurie užgaulioja ir įžeidinėja Allahą ir Jo Pasiuntinį, – prakeikė juos Allahas šiame gyvenime ir Būsimajame ir paruošė jiems žeminančią kančią.

58. O tie, kurie užgaulioja ir įžeidinėja tikinčiuosius (vyrus) ir tikinčiąsias (moteris) visai neužtarnautai, – jie užsideda sau melagystės ir aiškios nuodėmės naštą.

59. O Pranaše, pasakyk savo žmonoms, dukroms ir tikinčioms moterims, tegul jos labiau užsitraukia savo skraistes. Taip jas lengviau atskirs (nuo vergių ir pasileidusių moterų) ir tada jų neužgaulios. Allahas Atleidžiantis, Gailestingas!

60. Jeigu nesusilaikys veidmainiai ir tie, kurių širdys nesveikos, ir platinantieji gandus *Medinoje*, Mes būtinai pagelbėsime tau juos nugalėti. Tada jie bus tavo kaimynystėje tik trumpai,

61. kaip prakeiktieji. Kur tiktai bus jie sutinkami, ten bus sučiupti ir užmušti.

62. Toks buvo Allaho nuosprendis tiems, kurie praėjo anksčiau. Ir nesurasi jokios permainos Allaho sprendimuose!

63. Klausia tavęs žmonės apie Valandą. Sakyk: „Žino apie ją tik Allahas", – o kas tau leista žinoti, – galbūt Valanda jau arti.

64. Iš tiesų Allahas prakeikė netikinčius ir paruošė jiems Liepsną, –

65. amžinajam buvimui ten! Nesuras jie globėjo, nei padėjėjo, –

66. tądien, kai jų veidai bus įbesti į Ugnį, jie tars: „Geriau jau būtume paklusę Allahui ir paklusę Pasiuntiniui!"

67. Jie tarė: „Viešpatie mūs, mes klausėme savo valdininkų ir savo didžiūnų, o jie išvedė mus iš kelio!

68. Viešpatie mūs, padvigubink jiems bausmę ir užleisk ant jų didįjį prakeiksmą!"

69. O tie, kurie patikėjote! Nebūkite panašūs į tuos, kurie skriaudė *Mūsą* (Mozę)! Allahas apsaugojo jį nuo to, ką jie kalbėjo. Jis gerbiamas prieš Allahą.

70. O tie, kurie patikėjote! Bijokite Allaho ir tarkite teisingą žodį.

71. Tada Jis sutvarkys jums jūsų reikalus ir atleis jums jūsų nuodėmes. O kas paklūsta Allahui ir Jo pasiuntiniui, tas turės didelį pasisekimą.

72. Mes siūlėme padangėms ir žemei, ir kalnams priimti atsakomybę, bet jie atsisakė ją priimti, išsigando jos; priėmė ją žmogus, – juk jis buvo neteisingas, neišmanėlis.

73. Tai todėl, kad Allahas galėtų nubausti veidmainius ir veidmaines, daugiadievius ir daugiadieves, ir priimtų tikinčiųjų (vyrų) ir tikinčiųjų (moterų) atgailą. Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas!

SABA

Vardan Allaho, Maloningojo, gailestingojo!

1. Šlovė Allahui, kuriam priklauso viskas, kas padangėse ir žemėje; Jam šlovė ir Būsimame gyvenime, Jis – Išmintingas, Išmanantis!

2. Jis žino, kas įeina į žemę ir kas išeina iš jos; kas nužengia iš dangaus ir pasikelia į jį. Jis – Maloningas, Atleidžiantis.

3. Netikintieji sakė: „Neišmuš mums Valanda!“ Sakyk: „Taip! Išmuš ji jums, prisiekiu Viešpačiu savo, žinančiu slėpinį; nuo Jo nepasislėps dulkelės svoris nei danguje nei žemėje, ir tai, kas mažiau už jį, ir daugiau už jį; nėra to, ko nebūtų aiškioje Knygoje.

4. ...kad būtų atlyginta tiems, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, – būtent jiems atleidimas ir dosnios dovanos.“

5. O tie, kurie dėjo pastangas visaip sumenkinti Mūsų apreiškimus bei ženklus, – tiems bausmė iš skausmingų kankynių.

6. Ir mato tie, kuriems dovanotas žinojimas, kas atsiųsta tau tavo Viešpaties – kad tai yra tiesa, kuri veda į Galingojo, Šlovingojo kelią.

7. Netikintieji sakė: „Ar parodyti jums tą žmogų, kuris praneša, kad, kuomet jau būsite visiškai suirę, prisikelsite kaip naujai sukurtieji?

8. Sugalvojo jis apmeluoti Allahą, ar čia apsėdimas?“ Taip, tie, kurie netiki Būsimuoju gyvenimu, kančiose ir labai pasiklydę!

9. Negi jie nematė to, kas priešais juos ir kas už jų danguje ir žemėje? Jeigu Mes įsigeisim, tai priversim žemę praryti juos arba numesime ant jų iš dangaus kokį gabalą. Iš tiesų čia ženklas bet kuriam vergui, norinčiam atgailauti!

10. *Davūdą* (Dovydą) Mes apdovanojom Savąja malone ir tarėm: „O kalnai ir paukščiai, šlovinkite kartu su juo!" Mes padarėme jam geležį minkšta.

11. „Daryk žemyn besileidžiančius (šarvažiedžius marškinius) ir išmatuok žiedelius. Darykite gera, Aš juk regiu, ką jūs darote!"

12. O *Sulęimanui* (Saliamonui) – (padarėme pavaldų) vėją... kuris ryte praskriedavo mėnesio atstumą, ir po pietų – mėnesio atstumą. Mes jam privertėm tekėti vario šaltinį. O tarp džinų (buvo tokių), kurie dirbo dėl jo Viešpaties pavedimu; o tie, kurie vengs Mūsų paliepimo, Mes duosime paragauti bausmės Ugnimi.

13. Dirba jie jam tai, ko jis įsigeidžia, iš nuostabių statinių, statulų, taurių gilių, kaip cisternos, ir tvirtų katilų. Parodyk dėkingumą, *Davūdo* (Dovydo) gimine! Tačiau nedaugelis Manųjų vergų yra dėkingi!

14. O kai Mes paskyrėme jam mirti, apie jo mirtį jie sužinojo tik tada, kai žemės kirminas pagraužė jo lazdą. O kai jis parkrito, suvokė džinai, kad jeigu jie būtų žinoję slėpinį, tai nebūtų atsidūrę žeminančiose kančiose.

15. *Sabos* gyvenvietėje buvo ženklas: dveji sodai, iš dešinės ir kairės pusių – maitinkitės iš to, kuo jūsų Viešpats apdovanojo, ir dėkokite Jam! Palaiminga šalis ir Viešpats Gailestingas!

16. Tačiau jie nusisuko, ir nukreipėme Mes ant jų užtvankos vandenis, ir pakeitėme jiems jų sodus į dvejus sodus, vedančius karčius vaisius, eglūnus ir kelis lotosus.

17. Šitaip atlyginome jiems už tai, kad jie netikėjo! Negi Mes keršijam kam nors, išskyrus netikinčiuosius?

18. Ir pastatėme Mes tarp jų ir tų gyvenviečių, kurias tenai palaiminome, aiškius (saugius) kaimus; ir apskaičiavome atstumus tarp jų: „Eikite tenlink saugūs naktį ir dieną!“

19. Ir tarė jie: „Viešpatie, pailgink mūsų kelionių tarpus!“ – ir nuskriaudė jie patys save. Dėl to įterpėme Mes juos į savo pasakojimus ir sudraskėme į skutelius. Iš tiesų šitai – ženklas kiekvienam kantriajam, dėkingajam!

20. *Ibliso* spėjimas apie juos buvo teisingas, ir jie nusekė jam iš paskos, išskyrus nedidelę grupę tikinčiųjų.

21. Neturėjo jis jiems galios, išskyrus tai, kad atskirtų tuos, kas tiki Būsimąjį gyvenimą, nuo tų, kas juo abejoja. Tavo Viešpats – Sargas kiekvieno daikto!

22. Sakyk: „Pašaukite tuos, kuriuos jūs išgalvojote šalimais Allaho!“ Jie nevaldo netgi dulkės svorio danguje ir žemėje; nedalyvauja jie ten jokiam veiksme, nėr Jam tarp jų jokio padėjėjo.

23. Nepadės priešais Jį užtarimas, išskyrus tuos, kuriems Jo bus leista. O kuomet baimė bus nutolinta nuo jų širdžių, jie tars: „Ką pasakė jūsų Viešpats?“ Tie tars: „Tiesą, juk Jis – Išaukštintas, Didis!“

24. Sakyk: „Kas suteikia jums išlaikymą iš dangaus ir žemės?“ Sakyk: „Allahas. Iš tiesų vieni iš mūsų arba tiesiam kely, arba aiškiai pasiklydę!“

25. Sakyk: „Jūsų nepaklaus apie tai, kuo mes nusidėjome, ir mūsų nepaklaus apie tai, ką jūs veikiate.“

26. Sakyk: „Surinks mus visus mūsų Viešpats, o po to nuteis mus teisingai. Jis juk Atskleidžiantis (arba Teisingas Teisėjas), Žinantysis!“

26. Sakyk: „Parodykite man tuos, kuriuos jūs skiriate Jam į draugus!“ Ne! Tai Jis, Allahas – Galingas, Išmintingas!

28. Ir Mes siuntėme tave tik kaip geros žinios nešėją ir perspėjantį mokytoją visiems žmonėms, bet didžioji žmonių dalis nežino.

29. Ir kalba jie: „Kada gi tasai pažadas (išsipildys), jeigu jūs sakote tiesą?“

30. Sakyk: „Jums pažadėta diena, kai nieko nė valandai negalėsite nei sulėtinti, nei priartinti.“

31. Ir tarė tie, kurie netikėjo: „Mes niekada nepatikėsime šituo Koranu ir tuo, kas atsiųsta iki jo!“ o jeigu tu išvystum netikinčiuosius, pastatytus priešais jų Viešpatį! Vieni jų kreipiasi į kitus. Tie, kur buvo silpni, kalba tiems, kurie išsiaukštinę: „Jeigu ne jūs, tai mes būtume buvę tikinčiaisiais!“

32. Sako tie, kurie buvo išdidūs, tiems, kurie buvo silpni: „Negi mes nustūmėme jus nuo tiesaus kelio tada, kai jis atėjo pas jus? Ne, jūs patys buvote nusidėjėliai!“

33. Ir tarė tie, kurie buvo silpni, tiems, kurie pūtėsi: „Jūs gudraudavote naktį ir dieną ir jūs įsakydavote mums netikėti Allahą ir priskirti Jam lygius!“ Ir nuslėpė jie atgailą, kuomet išvydo bausmę. Ir uždėjome grandines ant kaklų tiems, kurie netikėjo. Ar nebus jiems atlyginta, išskyrus tai, ką jie darė?

34. Kad ir kur Mes būtume siuntę perspėjantį skelbėją, nebuvo taip, kad nesakytų ten apdovanotieji gėrybėmis: „Iš tiesų mes netikime tuo, su kuo jūs čia atsiųsti!“

35. Ir sakė jie: „Mes pertekę turtų ir vaikų. Mūsų nebaus."

36. Sakyk: „Iš tiesų mano Viešpats išplečia arba sumažina dalį, kam įsigeidęs, bet didžioji žmonių dalis to nežino."

37. Nei jūsų turtai, nei jūsų vaikai nepriartina prie Mūsų, nebent patikėjote ir darėte gerus darbus. Šitie – jiems atlygis dvigubas už tai, ką jie darė; jie saugūs seklyčiose.

38. O tie, kurie stengiasi susilpninti Mūsų ženklus, – jie nublokšti į bausmę.

39. Sakyk: „Iš tiesų mano Viešpats išplečia arba sumažina dalį, kam įsigeidęs iš Savo vergų." Jeigu jūs išnaudosite ką nors, Jis papildys tai; Jis – Geriausias iš skiriančių dalį!

40. Tądien Jis surinks juos visus, paskui tars angelams: „Nejaugi šitie jums lenkėsi?"

41. Jie tars: „Šlovė Tau, Tu mūsų Globėjas, o ne jie! Jie garbino džinus; didžioji dalis būtent jais ir tikėjo!"

42. Šiandieną jūs negalite vieni kitiems nei padėti, nei pakenkti. Ir tarsime Mes tiems, kurie buvo neteisūs: „Paragaukit Ugnies bausmės, kurią laikėt melu!"

43. O kai skaitomi jiems Mūsų apreiškimai, aiškiai išdėstyti, jie sako: „Tai – tėra žmogus, kuris nori jus atitraukti nuo to, ką garbino jūsų tėvai!" Ir kalbėjo jie: „Tai – tik išgalvotas melas!" Ir kalba tie, kurie netikėjo, apie tiesą, kai jinai atėjo pas juos: „Tai – tik aiškūs burtai!"

44. Mes nedavėme jiems knygų, kurias jie studijuotų, ir nesiuntėme perspėjančio įtikinėtojo.

45. Ir tie, kurie iki jų palaikė pasiuntinius melagiais. Jie (*Mekkos* daugiadieviai) negavo nė dešimtosios dalies to, ką Mes jiems

dovanojome, bet vis tiek Mūsų pasiuntinius palaikė melagiais. Koks buvo Mūsų pasmerkimas!

46. Sakyk: „Aš patariu jums tiktai viena, kad stotumėte priešais Allahą po du arba po vieną, paskui jūs susimąstykite; jūsų draugas nėra apsėstas. Iš tiesų jis – tiktai perspėjantis patarėjas jums žiaurios bausmės akivaizdoje!“

47. Sakyk: „Tas atlygis, kurio aš jūsų prašau: jis jums patiems. O mane apdovanos Allahas; Jis – visko Liudytojas!“

48. Sakyk: „Iš tiesų mano Viešpats siunčia tiesą, Jis – Žinantis slėpinį!“

49. Sakyk: „Atėjo tiesa, ir melas nieko daugiau nesukurs ir nesugrįš!“

50. Sakyk: „Jeigu aš pasiklydau, tai klystu pats sau kenkdamas. O jeigu aš einu tiesiu keliu, tai tik todėl, kad taip apreiškia man mano Viešpats. Iš tiesų Jis – Girdintis, Artimas!“

51. O jeigu tu matytum, kokie jie bus išsigandę. Nebus jiems galimybės pabėgti ir bus sučiupti netoliese.

52. Jie sakys: „Mes patikėjome tuo!“ Bet kaip jiems priartėti iš tolimos vietos?

53. Netikėjo jie Juo dar anksčiau ir spėliodavo apie slėpinį iš tolimos vietos.

54. Tačiau užtvara pastatyta tarp jų ir to, ko jie geidė, kaip kad buvo padaryta su jų partijomis anksčiau. Iš tikrųjų jie painioje dvejonėje!

KŪRĖJAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Šlovė Allahui, dangaus ir žemės Kūrėjui, angelus skyrusiam pasiuntiniais, kurie su dviem, trim ir keturiais sparnais. Jis pagausina kūrinijoj tai, ką įsigeidžia. Allahas turi galios kiekvienam daiktui!

2. Ką atvers Allahas žmonėms iš Savo malonės, – tam neatsiras sulaikančiojo, ką Jis sulaikys, – tam nėra siunčiančiojo po Jo. Jis – Galingas, Išmintingas.

3. O žmonės, atminkite Allaho malonę jums! Ar yra koks nors kūrėjas, išskyrus Allahą? Jis siunčia jums pramaitinimą iš dangaus ir iš žemės. Nėr dievybės, išskyrus Jį! Kaip labai esate suvedžioti!

4. Jeigu jie laiko tave melagiu, tai buvo laikomi melagiais pasiuntiniai iki tavęs, ir pas Allahą sugrįžta visi reikalai.

5. O žmonės, juk Allaho pažadas – tiesa; tegul jūsų nesuvilioja šitas gyvenimas ir tegul viliotojas (šėtonas) neatitraukia jūsų nuo Allaho!

6. Iš tiesų šėtonas jums priešas, tad laikykite jį priešu! Jis šaukia savąją partiją, kad jie taptų Ugnies gyventojais.

7. Tiems, kurie netikėjo, jiems – smarki nuobauda. O tiems, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, jiems – atleidimas ir didelis atlygis.

8. Argi tas, kam išgražinti yra jo blogi veiksmai, ir jam pačiam jie gražūs pasirodė (lygus tam, kuris eina tiesiu keliu?)... Iš tiesų

Allahas išveda iš kelio, ką įsigeidęs, ir veda teisingu keliu, ką nori. Tegul dėl jo neplūsta skausmu tavo siela. Iš tikrųjų Allahas žino, ką jie daro!

9. Allahas – Tasai, Kuris siunčia vėtras, kurios pakelia debesis. Paskui Mes siunčiam juos į mirusią žemę ir taip atgaivinam ją. Toks bus ir prikėlimas!

10. Kas geidauja didybės, tai Allahui priklauso visa didybė; iki Jo pakyla geras žodis ir kilnus veiksmas, kurį Jis išaukština. O tie, kurie gudrauja, kad darytų pikta, jiems – skausmingos kančios; o gudravimas jų niekais nueina.

11. Allahas sukūrė jus iš žemės, paskui iš lašo, paskui sutvėrė jus poromis. Ir pastoja patelė, ir gimdo tiktai su Jo žinia. Ir pridedama metų ilgaamžiui, ir sutrumpinamas jo gyvenimas tik pagal Knygą. Iš tiesų – tai Allahui lengva!

12. Negali susilyginti dvi jūros (dvi vandens rūšys): šita – saldi, gėla, maloni gerti, o šita – sūri, karti; iš kiekvienos jūs maitinatės šviežia mėsa ir išgriebiate grožybių, kuriomis žavitės. Ir matai ten jas vagojančius laivus, kad galėtumėte ieškoti Jo malonės, – galgi būsit dėkingi?

13. Jis įveda naktį į dieną, o dieną įveda į naktį; Jis sutaisė saulę ir mėnesį – viskas juda iki atitinkamos ribos. Allahas – jūsų Viešpats; Jam priklauso valdžia, o tie, kuriuos jūs šaukiate greta Jo, nevaldo net datulės odelės.

14. Jeigu jūs šaukiate juos, jie negirdi jūsų šauksmo, o jeigu girdėtų, tai neatsilieptų, o Prikėlimo dieną jie atsižadės jūsų garbinimo. Niekas neduos tau žinios taip, kaip Žinantysis!

15. O žmonės, tai jūs, kuriems reikia Allaho, o Allahas Turtingas, Šlovingas.

16. Jeigu Jis panorės, tai išves jus ir atves naują kūriniją.

17. Tai Allahui nesunku.

18. Nė viena siela neneš naštos kitos sielos; netgi jei ir pašauktų prislėgtoji ją panėšėti (arba paimti nors dalį naštos), niekas iš jos nebus paimta, net jeigu (prašantysis) būtų artimas giminaitis. Tu perspėji tuos, kurie bijo Viešpaties Jo nematydami ir atlieka maldą. O kas apsivalo, tas apsišvarina pats dėl savęs, ir pas Allahą sugrįžimas.

19. Nesusilygins aklasis ir regintysis,

20. tamsumos ir šviesa,

21. pavėsis ir karštis.

22. Nesusilygins gyvieji ir mirusieji: juk Allahas leidžia girdėti, kam nori, o tu nepriversi girdėti tų, kurie kapuose:

23. tu – tesi tik perspėjantis mokytojas.

24. Mes pasiuntėm tave su tiesa – kaip žinianešį ir perspėjantį pamokslininką. Nėra nė jokios tautos, kurios nebūtų aplankęs perspėjantis mokytojas!

25. Jeigu jie palaikys tave melagiu, tai juk laikė melagiais pasiuntinius ir tie, kurie buvo iki jų. Pas juos ateidavo jų pasiuntiniai su aiškiais apreiškimais, su Raštais ir su Apšviečiančia Knyga.

26. Paskui sučiupau Aš tuos, kurie nepatikėjo. Ir koks buvo Mano pasipiktinimas!

27. Nejaugi nematei, kaip Allahas nuleidžia iš dangaus vandenį; juo Mes išvedėm įvairiausių spalvų vaisius. O per kalnus eina keliai – balti, rauzgani, įvairiaspalviai ir juodi kaip varnos.

28. Ir žmonės, žvėrys bei gyvuliai – įvairių būna spalvų. Taip! Bijo juk Allaho tik tie Jo vergai, kurie išmano; iš tikro Allahas Galingas, Atleidžiantis!

29. Iš tiesų tie, kurie skaito Allaho Knygą ir atlieka maldą, ir aukoja iš to, kuo Mes juos apdovanojome viešai ir slaptai, ir tikisi sėkmės prekyboje, kuri nenueis veltui,

30. kad Jis galėtų dosniai jiems atlyginti ir padidinti jiems Savo malonę. Iš tiesų Jis Dovanojantis, Dėkingas!

31. O tai, ką Mes tau apreiškėme iš knygos, yra tiesa, patvirtinanti teisingumą to, kas pasiųsta anksčiau. Iš tikrųjų Allahas žino apie Savo vergus ir mato juos.

32. Paskui Mes įdavėm Knygą kaip paveldą tiems iš Mūsų vergų, kuriuos pasirinkome. Tarp jų yra tokių, kurie neteisingi patys sau, yra ir saikingųjų, – yra tokių, kurie lenkia kitus savo gerais darbais, Allahui leidus; tai – didžiulė malonė!

33. *Edeno* sodai, į kuriuos jie įžengs, kur jie bus pasipuošę apyrankėmis iš aukso ir perlo; drabužiai jų ten bus šilkiniai.

34. Ir tars jie: „Šlovė Allahui, kuris išvadavo mūsų liūdesį!“ Iš tiesų mūsų Viešpats – Atleidžiantis, Dėkingas!

35. Jis – Tas, Kuris apgyvendino mus Amžinybės namuose per Savo malonę; nejusime niekad ten nuovargio, neužeis mums jokia bejėgystė.

36. O tie, kurie netikėjo, jiems – Pragaro liepsnos, jiems ten nenuspręs taip, kad jie numirtų, bet ir nebus palengvintos jų kančios. Taip Mes atlyginam kiekvienam netikinčiam!

37. Ten jie aimanuoja: „Viešpatie mūsų, išvesk mus, mes darysime gerus darbus – ne tai, ką anksčiau darėme!“ Negi Mes nedavėm

jums (pakankamai ilgo) gyvenimo taip, kad kiekvienas galėtų susiprotėti, kas atsiminė. Ir Perspėjantis skelbėjas buvo atėjęs pas jus. Tad ragaukite (bausmės), neteisingiesiems nėr padėjėjo!

38. Iš tiesų Allahas žino apie dangaus ir žemės slėpinį. Jis žino ir tai, kas krūtinėje!

39. Jis – Tas, Kas padarė jus vietininkais žemėje. Kas netikėjo, tas nepatikėjo tik savo nenaudai. Netikėjimas tik padidins netikintiems pas jų Viešpatį vien rūstybę. Netikėjimas neprideda netikintiems nieko, išskyrus nuostolį!

40. Sakyk: „Ar matėte savo bendrininkus, kurių šaukiatės be Allaho? Parodykit, ką jie sukūrė žemėje? Ar jiems priklauso kokia nors dangaus dalis?“ Ar Mes dovanojome jiems Knygą, kurios aiškiais apreiškimais jie vadovaujasi? Ne! Netikintieji vienas kitam žada tiktai suvedžiojimą.

41. Iš tiesų Allahas laiko dangų ir žemę, kad jie nesujudėtų. O jeigu jie sujudėtų, tai niekas kitas jų neišlaikytų po Jo; juk Jis – Romus, Atleidžiantis!

42. Ir prisiekinėjo jie Allahu – didžiausiąja savo priesaika: jeigu ateis pas juos perspėjantysis, tai jie eis keliu tiesiau nei kuri kita bendruomenė. O kai atėjo pas juos perspėjantis pamokslininkas, tai padidino tik jų pasibjaurėjimą jais.

43. Tai įvyko todėl, kad jie išsiaukštino žemėje ir pasižymėjo rafinuotu blogiu. Tačiau rafinuotas blogis apėmęs (arba supa) tik jo turėtojus. Negi laukia jie ko nors kito, išskyrus pirmųjų kartų lemtį? Niekados nesurasi pakaito Allaho keliui! Niekados nesurasi permainos Allaho kely!

44. Negi jie nevaikščiojo žeme ir nematė, koksai galas ištiko tuos, kurie buvo iki jų? Buvo jie galingesni savo jėga, bet Allaho niekas negali išvengti nei danguje, nei žemėje. Jis – Žinantysis, Stiprus!

45. Jeigu Allahas baustų žmones už tai, ką jie įgijo, Jis nepaliktų jos paviršiuje nė vieno gyvo sutvėrimo, bet Jis atideda jiems tai iki tam tikro nustatyto laiko. O kai ateis jų laikas... juk Allahas regi Savo vergus!

JA SYN

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Ja syn.*

2. Prisiekiu išmintinguoju Koranu!

3. Tu, žinoma, vienas iš pasiuntinių

4. tiesiame kelyje.

5. Jis pasiųstas Išmintingojo, Maloningojo,

6. kad tu perspėtum tautą, kurių tėvų niekas neperspėjo, ir todėl jie nepaiso.

7. Jau pasiteisino Žodis daugeliui jų, ir jie nepatikės.

8. Mes uždėjome jiems ant kaklų apkaustus iki smakro, ir jų galvos užverstos.

9. Mes pastatėme užtvarą priešais juos ir už jų nugaros ir užklojome juos, ir jie nemato.

10. Ir jiems tas pats, perspėjai tu juos, ar neperspėjai: jie netiki.

11. Tu gali perspėti tiktai tuos, kas klauso Priminimo ir bijo Gailestingojo, nors jo nemato. Tad pradžiugink jį atleidimu ir dosniu atlygiu!

12. Juk Mes prikeliam mirusiuosius ir užrašom, ką jie paruošę anksčiau, ir tai paliko po savęs. Ir kiekvieną daiktą Mes apskaičiavome ir užrašėme aiškiame vadove.

13. Duok jiems kaip pavyzdį kaimo gyventojus: štai atėjo pas juos pasiuntiniai.

14. Štai pasiuntėme Mes pas juos dvejetą, ir jie palaikė juos melagiais; Mes sustiprinom trečiuoju, ir jie tarė: „Mes juk pas jus pasiųstieji."

15. Tie tarė: „Jūs – tiktai žmonės, panašūs į mus. Nieko neatvėrė Gailestingasis. Jūs tik meluojate!"

16. Jie tarė: „Jūsų Viešpats žino, kad mes pas jus siųsti.

17. Ir mūsų reikalas aiškiai pranešti."

18. Jie tarė: „Mes išvydome jumyse blogą ženklą! Jeigu jūs nenustosit, mes užmėtysim jus akmenimis, ir jus ištiks mūsų sunki bausmė."

19. Tie tarė: „Jūsų blogas ženklas pasisuks prieš jus pačius. Nejaugi tuomet, kai jus perspėja (jūs laikot tai blogu ženklu?) Taip, jūs žmonės, peržengę ribą!"

20. Ir atskubėjo iš miesto pakraščių žmogus. Jis tarė: „O žmonės, sekite paskui pasiuntinius!

21. Sekite paskui tuos, kas neprašo iš jūsų atlygio ir kas eina tiesiu keliu!

22. Kodėl gi man negarbinti To, Kuris sukūrė mane ir pas kurį visi jūs sugrįšite?

23. Nejaugi rinksiuosi sau kitus dievus, išskyrus Jį? Jeigu Gailestingasis įsigeistų man blogio, nuo nieko neišvaduos manęs jų užtarimas, ir jie manęs neišgelbės.

24. Juk aš tada būsiu aiškiai pasiklydęs.

25. Juk aš patikėjau jūsų Viešpačiu ir paklausykite manęs."

26. Jam buvo tarta: „Įženk į Rojų!" Jis tarė: „O, jeigu mano žmonės žinotų,

27. už ką atleido man mano Viešpats ir padarė mane vienu iš pagerbtųjų!"

28. Ir Mes tada nesiuntėme prieš jo tautą jokios kariuomenės iš dangaus, ir nesiruošėme siųsti.

29. Buvo tai tik vienas klyksmas, ir štai jie užgeso.

30. O, vargas vergams! Neatėjo pas juos nė vienas pasiuntinys, iš kurio jie nepasityčiotų.

31. Nejaugi jie neregėjo, kiek gentkarčių Mes pražudėme iki jų, ir kad jos pas juos nesugrįš?

32. Išties, visi jie bus pas Mus surinkti.

33. Ir ženklas jiems – mirusioji žemė, kurią Mes atgaivinome ir išvedėme iš jos grūdus, kuriuos jie valgo.

34. Mes išauginome joje sodus iš palmių ir vynuogynų ir privertėme trykšti šaltinius,

35. kad jie valgytų jų vaisius ir tai, ką pagamino jų rankos. Negi jie neatsidėkos?

36. Šlovė Tam, Kuris sukūrė visų po porą, – ir tų, kurie auga iš žemės, ir jų pačių, ir tų, kurių jie nežino.

37. Ir ženklas jiems – naktis. Mes nutraukiame nuo jos dieną, ir štai – jie atsiduria tamsoje.

38. Ir saulė teka į savo buvimo vietą. Taip nustatyta Galingojo, Žinančio!

39. Ir mėnuliui Mes nustatėme sustojimus, kol jisai nesudyla kaip sena palmės šaka.

40. Saulei nedera vytis mėnulio, ir naktis nelenkia dienos, ir kiekvienas plauko savo orbita.

41. Ir ženklas jiems – kad Mes pergabenome jų palikuonis pakrautam laive.

42. Ir Mes sukūrėme jiems panašius (laivus) į jį, kuriais jie gali keliauti.

43. O jeigu Mes įsigeisim, tai paskandinsime juos, ir nėra jiems padėjėjo, ir neišsigelbės,

44. nebent per Mūsų malonę ir leisim naudotis (gėrybėmis) apibrėžtąjį laiką.

45. O kai sakoma jiems: „Bijokite to, kas priešais jus, ir to, kas už jūsų, – galbūt jūs būsite išgelbėti!", - jie neatsako.

46. Ir neaplanko jų nė vienas ženklas iš jų Viešpaties, kad jie nuo jo nenusigręžtų.

47. O kai jiems tars: „Paaukokite iš to, kuo apdalijo jus Allahas!"– tie, kurie netiki, sako tikintiesiems: „Negi mes imsim maitinti tą, kurį pamaitintų Allahas, jeigu tik panorėtų? Tesate tikri paklydėliai."

48. Ir sako jie: „Kada gi tasai pažadas, jeigu nemeluojat?"

49. Jie nesulauks nieko kito, išskyrus vieną riksmą, kuris pasieks juos, kai jie kivirčijasi.

50. Ir nepajėgūs bus jie palikti testamentą arba sugrįžti pas savo šeimą.

51. Ir papūs į Ragą, ir štai – jie iš kapų skuba pas savo Viešpatį.

52. Jie kalba: „Vargas mums! Kas pakėlė mus iš miego vietos? Ar čia tai, ką žadėjo Gailestingasis, ir tiesą sakė pasiuntiniai!"

53. Nieko nebuvo, išskyrus vienatinį riksmą, ir štai – jie visi stojo prieš Mus.

54. Ir šiandien nė viena siela nebus nė kiek nuskriausta. Ir atlygins jums tik už tai, ką jūs darėte.

55. Rojaus gyventojai šiandien iš tiesų užsiėmę pasisotinimu.

56. Jie ir jų žmonos paunksmėje ilsisi guoliuos.

57. Ten jiems vaisiai ir viskas, ko jiems prireiks.

58. Gailestingasis Viešpats sveikina juos žodžiu: „Taika!"

59. „Atsiskirkite šiandien, nusidėjėliai!

60. Ar Aš neįsakiau jums, sūnūs *Adamo* (Adomo), kad negarbintumėte šėtono? Juk jisai jums aiškus priešas!

61. Ir kad garbintumėte Mane. Tai – tiesus kelias.

62. Jis išvedė iš kelio daugybę tautų. Nejau jūs nesuprantat?

63. Štai – Pragaras, kuris jums buvo žadėtas.

64. Pleškėkite jame šiandien už tai, kad netikėjote!"

65. Šiandien Mes uždėjome antspaudą ant jų lūpų, ir kalbės Mums jų rankos, ir liudys jų kojos, ką jie įgijo.

66. O jeigu Mes įsigeistume, tai atimtume jiems akis, ir tada jie aplenkinėdami viens kitą pasileistų ieškoti kelio; betgi kaip jiems matyti?

67. O jeigu Mes įsigeistume, tai pakeistume jų išvaizdą (arba sustingdytume juos) šitoje pačioje vietoje; ir negalėtų jie eiti, nei grįžti.

68. O kam Mes duodame ilgametystę, tam iškreipiame jo stotą. Negi jie neateis į protą?

69. Mes nemokėme jo (*Muchammado*) eiliuoti, ir tai jam netinka. Tai tėra Priminimas ir aiškus Koranas,

70. kad perspėtų tuos, kas gyvas, ir kad pasiteisintų Žodis netikintiems.

71. Negi jie nematė, kad Mes sukūrėme jiems iš to, kas sukurta Mūsų rankomis, galvijus, ir jie juos valdo?

72. Mes padarėme juos pavaldžius jiems: vienais jie jodinėja, kitus valgo.

73. Iš jų jiems nauda ir gėralas. Negi jie nepadėkos?

74. Ir pasirinko jie greta Allàho sau dievų, – galgi tikisi sulaukti pagalbos!

75. Negali jie padėti jiems, nors jie jiems – tikra kariuomenė.

76. Tegul tavęs neliūdina jų žodžiai: „Mes žinome, ką jie slepia ir ką atveria.

77. Negi nemato žmogus, kad Mes sukūrėme jį iš lašo? O šis atvirai priešinasi!

78. Ir pateikia jis Mums palyginimus, bet užmiršo, kaip pats atsirado. Jis kalba: „Kas atgaivins kaulus, kurie sutrūnijo?“

79. Sakyk: „Atgaivins Tasai, Kuris sukūrė juos pirmąsyk, ir Jis išmano apie visą kūriniją.

80. Jis – Tas, Kuris iš žalio medžio padarė jums ugnį, ir štai – jūs ją įkuriate.“

81. Negi Tas, Kuris sutvėrė padanges ir žemę, nesugebės sukurti panašių į juos? Taip, Jis – Kūrėjas, Išmintingas!

82. Jo įsakymas, ko nors įsigeidus, – užtenka tarti Jam: „Būk!“ – ir tai išsipildo.

83. Taigi šlovė Tam, Kurio Rankoje valdžia visai tvarinijai, ir pas Jį jūs būsite sugrąžinti!

STOVINTIEJI EILĖJE

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Prisiekiu stovinčiais eilėje,

2. vejančiais be atvangos,

3. skaitančiais priminimą, –

4. išties, Viešpats jūsų – Vienintelis,

5. Valdovas dangaus ir žemės, ir to, kas tarp jų, ir visų rytų Viešpats!

6. Juk Mes išpuošėme artimiausią dangų žvaigždžių gražumu,

7. kad apsaugotume jį nuo bet kurio maištingo šėtono.

8. Jie negali įsiklausyti į aukščiausiąjį susirinkimą, ir užmėtomi jie iš visų pusių,

9. Kad išvytų juos iš ten. Ir jų laukia amžinos kančios.

10. Bet jeigu kuris nors iš jų (šėtonų) pagriebs nors žodį, tai paskui jį paseks perveriantis žaižaruojantis šviesulys.

11. Tad paklausk jų (žmonių): ar jie tvirčiau sukurti, ar tie, kuriuos Mes sukūrėm? Mes juk sukūrėme juos iš limpančio molio.

12. Tu nustebęs, o jie tyčiojasi

13. ir, kai jiems primena, jie nenori atsimint.

14. O kai jie mato ženklą, tai šaiposi iš jo.

15. Ir tarė jie: „Tai tik aiškus burtas!"

16. „Negi, kai mes numirsim ir tapsime pelenais ir kaulais, negi būsime prikelti?

17. Arba mūsų tėvai?“

18. Sakyk: „Taip, ir jūs būsite pažemintieji!“

19. Užteks vieno šūksnio, ir visi jie žiūrės.

20. Jie sakys: „Vargas mums! Tai – Teismo diena.“

21. Tai – atskyrimo Diena, kurią jūs laikėte melu!

22. Surinkite tuos, kurie buvo neteisingi, ir į juos panašius, ir tuos, kuriuos jie garbino

23. vietoj Allaho, ir nurodykite jiems kelią į Pragarą.

24. Sustabdykite juos, ir jie bus paklausti:

25. „Kas jums, kodėl jūs nepadedate vienas kitam?“

26. Taip, šiandien jie nuolankūs.

27. Ir kreipiasi jie vienas į kitą, teiraudamies.

28. Sako jie: „Juk jūs atėjote pas mus iš dešinės (su valdžia ir autoritetu)?“

29. Tars tie: „Ne, jūs patys nebuvote tikintieji,

30. ir neturėjome jums valdžios – jūs patys buvot tauta, peržengianti ribas.

31. Ir išsipildė mums mūsų Viešpaties Žodis – būtinai paragausim (bausmės)!

32. Ir mes paklaidinome jus, ir patys mes buvom pasiklydę.“

33. Ir tądien jie bus bausmės bendrininkai.

34. Iš tiesų taip Mes elgiamės su nusidėjėliais!

35. Juk jie, kai jiems buvo sakoma: „Nėr dievybės, išskyrus Allahą!“ – aukštinosi

36. ir sakė: „Nejaugi mes iš tikrųjų apleisime savo dievus vardan apsėsto poeto?“

37. Ne, jis atėjo su tiesa ir patvirtino pasiuntinių teisingumą.

38. Jūs būtinai paragausite kankinančios bausmės!

39. Ir bus jums atlyginta tik už tai, ką jūs padarėte.

40. Išskyrus išrinktuosius (atsidavusius) Allaho vergus.

41. Tiems – žinoma dalis –

42. vaisiai, ir jie bus pagerbti

43. gėrybių Soduos,

44. lovose vienas priešais kitą.

45. Jie bus nuolatos apeinami su taure iš šaltinio

46. baltai skaidraus, skanaus geriantiesiems.

47. Jis neatima proto ir nuo jo neapkvaištama.

48. Ten yra kukliai žvelgiančios, didžiaakės,

49. tarsi akylai saugomi kiaušiniai.

50. Ir prisiartindami jie vieni prie kitų teiraujasi.

51. Kažkuris iš jų tarė: „Turėjau aš draugą.

52. Jis sakydavo: „Nejaugi tu iš tų, kurie tai laiko tiesa?

53. Nejaugi, kai mes numirsim ir tapsim dulkėm ir kaulais, nejau būsime teisiami?“

54. Sako jis: „Negi jūs nepažvelgsite?“

55. Ir pažvelgė jis, ir pamatė jį Pragaro vidury.

56. Tarė jis: „Prisiekiu Allahu! Tu vos manęs nepražudei.

57. Ir jeigu ne mano Viešpaties malonė, būčiau tarp įmestų (į Pragarą).

58. Negi mes jau nemirsim,

59. išskyrus pirmąją mirtį, ir nebūsime nubausti?“

60. Iš tikrųjų tai ir yra didysis laimėjimas!

61. Dėl panašių dalykų tegul triūsia triūsiantieji.

62. Šios vaišės geriau ar medis *Zakkūm*?

63. Mes juk padarėme jį skriaudikams gundyti.

64. Tai juk yra medis, kuris išauga iš Pragaro pagrindo.

65. Jo vaisiai tarsi šėtonų galvos.

66. Ir jie valgo jį, ir prisikiša jo pilvus.

67. O paskui yra jiems vanduo, karštas verdantis vanduo.

68. Paskui juos sugrąžins į Pragarą.

69. Jie juk rado savo tėvus paklydusius

70. ir patys jie jų pėdomis nuskubėjo.

71. Ir iki jų pasiklydo dauguma pirmųjų (kartų).

72. O juk siųsdavome Mes pas juos perspėjančius patarėjus.

73. Ir žiūrėk, koksai buvo galas tų, kurie buvo perspėjami,

74. išskyrus atsidavusius Allaho vergus!

75. Ir štai šaukėsi Mūsų *Nuhas* (Nojus), ir Mes šauniai atsakome į maldas!

76. Ir išgelbėjome jį ir jo giminę nuo didelės bėdos.

77. Ir išsaugojome, ir palikome tik jo palikuonis.

78. Ir palikome jam sveikinimą (gerą paminėjimą) kitose kartose:

79. „Taika *Nuhui* (Nojui) pasauliuos!“

80. Juk Mes taip atlyginame geradariams!

81. Juk... iš tiesų... jis – iš Mūsų tikinčių vergų!

82. Paskui Mes nuskandinome kitus.

83. *Ibrahimas* (Abraomas) buvo vienas iš jo šalininkų.

84. Štai atėjo jis pas Viešpatį tyra širdimi.

85. Tarė jis savo tėvui ir tautai: „Ką jūs garbinate?

86. Nejaugi jūs geidaujate kitų dievų greta Allaho, išsigalvodami melą?

87. Ką gi jūs galvojate apie pasaulių Viešpatį?"

88. Ir pakėlė akis į žvaigždes

89. ir tarė: „Aš sergu!"

90. Ir jie nusigręžė nuo jo, atsitraukė.

91. Ir prasiskverbė jis pas jų dievus, ir paklausė: „Kodėl jums nepavalgius?

92. Kas jums yra, jūs nekalbat?"

93. Ir prisiartino prie jų, ir pradėjo daužyti dešine ranka.

94. Ir apsisuko jie (stabmeldžiai), bėgdami atgal miniomis.

95. Tarė jis: „Negi jūs meldžiatės tam, kurį ištašėte?

96. O Allahas sukūrė jus ir tai, ką jūs darote."

97. Tarė jie: „Kraukite laužą ir meskite jį į ugnį!"

98. Ir sugalvojo jie klastą prieš jį, o Mes padarėme taip, kad jie būtų labiausiai pažeminti.

99. Ir tarė jis: „Aš einu pas savo Viešpatį, Jis išves mane į tiesų kelią.

100. Viešpatie! Apdovanok mane (palikuonimis) iš teisingųjų!"

101. Ir Mes pradžiuginome jį švelniu jaunikaičiu.

102. O kai jis pasiekė (amžių), kai jau galėjo (rimtai dirbti) su juo, jis tarė: „Sūnau mano, aš matau sapne, kad skerdžiu tave paaukoti, ir žiūrėk, ką apie tai galvoji?“ Jis tarė: „Tėve mano, daryk, kas tau įsakyta; Jeigu Allahas panorės, tai pamatysi mane iš kantriųjų.“

103. Ir kai jiedu atsidavė Allahui, ir kai tas paguldė jį ant šono,

104. ir sušukome Mes jam: „O *Ibrahimai* (Abraomai)!

105. Tu pateisinai regėjimą.“ Taip Mes apdovanojame geradarius!

106. Iš tikrųjų tai ir yra aiškus išbandymas.

107. Ir išpirkome Mes jį didele auka.

108. Ir palikome jam sveikinimą (gerą paminėjimą) kitų kartų:

109. „Taika *Ibrahimui* (Abraomui)!“

110. Taip apdovanojame gera darančiuosius!

111. Juk jis buvo iš vergų Mūsų tikinčių.

112. Ir pradžiuginome Mes jį *Ishaku* (Izaoku), pranašu iš teisingųjų,

113. ir palaiminome ir jį, ir *Ishaką* (Izaoką); o tarp jų palikuonių – ir geradarys, ir neteisingai besielgiantis savo paties nelaimei.

114. Ir parodėm malonę *Mūsai* (Mozei) ir *Harūnui* (Aaronui).

115. Ir išgelbėjom juos abu ir jų tautą iš didelės nelaimės.

116. Ir padėjome jiems, ir buvo jie nugalėtojai.

117. Ir padovanojome jiems aiškią Knygą.

118. Ir išvedėm juos į tiesų kelią.

119. Ir palikome jam sveikinimą (gerą paminėjimą) kitų kartų:

120. „Taika *Mūsai* (Mozei) ir *Harūnui* (Aaronui)!“

121. Taip Mes apdovanojame geradarius!

122. Juk jie abu buvo iš Mūsų ištikimųjų.

123. Ir iš tikrųjų *Iljas* (Elijas) buvo vienas iš pasiuntinių.

124. Štai tarė jis savo tautai: „Negi jūs nepabijosite Allaho?

125. Nejaugi šaukiatės *Baalo* ir apleidžiate Geriausiąjį iš kūrėjų,

126. Allahą, jūsų Viešpatį ir jūsų pirmtėvių Viešpatį?"

127. Ir apšaukė jie jį melagiu. Ir iš tiesų jie visi bus surinkti (Pragare),

128. išskyrus atsidavusius Allaho vergus!

129. Ir palikome jam sveikinimą (gerą paminėjimą) kitų kartų:

130. „Taika *Iljasui* (Elijui)! (arba *Jasyn* giminei)"

131. Taip apdovanojame geradarius!

132. Juk jis buvo iš Mūsų tikinčių vergų.

133. Juk ir *Lūtas* (Lotas) buvo vienas iš pasiuntinių.

134. Štai Mes išgelbėjom jį ir visą jo giminę,

135. išskyrus senę su pasilikusiais.

136. Paskui sunaikinome visus likusius.

137. Ir juk jūs einate pro juos rytą

138. ir naktį: negi neateisit į protą?

139. Juk ir *Jūnus* (Jona) buvo vienas iš pasiuntinių.

140. Jis pabėgo į pakrautą laivą.

141. Ir metė strėles (traukė burtus) sykiu su kitais ir buvo tas, kuris pralaimėjo.

142. Ir prarijo jį banginis, kai jis buvo vertas pasmerkimo.

143. Ir jeigu jis nebūtų iš tų, kurie šlovino Allahą,

144. tai būtų likęs jo pilve iki tos dienos, kai jie bus prikelti.

145. Ir Mes išmetėm jį į tuščią krantą, ir buvo jis ligotas.

146. Ir išauginome Mes ties juo moliūgą.

147. Ir pasiuntėme Mes jį pas šimtą tūkstančių ar dar daugiau.

148. Ir patikėjo jie, ir leidome Mes naudotis gėrybėmis ligi tam tikro laiko.

149. Tad paklausk jų: „Negi tavo Viešpats turi dukterų, o pas juos sūnūs?“

150. Negi Mes sukūrėme angelus moterimis, o jie tai matė?

151. O! Jie juk per savo melagystę kalba:

152. „Allahas pagimdė!“ – ir jie meluoja.

153. Negi Jis labiau vertino dukras negu sūnus?

154. Kas jums yra, iš ko sprendžiate?

155. Ar nepriminus jums Priminimo?

156. O gal turite aiškų įrodymą?

157. Atneškite savo Knygą, jeigu sakote tiesą!

158. Ir nustatė jie giminystę tarp Jo ir džinų, o džinai žino, kad jie bus surinkti.

159. Šlovė Allahui, aukščiau Jis viso to, ką jam prikiša.

160. Nedaro to tik atsidavusieji Allaho vergai!

161. „Juk jūs (daugiadieviai) ir tai, ką garbinate, –

162. Nesugebėsite nieko atstumti nuo Jo,

163. nebent tuos, kuriems (lemta degti) Pragare.

164. (Angelai pasakė): „Kiekvienam iš mūsų yra paskirta vieta.

165. Ir iš tikrųjų mes stovime eilėmis,

166. ir mes juk šloviname Allahą."

167. O juk jie (*Mekkos* stabmeldžiai) sakydavo:

168. „Jeigu mes būtume turėję priminimą iš pirmųjų kartų,

169. tai būtume išrinktieji Allaho vergai."

170. Bet nepatikėjo jie juo, o paskui sužinos.

171. O Mūsų žodis jau aplenkė Mūsų siųstuosius vergus.

172. Juk iš tiesų jiems bus suteikta pagalba.

173. Išties Mūsų kariuomenė, ji juk pergalingoji.

174. Nusisuk nuo jų kuriam laikui

175. ir pažvelk į juos, ir jie įsitikins!

176. Negi Mūsų bausmę jie spartina?

177. O kai ji nužengs į jų aikštę, tai blogas išauš rytas šitiems perspėtiesiems!

178. Ir nusigręžk nuo jų kuriam laikui.

179. Pažvelk, ir jie įsitikins!

180. Tad šlovė tavo Viešpačiui, Galybės Viešpačiui, Jis yra aukščiau to, ką jie Jam priskiria!

181. Ir taika pasiuntiniams!

182. Ir šlovė Allahui, pasaulių Viešpačiui!

SAD

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Sad.* Prisiekiu Koranu, kuriame priminimas!

2. Tačiau, tie, kurie netiki, skendi didybėje ir priešybėje.

3. Kiek jų kartų Mes anksčiau pražudėme! Ir jie šaukėsi, bet jau nebuvo likę laiko.

4. Ir stebėjosi jie, kad aplankė juos perspėjantis mokytojas iš jų pačių. Ir netikintieji sakė: „Tai – kerėtojas, melagis!

5. Nejaugi jis paverčia dievus į vienatinį Dievą? Iš tikrųjų tai neįprastas daiktas!"

6. Ir pasišalino žymiausieji iš jų, kalbėdami: „Eikite ir laikykitės savo dievų. Iš tiesų čia kažko iš mūsų norima (arba kažkoks sąmokslas prieš mus).

7. Mes negirdėjome nieko apie tai paskutinėj religijoj. Tai nieko kito, kaip kažkas išgalvota.

8. Negi tik jam vienam iš mūsų atsiųstas priminimas?" Taip, jie abejoja Mano priminimu! Taip, jie dar neragavo Mano bausmės!

9. O gal jiems priklauso Allaho Galingojo, Dovanojančio malonės lobynai?

10. O gal jie turi valdžią dangui ir žemei, ir tiems, kurie tarp jų? Tegul jie pasikelia (į dangų) keliais (virvėmis)!

11. Ši kariuomenė bus sumušta, panašiai kaip ankstesnės partijos.

12. Iki jų pasiuntinius laikė melagiais *Nuho* (Nojaus) tauta, ir *adiečiai*, ir Faraonas, stulpų valdovas,

13. ir *samudiečiai*, ir *Lūto* (Loto) tauta, ir *Aikos* žmonės – visos šitos partijos.

14. Kiekviena iš jų laikė melagiais pasiuntinius ir pasiteisino Mano bausmė joms!

15. Nėra jiems ko laukti, išskyrus tik vienintelį riksmą – nėr jam atidėjimo!

16. Ir tarė jie: „Viešpatie mūs, paspartink mums mūsų skirtį prieš Atsiskaitymo dieną!"

17. Kentėk tai, ką jie kalba, ir atmink Mūsų vergą *Davūdą* (Dovydą), galybės valdytoją. Iš tikrųjų jis buvo į mus besikreipiantis!

18. Mes padarėme jam kalnus pavaldžius, – sykiu su juo jie šlovindavo Allahą vakarais ir saulei tekant.

19. Ir paukščius (padarėm pavaldžiais), juos surinkę, – visi į Jį kreipiasi.

20. Ir Mes sustiprinom jo valdžią, ir dovanojom jam išmintį ir kalbos ryžtingumą.

21. O ar pasiekė tave pasakojimas apie besiginčijančiuosius? Štai jie perlipo per sieną į šventyklą.

22. Štai jie įžengė pas *Davūdą* (Dovydą), ir išsigando jis jų. Tarė jie: „Nebijok, mes du besiginčijantieji. Vienas iš mūsų pasielgė neteisingai kito atžvilgiu. Išnagrinėk mūsų bylą teisingai ir nenusiženk, ir vesk mus tikruoju keliu.

23. Štai šitas – mano brolis, jis turi devyniasdešimt devynias avis, o aš tik vieną avį. Ir tarė jis: „Patikėk man ją!" – ir įveikė mane savo žodžiais."

24. Tarė jis: „Jis pasielgė neteisingai tavo atžvilgiu prašydamas tave pridėti tavo avį prie savųjų. Juk daugelis partnerių piktavaliauja vienas prieš kitą, išskyrus tuos, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, – ir maža tokių.“ Ir pagalvojo *Davūdas* (Dovydas), kad Mes tiktai išmėginame jį, ir prašė atleidimo savo Viešpaties, ir puolė žemėn ir atgailavo.

25. Ir atleidome Mes jam, ir jam iš Mūsų – artis bei paruošta gera sugrįžimo vieta.

26. O *Davūdai* (Dovydai), Mes padarėme tave vietininku žemėje: teisk žmones pagal tiesą ir nesek paskui aistrą, nes ji išves tave iš Allaho kelio. Išties tiems, kurie nukrypsta nuo Allaho kelio smarki nuobauda už tai, kad pamiršo Atsiskaitymo dieną!

27. Ir nesukūrėme Mes dangaus ir žemės, ir to, kas tarp jų, veltui. Taip mano tik tie, kurie netiki. Vargas tiems, kurie netiki, nuo Ugnies!

28. Negi Mes laikysime lygiais tuos, kurie patikėjo ir skleidė gėrį, su tais, kurie skleidė blogybes žemėje, arba – negi prilyginsime dievobaiminguosius pasileidėliams?

29. Raštas, atsiųstas tau, yra palaimintas, kad jie apmąstytų jo posmus ir atsimintų turintys proto.

30. Ir dovanojome Mes *Davūdui* (Dovydui) *Suleimaną* (Saliamoną). Koks puikus vergas! Iš tiesų jis buvo visada besikreipiantis!

31. Vieną vakarą jam buvo parodyti žirgai, greitakojai, taurūs.

32. Ir tarė jis: „Gėrybių meilė atitraukė mane nuo paminėjimo savo Viešpaties, kol neuždengė viso to (nakties) užuolaida.

33. Grąžinkite man juos!“ Ir ėmė glostyti jų blauzdas ir kaklus.

34. Mes išmėginome *Suleimaną* (Saliamoną) ir įkėlėme į sostą jo kūną (pasiuntėme jam ligą, kurios metu sėdėjo savo soste lyg negyvas), o po to jis atgailavo.

35. Tarė jis: „Viešpatie, atleisk man ir suteik man valdžią, kuri niekam po manęs nepriklausytų: juk Tu – Dovanotojas!“

36. Ir padarėme Mes jam pavaldų vėją, kuris pučia pagal jo valią, lengvai, kur jis įsigeidžia, –

37. ir šėtonus, įvairiausius statytojus bei nardytojus,

38. ir kitus, grandinėmis surištus.

39. Tai – Mūsų dovana. Tai rodyk malonę arba prilaikyk ją – ir nereikės tau už tai atsiskaityti!

40. Iš tiesų jis iš priartintųjų ir nuostabi sugrįžimo vieta!

41. Ir atmink vergą Mūsų *Ajūbą* (Jobą). Štai sušuko jis savo Viešpačiui: „Palietė mane šėtonas blogybėmis ir kančia!“ –

42. Jam buvo pasakyta: „Treptelk savo koja žemėn! Štai šaltas vanduo apsiprausti ir gėrimas.“

43. Ir dovanojome jam jo šeimą ir dar tiek pat kartu su jais iš Mūsų malonės ir kaip priminimą turintiems proto.

44. „Ir prirauk savo ranka kuokštelį žolės, ir suduok juo (žmonai), ir nepažeisk (priesaikos)!“ Mes įsitikinom jo kantrybe. Puikus vergas! Iš tikrųjų jis buvo nuolat besikreipiantis.

45. Ir prisimink Mūsų vergus *Ibrahimą* (Abraomą) ir *Ishaką* (Izaoką), ir *Jakūbą* (Jokūbą), galingus ir įžvalgius.

46. Mes išskyrėme juos už tai, kad jie nuoširdžiai minėjo Paskutiniąją prieglobą.

47. Išties jie pas Mus – tarp išrinktųjų, geriausiųjų.

48. Ir prisimink *Ismailą* (Izmaelį), *Iljasą* (Eliją) ir *Zul Kiflą*. Ir visi jie iš geriausiųjų tarpo.

49. Tai – Priminimas, o dievobaimingiesiems paruošta nuostabi sugrįžimo vieta, –

50. *Edeno* sodai, kurių vartai bus jiems atverti.

51. Jie gulės ten atsirėmę ir prašys jiems atnešti daugybę vaisių ir gėrimų.

52. Šalia jų ten vienmetės nuleistais žvilgsniais.

53. Tai yrà tai, kas jums pažadėta Atsiskaitymo dieną.

54. Tai – Mūsų neišsenkanti dovana jums.

55. Būtent taip! Išties, neteisingiesiems paruošta bjauri sugrįžimo vieta, –

56. Pragaras, kuriame jie degs. Kokia bjauri ši vieta!

57. Tai – verdantis vanduo ir pūliai. Tegul jie tai ragauja.

58. Jiems paruoštos ir kitos kančių rūšys.

59. Bus pasakyta: „Štai minia, varoma kartu su jumis. Nėra jiems pasveikinimo! Išties jie degs Ugnyje!“

60. O jie atsakys: „O ne! Tai jums nebus pasveikinimo! Tai jūs mums pateikėte šitai (ugnį). Kokia bjauri ši vieta!“

61. Jie sakys: „Viešpatie mūsų, padidink kančias ugnyje tiems, kurie mums tai pateikė!“

62. Jie sakys: „Kas mums? Kodėl mes nematome vyrų, kuriuos mes laikėme blogais?

63. Nejaugi mes neteisingai elgėmės šaipydamiesi iš jų? Ar paprasčiausiai mūsų žvilgsniai jų nepastebi?“

64. Išties Ugnies gyventojų ginčai yra tiesa.

65. Sakyk: „Aš – tiktai perspėjantis pranešėjas. Nėra kitos dievybės, išskyrus Vienintelį ir Galingąjį Allahą,

66. Viešpatį dangaus ir žemės, ir to, kas tarp jų, Galingąjį, Atleidžiantįjį."

67. Sakyk: „Tai – didi žinia,

68. nuo kurios Jūs nusišukat.

69. Neturėjau aš išmanymo, apie ką jie ginčijosi aukštuomenės susibūrime.

70. Man nebuvo daugiau nieko atverta, išskyrus tai, kad aš – aiškus perspėjantis mokytojas."

71. Štai tarė tavo Viešpats angelams: „Aš sukursiu žmogų iš molio.

72. O kai Aš jam suteiksiu išvaizdą ir įkvėpsiu į jį Savo dvasios, tai pulkite, lenkdamiesi jam!"

73. Ir puolė kniūbsčiom visi angelai be išskirties,

74. išskyrus *Iblisą*, – jis išsiaukštino ir tapo netikintis.

75. Jis tarė: „O *Iblisai*, kas sulaikė tave nuo nusilenkimo tam, kurį Aš sukūriau Savo Rankomis? Ar pasididžiavai, ar pasirodei esąs iš aukščiausiųjų?"

76. Jis tarė: „Aš geresnis už jį: Tu sukūrei mane iš ugnies, o jį sukūrei iš molio."

77. Jis tarė: „Dink iš čia; juk tu – apmėtomas akmenimis.

78. Ir tau Mano prakeikimas iki Teismo dienos."

79. Jis tarė: „Viešpatie, atidėk man iki dienos, kai jie bus prikelti!"

80. Jis tarė: „Iš tiesų tu esi iš tų, kam atidėta

81. iki dienos, kurios laikas jau nustatytas!“

82. Jis tarė: „Tad prisiekiu Tavo didybe, aš suvedžiosiu juos visus,

83. išskyrus vergus Tavo, kurie yra ištikimi Tau!“

84. Jis tarė: „Tai tiesa ir sakau Aš tiktai tiesą.

85. Aš būtinai užkišiu Pragarą tavimi ir tais, kas pasekė tavimi, – visais!“

86. Sakyk: „Aš neprašau iš jūsų už tai atpildo, ir nesu aš prasimanėlis.

87. Tai yra priminimas pasauliams,

88. ir jūs būtinai gausite žinią apie jį po kurio laiko!

MINIOS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Knyga apreikšta Allaho Galingojo, Išmintingojo.

2. Mes atsiuntėm tau Knygą su tiesa; tad garbink Allahą, rodydamas nuoširdų atsidavimą Jam iš tikėjimo!

3. Išties! Tik į Allahą gali būt nukreiptas švarus tikėjimas. O tie, kurie prisiėmė sau globėjus, išskyrus Jį, jie sako: „Mes garbiname juos tiktai tam, kad jie priartintų mus prie Allaho kaip galima arčiau." Allahas nuspręs tarp jų, dėl ko jie tarpusavy nesutarė! Iš tiesų Allahas neveda tiesiu keliu to, kuris meluoja ir netiki.

4. Jeigu Allahas norėtų turėti kūdikį, tai Jis išsirinktų iš Savo sutvėrimų, kas Jam tinkama. Šlovė Jam! Jis – Allahas, Vienintelis, Galingas.

5. Jis sukūrė padanges ir žemę teisingus. Jis užkloja naktimi dieną ir diena užkloja naktį; Jis padarė saulę ir mėnulį pavaldžius (Jam). Visi jie juda iki nustatyto laiko; Jis – Galingas, Atleidžiantis!

6. Jis sukūrė jus iš vienos sielos (vieno žmogaus), paskui padarė iš jos jam žmoną ir atsiuntė jums iš galvijų aštuonis gyvūnus poromis. Jis kuria jus jūsų motinų įsčiose: viena kūrimo stadija po kitos trejose tamsybėse. Tai (jums) – Allahas, jūsų Viešpats; Jam priklauso valdžia. Nėra dievybės, išskyrus Jį; kokie gi jūs nusisukę nuo tiesos!

7. Jeigu jūs būsite netikintys, tai Allahui jūsų nereikia. Jis nepateisina Savo vergams netikėjimo, o jeigu jūs būsite dėkingi, tai Jis bus

jumis patenkintas. Nė vienai sielai nereikės nešti kitos sielos naštos. Paskui pas jūsų Viešpatį jūsiškis sugrįžimas. Ir Jis praneš jums tai, ką jūs darėte. Jis juk žino apie tai, kas krūtinėse!

8. O kai užgriūva žmogų bėda, jis šaukiasi savo Viešpaties, kreipdamasis į Jį; paskui, kai Jis skiria malonę, tai (žmogus) užmiršta, ko anksčiau šaukėsi, ir daro kitus panašius į Allahą, kad išvestų kitus iš kelio. Sakyk: „Naudokis savo netikėjimu trumpai, tu juk iš Ugnies gyventojų!“

9. Argi tas, kas garbina nakties metu, nusilenkęs ir stovėdamas, bijodamas Būsimojo (gyvenimo) ir tikėdamasis savo Viešpaties malonės, lygus netikinčiajam? Sakyk: „Argi lygūs tie, kurie žino, ir tie, kurie nežino?“ Iš tiesų prisimena perspėjimą tik turintys proto!

10. Sakyk: „O vergai Mano, kurie patikėjote, bijokite savo Viešpaties! Tiems, kurie kūrė šiame gyvenime gėrį, – gėris, o Allaho žemė plati. Iš tiesų kantriesiems jų dovanos dalijamos be jokio mato!“

11. Sakyk: „Man liepta garbinti Allahą, kad apvalyčiau prieš Jį tikėjimą,

12. ir man liepta būti pirmuoju iš musulmonų.“

13. Sakyk: „Bijau, jeigu nepaklusiu Viešpačiui savo, Didžiosios dienos bausmės.“

14. Sakyk: „Allahą aš garbinu, apvalydamas priešais Jį tikėjimą.

15. Tad garbinkite, ką norite, išskyrus Jį!“ Sakyk: „Iš tiesų patyrusieji nuostolių – tie, kurie prarado save ir savo šeimas Prikelties dieną. O, štai šitai – aiškus nuostolis!

16. Tai jiems ugninės uždangos virš jų ir uždangos po jais.“ Šituo Allahas baugina Savo vergus. O vergai Mano, bijokite Manęs!

17. O tie, kurie šalinosi stabų garbinimo ir atsigręžė į Allahą, jiems – džiaugsminga žinia. Pradžiugink gi vergus Mano,

18. kurie įsiklauso į žodžius ir seka paskui geriausius iš jų! Tai tie, kuriuos Allahas išvedė į tiesų kelią, jie ir yra turintys proto.

19. Nejaugi tas, kuriam išsipildė bausmės Žodis... nejaugi tu išgelbėsi tuos, kurie Ugnyje?

20. O tie, kurie pabijojo Viešpaties, jiems – seklyčios, viršum kurių kitos seklyčios iškeltos, o žemai teka upės, pagal Allaho pažadą – nelaužo pažado Allahas!

21. Nejaugi tu nematai, kad Allahas nuleido iš dangaus vandenį ir nuvedė jį šaltiniais žemėje? Paskui išvedė juo įvairiaspalvius augalus. Paskui vysta visa tai, ir tu matai juos nugeltusius, paskui paverčia Jis juos žagarais. Iš tiesų čia – priminimas turintiesiems proto!

22. Nejaugi tas, kurio širdį Allahas atvėrė Islamui ir jis gavo šviesą iš savo Viešpaties, lygus netikinčiam?.. Tad vargas tiems, kurių širdys kietos Allaho paminėjimams! Šitie aiškiai paklydę.

23. Allahas atsiuntė geriausią pasakojimą – Knygą, kurios posmai panašūs ir kartojasi, nuo kurios pašiurpsta oda tų, kurie bijo savo Viešpaties. O paskui atsileidžia ir suminkštėja jų oda ir širdys Viešpatį minint. Tai – teisingas Allaho vedimas, veda Jis juo, ką įsigeidžia. O ką įveda Allahas į paklydimą, tam nėr vedėjo!

24. Nejaugi tas, kas pats savo veidu ginsis nuo baisiausių kančių Prikelties dieną, panašus į tikintįjį?.. Ir pasakyta bus neteisingiesiems: „Ragaukite tai, ką įsigijote!“

25. Ir buvusieji iki jų melagiais laikė pasiuntinius, ir atėjo bausmė jiems, iš kur jie net nelaukė.

26. Ir privertė juos Allahas ragauti pažeminimo šiame gyvenime, o juk bausmė Paskutiniame gyvenime didesnė, jeigu tik jie žinotų!

27. Mes pateikėme žmonėms šiame Korane įvairių palyginimų, – galbūt jie atsitokės! –

28. Mes apreiškėme Koraną arabų kalba, kuriame nėra jokių nukrypimų, – galbūt jie pabijos!

29. Allahas pateikia palyginimui vyrą (vergą), kuris priklauso keliems besikivirčijantiems partneriams, ir vyrą (vergą), priklausantį tik vienam žmogui. Ar jie prilygsta vienas kitam? Šlovė Allahui! Taip, didžioji jų dalis nežino!

30. Juk tu mirtingas, ir jie yra mirtingi.

31. Paskui Prikėlimo dieną pas savo Viešpatį ginčysitės.

32. Tai kas gi gali būti neteisingesnis už tą, kuris išgalvojo melą apie Allahą ir laikė melu tiesą, kai ji atsivėrė? Ar tik ne Pragaras prieglauda netikintiesiems?

33. O tie, kurie atėjo su tiesa ir ją pripažino, – tie dievobaimingi.

34. Jiems – tai, ko jie pageidaus iš savo Viešpaties. Tai atlygis gera darantiesiems,

35. kad Allahas atleistų blogiausius jų darbus, ir atlygintų jiems geriau, negu tai, ką jie darė.

36. Argi Jo vergui neužtenka Allaho, o jie gąsdina tave tais, kurie žemesni. Ką išveda Allahas iš kelio, tam nėr vedėjo!

37. O ką veda Allahas, to niekas neįves į paklydimą. Negi Allahas nėra Galingas, kerštо Valdytojas?

38. O jeigu tu jų paklausi: „Kas sukūrė padanges ir žemę?“ – jie tars: „Allahas.“ Sakyk: „Ar matėte tuos, kurių jūs šaukiatės šalia

Allaho, – jeigu panorės Allahas padaryti man bloga, ar jie išgelbės nuo Jo blogio? Arba, jeigu Jis įsigeis suteikti man malonę, ar sugebės jie sulaikyti Jo malonę?“ Sakyk: „Užtenka man Allaho. Juo kliaujasi pasikliaujantys!“

39. Sakyk: „O tauta mano, veikite pagal savo galimybes ir Aš veiksiu. Greitai jūs sužinosite,

40. ką aplankys bausmė, pažemindama jį, ir kam paskirta amžinoji nuobauda.“

41. Mes atsiuntėme tau Knygą žmonėms tiesoje; tas, kas pasekė tiesiu keliu, taip pasielgė savo naudai, o kas pasiklydo – pakenkė tiktai sau. Tu jiems ne prižiūrėtojas.

42. Allahas priima sielas jų mirties mirksnį, o tą, kuri nemirusi, Jis priima ją miego metu; čiumpa tą, kuriai nusprendė mirtį, ir paleidžia kitą iki numatyto laiko. Iš tiesų tai – ženklai žmonėms, kurie mąsto!

43. Nejaugi jie prisiėmė sau užtarėjų šalia Allaho? Sakyk: „Netgi, jeigu jie neturi nieko ir nesupranta?“

44. Sakyk: „Allahui priklauso visiškas užtarimas. Jam priklauso valdžia dangaus ir žemės, ir pas Jį būsite sugrąžinti.

45. O kai minimas vien tik Allahas, sudreba iš pasibjaurėjimo širdys tų, kurie netiki Būsimąjį gyvenimą. O kai minimi vardai tų, kurie šalia Jo, – štai jie džiūgauja.

46. Sakyk: „O Allahai, padangių ir žemės Kūrėjau, Žinantis, kas paslėpta ir kas atverta! Tu išspręsi Savo vergų ginčus, dėl kurių jie nesutaria.“

47. Jeigu tie, kurie yra neteisingi, turėtų tai, kas visoje žemėje, ir dar tiek pat sykiu su šituo, jie būtinai pabandytų atsipirkti nuo žiaurių

kančių Prikėlimo dieną. Ir iškils priešais juos nuo Allaho tai, apie ką jie net nepagalvojo.

48. Ir pasirodė prieš juos tos bjaurastys, kurias jie įgijo, o tai, iš ko jie tyčiojosi, apsups juos.

49. Ir kai ištinka žmogų blogis, jis šaukiasi Mūsų. Paskui, kai Mes suteikiame jam Savo malonę, jis sako: „Aš žinojau, kad man bus dovanota." Ne, tai – suvedžiojimas, bet daugelis to nežino!

50. Taip sakydavo tie, kurie buvo iki jų, bet neišgelbėjo jų tai, ką jie buvo įgiję.

51. Palietė juos bjaurumas to, ką jie buvo įgiję. Tie, kurie iš jų buvo neteisingi, – juos palies bjaurumas to, ką jie įgiję, ir neturės jie galimybės išsigelbėti.

52. Negi jie nežino, kad Allahas praplečia dalią arba ją apriboja tam, kuriam nori. Iš tikrųjų tatai – ženklai žmonėms, kurie tiki!

53. Sakyk: „O vergai Mano, kurie buvote nesaikingi savo nenaudai: „Nenusivilkite Allaho malone! Iš tiesų Allahas atleidžia visas nuodėmes, juk Jis – Atleidžiantis, Maloningas!"

54. Ir kreipkitės į savo Viešpatį, ir atsiduokite Jam anksčiau, nei ištiks jus bausmė, nes tada jums jau nebus suteikta pagalba.

55. Sekite geriausiu, kas pasiųsta jums iš jūsų Viešpaties, nelaukdami, kol ateis jums kančios netikėtai, kai jūs net nejausite jų prisiartinimo.

56. Kad nereikėtų sielai sakyti: „Vargas man dėl to, kad aš buvau neuolus Allaho atžvilgiu. Aš tik buvau iš tų, kurie tyčiojosi."

57. Arba kad nereikėtų sakyti: „Jeigu Allahas būtų vedęs teisingu keliu, tai aš būčiau buvęs iš dievobaimingųjų."

58. Arba kad nereikėtų jam sakyti, kai išvys bausmę: „Jeigu man būtų duota dar viena galimybė, tai aš būčiau iš geradarių!“

59. Taip! Pasiekdavo tave Mano ženklai, o tu palaikei juos melu ir išsiaukštinai, ir pasirodei esąs iš netikinčiųjų.

60. Ir prikėlimo dieną tu pamatysi tuos, kurie vertė melą ant Allaho, pajuodusiais veidais. Argi ne Pragaras prieglauda tiems, kurie išsiaukštino?

61. Ir išgelbės Allahas tuos, kurie buvo dievobaimingi, ir pasieks jie pergalę; nepalies jų blogis, ir nebus jie nuliūdinti.

62. Allahas – bet kurio daikto Kūrėjas. Jis – kiekvieno daikto Globėjas.

63. Jam priklauso dangaus ir žemės raktai. O tie, kurie netiki Allaho ženklais, tie – patyrusieji nuostolį.

64. Sakyk: „Negi ką kitą, o ne Allahą, jūs įsakote man garbinti, o neišmanėliai!“

65. Jau buvo apreikšta tau ir tiems, kurie buvo iki tavęs: „Jeigu tu pridūrinėsi bendrininkų, tai beverčiai bus tavo darbai, ir tapsi tu vienu iš tų, kurie patyrė nuostolį.“

66. Taigi, garbink Allahą ir būk iš dėkingųjų!

67. Ir neįvertino jie Allaho atitinkamai, visa žemė Prikelties dieną bus Jo Delne, ir padangės suvyniotos Jo Dešine. Šlovė Jam, ir aukščiau Jis viso to, ką priskiria Jam į bendrininkus.

68. Ir papūs į Ragą, ir nutrenkti bus tarsi žaibo tie, kurie danguje, ir tie, kas žemėje, išskyrus tuos, kuriuos įsigeis Allahas palikti. Paskui papūs antrąsyk, ir štai – jie stovi ir žvelgia.

69. Ir apsišvies žemė savo Viešpaties šviesa, ir padėta bus Knyga, ir atvesti bus pranašai ir liudininkai. Nuspręsta bus jiems teisingai, ir nebus jie nuskriausti.

70. Ir teisingai bus duota kiekvienai sielai už tai, ką nuveikusi. O Jis geriau žino tai, ką jos veikė.

71. Ir pavarys tuos, kurie netikėjo, į Pragarą miniomis; o kai jie ateis prie jo, atviri bus jo vartai, ir tars jiems jo sargai: „Negi pas jus neateidavo pranašai iš jūsų pačių, kurie skaitė jums jūsų Viešpaties apreiškimus ir kurie įspėdavo jus apie susitikimą su šita diena?“ Jie tarė: „Taip!“ Bet išsipildė Žodis apie kančias netikintiems!

72. Tarta jiems: „Ženkite pro Pragaro vartus, – amžinai pasiliksite ten!“ Šlykšti pasipūtėlių buveinė!

73. Ir ves tuos, kurie bijojo savo Viešpaties, į Rojų miniomis. O kai jie ateis ten, bus atverti jiems jo vartai ir tars sargai: „Taika jums! Jūs buvote geri! Tad ženkite amžinajam buvimui!“

74. Ir tars jie: „Šlovė Allahui, kuris išpildė Savąjį pažadą ir atidavė mums paveldėti žemę. Mes įsikursime Rojuje, kur širdis geidžia. Kokia nuostabi dovana veikiantiesiems!“

75. Ir tu pamatysi angelus, supančius Sostą, kurie šlovina savo Viešpatį. Nuspręsta bus tarp jų teisingai, ir tars jie: „Šlovė Allahui, pasaulių Viešpačiui!“

ATLEIDŽIANTIS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Cha, mym.*

2. Knyga apreikšta Allaho, Galingojo, Išmintingo,

3. Atleidžiančio nuodėmes ir Priimančio atgailą, smarkiai Baudžiančio, dosnybių Valdytojo. Nėr dievybės, išskyrus Jį; pas Jį – sugrįžimas.

4. Dėl Allaho apreiškimų ginčijasi tik netikintys... Tegul tavęs nesuklaidina jų išsisukinėjimai žemėje.

5. Iki jų melagiais (pranašus) laikė *Nuho* (Nojaus) tauta ir partijos (tautos) po jų; ir kiekviena taikėsi sučiupti savo pasiuntinį (pakenkti jam), ir griebdavosi melo, kad juos paneigtų. Tačiau Aš juos nutvėriau, ir kokia buvo Mano nuobauda!

6. Taip išsipildė tavo Viešpaties Žodis tiems, kurie netikėjo, kad jie – ugniabuviai!

7. Tie, kurie neša Sostą ir kurie aplinkui jį aukština savo Viešpatį, šlovindami Jį, ir tiki Jį, ir meldžia atlaidos tiems, kurie patikėjo: „Viešpatie mūs, Tu aprėpi viską Savo malone ir žinojimu! Tad atleisk tiems, kurie atgailavo ir pasekė Tavuoju keliu, ir apsaugok juos nuo Pragaro kančių!

8. Viešpatie mūs, ir įvesk juos į *Edeno* sodus, kuriuos Tu jiems pažadėjai ir tiems, kas dori iš jų tėvų ir žmonų, ir jų palikuonių. Tu juk Galingas, Išmintingas!

9. Ir apsaugok juos nuo blogybių, o ką Tu apsaugosi nuo blogybių tądien, tai jis bus tas, kurio Tu pasigailėjai. O tai – didelis laimėjimas!“

10. Iš tiesų tie, kurie netikėjo, bus pašaukti: „Allaho neapykanta didesnė už jūsų neapykantą patiems sau, kai buvote šaukiami tikėti, o jūs likote netikintys!“

11. Jie sakys: „Viešpatie mūs, Tu numarinai mus dusyk ir atgaivinai mus dusyk. Mes pripažinome savo nuodėmes; ar nėra kelio išeiti?“

12. Tai jums už tai, kad šaukiant vienatinį Allahą, jūs netikėjote, ir tik pridurdami Jam sėbrus – tikėjote. Juk sprendimas priklauso Allahui, Aukščiausiajam, Didžiajam.

13. Jis – Tas, Kuris rodo jums Savo ženklus ir nuleidžia jums iš dangaus prasimaitinimą; bet (tai) atsimena tiktai tas, kuris kreipiasi (į Allahą)!

14. Tad šaukitės Allaho, išgrynindami priešais Jį savo tikėjimą, nors ir nekęstų to netikintys!

15. Išaukštintas laipsniais, Sosto Valdytojas; nuleidžia (siunčia) Jis dvasią (apreiškimą) Savo valia tam, kuriam nori iš vergų Savo, kad perspėtų apie Susitikimo dieną.

16. Tądien, kai jie stos (stovės ant žemės paviršiaus po prisikėlimo) priešais, nebus nuslėpta pas Allahą apie juos niekas. Kam gi priklauso valdžia šiandien? Allahui, Vieninteliam, Galingam!

17. Šiandien kiekviena siela gaus atlygį už tai, ką įgijo; nėra neteisybės šiandien. Iš tiesų Allahas greitas atsiskaityti!

18. Ir perspėk juos apie dieną, kuri prisiartins, kai širdys pašoks į gerklę, gniaužtamos ją. Nebus neteisingiesiems nei mylimojo giminaičio, nei užtarėjo, kurio kas klausytų.

19. Pažįsta Jis išdavikišką žvilgsnį ir tai, ką slepia krūtinės.

20. Allahas sprendžia teisingai, o tie, kuriuos jie šaukia vietoje Jo, nieko nelemia. Iš tikrųjų Allahas – Girdintis, Regintis!

21. Nejaugi jie nekeliavo žeme ir nematė, koks galas ištiko tuos, kurie buvo iki jų? O jie netgi buvo stipresni už juos savo galiomis ir paliktais pėdsakais žemėje. Ir sučiupo juos Allahas už jų prasikaltimus. Ir niekas negalėjo jų nuo Allaho apsaugoti.

22. Taip buvo todėl, kad ateidavo pas juos pasiuntiniai su Mūsų aiškiais ženklais jiems, o jie netikėdavo; ir sučiupo juos Allahas: juk Jis Stiprus, Galingas, kai reikia bausti!

23. Pasiuntėme *Mūsą* (Mozę) su Mūsų ženklais ir aiškiais įrodymais –

24. pas Faraoną ir *Hamaną*, ir *Karūną*. Ir tarė jie: „Burtininkas, melagis!“

25. O kai jis atėjo pas juos su tiesa nuo Mūsų, jie tarė: „Žudykite sūnus tų, kurie patikėjo, su juo ir palikite gyvas jų moteris!“ Tačiau netikinčių pinklės tėra paklydimas!

26. Ir tarė Faraonas: „Netrukdykite man, aš nužudysiu *Mūsą* (Mozę), ir tegu jis šaukia savo Viešpatį; aš bijau, kad jis pakeis jūsų religiją arba paskleis žemėje nedorą!“

27. Ir tarė *Mūsa* (Mozė): „Aš ieškau pagalbos Viešpaties savo ir Viešpaties jūsų nuo bet kurio išsiaukštinusiojo, kuris netiki atsiskaitymo Diena!“

28. Ir tarė tikintysis vyras iš Faraono giminės, slėpęs savąjį tikėjimą: „Nejaugi jūs žudysite žmogų už tai, kad jis sako: „Mano Viešpats – Allahas!“ Taigi jis atėjo pas jus su aiškiais ženklais nuo jūsų

Viešpaties? Jeigu jis melagis, tai jo melas pakenks tik jam vienam; jeigu jis teisus, tai jus ištiks kas nors iš to, ką jis žada. Iš tiesų Allahas neveda to, kas švaistūnas ir melagingas!

29. O mano tauta! Šiandien jūs turite valdžią, kuria pirmaujate žemėje. Bet kas gi jus apgins nuo Allaho bausmės, jeigu ji jus užgrius?" Tarė Faraonas: „Aš rodau jums tik tai, ką pats regiu (manau teisingu); aš vedu jus tik teisybės keliu."

30. Ir tarė tas, kuris patikėjo: „O mano tauta! Aš bijau, kad jus ištiks tai, kas ištiko Sąjungininkų (bausmės) Dieną,

31. panašiai kaip kad buvo *Nuho* (Nojaus) tautai ir *adiečiams*, ir *samudiečiams*, ir tiems, kurie gyveno po jų. Iš tiesų Allahas nelinki neteisybės vergams!

32. O mano tauta! Aš bijau dienos, kai šauksitės vienas kito.

33. Tądien, kai atsuksite nugaras, bet niekas neapgins jūsų nuo Allaho. Ką Allahas išvedė iš tiesaus kelio, tam nėra vedlio!

34. Buvo atėjęs pas jus *Jusufas* (Juozapas) anksčiau su aiškiais ženklais, bet jūs nesiliovėte abejoti tuo, su kuo jis atėjo; o kai jis mirė, jūs tarėte: „Nesiųs Allahas po jo daugiau pasiuntinių!" Taip, Allahas paklaidina tą, kuris peržengia ribą, abejoja!

35. Tie, kurie ginčijasi apie Allaho ženklus, neturėdami tam įrodymų, – didžiai nekenčia šito Allahas, o ir tie, kurie patikėjo! Taip Allahas užantspauduoja kiekvieno išsiaukštinusio tirono širdį!

36. Ir tarė Faraonas: „O *Hamanai*, pastatyk man bokštą, galbūt aš pasieksiu kelius –

37. dangaus kelius ir žvilgtelsiu į *Mūsos* (Mozės) Dievą; aš juk manau, kad jis melagis." Taip išgražintas buvo Faraonui jo darbų

blogis ir išvestas jis iš kelio; ir visos Faraono klastos jo paties pražūčiai!

38. Ir tarė tas, kuris patikėjo: „O tauta mano! Sekite paskui mane, aš išvesiu jus į teisybės kelią!

39. O tauta mano! Juk šitas žemiškas gyvenimas – tėra daiktas, kuriuo tik pasinaudojama, o Būsimasis – buvimo namai.

40. Kas daro blogį, gauna atlygį tiktai panašų. O tie iš vyrų ir moterų, kurie darė gėrį, būdami tikintys – tie įžengs į Rojų ir be galo ten bus apdovanoti.

41. O tauta mano! Kodėl aš šaukiu jus į išsigelbėjimą, o jūs šaukiat mane į Ugnį?

42. Jūs šaukiate mane netikėti Allahą ir pridurti Jam tai, apie ką neturiu žinojimo, o aš šaukiu jus pas Galingąjį, Atleidžiantį.

43. Neabejotina, kad tas, prie kurio jūs mane kviečiate, nėra nusipelnęs maldų nei šiame pasaulyje, nei Būsimajame gyvenime. Taip pat neabejotina, kad mūsų sugrįžimas pas Allahą ir kad peržengiantys ribas – ugniabuviai!

44. Jūs dar atminsite tai, ką jums sakau; perduodu savo reikalą Allahui; iš tiesų Allahas mato vergus!“

45. Ir apsaugojo jį Allahas nuo to blogio, kurį jie klastingai paruošė, o Faraono giminę apsupo (užgriuvo) pikta bausmė –

46. Ugnis, į kurią jie įstumiami, rytą ir vakarą, o tądien, kai išmuš Valanda... „Veskite Faraono giminę į didžiausias kankynes!“

47. Ir štai jie ginčijasi Ugnyje, ir sako silpnieji tiems, kurie išsiaukštino: „Iš tikrųjų mes buvome jūsų pasekėjai; ar neišvaduosite mūsų nors nuo dalies šios Ugnies?“

48. Ir tarė tie, kurie išsiaukštino: „Visi mes joje; iš tiesų Allahas taip nuteisė tarp vergų!“

49. Ir tarė tie, kurie Ugnyje, Pragaro sargams: „Maldaukite savo Viešpatį, kad Jis palengvintų mums mūsų kančias bent jau vienai dienai.“

50. Jie tarė: „Negi neaplankė jūsų pasiuntiniai su aiškiais ženklais?“ Jie tarė: „Taip.“ Jie tarė: „Tada maldaukite patys!“ Tačiau netikinčiųjų maldavimai beprasmiai!

51. Mes padėsim Savo pasiuntiniams ir tiems, kurie patikėjo žemiškame gyvenime ir tądien, kada stos liudininkai, –

52. tądien, kai nepadės netikintiems jų atsiprašymas (pasiteisinimai) – jiems prakeikimas, ir jiems – blogio buveinė!

53. Mes skyrėme *Mūsai* (Mozei) teisingą vedimą ir palikome kaip paveldą Knygą sūnums *Israilo* (Izraelio),

54. kaip teisingą vadovavimą ir priminimą turintiems proto.

55. Tai kentėk! Iš tiesų Allaho pažadas – tiesa; prašyk atleidimo už savo nuodėmę ir šlovink savo Viešpatį vakarą bei rytą!

56. Iš tiesų tie, kurie ginčijasi dėl Allaho apreiškimų neturėdami tam suteiktų įrodymų, – jų krūtinėse tėra vien didybė – jie jo (savo tikslo) nepasieks; tad ieškok prieglobsčio pas Allahą, – iš tikrųjų, Jis – Girdintis, Regintis!

57. Juk dangaus ir žemės sukūrimas daug didesnis (reikalas) nei žmonių sukūrimas, bet didžioji žmonių dalis (to) nenutuokia!

58. Nelygūs aklas ir regintis, ir tie, kurie patikėjo ir kūrė gėrį, ir kuriantysis blogį; mažai jūs atsimenate perspėjimus!

59. Iš tiesų Valanda ateis – nėr jokios abejonės dėl to, bet didžioji žmonių dalis netiki!

60. Ir tarė jūsų Viešpats: „Kvieskite Mane, Aš jums atsakysiu; iš tiesų, kurie iš didybės negarbina Manęs – eis Pragaran pažeminti!“

61. Allahas – Tas, Kuris davė jums naktį, kad jūs ilsėtumėtės jos metu, ir dieną tam, kad matytumėt. Iš tiesų Allahas – malonės žmonėms Valdytojas, bet didžioji žmonių dalis nedėkingi!

62. Toksai Allahas – jūsų Viešpats, visa ko Kūrėjas; nėr dievybės, išskyrus Jį. Kaip smarkiai esate nusisukę nuo tiesos!

63. Taip nusisukinėja nuo tiesos ir tie, kurie neigia Allaho apreiškimus.

64. Allahas – Tas, Kuris suteikė jums žemę buveine, o dangų – skliautu, ir suformavo jus, ir puikius suteikė jums pavidalus, ir apdalijo jus gėrybėmis. Toksai Allahas – jūsų Viešpats. Tad palaimintas Allahas, pasaulių Valdovas!

65. Jis – Gyvas, nėr dievybės, išskyrus Jį; tad šaukitės Jo, švarindami priešais Jį tikėjimą! Šlovė Allahui, pasaulių Viešpačiui!

66. Sakyk: „Uždrausta man garbinti tuos, kurių jūs šaukiatės, išskyrus Allahą, po to, kai pasiekė mane aiškūs apreiškimai manojo Viešpaties, ir įsakyta man atsiduoti pasaulių Viešpačiui.“

67. Jis – Tas, Kuris sukūrė jus iš žemės dulkių, paskui iš lašo, paskui iš krešulio, paskui išvedė jus kaip kūdikius, paskui leido jums subręsti, paskui būti senukais, nors tarp jūsų yra ir tų, kurie miršta anksčiau, ir kad jūs pasiektumėte nustatytą terminą, – galbūt jūs susiprotėsite!

68. Jis – Tas, Kuris dovanoja gyvenimą ir numarina, o kai priima kokį nors sprendimą, tai užtenka ištarti: „Būk!“ – ir tai įvyksta.

69. Negi nematei tų, kurie ginčijasi dėl Viešpaties ženklų, kaip jie nusisukę (nuo tiesos)? –

70. tie, kurie laiko melu Knygą ir tai, su kuo Mes siuntėme Savo pasiuntinius, tačiau jie sužinos,

71. kuomet su grandinėmis jiems ant kaklų ir pančiais – juos vilks

72. į verdantį vandenį, o paskui degins juos Ugnyje.

73. Paskui tars jiems: „Kur tie, kuriuos jūs priskirdavote bendrininkais

74. Allahui?“ Jie tars: „Jie pasislėpė nuo mūsų. O mes netgi niekam ir nesimeldėm anksčiau.“ Taip Allahas išveda iš kelio netikinčiuosius!

75. Tai jums už tai, kad jūs džiūgavote žemėj neteisėtai, ir už tai, kad (labai jau) pūtėtės!

76. Ženkite pro Pragaro vartus amžinajam buvimui tenai! Šlykšti išsiaukštinusiųjų buvimo vieta!

77. Būk kantrus! Iš tiesų Allaho pažadas – tiesa. Mes galime atskleisti tau dalį to, ką jiems žadam, arba galime nuraminti mirčiai tave iki tol. O jie vis tiek bus sugrąžinti pas Mus.

78. Mes jau siuntėme pasiuntinius iki tavęs. Tarp jų yra tokių, apie kuriuos Mes tau papasakojome, o yra ir tokių, apie kuriuos Mes tau nepasakojom. Visi pasiuntiniai rodė ženklus tik Allahui leidus. O kai bus Allaho įsakymas, tada bus sprendžiama pagal teisybę, ir pralaimės tada tie, kurie kaltina melu.

79. Allahas – Tas, Kuris dovanojo jums gyvulius, kad vienais galėtumėte joti, o kitais – maitintis.

80. Iš jų jums nauda; ir kad su jais gautumėte tai, ko trokšta jūsų širdys, ir jais, o ir laivais jūs perkeliami.

81. Jis rodo jums Savo ženklus. Kurį gi iš Allaho ženklų paneigsite?

82. Negi jie nevaikščiojo žeme ir neregėjo, koks galas tų, kurie gyveno iki jų? Jie buvo gausesni ir stipresni savo galia bei žemėje paliktais pėdsakais. Bet neišgelbėjo jų tai, ką jie įsigydavo!

83. Ir kai atėjo pas juos Mūsų pasiuntiniai su aiškiais ženklais, džiaugėsi jie tomis žiniomis, kurios buvo pas juos, o tada juos apsupo tai, iš ko jie tyčiojosi.

84. O kai jie pamatė Mūsų bausmę, tai tarė: „Patikėjome mes Allahą Vienatinį ir atsižadėjom to, ką Jam priskirdavome į draugus!“

85. Bet nepadėjo jiems jų tikėjimas, kai jie išvydo Mūsų bausmę. Visada buvo toks Allaho nuosprendis Jo vergams. Būtent tada netikintieji patyrė nuostolį!

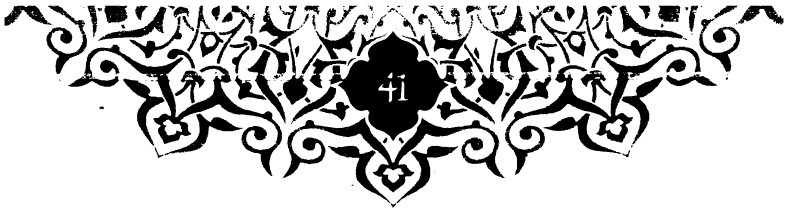

IŠAIŠKINTI

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Cha, mym.*

2. Maloningojo, Gailestingojo apreiškimas.

3. Knyga, kurios eilės išaiškintos Korano pavidalu arabų kalba žinantiems žmonėms.

4. Ji yra perduodanti gerą žinią ir perspėjanti. Tačiau dauguma jų nusigręžia ir neklauso!

5. Jie sako: „Mūsų širdys šydais užtrauktos nuo to, prie ko tu šauki, ir mūsų ausys kurčios, o tarp mūsų ir tavęs uždanga. Tad darbuokis, o ir mes darbuosimės!"

6. Sakyk: „Juk aš – žmogus, toks, kaip jūs; man buvo apreikšta, kad jūsų dievas – Vienatinis Dievas. Tad eikite tiesiai pas Jį ir Jo prašykite atleidimo; ir vargas daugiadieviams,

7. kurie neišmoka *zakiato* ir netiki Būsimąjį gyvenimą."

8. Iš tiesų tie, kurie patikėjo ir darė gera, – jiems nesenkančios dovanos!

9. Sakyk: „Negi jūs netikite tuo, kuris sukūrė žemę per dvi dienas, ir surandate Jam lygių? Tai – pasaulių Viešpats!

10. Ir iškėlė Jis viršum jos (žemės) tvirtai stovinčius kalnus; ir palaimino ją, ir per keturias dienas padalijo joje, kuo kam maitintis – po lygiai visiems prašantiesiems.

11. Paskui Jis kreipėsi į dangų, kuris tuomet buvo dūmai, – ir tarė jam ir žemei: „Ateikite savo valia arba prieš valią!“ Ir tarė jie: „Mes ateiname savo valia.“

12. Ir nulėmė Jis būti septyniems dangums per dvi dienas ir nurodė kiekvienam dangui jo paskirtį; ir išgražinom Mes apatinį dangų šviestuvais, ir saugojam Mes jį. Toksai sprendimas Galingojo, Išmintingojo.“

13. O jeigu jie nusigręš, sakyk: „Aš perspėjau jus apie žaibą, panašų į tą, kuris nubaudė *adiečius* ir *samudiečius*.“

14. Ateidavo pas juos pasiuntiniai ir iš vienos pusės, ir iš kitos pusės, (sakydami): „Negarbinkite nieko, išskyrus Allahą.“ Jie tarė: „Jeigu mūsų Viešpats įsigeistų, tai pasiųstų angelus, o mes tuo, su kuo jūs siųsti, netikim.“

15. O *adiečiai* neleistinai išpuiko žemėje ir tarė: „Kas už mus galingesnis?“ Negi jie nematė, kad Allahas, Kuris sukūrė juos, – Jis už juos galingesnis? Ir Mūsų apreiškimus jie neigė.

16. Ir pasiuntėme Mes jiems audringą vėją nelaimės dienomis, kad gautų jie paragauti gėdos žemiškame gyvenime, o Būsimajame gyvenime bausmė bus dar gėdingesnė, ir nebus jie apginti!

17. O *samudiečiams*, Mes nurodėm jiems tiesų kelią, bet jie pasirinko aklumą vietoje tiesaus kelio, ir ištiko juos žeminančios bausmės žaibas už tai, ką jie įsigijo!

18. O tuos, kurie patikėjo ir buvo dievobaimingi, Mes išgelbėjome.

19. Tądien, kai bus surinkti Allaho priešai priešais Ugnį, jie bus sustabdyti.

20. O kai jie prieis ją, prieš juos liudys jų klausa, rega ir oda apie tai, ką jie išdarinėjo.

21. Ir sakys jie savo odoms: „Kodėl liudijate prieš mus?“ Jos tarė: „Privertė mus kalbėti Allahas, Kuris privertė kiekvieną daiktą.“ Sukūrė Jis jus pirmąjį kartą, ir pas Jį jūs būsite sugrąžinti.

22. Ir nesistengėte jūs slėptis nuo jūsų klausos, regos ir odos liudijimo. Bet jūs manėte, kad Allahas nežino daugelio tų dalykų, kuriuos darote.

23. Ir tai – jūsų spėlionės, kurias jūs spėliojote apie savo Viešpatį, – jos pražudė jus, ir jūs atsidūrėte tarp tų, kurie patyrė nuostolį.

24. Ir net jeigu jie kentės, tai Ugnis – jiems slėptuvė, o jeigu jie prašys malonės, tai neatsidurs tarp tų, kuriems suteikiama malonė.

25. Ir parūpinom Mes jiems draugų, kurie pagražino jiems tai, kas priešais juos (dabartis) ir kas po jų (ateitis), ir išsipildė jiems žodis apie tautas, iš džinų ir iš žmonių atėjusias iki jų. Jie juk patyrė nuostolį.

26. Ir tarė tie, kurie netikėjo: „Neklausykite šito Korano ir tuščiažodžiaukite apie jį. Galbūt jūsų bus viršus!“

27. O Mes būtinai duosime paragauti tiems, kurie netikėjo, karčios bausmės! Ir atlyginsime jiems už visa, kas blogiausia, iš to, ką jie darė!

28. Toks atlygis priešams Allaho – Ugnis, jiems, tenai amžinoji buveinė kaip atlygis už tai, kad neigė Mūsų ženklus.

29. Ir tars tie, kurie netikėjo: „Viešpatie mūs, parodyk mums tuos žmones ir džinus, kurie mus įvedė į paklydimą. Mes juos patiesime sau po kojomis, kad jie būtų pažeminti!“

30. Iš tiesų tie, kurie sako: „Mūsų Viešpats – Allahas“, – o po to tvirtai stovi, ant jų nusileidžia angelai sakydami: „Nebijokite ir neliūdėkite, ir džiaukitės Rojumi, kuris buvo jums pažadėtas!

31. Mes – jūsų draugai (globėjai) žemiškajame gyvenime ir Būsimajame. Jums ten – tai, ko įsigeis jūsų sielos, ir jums ten – tai, ko pareikalausite,

32. kaip svetingumas Atleidžiančiojo, Maloningojo.

33. Kas gi geresnis savo žodžiais už tą, kuris kviečia pas Allahą ir kuria gėrį, ir sako: „Išties aš – vienas iš musulmonų (atsidavusiųjų)!"

34. Nėr lygūs gėris ir blogis. Tad atstumk blogį gėriu ir tas, su kuriuo priešiški santykiai, tampa karščiausiu tavo draugu.

35. Tačiau neduota tai niekam, išskyrus tuos, kurie kentėjo; neduota tai niekam kitam, išskyrus tuos, kuriems skirta didelė dalia.

36. O jei tave palies kokia šėtono vilionė, tai prašyk Allahą apginti, – juk Jis – Girdintis, Žinantis!

37. Iš Jo ženklų – diena ir naktis, saulė ir mėnuo. Negarbinkite saulės ir mėnulio, o nusilenkite Allahui, Kuris sukūrė juos, jeigu jūs Jį garbinate.

38. O jeigu jie išpuiktų, tai tie, kurie yra pas tavo Viešpatį, šlovina Jį ir naktį, ir dieną, ir jiems nenusibosta.

39. Iš Jo ženklų – žemė, kurią matai išdžiuvusią, o kai Mes atsiunčiame į ją vandenį, jinai sujuda ir išbrinksta. Tas, Kuris atgaivino ją, būtinai atgaivins mirusiuosius. Iš tiesų Jis Galingas kiekvienam daiktui!

40. Iš tiesų tie, kurie nusisuka nuo Mūsų ženklų, nėra nuo Mūsų paslėpti! Nejaugi tas, kuris bus įstumtas į Ugnį, geresnis nei tas, kuris saugus ateis Prikelties dieną? Darykite, ką panorėję! Jis regi tai, ką jūs darote!

41. Iš tiesų tie, kurie netiki Priminimu po to, kai jis aplankė juos, (bus nubausti)... Iš tiesų tai – galinga Knyga!

42. Nepraljs į ją melas nei iš priekio, nei iš nugaros. Ji – siuntinys nuo Išmintingo, Šlovinamo.

43. Nesakoma tau nieko, išskyrus tai, kas buvo pasakyta pasiuntiniams iki tavęs. Iš tikrųjų tavo Viešpats – atleidimo Valdovas ir skausmingos bausmės Valdovas.

44. O jeigu Mes paverstume Koraną kita kalba, tai jie sakytų: „Kodėl jo posmai neišaiškinti! Kodėl (Knyga) ne arabų kalba, (pranašas) arabas?" Sakyk: „Jis yra tiems, kurie patikėjo, – vadovas ir vaistas; o tie, kurie netiki, ausys jų užkimštos, ir jie akli jam (Koranui). Jie kaip tie, kuriems šauktum iš labai toli."

45. Mes jau davėme *Mūsai* (Mozei) knygą, ir apie ją buvo ginčijamasi; ir jeigu ne Žodis tavojo Viešpaties, kuris buvo prieš tai, tai jų teismas jau būtų įvykęs. O jie iš tikro dar apimti abejonių ir svyravimų.

46. Kas darė gera, tai tik savo naudai, o kas darė bloga, tai tik savo nenaudai. Tavo Viešpats nėra vergų skriaudėjas.

47. Tik Jam priklauso žinojimas apie Valandą. Neišeina nė vienas vaisius iš savo pumpurų, ir nepastos nė viena patelė ir neatves (palikuonių) be Jo žinios. Tądien, kai Jis paklaus: „Kur Mano bendrai!" – tie sakys: „Mes pranešėme Tau, nėra tarp mūsų nė vieno liudininko!"

48. Tie, kurių jie anksčiau šaukėsi, paliks juos, ir jie suvoks tada, kad nėra jiems išsigelbėjimo.

49. Nepaliauja žmogus melsdamas gėrio, o jeigu jį ištinka blogis, tai jis nusivilia, praranda viltį.

50. O jeigu leisime jam paragauti Mūsų malonės po to, kai jį palies nelaimė, jis, žinoma, sako: „Tai – man, ir aš nemanau, kad išmuš Valanda. O jeigu aš būsiu sugrąžintas pas savo Viešpatį, tai, žinia, manęs ten laukia Jo malonė.“ Mes, žinoma, pranešime tiems, kurie netikėjo, ką jie padarė, ir duosime jiems paragauti rūsčios bausmės.

51. O kai Mes parodome žmogui malonę, jis nusigręžia ir pasišalina. O kai užgriūva jį blogis, jis ilgai meldžiasi.

52. Sakyk: „Ar nepagalvojote jūs apie tai, kas bus, jeigu jis (Koranas) nuo Allaho, o jūs Juo netikėjote? Tai kas labiau pasiklydęs nei tas, kuris taip nutolęs nuo teisybės?“

53. Mes parodysim jiems Mūsų ženklus horizontuose ir juose pačiuose, kol netaps jiems aišku, kad tai – tiesa. Argi neužtenka to, kad tavo Viešpats – kiekvieno daikto Liudytojas?

54. O! Jie juk abejoja susitikimu su savo Viešpačiu! O, juk Jis aprėpia kiekvieną daiktą!

TARYBA

Vardan Allaho Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Cha, mym.*

2. *Ain, sin, kef.*

3. Taip siunčiamas atvėrimas tau ir tiems, kurie buvo iki tavęs, Allahas – Galingasis, Išmintingas!

4. Jam priklauso tai, kas padangėse ir žemėje; Jis – Išaukštintas, Didingasis!

5. Padangės pasiruošusios prasiverti viršum jų (nuo Allaho didybės). Angelai šlovina savo Viešpatį ir prašo atlaidos tiems, kurie žemėje. O, taip! Juk Allahas – Dovanojantis, Maloningas!

6. Allahas yra Prižiūrėtojas tų, kurie ėmė sau globėjus šalia Jo, o tu nesi jų laiduotojas.

7. Ir taip Mes apreiškėme Koraną arabų kalba, kad tu perspėtumei gyvenviečių Motiną (*Mekkos* gyventojus) ir tuos, kas aplinkui ją, ir skelbtum apie surinkimo Dieną, dėl kurios nėr abejonės. Dalis (žmonių paklius) į Rojų, o dalis – į Pragarą.

8. O jeigu Allahas geidautų, tai padarytų jus vieninga (tikinčiųjų) bendruomene, bet Jis veda į Savo malonę, ką panori, o neteisuoliai – nėr jiems nei globėjo, nei apgynėjo!

9. Nejaugi jie rinkosi sau globėjus šalimais Jo? Juk Allahas yra globėjas; Jis atgaivina mirusius, ir Jis Galingas kiekvienam daiktui!

10. O ten, kur jūs nesutarėte, – sprendimas priklauso Allahui. Sakyk: „Tai jums Allahas – mano Viešpats, tik Juo aš pasiklioviau ir į Jį kreipiuosi.“

11. Dangaus ir žemės Kūrėjas; Jis sukūrė jums sutuoktinius iš jūsų pačių, o ir gyvūnus – poromis. Tokiu būdu Jis sėja jus ten; nėr nieko panašaus į Jį. Jis – Girdintis, Regintis!

12. Ir Jis turi dangaus ir žemės raktus: Jis išplečia dalį, kam įsigeidžia, ir ją apriboja. Iš tiesų Jis žino apie kiekvieną daiktą!

13. Jis įteisino jums religijoje tai, ką įsakė *Nuhui* (Nojui), ir tai, ką apreiškėme Mes tau ir ką įsakėme *Ibrahimui* (Abraomui) ir *Mūsai* (Mozei), ir *Isai* (Jėzui): „Išpažinkite tikėjimą ir nesiskaldykit (dėl tikėjimo)!“ Per sudėtingas daiktas daugiadieviams tai, prie ko juos šauki! Allahas pasirenka Sau, ką panorėjęs, ir veda pas Save tuos, kurie kreipiasi (į Jį).

14. Jie susiskaidė tik po to, kai aplankė juos žinojimas, iš neapykantos vieni kitiems. Ir jeigu ne Žodis tavojo Viešpaties (apie atidėjimą) iki nustatyto laiko, jų byla jau būtų nuspręsta. Ir iš tiesų tie, kurie paveldėjo Knygą po jų, – jie abejoja ir svyruoja dėl jos.

15. Todėl skelbk ir sek tiesiu keliu, kaip tau buvo įsakyta. Ir nepasiduok jų aistroms, ir sakyk: „Aš patikėjau tuo, ką atsiuntė Allahas iš Rašto; man įsakyta būti teisingu tarp jūsų! Allahas – mūsų Viešpats ir jūsų Viešpats; mums – mūsų veiksmai, jums – jūsų veiksmai. Nėr įrodymų (nėr daugiau vietos ginčams) tarp mūsų ir jūsų. Allahas surinks mus visus, ir pas Jį sugrįžimas!“

16. O tie, kurie ginčijasi apie Allahą po to, kai jiems buvo atsakyta, – įrodymai jų niekingi priešais jų Viešpatį. Ant jų kris rūstis, ir jiems – didelė bausmė!

17. Allahas – Tas, Kuris atsiuntė Knygą su tiesa ir Svarstykles. O iš kur tau žinoti, galbūt Valanda jau arti!

18. Spartina ją tie, kurie ja netiki. O tie, kurie tiki ją, baiminasi jos ir žino, kad ji (Valanda) – tiesa. O taip! Juk tie, kurie abejoja dėl Valandos, žinoma, smarkiai pasiklydę.

19. Allahas geras Savo vergams; Jis dovanoja gėrybes, kam įsigeidžia. Jis – Stiprus, Galingas!

20. Kas nori Būsimojo gyvenimo derliaus vaisių, tam Mes padidinsim jo pasėlius, o kas nori pasėlių dabartiniam, – Mes duosime jų, bet Būsimajame gyvenime nėr jam jokios dalies!

21. O gal jie turi tokių bendrininkų, kurie įteisino jų religijoje tai, ko neleido Allahas? Ir jeigu ne duotas anksčiau lemiamas Žodis, tai jų ginčas jau būtų nuspręstas. Iš tiesų neteisuoliams – skausminga kančia.

22. Tu matysi, kaip neteisuoliai bijos to, ką įgijo, kai tai atsigręš prieš juos. O tie, kurie tikėjo ir kūrė gėrį, – Rojaus soduose. Jiems – viskas, ko jie pageidaus, pas jų Viešpatį. Tai ir yra didžiulė malonė!

23. Tai yra tai, kuo džiugina ir ką žada Allahas Savo vergams, kurie patikėjo ir kūrė gėrį. Sakyk: „Aš neprašau iš jūsų už tai atlyginimo, o tiktai meilės dėl artumo (tik dėl jūsų artumo Allahui)." Kas padarys gera, tam Mes pridėsime prie šito gera. Iš tikrųjų Allahas – Atleidžiantis ir Dėkingas!

24. O gal jie sako: „Išgalvojo jis melą prieš Allahą!" Iš tiesų, jeigu įsigeistų Allahas, Jis užantspauduotų tau širdį. Savo Žodžiais. Ištrina Allahas melą ir įtvirtina tiesą. Juk išties Jis žino tai, kas krūtinėse!

25. Jis – Tas, Kuris priima Savo vergų atgailą, atleidžia blogus veiksmus ir žino tai, ką jūs darote.

26. Jis atsako tiems, kurie patikėjo ir darė gera, ir padidina Savo malonę. O netikintiems – jiems žiauri bausmė!

27. Jeigu išplėstų Viešpats dalį Savo vergams, tai jie nusižengtų žemėje, tačiau Jis siunčia saikingai, kaip pageidauja: juk Jis – Savo vergus pažįsta, regi!

28. Jis – Tas, Kuris atveda lietų po to, kai jie praradę viltį, ir atveria Savo malonę. Jis – Globėjas, Šlovingasis!

29. Iš Jo ženklų – dangaus ir žemės sukūrimas ir tų gyvūnų, kuriuos Jis ten pabėrė. Jis pajėgus juos surinkti, kada įsigeis!

30. O tai, kas pasiekia jus iš nelaimių – tai tik už tai, ką įgijo jūsų rankos, ir atleidžia Jis daug ką.

31. Jūs nepajėgūs išsigelbėti pabėgimu žemėje, ir nėr pas jus, išskyrus Allahą, nei globėjo, nei padėjėjo!

32. Iš Jo ženklų – plaukiantieji mariomis laivai, tarsi kalnai.

33. Jeigu Jis panorės, sustabdys vėją, ir jie pasiliks ramiai ant (jūros) paviršiaus. Iš tiesų čia – ženklas kiekvienam kantriajam, dėkingajam!

34. Jis gali pražudyti juos (laivus) už tai, ką jie (žmonės) įgijo, bet Jis atleidžia daugumai.

35. Ir tegul žino tie, kurie spyriojasi dėl Mūsų ženklų, kad nėr jiems išsigelbėjimo!

36. Visa, kas jums dovanota, – laikinos šito gyvenimo gėrybės. O tai, ką duoda Allahas, – geriau ir ilgiau trunka tiems, kurie patikėjo ir savo Viešpačiu pasikliauja, –

37. ir tiems, kurie šalinasi didelių nuodėmių ir bjaurasties, o kai staigiai supyksta, tai atleidžia, –

38. ir tiems, kurie atsišaukė savo Viešpačiui ir atlieka maldą, o ką nors darydami – tariasi vieni su kitais, ir eikvoja iš to, kuo Mes juos apdalijome, –

39. ir tiems, kurie ginasi, kai su jais elgiamasi neteisingai.

40. Atlygis už blogį – blogis, panašus į jį. Tačiau kas atleis ir susitaikys, – jo atlygis pas Allahą. Jis juk nemyli neteisingųjų!

41. Nėra priekaišto tam, kuris ginasi ir ieško pagalbos po to, kai su juo buvo pasielgta neteisingai.

42. Priekaištas tik tiems, kurie skriaudžia žmones ir piktnaudžiauja žemėje be teisės. Jiems – skausminga kančia!

43. Betgi, žinoma, tas, kas kenčia ir atleidžia... Iš tiesų šitai – reikalauja tvirtumo.

44. O jeigu ką Allahas paklaidina, tam neatsiras globėjo po Jo. Tu matysi nuodėminguosius, kai jie pamatys jiems skirtą bausmę, sakys: „Ar nėra kelio atgal?“

45. Tu pamatysi, kaip juos atves tenai (prie Ugnies) nuleidusius galvas iš pažeminimo, jie žiūrės, slėpdami žvilgsnį. Ir sakys tie, kurie patikėjo: „Iš tiesų turintieji nuostolį – tie, kurie padarė jį patys sau ir savo šeimoms prikėlimo Dieną!“ O taip, juk nuodėmingieji bus amžinose kančiose!

46. Ir nebus jiems užtarėjų, kurie padės jiems, išskyrus Allahą. O ką nustumia nuo kelio Allahas, tam nėr kelio!

47. Atsiliepkite į savo Viešpaties (kvietimą) anksčiau, nei prašvis diena, kuriai jau nėra jokio Allaho atidėjimo. Nėr jums jokios slėptuvės tądien ir nebus jums galimybės paneigti (savo nuodėmes)!

48. Jeigu jie ir nusigręš nuo tavęs, tai Mes juk nesiuntėme, kad tu juos saugotum. Tau priklauso tiktai perduoti (perspėjimą). Kai

Mes leidžiame žmogui paragauti Mūsų malonės, jisai ja džiaugiasi, o jeigu jį ištinka blogis už tai, ką anksčiau paruošę jam jo paties rankos, tai juk tas žmogus nedėkingas.

49. Allahui priklauso dangaus ir žemės valdžia. Jis kuria, ką nori. Jis apdovanoja, ką įsigeidžia, palikuonimi moteriškos lyties ir duoda, kam įsigeidžia, palikuonių vyriškos lyties.

50. Arba Jis susieja juos, vyrus ir moteris, o ką įsigeidžia, padaro bevaisiais: juk Jis – Žinantis, Galingas!

51. Nedera žmogui, kad Allahas kalbėtų su žmogumi kitaip, negu apreiškimais, arba pro uždangą, arba Jis siunčia pasiuntinį, kuris Jo valia apreiškia, ką norėjęs. Iš tikrųjų Jis – Išaukštintas, Išmintingas.

52. Ir taip Mes įkvėpėme tau dvasią (Koraną) Savo paliepimu: tu nežinojai, kas tai yra Knyga ir tikėjimas, bet Mes padarėme ją šviesa, kuria Mes vedame tiesiu keliu tą, kurį norime iš Mūsų vergų. Iš tiesų tu vedi į tiesų kelią,

53. Allaho kelią, Kuriam priklauso tai, kas padangėse ir žemėje. O taip, juk į Allahą gręžiasi visi darbai!

PAPUOŠIMAI

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Cha, mym.*

2. Prisiekiu aiškia Knyga!

3. Mes padarėme ją Koranu arabų kalba, kad galėtumėte suprasti!

4. Jis yra pas Mus Knygos Motinoje (pirmaraštyje). Jis – Išaukštintas, Išmintingas!

5. Negi Mes nutolinsim nuo jūsų priminimą (Koraną) tik todėl, kad jūs – žmonės, peržengę ribas?

6. Kiek Mes siuntėme pasiuntinių pirmosioms gentkartėms!

7. Ir koks pranašas bebūtų atėjęs pas juos, jie tyčiojosi iš jo.

8. Ir pražudėme Mes galingesnius negu jie, ir užsimiršo jau pirmųjų pavyzdys.

9. O jeigu tu jų paklausi: „Kas sukūrė dangų ir žemę?“ – jie, žinoma, tars: „Sukūrė juos Galingasis, Žinantis.“

10. Jis padarė žemę jums kaipo lopšį ir išvedė joje kelius, – galgi jūs eisite tiesiai! –

11. ir Kuris atsiuntė iš dangaus vandenį tiek, kiek jo reikia. Ir pažadinome Mes juo mirusią šalį. Tokiu pat būdu būsite išvesti (iš kapų)!

12. ...Ir Kuris sukūrė visas (gyvių ir augalų) poras ir padarė jums laivus ir gyvūnus, kuriais jūs keliaujate,

13. kad įsitaisytumėte ant jų nugarų (arba denių), o paskui paminėtumėt savo Viešpaties malonę, kai įsitvirtinsit ant jų ir sakysit: „Šlovė Tam, Kuris padarė tai pavaldų mums, nes mes patys neįstengtume to pasiekti!

14. Ir iš tiesų mes pas savąjį Viešpatį sugrįžtame!“

15. Ir padarė jie (daugiadieviai) kai kuriuos iš Jo vergų Jo dalimi (priskyrė Jam bendrininkų). Iš tiesų žmogus akivaizdžiai nedėkingas!

16. Nejaugi Jis imtų iš to, ką sukūręs, dukras, o jus pagerbtų sūnumis?

17. Ir kada kurį nors iš jūsų pradžiugina žinia apie tą, kurią jis priskiria Maloningajam, jo veidas tamsėja, ir jis gniaužia pyktį.

18. Nejaugi (jie priskiria Allahui) tas, kurios išaugintos su papuošalais, o jis spyriojasi, neturi tam įrodymo?

19. Ir pavertė jie angelus, kurie – Gailestingojo vergai, moterimis. Negi jie dalyvavo juos kuriant? Bus užrašyti jų liudijimai ir bus iš jų pareikalauta atsako!

20. Jie kalbėjo: „Jeigu Gailestingasis panorėtų, mes jų negarbintume!“ Jie neturi dėl to jokių žinių, jie tik meluoja!

21. Negi Mes jiems dovanojome Knygą iki šito, ir jie jos laikosi?

22. Bet ne! Jie sakė: „Mes suradome savo tėvus šiame kelyje ir mes, žinoma, einam tiesiai jų pėdomis.“

23. Tokiu pačiu būdu kalbėjo klestintieji žmonės iš bet kurios gyvenvietės, į kurią Mes siųsdavom perspėjantį pamokslininką: „Mes suradome savo tėvus šiame kelyje ir mes, žinoma, einam tiesiai jų pėdomis.“

24. Jis pasakė: „O, jeigu aš ateičiau pas jus su teisingesniais dalykais negu tai, ką jūs radote pas savo tėvus?“ Jie tarė: „Mes, žinoma, netikim tuo, su kuo jūs čia pasiųsti.“

25. Ir Mes atkeršijom jiems. Pažiūrėk, koks buvo galas tų, kurie kaltino melu!

26. Ir štai tarė Abraomas savo tėvui ir tautai: „Aš neturiu nieko bendro su tuo, ką jūs garbinate,

27. išskyrus Tą, Kuris sukūrė mane. Iš tiesų Jis ves mane teisingu keliu!“

28. Ir padarė jis tai (liudijimą, kad nėra kitos dievybės, išskyrus Allahą) žodžiu, gyvenančiu jo palikuonyse, – galbūt jie sugrįš!

29. Bet Aš leidau jiems ir jūsų tėvams naudotis gėrybėmis, kol nepasiekė jų tiesa ir aiškinantis pasiuntinys!

30. O kai pasiekė juos tiesa, jie tarė: „Tai – burtai, ir mes jais netikime.“

31. Ir taip pat jie tarė: „Kodėl gi nebuvo pasiųstas šis Koranas žmogui, didžiausiam abiejose gyvenvietėse (*Mekkoje* ir *Taife*)?“

32. Negi jie dalija tavo Viešpaties malones? Mes pasiuntėme jiems jų maistą šiame gyvenime ir išaukštiname vienus iš kitų laipsniais tam, kad vieni jų imtų kitus tarnais. Ir tavo Viešpaties malonė geriau negu tai, ką jie sukaupia!

33. Ir jeigu nebūtų baimės, kad žmonės taps viena (netikinčiųjų) tauta, tai Mes tiems, kurie netiki Gailestingąjį, būtume įrengę namams sidabro stogus ir laiptus, kuriais jie keliasi,

34. ir (sidabrines) duris, ir gultus jų namuose, kuriuose jie galėtų ilsėtis atsirėmę,

35. ir papuošimus. Bet visa tai – šito žemiško gyvenimo gėrybės, o Būsimasis gyvenimas – tavo Viešpaties dievobaimingiesiems.

36. O kas išsisukinėja nuo Gailestingojo minėjimo, prie to Mes pastatysime šėtoną, ir jis bus jam bendrakeleivis.

37. Ir jie, žinoma, užstos jiems teisingą kelią, o jie galvos, kad eina tiesiu keliu,

38. ir kai ateis jis (netikintysis) pas Mus, tars: „O, kad tarp manęs ir tavęs būtų nuotolis kaip nuo vakarų iki rytų. Bjaurus tu draugas!“

39. (Tada jiems bus pasakyta:) „Jus elgėtės neteisingai, tad jums nepadės šiandien tai, kad jūs – bendrininkai bausmės.“

40. Negi priversi girdėti kurčius arba tiesiai vesi aklus ir tuos, kas aiškiai paklydę?

41. Mes galime tave pasiimti, bet Mes būtinai jiems atkeršysim.

42. Arba parodysime jiems tai, ką žadėjom: juk Mes turime galios jiems!

43. Tad laikykis to, kas tau apreikšta! Juk tu teisingam kely.

44. Ir juk tai – priminimas tau ir tavo tautai, ir jūs būsite paklausti.

45. Paklausk tuos, kuriuos Mes siuntėme iki tavęs iš Mūsų pasiuntinių: „Ar skirdavome Mes kokius nors dievus, kuriuos reikėtų garbinti, išskyrus Gailestingąjį?“

46. Mes siuntėme *Mūsą* (Mozę) su Mūsų ženklais Faraonui ir jo diduomenei. Ir jis tarė: „Aš – pasaulių Viešpaties pasiuntinys!“

47. O kai jis atėjo pas juos su Mūsų ženklais, jie iš jų pasijuokė.

48. Ir kokį iš ženklų Mes jiems berodytume, jis būdavo didesnis už prieš tai ėjusį. Ir Mes pasmerkėme juos kančioms, kad jie galėtų sugrįžti.

49. Jie tarė: „O burtininke! Pasimelsk už mus savo Viešpačiui, atsižvelgdamas į Jo sutartį su tavim, ir mes būtinai paseksim tiesiu keliu!“

50. O kai Mes liovėmės juos baudę, – štai, jie ir sulaužė priesaiką.

51. Ir paskelbė Faraonas savo tautai bylodamas: „O tauta mano! Nejaugi ne man priklauso valdyti Egiptą, ir šitos upės teka po mano kojom? Negi jūs nematote?

52. Argi aš nesu geresnis už šitą, kuris niekingas ir vos sugeba paaiškinti?

53. Bent jau būtų jis su auksinėm apyrankėm ant riešų ir lydėtų jį angelai, talkindami jam!“

54. Ir jis pavertė savo tautą lengvabūde (apgavo savo tautą), o jie jo paklausė. Jie juk buvo pasileidusi tauta!

55. O kai jie supykino Mus, Mes atkeršijome jiems ir visus paskandinom.

56. Ir padarėme juos pirmtakais ir pavyzdžiu paskutiniesiems.

57. O kai pateikiamas *Marjamos* (Marijos) sūnus kaipo pavyzdys, – štai tavo tauta triukšmingai protestuoja,

58. ir jie sako: „Ar mūsų dievai geresni, ar jis?“ Jie pateikia tai tau tik dėl ginčo. Juk jie – besiginčijanti tauta!

59. Jis – tiktai vergas, kuriam Mes suteikėme malonę ir padarėme jį pavyzdžiu *Israilo* (Izraelio) sūnums.

60. O jeigu Mes panorėtume, tai pakeistume vietoj jūsų angelus žemėje, kurie taptų jūsų įpėdiniais.

61. Išties, jis (*Isa* (Jėzus)) – Valandos (priartėjimo) ženklas. Neabejokite šituo (Valanda) ir sekite paskui Mane! Tai – tiesus kelias.

62. Ir teneatitraukia jūsų šėtonas, juk jis jums aiškus priešas.

63. O kai *Isa* (Jėzus) atėjo su aiškiais ženklais, jis tarė: „Aš atėjau pas jus su išmintimi, ir aš aiškinu jums kai ką iš to, dėl ko jūs nesutariat. Bijokite Allaho ir pakluskite man!

64. Iš tiesų Allahas – Jis mano Viešpats ir jūsų Viešpats! Tad garbinkite Jį! Tai – tiesus kelias."

65. Ir nesutarė jų partijos viena su kita! Ir vargas tiems, kurie buvo neteisūs, nuo Kankinimų dienos bausmės!

66. Nejaugi jie laukia ko nors daugiau, išskyrus Valandą, kuri užklups juos nelauktai, o jie to nepajus?

67. Mylintys draugai tądien – vienas kitam priešai, išskyrus dievobaiminguosius.

68. O Mano vergai! Šitą dieną jums nėra ko bijoti, ir nebūkite nusiminę

69. tie, kurie patikėjote Mūsų apreiškimais ir buvote musulmonai.

70. Įženkit į Rojų patenkinti, jūs ir jūsų sutuoktiniai!

71. Juos vaišins, nešiodami auksinius dubenis ir taures; juose – tai, ko pageidaus sielos ir kuo pasisotina akys. Ir jūs gyvensite ten amžinai!

72. Ir šitas Rojaus sodas, kuris skirtas jums paveldėti už tai, ką jūs įvykdėte.

73. Jums čia – daugybė vaisių, kuriuos jūs skanausite.

74. Iš tiesų nusidėjėliai amžinai kankinsis Pragaro bausmėse!

75. Ir nebus jiems palengvinimo, ir jie ten – neviltyje.

76. Mes nepasielgėm su jais neteisingai, jie patys elgėsi neteisingai.

77. Ir ėmė jie klykti: „O *Malikai*! Tepribaigia mus tavo Viešpats!" Jis tarė: „Jūs pasiliksite čia amžinai."

78. Mes atnešėme jums tiesą, bet didžiuma jūsų neapkenčia tiesos.

79. Ar jie (daugiadieviai) priėmė sprendimą? Mes jau priėmėme galutinį sprendimą.

80. O gal jie mano, kad Mes neįgirdim jų paslapčių ir suokalbių? Taip, ir Mūsų pasiuntiniai, kurie yra prie jų, viską užrašinėja.

81. Sakyk: „Jeigu Gailestingasis turėtų kūdikį, tai aš – pirmas iš garbinančių."

82. Šlovė Viešpačiui dangaus ir žemės, Sosto Valdovui, Jis aukščiau už tai, ką jie Jam priskiria!

83. Palik juos grimzti ir linksmintis, kol nesutiks savo dienos, kuri jiems pažadėta.

84. Jis – Tas, Kuris danguje Dievas ir žemėje Dievas; Jis – Išmintingas, Žinantis!

85. Tebūnie palaimintas Tas, Kieno valdžia padangėse ir žemėje, ir tam, kas tarp jų! Jam priklauso žinojimas apie Valandą, ir Jam būsite sugrąžinti.

86. Ir negali tie, kurių jūs šaukiatės Jo vietoje, užstoti, išskyrus tuos, kurie liudija apie tiesą, ir jie žino.

87. O jeigu tu jų paklausi, kas sukūrė juos, jie, žinoma, tars: „Allahas." Kaip smarkiai jie suvedžioti!

88. Jis pasakė: „Viešpatie! Išties, jie – netikintys žmonės."

89. Tad nusigręžk nuo jų ir sakyk: „Taika!" Greitai jie sužinos.

DŪMAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Cha, mym.*

2. Prisiekiu aiškia Knyga!

3. Mes pasiuntėme jį palaimintąją naktį; iš tikrųjų, Mes perspėjame!

4. Joje sprendžiami visi išmintingi įsakymai

5. Mūsų leidimu; iš tikrųjų, Mes siunčiame

6. iš tavo Viešpaties malonės, – juk Jis – Girdintis, Žinantis! –

7. Šeimininko dangaus ir žemės, ir to, kas tarp jų, jeigu jūs esate įsitikinę.

8. Nėr dievybės, išskyrus Jį; Jis suteikia gyvenimą ir numarina. Viešpats jūsų ir Viešpats jūsų pirmtėvių.

9. Bet jie užsižaidę abejonėse!

10. Tad palauk dienos, kai dangus paskleis tikrus dūmus,

11. kurie apgobs žmones; tai bus skausmingos kančios!

12. (Jie sakys:) „Viešpatie mūsų! Atitolink nuo mūsų bausmę, mes tikime!“

13. Kurgi jiems skirtas pamokymas, jeigu buvo pas juos atėjęs aiškinantis pasiuntinys?

14. Po to jie nusigręžė nuo jo ir tarė: „Primokytas kitų, apsėstasis!“

15. Mes trumpam nutrauksime kančias, bet juk jūs vėl sugrįšite (į netikėjimą).

16. Tądien, kai Mes pagriebsime jus didžiuoju Grybšniu: juk Mes keršijam!

17. Mes jau išmėginome iki jų Faraono tautą, ir pas juos atėjo taurus pasiuntinys.

18. (Jis sakė:) „Grąžinkite man Dievo tarnus, aš esu jums patikimas pasiuntinys.

19. Ir nesididžiuokite prieš Allahą: aš juk ateinu pas jus su aiškiu įrodymu.

20. Ir aš prašiau prieglobsčio ir pagalbos mano Viešpaties ir jūsų Viešpaties, kad jūs manęs neužmuštumėte akmenimis.

21. O jeigu jūs netikite manimi, tai palikite mane."

22. Ir šaukėsi jis savo Viešpaties: „Šitie – nuodėminga tauta!"

23. „Tad išeik su Mano vergais naktį, nes jie jus vysis.

24. Ir palik jūrą ramybėje (perskirtą): jų kariuomenė bus paskandinta."

25. Kiek jie paliko sodų ir šaltinių,

26. ir pasėlių, ir vietų garbingų,

27. ir palaimos, kurioje skendėjo!

28. Štai taip! Mes leidome tai paveldėti kitai tautai.

29. Ir neapsiverkė dėl jų dangus nei žemė, ir nebuvo jiems jokio atidėjimo!

30. Ir Mes išgelbėjome *Israilo* Izraelio) sūnus nuo žeminančios bausmės –

31. nuo Faraono. Juk jis buvo aukščiausias tarp peržengusių ribas.

32. Ir Mes juos išrinkome prieš kitas tautas žinodami.

33. Ir Mes pateikėme jiems ženklus, kurie buvo aiškus išmėginimas.

34. Išties, jie būtinai sakys:

35. „Mums tik ši, pirmoji, mūsų mirtis, ir mes nebūsime prikelti!

36. Tad atveskite mūsų tėvus, jeigu sakote tiesą."

37. Ar jie geresni, ar *Tubbo* tauta ir tie, kurie buvo anksčiau jų? Mes juos pražudėme, juk jie buvo nusidėjėliai.

38. Ir Mes nekūrėme dangaus ir žemės, ir to, kas tarp judviejų, žaisdami.

39. Mes juos (padanges ir žemę) sukūrėme tik kaip tiesą, bet daugelis jų nežino.

40. Iš tiesų atskyrimo Diena – jiems visiems terminas.

41. Toji diena, kai draugas neišvaduos draugo nuo nieko ir nebus jiems pagalbos,

42. išskyrus tuos, kurių pasigailės Allahas: juk Jis – Galingas, Gailestingas!

43. Juk *Zakkum* medis

44. nusidėjėlio maistas.

45. Kaip lydytas varis, – verda jis skrandžiuose,

46. burbuliuoja kaip verdantis vanduo.

47. „Čiupkite jį ir tempkite į Pragaro vidurį,

48. paskui pilkite jam ant galvos bausdami verdančiu vandeniu.

49. Ragauk, juk tu – galingas, kilnus!

50. Štai tai, kuo jūs abejojote.“

51. Iš tiesų dievobaimingieji – patikimoj vietoj,

52. Rojaus soduose ir tarp šaltinių,

53. rengiasi jie atlasu ir brokatù ir sėdės jie vienas priešais kitą.

54. Taip! Ir sujungėme Mes juos su juodbruvom didžiaakėm.

55. Prašys jie ten įvairiausių vaisių, saugūs.

56. Neragaus jie ten mirties, išskyrus pirmąją mirtį, apsaugojo Jis juos nuo Pragaro kančių,

57. per malonę iš tavojo Viešpaties. Tai – didžiulis laimėjimas!

58. Mes juk palengvinome jį (Koraną) tau tavo kalba, kad jie galėtų prisiminti perspėjimą.

59. Tad palauk, ir jie laukia.

ANT KELIŲ KLŪPANČIOS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Cha, mym.*

2. Knyga, atsiųsta Allaho Galingojo, Išmintingojo.

3. Iš tiesų padangėse ir žemėje – ženklai tikintiesiems!

4. Ir jūsų sukūrimas, ir gyvūnai, kurie visur pasėti, – ženklai įsitikinusiems žmonėms,

5. ir nakties bei dienos kaita, ir tai, ką atsiunčia Allahas iš dangaus prasimaitinti ir dėl to atgaivina žemę po jos mirties, ir vėjų įvairumas – ženklai žmonėms, protaujantiems.

6. Tai Allaho posmai, Mes skaitome tau juos teisingai. Tad kokiu pasakojimu po pasakojimo apie Allahą ir Jo ženklus jie tiki?

7. Vargas kiekvienam melagingam nusidėjėliui!

8. Jis klauso Allaho apreiškimų, skaitomų jam, o paskui spyriojasi, pūsdamasis, tarsi nebūtų girdėjęs. Tad pradžiugink jį žinia apie kankinančią bausmę.

9. O kai sužino jis ką nors apie Mūsų ženklus, tai paverčia tai išjuoka. Tokiems – žeminanti bausmė.

10. Už jų pečių – Pragaras. Niekuo neišgelbės jų tai, ką jie įgijo, ir tai, ką jie paėmė sau į globėjus greta Allaho. Jiems – didžiosios kančios!

11. Tai – tiesus kelias: o tie, kurie netiki jų Viešpaties ženklais, jiems paroštos kančios, didžiosios bausmės.

12. Allahas, Kuris padarė jūrą jums pavaldžią, kad plauktų ja Jo įsakymu laivai ir kad jūs ieškotumėte Jo malonės; ir galbūt jūs būsite dėkingi!

13. Ir Jis padarė pavaldžiais jums visa tai, kas padangėse, ir tai, kas žemėje. Iš tikrųjų, tai – ženklai žmonėms, kurie mąsto!

14. Sakyk tiems, kurie patikėjo, kad jie atleistų tiems, kurie netiki Allaho dienomis, kad Jis atlygintų žmonėms už tai, ką jie įgijo.

15. Kas daro gera, – tai tik savo naudai; o kas daro bloga – tai daro savo nenaudai. Paskui savo Viešpačiui jūs būsite sugrąžinti.

16. Mes jau dovanojome *Israilo* (Izraelio) sūnums Knygą, valdžią ir pranašystę ir dovanojome jiems gėrybių, ir išaukštinome juos viršum kitų tautų.

17. Ir Mes dovanojome jiems aiškius ženklus iš paliepimo; bet jie nesutarė po to, kai aplankė juos žinojimas, iš tarpusavio pavydo. Iš tiesų tavo Viešpats išspręs prikėlimo dieną tai, dėl ko jie nesutarė.

18. Paskui Mes nukreipėme tave tiesiu įsakymo keliu. Tai eik juo ir nesek aistromis tų, kurie nežino!

19. Juk jie nė kiek neišgelbės tavęs nuo Allaho. Iš tiesų nuodėmingieji – vienas kito globėjai, o Allahas – dievobaimingųjų Globėjas!

20. Tai akivaizdūs pamokymai žmonėms, kelrodystė ir gailestingumas įsitikinusiai tautai.

21. Negi manė tie, kurie skleidė blogį, kad Mes padarysime juos panašius į tuos, kurie patikėjo ir kūrė gėrį šiame gyvenime, taip pat ir po mirties? Neteisingai galvojo!

22. Sukūrė Allahas padanges ir žemę iš teisybės, kad kiekviena siela gautų atlygį už tai, ką užsidirbo, ir su jais nepasielgs neteisingai.

23. Negi tu nematei to, kuris pasirinko sau į dievus savo aistrą, ir Allahas nustūmė jį nuo kelio Savo išmanymu ir užantspaudavo jo klausą ir širdį, o ant jo akių užtraukė užuolaidą. Kas gi jį ves po Allaho? Nejaugi neprisiminsite įspėjimo?

24. Ir tarė jie: „Tai juk – tik mūsų žemiškas gyvenimas; numirštame ir gyvename; žudo mus tiktai laikas." Neturi jie apie tai jokio žinojimo, juk jie tiktai taip mano!

25. O kai jiems skaitomi Mūsų apreiškimai, aiškiai išdėstyti, neturi jie įrodymų, išskyrus tai, kad sako: „Atveskite mūsų tėvus, jeigu sakote tiesą!"

26. Sakyk: „Allahas dovanoja jums gyvenimą paskui numarina, paskui surinks jus Prikėlimo dieną, dėl kurios nėr abejonių." Deja, didžiuma žmonių nenutuokia.

27. Allahui priklauso valdžia dangaus ir žemės; ir tądien, kai išmuš Valanda, – tada pasirodys patyrę nuostolį tie, kurie tai laikė melu!

28. Ir tu matysi kiekvieną bendruomenę atsiklaupusią ant kelių. Kiekviena bendruomenė bus pašaukta prie savo Knygos (Veiksmų Knygos): „Šiandien bus atlyginta jums už tai, ką jūs darėte.

29. Ši Mūsų Knyga kalba prieš jus iš tiesos; Mes užrašinėjome visa tai, ką jūs darėte.

30. O tie, kurie patikėjo ir kūrė gėrį, jų Viešpats juos įveda į Savąją malonę. Tai ir yra aiškus laimėjimas.

31. O tie, kurie netikėjo, jiems bus pasakyta: „Negi Mūsų apreiškimai nebuvo jums skaitomi? – bet jūs pasididžiavote ir tapot nusidėjėlių tauta.

32. Ir kai jums buvo sakoma: „Juk Allaho pažadas – tiesa, ir kad Valanda – nėr ko ja abejoti", – jūs tarėte: „Mes nežinom, kas yra

Valanda, mes tik galvojome, kad tai viso labo spėlionės, ir mes nesame įsitikinę."

33. Ir pasirodė prieš juos bjaurastis viso to, ką jie darė, ir užklupo juos tai, iš ko jie tyčiojosi.

34. Ir buvo tarta: „Šiandien pamiršime Mes jus, kaip kad jūs pamiršote apie susitikimą su šia diena; jūsų prieglobstis – Ugnis, ir nėr jums padėjėjų.

35. Tai jums – už tai, kad jūs pavertėt Allaho ženklus išjuoka ir suvedžiojo jus artimiausias gyvenimas. Šiandien nebus jie išvesti iš čia ir iš jų nepareikalaus atgailavimo.

36. Šlovė Allahui, dangaus ir žemės Viešpačiui, pasaulių Valdovui.

37. Jam priklauso didybė padangėse ir žemėje, Jis – Galingas, Išmintingas!

KOPOS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Cha, mym.*

2. Knyga, atsiųsta Allaho Galingojo, Išmintingojo.

3. Mes sukūrėm padanges ir žemę, ir to, kas tarp jų, tiesoje ir apibrėžtam laikui. O tie, kurie netiki, išsisukinėja nuo to, ko yra mokomi.

4. Sakyk: „Ar matėte jūs tuos, kurių jūs šaukiatės šalimais Allaho? Parodykite man, kurią dalį žemės jie sukūrė? O gal jie yra dangaus bendraturčiai? Parodykite man Knygą, ankstesnę nei šita, arba kokius nors žinojimo pėdsakus, jeigu esat teisuoliai?“

5. Kas klysta labiau, negu tas, kuris šaukia šalimais Allaho tuos, kurie jam neatsakys iki Prikėlimo dienos, ir jie nepaiso jų šauksmo.

6. O kuomet surinkti bus žmonės, jie pasirodys besą jų priešai ir neigs jų garbinimą.

7. O kai jiems skaitomi Mūsų apreiškimai, aiškiai išdėstyti, kalba tie, kurie nepatikėjo tiesa po to, kai ji juos aplankė: „Tai – aiškus raganavimas.“

8. Arba jie sako: „Išgalvojo jis jį!“. Sakyk: „Jeigu aš jį išgalvojau, tai jūs neturite valdžios niekam, kas man skirta Allaho. Jis geriau žino tai, apie ką jūs daugžodžiaujate. Užtenka Jo kaip liudininko tarp manęs ir jūsų! Jis – Atleidžiantis, Maloningas.“

9. Sakyk: „Aš – ne naujakurys tarp pasiuntinių ir nežinau, kas atsitiks man ir jums. Aš tik seku tuo, kas man apreiškiama; aš tesu tik aiškus perspėjantis pamokslininkas."

10. Sakyk: „Kaip galvojate, kas bus su jumis, jeigu jis (Koranas) siųstas Allaho, o jūs nepatikėjote juo? O liudytojas iš *Izrailo* (Izraelio) sūnų paliudijo apie tai, kas buvo panašu į tai, ir jis patikėjo, o jūs pasididžiavote?" Iš tiesų Allahas neveda tiesiai tautos, kuri neteisinga!

11. Netikintieji pasakė tikintiesiems: „Jeigu jis būtų gėris, tai mūsų niekas neąplenktų pas jį." Ir jeigu jie nesurado kelio su juo, tai sakys: „Tai – senas prasimanymas!"

12. Ir iki jo buvo siųsta *Mūsos* (Mozės) Knyga, kuri buvo vedliu ir malone. O čia – knyga arabų kalba, patvirtinanti teisingumą, ir kad perspėtų tuos, kurie nusidėjėliai, ir kaip džiaugsminga žinia gera darantiesiems.

13. Iš tiesų tie, kurie sakė: „Viešpats mūsų – Allahas", – o paskui pasiekė tiesiu keliu, – nėr ko bijot jiems, ir nebus jie nuliūdinti.

14. Šitie – Rojaus gyventojai, jie jame amžinai būna, gavę atlygį už tai, ką darė.

15. Mes įsakėme žmogui atsidėkoti savo gimdytojams; motina jį sunkiai išnešioja ir gimdo; ir jo išnešiojimas ir maitinimas krūtimi, ir atjunkymas – trisdešimt mėnesių, o kai jis sustiprėja ir sulaukia keturiasdešimties, sako: „Viešpatie, įkvėpk mane padėkoti Tau už Tavąją malonę, kurią Tu parodei man ir mano gimdytojams; įkvėpk geradarystėms, kuriomis Tu būtum patenkintas, ir padaryk mane ir mano palikuonis teisingaisiais! Aš atgailauju prieš Tave, ir aš pirmasis iš musulmonų (atsidavusiųjų)."

16. Tie, iš kurių Mes priimame geriausią iš to, ką jie nuveikė, ir atleidžiame jų prasikaltimus, – tarp Rojaus gyventojų, pagal tiesos pažadą, kuris jiems buvo duotas.

17. O yra ir toksai, kuris kalba savo gimdytojams: „Tfu ant jūsų! Nejaugi jūs grasinate man tuo, kad aš būsiu ištrauktas (iš kapo) – juk jau praėjo kartos iki manęs?!“ Jie šaukiasi Allaho pagalbos: „Vargas tau! Patikėk, juk Allaho pažadas – tiesa!“ O jis sako: „Tai nieko kito, tik senolių legendos!“

18. Tai – tie, kuriems pasitvirtino žodis apie tautas, gyvenusias prieš juos iš džinų ir žmonių; iš tikrųjų jie turėjo nuostolį.

19. Visiems bus pakopos, atitinkančios tai, ką jie nuveikė, kad Jis visiškai atlygintų už jų veiksmus, – ir jie nebus nuskriausti.

20. Ir tądien, kai bus atvesti tie, kurie netikėjo, prie Ugnies, jiems pasakys: „Jūs savo gėrybes išeikvojote žemiškame gyvenime ir pasilepinote jomis, o šiandien būsite apdovanoti pažeminimo bausme už tai, kad jūs išsiaukštinote žemėje, neturėdami tam teisės, ir už tai, kad jūs paleistuvavote.

21. Prisimink *adiečių* brolį. Štai paskelbė jis savo tautai kopose, nors prieš jį jau būta perspėjimų ir po jo: „Garbinkite tik Allahą, aš bijau jums bausmės Didžiąją dieną!“

22. Jie tarė: „Nejaugi atėjai tam, kad melu atitrauktum mus nuo mūsų dievų? Tad pateik mums tai, ką žadi, jeigu tu – iš sakančiųjų tiesą.“

23. Jis tarė: „Juk žinojimas – Allaho, o aš perduodu jums tai, su kuo siųstas; bet matau, kad jūs neišmanėliai.“

24. Ir kai jie pamatė (bausmę) debesies pavidalu besiartinant į jų slėnius, tarė: „Tai debesis, kuris išlies mums lietų.“ Ne, čia tai – ką jūs spartinote, verpetas – jame skausminga bausmė.

25. Jis naikina bet kurį daiktą savojo Viešpaties valia. Ir ryte paaiškėjo, kad matėsi tiktai jų būstai. Taip Mes atlyginam nusidėjusiai tautai!

26. Mes sustiprinome juos tada tuo, kuo nesustiprinom jūsų; Mes įtaisėme jiems klausą, regą ir širdį. Bet nuo nieko neišgelbėjo jų nei jų klausa, nei jų rega, nei jų širdys, kadangi jie neigė Viešpaties apreiškimus, ir ištiko juos tai, iš ko jie tyčiojosi.

27. Mes jau pražudėme gyvenvietes, kurios supa jus, ir paskirstėme ženklus: galbūt jie sugrįš!

28. Kodėl gi jiems nepadėjo tie, kuriuos jie pasirinko dievais vietoje Allaho kaip priartėjimo būdą? – Priešingai, jie pasitraukė nuo jų. Toksai jų melas ir tai, ką jie buvo išsigalvoję!

29. Štai, Mes pasiuntėme pas tave džinų grupę, kad jie paklausytų Korano. O kai jie pasirodė pas jį, tarė: „Tylėkite ir klausykite!“ Kai viskas buvo baigta, jie grįžo pas savo žmones su perspėjimais.

30. Jie tarė: „O mūsų tauta! Mes išklausėme Knygą, pasiųstą po *Mūsos* (Mozės), patvirtinančią teisybę to, kas buvo siųsta iki jos; ji veda į tiesą ir tiesų kelią.

31. O mūsų tauta! Atsiliepkite į kviečiančiojo pas Allahą kvietimą ir patikėkite jį (Koraną): Jis atleis jums jūsų nuodėmes ir išgelbės jus nuo skausmingos bausmės.

32. O kas neatsilieps į kviečiančiojo pas Allahą kvietimą, tas neišsivaduos nuo Jo žemėje, ir nėr jam šalia Jo globėjų. Šitie – aiškūs paklydėliai!“

33. Ir nejaugi jie nematė, kad Allahas, Kuris sukūrė padanges ir žemę ir nenusilpo juos kurdamas, gali atgaivinti mirusius? Taip, iš tikrųjų, Jis – Galingas kiekvienam daiktui!

34. Ir tądien, kai bus pastatyti tie, kurie netikėjo, priešais ugnį, jiems bus pasakyta: „Argi tai ne tiesa?“ Jie tars: „Taip, prisiekiam mūsų Viešpačiu!“ Jis tars: „Tad paragaukite bausmės už tai, kad netikėjote!“

35. Tad kentėk, kaip kentėjo tvirtieji iš pasiuntinių, ir nespartink (Manęs juos nubausti)! Tądien, kai jie pamatys tai, kas pažadėta, jiem atrodys tarsi jie (žemėje) būtų praleidę tik kokią valandą dienos. Toks paskelbimas! Negi bus pražudytas kas nors, išskyrus negarbingus žmones?

MUCHAMMEDAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Tiems, kurie netikėjo ir nusukinėjo kitus iš Allaho kelio, Jis padarys jų darbus beverčius.

2. O tiems, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, ir patikėjo tuo, kas buvo atsiųsta *Muchammadui*, – o tai – tiesa iš jų Viešpaties, – Jis atleido jiems jų nuodėmes ir sutvarkė jų padėtį.

3. Tai – už tai, kad tie, kurie netikėjo, nusekė paskui melą, o tie, kurie patikėjo, nusekė paskui tiesą savojo Viešpaties. Taip pateikia Allahas žmonėms jų pavyzdžius!

4. O kai sutiksite (mūšio lauke) tuos, kurie nepatikėjo, tai – kirtis kardu per kaklą; o kai jūs juos susilpninsite, tai suveržkite pančiais. Arba malonė po to, arba išpirka, kol karas nesudės savo nešmenų. Taip! o jeigu įsigeistų Allahas, tai Jis pats atkeršytų jiems, bet (tai todėl), kad Jis panorėjo vienus išmėginti kitais. Jis niekada nepavers beverčiais darbus tų, kurie buvo nužudyti Allaho kelyje.

5. Jis ves juos ir ištaisys jų padėtį,

6. ir įves juos į Rojų, kurį Jis leido jiems pažinti.

7. O jūs, kurie patikėjote! Jeigu padėsite Allahui, padės Jis jums ir sustiprins jūsų pėdas.

8. O tie, kurie netikėjo, – pragarmė jiems, ir pavers Jis jų darbus beverčiais.

9. Tai – už tai, kad jie persiėmė neapykanta tam, ką atsiuntė Allahas, ir Jis pavers niekais jų darbus.

10. Negi jie nevaikščiojo žeme ir nematė, koks buvo galas tų, kurie gyveno iki jų? Allahas pražudė juos, ir netikintiems bus panašiai.

11. Tai – todėl, kad Allahas – Globėjas tų, kurie patikėjo, ir todėl, kad netikintiesiems nėr globėjo.

12. Iš tiesų Allahas įveda tuos, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, į Rojaus sodus, kur žemai srūva upės. O tie, kurie nepatikėjo, naudojasi gėrybėmis ir ėda, kaip ėda gyvuliai. Ugnis bus jų buveinė!

13. Kiek gyvenviečių, daug galingesnių nei taviškė, kuri išvijo tave, Mes pražudėme, ir nebuvo joms padėjėjo!

14. Negi tas, kuris seka aiškiu įrodymu iš savojo Viešpaties, toks kaip tasai, kuriam išgražintas jo veiksmų blogis, ir kurie nusekė paskui savo aistras!

15. Štai Rojaus sodo, kuris pažadėtas dievobaimingiesiems aprašymas: ten – upės negendančio vandens ir upės pieno, kurio skonis nesikeičia, ir upės vyno, malonaus geriantiesiems, ir upės išgryninto medaus. Ir jiems ten visokie vaisiai ir jų Viešpaties atleidimas. Nejaugi jie panašūs į tuos, kurie amžinai esti Ugnyje ir kuriuos girdo verdančiu vandeniu ir jisai plėšo jų vidurius.

16. Ir tarp jų yra tie, kurie klausosi tavęs. O kai jie išeina iš tavęs, tai kalba tiems, kuriems duotas žinojimas: „Ką gi jis neseniai kalbėjo?“ Tai – tie, kurių širdis užantspaudavo Allahas ir kurie nusekė paskui savo aistras.

17. O tiems, kurie nuėjo tiesiu keliu, Jis sustiprino jų teisumą ir suteikė dievobaimingumą.

18. Negi sulauks jie dar ko nors, išskyrus Valandą, kuri išmuš jiems netikėtai? Juk atėjo jau visi jos ženklai. Argi galės jie prisiminti, kai ji ateis pas juos?

19. Tad žinok, kad nėra dievybės, išskyrus Allahą, ir prašyk savo nuodėmei atleidimo ir tikintiesiems – vyrams bei moterims. O Allahas žino, ir kai jūs keliaujate ir kai jūs gyvenate savo namuose!

20. Tikintieji sako: „Kodėl nėra apreikšta *sūra* (apie mus)!“ O kai atsiunčiama *sūra*, išmintingai išdėstyta, ir joje paminimos kautynės, tu matai, kaip tie, kurių širdys nesveikos, veria tave žvilgsniu, bejausmiu nuo mirties (baimės). Jiems geriau būtų –

21. nuolankumas ir geras žodis! o jeigu reikalas jau tvirtai nuspręstas, tai jeigu jie būtų ištikimi Allahui, būtų geriau jiems.

22. O gal jūs, jeigu atsiversite, skleisite nešvankybę žemėje ir traukysit giminiškus saitus.

23. Tai – tie, kuriuos prakeikė Allahas. Jis apkurtino juos ir apakino jų akis.

24. Negi jie nesusimąsto apie Koraną? Ar ant jų širdžių kabo spynos?

25. Iš tiesų tiems, kurie atsuko nugaras po to, kai paaiškėjo jiems tiesioginis vadovavimas, šėtonas išgražino ir pažadėjo jiems (kitokį gyvenimą).

26. Tai – todėl, kad jie pasakė tiems, kas pradėjo neapkęsti Allaho apreiškimo: „Mes klausysime jūsų kai kuriuose reikaluose.“ O Allahas žino jų paslaptis.

27. O kaipgi bus, kai pradės juos marinti angelai, daužydami juos per veidus ir nugaras?!

28. Tai – už tai, kad jie nusekė paskui tą, kuris supykdė Allahą, ir nepakenčiamas buvo jiems Jo maloningumas. Ir Jis pavertė niekais jų darbus.

29. Negi galvojo tie, kurių širdys nesveikos, kad Allahas neaptiks jų pagiežos?

30. Ir jeigu Mes įsigeistume, tai parodytume juos tau ir tu juos atpažintum iš jų bruožų; ir tu juos, žinoma, atpažinsi iš jų kalbos skambesio. Allahas žinò jūsų poelgius!

31. Mes būtinai išmėginsime jus, kad atpažintume tarp jūsų nuoširdžiai triūsiančiuosius ir kantriuosius, ir kol nepatikrinsim tai, kas pranešama apie jus.

32. Iš tiesų tie, kurie nepatikėjo ir stumdavo kitus iš Allaho kelio, ir atskilo nuo Pasiuntinio po to, kai paaiškintas jiems buvo tiesus kelias, niekuo jie nepakenks Allahui, o Jis paleis vėjais jų darbus.

33. O jūs, kurie patikėjote! Pakluskite Allahui ir pakluskite Pasiuntiniui, ir neleiskite vėjais savo darbų!

34. Iš tiesų Allahas niekados neatleis tiems, kurie netikėjo ir stumdavo kitus iš Allaho kelio, paskui numirė, būdami netikintys!

35. Neparodykite silpnybės ir nešaukite taikytis, todėl, kad jūs aukščiau likusiųjų; Allahas – su jumis, ir nesusilpnins Jis jūsų veikimo.

36. Juk žemiškas gyvenimas tėra žaidimas ir pramoga. O jeigu jūs patikėsite ir būsite dievobaimingi, tai Jis dovanoja jums jūsų atlygį ir neklausinėja apie jūsų turtus.

37. Jeigu Jis teiraujasi jūsų apie juos ir reikalauja to iš jūsų, tai jūs šykštaujat, ir Jis pastebės jūsų pyktį.

38. Štai jūs – tie, kuriuos šaukia, kad aukotumėte Allaho kelyje. O tarp jūsų esama tokių, kurie šykštūs. Ir kas šykštauja, tas šykštauja tik savo nenaudai. Iš tiesų Allahas – Turtingas, o jūs vargšai! O jeigu jūs nusisuksite, Jis pakeis jus kitais žmonėmis, o jie nebus į jus panašūs.

PERGALĖ

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Mes dovanojome tau aiškią pergalę,

2. kad Allahas atleistų tau nuodėmes, kurios buvo anksčiau ir kurios bus vėliau, ir kad užbaigtų Savo malonę tau ir vestų tave tiesiu keliu,

3. ir kad suteiktų tau Allahas didelę pagalbą.

4. Jis – Tas, Kuris atsiuntė ramybę į tikinčiųjų širdis, kad jie padidintų tikėjimą savuoju tikėjimu; Allahui priklauso dangaus ir žemės kariaunos; Allahas yra Žinantis, Išmintingas! –

5. kad įvestų tikinčius vyrus ir moteris į Rojaus sodus, kur žemai teka upės, amžinajam gyvenimui ten, ir kad atleistų jiems jų blogus darbus, ir tai priešais Allahą yra didelis laimėjimas!

6. Ir kad pavergtų kančioms veidmainius ir veidmaines, daugiadievius ir daugiadieves, kurie prasimano blogybių apie Allahą. Prieš juos atsigręš blogis; ir užsirūstino ant jų Allahas, ir prakeikė juos, ir paruošė jiems Pragarą, ir šlykšti šita priegloba!

7. Allahui priklauso dangaus ir žemės kariaunos; Allahas – Galingas, Išmintingas!

8. Išties Mes pasiuntėm tave kaip liudininką, geros žinios skelbėją ir kaip perspėjantį mokytoją,

9. kad jūs patikėtumėte į Allahą ir į Jo Pasiuntinį ir padėtumėte jam, ir gerbtume jį, ir šlovintumėte Jį rytą ir vakarą.

10. Iš tiesų tie, kurie prisiekia tau, prisiekia Allahui. Allaho Ranka – virš jų rankų. O kas sulaužys priesaiką, tas pasielgs tik savo nenaudai. O kas ištikimas tam, dėl ko sudarė sutartį su Allahu, tam Jisai suteiks didelį apdovanojimą.

11. Tars tau beduinai, kurie liko už nugaros: „Sustabdė mus mūsų nuosavybė ir mūsų šeimos. Tad paprašyk, kad mums dovanotų!“ Taria jie savo liežuviais tai, ko nėra jų širdyse. Sakyk: „Kas galėtų jums kuo nors padėti, jeigu Allahas įsigeistų jums pakenkti arba įsigeistų padaryti jums ką nors naudingo dėl jūsų?“ Taip, Allahas gerai išmano tai, ką jūs darote!

12. Taip, jūs manėte, kad Pasiuntinys ir tikintieji niekados nesugrįš į savo šeimas! Tai buvo išgražinta jūsų širdyse, ir jūs godojote bjaurią godą ir buvote prapuolusi tauta.

13. O kas nepatikėjo Allahą ir Jo pasiuntinį... tai Mes juk paruošėm netikintiems Ugnį.

14. Allahui priklauso valdžia dangaus ir žemės. Jis atleidžia, kam įsigeidžia, ir nubaudžia, ką įsigeidžia. Allahas – Atleidžiantis, Maloningas!

15. Tars likusieji namie, kai jūs leisitės, kad pasiimtumėte trofėjus: „Leiskite mums sekti iš paskos!“ Jie nori perkeisti Allaho Žodį. Sakyk: „Jūs niekuomet nepaseksite mumis! Taip sakė Allahas pirmiau.“ Ir jie tada tars: „Ne, jūs pavydite mums!“ Bet jie mažai ką supranta.

16. Tark namie pasilikusiems beduinams: „Jūs dar būsite pašaukti (kariauti) prieš tautą, kuri pasižymi galinga jėga. Jūs kausitės su jais, arba jie pasiduos (arba jie priims Islamą). Ir jeigu jūs paklusite, tada Allahas jus dosniai apdovanos, o jeigu nusisuksite, kaip kad nusisukote anksčiau, Jis nubaus jus skausminga nuobauda.“

17. Nėr nuodėmės tam, kuris aklas, ir nėr nuodėmės tam, kuris šlubas, ir nėr nuodėmės tam, kuris sergantis. O kas paklūsta Allahui ir Jo

Pasiuntiniui, tą Jisai įves į Rojaus sodus, kur žemai srūva upės. O kas nusisuks, tą Jis nubaus kankinančia nuobauda.

18. Buvo patenkintas Allahas tikinčiaisiais, kai jie prisiekė tau po medžiu; ir Jis sužinojo, kas jų širdyse, ir nuleido ant jų Savo ramybę ir apdovanojo juos artima pergale

19. bei gausiais trofėjais, kuriuos jie atsimins. Allahas – Galingas, Išmintingas!

20. Žadėjo jums Allahas gausius trofėjus, kuriuos jūs paimsite, ir paspartino tai dėl jūsų, ir sulaikė žmonių rankas prieš jus tam, kad tai būtų ženklas tikintiesiems, ir Jis išvedė jus į tiesų kelią.

21. Bus ir kiti trofėjai, kurių jūs dar nevaldote. Allahas jau apsupo juos, ir buvo Allahas Galingas kiekvienam daiktui.

22. O jeigu būtų kovęsi su jumis tie, kurie netikėjo, tai būtų pasileidę atgal. Paskui jie nesuras nei užtarėjo, nei padėjėjo,

23. pagal Allaho sprendimą, kuris buvo anksčiau: juk niekados nesurasi pokyčių Allaho sprendimuose!

24. Jis – Tas, Kuris sulaikė jų rankas (pakeltas) prieš jus ir jūsų rankas prieš juos *Mekkos* slėny po to, kai dovanojo jums pergalę prieš juos. Allahas mato tai, ką jūs darote!

25. Jie – tie, kurie netikėjo ir atstūmė jus nuo Uždraustosios mečetės ir sulaikė aukojimui skirtus gyvulius, kad jie nepasiektų savo vietos. Ir jeigu ne tikintys vyrai ir moterys, kurių jūs nepažinojote ir galėjote juos parblokšti, taip kad būtų jus ištikusi nuodėmė iš nežinojimo, kad galėtų Allahas įvesti Savo malonėn tuos, ką įsigeidęs. Bet, jeigu jie atsiskirtų vienas nuo kito, Mes, žinoma, nubaustume tuos iš jų, kurie netikėjo, skausmingąja nuobauda.

26. Štai tie, kurie netikėjo, įkurdino savo širdyse įniršį, įniršį nežinojimo (laikų), ir Allahas nuleido Savo ramybę ant Savojo Pasiuntinio ir tikinčiųjų ir sulydė juos neatplėšiamai su dievobaimingumo žodžiu, ir jie turėjo tam teisę ir buvo jo verti. Allahas viską žino apie kiekvieną daiktą!

27. Pateisino Allahas Savajam Pasiuntiniui teisingą regėjimą: „Jūs būtinai įeisite į Uždraustąją mečetę, jeigu panorės Allahas. Saugūs, nuskutę galvas ir apsikirpę, be baimės!" Jis žinojo tai, ko jūs nežinojote, ir lėmė prieš tai artimą pergalę.

28. Jis – Tas, Kuris siuntė Savąjį Pasiuntinį su tiesioginiu vadovavimu ir tiesos tikėjimu, kad suteiktų jam persvarą prieš kitus tikėjimus; užtenka Allaho kaip liudytojo!

29. *Muchammadas* – Allaho Pasiuntinys. O tie, kurie su juo, – griežti netikintiesiems, geraširdžiai vienas kitam. Tu matai juos besilenkiančius, priklaupiančius ant kelių. Jie siekia Allaho malonės ir palaimos. Atpažinsi juos – iš ženklų jų veiduose nuo nusilenkimų prie žemės. Taip jie pristatyti *Taurate* (Toroje), o *Indžilyje* (Evangelijoje) jų pavyzdys pristatytas kaip pasėliai, kurie išleido savo daigus ir išaugino į stiebus; jie sutvirtėjo ir išsilygino, džiugindami sėjėjus. (Allahas priveda šiuos pavyzdžius,) kad įsiutintų jais netikinčius. Pažadėjo Allahas tiems iš jų, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, atlaidą ir didelę dovaną!

KAMBARIAI

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. O jūs, kurie patikėjote! Nesistenkite pralenkti Allaho ir Jo Pasiuntinio ir bijokite Allaho, – juk Allahas – Girdintis, Žinantis!

2. O jūs, kurie patikėjote! Nekelkite savo balsų aukščiau Pranašo balso ir nesikreipkite į jį garsiai kalbėdami, kaip kad kreipiatės vienas į kitą, kad nenueitų vėjais jūsų reikalai, o jūs ir nejaučiate.

3. Tie, kurie nuleidžia savo balsus prieš Allaho Pasiuntinį, – tai tie, kurių širdis Allahas atvėrė dievobaimingumui. Jiems – atleidimas ir didelės dovanos.

4. Tie, kurie bando prisišaukti tave iš vidinių kambarių, didžiuma jų nesupratingi.

5. Jeigu jie palūkėtų, kol tu pasirodysi jiems, tai būtų geriau jiems. Iš tiesų Allahas – Atleidžiantis, Maloningas!

6. O jūs, kurie patikėjote! Jeigu ateis pas jus nedorėlis su žinia, tai pasistenkite ištirti, kad iš nežinojimo nepakenktumėte kokiems nors nekaltiems žmonėms, nes jums teks dėl to gailėtis.

7. Ir žinokite, kad tarp jūsų – Allaho Pasiuntinys; jeigu jis klausytųsi jūsų daugeliu atvejų, tai jūs būtinai pakliūtumėt į nemalonią padėtį. Bet Allahas pažadino jumyse meilę tikėjimui ir išpuošė ją jūsų širdyse, ir padarė jums nepakenčiamais netikėjimą, pasileidimą ir nepaklusnumą. Tai – einantieji tiesiai,

8. iš Allaho dosnumo ir malonės. Iš tiesų Allahas – Žinantysis, Išmintingasis!

9. Ir jeigu kautųsi du tikinčiųjų būriai, tai sutaikykite juos. Jeigu vienas bus neteisingas kito atžvilgiu, tai kaukitės su tuo, kuris neteisingas, kol jis paklus Allaho paliepimui. O jeigu jis paklus, sutaikykite juos teisingai ir būkite bešališki: juk Allahas myli bešališkus!

10. Tikintieji juk broliai. Tad sutaikykite abu savo brolius ir bijokite Allaho, – galbūt jūsų bus pasigailėta.

11. O jūs, kurie patikėjot! Tegul vieni žmonės nesityčioja iš kitų; galimas daiktas, kad jie – geresni už juos! Ir tegul vienos moterys nesityčioja iš kitų moterų; galimas daiktas, jos – geresnės už jas! Neskriauskite patys savęs ir nevadinkite vieni kitų įžeidžiančiomis pravardėmis. Šlykštus žodis „pasileidimas“ tada, kai patikėjote. O kurie neatgailaus, tie – neteisingieji.

12. O tie, kurie patikėjote! Venkite daugelio spėlionių! Juk kai kurios spėlionės – nuodėmė; ir nesekite vienas kito, ir tegu vieni iš jūsų neapkalbinėja už akių kitų. Negi įsigeis kuris nors iš jūsų valgyti savo brolio mėsą, kai jis mirė? Juk jūs pajutote šleikštulį. Tad bijokite Allaho – juk Allahas – Priimantis atgailą, Maloningas!

13. O žmonės! Mes sukūrėme jus iš vyro ir moters ir padarėme jus tautomis ir gentimis, kad pažintumėt vienas kitą. Juk kilniausias tarp jūsų – pats dievobaimingiausias. Iš tikrųjų Allahas – Visažinis, Išmanantis!

14. Tarė beduinai: „Mes patikėjome!“ Sakyk: „Jūs nepatikėjote“, tad sakykite: „Mes paklusome (tapome musulmonais)“, nesgi dar neįėjo tikėjimas į jūsų širdis. O jeigu jūs paklusite Allahui ir Jo Pasiuntiniui, Jis nei per plauką nesumažins jūsų darbų. Iš tiesų Allahas – Atleidžiantis, Maloningas!

15. Tikintieji – tiktai tie, kurie patikėjo Allahą ir Jo Pasiuntinį, paskui nepatyrė abejonių ir kovojo savo turtu ir savo sielomis Allaho kelyje. Jie – tikrieji (ištikimieji).

16. Sakyk: „Nejaugi imsite mokyti Allahą savojo tikėjimo, kai Allahas žino tai, kas padangėse ir kas žemėje? Ir Allahas pažįsta kiekvieną daiktą!“

17. Jie prikaišioja tau, kad jie priėmė Islamą. Sakyk: „Neprikaišiokit man tai, kad priėmėt Islamą. Tai Allahas suteikė jums malonę tuo, kad Jis vedė jus tiesiai į tikėjimą, jeigu jūs esate teisingi!“

18. Iš tiesų Allahas žino dangaus ir žemės slėpinį! Allahas regi tai, ką jūs darote!

50

KAF

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Kaf.* Prisiekiu šlovinguoju Koranu!

2. Taip! Nustebo jie, jog atėjo pas juos perspėjantis skelbėjas iš jų tarpo, ir tarė netikintieji: „Tai kažkas keisto!

3. Nejaugi (prisikėlimas įvyks) kai mes numirsim ir pavirsim į dulkes?.. Tai – sugrįžimas tolimas?"

4. Mes žinome, ką žemė iš jų atima, ir Mes turime saugančią Knygą.

5. Bet palaikė jie melu tiesą, kai jinai atėjo pas juos, o dabar jie – sutrikę.

6. Nejaugi jie nežvelgė į dangų viršum jų, kurį Mes iškėlėme ir išdabinom, ir nerasi jame jokių sprogymių?

7. Ir žemę Mes išplėtėm ir įtaisėme joje tvirtai stovinčius (kalnus) ir išauginome joje įvairiausias puikias augalų poras

8. Kaip paaiškinimą ir priminimą – kiekvienam besikreipiančiam (į Allahą) vergui.

9. Ir nuleidome Mes iš dangaus palaimintą vandenį ir išauginome juo sodus bei grūdingus pasėlius,

10. ir palmes aukštąsias – jų vaisių kekės rikiuojasi eilėmis –

11. vergų daliai, ir atgaivinome juo mirusią šalį (žemę). Toks bus ir išėjimas (iš kapų)!

12. Laikė melagiais (pranašus) ir iki jų *Nuho* (Nojaus) tauta ir *Rasso* gyventojai, ir *samudiečiai*,

13. ir *adiečiai*, ir Faraono tauta, ir *Lūto* (Loto) broliai,

14. ir *Aikos* gyventojai, ir *Tubbo* tauta, – visi palaikė melagiais pasiuntinius, ir išsipildė Mano perspėjimas.

15. Negi Mes išsekome per pirmąjį kūrimą? Taip – jie abejoja naujuoju sukūrimu (prikėlimu).

16. Mes jau sukūrėme žmogų ir žinom, ką kužda jam siela; o Mes arčiau jo, nei kaklo arterija.

17. Štai priima (užrašinėja darbus) du priėmėjai (angelai), sėdintys iš dešinės ir iš kairės.

18. Užtenka jam ištarti žodį ir prie jo jau stovi prižiūrėtojas.

19. Ir ateis mirties agonija iš tiesų: štai ko tu vengei!

20. Ir papūs į Ragą: tai – diena pažadėtoji!

21. Ir ateis kiekviena siela, o su ja varovas ir liudininkas.

22. Nepaisei šito lig šiolei, ir Mes nutraukėm nuo tavęs tavo apdangalą, ir tavo žvilgsnis šiandien užaštrėjęs.

23. Ir tars jo draugas (angelas): „Štai ką aš paruošęs."

24. Dviese meskite Pragaran kiekvieną netikintį, užsispyrėlį,

25. neleidžiantį daryt gerus darbus, nusikaltėlį, skleidžiantį abejones,

26. tą, kuris greta Allaho pastatė kitą dievą: tad meskite jį ten, kur žiaurios kančios!

27. Tars jo draugas (šėtonas): „Viešpatie mūs, aš nestūmiau jo (iš kelio); jis pats buvo smarkiai pasiklydęs!"

28. Tarė Jis: „Nesiginčykite Mano akivaizdoje: Aš perspėjau jus grasinimu.

29. Mano Žodis nesikeičia, ir nesu Aš neteisingas Savo vergams."

30. Ir tądien Mes tarsime Pragarui: „Ar tu jau prisipildei?" – ir tars jisai: „Ar nėr ką pridėti?"

31. Ir priartintas bus Rojus dievobaimingiesiems arčiau jų.

32. Štai kas pažadėta kiekvienam jūsų atgailaujančiam, besilaikančiam (religijos taisyklių),

33. tam, kuris bijojo Gailestingojo, Jo nematydamas, ir atėjo besikreipiančia širdimi.

34. Jiems bus pasakyta: „Įženkite tenai su taika, tai – amžinybės Diena."

35. Jiems – tai, ko jie ten įsigeis, o iš Mūsų – jiems priedas.

36. Kiek pražudėme Mes gentkarčių iki jų; jos buvo galingesnės už jas. Jos klajojo žemėje. Ar galėjo jos to išvengti?

37. Iš tiesų čia – priminimas tam, kuris turi širdį, arba tam, kuris klausosi ir tai paliudija!

38. Ir sukūrėme Mes padanges ir žemę, ir tai, kas tarp jų, per šešetą dienų, ir nepalietė Mūsų nuovargis.

39. Tad kentėk tai, ką jie kalba, ir skelbk šlovę savo Viešpaties prieš patekant saulei ir prieš nusileidžiant,

40. ir naktį šlovink Jį, ir po nusilenkimų prie žemės.

41. Ir įsiklausyk tądien, kai paskelbs šaukiantysis iš netolimos vietos.

42. Tądien, kai jie išgirs klyksmą, iš tikrųjų: tai – Diena išeities (iš kapų).

43. Iš tiesų Mes suteikiam gyvenimą ir numariname, ir pas Mus – sugrįžtis!

44. Tądien, kai žemė perskils, (išvesdama) juos skubančius; šis surinkimas Mums lengvas!

45. Mes geriau žinom, kai jie kalba, ir tau nereikia jų priversti. Skelbk Koraną kaip priminimą tiems, kurie bijo Mano perspėjimo!

SĖJANTYS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Prisiekiu beriančiais dulkes.
2. Prisiekiu nešančiais naštą.
3. Prisiekiu lengvai tekančiais.
4. Prisiekiu pavedimus paskirstančiais!
5. Juk tai, kas jums pažadėta, – tiesa,
6. ir teismas būtinai įvyks.
7. Prisiekiu dangumi su daugybe takelių!
8. Iš tikro, jūs (netikintieji) – skęstate nesutarimuos!
9. Nusisukęs nuo jo tas, kas buvo nusisukęs.
10. Teužmušti bus melagiai,
11. kurie pasinėrę neišmanymo versmėj.
12. Klausia jie: „Kada gi ateis Teismo diena?“
13. Tądien jie bus išbandomi Ugnyje:
14. „Paragaukite savo išbandymo! Tai yra, ką jūs visąlaik spartinot!“
15. Iš tiesų dievobaimingieji – Rojaus soduose ir tarp šaltinių,
16. priimdami tai, ką dovanojo jiems jų Viešpats. Juk jie prieš tai darė gerus darbus.
17. Miegodavo tik trumpą nakties dalį,
18. ir brėkštant jie prašydavo atleidimo,

19. ir jų nuosavybėje būdavo dalis prašančiam ir neturinčiam.

20. Ir žemėje yra ženklai įsitikinusiems

21. ir jūsų sielose. Negi nematote?

22. Ir danguje – jūsų skirtis ir tai, kas jums pažadėta.

23. Tad prisiekiu dangaus ir žemės Viešpačiu, juk tai – tiesa, kaip ir tai, kad jūs turite gebėjimą kalbėti!

24. Ar pasiekė tave pasakojimas apie svečius *Ibrahimo* (Abraomo) garbinguosius?

25. Štai įžengė jie pas jį ir tarė: „Taika!“ Tarė jis: „Taika! Nepažįstamieji!“

26. Ir pasišalino jis pas savo šeimyną, ir atnešė iš ten riebų veršiuką,

27. ir pristūmė jiems (maistą), taręs: „Ar neparagautumėte?“

28. Ir pajuto jis jiems baimę. Tarė jie: „Nebijok!“ – ir pradžiugino jie jį džiugia žinia, išmoningą berniuką.

29. Ir atėjo jo žmona šaukdama, daužydama sau per žandus ir kartodama: „Senė nevaisingoji!“

30. Jie tarė: „Taip sako tavo Viešpats: juk Jis – Išmintingas, Žinantysis!“

31. Tarė jis: „Kokia gi jūsų užduotis, o pasiuntiniai?“

32. Jie tarė: „Mes siųsti pas nusidėjusią tautą,

33. kad užsiundytume ant jos akmenis iš molio,

34. pažymėtus tavo Viešpaties tiems, kurie peržengė ribas.“

35. Ir išvedėm Mes iš tenai tuos, kurie buvo tikintys.

36. Mes radome ten tik vienus atsidavusių namus.

37. Ir Mes palikome ten ženklus tiems, kas bijo kankinančios bausmės.

38. ...Ir apie *Mūsą* (Mozę). Štai pasiuntėme Mes jį pas Faraoną su aiškiu įrodymu.

39. Bet jis nusigręžė nuo jo sykiu su savo rėmėjais ir tarė: „Raganius arba apsėstasis!“

40. Ir Mes griebėme jį ir jo kariauną, ir įmetėm juos į jūrą. Ir jis nusipelnė paniekos!

41. ...Ir apie *adiečius*. Štai pasiuntėme Mes jiems naikinančią vėtrą,

42. kuri nepalieka nieko, kur tik praūžia, nepavertusi dulkėm.

43. ...Ir *samudiečiams*. Štai tarėme jiems: „Naudokitės gėrybėmis kurį laiką.“

44. Bet jie nepakluso jų Viešpaties įsakymui, ir užklupo juos pragaištingas klyksmas tuo metu, kai jie žiūrėjo.

45. Ir negalėjo jie atsistoti ant kojų ir nesurado pagalbos.

46. ...Ir *Nuho* (Nojaus) tautą (Mes sunaikinom) dar anksčiau. Iš tikrųjų jie buvo ištvirkusi tauta.

47. Ir iškėlėme Mes dangų dėl galybės, ir juk Mes – (jo) išplėtėjai.

48. Ir žemę Mes paklojome. Ir kaip puikiai Mes paklojam!

49. Visus daiktus Mes sukūrėm poromis, – galbūt jūs prisiminsite!

50. (Sakyk:) „Skubėkite pas Allahą: aš esu Jo siųstas tikrasis perspėjantis patarėjas.

51. Ir nestatykite šalia Allaho kito dievo: aš esu Jo siųstas tikrasis perspėjantis patarėjas.“

52. Taip pat ir tiems, kurie buvo pirma jų, jeigu ateidavo pas juos pasiuntinys, jie būtinai sakydavo: „Raganius arba pamišėlis!“

53. Ar perdavė jie tai vieni kitiems? Ne, jie žmonės, kurie peržengė ribas!

54. Tad nusigręžk nuo jų, ir nebūsi niekinamas!

55. Primink, juk priminimas duoda naudos tikintiesiems!

56. Aš juk sukūriau džinus ir žmones tik tam, kad jie mane garbintų.

57. Aš nenoriu iš jų jokios dalies ir negeidauju, kad jie Mane maitintų.

58. Juk Allahas – dalies Skyrėjas, galios Valdytojas, Stiprus!

59. Iš tiesų tiems, kurie buvo tironai, tokia pat dalia, kaip ir jų bendrininkams, ir tegul jie Manęs nespartina!

60. O vargas tiems, kurie netikėjo, nuo tos dienos, kuri jiems pažadėta.

KALNAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Prisiekiu kalnu!
2. Prisiekiu Knyga, parašyta
3. išskleistam minkštos odos ritinėly!
4. Prisiekiu dažnai lankomais namais!
5. Prisiekiu stogu iškeltu!
6. Prisiekiu jūra banguojančia!
7. Tavo Viešpaties bausmė būtinai išsipildys,
8. nėr kas ją atstumtų.
9. Tądien, kai dangus sudrebės nuo virpesio
10. ir kalnai išjudės judėdami.
11. Vargas tądien kaltinantiems melavimu,
12. tiems, kurie linksminasi pasiduodami tuščiažodžiavimui! –
13. tądien, jie bus stumte įstumti į Pragaro ugnį.
14. Tai ta pati Ugnis, kurią jūs laikėte melu.
15. Ar visa tai kerai, ar jūs nematote?
16. Dekite joje! Kentėsite ar nekentėsite – tas pats jums: jūs tik apdovanojami už tai, ką darėte.
17. Iš tiesų dievobaimingieji bus Rojaus soduose ir palaimoj,
18. džiaugdamiesi tuo, ką davė jiems jų Viešpats. Viešpats jų išvadavo juos iš Pragaro kančių.

19. Valgykite ir gerkite į sveikatą už tai, ką darėte,

20. gulėdami gultuose pasirėmę, eilėmis sustatytuose. Ir Mes sutuokiame juos su juodaakėmis, didžiaakėmis.

21. O tie, kurie patikėjo, ir pasekė jais jų palikuonys tikėjimu, – Mes atvesime jiems jų palikuonis ir nė per plauką nesumažinsime jų dalies. Kiekvienas žmogus yra to, ką įgijo, įkaitas.

22. Ir aprūpinsime Mes juos vaisiais ir mėsa, kokios tik jie panorės.

23. Jie leis per rankas vieni kitiems taurę (su vynu), kuris nesukels tuščiažodžiavimo ir nenuves į nuodėmę.

24. Ir patarnaus jiems jaunuoliai, tarsi koks slaptas perlas.

25. Ir kreipsis vieni į kitus, klausinėdami.

26. Jie sakys: „Mes juk anksčiau, būdami savo šeimų apsupty, drebėjome iš baimės,

27. ir parodė mums malonę Allahas, ir išvadavo mus iš kentėjimų šitam *samūme* (dykumų vėtroj arba Pragaro kančių).

28. Juk Mes prieš tai šaukėmės Jo; iš tiesų Jis – Geradaris, Maloningas!"

29. Tad priminki! Juk tu dėl savo Viešpaties malonės nesi nei aiškiaregys ir ne apsėstasis.

30. O gal jie sako: „Poetas, – palaukim jo lemties permainų."

31. Sakyk: „Laukite, ir aš su jumis lauksiu!"

32. Ar taip liepia jiems jų protai, arba jie – neteisingi žmonės?

33. Ar jie sako: „Išgalvojo jis Jį!" Ne, jie paprasčiausiai netiki!

34. Tegul gi jie pateikia panašų į šitą (Koraną) pasakojimą, jeigu sako tiesą!

35. Nejaugi jie buvo sukurti iš nieko? Ar jie patys – kūrėjai?

36. Ar jie sukūrė padanges ir žemę? O ne! Jiems trūksta įsitikinimo.

37. Ar pas juos tavo Viešpaties brangenybės? Ar jie patys yra valdytojai?

38. Ar jie turi kopėčias, ant kurių (pasilipę) klausosi (angelų pokalbių)? Tegul tas, kuris pasiklauso, pateikia aiškius įrodymus.

39. Nejaugi Jis turi dukteris, o jūs – sūnus?

40. O gal tu prašai iš jų atlygio, o jie apsunkinti įsipareigojimų?

41. O gal jie išmano slėpinį, ir jie jį užrašinėja?

42. O gal jie gudrauja? – Betgi tie, kurie netiki, patys bus savo gudravimų aukomis!

43. O gal pas juos yra kitas dievas, neskaitant Allaho? – šlovė Allahui, aukščiau Jis viso to, ką jie Jam priskiria į bendrininkus.

44. Ir net jeigu jie išvystų krintant dangų gabalais, sakytų: „Tai susispaudę debesys!"

45. Tad palik juos, kol nesulauks jie savo dienos, kai bus nutrenkti žaibo, –

46. tądien, kai nepadės jiems jų klastavimas niekuo ir neras jie pagalbos.

47. Ir iš tiesų tuos, kas buvo tironai, bausmė ištiks dar anksčiau, bet didžioji dalis jų to nežino!

48. Tad iškęsk iki tavo Viešpats nuspręs, juk Mes nepaleidžiam tavęs iš akių. Ir šlovink savo Viešpatį, vos atsikėlęs!

49. Ir naktį šlovink Jį, ir žvaigždėms danguje blėstant.

53

ŽVAIGŽDĖ

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Prisiekiu žvaigžde, kai jinai krenta!
2. Neišsimušė iš kelio jūsų bičiulis ir nepasiklydo.
3. Ir nekalba jis nuo savęs.
4. Tai – tik apreiškimas, kuris apreiškiamas.
5. Išmokė jį turintis galios
6. ir išminties. Štai stojo Jis tiesiai
7. aukščiausiajam horizonte,
8. paskui prisiartino ir nusileido,
9. ir buvo atstumu per du lankus arba arčiau,
10. ir apreiškė Savo vergui tai, ką apreiškė.
11. Širdis (jam) nemelavo apie tai, ką jis matė.
12. Negi jūs imsite ginčytis su juo apie tai, ką jis matė?
13. Ir matė jis Jį darkart nusileidžiantį
14. prie lotoso ties paskutine riba,
15. šalia kurio – prieglaudos Sodas.
16. Kai pasidengė lotosas tuo, kuo pasidengė,
17. nenusisuko jo akys ir per toli nenuklydo:
18. jis iš tikro regėjo didžiausiąjį savojo Viešpaties ženklą.
19. Ar regėjote jūs *al-Latą* ir *al-Uzzą*,

20. Ir trečią iš jų – *Manatą*?

21. Nejaugi jūsų palikuonys – vyrai (vyriškos giminės), o Jo – moterys (moteriškos giminės)?

22. Tuomet tai būtų neteisingas paskirstymas!

23. Jie – tik vardai, kuriuos jūs patys davėte, – jūs ir jūsų tėvai. Allahas neatsiuntė su jais jokio įrodymo. Jie vadovaujasi tik prielaidomis ir tuo, kur linksta jų sielos, o juos jau pasiekė jų Viešpaties vedimas.

24. O gal žmogui paruošta tai, ko jis geidžia?

25. O juk Allahui priklauso ir Paskutinis gyvenimas, ir pirmas.

26. Kiek angelų danguje, kurių užtarimas nuo nieko neišvaduos, nebent tiktai tada, kai leis Allahas tiems, kam panorės ir kuo bus patenkintas!

27. Iš tikrųjų tie, kurie netiki Būsimuoju gyvenimu, vadina angelus moterų vardais.

28. Tačiau jie neturi apie tai žinių; jie seka vien prielaidomis, o juk prielaida negali pakeisti tiesos!

29. Tad nusigręžk nuo to, kuris nusigręžia nuo Mūsų Priminimo ir geidauja tik artimiausio gyvenimo.

30. Tai tokia jų žinojimo riba; iš tikrųjų Viešpats tavo – Jis geriau pažįsta tuos, kurie išklydo iš Jo kelio, ir geriau žino tuos, kas eina tiesiu keliu.

31. Allahui priklauso tai, kas padangėse ir kas žemėje, kad Jis atlygintų tiems, kurie darė blogybes, už jų poelgius ir atlygintų tiems, kurie padarė gera, gėriu –

32. tiems, kurie šalinasi didelių prasikaltimų ir niekšybių, išskyrus smulkias nuodėmes: juk tavo Viešpats yra Visa Apimantis savuoju

atlaidumu! Jis geriau jus pažino, išvesdamas jus iš žemės, ir kada jūs buvote gemalais savo motinų įsčiose. Tad negirkite patys savęs: Jis geriau pažįsta tą, kuris dievobaimingas!

33. Ar matei tą, kuris nusisuko,

34. davė mažai, ir pašykštėjo?

35. Argi jis išmano slėpinį, kad net jis regi jį?

36. Argi jam nepranešta apie tai, kas *Mūsos* (Mozės) ritinėliuose

37. Ir *Ibrahimo* (Abraomo), kuris visiškai įvykdė (Allaho paliepimus)?

38. Nė vienai sielai nereikės nešti kitos sielos naštos.

39. Žmogus gaus tik tai, ko jis siekė.

40. Jo siekiai bus pastebėti,

41. o paskui jam bus visiškai už tai atlyginta.

42. Ir pas tavo Viešpatį – paskutinis sugrįžimas.

43. Jis, Kuris privertė verkti ir juoktis.

44. Jis, Kuris numarina ir atgaivina.

45. Jis sukūrė sutuoktinius – vyrą ir žmoną (patiną ir patelę) –

46. iš lašo, kai tas išsiveržia.

47. Jam priklauso antrasis sukūrimas.

48. Tai – Jis, kuris praturtina ir apdalija.

49. Jis, Sirijaus (planetos) Viešpats.

50. Jis pražudė pirmuosius *adiečius*,

51. ir nieko nepaliko iš *samudiečių*,

52. o dar anksčiau sunaikino *Nuho* (Nojaus) tautą, – juk jie buvo dar neteisingesni ir nedoresni, –

53. ir (*Lūto* (Loto) tautos miestus) nubloškė skradžiai,

54. kuriuos uždengė tai, kas uždengė.

55. Tad kuria savo Viešpaties geradaryste abejoji?

56. Tai – perspėjantis skelbėjas, kaip ir pirmieji perspėjantys skelbėjai.

57. Artėjanti (Prikėlimo diena) priartėjo;

58. nėr kas ją nukreiptų, išskyrus Allahą.

59. Kodėl gi jūs stebitės šituo pasakojimu,

60. juokiatės, o neraudate,

61. ir linksminatės (didžiuodamiesi ir užlenkdami galvas)?

62. Taigi lenkitės priešais Allahą ir garbinkite Jį!

54

MĖNULIS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Prisiartino Valanda ir perskilo mėnulis!

2. O kai jie mato ženklą, tai nusigręžia ir sako: „Užtrukęs burtininkavimas!“

3. Ir palaikė melagiais (pranašus), ir elgėsi pagal savo polinkius, o bet kuris dalykas – patvirtintas (užrašytas).

4. Juk pasiekė juos žinios, kuriose – sutramdymas (sulaikymas nuo netikėjimo).

5. Tai – tobula išmintis, tačiau nepadėjo jiems perspėjantis pamokymas.

6. Tad nusigręžk nuo jų tądien, kai pašauks šaukiantysis į nemalonų reikalą,

7. nudelbę žvilgsnius išeis jie iš kapų, tarsi pasklidę skėriai,

8. Verždamiesi pas šaukiantįjį; ir tars netikintieji: „Tai – Sunki diena!“

9. Iki jų *Nuho* (Nojaus) tauta laikė melagiais (pranašus). Jie paskelbė melagiu Mūsų vergą ir tarė: „Jis – Apsėstasis!“ – ir buvo jis išvytas.

10. Ir šaukėsi jis savojo Viešpaties: „Aš nugalėtas, padėk gi man!“

11. Ir atvėrėm Mes dangaus vartus su plūstančiu vandeniu

12. ir išvedėm iš žemės plyšių šaltinius, ir susitiko (dangaus ir žemės) vandenys pagal įsakymą, kaip buvo nuspręsta.

13. Ir nešėme Mes jį (laive) iš lentų ir vinių,

14. kad plauktų Mūsų akivaizdoj kaip atlygis tiems, kurie nepatikėjo.

15. Ir palikome jį (laivą arba pašakojimą apie *Nuhą* (Nojų)) ženklu, bet ar yra, kas atsimintų?

16. Tai kokia buvo Mano bausmė ir perspėjimas!

17. Ir Mes padarėm Koraną, kad jis būtų lengvai prisimenamas, bet ar yra, kas prisimena?

18. Melagiais palaikė (pranašus) *adiečiai*; tai kokia buvo Mano bausmė ir pamokymas!

19. Štai, Mes pasiuntėm ūžiančią vėtrą užsitęsusios negandos dieną,

20. kuri išraudavo žmones, tarsi traukytų palmių kamienus.

21. Tai kokia buvo Mano bausmė ir perspėjimas!

22. Ir Mes padarėm Koraną, kad jis būtų lengvai prisimenamas, bet ar yra, kas prisimena?

23. Melu palaikė *samudiečiai* perspėjimus.

24. Jie sakė: „Nejaugi mes seksime žmogum, kuris yra vienas iš mūsų? Juk tada mes būsime paklydėliai ir teks mums kentėti?

25. Nejaugi priminimas duotas tik jam vienam iš mūsų? Ne, tai – pasipūtęs melagis!“

26. Sužinos jie rytoj, kas pasipūtęs melagis!

27. „Mes siunčiame kupranugarę juos išbandyti, stebėk juos ir būk kantrus!

28. Ir pranešk jiems, kad vanduo yra padalytas jiems (ir kupranugarei): tegul ateina jie gerti tik nustatytu jiems laiku.“

29. Jie pasišaukė savo draugužį, ir tas ėmė ir perrėžė jos kojų gyslas.

30. Tai kokia buvo Mano bausmė ir perspėjimas!

31. Štai, Mes paleidome virš jų vieną riksmą, ir jie tapo kaip pageltę lapai ir šienas.

32. Ir Mes padarėm Koraną, kad jis būtų lengvai prisimenamas, bet ar yra, kas prisimena?

33. *Lūto* (Loto) tauta paļaikė melu Mūsų perspėjimą.

34. Štai, užleidom ant jų viesulą, nešantį akmenis, išskyrus *Lūto* (Loto) šeimą, – juos Mes išgelbėjom auštant,

35. iš Mūsų malonės. Taip atlyginom tiems, kas dėkingi!

36. Jis perspėjo juos apie Mūsų bausmę, tačiau jie abejojo perspėjimais.

37. Jie įkyriai reikalavo jo svečių, ir Mes apakinome jų akis. Tad paragaukite Mano bausmės bei perspėjimo!

38. Ir ryte pražudė juos neišvengiama bausmė.

39. Tai ragaukite Mano bausmės ir perspėjimo!

40. Ir Mes padarėm Koraną, kad jis būtų lengvai prisimenamas, bet ar yra, kas prisimena?

41. Ir Faraono giminę pasiekė perspėjimai.

42. Jie palaikė melu visus Mūsų ženklus, ir Mes griebėm juos Galingojo, Visagalio Grybšniu.

43. Ar jūs netikintieji geriau, negu štai šitie? Ar jūs turite neliečiamybę, paminėtą Raštuose?

44. O galbūt jie sako: „Mes esame pergalinga grupė?“

45. Ši grupė bus nugalėta, ir pradės jie bėgti nusisukę.

46. Taip, toji Valanda yra nustatyta jų riba, ir toji Valanda – baisiausia ir karčiausia!

47. Išties, juk nusidėjėliai – paklydime ir kančiose.

48. Tądien vilks juos žemyn veidais į Ugnį: „Ragaukite Pragaro prisilietimą!“

49. Iš tiesų Mes juk kiekvieną daiktą kūrėme pagal matą!

50. Mes įsakome tik vieną kartą, ir Mūsų paliepimas įvykdomas per akies mirksnį.

51. Mes juk jau pražudėme į jus panašius, bet ar yra, kuris atmena?

52. Visa tai, ką jie padarė, – (darbų) raštuose,

53. ir visa, kas maža ir didu užrašyta.

54. Dievobaimingieji iš tiesų Rojaus soduose ir tarp upių

55. tiesos suole pas Galingą Valdovą!

GAILESTINGASIS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Gailestingasis,
2. Jis išmokė Korano,
3. sukūrė žmogų,
4. išmokė jį susikalbėti (paaiškinti).
5. Saulė ir mėnuo – juda savo nustatyta tvarka.
6. Žolės ir medžiai lenkiasi.
7. Ir dangų Jis iškėlė ir svarstykles pastatė,
8. kad jūs neperžengtumėte ribų sverdami.
9. Ir sverkite teisingai ir nemažinkite svorių!
10. Ir žemę Jis patiesė padarams.
11. Joje – vaisiai ir palmės su taurelėmis (žiedų),
12. ir varpiniai augalai su sausais lapais, ir kvapiosios žolės.
13. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?
14. Jis sukūrė žmogų iš sauso (skambančio) molio, kaip puodams žiesti,
15. ir sukūrė džinus iš grynos ugnies liežuvių.
16. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?
17. Viešpats abiejų rytų ir Viešpats abiejų vakarų.
18. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?

19. Jis atskyrė jūras, kurios viena su kita susitinka.

20. Tarp jų pertvara, kurios jos negali peržengti.

21. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?

22. Iš jų abiejų išgaunami perlai ir koralai.

23. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?

24. Ir Jam priklauso laivai, plaukiantys per jūrą aukštai bures iškėlę, tarsi kalnai.

25. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?

26. Bet kuris, joje (žemėje) esantis, išnyks (mirtingas),

27. ir liks tik Veidas tavojo Viešpaties, kuriam priklauso šlovė ir garbė.

28. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?

29. Prašo Jo tie, kurie padangėse ir žemėje. Kiekvieną dieną Jis užsiėmęs.

30. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?

31. Greitai Mes užsiimsime tik jumis, o jus du svarūs tvariniai (žmonės ir džinai)!

32. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?

33. O džinų ir žmonių pulkai! Jeigu įstengiate prasiskverbti už dangaus ir žemės ribų, tai pralįskite! Nepralįsite kitaip, nei valdžios padedami.

34. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?

35. Užleista bus ant jūsų liepsna be dūmų ir ištirpęs varis, ir nesurasit pagalbos.

36. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?

37. Ir kuomet dangus perskils ir paraudonuos kaip rožė (arba paraudonuos kaip įkaitinta alyva).

38. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?

39. Tądien nebus klausiamas apie nuodėmę nei žmogus, nei džinas.

40. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?

41. Atpažinti bus nusidėjėliai pagal jų bruožus, ir čiups juos už kuodų ir kojų.

42. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?

43. Tai – Pragaras, kurį nusidėjėliai laikė melu!

44. Vaikšto jie tarp jo ir verdančių vandenų.

45. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?

46. O tam, kuris baiminosi stoti priešais savo Viešpatį, – du sodai –

47. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?

48. abejuose daug plačiašakių medžių.

49. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?

50. Juose abejuose teka du šaltiniai.

51. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?

52. Juose – visų rūšių vaisių po porą.

53. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?

54. Atsirėmę į gultus, išklotus brokato audiniu, o vaisiai abiejų sodų bus ranka pasiekiami.

55. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?

56. Ten bus droviaakės, kurių nelytėjo lig šiol nei džinas, nei žmogus.

57. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?

58. Jos – tarsi rubinai ir koralai.
59. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?
60. Ar atlyginama už gėrį kitu nei gėris?
61. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?
62. O be tų dviejų (sodų) – dar du sodai, –
63. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste? –
64. abudu jie – tamsiažaliai.
65. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?
66. Juose abejuose du šaltiniai, trykštantys vandeniu.
67. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?
68. Abejuose jų pilna vaisių ir palmių, ir granatų.
69. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?
70. Juose – gerosios, nuostabiosios,
71. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?
72. Juodaakės, didžiaakės, pasislėpusios palapinėse, –
73. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?
74. Nelytėjo jų ligi šiol nei žmonės, nei džinai, –
75. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?
76. Gulės jie atsiremdami į žalias pagalves ir nuostabius kilimus...
77. Tai kurią iš savo Viešpaties malonių jūs laikote melagyste?
78. Palaimintas tavo Viešpaties vardas, didybės ir dosnumo Valdytojo!

ĮVYKIS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Kai įvyks Įvykis (Prisikėlimo diena),

2. Niekas negalės palaikyti Įvykio melu!

3. Jis pažemina ir išaukština.

4. Kai žemė stipriai sudrebės,

5. kai sutrupės kalnai į mažus gabalėlius

6. ir virs biriom dulkėm,

7. ir pasidalysite jūs į tris grupes.

8. Tie, kurie dešiniojoje pusėje... Kas gi tie, kurie dešiniojoje pusėje?

9. Ir tie, kurie kairiojoje pusėje... Kas gi tie, kurie kairiojoje pusėje?

10. O aplenkusieji (likusiuosius gerais darbais) aplenks (likusiuosius Rojuje).

11. Jie bus priartinti

12. palaimos Soduos.

13. Dauguma jų iš pirmųjų kartų

14. ir tik nedaugelis iš paskutiniųjų.

15. Gulės jie išdabintuose gultuose,

16. pasirėmę alkūnėmis vienas prieš kitą.

17. Patarnauja jiems jaunuoliai, niekad nesenstantys,

18. su taurėmis, ąsočiais ir stiklinėmis srūvančio vandens –
19. nuo jo neskauda galvos ir neprarandama nuo jo sąmonės –
20. ir vaisiais tais, kurių jie geidauja,
21. ir paukščių mėsa tų, kurių jie panori.
22. (Jų žmonomis bus) juodaakės, didžiaakės,
23. panašios į gerai saugomą perlą –
24. atlygiui už tai, ką jie darė.
25. Neišgirs jie tuščiažodžiavimo ir kalbų nuodėmingų,
26. O vien tiktai žodžius: „Taika, taika!“
27. Tie, kurie dešiniojoje pusėje... Kas gi tie, kurie dešiniojoje pusėje?
28. Jie bus tarp lotosų, kurie neturi dyglių,
29. ir *Talh* medžių pavėsy, apkibusių vaisiais,
30. ir šešėly nutysusiame,
31. ir tarp srūvančių vandenų,
32. ir vaisių gausybės,
33. nesibaigiančios ir nedraudžiamos.
34. Jie gulės ant iškeltų gultų.
35. Mes juk sutversime jas iš naujo
36. ir padarysime jas skaistuolėmis,
37. vyrą mylinčiomis, vienmetėmis, –
38. dešiniosios pusės atstovams.
39. Dalis jų iš pirmųjų kartų
40. ir dalis jų iš paskutiniųjų!

41. Ir tie, kurie kairiojoje pusėje... Kas gi tie, kurie kairiojoje pusėje? –

42. (Atsidurs jie) karštame vėjyje ir verdančiame vandenyje,

43. ir juodo dūmo šešėlyje,

44. nesuteikia jis nei vėsos, nei palaimos.

45. Juk jie ligi šiol buvo išpaikinti

46. ir priešgyniavo didelėj nuodėmėj,

47. Ir sakydavo: „Negi, kai mes numirsim ir tapsim dulkėmis bei kaulais, – negi iš tikrųjų būsime prikelti?

48. Arba mūsų pirmtėviai?“

49. Sakyk: „Iš tiesų pirmieji ir paskutinieji,

50. bus surinkti žinomos dienos metu į žinomą vietą!

51. Po to iš tiesų jūs – paklydėliai, kaltintojai melu (pranašus),

52. būtinai ragausite *Zakkum* medžio vaisius.

53. Jus kimšite jais savo pilvus,

54. ir užgersite verdančiu vandeniu,

55. ir gersit, kaip geria kamuojami troškulio (sergantys kupranugariai).“

56. Tokios jiems vaišės Teismo dieną.

57. Mes sukūrėme jus, ir kodėl gi jums nepatikėti (Prikėlimu)?

58. Ar matėte sėklą, kurią jūs išskiriate? –

59. Ar jūs kuriate tai, ar Mes tai kuriame?

60. Mes paskirstėm tarp jūsų mirtį, ir niekas negali Mums sutrukdyti

61. pakeisti jus panašiais, ir sukurti jus tokiais, kokiais jūs savęs net neįsivaizduojate.

62. Juk jūs jau žinote apie pirmąjį sukūrimą. Tai kodėl gi jums neprisiminti perspėjimo?

63. Ar matėte tai, ką jūs sėjate?

64. Tai ar jūs priverčiate tai dygti, ar Mes tai auginam?

65. Jeigu Mes įsigeistume, tai paverstume tai sausais šiaudais, o jūs imtumėte stebėtis:

66. „Ištiės mes esam nukentėję.

67. O be to, mes netekom (prasimaitinimo)."

68. Ar matėte vandenį, kurį geriate?

69. Negi jūs jį nuleidžiate iš lietaus debesies, ar Mes nuleidžiame?

70. Jeigu Mes įsigeistume, tai padarytume jį kartų. Kodėl gi jūs nedėkingi?

71. Ar matėte ugnį, kurią užkuriat?

72. Ar tai jūs kuriate jam medį, ar Mes esam kūrėjai?

73. Mes padarėme jį priminimu ir naudojimusi tiems, kurie kelionėje.

74. Tad šlovink savo Didžiojo Viešpaties vardą!

75. Prisiekiu žvaigždžių patekėjimo vieta!

76. O juk tai – priesaika, jeigu jūs žinotumėt, didelė.

77. Iš tiesų tai juk taurusis Koranas

78. esantis saugojamoje Knygoje.

79. Prisiliečia prie jo tiktai apsišvarinę.

80. Pasaulių Viešpaties atsiųstas.

81. Negi ir šito pasakojimo jūs nebranginate?

82. Ir savo dalią paverčiate tuo, kad skelbiate jį melu.

83. O kai (siela) stringa gerklėj,

84. ir jūs tada žiūrite (į mirštantįjį),

85. o Mes esam arčiau jo nei jūs patys, bet jūs nematot.

86. Kodėl gi jūs – jeigu jūs išties nebūsite teisiami,

87. grąžinkite ją (sielą) atgal, jei sakote tiesą!

88. O jeigu jis – vienas iš priartintųjų,

89. tai – ramybė ir kvapmenys, ir palaimos Sodas.

90. O jeigu jis – vienas iš tų, kurie dešiniojoje pusėje,

91. tai jam sakys: „Taika tau! Tu esi vienas iš tų, kurie dešiniojoje pusėje."

92. O jeigu jis iš tų, kurie laikė melagiais (pranašus), ir kurie buvo paklydę,

93. tai – vaišės jam iš verdančio vandens

94. ir degimas Pragare.

95. Iš tikrųjų tai, žinoma, tiesa nedvejojama!

96. Tad šlovink vardą savo Viešpaties, Didžiojo!

GELEŽIS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Šlovina Allahą tai, kas padangėse, ir tai, kas žemėje. Jis – Galingas, Išmintingas!

2. Jam priklauso dangaus ir žemės valdžia; Jis suteikia gyvenimą ir numarina: juk Jis – Galingas bet kuriam daiktui.

3. Jis – Pirmas ir Paskutinis, Akivaizdus ir Artimiausias, ir Jis žino apie visus daiktus.

4. Jis – Tas, Kuris sukūrė dangų ir žemę per šešetą dienų, paskui įsitvirtino Soste (pakilo virš Sosto); Jis žino, kas ateina į žemę ir kas išeina iš jos, kas nusileidžia iš dangaus ir kas ten pasikelia. Ir Jis – su jumis, kur jūs bebūtumėt. Allahas mato tai, ką jūs darote!

5. Jam priklauso dangaus ir žemės valdžia, ir pas Allahą sugrįžta visi reikalai.

6. Jis įveda naktį į dieną, ir įveda dieną į naktį, ir Jis žino tai, kas krūtinėse.

7. Tikėkite Allahą ir Jo pasiuntinį ir aukokite iš to, ko paveldėtojais jus padarė! Ir tiems iš jūsų, kurie patikėjo ir aukojo, jiems – didelis atlygis.

8. Kas jums? Kodėl jūs netikite Allahą, kai Jo pasiuntinys šaukia jus tikėti į jūsų Viešpatį? Jis jau priėmė iš jūsų pasižadėjimą, jeigu jūs esate tikintys?

9. Jis – Tas, Kuris nuleidžia Savo vergui aiškius ženklus, kad išvestų jus iš tamsumų į šviesą. Iš tiesų Allahas jums yra Romus, Maloningas!

10. Kas jums? Kodėl gi jūs neaukojate Allaho kely, kai Allahui priklauso dangaus ir žemės palikimas? Nelygūs tarp mūsų tie, kurie aukojo iki pergalės (mūšyje dėl *Mekkos*) ir kovėsi... šitie – aukščiau nei tie, kurie aukojo po (pergalės) ir kovėsi. Visiems Allahas pažadėjo gėrį, ir Allahui žinoma tai, ką jūs veikiate.

11. Kas duos Allahui gerą paskolą, tai Jis jam padaugins ją. Ir jam paruoštas atlygis dosnus.

12. Tądien, kai pamatysi, kad tikintiems vyrams ir moterims priešais juos ir iš dešiniosios jų pusės sklis jų šviesa. Džiaukitės šiandien Rojaus sodais, kur žemai teka upės. Jūs būsite juose amžinai. Tai didelis laimėjimas.

13. Tądien, tars veidmainiai ir veidmainės tiems, kurie patikėjo: „Palaukite mūsų, kad galėtume perimti šiek tiek iš jūsų šviesos!“ – jiems bus pasakyta: „Grįžkite atgal ir ieškokit šviesos!“ Ir iškelta bus tarp jų siena, kurioje vartai: jos vidus – gailestingumas, o išorėje – kančios.

14. Jie ims šaukti juos: „Negi nebuvome su jumis?“ Tie atsakys: „Taip, bet jūs suvedžiojote patys save ir laukėte, ir dvejojote, ir suviliojo jus vilionės iki to laiko, kai atėjo Allaho įsakymas. Jus suvedžiojo Allaho atžvilgiu suvedžiotojas (šėtonas).

15. Ir šiandien nebus iš jūsų paimta išpirka ir iš tų, kurie nepatikėjo. Prieglauda jūsų – Ugnis; ji – tinkamiausia vieta jums. Ir šlykštus šis sugrįžimas.

16. Negi neatėjo laikas tų, kurie patikėjo, kad baimintųsi jų širdys, kai minimas Allahas, ir dėl to, ką Jis pasiuntė iš teisybės, ir kad jie nebūtų tokie, kaip tie, kam anksčiau dovanotas Raštas. Užsitęsė jų laikas, ir sukietėjo jų širdys, ir daugelis jų pasileidę.

17. Atminkite, kad Allahas atgaivina žemę po jos mirties. Mes išaiškinome jums apreiškimus, – galgi ateisit į protą!

18. Duodantieji išmaldą vyrai ir moterys, ir (tie, kurie) davė gerą paskolą Allahui, – jiems ji bus padidinta. Jiems paruoštas dosnus atlygis.

19. O tie, kurie patikėjo Allahą ir Jo pasiuntinius, – jie teisuoliai. O žuvusieji kankiniai yra šalia savo Viešpaties ir paruoštas jiems jų atlygis ir jų šviesa. O tie, kurie netikėjo ir laikė melu Mūsų ženklus, jie – Pragaro ugnies gyventojai.

20. Atminkite, kad artimiausias gyvenimas – tik žaidimai ir malonumai, pagražinimai ir pasigyrimai tarpusavyje, ir siekis sukaupti daugiau turto ir vaikų. Jis panašus į lietų, po kurio augmenys sužavi žemdirbius; paskui jie nuvysta, o tu matai juos išgeltusius, paskui sutrūnija. O Paskutiniame gyvenime yra skausmingos kančios ir atleidimas Allaho, ir palankumas. Šitas žemiškas gyvenimas – tėra apgaulingas ir trumpalaikis būstas.

21. Tad skubėkite, siekdami savo Viešpaties atleidimo ir Rojaus sodo, kurio plotis prilygsta dangui ir žemei, paruoštas tiems, kurie patikėjo Allahą ir Jo pasiuntinius. Tai – Allaho malonė, dovanoja Jis ją tiems, kam panori. Allahas – didelės malonės Valdytojas.

22. Bet kokia nelaimė, kuri įvyksta žemėje ir su jumis, užrašyta Knygoje dar prieš tai, kai jus sukūrėme. Iš tiesų tai lengva Allahui!

23. Mes (pranešėme apie tai tam), kad jūs neliūdėtumėt dėl to, kas jus aplenkė, ir nesidžiaugtumėte tuo, ką Jis jums dovanojo. Allahas nemyli visokių pagyrūnų, pasipūtėlių, –

24. tų, kurie šykšti ir žmones moko tokiais būti. O kas nusigręžia, – tai juk Allahas Turtingas ir Šlovinamas.

25. Mes jau siuntėm Savo pasiuntinius su aiškiais ženklais ir nuleidome sykiu su jais Knygą ir svarstykles, kad žmonės gyventų teisybėje. Ir nuleidome geležį; joje didelė jėga ir nauda žmonėms ir tam,

kad Allahas žinotų, kas Jam padeda, ir Jo pasiuntiniams slaptomis. Iš tiesų Allahas – Stiprus, Galingas!

26. Mes jau siuntėm *Nuhą* (Nojų) ir *Ibrahimą* (Abraomą) ir jų palikuonyse įtvirtinom pranašystę bei Raštą. Tarp jų yra einantysis tiesiu keliu, bet daugelis iš jų – pasileidę.

27. Paskui Mes pasiuntėme jų pėdomis Savo pasiuntinius ir pasiuntėm įkandin *Isą* (Jėzų), *Marjamos* (Marijos) sūnų, ir dovanojome jam *Indžilį* (Evangeliją), ir įdėjome į širdis tų, kurie nusekė paskui jį, romumą ir gailestingumą, o vienuolystę jie patys išsigalvojo; Mes jiems jos nepaliepėme, bet jie taip pasielgė tik Allaho palankumui pelnyti. Tačiau jie neteikė šitam reikiamo rūpesčio. Ir Mes dovanojome tiems iš jų, kurie patikėjo, jų dovaną, o daugelis jų pasileidę.

28. O jūs, kurie patikėjote! Bijokite Allaho ir tikėkite Jo Pasiuntiniu; ir už tai Jis jus apdovanos dvigubai iš Savo malonės ir suteiks jums šviesą, su kuria jūs eisite, ir atleis jums. Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas! –

29. kad žinotų Rašto žmonės, kad jie negali pasisavinti nieko iš Allaho malonės ir kad malonė Allaho Rankoj; dovanoja Jis ją, kam įsigeidžia, – juk Allahas – didžiosios malonės Valdytojas!

BESIGINČIJANČIOJI

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Išgirdo Allahas žodžius tosios, kuri ginčijosi su tavimi apie savo vyrą ir skundėsi Allahui, o Allahas girdėjo jūsų pokalbį: juk Allahas – Girdintis, Regintis!

2. Tie iš jūsų, kurie savo žmonas vadina uždraustomis sau (sakydami, kad jos jiems kaip jų motinos), sako smerktinus ir melagingus žodžius, – jos jiems ne motinos, juk motinos – tiktai tos, kurios juos pagimdė. O juk Allahas – Atleidžiantis, Dovanojantis!

3. Tie, kurie savo žmonas vadina uždraustomis sau, o paskui atsisako to, ką pasakė, – privalo išlaisvinti vergą, anksčiau nei jie prisilies vienas prie kito. Taip jūs mokomi, ir Allahui žinoma tai, ką jūs veikiate.

4. O kas negalės to padaryti – tiems pasninkas du mėnesiai iš eilės, pirm nei jie prisilies vienas prie kito. O kas negali, tai – pamaitinti šešiasdešimt beturčių. Tai tam, kad tikėtumėte į Allahą ir į Jo Pasiuntinį. Tai – Allaho ribos, o netikintiems – skausminga kančia!

5. Tie, kurie priešinasi Allahui ir Jo Pasiuntiniui, – pažeminti bus, kaip kad buvo pažeminti tie, kurie gyveno iki jų. Mes atsiuntėm aiškius ženklus; o netikintiems – žeminanti bausmė.

6. Tądien, kai Allahas prikels juos visus ir praneš jiems tai, ką jie darė. Numatė tai Allahas, o jie pamiršo. Allahas – bet kurio daikto Liudytojas!

7. Nejaugi nematai, kad Allahas žino tai, kas padangėse ir kas žemėje? Nebūna tokio slapto pokalbio tarp trijų, kad Jis nebūtų

ketvirtas, arba tarp penkių, kad Jis nebūtų šeštas; ir mažiau nei tiek, ir daugiau, be to, kad Jis nebūtų su jais, kad ir kur jie bebūtų. Paskui praneš Jis jiems tai, ką jie veikė, Prikėlimo dieną: juk Allahas žino kiekvieną daiktą!

8. Nejaugi nematei tų, kuriems uždrausti slapti pokalbiai, o jie paskui grįžta prie to, kas jiems uždrausta, ir keičiasi nuomonėmis apie nuodėmę ir nesantaiką, ir nepaklusnumą Pasiuntiniui. O kai jie aplanko tave, tai sveikina tave taip, kaip nėra sveikinęs tavęs Allahas, ir kalba savo viduje: „Kodėl gi nenubaudus mūsų Allahui už tai, ką mes kalbame?“ Užteks jiems Pragaro, pleškės jie tenai! Šlykštus šis grįžimas!

9. O jūs, kurie patikėjote! Kai tariatės slapta, tai nesvarstykite nuodėmės, nesantaikos ir nepaklusnumo Pasiuntiniui, o kalbėkitės apie geradarystę, dievobaimingumą ir bijokit Allaho, pas kurį būsite surinkti.

10. Slaptas pokalbis – iš velnio, kad nuliūdintų tuos, kurie patikėjo. Tačiau niekuo jis nepakenks jiems, nebent tik Allahui leidus. Allahu tepasikliauja tikintieji!

11. O jūs, kurie patikėjote! Kai jums sako: „Duokit erdvės sueigose!“ – tai duokit erdvės, ir Allahas duos jums erdvės. O kai jums sako: „Kelkitės!“ – tai kelkitės. Išaukština Allahas tuos jūsiškius, kurie patikėjo, ir tuos, kuriems duotas išmanymas, skirtingais laipsniais. Allahui žinoma tai, ką jūs veikiate!

12. O jūs, kurie patikėjote! Jeigu tariatės slapta su Pasiuntiniu, tai surinkite prieš jūsų pokalbį išmaldą. Tai geriau jums patiems ir švariau. O jeigu nerasite... tai Allahas – Atleidžiantis, Gailestingas!

13. Nejaugi jūs bijote prieš savo pokalbius sutelkti išmaldas? Tad, jeigu jūs šito nepadarėte ir Allahas priėmė jūsų atgailą, tai atstovėkite maldą ir mokėkite *zakiatą*, ir pakluskite Allahui bei Jo Pasiuntiniui. O Allahas žino apie tai, ką jūs veikiate!

14. Nejaugi nematei tų, kurie susidraugavo su tauta, ant kurios užsirūstino Allahas? Jie nei iš jūsų, nei iš jų; jie melagingai prisiekinėja ir patys tai žino.

15. Paruošė Allahas jiems didelę bausmę. Iš tiesų šlykštu tai, ką jie daro!

16. Savo priesaikom jie prisidengia kaip skydu ir nustūmė (kitus) nuo Allaho kelio. Jiem paruoštos pažeminančios kančios.

17. Niekuo neišvaduos jų iš Allaho nei jų turtai, nei jų vaikai. Jie – Ugnies gyventojai ir bus jie ten amžinai.

18. Tądien, kai Allahas prikels juos visus ir jie ims prisiekinėti priešais Jį, panašiai kaip jie prisiekė jums, ir mano jie, kad tai jiems pagelbės! O! – juk jie melagiai.

19. Užvaldė juos šėtonas ir privertė juos užmiršti Allaho minėjimą. Jie – šėtono partija. O taip, iš tiesų šėtono partija jie – patyrusieji nuostolį!

20. Tie, kurie priešinasi Allahui ir Jo Pasiuntiniui, – jie tarp pažemintųjų.

21. Allahas užrašė: „Pasieksiu pergalę Aš ir Mano pasiuntiniai!“ Iš tiesų Allahas – Stiprus, Galingas!

22. Tarp žmonių, kurie tiki Allahą ir Paskutiniąją dieną, nesurasi tokių, kad jie mylėtų tuos, kurie priešinasi Allahui ir Jo Pasiuntiniui, nors šie būtų jų tėvai arba sūnūs, arba jų broliai, arba jų

giminės. Aniems įrašė Allahas tikėjimą į jų širdis ir sustiprino juos dvasia iš Jo Paties. Ir įves juos į Rojaus sodus, kur žemai teka upės, – amžinam gyvenimui ten. Allahas patenkintas jais, ir jie patenkinti Juo. Tai – Allaho partija. O taip, iš tikrųjų Allaho partija – jie laimingieji!

SURINKIMAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Šlovina Allahą tai, kas padangėse, ir tai, kas žemėje. Jis – Galingas, Išmintingas!

2. Jis – tas, Kuris išvedė tuos Rašto žmones, kurie netikėjo, iš jų būstų per pirmąjį ištrėmimą. Jūs negalvojote, kad jie išeis, ir jie galvojo, kad juos nuo Allaho apgins jų tvirtovės. Allahas užklupo juos iš ten, iš kur jie nesitikėjo, ir pripildė jų širdis baimės. Jie griauna savo namus savo pačių rankomis ir tikinčiųjų rankomis. Pasimokykite tie, kurie regite!

3. Jeigu Allahas nebūtų užrašęs jiems ištrėmimo, tai būtų nubaudęs juos šiame pasaulyje, o Paskutiniajame jiems – Ugnies bausmė.

4. Tai – už tai, kad jie pasipriešino Allahui ir Jo Pasiuntiniui, o jeigu kas priešinasi Allahui... tai juk Allahas Stiprus bausdamas!

5. Palmės, kurias jūs iškirtote arba palikote stovėti ant savo šaknų, – tai iš Allaho leidimo, ir kad Jis sugėdintų nelabuosius.

6. Ir ką Allahas grąžino Savo Pasiuntiniui kaip laimikį, dėl to neteko jums ginti nei žirgų, nei kupranugarių, o Allahas suteikia valdžią Savo pasiuntiniams, kad valdytų tuos, kuriuos Jis nori. Allahas turi galią kiekvienam daiktui!

7. Laimikis, kurį grąžino Allahas Savo Pasiuntiniui iš kaimų gyventojų, priklauso Allahui, Pasiuntiniui, jo (Pranašo) giminaičiams, našlaičiams, vargšams ir keliauninkams, kad nepakliūtų į rankas turtingiesiems tarp jūsų. Tad imkite tai, ką leido imti jums Pasiuntinys, ir

šalinkitės to, ką jis jums uždraudė. Ir baiminkitės Allaho, nes Allahas – Rūstus bausdamas.

8. Taip pat neturtėliams persikėlusiems, kurie buvo išvyti iš savo žemių ir nuosavybės. Jie siekia Allaho malonės ir pasitenkinimo jais, ir padeda jie Allahui ir Jo Pasiuntiniui. Šitie – teisingieji.

9. Tie, kurie įsitvirtino savo būstuose ir tikėjime iki jų, myli persikėlusius pas juos ir nenešioja krūtinėje jokio pavydo dėl to, kas aniems dovanota. Jie suteikia jiems pirmenybę, nors ir jaustų suvaržymus. Kas apsaugotas nuo savo paties šykštumo, – tie laimingi!

10. Tie, kurie atėjo po jų, kalba: „Viešpatie, atleisk mums ir mūsų broliams, kurie aplenkė mus tikėjime! Nestiprink mūsų širdyse pykčio tiems, kurie patikėjo! Viešpatie mūsų! Juk Tu – Romus, Maloningas!"

11. Negi nematei tų, kurie veidmainiauja, kaip jie kalba savo broliams iš Rašto žmonių, kurie nepatikėjo: „Jeigu jūs būsite išvaryti, mes išeisime sykiu su jumis ir nepaklusime niekados nė vienam prieš jus. Jeigu su jumis kausis, mes būtinai padėsime jums." O Allahas liudija, kad jie melagiai!

12. Jeigu jie bus išvaryti, tai neišeis sykiu su jais; jeigu su jais susikaus, tai jie aniems nepadės; o jeigu jie ir padės, tai atsuks nugarą, ir tada jau niekas jiems nepagelbės.

13. Juk savo krūtinėse jie jaučia didesnę baimę jums nei Allahui. Tai – už tai, kad jie – žmonės, kurie nesupranta.

14. Jie nekovos kartu su jumis, nebent tik sutvirtintose gyvenvietėse arba iš už sienų. Tarpusavy jie jaučia baisią neapykantą. Tu manai, kad jie išvien, bet jų širdys atitolusios. Tai – už tai, kad jie – žmonės, kurie nesupranta.

15. Jie panašūs į tuos, kurie buvo iki jų neseniai: jie jau patyrė savo Pragaištingų darbų skonį, ir jiems – kankinanti bausmė.

16. Panašūs jie į šėtoną: štai jis tarė žmogui: „Netikėk!“ O kai šis tapo netikintis, jis tarė: „Aš atsižadu tavęs. Aš bijau Allaho, pasaulių Viešpaties!“

17. Ir užbaiga jų abiejų bus tai, kad jie – Ugnyje, amžinai dega ten. Toksai atlygis netikintiems!

18. O jūs, kurie patikėjote! Bijokit Allaho, ir te siela pasižiūri, ką ji pasiruošė rytojaus dienai. Bijokit Allaho, juk Allahas žino apie tai, ką jūs darote!

19. Nebūkite kaip tie, kurie užmiršo Allahą, ir Allahas privertė juos pamiršti pačius save. Jie – pasileidėliai.

20. Nelygūs Ugnies gyventojai ir Rojaus gyventojai. Rojaus gyventojai, jie – laimėtojai.

21. Jeigu Mes būtume nuleidę šį Koraną ant kalno, tai tu pamatytum jį nuolankiai skilusį iš baimės prieš Allahą. Tokie palyginimai, kuriuos Mes siūlome žmonėms, – galbūt jie susimąstys!

22. Jis – Allahas, nėr dievybės, išskyrus Jį, Žinantysis tai, kas slapta, ir tai, kas stebima. Jis – Maloningas, Gailestingas!

23. Jis – Allahas, nėr dievybės, išskyrus Jį. Jis Valdovas, Šventas, Taikus, Ištikimas, Saugantis, Galingas, Visagalis, Išdidus; šlovė Allahui, aukščiau Jis viso to, ką Jam priskiria į bendrininkus.

24. Jis – Allahas, Kūrėjas, Sutvėrėjas, Suteikiantis formą. Jam priklauso patys gražiausi vardai. Šlovina Jį tai, kas padangėse ir žemėje. Jis – Galingas, Išmintingasis!

TIRIAMOJI

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. O jūs, kurie patikėjote! Neimkite Mano ir savo priešus sau globėjais. Jūs kreipiatės į juos su meile, o jie nepatikėjo tuo, kas atėjo pas jus iš tiesos. Jie išvaro Pasiuntinį ir jus už tai, kad jūs tikite Allahą, Viešpatį savo. Kai jūs išėjote kautis Mano kelyje ir ieškoti Manojo pasitenkinimo jumis, tai nejauskite jiems meilės paslapčia. Aš geriau žinau, ką jūs slepiate ir ką jūs parodote. O kas iš jūsų taip darys, tas jau išsimušė iš tikrojo kelio.

2. Jeigu jie sutiks jus, bus jums priešai, stengsis kenkti jums savo rankomis ir liežuviais, ir jie norės, kad jūs taptumėte netikintys.

3. Nepadės jums nei jūsų giminaičiai, nei jūsų vaikai. Prikelties dieną Jis nuteis tarp jūsų. Allahas mato, ką jūs darote!

4. Buvo jums geras pavyzdys *Ibrahimas* (Abraomas) ir tie, kurie su juo. Štai tarė jie savo tautai: „Mes atsiribojame nuo jūsų ir nuo to, ką jūs garbinate vietoj Allaho. Mes netikime jumis. Užgimė tarp mūsų ir jūsų neapykanta ir priešiškumas amžiams, kol nepatikėsite Allahą vienatinį." Nebent *Ibrahimo* (Abraomo) žodžiai savo tėvui: „Aš prašysiu atleidimo tau; aš niekuo negaliu padėti tau pas Allahą (neturiu galios). Viešpatie mūs, Tavimi mes pasikliovėme ir į Tave kreipėmės, ir pas Tave sugrįžimas!

5. Viešpatie mūs! Nedaryk mūsų išbandymu tiems, kurie netikėjo, ir atleisk mums. Viešpatie mūs, juk Tu – Galingas, Išmintingas!"

6. Jie buvo jums geras pavyzdys – tiems, kas tikisi sutikti Allahą ir Paskutiniąją dieną. O kas nusisuka... tai juk Allahas – Turtingas, Šlovinamas!

7. Galbūt Allahas atstatys tarp jūsų ir tų, su kuo jūs nesantaikoj, meilę; iš tiesų Allahas, Visagalis. Allahas – Atlaidus, Maloningas!

8. Nėra Allahas uždraudęs daryti gera ir elgtis teisingai su tais, kurie nekovojo su jumis dėl religijos ir neišvarė jūsų iš jūsų būstų, – juk Allahas myli teisinguosius!

9. Draudžia Allahas draugauti tik su tais, kurie kovojo su jumis dėl religijos ir išvarė jus iš jūsų būstų, ir padėjo jus ištremti. O kas ims juos į draugus, tie – nedorėliai.

10. O jūs, kurie patikėjote! Kai pas jus atvyksta tikinčios migravusios moterys, tai patikrinkite jas. Allahas geriau žino jų tikėjimą. Ir jeigu jūs sužinosite, kad jos tikinčios, tai negrąžinkite jų netikintiems: jos jiems neleistinos, ir anie neleistini joms. Gražinkite jiems (netikintiems) tai, ką jie sumokėjo kaip kraitį. Ir nebus jums nuodėmė, jeigu jūs jas vesite, davę joms jų mokestį (kraitį). Ir nesilaikykite saitų su netikinčiomis žmonomis ir prašykite to, ką jūs joms sumokėjote (kraitį). Ir tegu jie (netikintieji) prašo, ką jie sumokėjo. Toks jums Allaho sprendimas. Jis sprendžia tarp jūsų. Allahas – Žinantis, Išmintingas!

11. O jeigu kuri nors iš jūsų moterų išėjo iš jūsų pas netikinčius po to, kai jus gavote dalį karo trofėjų, tai duokite tiems, kurių žmonos išėjo, lygiai tiek, kiek jie išleido (mokėdami kraitį). Ir bijokite Allaho, Kurį jūs tikite!

12. O Pranaše! Kai ateis pas tave tikinčios moterys, prisiekinėdamos tau, kad jos nieko nepridurs Allahui bendrininkų ir nevogs,

nepaleistuvaus, nežudys savo vaikų ir nešmeiš to, kas tarp jų rankų ir kojų, ir paklus tau geruose darbuose, tai išklausyk jų priesaiką ir prašyk joms atleidimo pas Allahą, – juk Allahas – Atleidžiantis, Maloningas.

13. O jūs, kurie patikėjote! Nedraugaukite su žmonėmis, ant kurių užsirūstino Allahas. Jie prarado Paskutiniojo gyvenimo viltį, kaip prarado viltį netikintieji, kurie guli kapuose.

EILĖS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Šlovina Allahą tai, kas padangėse, ir tai, kas žemėje. Jis – Galingasis, Išmintingas!

2. O jūs, kurie patikėjote! Kodėl jūs sakote tai, ko nedarote?

3. Didžiai neapkenčia Allahas to, kad jūs kalbate tai, ko nedarote.

4. Iš tiesų Allahas myli tuos, kurie kaunasi Jo kelyje, eilėmis išsirikiavę, tarsi jie būtų glaudus statinys!

5. Štai tarė *Mūsa* (Mozė) savo tautai: „O mano tauta! Kodėl jūs darote man nuoskaudą žinodami, kad aš – Allaho pasiuntinys jums?“ Ir kai jie nusisuko, Allahas suvedžiojo jų širdis. Allahas juk neveda tiesiu keliu nedorėlių tautos!

6. Ir štai tarė *Isa* (Jėzus), *Marjamos* (Marijos) sūnus: „O *Israilo* (Izraelio) sūnūs! Aš – Allaho pasiuntinys pas jus, patvirtinęs teisingumą to, kas pasiųsta iki manęs *Taurate* (Toroje), ir skelbiantis gerą žinią apie Pasiuntinį, kuris ateis po manęs. Jo vardas *Achmadas* (*Muchammadas*). O kai jis pas juos atėjo su aiškiais ženklais, tai jie pasakė: „Čia – aiškūs burtai!“

7. Kas gi negarbingesnis nei tas, kas išgalvoja melus prieš Allahą, kai jį šaukia į islamą? Allahas neveda tiesiu keliu neteisingos tautos!

8. Jie nori užgesinti Viešpaties šviesą savo burnomis, bet Allahas išsaugos Savo šviesą, kad ir nepakenčiama tai būtų netikintiesiems.

9. Jis – Tas, Kuris pasiuntė Savo Pasiuntinį su vedimu ir su tiesos religija, kad apreikštų ją aukščiau kitų religijų, nors ir nepakenčiama būtų tai daugiadieviams.

10. O jūs, kurie patikėjote! Ar neparodyti jums prekybos, kuri išgelbės jus nuo kankinančios bausmės?

11. Tikėkite į Allahą ir į Jo Pasiuntinį, kovokite Allaho kely savo nuosavybe ir savo sielomis. Tai geriau jums, jeigu norit žinoti!

12. Jis atleis tada jums jūsų nuodėmes ir įves jus į Rojaus sodus, kur žemai teka upės, ir į palaimos buveines Edeno soduose. Tai – didelis laimėjimas!

13. Ir kitą (malonę Jis suteiks), ką jūs mėgstate: Allaho pagalba ir artima pergalė. Tad pradžiugink tikinčiuosius!

14. O jūs, kurie patikėjote! Būkite Allaho padėjėjai, kaip kad sakė *Isa* (Jėzus), *Marjamos* (Marijos) sūnus, apaštalams: „Kas mano padėjėjai (kelyje) pas Allahą?“ Ir tarė apaštalai: „Mes padėjėjai Allaho!“ Ir patikėjo viena *Israilo* (Izraelio) sūnų dalis, ir nepatikėjo kita dalis. Ir Mes sustiprinome tuos, kurie patikėjo, prieš jų priešus, ir jie tapo nugalėtojai.

SUEIGA, *DŽUMUA (PENKTADIENIS)*

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Šlovina Allahą tai, kas padangėse, ir tai, kas žemėje, Valdovą, Šventą, Galingą, Išmintingą!

2. Jis Tas, Kuris pasiuntė neraštingiems Pasiuntinį, kilusį iš jų pačių; jis skaito jiems Jo apreiškimus ir apvalo juos, ir moko juos Rašto ir išminties, nors anksčiau jie, žinoma, buvo aiškiai pasiklydę, –

3. taip pat ir tiems, kurie dar neprisijungė prie jų. O Jis – Galingas, Išmintingas!

4. Tai – Allaho malonė, dovanoja Jis ją, kam įsigeidžia. Allahas – didelės malonės Šeimininkas.

5. Tie, kuriems buvo duota laikytis *Taurato* (Toros), bet jie jos nesilaikė, panašūs į asilą, kuris neša knygas. Šlykštus pavyzdys tų žmonių, kurie laikė melu Allaho ženklus! Allahas neveda neteisingų žmonių!

6. Sakyk: „O jūs, kurie tapote judėjais! Jeigu jūs tvirtinate, kad jūs – artimi Allahui, išskyrus kitus žmones, tai palinkėkite sau mirties, jeigu esat teisingi!“

7. Tačiau jie niekados nepanorės jos už tai, ką anksčiau rengė jų rankos. Allahas žino apie nedorėlius!

8. Sakyk: „Mirtis, nuo kurios jūs bėgate, – ji sutiks jus, o po to jūs būsite sugrąžinti Žinančiam šventąją slaptį ir atvertį, ir Jis praneš jums tai, ką jūs darėte."

9. O jūs, kurie patikėjote! Kai šaukiama maldai sueigos dieną (penktadienį), tai skubėkite minėti Allahą ir liaukitės prekiavę. Tai geriau jums, jeigu norit žinoti!

10. O kai baigta bus malda, tai išsiskirstykit žemėje ir ieškokit Allaho malonės, ir dažnai minėkit Allahą, – galbūt jūs būsit laimingi!

11. O kai jie pamato prekiaujant ar pramogaujant, tai bėga pas juos ir palieka tave stovintį. Sakyk: „Tai, kas pas Allahą, geriau nei pramoga ar prekyba." Allahas – Geriausias iš dovanojančiųjų dalį!

VEIDMAINIAI

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Kai ateina pas tave veidmainiai, jie sako: „Liudijame, kad tu – Allaho Pasiuntinys." Allahas žino, kad tu – Jo Pasiuntinys, ir Allahas liudija, kad veidmainiai meluoja.

2. Jie pavertė savo priesaikas skydu ir nukreipė kitus nuo Viešpaties kelio. Iš tiesų šlykštu, ką jie daro!

3. Tai – už tai, kad jie patikėjo, paskui tapo netikintys. Po to jų širdys buvo užantspauduotos ir jie nesuvokia.

4. O kai tu žiūri į juos, tave žavi jų kūnai. Jeigu jie kalba, tu klausaisi jų žodžių. Jie tarsi priremtos sijos (prie sienos, jokios iš jų naudos). Kiekvieną šūksnį jie laiko nukreiptu prieš juos. Jie – priešai, tad saugokis jų! Tepražudo juos Allahas, kokie jie nutolę (nuo tiesos)!

5. Kai sakoma jiems: „Eikite, Allaho Pasiuntinys paprašys jums atleidimo!" – jie kraipo galvas, ir tu matai, kaip jie nusigręžia didžiuodamiesi.

6. Tas pats jiems, ar tu prašysi jiems atleidimo, ar ne; niekados neatleis jiems Allahas: juk Allahas neveda tiesiu keliu ištvirkusios tautos!

7. Jie – tie, kurie jums sako: „Neaukokite tiems, kas šalimais su Allaho Pasiuntiniu, kol jie jo nepaliks!" Allahas turi dangaus ir žemės lobių skrynias, bet veidmainiai to nesupranta!

8. Jie sako: „Jeigu mes grįšime į *Mediną,* tai galingesnis ten išvarys silpnesnį.“ Galybė būdinga Allahui, Jo Pasiuntiniui ir tikintiesiems, bet veidmainiai nežino!

9. O jūs, kurie patikėjote! Neleiskite savo nuosavybei ir savo vaikams atitraukti jus nuo Viešpaties jūsų minėjimo. Kas taip daro, tie – patyrusieji nuostolį.

10. Ir leiskite iš to, kuo Mes jus apdalijome, anksčiau, nei kurį nors iš jūsų aplankys mirtis, Ir tada jūs sakysite: „Viešpatie, jeigu Tu man atidėtum bent trumpam laikui, aš pradėčiau dalyti išmaldą ir tapčiau vienas iš teisingųjų!“

11. Bet niekados neatidės Allahas sielai, kai ateis jai nustatytas laikas. Allahas žino tai, ką jūs veikiate!

ABIPUSĖ APGAVYSTĖ

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Šlovina Allahą tai, kas padangėse, ir tai, kas žemėje. Jam priklauso valdžia, ir Jam – šlovė, ir Jis kiekvienam daiktui Galingas.

2. Jis – Tas, Kuris jus sukūrė; tarp jūsų yra ir netikinčiųjų, bet yra ir tikinčiųjų. Allahas mato tai, ką jūs darote!

3. Jis sukūrė debesis ir žemę vardan tiesos, suteikė jums pavidalą ir puikiausiai suformavo jūsų pavidalus. Ir pas Jį sugrįžimas!

4. Jis žino tai, kas padangėse, ir tai, kas žemėje, ir žino, ką jūs slepiate ir ką parodote. Allahas žino apie tai, kas krūtinėse!

5. Nejaugi nepasiekė jūsų žinia apie tuos, kurie nepatikėjo anksčiau ir atsikando savo darbų padarinių, ir paruoštos jiems – kamuojančios kančios!

6. Tai – už tai, kad pas juos ateidavo Mūsų pasiuntiniai su aiškiais ženklais, o jie sakydavo: „Nejaugi žmonės ims vesti mus tiesiu keliu?“ – ir nepatikėjo, ir nusigręžė, ir Allahas apsiėjo be jų: juk Allahas Turtingas, Šlovinamas!

7. Galvoja tie, kurie nepatikėjo, kad jie niekad nebus prikelti. Sakyk: „Taip, prisiekiu Viešpačiu savo, jūs būsite prikelti, paskui jums bus pareikšta tai, ką jūs padarėte, ir tai Allahui lengva.“

8. Tad patikėkite Allahą ir Jo Pasiuntinį, ir šviesą, kurią Mes pasiuntėme, o Allahas žino tai, ką jūs darote!

9. Tądien, kai jus surinks Sueigos dieną. Tai bus diena abipusio apgaudinėjimo. Ir jeigu kas patikėjo Allahą ir kūrė gėrį, Jis atleis jo blogus poelgius ir įves į Rojaus sodus, kur žemai teka upės, – amžinajam gyvenimui ten visados. Tai – didelis laimėjimas!

10. O tie, kurie nepatikėjo ir laikė melu Mūsų ženklus, – tie Ugnies gyventojai, amžinai būnantys joje. Ir šlykštus šis sugrįžimas!

11. Bet kokia neganda ištinka tik Allahui leidus. O kas patikėjo Allahą, to širdį Jis nukreips tiesiu keliu. Allahas žino apie kiekvieną daiktą!

12. Pakluskit Allahui ir pakluskite Pasiuntiniui! O jeigu nusigręšite, tai Mūsų Pasiuntiniui (skirtas) tiktai aiškus (Apreiškimo) perdavimas.

13. Allahas – nėr dievybės, išskyrus Jį; tegul tik Allahu pasikliauja tikintieji!

14. O jūs, kurie patikėjote! Iš tiesų tarp jūsų žmonų ir jūsų vaikų yra jums priešų, tad saugokitės jų! O jeigu atleisite ir būsite maloningi, ir dovanosite... tai Allahas – Dovanojantis, Gailestingas!

15. Jūsų nuosavybė ir vaikai – pagunda. O pas Allahą didelis atlygis.

16. Tad bijokitės Allaho pagal savo galimybes, klausykite, pakluskite ir naudokite (savo pinigus) savo sielų gerovei! O kas apsaugotas nuo savo sielos šykštumo – tie laimingieji!

17. Jeigu duosite Allahui gerą paskolą, Jis padvigubins jums ją ir atleis jums. Allahas – Dėkingas, Romus,

18. žinantis tai, kas slapta, ir tai, kas atvira, Galingas, Išmintingas!

SKYRYBOS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. O Pranaše! Kai jūs duodate skyrybas žmonoms, tai skirkitės su jomis nustatytu laiku! Ir griežtai laikykitės nustatyto laiko! Ir baiminkitės Allaho, jūsų Valdovo. Neišvarykite jų iš jų namų, ir tegul jos neišeina, nebent padarytų aiškią niekšybę. Tokios Allaho ribos; kas peržengia Allaho ribas, tas nuskriaudė pats save. Tu nežinai, galbūt Allahas po to nuspręs kaip nors kitaip.

2. O kai joms išseks nustatytas terminas, tai palikite jas pas save gražiuoju arba skirkitės su jomis gražiuoju. Ir paimkite dviejų teisuolių liudijimus iš jūsiškių ir paliudykite priešais Allahą. Toks pamokymas tam, kuris tiki Allahą ir Paskutiniąją dieną. O kas bijo Allaho, tam jis suras išeitį iš padėties

3. ir apdovanos jį, iš kur jis net nesitiki. O kas pasikliauja Allahu, tam Jis pakankamas. Juk Allahas vykdo savo reikalą iki galo. Ir nustatė Allahas kiekvienam daiktui saiką.

4. O tos jūsų žmonos, kurioms pasibaigė mėnesinės – jeigu jūs abejojate, tai jų nustatytas terminas (skyryboms) – trys mėnesiai, kaip ir toms, kurios dar neturėjo mėnesinių; o kurios nėščios – joms jų terminas, kad jos sudėtų savo naštą. Kas bijo Allaho, tam Jis palengvina reikalus.

5. Tai – Allaho įsakymas; Jis atsiuntė jį jums. O kas bijo Allaho, tam Jis atleis jų blogybes ir padidins atlygį.

6. Apgyvendinkite jas ten, kur įsikūrėte patys pagal savo išteklius; nesielkite su jomis šiurkščiai, kad jų neengtumėte. O jeigu jos nėščios, tai rūpinkitės jomis, kol jos nesudės savo naštos. O jeigu jos maitina jums (kūdikius), tai duokite joms jų užmokestį ir bendraukite pagarbiai. O jeigu jums tai sudaro keblumų, tai tegul jį maitina kita!

7. Tegul pasiturintis išlaidauja atsižvelgdamas į savo išteklius; o tas, kurio galimybės labiau apribotos, tegul eikvoja iš to, kuo apdovanojo jį Allahas. Allahas neužkrauna ant sielos nieko, viršum to, ką Jis jai dovanojo. Allahas padarys, kad po sunkumo būtų lengviau.

8. Kiek gyvenviečių nepakluso jų Viešpaties ir Jo pasiuntinių įsakymui; ir Mes pateikėme jiems griežtą sąskaitą ir nubaudėm juos sunkia bausme.

9. Ir atsikando jie savo pražūtingų darbų pasekmių, ir jų darbų išdava buvo nuostolis.

10. Paruošė jiems Allahas sunkias kančias. Tad bijokit Allaho, turintieji protą, – kurie patikėjote! Allahas jau atsiuntė jums priminimą –

11. Pranašą, kuris skaito jums Allaho apreiškimus paaiškintus, kad išvestų tuos, kurie patikėjo ir darė gerus darbus iš tamsumų į šviesą. Kurie tiki Allahą ir daro gera, tuos Jis įves į Rojaus sodus, kur žemai teka upės, – amžinai gyvens jie ten. Allahas jau skyrė jiems gražią dalią.

12. Allahas – Tas, Kurio sukurti septyni dangūs ir tiek pat žemių. Nusileidžia tarp jų įsakymas, kad jūs žinotumėt, jog Allahas kiekvienam daiktui Galingas ir kad Allahas viską apima žinojimu.

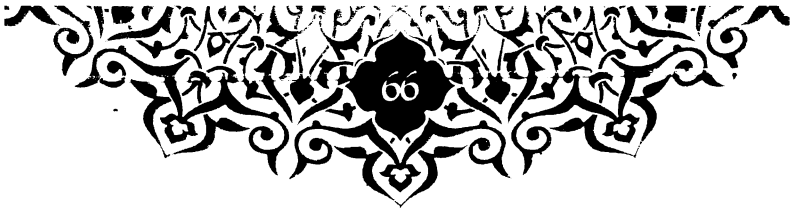

DRAUDIMAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. O Pranaše! Kodėl draudi sau tai, ką tau leido Allahas, siekdamas patenkinti savo žmonas? O Allahas – Dovanojantis, Maloningas!

2. Allahas nustatė jums išsilaisvinimo nuo savo priesaikų būdą. Allahas – jūsų Globėjas; Jis – Žinantis, Išmintingas.

3. Ir štai pranašas patikėjo vienai iš savo žmonų naujieną. O kai ji perdavė tai ir Allahas atvėrė jam, tą dalį jis pranešė, o kitą dalį nutylėjo. O kai jis pranešė jai apie tai, ji tarė: „Kas tau tai pranešė?“ Jis tarė: „Pranešė man Žinantis, Išmanantis.“

4. Jeigu jūs abi atgailausit prieš Allahą... juk nukrypo judviejų širdys. O jeigu jūs dviese palaikysite viena kitą ir viešai priešinsitės jam, tai juk Allahas – jo Gynėjas, o *Džibrilis* (Gabrielius) ir teisingieji iš tikinčiųjų yra jo draugai. O be to, ir angelai – jo padėjėjai.

5. Jeigu jis duos jums skyrybas, tai Jo Viešpats gali pakeisti jus žmonomis, kurios gali būti geresnės jam žmonos, nei jūs – musulmonės, tikinčios, atgailaujančios, garbinančios, pasninkaujančios, našlės ir mergelės.

6. O jūs, kurie patikėjote! Saugokite save ir savo šeimas nuo Ugnies, kurios kuras – žmonės ir akmenys. Viršum jos – angelai, rūstūs, stiprūs. Jie niekad nesipriešina vykdydami Allaho įsakymus ir daro tai, kas jiems įsakyta.

7. O jūs, kurie netikėjote. Nesiteisinkite šiandien. Jums atlyginama tik už tai, ką jūs darėte.

8. O jūs, kurie patikėjote! Atgailaukite prieš Allahą nuoširdžia atgaila – galbūt jūsų Viešpats atleis jums jūsų blogybes ir įves jus į Rojaus sodus, kur žemai srūva upės, tądien, kai Allahas nepadarys gėdos Pranašui ir tiems, kurie patikėjo su juo; jų šviesa švytės prieš juos ir iš jų dešiniųjų (rankų). Jie kalba: „Viešpatie mūs! Duok mums mūsų šviesą visiškai ir atleisk mums: juk Tu Galingas kiekvienam daiktui!"

9. O Pranaše! Kovok su netikinčiais ir veidmainiais ir būk rūstus jiems! Jų buveinė – Pragaras, ir šlykštus šis sugrįžimas!

10. Allahas pateikė palyginimą tiems, kurie netikėjo, apie *Nuho* (Nojaus) žmoną ir *Lūto* (Loto) žmoną. Abi buvo (ištekėjusios) už Mūsų vergų, kurie buvo iš Mūsų teisingųjų vergų skaičiaus. Abi jos išdavė savo vyrus, ir jie neišgelbėjo jų nuo Allaho. Ir buvo joms pasakyta: „Įženkite į Ugnį sykiu su įžengiančiaisiais!"

11. Ir pateikia Allahas palyginimą tiems, kurie patikėjo, apie Faraono žmoną. Štai ji tarė: „Viešpatie! Įrenk man pas Save namus Rojuje, ir išgelbėk mane nuo Faraono ir jo darbų, ir išgelbėk mane iš netikinčiųjų tautos!"

12. ...Ir *Marjama* (Marija), *Imrano* duktė, kuri išsaugojo savo skaistumą, ir Mes įkvėpėm per ją (per iškirptę jos marškiniuose) jai Savo Dvasia (*Džibriliu* (Gabrieliumi)). Ir jinai palaikė tiesa Viešpaties Žodžius ir Jo knygas, ir buvo iš pamaldžiųjų.

VALDŽIA

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Palaimintas Tas, Kurio Rankoje valdžia ir kuris galingas bet kuriam daiktui,

2. Kuris sukūrė mirtį ir gyvenimą, kad išbandytų jus, kieno iš jūsų bus darbai geresni, – Jis Galingas, Atlaidus! –

3. Kuris sukūrė septynias padanges lygiais. Tu nematai Gailestingojo kūryboje jokios nedermės. Užmesk savo akį: ar rasi kokį nors defektą?

4. Paskui pažvelk savo akimis antrąkart: sugrįš atgal tavo žvilgsnis sugėdintas ir pavargęs.

5. Mes jau išpuošėm artimiausiąjį dangų šviestuvais ir padarėme juos nelabiesiems sudaužyti, ir paruošėm jiems Ugnies bausmę.

6. O tiems, kurie nepatikėjo savo Viešpačiu, – Pragaro kankynės, ir šlykštus šis sugrįžimas.

7. Kai juos meta į ją, girdi jie staugimą, kai jis verda.

8. Jis vos nesprogsta iš įtūžio; kiekvieną kartą, kai įmeta ten minią, klausinėja jo sargai: „Negi pas jus nebuvo atėjęs perspėjantis mokytojas?“

9. Jie sako: „Taip, buvo atėjęs pas mus perspėjantis mokytojas, bet mes paskelbėm jį melagiu ir tarėm: „Nieko Allahas neatsiunčia, jūs tik labai pasiklydę.“

10. Jie sako: „Jeigu mes būtume klausę arba supratę, tai nebūtume tapę ugniabuviais.“

11. Ir jie pripažino savo nuodėmę; tad traukitės šalin, ugniabuviai!

12. Tie, kurie bijo savo Viešpaties jo nematydami, jiems – atleidimas ir didelė atmoka.

13. Ar slepiate savo žodžius arba kalbat atvirai... Iš tiesų Jis žino apie tai, kas krūtinėje.

14. Nejaugi nežino to Tas, Kuris sukūrė, o Jis – Maloningas, Žinantis?

15 Jis – Tas, Kuris padarė žemę paklusnia jums, tad vaikščiokite ja ir maitinkitės iš Jo dalies; ir pas Jį busit sugrąžinti po prikėlimo.

16. Ar jūs įsitikinę tuo, kad Tas, Kuris danguje, neprivers žemės jus praryti? Ir štai jinai sujuda.

17. Ar jūs įsitikinę tuo, kad Tas, Kuris danguje, neužsiundys ant jūsų verpeto? Greitai jūs sužinosite, koks Mano perspėjimas?

18. Gyvenusieji iki jų paskelbė tai melu; ir koks buvo Mano pyktis!

19. Nejaugi jie nemato paukščių, kurie išskleidžia (sparnus), o paskui suskleidžia. Niekas jų nelaiko, išskyrus Gailestingąjį; Jis regi kiekvieną daiktą!

20. Kas gali tapti jūsų kariauna ir jums pagelbėti, išskyrus Gailestingąjį? Netikintys tėra suvedžioti!

21. Kas jus maitins, jeigu Jis nustos jus maitinęs? Taip, jie įklimpo, nes buvo neklusnūs ir atsitolino.

22. Kas gi eina teisingesniu keliu: klaidžiojantis nuleistu veidu ar tas, kuris eina tiesiu keliu, išsitiesęs?

23. Sakyk: „Jis – Tas, Kuris sutvėrė jus ir davė jums klausą ir regėjimą, ir širdis. Per mažai jūs dėkojate!“

24. Sakyk: „Jis – Tas, Kuris apgyvendino jus žemėje, ir pas Jį jūs sugrįšite.“

25. Ir jie kalba: „Kada gi šis pažadas, jeigu jūs sakote tiesą?“

26. Sakyk: „Žinos apie tai tik Allahas; aš tesu perspėjantis pranešėjas aiškus.“

27. O kai jie pamatė jį iš arti, persikreipė veidai tų, kurie netikėjo, ir tarė jiems: „Tai – tas, kurį jūs šaukėte!“

28. Sakyk: „Ar matot, jei mane pražudys Allahas ir tuos, kas su manimi, arba pasigailės mūsų, tai kas apgins netikinčiuosius nuo kankinančios bausmės?“

29. Sakyk: „Jis – Gailestingasis, mes patikėjome Juo ir Juo pasikliovėme, Jūs sužinosite, kas aiškiai pasiklydęs.“

30. Sakyk: „Kaip jūs manote, jeigu jūsų vandens versmė vieną rytą nustos trykšti ir pasiliks žemės gelmėse, tai kas jums dovanos šaltinio vandenį?“

RAŠOMOJI NENDRĖ

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. *Nūn.* Prisiekiu rašomąja nendre ir tuo, ką jie rašo!

2. Tu iš savo Viešpaties malonės nesi apsėstasis

3. ir iš tiesų tau – atlygis neišsenkantis,

4. ir iš tiesų tavo būdas (charakteris) nuostabus.

5. Ir štai tu pamatysi, ir jie pamatys,

6. kuris iš jūsų paliestas beprotybės.

7. Iš tiesų tavo Viešpats geriau žino tuos, kas išklydo iš Jo kelio, ir Jis geriau žino einančius tiesiai!

8. Tad nepasiduok kaltinantiems melu!

9. Jie norėtų, kad tu būtum nuolaidus, tada ir jie būtų nuolaidūs.

10. Tad nepasiduok bet kuriam mėgėjui prisiekinėti, niekingajam,

11. šmeižikui, išnešiojančiam paskalas,

12. trukdančiam gėriui, peržengiančiam ribas, nusidėjėliui,

13. žiauriam, be to, apsišaukėliui,

14. kad ir turėtų daug turto ir sūnų.

15. Kai jiems skaitomi Mūsų posmai, jis kalba: „Pirmtėvių legendos!“

16. Mes uždėsim jam žymę ant straublio (nosies)!

17. Mes išmėginome juos taip, kaip buvo išbandyti sodo valdytojai, kai prisiekė, kad būtinai surinks (vaisius) jame iš ryto,

18. ir nepadarė išlygos (pamiršo pasakyti: „Jeigu tik pageidaus Allahas“).

19. O naktį, kai jie miegojo, jų sodą ištiko tavo Viešpaties bausmė.

20. Ir iš ryto jis buvo panašus į tamsią naktį (sunaikintas).

21. Ir šaukė jie vienas kitam ryte:

22. „Eime į jūsų sodą, jeigu jūs rengiatės surinkti (vaisius)!“

23. Ir pajudėjo, tyliai tardamiesi:

24. „Tegul neįsileidžia niekas iš jūsų šiandien pas save neturtėlio.“

25. Ir išėjo jie rytą, galvodami neįleisti.

26. O pamatę jį, tarė: „Iš tiesų mes išklydom iš kelio!

27. O ne! Mes netekom šito!“

28. Ir tarė vidurinysis iš jų: „Nejaugi aš nesakiau jums: „Kad reikėjo šlovinti (Allahą)!“

29. Jie tarė: „Šlovė Viešpačiui mūsų! Mes buvome neteisingi.“

30. Ir ėmė jie vieni kitiems prikaišioti;

31. kalbėjo: „Vargas mums! Mes buvome piktadariai!

32. Galbūt mūsų Viešpats pakeis mums jį geresniu. Juk mes kreipiamės į savo Viešpatį!“

33. Tokia nuobauda! O juk paskutiniojo gyvenimo bausmė dar didesnė, kad jie tik žinotų!

34. Iš tiesų dievobaimingiesiems pas jų Viešpatį – palaimos Sodai!

35. Negi Mes musulmonus prilyginsim nusidėjėliams?

36. Kas jums? Kaip jūs teisiate?

37. Negi jūs turite Knygą, iš kurios mokotės?

38. Iš tiesų jums joje – tai, ką jūs sau pasirenkate!

39. Ar jūs turite Mūsų priesaikas, kurios bus išsaugotos lig prikėlimo dienos, kad jums bus tai, ką jūs patys nuspręsite!

40. Paklausk jų, kas iš jų tai patvirtina.

41. Ar jie turi bendrininkų? Tegul jie atveda savo bendrininkus, jeigu jie sako tiesą, –

42. tądien, apsinuogins blauzda (žmonės nuogi būdami eis į Paskutinį teismą) ir bus pašaukti nusilenkti, o neįstengs to padaryti.

43. Nudelbtos jų akys, pervėrė juos pažeminimas, o buvo šaukiami anksčiau nusilenkti, kai jie buvo sveiki.

44. Tad palik Mane su tuo, kas laiko melu šį pasakojimą; Mes palaipsniui sunaikinsime juos taip, kad jie net nesužinos.

45. Ir atidėsiu Aš jiems, tačiau Mano gudrybė stipri.

46. O gal tu nori iš jų atlygio, o juos slegia skolos?

47. O gal pas juos tai, kas paslėpta, o jie jį užrašinėja?

48. Tai pakentėk iki savo Viešpaties sprendimo ir nebūk panašus į tą, kuris banginyje. Štai jis ėmė šauktis, būdamas prislėgtas.

49. Jeigu jo nebūtų palietusi jo Viešpaties malonė, tai jis būtų išmestas atviroje vietovėje gėdingai.

50. Bet jo Viešpats išsirinko jį ir padarė jį teisinguoju.

51. Išties, netikintieji pasiruošę priversti tave paslysti savo žvilgsniais, girdėdami Paminėjimą, ir jie sako: „Iš teisybės, jis juk apsėstasis!“

52. Tačiau tai nieko kito, kaip Priminimas pasauliams!

NEIŠVENGIAMA

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Neišvengiama (Prisikėlimo diena)!

2. Kas yra neišvengiama?

3. Ir iš kur tu gali žinoti, kas tai yra „neišvengiama“?

4. Ir *samudiečiai*, ir *adiečiai* melu laikė Didelę negandą (Prisikėlimo dieną).

5. O *samudiečiai* buvo pražudyti pašėlusio klyksmo.

6. O *adiečiai* buvo pražudyti vėtros, triukšmingos, galingos.

7. Jis privertė ją siautėti septynias naktis ir aštuonias dienas iš eilės, ir tu regi žmones palaužtus, išvartytus tarsi supuvusius palmių kamienus.

8. Ir negi regi ten dar ką nors išlikus?

9. Ir Faraonas, ir tie, kurie buvo iki jo, ir apverstieji (*Lūto* (Loto) tauta) darė nuodėmes.

10. Nepakluso jie savo Viešpaties pasiuntiniui, ir čiupo Jis juos, griebė dideliu Grybšniu.

11. O juk Mes, kai išėjo vanduo iš krantų, nešėme jus laive,

12. kad padarytume tai jums priminimu ir kad galėtų įsidėmėti tai klusnios ausys.

13. Ir kai papūs į Ragą vienu putimu,

14. ir pakelta bus žemė ir kalnai, ir sutrupinti vienu smūgiu, –

15. štai tądien įvyks Įvykis (Prisikėlimo diena),

16. ir dangus perskils, ir bus tądien jis nusilpęs.

17. Ir angelai iš jo kraštų, ir neš tavo Viešpaties Sostą viršum jų tądien aštuonetas.

18. Tądien būsite jūs parodyti, ir nepavyks nieko nuslėpti.

19. Ir štai tas, kuriam bus duota jo knyga į dešinę ranką, jis tars: „Štai jums, skaitykite mano knygą!

20. Aš juk taip ir maniau, kad sulauksiu savo sąskaitos."

21. Ir jis – gerai gyvena

22. aukštajame sode,

23. kurio vaisiai žemai nusilenkę.

24. „Valgykit ir gerkit į sveikatą už tai, ką jūs įvykdėte anksčiau praėjusiomis dienomis!"

25. O tas, kuriam duota jo knyga į kairę, tars: „O, kad man būtų nedavę mano knygos!

26. Ir nežinočiau, kokia mano sąskaita!

27. Geriau jau ji (mirtis) būtų buvus visko pabaiga!

28. Neišgelbėjo manęs mano turtai!

29. Aš netekau savo valdžios!"

30. „Griebkite jį ir sukaustykit!

31. Paskui meskit jį į Pragaro ugnį!

32. Paskui sukaustykit grandine, kurios ilgis septyniasdešimt uolekčių!

33. Juk jis netikėjo Didįjį Allahą,
34. ir neskatino pamaitinti neturtėlio.
35. Ir nėr jam šiandien čia mylimo draugo,
36. ir nėr jam maisto, išskyrus kraujuotas pamazgas.
37. Ir nevalgo jų niekas, išskyrus nusidėjėlius."
38. Betgi ne! Prisiekiu tuo, ką jūs matote,
39. ir tuo, ko jūs nematote!
40. Iš tikrųjų, tai – kilnaus pasiuntinio žodžiai!
41. Tai ne poeto žodžiai. Per mažai tikit!
42. Ir ne žynio žodžiai. Per mažai atsimenat!
43. Tai – Žinia, pasiųsta pasaulių Viešpaties.
44. O jeigu jis būtų prasimanęs Mums kokių nors kalbų,
45. Mes būtume stvėrę jį už dešinės rankos,
46. O paskui perrėžę jam širdies arteriją,
47. ir neatsirastų tarp jūsų nė vieno, kurie nuo to sulaikytų.
48. Juk jis iš tikro – Priminimas dievobaimingiesiems!
49. Ir juk Mes gerai žinom, kad tarp jūsų yra tokių, kurie laiko jį melu.
50. Ir juk tai – nelaimė netikintiems.
51. Ir juk jis – nedvejojama tiesa.
52. Tai šlovink savo Didžiojo Viešpaties vardą!

PAKOPOS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Paklausė klausiantysis apie bausmę, kuri ištinka

2, 3. netikinčius, – nėr kas galėtų atstumti Allaho, pakopų Valdovo, bausmę.

4. Kyla angelai ir Dvasia (*Džibrilis* (Gabrielius)) pas Jį dieną, kurios ilgis penkiasdešimt tūkstančių metų.

5. Kentėk geru kentėjimu –

6. juk jie mato tai kaipo tolimą,

7. o mes matom kaipo artimą

8. tądien, kai dangus bus kaip išlydytas metalas,

9. ir kalnai bus kaip vilna,

10. ir giminaitis neklausinės giminaičio –

11. Nors ir matys viens kitą. Nusidėjėlis norėtų atsipirkti nuo tos dienos savo sūnumis

12. ir sutuoktine savo, ir savo broliu,

13. ir gimine savo, kuri teikė jam prieglobą,

14. ir visais, kas žemėje, – kad tik po to jį išgelbėtų.

15. Betgi ne, juk tai – Ugnis,

16. plėšianti odą nuo galvos,

17. šaukianti tuos, kas atsuko nugarą ir atmetė,

18. kas rinko ir slėpė.

19. Juk žmogus sukurtas nekantrus,

20. kuomet ištinka jį blogis – neramus,

21. o kuomet ištinka jį gėris – šykštus,

22. išskyrus besimeldžiančiuosius,

23. kurie savo maldoje pastovūs,

24. kurių turtuose įteisinta dalis

25. prašančiam ir nelaimingam,

26. ir tiems, kurie tiki Teismo dieną,

27. ir tiems, kurie bijo kančių nuo savo Viešpaties, –

28. juk jų Viešpaties bausmė nėra nepavojinga! –

29. ir tiems, kurie saugo savo lytinius organus,

30. tiktai savo žmonoms arba tam, ką užvaldė jų dešinės (vergės): jie juk už tai nenusipelnė paniekos.

31. O kas veržiasi peržengti šitas ribas – jie jau nusikaltėliai.

32. Ir tuos, kurie sergi, kas patikėta, ir laikosi sutarčių.

33. Ir tuos, kurie tvirtai laikosi savo paliudijimų.

34. Ir tuos, kurie tvirtai prisilaiko savo maldų.

35. Jie pagerbti Soduose.

36. Kas gi tiems, kurie netiki arba sukiojasi priešais tave

37. iš kairės ir dešinės tuntais?

38. Nejaugi kiekvienas iš jų nori būti įvestas į palaimos Sodus?

39. O ne! Mes sukūrėme juos iš to, apie ką jie žino.

40. Prisiekiu rytų ir vakarų Viešpačiu, Mes juk galime

41. pakeisti juos geresniais negu jie, ir Mūsų niekas nepralenks!

42. Tad palik juos skęsti plepaluose ir pramogauti, kol sulauks savo dienos, kuri jiems pažadėta, –

43. ta diena, kai jie išeis iš kapaviečių taip skubėdami, tarsi veržtųsi prie aukurų,

44. nudelbę akis. Užklumpa juos pažeminimas. Tai – diena, kuri jiems pažadėta.

NUHAS (NOJUS)

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Iš tikrųjų Mes pasiuntėme *Nuhą* (Nojų) pas jo tautą: „Perspėk savo tautą, kol neištiko jos kankinanti bausmė!“

2. Jis tarė: „O mano tauta! Aš jums aiškus perspėjantis mokytojas:

3. garbinkite Allahą, bijokite Jo ir pakluskite man!

4. Tada atleis Jis jums jūsų nuodėmes ir atidės jums iki nustatyto laiko. Iš tiesų, jeigu ateis Allaho nustatytas laikas, tai nebus jis atidėtas. Jeigu jūs žinotumėt!“

5. Jis tarė: „Viešpatie mano, aš kviečiau savo tautą naktį ir dieną,

6. bet mano kvietimas tik padidino jų bėgimą.

7. Ir iš tiesų kiekvienąkart man bekviečiant juos, kad Tu jiems atleistum, jie užsikimšdavo ausis ir užsidengdavo galvas, ir spyriojosi, ir išdidžiai puikavosi.

8. Paskui kviečiau juos atvirai.

9. Paskui aiškinau jiems visiems viešai ir kalbėjausi su kiekvienu atskirai,

10. ir sakiau: „Prašykite atleidimo savo Viešpaties. Jis – Atleidžiantis.

11. Jis pasiųs jums dangų lietumi

12. ir parems jus turtu bei vaikais, ir išaugins jums sodus, ir paleis jūsų labui upes.

13. Kodėl gi jūs nerodote pagarbos Allaho didybei?

14. Jis sukūrė jus periodais (etapais).

15. Nejaugi jūs nematot, kaip Allahas sukūrė septynetą padangių, vieną viršum kitos?

16. Ir padarė mėnulį šviesa jose, o saulę – žibintu.

17. Ir Allahas išaugino jus iš žemės kaip augalus,

18. paskui sugrąžins jus į ją ir išves iš jos dar kartą.

19. Allahas padarė jums žemę kilimu,

20. kad vaikščiotumėte po ją plačiais keliais."

21. Tarė *Nuhas* (Nojus): „Viešpatie mano, jie nepaklausė manęs ir nusekė paskui tą, kurio turtai ir vaikai padidino vien jo nuostolį.

22. Ir išsigudrino jie didžiomis gudrybėmis

23. ir tarė: „Jokiais būdais neapleiskite savo dievų, neapleiskite jokiais būdais *Vaddo* ir *Suvo*, ir *Jaguso*, ir *Jauko*, ir *Nasro*!"

24. Iš tiesų jie išvedė iš kelio daugelį, ir nedidink neteisingiems nieko, išskyrus paklydimą!"

25. Dėl savo prasikaltimų jie buvo paskandinti ir įstumti į Ugnį. Jie nesurado, vietoj Allaho, sau pagalbininkų.

26. Ir tarė *Nuhas* (Nojus): „Viešpatie mano, nepalik žemėj nė vieno netikinčio gyventojo.

27. Jeigu tu juos paliksi, jie tik ves Tavo vergus į paklydimą ir pagimdys tik nuodėmingus netikinčiuosius.

28. Viešpatie, atleisk man, ir mano gimdytojams, ir tiems, kas įžengė į mano namus su tikėjimu, ir tikintiems vyrams ir moterims. Ir nepridėk skriaudėjams nieko, išskyrus pražūtį!"

DŽINAI

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Sakyk: „Man buvo apreikšta, kad grupė džinų pasiklausė (Koraną skaitant) ir sakė jie: „Iš tikrųjų, girdėjome įstabų Koraną!

2. Jis veda į tiesų kelią. Ir patikėjome mes į jį, ir niekados nepridursime mūsų Viešpačiui bendrininkais nieko.

3. Ir Jis – teišaukštinta bus mūsų Viešpaties didybė! – nepaėmė sau nei draugės, nei kūdikio.

4. Kalbėjo kvailys tarp mūsų (*Iblisas*) apie Allahą netinkamai.

5. Mes manėme, kad niekada žmonės ir džinai neskleis melo apie Allahą.

6. Kai kurie vyrai iš žmonių atbėgdavo pas vyrus iš džinų, ir šie pridėjo jiems beprotybės.

7. Jie manė, kaip ir jūs manėte, kad niekados Allahas nieko neprikels.

8. Ir mes prisilietėme prie dangaus, ir įsitikinom, kad jis pripildytas galingų sargų ir šviesulių.

9. Ir mes sėdėjome aplinkui jį ant pasėdų, kad klausytume, bet kas klausosi dabar, tas randa jį sergintį šviesulą.

10. Ir mes nežinome, ar blogio buvo linkima tiems, kurie žemėje, ar Viešpats geidė jiems tiesaus kelio.

11. Ir yra tarp mūsų gerieji; ir yra tarp mūsų tie, kurie žemiau šito; mes buvome grupėmis, kurios pasekė įvairiais keliais.

12. Ir mes žinojom, kad niekados neišsigelbėsim nuo Allaho žemėje, ir niekados neišsigelbėsim nuo Jo pabėgimu.

13. Ir kai mes išgirdome apie teisingą vedimą, patikėjome jį; o kas tiki savo Viešpatį, tas nebijo skriaudos ir priespaudos.

14. Tarp mūsų yra musulmonų ir yra nukrypusių; o kas atsidavė (tapo musulmonais), tie nuėjo tiesiu keliu,

15. O nukrypusieji – jie malkos Pragarui."

16. O jeigu jie būtų tvirtai atsilaikę kely. Mes pagirdytume juos skalsiu vandeniu,

17. kad galėtume taip išmėginti juos; o kas nusigręžia nuo savo Viešpaties Priminimo, tą Jis veda į sunkią bausmę.

18. Mečetės priklauso Allahui, todėl besimelsdami Allahui nesišaukite nieko kito!

19. Ir kai Allaho vergas pakilo melsdamas Jį, tai jie apsupo jį kaip migla.

20. Sakyk: „Aš šaukiuosi savojo Viešpaties ir neperšu Jam į draugus nieko!"

21. Sakyk: „Aš neturiu galių jums pakenkti ar atvesti jus į tiesų kelią!"

22. Sakyk: „Niekas neapgins manęs nuo Allaho, ir aš nerasiu, išskyrus Jį, jokio prieglobsčio –

23. Man belieka tik skelbti Allaho tiesą ir Jo laiškus. O kas nepaklūsta Allahui ir Jo Pasiuntiniui, tam – Pragaro ugnis, kurioje jie bus amžinai."

24. O kai jie pamatys tai, kas buvo jiems pažadėta, tada ir sužinos jie, kieno pagalbininkai silpnesni ir kurių skaičius mažesnis.

25. Sakyk: „Aš nežinau, ar arti tai, kas jums pažadėta, ar Allahas nustatė tam kokią ribą.

26. Jis – Žinantysis slėpinį; ir Jis neleis sužinoti apie Savo slėpinį niekam,

27. išskyrus tuos pasiuntinius, kuriais Jis patenkintas ir kuriems Jis pastato jų prieky ir už jų po sergėtoją,

28. kad Jis žinotų, jog jie perdavė savo Viešpaties laiškus. Jis apima žinojimu viską, kas jų, ir išskaičiavo Jis visus daiktus išskaičiuodamas."

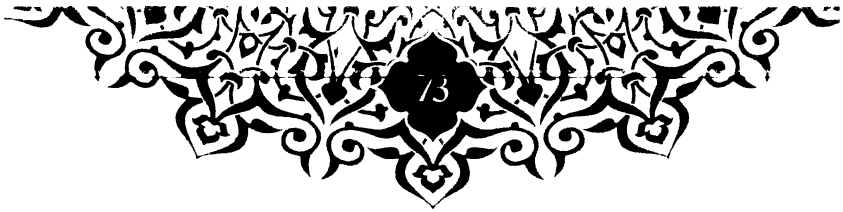

APSISIAUTĘS

Vardan Allaho Maloningojo, Gailestingojo!

1. O tu, kuris apsisiautęs!

2. Praleisk stačiomis visą naktį, be truputėlio, –

3. pusę nakties, arba šiek tiek mažiau, –

4. arba šiek tiek pridurk (nakties laiko) ir skaityk Koraną darniai skaitydamas.

5. Mes pasiųsime tau svarius žodžius.

6. Juk atsikėlimas naktį – jis stipresnis poveikiu savo ir tiesesnis kalba.

7. Juk dieną tu būni labai užsiėmęs.

8. Ir minėk savo Viešpaties vardą ir visiškai Jam pasišvęsk.

9. Viešpats rytų ir vakarų; nėr dievybės, išskyrus Jį; tai imk Jį Globėju!

10. Ir iškęsk tai, ką jie kalba, ir šalinkis jų gražiuoju.

11. Ir palik Mane su tais, kurie kaltina melu, kurie naudojasi žemiškomis gėrybėmis, ir atidėk jiems truputį.

12. Iš tiesų juk pas Mus grandinės ir Pragaras,

13. ir valgis, kuriuo jie springsta, ir bausmė kamuojanti

14. tądien, kai sudrebės žemė ir kalnai pavirs kopomis byrančio smėlio!

15. Mes juk pasiuntėm jums Pasiuntinį, liudijantį prieš jus, kaip kad pasiuntėm pas Faraoną pasiuntinį.

16. Ir nepaklausė Faraonas pasiuntinio, ir griebėm Mes jį skaudžiu Grybšniu.

17. Ir kaipgi jūs apsisaugosite, jeigu netikėsit, nuo tos dienos, kuri priverčia vaikus pražilti?

18. Dangus tada perskils ir Jo pažadas išsipildys.

19. Iš tiesų tai – Priminimas; ir kas pageidauja, pasirenka kelią pas savo Viešpatį.

20. Iš tiesų tavo Viešpats žino, kad tu ir dalis tų, kurie su tavim, prastovi (melsdamiesi) mažiau nei du trečdalius nakties ar pusę jos, ar trečdalį. Ir Allahas matuoja naktį bei dieną. Žino Jis, kad jums to nesuskaičiuoti, ir priima jūsų atgailą. Tad skaitykite, kas lengva jums Korane. Žino Jis, kad tarp jūsų bus ligonių ir tokių, kurie keliaus po žemę, ieškodami Allaho malonės, ir tie, kurie kovoja Allaho kelyje. Tad skaitykite, kas jums lengva iš jo (Korano), ir atlikinėkite maldą, ir mokėkite *zakiatą*, ir skolinkite Allahui gerą paskolą. Ką jūs beruoštumėte ateičiai gero dėl pačių savęs, jūs rasite pas Allahą geresnę ir didesnę atmoką, ir prašykite Allaho atleidimo. Iš tiesų Allahas – Atleidžiantis, Maloningas!

SUSIVYNIOJĘS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. O tu, kuris susivyniojęs!
2. Kelkis ir perspėk!
3. Ir Viešpatį savo aukštink!
4. Ir drabužius savo valykis!
5. Ir šalinkis šlykštybių (stabų)!
6. Ir nerodyk malonės, daugiau siekdamas!
7. Ir kentėk dėl savo Viešpaties!
8. O kai papūs į Ragą,
9. ta diena – bus Sunki diena.
10. Nelengva netikintiems.
11. Palik Mane ir tą, kurį Aš sukūriau vienišą,
12. kuriam dovanojau didelį turtą,
13. ir sūnus, kurie buvo šalia jo –
14. ir buvo jam šis pasaulis paskleistas dosniai.
15. Paskui kaulija jis, kad Aš jam pridėčiau.
16. Kur tau! Jis užsispyręs neigė Mūsų apreiškimus.
17. Aš liepsiu jam lipti (į kalną Pragare).
18. Jis pagalvojo ir apskaičiavo.
19. Tepražūsta jis! Kaip jis apskaičiavo!

20. Tepražūsta jis darkart! Kaip apskaičiavo!

21. Paskui jis pažvelgė!

22. Paskui paniuro ir susiraukė,

23. paskui nusisuko ir pasipūtė,

24. ir tarė: „Nieko kito čia, tik burtai, kurie perduodami!

25. Nieko kito, tik žmonių kalbos!"

26. Įmesiu Aš jį Pragaran!

27. O kas tau paaiškins, kas yra „Pragaras"?

28. Nepasigaili jis ir nepalieka –

29. odos svilintojas.

30. Virš jo – (angelų) devyniolika.

31. Skyrėme Mes ugnies valdytojais tiktai angelus ir numatėme jų skaičių tik išmėginimu tiems, kurie netiki, kad įsitikintų tie, kuriems duota Knyga, ir pastiprintų tikėjimą tų, kurie patikėjo. Ir kad neabejotų tie, kam duota Knyga, ir tikintieji. Ir kad paklaustų tie, kurių širdys nesveikos, ir netikintieji: „Ką norėjo pasakyti šituo Allahas, kaipo palyginimu?" Taip suklaidina Allahas, ką nori, ir veda tiesiu keliu, ką nori, ir niekas nepažįsta tavo Allaho karių, išskyrus Jį, o tai – geriausias Priminimas žmonėms.

32. O taip! Prisiekiu mėnuliu!

33. Prisiekiu naktim, kai jinai atsitraukia,

34. ir aušra, kai jinai pasirodo!

35. Juk tai – vienas iš didžiausių reiškinių

36. perspėjančių žmoniją,

37. tiems, kas iš jusiškių panorės eiti pirmyn (teisingu keliu) arba trauktis atgal (į netikėjimą).

38. Kiekviena siela – įkaitė to, ką įgijo,

39. išskyrus dešinės pusės žmones –

40. Rojaus soduose jie klausinės vieni kitus

41. apie nusidėjėlius:

42. „Kas atvedė jus į Pragarą?“

43. Jie sako: „Mes nebuvome iš besimeldžiančiųjų,

44. ir nepamaitinome vargšo,

45. ir mes klimpome tuščiažodžiavime su įklimpusiais,

46. ir paskelbėm melu teismo dieną,

47. kol nepasiekė mūs įtikinimas (mirtis).“

48. Ir nepadės jiems užtarėjų užtarimas.

49. Kas gi jiems yra? Kodėl jie nusigręžia nuo Priminimo,

50. tarsi būtų išgąsdinti asilai,

51. kurie sprunka nuo liūto?

52. Bet juk kiekvienas iš jų nori, kad jam įteiktų išskleistus ritinėlius.

53. Bet ne! Jie nebijo Paskutiniojo gyvenimo!

54. Bet ne! Juk tai – Priminimas,

55. ir, kas norės, prisimins jį.

56. Bet neprisimins jie, jeigu nepanorės Allahas: Jis vertas baimės ir Gebantis atleisti!

PRIKĖLIMAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Prisiekiu Prikėlimo diena!
2. Prisiekiu priekaištaujančia siela!
3. Negi mano žmogus, kad Mes niekados nesurinksim jo kaulų?
4. Taip, Mes pajėgūs surinkt net jo pirštų galiukus.
5. Bet vis tiek žmogus nori savivaliauti.
6. Jis klausia, kada prikėlimo Diena?
7. Štai kai apsiniauks akys,
8. ir aptems mėnuo,
9. ir susijungs saulė su mėnesiu,
10. tars tądien žmogus: „Kur bėgti?“
11. O ne! Nėr slėptuvės!
12. Tik pas savo Viešpatį tądien sugrįžimas!
13. Paskelbta bus žmogui tądien, ką jis parengęs ateičiai ir ką atidėliojęs.
14. Juk žmogus tada bus pats sau prieš save liudytojas.
15. Net jeigu jis ir tada teisinsis...
16. Nekrutink savo liežuvio kartodamas jį (Koraną), kad greičiau jį prisimintum.
17. Iš tiesų Mums priklauso jo surinkimas ir skaitymas.
18. Ir kai Mes jį perskaitysime, tai skaityk iš paskos.
19. Po to iš tiesų Mums priklauso jo aiškinimas.

20. Betgi ne, jūs gi mėgstate gyvenimą artimesnįjį
21. ir ignoruojate Paskutinįjį.
22. Vieni veidai tą dieną spindintys,
23. į savo Viešpatį žvelgiantys.
24. O kiti veidai tądien paniurę –
25. jie galvos tik apie tai, kad atėjo jiems stuburų laužymo metas.
26. O ne! Kai jinai (siela) pasieks raktikaulį
27. ir pasakys: „Kas yra užkeikėjas (kas galėtų jį sugrąžinti)?“
28. Ir tada mirštantis supras, kad tai išsiskyrimas,
29. ir susiglaus blauzda su blauzda –
30. pas Viešpatį tavo bus tądien parginimas.
31. Juk jis netikėjo ir nesimeldė.
32. Priešingai, jis laikė tai melu ir nusigręžė,
33. paskui atsitolino pas savo šeimyną ir pūtėsi.
34. Vargas tau, vargas!
35. Darkart, vargas tau, vargas!
36. Negi galvoja žmogus, kad jis bus paliktas be priežiūros?
37. Nejaugi nebuvo jis lašas iš laistomos sėklos?
38. Paskui tapo krešuliu, ir sukūrė Jis jį, ir suteikė pavidalą,
39. ir padarė iš jo porą: vyrą ir moterį.
40. Nejaugi Jis negali atgaivint mirusiųjų?

ŽMOGUS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Nejaugi nebuvo tokio, laiko kai žmogus buvo niekas, net nebuvo minėtinas?

2. Mes juk sukūrėme žmogų iš lašo, mišinio, išmėgindami jį, ir padarėme jį girdintį, regintį.

3. Mes juk vedėme jį keliu, dėkingą arba nedėkojantį.

4. Mes paruošėm netikintiems grandines, pančius ir liepsną.

5. Juk teisuoliai geria iš indo, kur gėrimas, atskiestas *Kefūru* (kvepalų rūšis)

6. su šaltinio vandeniu, iš kurio geria Dievo vergai, leisdami jam tekėti srove.

7. Jie laikosi įžadų ir bijo dienos, kurios blogis plečiasi.

8. Jie duoda maisto, nepaisydami savo potraukio jam, neturtėliams, našlaičiams ir belaisviams.

9. „Juk mes maitiname jus (siekdami) Allaho Veido; nenorim iš jūsų nei atlygio, nei dėkingumo!

10. Juk mes bijome iš savo Viešpaties – Dienos tamsios ir rūsčios."

11. Ir Allahas išvaduos juos nuo tos Dienos rūsčio ir paskleis virš jų šviesą bei džiaugsmą.

12. Ir apdovanos juos už tai, kad jie kentėjo, Rojaus sodu bei šilkais.

13. Ilsėdamiesi ten atlošuos, nematys nei saulės, nei šalčio.

14. Jų galvas gaubs šešėliai, ir jų vaisiai žemai bus nulinkę.

15. Ir bus vaikštoma aplink juos su indais iš sidabro ir taurėm iš krištolo –

16. iš sidabruojančio krištolo, tokių pat dydžių.

17. Girdys juos tenai iš taurės, kurioje gėrimas su imbieru –

18. iš šaltinio tenai, kuris vadinasi *Salsabilis.*

19. Ir aptarnaus juos tenai berniukai, amžinai jauni, – išvydęs juos, pamanysi, kad išbarstyti perlai.

20. Ir kai pamatysi, tai būsi pamatęs palaimą ir didžiąją karalystę.

21. Apsirengę jie drabužiais iš šilko ir atlaso, ir išpuošti jie vėriniais iš sidabro, ir pagirdė juos Viešpats jų tyru gėrimu.

22. Iš tiesų tai dovana jums, ir pastangos jūsų įvertintos!

23. Iš tiesų Mes atsiuntėm tau Koraną dalimis.

24. Tad palauk savo Viešpaties nuosprendžio ir nepaklusk nusidėjėliams arba netikintiems iš jų!

25. Ir minėk savo Viešpaties vardą iš ryto ir vakare,

26. ir naktį; garbink Jį ir šlovink Jį ilgomis naktimis!

27. Juk šitie myli artimąjį gyvenimą ir palieka už savęs Sunkią dieną.

28. Mes sukūrėme juos ir sutvirtinom jų sąnarius, o jeigu panorėsime, pakeisime panašiais į juos.

29. Tai – iš tikrųjų Priminimas, ir kas nori, pasirenka pas savo Viešpatį kelią.

30. Tačiau nepanorėsite jūs, jeigu nepanorės Allahas, – iš tikrųjų Allahas – Žinantis, Išmintingas!

31. Veda Jis, ką panori, į Savo malonę, o skriaudikams paruošė kankinančią bausmę.

SIUNČIAMIEJI

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Prisiekiu siunčiamais su gėriu,
2. greitai nešančiais,
3. ir smarkiai skleidžiančiais,
4. ir tvirtai skiriančiais,
5. ir perteikiančiais Priminimą,
6. kad pasiteisintų arba perspėtų!
7. Juk tai, kas jums pažadėta, – netruks apsireikšti.
8. Ir kai žvaigždės išblės,
9. ir kai dangus perskils,
10. ir kai kalnai bus išpustyti,
11. ir kai pasiuntiniams bus nustatytas laikas, –
12. iki kurios dienos atidėta?
13. Iki Atskyrimo dienos!
14. O iš kur tu galėjai žinoti, kad tai – Atskyrimo diena?
15. Vargas tądien kaltintojams melu!
16. Negi Mes nepražudėm pirmųjų (kartų)?
17. Paskui įkandin jų Mes pasiųsime vėlyvąsias (kartas).
18. Taip elgiamės Mes su nusidėjėliais.
19. Vargas tądien kaltintojams melu!

20. Negi nesukūrėme Mes jūsų iš niekingo vandens
21. ir padėjome jį į patikimą vietą
22. iki tam tikro laiko?
23. Mes nulėmėme, ir kaip puikiai Mes nulėmėme!
24. Vargas tądien kaltintojams melu!
25. Negi nepadarėm Mes žemės talpykla
26. gyviesiems ir mirusiesiems,
27. ir pastatėme joje tvirtai stovinčius aukštus kalnus, ir pagirdėme jus gėlu vandeniu?
28. Vargas tądien kaltintojams melu!
29. Eikite pas tuos, ką apšaukėt melu!
30. Eikite į šešėlį su trim išsišakojimais,
31. be paunksnės, ir negelbsti jis nuo liepsnos!
32. Juk jinai meta kibirkštis, aukščio sulig pilimis,
33. panašias į geltonus kupranugarius.
34. Vargas tądien kaltintojams melu!
35. Tai – diena, kai niekas neprakalbės.
36. Ir nebus leidimo jiems pasiteisinti.
37. Vargas tądien kaltintojams melu!
38. Tai – Atskyrimo diena; surinkome Mes jus ir pirmuosius.
39. Ir jeigu esate tokie gudrūs, tai pergudraukit Mane!
40. Vargas tądien kaltintojams melu!
41. Dievobaimingieji juk paunksnėse ir prie šaltinių,
42. ir vaisių, kokių įsigeis.

43. Valgykite ir gerkite į sveikatą to, ką jūs darėte!

44. Iš tiesų taip Mes apdovanojam gera darančiuosius!

45. Vargas tądien kaltintojams melu!

46. Valgykit ir naudokitės truputį: juk jūs – nusidėjėliai.

47. Vargas tądien kaltintojams melu!

48. Ir kai jiems sakoma: „Nusilenkite!“ – jie nenusilenkia.

49. Vargas tądien kaltintojams melu!

50. Tad kokiu nauju pasakojimu po šito jūs patikėsite?

ŽINIA

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Apie ką jie vienas kitą klausinėja?
2. Apie didžiąją žinią,
3. dėl kurios jie nesutaria.
4. Tai ne, jie sužinos!
5. Ir dar kartą ne, jie sužinos!
6. Argi Mes nepadarėme žemės patiesalu
7. ir kalnų – atramom?
8. Mes sukūrėme jus poromis,
9. ir padarėme miegą jums poilsiu,
10. ir padarėme naktį dangalu,
11. ir padarėme dieną gyvenimui,
12. ir surentėm viršum jūsų septynis skliautus,
13. ir pakabinom liepsnojantį šviestuvą,
14. ir nuleidome iš spaudžiamų debesų gausų vandenį,
15. kad išaugintume juo javus ir augalus
16. ir tankius sodus.
17. Iš tiesų Dalybų dienai yra nustatytas laikas,
18. tądien, kai papūs į Ragą, ir jūs ateisite miniomis.
19. Ir dangus atsivers, pavirs vartais,
20. ir prapuls kalnai lyg jie buvę miražu.
21. Iš tiesų Pragaras yra pasala,
22. nusižengusiems – sugrįžimo vieta,

23. kur jie praleis amžius,
24. neragaudami nei vėsos, nei gėrimo,
25. išskyrus verdantį vandenį ir puvėsius,
26. atlygis jiems atitinkamas.
27. Juk jie nesitikėjo sąskaitos
28. ir laikė melu Mūsų apreiškimus apmeluodami.
29. Mes gi kiekvieną daiktą suskaičiavome ir užrašėm.
30. Tad ragaukite, Mes nepridėsime jums nieko, išskyrus kančią!
31. Išties dievobaimingųjų laukia laimėjimas,
32. Rojaus sodai ir vynuogynai,
33. ir vienmetės partnerės,
34. ir taurė sklidina.
35. Neišgirs jie ten nei plepalų, nei melo.
36. Tavo Viešpaties atlygis – dovana visiškai išmokėta.
37. Dangaus ir žemės Viešpaties ir to, kas tarp jų, Maloningojo. Jie nesulauks iš Jo leidimo kalbėti –
38. tądien, kai stos Dvasia (*Džibrilis* (Gabrielius)) ir angelai eilėmis; niekas nepratars žodžio, išskyrus tuos, kam leis Gailestingasis, ir sakys Jis tik tiesą.
39. Ši diena – tiesa, ir kas panorės, pasirinks kelią sugrįžti pas savo Viešpatį.
40. Mes perspėjom jus apie artėjančią bausmę tądien, kai žmogus pamatys, ką parengę jo rankos, ir tars netikintis: „Geriau jau aš būčiau dulkėmis!“

IŠPLĖŠIANTIEJI

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Prisiekiu išplėšiančiais (sielas netikinčiųjų) jėga,
2. ir ištraukiančiais (sielas tikinčiųjų) švelniai,
3. plaukiančiais sklandžiai,
4. aplenkiančiais mikliai,
5. ir atliekančiais įsakymą!
6. Tądien, kai ims drebinti drebantysis (trimitas)
7. ir po jo pasikartos kitas,
8. širdys tądien – virpančios,
9. žvilgsniai – išsigandusių.
10. Jie sako: „Nejaugi mes grįžtame į ankstesniąją būvą!..
11. Nejaugi tada, kai buvom sutrūnijusiais kaulais?“
12. Jie sakys: „Jeigu taip, tada sugrįžimas bus nenaudingas!“
13. Ir štai vienintelis krestelėjimas –
14. ir jie visi atsidurs žemės paviršiuje.
15. Ar pasiekė tave pasakojimas apie *Mūsą* (Mozę)?
16. Štai pašaukė jį jo Viešpats šventame *Tuva* slėny:
17. „Eik pas Faraoną, jis juk peržengė (leistinas ribas),
18. ir sakyk jam: „Ar nevertėtų tau apsivalyti?
19. Ir aš nurodysiu tau kelią pas tavo Viešpatį, ir tu tapsi dievobaimingas.“

20. Ir jis parodė jam didžiausią ženklą,

21. bet anas palaikė tai melu ir nepaklausė,

22. O paskui nusisuko susirūpinęs.

23. Ir surinko jis žmones, ir paskelbė,

24. ir tarė: „Aš – Viešpats jūsų Aukščiausias!"

25. Ir čiupo jį Allahas, ir nubaudė jį kančiomis Paskutiniame ir pirmajame gyvenimuose.

26. Iš tiesų čia – pamokymas tiems, kas dievobaimingi!

27. Ar jus sunkiau sukurti, ar dangų? Jis jį pastatė,

28. iškėlė jo skliautą ir įrengė,

29. užtamsino naktį ir išvedė aušrą,

30. ir žemę po to išskleidė,

31. išvedė iš jos vandenį ir ganyklas,

32. ir kalnus – Jis sutvirtino juos,

33. jūsų ir jūsų galvijų naudai.

34. Kai ateis visų Didžiausia neganda, –

35. diena, kai žmogus atsimins, kam jis taip stengėsi,

36. ir parodytas bus Pragaras tiems, kas jį regės.

37. Ir tas, kuris peržengė (leidžiamas ribas)

38. ir pasirinko artimiausiąjį gyvenimą,

39. tai iš tikrųjų Pragaras jam prieglauda.

40. O kas bijojo stoti prieš savo Viešpatį ir neleido savo sielai atsiduoti aistroms,

41. tai iš tikrųjų Rojus jam prieglobstis.

42. Klausia jie tavęs apie Valandą: „Kada ateis jos laikas?“

43. Kam tau užsiminti apie tai?

44. Tik tavo Viešpats žino apie tai.

45. Juk tu – tesi perspėjantis pranešėjas tiems, kas jos bijo.

46. Kai jie pamatys ją, tai jiems pasirodys, kad gyveno tiktai vieną vakarą arba rytą.

SUSIRAUKĖ

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Jis susiraukė ir nusisuko.
2. Todėl, kad prisiartino prie jo aklasis.
3. O iš kur tu žinai? Galbūt jis apsivalytų
4. arba primintų perspėjimą ir prisiminimas atneštų jam naudą.
5. O tasai, kuris mano, kad jam jau nieko nereikia,
6. jam tu skiri dėmesį,
7. nors ir ne tavo kaltė, kad jis neapsišvarina.
8. O tas, kuris ateina pas tave skubėdamas
9. ir pilnas baimės, –
10. O tu jį palieki be dėmesio.
11. O ne! Tai priminimas, –
12. ir kas panorės, prisimins jį.
13. Tai užrašyta garbinguose ritinėliuose,
14. išaukštintuos, apvalytuos
15. raštininkų rankom,
16. kilnių, nuolankių.
17. Tepražūsta žmogus! Kaip jisai netiki!
18. Iš ko Jis jį sukūrė?
19. – Iš lašo! Sukūrė jį ir suderino,
20. paskui palengvino jam kelią.

21. Paskui jį numarino ir palaidojo.
22. Paskui, kai įsigeis, Jis jį prikels.
23. Bet ne! Nevykdo jis to, ką Jisai liepė!
24. Tepažvelgia žmogus į savo maistą, –
25. kaip Mes išpylėme vandenį liūtimi,
26. paskui įskėlėme žemėje įpjovas
27. ir išauginome joje javus
28. ir vynuoges, ir maistingus augalus,
29. ir alyvuoges, ir palmes,
30. ir vešlius sodus,
31. ir vaisius, ir augalus
32. jums ir jūsų galvijams.
33. Ir kai ateis Apkurtinantysis garsas,
34. tądien, kai bėgs vyras nuo brolio
35. ir motinos, ir tėvo,
36. ir nuo žmonos, ir nuo sūnų.
37. Nes kiekvienam žmogui tada užteks savo rūpesčių.
38. Vieni veidai tądien bus švytintys,
39. besišypsantys, linksmi.
40. Na o kiti veidai tądien bus apdulkėję,
41. Padengti tamsa.
42. Šitie – netikintys nuodėmingieji.

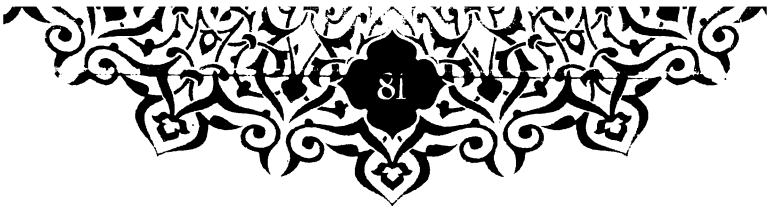

SUVYNIOJIMAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Kai saulė bus suvyniota
2. ir kai žvaigždės nukris,
3. ir kai kalnai išjudės iš vietos,
4. ir kai dešimt mėnesių nėščios kupranugarės liks be priežiūros,
5. ir kai plėšrūs gyvūnai bus surinkti,
6. ir kai jūros ims liepsnoti,
7. ir kai sielos bus sujungtos,
8. ir kai gyvai į smėlį užkastą paklaus,
9. už kokias nuodėmes ji buvo nužudyta,
10. ir kai ritinėliai bus išskleisti,
11. ir kai dangus bus nutrauktas,
12. ir kai Pragaras bus įkaitintas,
13. ir kai Rojus bus priartintas. –
14. sužinos siela, ką jinai atsinešė.
15. O ne! Prisiekiu atgal atsitraukiančiomis planetomis, –
16. judančiomis ir pasislepiančiomis.
17. Prisiekiu naktimi, kai ji sutemsta!
18. Prisiekiu aušra, kai ji nupučia tamsą!
19. Tai – iš tiesų žodis kilnaus Pasiuntinio,

20. turinčio galią ir laipsnį pas Sosto Valdytoją,

21. kuriam ten visi paklūsta, ir jis yra patikimas.

22. Ir jūsų draugas nėr apsėstasis:

23. juk jis regėjo Jį (*Džibrilį* (Gabrielių)) aiškiam horizonte,

24. ir jis nešykšti perduoti slėpinio.

25. Ir tai – nėr kalba šėtono, apmėtomo akmenimis.

26. Kurgi jūs einate?

27. Juk tai tėra Perspėjimas pasauliams, –

28. tiems iš jūsų, kas nori eiti tiesiu keliu.

29. Tačiau jūs šito nepanorėsite, jeigu to nepanorės Allahas, pasaulių Viešpats.

SUSKALDYMAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Kai dangus perskils,
2. ir kai žvaigždės nubyrės,
3. ir kai jūros susilies,
4. ir kai kapai išsivers,
5. sužinos tada siela, ką pasiruošė ateičiai ir ką atidėliojo.
6. O žmogau, kas suvedžiojo tave Dosniame tavo Viešpaty,
7. Kuris sukūrė tave, ištiesino ir suderino tavo išvaizdą?
8. Tokiu pavidalu, kokiu panorėjo, tave įtaisė!
9. Betgi ne! Jūs laikote melu Teismą.
10. O juk yra jums saugotojai –
11. kilnūs raštininkai.
12. Jie žino, ką jūs darote.
13. Juk teisuoliai, be abejonės, atsidurs palaimoje.
14. O nusidėjėliai, be abejonės, Pragare!
15. Jie paklius ten Teismo dieną,
16. ir negalės jie jos išvengti.
17. Iš kurgi tau sužinoti, kas tokio yra Teismo diena?
18. Ir po to, kas gi leis tau sužinoti, kas tokio yra Teismo diena? –
19. tądien, nei viena siela nieko negalės kitai sielai pagelbėti, ir visa galia tądien – Allaho.

APSVERIANTIEJI

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Vargas apsveriantiesiems,

2. kurie atsimatuodami sau iš žmonių, ima su kaupu,

3. o kai matuoja jiems arba patys sveria, numuša svorio!

4. Nejaugi šitie negalvoja, kad jie bus prikelti

5. Didžiąją dieną –

6. tai diena, kai žmonės stos prieš pasaulių Viešpatį?

7. Bet ne! Juk pasileidėlių knyga, be abejonės, atsidurs *Sidžine* (pateksiančių į Pragarą sąraše).

8. O kas tau leis sužinoti, kas tai yra *Sidžinas*?

9. Knyga aiškiai parašyta!

10. Vargas tądien kaltinantiesiems melu,

11. kurie laiko melu Teismo dieną!

12. O melu ją laiko tik kiekvienas nuodėmingas prasikaltėlis.

13. Kai jam skaitomi Mūsų posmai, jis sako: „Tai – pirmųjų tautų legendos!“

14. Toli gražu! Aptrauktos jų širdys tuo, ką jie įsigijo.

15. Tądien jie bus atskirti nuo savo Viešpaties pertvara,

16. O po to jie papuls į Pragarą,

17. Paskui jiems bus tarta: „Tai štai jums tai, ką jūs laikėte melu!“

18. O juk teisuolių knyga *Illijūne* (teisingųjų sąraše).

19. O kas tau leis sužinoti, kas tai yra *Illijūnas*?

20. Knyga aiškiai surašyta!

21. Apie ją liudija prisiartinusieji.

22. Iš tiesų juk teisuoliai palaimoje

23. atlošuos susėdę viską stebės!

24. Tu išvysi jų veiduose palaimos spindėjimą.

25. Girdys juos išlaikytu vynu,

26. užantspauduotu muskuso kvapu. Ir tegul dėl šito lenktyniauja lenktyniaujantieji.

27. Jis sumaišytas su vandeniu iš *Tasnimo* –

28. šaltinio, iš kurio geria prisiartinusieji.

29. Iš tiesų, kurie nusidėjo, juokėsi iš tų, kurie patikėjo,

30. ir eidami šalia jų mirkčiojo vieni kitiems,

31. o kai sugrįždavo į savo šeimas, tai su pokštais apie anuos.

32. Ir, pamatę juos, kalbėdavo: „Juk šitie iš tikrųjų paklydę!“

33. O jie nebuvo siųsti būti jų sargais.

34. O tądien tie, kurie patikėjo, pasijuoks iš nepatikėjusių,

35. viską stebėdami susėdę atlošuos.

36. Argi nebus atpildo netikintiesiems už tai, ką išdarinėjo?

SUSISKALDYMAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Kai dangus perskils,
2. ir paklus savo Viešpačiui, kaip jam priklauso, –
3. ir kai žemė bus išlyginta
4. ir išmes tai, kas jos viduriuos, ir ištuštės,
5. ir paklus savo Viešpačiui, kaip jai priklauso...
6. O žmogau! Tu veržiesi pas savo Viešpatį veržliai ir tu Jį sutiksi!
7. Ir kam bus įteikta jo knyga į dešinę,
8. su tuo bus lengvai atsiskaityta,
9. ir sugrįš į savo šeimą džiaugsmingas.
10. O kam bus paduota jo knyga iš už nugaros,
11. tas šauksis sau pražuvimo,
12. ir degs Liepsnoje.
13. Juk jis savo šeimos rate buvo pilnas džiaugsmo.
14. Juk jis manė, kad negrįš atgal.
15. Bet ne! Juk jo Viešpats jį matė!
16. Prisiekiu vakaro žara!
17. Prisiekiu naktimi ir tuo, ką ji surenka!
18. Prisiekiu mėnuliu, kai jis pilnas!
19. Jūs persikėlinėsite iš vienos būsenos į kitą!

20. Kodėl gi jie netiki

21. Ir, kai jiems skaitomas Koranas, nesilenkia?

22. Netikintieji tai laiko melu,

23. bet Allahas žino geriau, ką jie slepia.

24. Pradžiugink tad juos žinia apie kankinančią kančią,

25. išskyrus tuos, kur patikėjo ir darė gerus darbus, – jiems dovanos neišsenkančios!

ŽVAIGŽDYNAI

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Prisiekiu dangumi su žvaigždynais!

2. Prisiekiu diena pažadėta!

3. Prisiekiu liudytoju ir tuo, ką jis liudija!

4. Tepražūsta susirinkusieji prie griovio,

5. ugnies, palaikomos degalais.

6. Štai jie susėdę prie jo

7. ir stebi tai, kas daroma su tikinčiaisiais.

8. Ir kerštavo jie aniems vien už tai, kad tie patikėjo Allahą Galingąjį, Šlovintiną,

9. kuriam priklauso dangaus ir žemės valdžia. Ir Allahas kiekvienam daiktui Liudytojas!

10. Juk tie, kurie kankino tikinčius vyrus ir moteris, o po to neatgailavo, – jiems juk Pragaro kančia, jiems Ugnies bausmė.

11. Juk tie, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, jiems – rojaus sodai, kuriuose teka upės; tai didelis laimėjimas!

12. Iš tiesų Galybė tavo Viešpaties didelė!

13. Juk Jis pradeda ir sugrąžina.

14. Ir Jis – Atleidžiantis, Mylintis,

15. Sosto Valdovas, Šlovingas,

16. Vykdytojas to, ko įsigeidžia.
17. Ar pasiekė tave pasakojimas apie kariaunas,
18. apie Faraoną ir *samudiečius*?
19. Netikintieji laiko tai melagyste,
20. o Allahas supa juos iš užnugario!
21. Taip, tai – šlovingas Koranas
22. esantis Sergimam ritinėly!

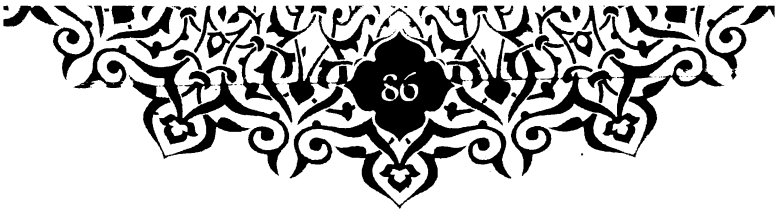

KELIAUJANTIS NAKTĮ

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Prisiekiu dangumi ir keliaujančiuoju naktį!
2. O iš kur tu gali žinoti, kas yra einantis naktį?
3. Tai – žvaigždė suvarstanti (savo šviesa dangaus tamsumas).
4. Nėra sielos, prie kurios nebūtų sargo.
5. Tepažvelgia žmogus, iš ko jis sukurtas!
6. Sukurtas iš išsiliejančio vandens (skysčio),
7. kuris išteka iš tarp stuburo ir krūtinkaulių.
8. Iš tiesų Jo galioj jį sugrąžint.
9. Tądien, kai bus atskleistos paslaptys,
10. ir neturės jis tada nei jėgų, nei padėjėjo.
11. Prisiekiu dangum, sugrąžinančiu lietų!
12. Prisiekiu prasiveriančia (šaltiniais ir upėmis) žeme!
13. Tai iš tikro atskiriantis žodis,
14. ir tai – ne juokas!
15. Jie juk bando gudrauti,
16. ir Aš gudrauju.
17. Tai atitolink netikintiesiems, suteik jiems atokvėpį trumpam!

87

AUKŠČIAUSIASIS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Šlovink gi vardą Viešpaties savo Aukščiausiojo,
2. Kuris sukūrė viską ir suteikė viskam atitinkamą pavidalą,
3. Kuris paskirstė viską ir nurodė tiesų kelią,
4. Kuris išvedė ganyklas,
5. O paskui pavertė jas tamsia ražiena!
6. Mes leisime tau perskaityt (Koraną), ir tu nieko neužmirši,
7. jeigu nepageidaus ko Allahas, – juk iš tikro Jis žino tai, kas atvira, ir tai, kas paslėpta!
8. Ir Mes palengvinsime tau iki lengviausio.
9. Tad primink (žmonėms), jei priminimas naudingas.
10. Atsimins tai (priims tai) tas, kur dievobaimingas.
11. Ir nusigręš nuo jo nelaimėlis,
12. kuris pasiners į karščiausią Ugnį.
13. Paskui nenumirs jis tenai ir nebus gyvas.
14. Laimėjo tasai, kuris apsivalė,
15. minėjo savo Viešpaties vardą ir meldėsi.
16. Bet ne, jūs atiduodate pirmenybę artimiausiam gyvenimui,
17. nors Paskutinysis geresnis ir ilgesnis.
18. Iš tiesų įrašyta tai pirmuose ritinėliuose,
19. *Ibrahimo* (Abraomo) ir *Mūsos* (Mozės) ritinėliuos!

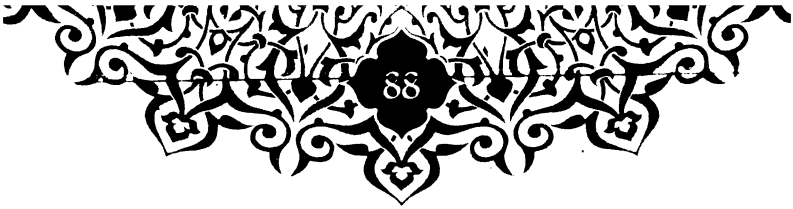

UŽDENGIANTI

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Ar pasiekė tave pasakojimas apie Uždengiančią (Prisikėlimo Dieną)!

2. Vienų veidai tądien pažeminti,

3. sunkaus darbo nualinti, nuvargę.

4. Jie degs Ugny liepsnojančioj,

5. girdomi jie bus iš šaltinio verdančio.

6. Ir maitins juos tik nuodingais spygliuočiais,

7. jie nesotina ir nenumalšina alkio.

8. Kitų gi veidai tądien laimingi,

9. savo siekiais patenkinti,

10. Sode išaukštintam.

11. Negirdi jie ten tuščiažodžiavimų.

12. Ten srūvanti versmė,

13. ten iškeltos pasostės

14. ir išrikiuotos taurės,

15. ir išpurentos pagalvės,

16. ir kilimai patiesti.

17. Nejaugi jie nemato, kaip sutverti kupranugariai,

18. ir dangaus, kaip jis išaukštintas,

19. ir kalnų, kaip jie sutvirtinti,
20. ir žemės, kaip ji išskleista.
21. Tad primink, juk tu tesi priminėjas!
22. Tu jiems – ne valdytojas.
23, o tie, kurie nusisuks ir nepatikės,
24. juos nubaus Allahas didžiausiomis kančiomis!
25. Juk pas Mus jų sugrįžimas,
26. O paskui, Mes jiems liepsim atsiskaityti.

AUŠRA

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Prisiekiu ryto aušra!

2. Prisiekiu dešimčia naktų!

3. Prisiekiu lyginiais ir nelyginiais!

4. Prisiekiu naktim, kai jinai praslenka!

5. Nejaugi neužtenka šių priesaikų turinčiam proto?

6. Negi tu nematei, kaip pasielgė tavo Viešpats su *adiečiais*,

7. Iš *Iramo* miesto su didinga kolonada,

8. į kurį panašaus nebuvo sukurta kraštuos?

9. Su *samudiečiais*, kurie pramušdavo uolas slėny?

10. Ir su Faraonu, stulpų valdovu?

11. Kurie peržengdavo visas leidžiamas ribas šalyse,

12. ir platino ten sugedimą?

13. Užleido tavo Viešpats ant jų bausmės rykštę.

14. Juk tavo Viešpats – pasaloj.

15. O kai Viešpats išmėgina žmogų, apdovanodamas malone ir gėrybėmis, tada jis sako: „Mano Viešpats pagerbė mane!“

16. O kai Jis išbando jį, apribodamas jo prasimaitinimą, tai jis sako: „Mano Viešpats pažemino mane!“

17. Taigi, kad ne! Jūs patys nepagerbiat našlaičio,

18. neparaginat pamaitinti neturtėlio,

19. godžiai ryjate palikimą

20. ir mylite turtus aistringa meile.

21. Taigi, kad ne! Kai žemė bus sutrinta į dulkes,

22. ir ateis tavo Viešpats ir angelai, eilėmis eilėmis,

23. ir bus parodytas Pragaras tądien – tądien prisimins žmogus (perspėjimą). Betgi kam jam tada prisiminimai?

24. Jis sakys: „Geriau jau būčiau pasiruošęs ką nors savo (Būsimajam) gyvenimui!"

25. Ir tądien niekas neskirs jam bausmės, kaip kad Jis skiria,

26. ir niekas nesukaustys jo grandinėmis, kaip kad Jis sukausto.

27. O tu, siela nusiraminusioji!

28. Grįžk pas savo Viešpatį patenkinta ir tavo Viešpats patenkintas tavim.

29. Įženk į Mano vergų ratą,

30. ir ženk Mano Rojun!

MIESTAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Prisiekiu šiuo miestu (*Mekka*)!

2. Ir tu gyveni šiam mieste.

3. Prisiekiu gimdytoju ir tuo, ką pagimdė!

4. Mes sukūrėme žmogų su rūpesčiais.

5. Argi jis mano, kad su juo nieks nesusitvarkys?

6. Sako jis: „Aš pražudžiau nesuskaičiuojamus turtus!“

7. Argi mano, kad jo niekas nematė?

8. Argi Mes neįdėjom jam poros akių

9. ir liežuvio, ir poros lūpų?

10. Argi nenuvedėm jo prie dviejų viršūnių?

11. O jis nėjo stačiu keliu!

12. Ir iš kur tu galėjai žinoti, kas tai status kelias?

13. Tai – paleisti vergą

14. ar pamaitint bado dieną

15. našlaitį iš giminių,

16. arba nuskurdusį vargšą!

17. O paskui reikia būti iš tų, kurie patikėjo ir skelbė kantrumą, ir skelbė gailestingumą.

18. Šitie – dešiniosios pusės žmonės.

19. O tie, kurie nepatikėjo Mano ženklais, jie – kairiosios pusės žmonės.

20. Viršum jų – skliautuota ugnis.

SAULĖ

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Prisiekiu saule ir jos švytėjimu!
2. Prisiekiu mėnuliu, kuris seka iš paskos!
3. Prisiekiu diena, kuri išryškina jos (saulės) švytėjimą!
4. Prisiekiu naktim, kuri jį užkloja!
5. Prisiekiu dangumi ir Tuo, Kas jį pastatė!
6. Prisiekiu žeme ir Tuo, Kas ją patiesė!
7. Prisiekiu siela ir Tuo, Kas suteikė išvaizdą
8. ir įkvėpė jai nepaklusnumą ir dievobaimingumą!
9. Klestintis yra tas, kas ją apvalė;
10. Ir patyrė nuostolį tas, kas ją apjuodino.
11. Apšaukė melagiu *samudiečiai* pranašą savo paklydime.
12. Štai pakilo didžiausias jų bedalis (užmušti kupranugarę),
13. ir tarė jam Allaho pasiuntinys: „Allaho kupranugarę ir jos gėrimą (saugokit)!“
14. Ir palaikė jie jį melagiu ir perrėžė jos kojų gyslas, ir išnaikino juos Viešpats už jų prasikaltimą, ir tai išlygino (virš jų žemę).
15. Jis nesibaimino pasekmių šito.

92

NAKTIS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Prisiekiu naktimi, kai jinai užkloja žemę!
2. Prisiekiu diena, kai ji nušvinta!
3. Prisiekiu Tuo, Kuris sukūrė vyrą ir moterį!
4. Jūsų siekiai skirtingi!
5. Bet tas, kuris aukojo ir buvo dievobaimingas,
6. ir laikė tiesa, kas gražiausia, –
7. tam Mes palengvinsim kelią link lengviausio.
8. O tas, kuris šykštavo ir manė, kad jam nieko nereikia,
9. ir laikė melu, kas gražiausia, –
10. tam Mes palengvinsim link sunkiausio.
11. Ir neišgelbės jo turtai, kai jis nugarmės.
12. Juk Mes turime vesti tiesiu keliu.
13. Ir juk Mums priklauso gyvenimas Paskutinysis ir pirmas.
14. Aš perspėjau jus Ugnimi, kuri liepsnoja;
15. Pateks į ją tik pats nelaimingiausias,
16. kuris palaikė melu tiesą ir nusigręžė.
17. Nutolintas bus nuo jos (Ugnies) dievobaimingasis,
18. kuris dalija savo pinigus, trokšdamas apvalos.
19. Ir kiekvieną malonę atlygina visiškai,
20. Tik iš siekio Aukščiausiojo Viešpaties Veido.
21. Ir būtinai jis bus patenkintas.

RYTAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Prisiekiu rytu!
2. Prisiekiu naktimi, kai jinai tirštėja!
3. Neapleido tavęs tavo Viešpats ir neėmė nekęsti.
4. Juk Paskutinysis (gyvenimas) tau – geriau nei pirmas.
5. Juk apdovanos tave tavo Viešpats, ir tu būsi patenkintas.
6. Nejau nerado jis tavęs, našlaičio, ir nepriglaudė?
7. Ir rado tave paklydusį – ir nukreipė į tiesų kelią?
8. Ir rado tave neturtingą, ir praturtino?
9. Todėl našlaičio tu neenk!
10. Ir prašančio neišvaryk!
11. Ir apie savo Viešpaties maloningumą pasakok.

ATSKLEIDIMAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Argi Mes neatskleidėm tau tavo krūtinės?
2. Ir nenuėmėm nuo tavęs tavo naštos,
3. kuri slėgė tau nugarą?
4. Ir išaukštinom prisiminimą apie tave?
5. Juk ištes po kiekvieno sunkumo būna palengvėjimas, –
6. iš tiesų po kiekvieno sunkumo būna palengvėjimas!
7. Ir, kai tik atsilaisvinsi, plušėki dar
8. ir siek savojo Viešpaties!

FIGMEDIS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Prisiekiu figmedžiu ir alyvmedžiu,
2. ir *Sinajaus* kalnu,
3. ir šituo saugiu miestu (*Mekka*)!
4. Mes sutvėrėme žmogų geriausio pavidalo,
5. o paskui grąžinsime jį į pačią žemiausiąją būseną,
6. išskyrus tuos, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, – jiems neišsenkanti dovana!
7. Kas gi po šito verčia laikyti tave meluojančiu apie teismą?
8. Argi Allahas nėra Išmintingiausias Teisėjas?

KRAUJO KREŠULĖLIS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Skaityk! Vardan savo Viešpaties, Kuris sukūrė –
2. sukūrė žmogų iš krešulėlio.
3. Skaityk! Juk tavo Viešpats dosniausias,
4. kuris išmokė rašymo priemone,
5. išmokė žmogų to, ko jis nežinojo.
6. Bet ne! Žmogus peržengia (leidžiamas ribas)
7. kai pamato, jog yra praturtėjęs (ir jam nieko daugiau nereikia).
8. Juk pas tavo Viešpatį – sugrįžimas!
9. Ar regėjai tą, kuris kliudo
10. vergui, kai šitas meldžiasi?
11. Kaip tu manai, o gal jis buvo teisingam kely
12. ar skatino dievobaimystę?
13. Kaip tu manai, o gal jis palaikė tiesą melu ir nusigręžė?
14. Argi jis nežinojo, kad Allahas mato?
15. Bet ne! Jeigu jis nenustos, Mes čiupsim jį už kuodo –
16. melagingo, nuodėmingo kuodo.
17. Ir tešaukia savo šutvę –
18. Mes pašauksim sargybinius!
19. Bet ne! Neklausyk jo (*Abu Džahlio*), bet nusilenk ir prisiartink prie Allaho!

GALYBĖ, LEMTIS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Iš tikrųjų, Mes pasiuntėme jį (Koraną) galybės (lemties) naktį!

2. O kas tau leis žinoti, kas tai galybės naktis?

3. Galybės naktis geriau nei tūkstančiai mėnesių.

4. Tą naktį angelai ir Dvasia (*Džibrilis* (Gabrielius)) nusileidžia jų Viešpaties leidimu įvairiausiems įsakymams.

5. Ji – taika iki aušros patekėjimo!

98

AKIVAIZDUS ŽENKLAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Tie iš Rašto žmonių ir daugiadievių, kurie nepatikėjo, nepaliko netikėjimo, kol neaplankė jų akivaizdus ženklas –

2. Allaho pasiuntinys, kuris skaito apvalytus ritinėlius,

3. kuriuose teisingi Raštai.

4. Ir nesidalijo tie, kuriems buvo atneštas Raštas, o tik po to, kai atėjo jiems akivaizdus ženklas.

5. O jiems gi buvo liepta tiktai garbinti Allahą, nuoširdžiai Jam tarnaujant, kaip vienadieviai, atlikinėti maldą ir mokėti *zakiatą*. Tai – tiesumo tikėjimas!

6. Iš tiesų tie iš Rašto žmonių ir daugiadievių, kurie nepatikėjo, atsiduris Pragaro ugnyje, – amžinai būvantys ten. Jie – blogiausieji iš tvarinių.

7. Iš tiesų tie, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, šitie – geriausieji iš tvarinių.

8. Atlygis jiems pas jų Viešpatį – *Edeno* sodai, kur žemai teka upės, – amžinajam buvimui ten visados. Allahas patenkintas jais, ir jie patenkinti Juo. Tai – tiems, kurie bijo savo Viešpaties.

ŽEMĖS DREBĖJIMAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Kai sudrebės žemė savo drebėjimu,
2. ir išmes žemė savo nešulius,
3. ir tars žmogus: „Kas jai?“ –
4. tądien papasakos ji ką žino,
5. todėl, kad tavo Viešpats įteigs jai.
6. Tądien išeis žmonės miniomis, kad pamatytų savo darbus;
7. ir kas padarė dulkės svorio gera, pamatys tai,
8. ir kas padarė dulkės svorio bloga, pamatys tai.

DUMIANTIEJI

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Prisiekiu dumiančiaisiais, dūstančiais.
2. Prisiekiu iššeriančiaisiais kibirkštis.
3. Prisiekiu puolančiaisiais auštant,
4. kurie palieką savo (priešą) dulkėse,
5. ir įsiveržia su juo (su raiteliu) į minios tirštumą...
6. Iš tiesų žmogus nedėkingas savo Viešpačiui,
7. ir jis pats to liudytojas!
8. Ir iš tiesų jis tvirtai myli gėrybes!
9. Negi jis nežino, kai bus išversta tai, kas kapinynuose,
10. ir bus parodyta tai, kas (žmonių) krūtinėse, –
11. iš tiesų jų Viešpats tądien apie juos žino viską.

NEGANDA

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Didžiulė neganda (Prikėlimo diena)!..
2. Ir kas gi yra ta Didžiulė neganda?
3. Ir iš kur gi tu galėjai žinoti, kas ta Didžiulė neganda?
4. Tądien žmonės bus panašūs į išbaidytas peteliškes,
5. ir bus kalnai kaip iškedenta vilna...
6. Tada tas, kurio svarstyklės bus sunkios,
7. atsidurs palaimintam gyvenime.
8. O tas, kurio svarstyklės bus lengvos,
9. jo prieglauda – „Bedugnė".
10. O iš kur tu galėjai žinot, kas ji tokia? –
11. Tai – Ugnis liepsnojanti!

GEISMAS PADAUGINTI

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Įtraukė jus aistra geisti daugiau (žemiškų gėrybių),
2. kol neaplankėte kapų.
3. Taigi! Greitai jūs sužinosite!
4. Darkart ne! Greitai jūs sužinosite!
5. O ne! Jeigu jūs tikru žinojimu žinotumėt...
6. Jūs būtinai išvysit Pragarą!
7. Paskui jūs jį tikra akim išvysite!
8. Paskui jūs būsit paklausti tądien apie gėrybes (kurias jūs kaupėte ir jos jums neleido rūpintis dėl ateinančio gyvenimo)!

PAVAKARIO METAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Prisiekiu pavakario valanda,

2. iš tiesų žmogus juk turi nuostolio,

3. išskyrus tuos, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, ir mokė vieni kitus tiesos, ir mokė vieni kitus kantrybės.

NIEKINTOJAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Vargas bet kokiam niekintojui – skriaudėjui,
2. kuris krauna turtą ir jį perskaičiuoja,
3. galvodamas, kad turtai jį įamžins!
4. Nebus taip! Bus nutrenktas į triuškinančią Ugnį.
5. O kur tu galėjai sužinoti, kas ta triuškinanti Ugnis?
6. Ugnis Allaho suliepsnojusi,
7. kuri pakyla viršum širdžių!
8. Jinai virš jų kaip skliautas išsirietęs
9. ant ištemptų kolonų.

DRAMBLYS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Argi tu nematei, kaip tavo Viešpats pasielgė su dramblio savininkais?

2. Argi Jis nepavertė jų kėslų paklydimu

3. ir pasiuntė Jis virš jų paukščius pulkais?

4. Svaidė jie į juos degto molio akmenis.

5. Ir pavertė Jis juos tokiais, kaip javų laukas nuvalgytas ir suniokotas.

KURAIŠ [20]

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Už *Kuraišų* sutartį,
2. Už sutartį jų kelionių žiemą ir vasarą...
3. Te garbina jie šitų Namų (*Kabos*) Viešpatį,
4. kuris pamaitino juos užėjus badui ir išvadavo nuo baimės.

[20] *Kuraiš* – pagrindinė *Mekkos* gentis.

IŠMALDOS DAVIMAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Ar matei tą, kuris melu laiko religiją?
2. Tai juk tas, kuris veja našlaitį
3. ir neragina pamaitinti varguolio.
4. Vargas gi besimeldžiantiems,
5. kurie savo maldos nebrangina,
6. kurie veidmainiauja
7. ir atsisako išmaldos duoti!

KAUSAR (GAUSYBĖ)

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Iš tiesų Mes dovanojome tau *Kausar* (gausybės upę Rojuje).
2. Pasimelsk gi savo Viešpačiui ir aukok aukojamąjį gyvulį!
3. Juk tavo nekentėjas – striukis.

NETIKINTYS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Sakyk: „O jūs netikintys!
2. Aš negarbinu to, ką jūs garbinate,
3. ir jūs negarbinate To, Kurį aš garbinu,
4. ir aš nesu garbinantis to, kurį jūs garbinate,
5. ir jūs negarbinate To, Kurį aš garbinu!
6. Jums – jūsų religija, o man – mano religija!“

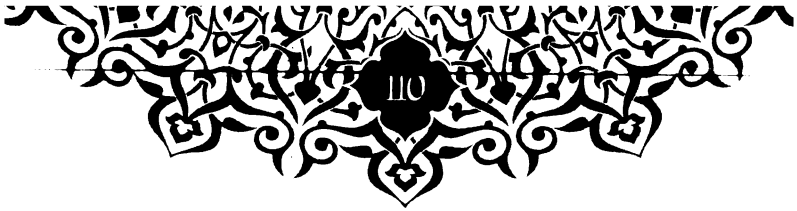

PAGALBA

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Kai ateis Allaho pagalba ir pergalė,

2. ir tu išvysi, kaip žmonės plūsta į Allaho religiją miniomis,

3. tai šlovink tada ir liaupsink savąjį Viešpatį, ir prašyk Jo atleidimo! Iš tiesų Jis – Priimantis atgailą!

PALMIŲ PLAUŠAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Tebūna prakeiktos *Abu Lahab*[21] rankos, o jis pats jau prapuolė.
2. Nepadėjo jam jo turtai ir tai, ką jis įsigijo.
3. Degs jis liepsnojančioje ugnyje,
4. jo žmona (irgi) – pliauskų nešiotoja;
5. ant jos kaklo bus virvė iš palmių plaušo.

[21] *Abu Lahab* – „ugnies tėvas“, t. y. užsitarnavęs Pragaro bausmę, ir jo žmona, ir jo duktė.

VISIŠKAS ATSIDAVIMAS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Sakyk: „Jis – Allahas – Vienas,
2. Allahas, Amžinas;
3. negimė ir nebuvo gimdytas,
4. ir nėra Jam lygių nė vieno!“

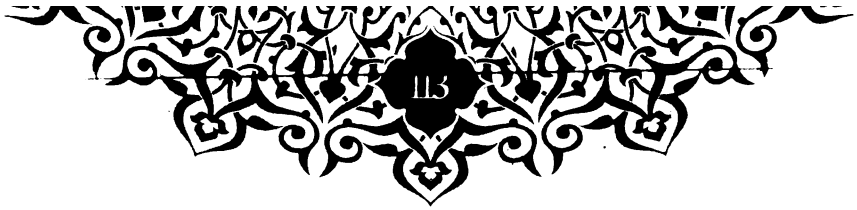

AUŠRA

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Sakyk: „Ieškau prieglaudos pas aušros Valdovą
2. nuo blogio to, kurį Jis sukūrė,
3. nuo blogio tamsos, kai ji užkloja,
4. nuo pykčio kerėtojų, kurios pučia į mazgus,
5. nuo blogio pavyduolio, kai jis pavydi!“

ŽMONĖS

Vardan Allaho, Maloningojo, Gailestingojo!

1. Sakyk: „Ieškau prieglaudos pas žmonių Viešpatį,
2. žmonių Valdovą,
3. žmonių Dievą,
4. nuo blogio, šnibždančio pagundas (šėtono), kuris dingsta (tik išgirdęs Allaho vardą),
5. kuris šnibžda į žmonių krūtines,
6. nuo džinų ir nuo žmonių!“

Ko-275 Koranas : literatūrinis prasmių vertimas / [vertė Romas Jakubauskas ir Sigitas Geda]. – 2-oji laida. – Kaunas : Obuolys [i.e. MEDIA INCOGNITO], [2016]. – 623, [1] p.

ISBN 978-609-04-0166-8

Koraną musulmonai laiko tiesioginiu Dievo žodžiu, todėl pripažįsta jo egzistavimą tik arabiškai, o bet kokie vertimai į kitas kalbas laikomi šventraščio interpretacijomis. Kadangi tai paties Dievo kalba, kuri yra amžina ir daugiaprasmė, verčiant ją į kitą kalbą kyla pavojus neužčiuopti visų įmanomų klodų ar pasiduoti visiškai naujai teksto interpretacijai. Nepaisant šių kliaučių, svarbiausioji islamo pasaulio knyga tebeverčiama į kitas kalbas. Korano tekstas itin laisvo pobūdžio. Jis veikiau primena poeziją nei prozą. Poetiškumas taip pat lemia ir interpretacijų gausą. Kita vertus, gana dažnai patys musulmonai Koraną vadina išminties poezija.

UDK 28-23

KORANAS
literatūrinis prasmių vertimas

Vertė *Romas Jakubauskas, Sigitas Geda*
Tekstą tvarkė *Jolita Giedraitienė*
Viršelį ir vidinių puslapių stilių kūrė *Andrius Morkeliūnas*
Maketavo *Daiva Širvaitienė, Alma Liuberskienė*

39 sp. l. Užsakymas Nr.
Išleido OBUOLYS®
(OBUOLYS yra registruotas leidybinis ženklas,
kurį pagal sutartį naudoja UAB MEDIA INCOGNITO)
Butrimonių g. 9, LT-50220 Kaunas
knygos@obuolys.lt | www.obuolys.lt

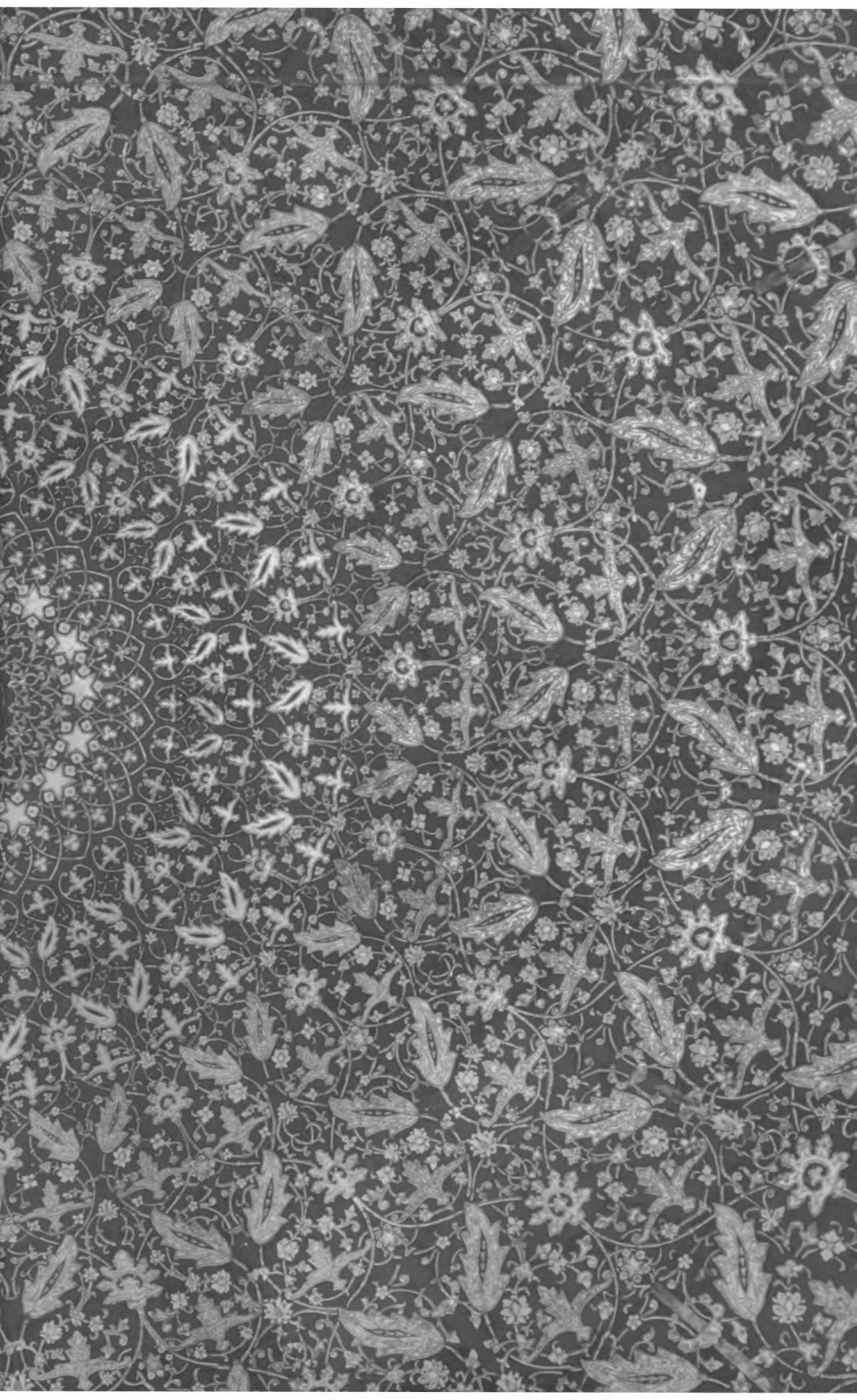

9 786090 401668